

Rehabilitation & Retrofitting

www.AboozarMirzakhani.ir

Aboozar.Mirzakhani@Gmail.com

منابع:

- نشریه ۳۶۰، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۹۰ و ۵۲۴
- کارگاه تخصصی بهسازی لرزه ای اجزای غیرسازه ای ساختمان ها، دکتر سید محمود حسینی
- دوره آموزشی دستورالعمل بهسازی لرزه ای ساختمان های موجود (میانقابها)، دکتر فرهاد بهنام فر
- دومین سمینار سالانه انجمن تخصصی ایران سازه آشنائی با بهسازی لرزه ای سازه های موجود
- بهسازی لرزه ای و کاهش آثار تخریبی زلزله، دکتر حمید رضا خشنود
- ترمیم و مقاوم سازی سازه های بتنی، شرکت فنی و مقاوم سازی بتن لاتکس
- کارگاه تخصصی بهسازی لرزه ای مدارس، حمید مصلح
- مقاوم سازی سازه های بتن آرمه، داوود حسینی
- بهسازی لرزه ای ساختمان های موجود، ترجمه مهندس احسان عسکری
- ارزیابی عملکرد و روشهای مقاوم سازی سازه های بتنی، دکتر علیرضا رهایی
- مقاوم سازی لرزه ای سازه ها، دکتر ساسان محاسب
- تعمیر و حفاظت سازه های بتنی، دکتر رمضانپور
- تحلیل غیر خطی استاتیکی، دکتر مرسل متقی

بهسازی لرزه ای چیست؟

بهسازی لرزه ای به معنای بهبود بخشیدن به وضعیت لرزه ای سازه های موجود است. در بهسازی لرزه ای هدف ، برابر ساختن ظرفیت سازه با نیاز لرزه ای است که میتوان با افزایش ظرفیت سازه و یا با کاهش نیاز لرزه ای به این هدف رسید. افزایش ظرفیت سازه با افزایش سختی و مقاومت آن امکان پذیر است که به آن مقاوم سازی میگویند. کاهش نیاز لرزه ای سازه نیز میتواند از طرق مختلف انجام شود مانند : افزایش شکل پذیری ، کاهش جرم ، کاهش نامنظمی ، و استفاده از تکنولوژیهای نوین طرح لرزه ای مانند استفاده از جداسازی لرزه ای ، میراگرها و ...

در ارائه طرح بهسازی ، مهندس در بهسازی بایستی به دو مقوله اجرایی و اقتصادی بودن طرح فوق العاده توجه کند. چراکه بهسازی لرزه ای حرکت بر لبه تیغ است. چنانچه مهندس در بهسازی طرح خود از تمامی ظرفیت سازه استفاده نکرده باشد طرح توجیه اقتصادی خود را از دست داده و نوسازی بر بهسازی ارجح خواهد شد . لازم به ذکر است با استفاده از تحلیلهای غیرخطی میتوان از ظرفیت سازه به طور کامل استفاده کرد.

آیین نامه های قدیمی ، زلزله را تنها یک نیرو در نظر می گرفتند و ضوابط و مقرراتی را تعیین میکردند که ساختمان بتواند در برابر این نیرو مقاومت کند. (طراحی بر اساس نیرو)
اما نسل جدید آیین نامه ها ، فلسفه جدیدی به نام طراحی بر اساس عملکرد را مطرح (PBD)
بدین معنا که طراحی ساختمان متناسب با عملکردی که از ساختمان که انتظار میرود انجام میشود.

در این روش ؛ ساختمان مقاوم در برابر نیروی زلزله ، باید در برابر مقدار مشخصی نیرو مقاومت کرده و بتواند مقدار تغییر مکان تعیین شده ای را بدهد. (طراحی بر اساس نیرو و تغییر مکان) مقدار تغییر مکان و نیروی مذکور با توجه به سطح عملکرد ساختمان تعیین میگردد. با تحلیلهای غیر خطی میتوان مقدار نیرو و تغییر مکان ایجاد شده در اعضاء را کنترل کرد و کفایت تامین سطح عملکرد مورد نظر را با دقت خوبی بررسی نمود. تفاوت های مقاوم سازی با بهسازی لرزه ای ؟

چنانچه پس از بررسی سازه متوجه شویم ظرفیت آن با نیاز لرزه ای آن برابر نیست اعلام میکنیم که آن سازه در برابر بار جانبی آسیب پذیر است و به عبارت دیگر نیاز به بهسازی دارد.

در بهسازی ، هدف آن است که بتوان به طریقی ظرفیت سازه را با نیاز لرزه ایش برابر ساخت.

در برخی موارد ظرفیت سازه را افزایش میدهیم تا با نیاز لرزه ای آن برابر شود. به این افزایش ظرفیت سازه مقاوم سازی میگویند.

مقاوم سازی میتواند با افزایش سختی (افزودن مهاربند ، دیواربرشی و ...) و یا افزایش مقاومت (ژاکت بتنی و فولادی و ...) انجام شود.

کاهش نیاز لرزه ای سازه نیز میتواند از طرق مختلف انجام شود مانند : افزایش شکل پذیری ، کاهش جرم ، کاهش نامنظمی ، و استفاده از تکنولوژیهای نوین طرح لرزه ای مانند استفاده از جداسازی لرزه ای ، میراگرها و ...
در نتیجه مقاوم سازی یکی از روشهای بهسازی لرزه ای سازه است

۱-۱- محدوده‌ی کاربرد

در این دستورالعمل مبانی و ضوابط ارزیابی ساختمان‌های موجود و یا بهسازی‌شده برای سطح عملکرد مورد نظر یا بهبود عملکرد آنها در برابر بارهای لرزه‌ای ارائه شده است. اصول ارزیابی و مراحل بهسازی لرزه‌ای برای رسیدن به سطح عملکرد مورد نظر نیز در این دستورالعمل ارایه شده است.

ضوابط و نحوه‌ی ارزیابی، تعمیر یا بازسازی ساختمان‌های آسیب‌دیده پس از رویداد زلزله، در محدوده‌ی کاربرد این دستورالعمل قرار ندارد.

ساختمان‌های با شرایط خاص سازه‌ای نظیر موارد زیر، مشمول این دستورالعمل قرار نمی‌گیرند و لازم است به دستورالعمل‌های ارزیابی و بهسازی لرزه‌ای ویژه آنها رجوع شود.

الف- سازه‌های خاص مانند: سدها، پل‌ها، اسکله‌ها، سازه‌های دریایی و نیروگاه‌های هسته‌ای؛

ب- سازه‌های خاص تاسیسات زیربنایی و شریان‌های حیاتی؛

پ- بناهایی که با گل و یا خشت ساخته می‌شوند.

در این دستورالعمل هر جا که از بهسازی نام برده می‌شود منظور بهسازی لرزه‌ای است.

۱-۶- راهبردهای بهسازی

هدف بهسازی با به کار بستن معیارهای بهسازی بر اساس راهبردی که نواقص ملاحظه شده در تحلیل لرزه‌ای را برطرف نماید، حاصل می‌شود. هر معیار بهسازی باید به‌طور توأم با دیگر معیارهای بهسازی مورد ارزیابی قرار گیرد به نحوی که سازه موجود مستقلاً از تامین سطح عملکرد مورد نظر ساختمان برای سطح خطر لرزه‌ای انتخابی در قالب طرح بهسازی، اطمینان دهد. با اتخاذ روش کلی و راهبرد بهسازی لرزه‌ای و به کار بستن معیارهای بهسازی می‌توان به سطح عملکرد مورد نظر ساختمان و تامین هدف بهسازی دست یافت.

راهبردهای زیر را می‌توان به صورت منفرد یا در ترکیب با یکدیگر برای بهسازی ساختمان به کار گرفت:

الف- اصلاح موضعی اجزای سازه که دارای عملکرد نامناسبی در زلزله هستند؛

ب- حذف یا کاهش بی‌نظمی در ساختمان موجود؛

پ- تامین سختی جانبی لازم برای کل سازه؛

ت- تامین مقاومت لازم برای کل سازه؛

ث- کاهش جرم ساختمان؛

ج- به کارگیری سیستم‌های جداساز لرزه‌ای؛

چ- به کارگیری سیستم‌های غیرفعال اتلاف انرژی؛

ح- تغییر کاربری ساختمان

- مطالعات مرحله اول (تحلیل آسیب پذیری)

ارزیابی کیفی:

۱- جمع آوری اطلاعات اولیه

۲- تعیین اهمیت ساختمان با شاخصهای معین

۳- ارزیابی اولیه وضعیت لرزه‌ای و پیشنهاد اولیه هدف بهسازی

۴- ارائه لیست مقدماتی برای انجام آزمایشات و سونداژ (در صورت نیاز به ارزیابی کمی)

۵- ارائه گزارش کیفی آسیب پذیری

ارزیابی کمی:

۱- تعیین هدف بهسازی

۲- تحلیل خطر زلزله و تعیین طیف طرح

۳- تهیه اطلاعات تفصیلی و ارزیابی تفصیلی نیاز ساختمان به بهسازی

تعیین هدف بهسازی

از ملاحظات مختلف کاربری + حجم و ارزش ساختمان + تبعات آسیب دیدگی + نظر کارفرما، **اهمیت ساختمان** معین می شود .
از پهنه بندی خطر زلزله یا مطالعات ویژه + نیازهای ویژه در کاربری بنا، **سطوح خطر** مورد نظر معین می شود.
از دو نتیجه فوق + **توان مالی کارفرما** + نیازهای ویژه در کاربری، **سطوح عملکرد مورد انتظار** تحت هر سطح خطر معین می شود.
نتیجه مجموع این فرآیند **هدف بهسازی** نامیده می شود.
ملاک سنجش عملکرد مورد انتظار **ضوابط پذیرش** است که بطور کمی و دقیق تعریف می شود.

هدف بهسازی

بهسازی مبنا: (زلزله سطح خطر ۱ - ایمنی جانی)

بهسازی مطلوب: (بهسازی مبنا+زلزله سطح خطر ۲ - آستانه فروریزش)

بهسازی ویژه: (سطوح عملکرد بالاتر نسبت به بهسازی مطلوب)

بهسازی محدود: (سطوح عملکرد پائینتر نسبت به بهسازی مبنا)

بهسازی موضعی: (بخشی از یک طرح بهسازی کلی - عدم افزایش نامنظمی - عدم کاهش سطح عملکرد ساختمان قبل از اجرای طرح)

۱-۴-۱- بهسازی مبنا

در بهسازی مبنا انتظار می‌رود که تحت زلزله‌ی "سطح خطر ۱" ایمنی جانی ساکنین ساختمان تامین شود (سطح عملکرد C-۳).

۱-۴-۲- بهسازی مطلوب

در بهسازی مطلوب انتظار می‌رود که هدف بهسازی مبنا تامین شده (سطح عملکرد C-۳) و علاوه بر آن تحت زلزله‌ی "سطح خطر ۲" ساختمان فرو نریزد (سطح عملکرد E-۵).

۱-۴-۳- بهسازی ویژه

در بهسازی ویژه، نسبت به بهسازی مطلوب، عملکرد بالاتری برای ساختمان مدنظر قرار می‌گیرد. بدین منظور سطح عملکرد بالاتری برای ساختمان تحت همان سطوح خطر زلزله‌ی مورد استفاده در بهسازی مطلوب در نظر گرفته شده یا با حفظ سطح عملکرد مشابه با بهسازی مطلوب، سطوح خطر زلزله‌ی بالاتری در نظر گرفته می‌شود.

۱-۴-۴- بهسازی محدود

در بهسازی محدود عملکرد پایین‌تری از بهسازی مبنا در نظر گرفته می‌شود، به گونه‌ای که حداقل یکی از اهداف زیر برآورده شود:

الف- تحت زلزله‌ای خفیف‌تر از زلزله‌ی "سطح خطر ۱"، ایمنی جانی ساکنین تامین شود (سطح عملکرد C-۳).

ب- تحت زلزله‌ای برابر یا خفیف‌تر از زلزله‌ی "سطح خطر ۱"، سطوح عملکرد C-۴، D-۴، E-۴، C-۵، D-۵، E-۵ یا D-۶ تامین شود.

۱-۴-۵- بهسازی موضعی

بهسازی موضعی بخشی از یک طرح بهسازی کلی است که هدف بهسازی آن مطابق بندهای (۱-۴-۱) تا (۱-۴-۴) انتخاب شده لیکن به دلایلی در شرایط موجود فقط بخشی از آن اجرا می‌شود. در این حالت، بهسازی باید به گونه‌ای پیش‌بینی و اجرا شود که هدف بهسازی بخش‌های دیگر در مراحل بعدی برآورده شود.

بهسازی موضعی باید با توجه به موارد زیر انجام شود:

- ۱- بهسازی موضعی ساختمان نباید منجر به پایین آمدن سطح عملکرد قبلی ساختمان موجود شود.
- ۲- بهسازی موضعی نباید سبب افزایش نیروهای ناشی از زلزله در اعضایی که وضعیت بحرانی دارند، شود.
- ۳- بهسازی موضعی نباید منجر به نامنظم شدن یا افزایش نامنظمی ساختمان شود.

سطوح عملکرد

سطوح عملکرد

- ۱- سطوح عملکرد اجزای سازه‌ای
- ۲- سطوح عملکرد اجزای غیر سازه‌ای
- ۳- سطوح عملکرد کلی ساختمان

۱- سطوح عملکرد اجزای سازه‌ای

۱-۱- سطح عملکرد ۱ (قابلیت استفاده بی وقفه)

۱-۲- سطح عملکرد ۲ (خرابی محدود)

۱-۳- سطح عملکرد ۳ (ایمنی جانی)

۱-۴- سطح عملکرد ۴ (ایمنی جانی محدود)

۱-۵- سطح عملکرد ۵ (آستانه فروریزش)

۱-۶- سطح عملکرد ۶ (لحاظ نشده)

۱-۵-۱- سطوح عملکرد اجزای سازه‌ای

سطوح عملکرد اجزای سازه‌ای شامل چهار سطح عملکرد اصلی و دو سطح عملکرد میانی است.

سطوح عملکرد اصلی عبارتند از:

الف- سطح عملکرد ۱: قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه؛

ب- سطح عملکرد ۳: ایمنی جانی؛

پ- سطوح عملکرد ۵: آستانه‌ی فروریزش؛

ت- سطح عملکرد ۶: لحاظ‌نشده.

سطوح عملکرد میانی عبارتند از:

ث- سطح عملکرد ۲: خرابی محدود؛

ج- سطح عملکرد ۴: ایمنی جانی محدود.

روش بهسازی اجزا و معیار پذیرش آنها برحسب هر یک از سطوح فوق باید مطابق روش بهسازی ساده یا تفصیلی باشد.

۱-۵-۱-۱- سطح عملکرد ۱- قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه

سطح عملکرد قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه به سطح عملکردی اطلاق می‌شود که پیش‌بینی شود در اثر وقوع زلزله محتمل، مقاومت و سختی اجزای سازه تغییر قابل توجهی پیدا نکرده و استفاده‌ی بی‌وقفه از آن ممکن باشد.

۱-۵-۱-۲- سطح عملکرد ۲- خرابی محدود

سطح عملکرد خرابی محدود به سطح عملکردی اطلاق می‌شود که پیش‌بینی شود در اثر وقوع زلزله محتمل، خرابی در سازه به میزان محدود ایجاد شود، به‌گونه‌ای که پس از زلزله با انجام تعمیر بخش‌های آسیب‌دیده ادامه‌ی بهره‌برداری از ساختمان به‌سادگی میسر باشد.

۱-۵-۱-۳- سطح عملکرد ۳- ایمنی جانی

سطح عملکرد ایمنی جانی به سطح عملکردی اطلاق می‌شود که پیش‌بینی شود در اثر وقوع زلزله محتمل، خرابی در سازه ایجاد شود، اما میزان خرابی‌ها به اندازه‌ای نباشد که منجر به خسارت جانی شود.

۱-۵-۱-۴- سطح عملکرد ۴- ایمنی جانی محدود

سطح عملکرد ایمنی جانی محدود به سطح عملکردی اطلاق می‌شود که پیش‌بینی شود در اثر وقوع زلزله محتمل، خرابی در سازه ایجاد شود، اما میزان خرابی‌ها به اندازه‌ای باشد که منجر به خسارت جانی حداقل شود.

۱-۵-۱-۵- سطح عملکرد ۵- آستانه‌ی فروریزش

سطح عملکرد آستانه‌ی فروریزش به سطح عملکردی اطلاق می‌شود که پیش‌بینی شود در اثر وقوع زلزله محتمل، خرابی گسترده در سازه ایجاد شود، اما ساختمان فرونریزد و تلفات جانی به حداقل برسد.

۱-۵-۱-۶- سطح عملکرد ۶- لحاظ‌نشده

چنانچه برای عملکرد اجزای سازه‌ای سطح عملکرد خاصی انتخاب نشده باشد، سطح عملکرد اجزای سازه‌ای لحاظ‌نشده نامیده می‌شود.

۲- سطوح عملکرد اجزای غیر سازه‌ای

۱-۲- سطح عملکرد A: (خدمت رسانی بی وقفه)

۲-۲- سطح عملکرد B: (قابلیت استفاده بی وقفه)

۳-۲- سطح عملکرد C: (ایمنی جانی)

۴-۲- سطح عملکرد D: (ایمنی جانی محدود)

۵-۲- سطح عملکرد E: (لحاظ نشده)

روش بهسازی اجزای غیرسازه‌ای و معیار پذیرش آنها برحسب هر یک از سطوح فوق باید مطابق ضوابط فصل ۹ باشد.

۱-۵-۲-۱- سطح عملکرد A- خدمت‌رسانی بی‌وقفه

سطح عملکرد خدمت‌رسانی بی‌وقفه به سطح عملکردی اطلاق می‌شود که پیش‌بینی شود اجزای غیرسازه‌ای در اثر زلزله دچار خرابی بسیار جزئی شوند، به‌گونه‌ای که خدمت‌رسانی ساختمان به طور پیوسته انجام شود.

۱-۵-۲-۲- سطح عملکرد B- قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه

سطح عملکرد قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه به سطح عملکردی اطلاق می‌شود که پیش‌بینی شود اجزای غیرسازه‌ای در اثر زلزله دچار خرابی جزئی شوند، به‌گونه‌ای که پس از زلزله راه‌های دسترسی و فرار مانند درها، راهروها، پله‌ها، آسانسورها و روشنایی آن‌ها مختل نشده و استفاده از ساختمان بی‌وقفه میسر باشد.

۱-۵-۲-۳- سطح عملکرد C- ایمنی جانی

سطح عملکرد ایمنی جانی به سطح عملکردی اطلاق می‌شود که پیش‌بینی شود خرابی اجزای غیرسازه‌ای در اثر زلزله خطر جدی برای جان ساکنین به وجود نیاورد.

۱-۵-۲-۴- سطح عملکرد D- ایمنی جانی محدود

سطح عملکرد ایمنی جانی محدود به سطح عملکردی اطلاق می‌شود که پیش‌بینی شود خرابی اجزای غیرسازه‌ای در اثر زلزله به اندازه‌ای باشد که خسارت جانی حداقل شود.

۱-۵-۲-۵- سطح عملکرد E- لحاظ نشده

چنانچه برای عملکرد اجزای غیرسازه‌ای سطح عملکرد خاصی انتخاب نشده باشد سطح عملکرد اجزای غیرسازه‌ای لحاظ‌نشده نامیده می‌شود.

۳- سطوح عملکرد کل ساختمان

۲-۱- سطح عملکرد خدمت رسانی بی وقفه : (A-1)

۲-۲- سطح عملکرد قابلیت استفاده بی وقفه : (B-1)

۲-۳- سطح عملکرد ایمنی جانی : (C-3)

۲-۴- سطح عملکرد آستانه فروریزش : (E-5)

۱-۵-۳-۱- سطح عملکرد خدمت‌رسانی بی‌وقفه (A-۱) (OP)^۱

ساختمانی دارای سطح عملکرد خدمت‌رسانی بی‌وقفه است که اجزای سازه‌ای آن دارای سطح عملکرد ۱ (قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه) و اجزای غیرسازه‌ای آن دارای سطح عملکرد A (خدمت‌رسانی بی‌وقفه) باشند.

۱-۵-۳-۲- سطح عملکرد قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه (B-۱) (IO)^۲

ساختمانی دارای سطح عملکرد قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه است که اجزای سازه‌ای آن دارای سطح عملکرد ۱ (قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه) و اجزای غیرسازه‌ای آن دارای سطح عملکرد B (قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه) باشند.

۱-۵-۳-۳- سطح عملکرد ایمنی جانی (C-۳) (LS)^۲

ساختمانی دارای سطح عملکرد ایمنی جانی است که اجزای سازه‌ای آن دارای سطح عملکرد ۳ (ایمنی جانی) و اجزای غیرسازه‌ای آن دارای سطح عملکرد C (ایمنی جانی) باشند.

۱-۵-۳-۴- سطح عملکرد آستانه‌ی فروریزش (E-۵) (CP)^۴

ساختمانی دارای سطح عملکرد آستانه‌ی فروریزش است که اجزای سازه‌ای آن دارای سطح عملکرد ۵ (آستانه‌ی فروریزش) باشند. در این حالت محدودیتی برای سطح عملکرد اجزای غیرسازه‌ای وجود ندارد (سطح عملکرد لحاظ‌نشده E).

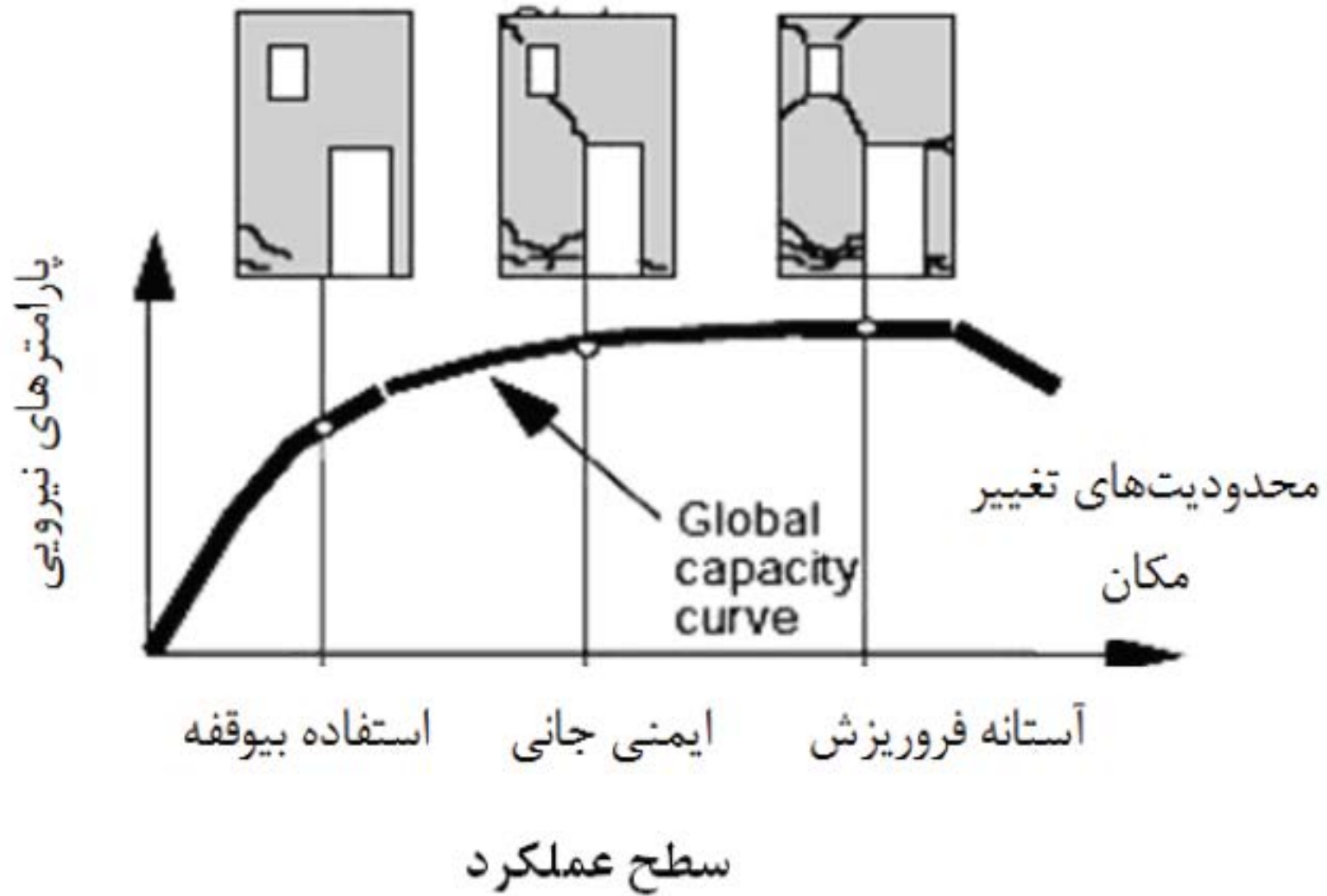

سطوح عملکرد سازه						سطوح عملکرد اجزای غیرسازه‌ای
لحاظ نشده S-6	آستانه فروریزش S-5	ایمنی جانی محدود S-4	ایمنی جانی S-3	خرابی محدود S-2	قابلیت استفاده بی وقفه S-1	
*	*	*	*	A-2	خدمت‌رسانی بی وقفه A-1	خدمت‌رسانی بی وقفه N-A
*	*	*	B-3	B-2	قابلیت استفاده بی وقفه B-1	قابلیت استفاده بی وقفه N-B
C-6	C-5	C-4	ایمنی جانی C-3	C-2	C-1	ایمنی جانی N-C
D-6	D-5	D-4	D-3	D-2	*	ایمنی جانی محدود N-D
ارزش بهسازی ندارد	آستانه فروریزش E-5	E-4	*	*	*	لحاظ نشده N-E

* این سطوح عملکرد به دلیل اختلاف زیاد بین سطح عملکرد اجزای سازه‌ای و غیرسازه‌ای، توصیه نمی‌شود.

-
- ۱ - OP = Operational Performance
  - ۲ - IO = Immediate Occupancy Performance
  - ۳ - LS = Life Safety Performance
  - ۴ - CP = Collapse Prevention Performance

خسارت ساختمان

اطلاعات وضعیت موجود ساختمان

اطلاعات وضعیت موجود ساختمان

- ۱- پیکربندی ساختمان (شامل نوع و خواص اعضاء و نحوه قرار گیری و جزئیات اتصالات اعضاء و اجزای سیستم باربر ثقیلی و سیستم مقاوم در برابر زلزله و اجزای غیر سازه‌ای موثر در سختی و یا مقاومت اعضای سازه‌ای)
- ۲- مشخصات مصالح (اطلاعات لازم جهت محاسبه ظرفیت اعضاء چه از نظر مقاومت و چه از نظر تغییر شکل - **ضریب آگاهی**)
- ۳- مشخصات ساختگاه (شامل اطلاعات مربوط به شرایط سطحی و زیرسطحی ساختگاه - هندسه و محل پی‌ها - احتمال مخاطرات ناشی از ناپایداری، **روانگرائی، گسترش جانبی، زمین لغزش، فرونشست** و ...)
- ۴- ساختمانهای مجاور (برخورد ساختمانهای مجاور - اجزای مشترک - آسیب ناشی از ساختمانها مجاور)
- ۵- سطوح اطلاعات (حداقل - متعارف - جامع)

ضریب آگاهی

درجه اعتبار نتایج حاصل از اطلاعات جمع آوری شده از ساختمان موجود، توسط ضریب آگاهی k ، در روابط محاسبه ظرفیت هر یک از اجزای سازه اعمال می‌شود.

ضریب آگاهی متناسب با **هدف بهسازی** و **سطح اطلاعات** تعیین می‌شود.

۱- در تحلیل‌های خطی **سطح اطلاعات حداقل** برای **هدف بهسازی مطلوب** یا **پائین‌تر** مجاز است

۲- در تحلیل‌های غیر خطی، جمع آوری اطلاعات باید در **سطح اطلاعات متعارف** یا **جامع** باشد

ویژه		مطلوب یا پایین تر		هدف بهسازی	ضریب آگاهی k
جامع	متعارف	متعارف	حداقل	سطح اطلاعات	
هر نوع تحلیل	هر نوع تحلیل	هر نوع تحلیل	تحلیل خطی	نوع تحلیل	
۱	۰/۷۵	۱	۰/۷۵	فولادی	
۱	۰/۷۵	۱	۰/۷۵	بتنی	
۱	۰/۷۵	۱	۰/۷۵	بنایی	

۲-۵-۲- تعیین خصوصیات لرزه‌ای ساختمان

اگرچه با توجه به امکانات نرم‌افزاری موجود و ضوابط ارائه شده در آیین‌نامه‌ها و این دستورالعمل امکان محاسبه‌ی زمان تناوب هر نوع سازه به صورت تحلیلی وجود دارد و نسبت میرایی ساختمان نیز بسته به نوع سازه، اتصالات و مصالح آن از مراجع مربوطه قابل استخراج است، لیکن در صورتی که بسته به شرایط ساختگاه، حساسیت پروژه و امکانات کارفرما، تعیین خصوصیات لرزه‌ای واقعی ساختمان‌ها ضرورت یابد، می‌توان با استفاده از روش ثبت ارتعاشات محیطی در این خصوص اقدام نمود. بدیهی است آزمایش باید با استفاده از دستگاه کالیبره شده مورد تایید و توسط افراد باتجربه انجام پذیرد و اطلاعات ثبت شده توسط کارشناس مجرب با استفاده از نرم افزار مربوطه تحلیل و نتیجه‌گیری شود.

۱-۷-۲- طیف طرح شتاب

دستورالعمل عمومی این بخش می‌تواند برای تعیین طیف طرح شتاب در مورد هر یک از سطوح خطر زلزله زیر استفاده شود:

۱- سطح خطر ۱: معادل سطحی از حرکت‌های قوی زمین است که احتمال فراگذشت^۱ از آن ۱۰٪ در ۵۰ سال باشد. این سطح خطر معادل دوره بازگشت ۴۷۵ سال است. سطح خطر ۱ در استاندارد ۲۸۰۰ «زلزله طرح» نامیده شده است.

۲- سطح خطر ۲: معادل سطحی از حرکت‌های قوی زمین است که احتمال فراگذشت از آن ۲٪ در ۵۰ سال باشد. این سطح خطر معادل دوره بازگشت ۲۴۷۵ سال است.

۳- سطح خطر انتخابی (زلزله با هر احتمال رویداد در ۵۰ سال): معادل سطحی از حرکت‌های قوی زمین است که احتمال فراگذشت از آن انتخابی است. این سطح خطر برای موارد خاص و با ملاحظات ویژه استفاده می‌شود.

طیف طرح شتاب با یکی از دو فرآیند استفاده از "شکل طیف ثابت" و یا "شکل طیف حاصل از تحلیل ویژه ساختگاه" تعیین می‌شود.

۱-۲-۷-۱ - فرآیند استفاده از شکل طیف ثابت

فرآیند استفاده از شکل طیف ثابت با یکی از دو روش استفاده از " شکل طیف استاندارد ۲۸۰۰ " یا استفاده از " شکل طیف این دستورالعمل " صورت می‌پذیرد:

۱-۲-۷-۱-۱ - طیف استاندارد ۲۸۰۰

در این روش، طیف طرح ارتجاعی شتاب از حاصل ضرب مقادیر ضریب شتاب مبنای طرح (A)، ضریب بازتاب (B) و شتاب ثقل زمین (g) بدست می‌آید. طیف طرح استاندارد ۲۸۰۰ برای میرایی ۵٪ تعیین شده است.

میزان شتاب مبنای طرح مربوط به زلزله سطح خطر ۱ با استفاده از نقشه پهنه‌بندی خطر زلزله استاندارد ۲۸۰۰ تعیین می‌شود.

میزان شتاب مبنای طرح مربوط به زلزله سطح خطر ۲ با یکی از دو روش زیر تعیین می‌شود:

۱. $1/5$ برابر ضریب A استاندارد ۲۸۰۰ برای ساختمان‌هایی که برای هدف بهسازی مطلوب بهسازی می‌شوند.

۲. انجام تحلیل خطر ویژه ساختگاه برای محاسبه مقدار شتاب موثر حرکت قوی زمین درتراز پایه ساختمان برای دوره بازگشت

۲۴۷۵ سال.

۱-۷-۲-۱-۲- طیف این دستورالعمل

تهیه طیف در این روش مستلزم برآورد مقدار شتاب طیفی در زمان تناوب کوتاه $0/2$ ثانیه (S_s) و نیز مقدار شتاب طیفی در زمان تناوب بلند $1/0$ ثانیه (S_1) در سطح خطر مدنظر است. این مقادیر برای نسبت میرایی 5% و در سنگ بستر (سطح بستر لرزه‌ای) محاسبه می‌شود. برآورد مقادیر فوق با یکی از دو روش زیر تعیین می‌شود:

۱- نقشه‌های معتبری که مقادیر شتاب طیفی را در سنگ بستر برای دوره بازگشت مورد نظر در اختیار قرار دهد.

۲- انجام تحلیل خطر ویژه ساختگاه برای محاسبه مقادیر شتاب طیفی در سنگ بستر برای دوره بازگشت مورد نظر.

اثرات ساختگاهی بر مقادیر طیفی را می‌توان با استفاده از روابط (۱-۱) و (۲-۱) لحاظ نمود:

$$S_{Xs} = F_a S_s \quad (1-1)$$

$$S_{X1} = F_v S_1 \quad (2-1)$$

در این روابط F_v و F_a ضرایب نمایانگر اثرات ساختگاهی‌اند که از جداول (۲-۱) و (۳-۱) بر اساس نوع خاک و نیز مقادیر پارامترهای S_1 و S_s قابل برآوردند. برای برآورد مقادیری از S_1 و S_s که در بین حدود ارائه شده قرار دارند، از درونیابی خطی استفاده می‌شود.

پس از برآورد S_{XS} و S_{X1} ، طیف طرح شتاب افقی مطابق شکل (۱-۱) و بر اساس روابط (۳-۱) ساخته می‌شود:

$$S_a = S_{XS} \left[\left(\frac{5}{B} - 2 \right) \frac{T}{T_s} + 0.4 \right] \quad 0 < T < T_0$$

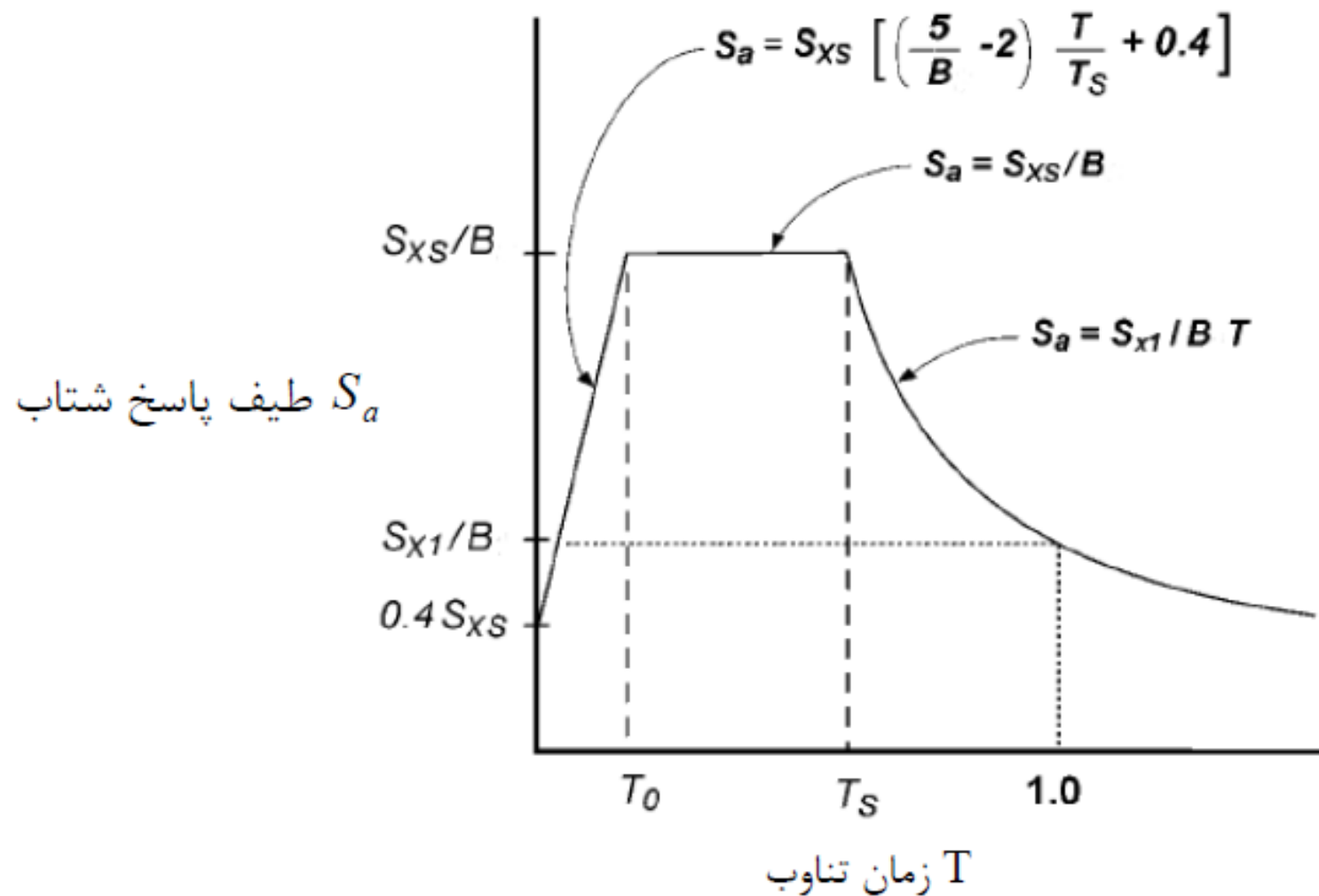
$$S_a = S_{XS} / B \quad T_0 < T < T_s \quad (۳-۱)$$

$$S_a = S_{X1} / (BT) \quad T > T_s$$

که در این روابط T_s و T_0 عبارتند از:

$$T_0 = 0.2 T_s \quad (۴-۱)$$

$$T_s = S_{X1} / S_{XS} \quad (۵-۱)$$

شکل (۱-۱): طیف طرح شتاب افقی

۲-۲-۱- سیستم سازه ای و پیکربندی ساختمان

اطلاعات مربوط به سیستم سازه ای و پیکربندی ساختمان موجود شامل نوع، هندسه، ابعاد مقاطع، تعداد و آرایش میلگرد در مقاطع بتنی، جزئیات اتصال اعضا و اجزای سیستم باربر ثقلی و جانبی و همچنین اجزای غیرسازه ای که موثر در میزان سختی و مقاومت سازه هستند، باید جمع آوری شود.

همچنین اعضای اصلی و غیراصلی سازه باید تعیین و اطلاعات مورد نیاز هر نوع با جزئیات کافی برای مدل سازی و تحلیل سازه جمع آوری و ارائه شود.

۲-۷- جمع آوری اطلاعات و بازرسی وضعیت موجود اعضا و اجزای سازه‌ای ساختمان

۲-۷-۲- اعضا و اجزای فولادی

بازرسی وضعیت موجود ساختمان و شرایط ساختگاه باید براساس ضوابط این بند انجام گیرد. این بازرسی شامل موارد زیر است :

- ۱- بررسی وضعیت اجزایی که نیروها و تغییر شکل‌های ناشی از زلزله را دریافت می‌کنند به منظور تشخیص وجود هر نوع تضعیف یا فرو پایگی ناشی از اثرات نیرو یا شرایط محیطی.
- ۲- بررسی پیکربندی، اعضا، اجزا، اتصالات آنها و وجود پیوستگی در مسیر انتقال در سیستم سازه‌ای.
- ۳- شناسایی اعضای غیرسازه‌ای که موثر در رفتار سازه بوده و محدودیت‌هایی را بر بهسازی تحمیل می‌نمایند.
- ۴- شناسایی شرایط ساختگاه، خاک محل و پی بر اساس بند (۲-۶).
- ۵- شناسایی ساختمان‌های مجاور براساس بند (۲-۲-۴).

بازرسی وضعیت موجود ساختمان باید شامل بازرسی عینی از اعضای سیستم مقاوم لرزه بر جانبی قابل رویت باشد، تا بدین وسیله بتوان میزان تطبیق وضع موجود را با آنچه که در مدارک فنی آمده است، کنترل نمود.

هدف از این بازرسی، شناسایی و تعیین هرگونه مغایرت در هندسه و پیکربندی ساختمان، تعیین موارد کاهش سختی و مقاومت در اعضا، کنترل پیوستگی مسیرهای انتقال بار، تشخیص ضرورت انجام آزمایش‌های دیگر جهت تشخیص و اندازه‌گیری میزان آسیب و ضعف و نیز اندازه‌گیری ابعاد موجود ساختمان و مقایسه‌ی آن با اطلاعات موجود در مدارک فنی و تعیین وجود هرگونه تغییر شکل دائمی می‌باشد.

اگر وجود پوشش معماری و موانع دیگر امکان بازرسی عینی را سلب کرده باشد، بازرسی می‌تواند با برداشت موضعی مصالح پوششی و یا به طور غیر مستقیم مثلاً از طریق ایجاد حفره در مانع و استفاده از وسایل مخصوص (Fiberscope) انجام گیرد. ضوابط بازرسی عینی وضعیت موجود به شرح زیر می‌باشند :

۱- اگر نقشه‌های جزئیات اجرایی موجود باشد، آشکار کردن حداقل یک اتصال از هر نوع اتصال اصلی شامل اتصال تیر به ستون میانی، اتصال تیر به ستون کناری، اتصال ستون به شالوده و اتصال تیر به دیافراگم باید انجام پذیرد. در صورتی که هیچ نوع انحرافی از نقشه‌ها برای نمونه‌ای مشاهده نشود، کلیه‌ی اتصالات مشابه با آن نمونه اجرا شده عین نقشه تلقی می‌شود. اگر در بازرسی، انحرافی از نقشه‌های اجرایی مشاهده شود باید اتصالات دیگری نیز از این نمونه بازرسی شود تا زمانی که بتوان در مورد آن نوع اتصال به قضاوت مشخصی رسید.

۲- اگر نقشه اجرایی موجود نباشد، باید حداقل سه اتصال از هر نوع اتصال اصلی با برداشت روکش آنها آشکار شوند. در صورتی که تفاوتی مشاهده نشود این نمونه‌ها نماینده‌ی اتصالات مشابه فرض می‌شوند. در صورت وجود تفاوت باید اتصالات دیگری نیز از این نمونه بازرسی شود تا زمانی که بتوان در مورد آن نوع اتصال به قضاوت مشخصی رسید.

۲-۷-۲-۲-۲- جمع آوری مشخصات مصالح فولادی در سطح اطلاعات حداقل

در صورتی که مشخصات مصالح فولادی در دفترچه‌ی محاسبات یا نقشه‌های اجرایی موجود باشد این مقادیر را می‌توان به عنوان مشخصات کرانه پایین مصالح در سطح اطلاعات حداقل در نظر گرفت. در غیر این صورت جمع آوری مشخصات مصالح باید طبق سطح اطلاعات متعارف در بند (۲-۷-۲-۲-۳) صورت گیرد. در صورتی که مشخصات مورد انتظار مصالح فولادی لازم باشد می‌توان مقادیر کرانه پایین را در ضریب ۱/۱ ضرب نمود.

۲-۷-۲-۲-۳- جمع آوری مشخصات مصالح فولادی در سطح اطلاعات متعارف

حداقل تعداد آزمایش‌های لازم برای تعیین مقاومت تسلیم و مقاومت کششی مصالح فولادی در یک برنامه‌ی جمع آوری اطلاعات در سطح متعارف باید براساس ضوابط زیر باشد :

- ۱- در صورت موجود بودن مدارک فنی معتبر حاوی گزارش آزمایش مصالح، نقشه‌های اجرایی و یا رویت مارک ثبت شده، نیاز به انجام آزمایش نمی باشد و می‌توان از مقادیر مقاومت ذکر شده در مدارک به طور مستقیم به عنوان مشخصات کرانه پایین مصالح استفاده نمود.
- ۲- در صورت موجود نبودن مدارک فنی معتبر، نقص اطلاعات و یا استفاده از فولاد بالاتر از ST37 در نقشه‌های اجرایی، ابتدا با روش غیر مخرب و با استفاده از دستگاه سختی سنج، یکنواختی مصالح از نظر فولاد مصرفی تعیین می‌شود. در صورتی که پراکندگی نتایج بیانگر یکسان بودن رده‌ی فولاد برای تمام اعضا باشد، در این حالت یک نمونه از عضوی که کمترین بار را تحمل می‌کند، گرفته می‌شود.

۲- در صورت موجود نبودن مدارک فنی معتبر، نقص اطلاعات و یا استفاده از فولاد بالاتر از ST37 در نقشه‌های اجرایی، ابتدا با روش غیر مخرب و با استفاده از دستگاه سختی سنج، یکنواختی مصالح از نظر فولاد مصرفی تعیین می‌شود.

در صورتی که پراکندگی نتایج بیانگر یکسان بودن رده‌ی فولاد برای تمام اعضا باشد، در این حالت یک نمونه از عضوی که کمترین بار را تحمل می‌کند، گرفته می‌شود.

در صورتی که پراکندگی نتایج بیانگر استفاده از فولاد با رده‌های متفاوت باشد، باید حداقل یک آزمایش در هر رده‌ی فولاد از عضوی که کمترین بار را تحمل می‌کند، انجام شود.

مشخصات مورد انتظار مصالح فولادی در سطح اطلاعات متعارف برابر با مشخصات نزدیک‌ترین رده فولاد که مقاومتی کمتر از مقادیر بدست آمده از آزمایش را دارد، می‌باشد. در صورتی که مشخصات کرانه پایین مصالح فولادی لازم باشد می‌توان مقادیر مورد انتظار را بر ضریب $1/1$ تقسیم نمود.

در صورت صلاحدید طراح، تعداد آزمایش‌های مخرب می‌تواند با جایگزینی آنها با آزمایش‌های غیرمخرب مناسب (حداقل ۵ آزمایش غیرمخرب به جای یک آزمایش مخرب) کاهش داده شود.

۲-۷-۲-۲-۴- جمع آوری مشخصات مصالح فولادی در سطح اطلاعات جامع

حداقل تعداد آزمایش‌های لازم جهت تعیین مقاومت تسلیم و مقاومت کششی مصالح فولادی در یک برنامه جمع‌آوری اطلاعات در سطح جامع باید براساس ضوابط زیر باشد:

- ۱- در صورت موجود بودن مدارک فنی معتبر حاوی گزارش آزمایش مصالح، نقشه‌های اجرایی و یا رویت مارک ثبت شده، با انجام حداقل ۱ آزمایش، در صورت تأیید اطلاعات موجود، می‌توان از مقادیر مقاومت ذکر شده در مدارک به طور مستقیم به عنوان مشخصات کرانه پایین مصالح استفاده نمود.
- ۲- در صورت موجود نبودن مدارک فنی معتبر، نقص اطلاعات و یا استفاده از فولاد بالاتر از ST37 در نقشه‌های اجرایی، ابتدا با روش غیر مخرب و با استفاده از دستگاه سختی سنج، یکنواختی مصالح از نظر فولاد مصرفی تعیین می‌شود. در صورتی که پراکندگی نتایج بیانگر یکسان بودن رده‌ی فولاد برای تمام اعضا باشد، در این حالت حداقل سه نمونه از اعضای که کمترین بار را تحمل می‌کنند، گرفته می‌شود.

در صورتی که پراکندگی نتایج بیانگر استفاده از فولاد با رده‌های متفاوت باشد، باید حداقل سه آزمایش در هر رده‌ی فولاد از اعضای که کمترین بار را تحمل می‌کنند، انجام شود.

مشخصات کرانه پایین مصالح فولادی در سطح اطلاعات جامع برابر با متوسط نتایج منهای یک انحراف معیار می‌باشد. در این حالت متوسط نتایج به عنوان مقاومت مورد انتظار مصالح فولادی استفاده می‌شود.

در صورت صلاحدید طراح، تعداد آزمایش‌های مخرب می‌تواند با جایگزینی آنها با آزمایش‌های غیرمخرب مناسب (حداقل ۵ آزمایش غیرمخرب به جای یک آزمایش مخرب) کاهش داده شود.

۲-۷-۳- اعضا و اجزای بتنی

بازرسی وضعیت موجود ساختمان باید براساس ضوابط این بند انجام گیرد. این بازرسی شامل موارد زیر است :

- ۱- بررسی وضعیت قطعات و اتصالات آنها برای تعیین ضعف‌هایی نظیر تغییر شکل‌های تابع زمان (وارفتگی و وادادگی)، ترک خوردگی ها، فروپایگی ها، افتادگی ها، خوردگی ها و ضعف‌های اجرایی در قطعات اصلی و غیر اصلی؛
- ۲- شناخت پیکربندی و شکل هندسی قطعات و اتصالات، همچنین مشخص نمودن وجود یا عدم وجود پیوستگی در مسیرهای انتقال بار میان قطعات، اعضا و سیستم، بررسی شرایط اعضا از لحاظ طرز قرارگیری، ترازبودن، درستی ابعاد و غیره نیز باید انجام شود؛
- ۳- بررسی هرگونه شرایط دیگری که بر عملکرد ساختمان موجود تاثیر داشته باشد مانند وجود دیوارهای مشترک با ساختمان-های همسایه، اجزای غیرسازه ای، تغییرات داده شده در ساختمان بعد از ساخت اولیه‌ی آن و نیز محدودیت هایی که در ساختمان برای انجام عملیات بهسازی وجود دارد باید بررسی و مستند سازی شوند؛

بازرسی وضعیت موجود ساختمان باید حداقل بازرسی عینی از کلیه اعضا و قطعاتی که در مقاومت در برابر بار جانبی شرکت دارند و جهت بررسی در دسترس می‌باشند را شامل شود. در بازرسی وضعیت موجود ساختمان در مواردی ممکن است نیاز به انجام آزمایش‌های اضافی، بنا به تشخیص طراح نیز باشد.

هدف از این بازرسی شناسایی و تعیین هرگونه مغایرت در هندسه و پیکربندی ساختمان، تعیین موارد کاهش سختی و مقاومت در اعضا، کنترل پیوستگی مسیرهای انتقال بار، تشخیص ضرورت انجام آزمایش‌های دیگر مطابق با بند (۲-۷-۳-۱-۴) جهت تعیین و اندازه‌گیری میزان آسیب و ضعف و نیز اندازه‌گیری ابعاد موجود ساختمان و مقایسه‌ی آن با اطلاعات موجود در مدارک فنی و تعیین هرگونه تغییر شکل دائمی می‌باشد.

اگر وجود پوشش معماری و موانع دیگر امکان بازرسی عینی را سلب کرده باشد، بازرسی می‌تواند با برداشت موضعی مصالح پوششی یا به طور غیرمستقیم مثلاً از طریق ایجاد حفره در مانع و استفاده از وسایل مخصوص (Fiber Scope) انجام گیرد.

بازرسی عینی ساختمان شامل شالوده‌ها (قسمت‌های قابل دیدن)، اعضای سیستم‌های مقاوم در برابر بارهای جانبی، دیافراگم‌ها و اتصالات می‌باشد. در هر طبقه حداقل ۲۰٪ اعضا، اجزا و اتصالات باید بازرسی عینی شوند. اگر آسیب و ضعف قابل ملاحظه‌ای در بعضی اعضا مشاهده شود، تعداد نمونه‌ی مورد بازرسی عینی از آن اعضا به ۴۰٪ افزایش یابد. درصد‌های ارائه شده تعداد حداقل را مشخص می‌کنند و بنا به شرایط ساختمان، طراح تعداد نمونه‌ی لازم را مشخص خواهد کرد. این بازرسی صرفاً به منظور مطالعه‌ی هندسه، آسیب و ضعف مشهود می‌باشد و وضعیت آرماتورها بررسی نمی‌شود.

در بازرسی وضعیت موجود، علاوه بر جمع‌آوری اطلاعات ذکر شده، قطر و نحوه‌ی آرماتور گذاری اعضا نیز مطالعه می‌شود. اطلاعات لازم تکمیلی را می‌توان با مطالعه‌ی اعضا از طریق روش‌های مخرب و یا غیر مخرب (مثل استفاده از دستگاه ردیاب آرماتور) به دست آورد. مطالعه‌ی جزئیات آرماتورهای اعضا را می‌توان با برداشتن مقدار محدودی از بتن رویه انجام داد. ضوابط زیر در بازرسی اتصالات اصلی ساختمان باید مورد توجه واقع شوند :

۱- اگر بعضی نقشه‌های اجرایی با جزئیات کافی موجود است، از هر نوع اتصال اصلی (اتصال تیر به ستون میانی، اتصال تیر به ستون کناری، اتصال ستون به شالوده و اتصال تیر به دیافراگم) یک نمونه با برداشتن بتن رویه بررسی شود. اگر تفاوتی با نقشه‌ها دیده نشود، می‌توان فرض کرد که وضعیت اجرا شده مطابق نقشه‌ها می‌باشد. اگر تفاوتی با نقشه‌ها دیده شود، حداقل ۵٪ اتصالات موجود از آن نوع باید بررسی شوند تا میزان تفاوت کاملاً مشخص شود.

۲- اگر نقشه‌های اجرایی موجود نباشند، از هر نوع اتصال اصلی حداقل سه عدد باید بررسی شوند. اگر آنها به صورت یکسان اجرا شده بودند، نیازی به بازرسی اضافی نیست. اگر جزئیات اتصالات مختلف بودند، تعداد اتصال بیشتری باید بازرسی شوند تا زمانی که اطلاعات دقیقی از نحوه‌ی اجرای ساختمان حاصل شود.

۲-۷-۳-۲- جمع آوری مشخصات مصالح در سطح اطلاعات حداقل

در صورتی که مشخصات مصالح در دفترچه‌ی محاسبات یا نقشه‌های اجرایی موجود باشد، برای آرماتور این مقادیر را می‌توان به عنوان مشخصات کرانه پایین مصالح در سطح اطلاعات حداقل در نظر گرفت. برای بتن در صورتی می‌توان از مقادیر دفترچه محاسبات یا نقشه‌های اجرایی برای مشخصات کرانه پایین مصالح در سطح اطلاعات حداقل استفاده نمود که با استفاده از آزمایش‌های غیر مخرب نظیر چکش اشمیت نسبت به یکنواختی مصالح اطمینان حاصل شود و یا مدارک فنی معتبر دال بر انجام آزمایش در زمان ساخت موجود باشد. در غیر این صورت جمع آوری مشخصات مصالح باید طبق سطح اطلاعات متعارف، بند (۲-۷-۳-۲-۳)، صورت گیرد. در صورتی که مشخصات مورد انتظار مصالح لازم باشد، می‌توان مقادیر مشخصات کرانه پایین مصالح را با ضرایبی به مشخصات مورد انتظار مصالح تبدیل نمود. این ضرایب را می‌توان با آزمایش به دست آورد. به عنوان یک راهنما مقادیر جدول (۲-۳) قابل استفاده‌اند.

جدول ۲-۳- ضرایب برای تبدیل مشخصات کرانه‌ی پایین به مشخصات مورد انتظار مصالح

ضریب	مشخصات مصالح
۱/۲۵	مقاومت فشاری مشخصه‌ی بتن
۱/۱۵	تنش کششی و تسلیم میلگرد
۱/۲۵	تنش تسلیم دیگر مصالح فولادی به کار رفته جهت اتصال قطعات (مثل میل مهار)

۲-۷-۳-۲-۳- جمع آوری مشخصات مصالح در سطح اطلاعات متعارف

حداقل تعداد آزمایش‌های لازم برای تعیین مشخصات بتن و میلگرد در یک برنامه‌ی جمع آوری اطلاعات در سطح متعارف باید براساس ضوابط زیر باشد :

۱- برای تعیین مقاومت بتن موجود، حداقل دو مغزه از هر نوع عضو بتنی (ستون، تیر، دیوار برشی، دیافراگم و غیره) ساختمان گرفته می‌شود. حداقل تعداد مغزه در کل ساختمان در این حالت ۶ عدد می‌باشد.

در صورتی که ضریب تغییرات (C.O.V) نتایج کل مغزه‌ها کمتر از ۲۵٪ باشد، نسبت به تعیین مقاومت فشاری بتن اقدام می‌شود. چنانچه ضریب مزبور بیشتر از ۲۵٪ شود، تعداد مغزه‌های اخذ شده از هر نوع عضو حداقل به ۳ مغزه افزایش یافته و نتایج مقاومت فشاری مغزه‌های حاصل از هر نوع عضو برای تعیین مقاومت فشاری مشخصه عضو سازه‌ای مزبور مورد استفاده واقع می‌شود.

۲- در صورتی که مقاومت مشخصه‌ی میلگردهای فولادی طبق مدارک معتبر حاوی گزارش آزمایش مصالح معلوم باشد می‌توان از مشخصات اسمی یا طراحی مصالح بدون نیاز به انجام آزمایش به عنوان مشخصات کرانه پایین مصالح استفاده کرد و در صورتی که مشخصات مورد انتظار مصالح لازم باشد می‌توان مقادیر مشخصات کرانه پایین مصالح را با ضرایب جدول (۲-۳) به مشخصات مورد انتظار مصالح تبدیل نمود. در صورتی که مقاومت مشخصه‌ی میلگردهای اصلی معلوم نباشد باید حداقل دو نمونه از آرماتورهای به کار رفته در ساختمان جهت آزمایش اخذ شود.

در صورتیکه بتن ریزی همزمان تیر و دال محقق شود، می‌توان به‌جای مغزه‌گیری از تیر از دال مغزه‌گرفت. در صورت صلاحدید طراح، تعداد آزمایش‌های مخرب می‌تواند با جایگزینی آنها با آزمایش‌های غیرمخرب مناسب کاهش داده شود.

در تعیین مشخصات مصالح در سطح اطلاعات متعارف در صورت انجام نمونه برداری، مشخصات مورد انتظار مصالح بر اساس متوسط‌گیری از نتایج آزمایش‌ها و کرانه پایین مشخصات مصالح بر مبنای مقدار متوسط منهای یک انحراف معیار به دست می‌آید. مغزه‌گیری باید توسط تکنیسین باتجربه طبق استانداردهای ملی و یا معتبر بین‌المللی انجام شود.

۲-۷-۳-۲-۴- جمع آوری مشخصات مصالح در سطح اطلاعات جامع

حداقل تعداد آزمایش های لازم برای تعیین مشخصات بتن و میلگرد در یک برنامه‌ی جمع آوری اطلاعات در سطح جامع باید بر اساس ضوابط زیر باشد؛

الف- مصالح بتنی؛

۱- نحوه نمونه‌گیری: از هر نوع عضو بتنی (ستون، تیر، دیافراگم، دیوار برشی و غیره) باید حداقل سه مغزه گرفته و مورد آزمایش فشاری واقع شوند. حداقل تعداد آزمایش مورد نیاز برای تعیین مقاومت بتن در یک ساختمان، با در نظر گرفتن شرایط ذکر شده در این بخش، ۶ نمونه می‌باشد. اگر از تیپ و رده‌های متفاوت بتن در ساختمان استفاده شده باشد، از هر رده باید حداقل سه نمونه گرفته و آزمایش شوند.

ضریب ارتجاعی بتن را می‌توان از منحنی آزمایش بتن به دست آورد و یا از طریق معادله‌ای که مقدار ضریب ارتجاعی را به مقاومت فشاری بتن ارتباط می‌دهد، محاسبه نمود. باید از اجزای بحرانی موثر در رفتار سازه و نیز از اعضای صدمه دیده یا تضعیف شده به طور تصادفی از محل‌های سالم نمونه‌گیری به عمل آورد. در مورد دیوارهای برشی، مغزه گیری باید از نواحی نزدیک به المان‌های مرزی آن انجام شود.

تعیین حداقل تعداد آزمایش لازم برای تعیین مقاومت‌های فشاری و کششی باید با در نظر گرفتن ضوابط زیر انجام شود :

۱-۱- برای اعضای بتنی که مقاومت طراحی آنها مشخص است و نتایج آزمایش‌ها نیز موجود هستند، حداقل سه آزمایش برای هر طبقه، هر ۲۰۰ مترمکعب از بتن یا هر ۷۰۰ متر مربع از سطح سازه (هر کدام که آزمایش بیشتری ایجاب کند) انجام شود. در صورتی که سه آزمایش اول با نتایج آزمایش‌های قبلی مطابقت نشان دادند، تعداد آزمایش لازم را می‌توان به $\frac{1}{3}$ کاهش داد ولی در هر حال حداقل ۶ آزمایش برای یک ساختمان باید انجام گیرد.

۱-۲- برای اعضای بتنی که مقاومت طراحی آنها مشخص هستند ولی نتایج آزمایش‌ها موجود نمی‌باشند، حداقل سه آزمایش برای هر طبقه، هر ۲۰۰ متر مکعب از بتن یا هر ۷۰۰ متر مربع از سطح سازه (هر کدام که آزمایش بیشتری ایجاب کند) انجام شود. در هر حال حداقل ۶ آزمایش برای یک ساختمان باید انجام گیرد.

۱-۳- برای اعضای بتنی که مقاومت طراحی آنها ناشناخته است و نتایج آزمایش‌ها نیز موجود نمی‌باشند حداقل شش آزمایش برای هر طبقه، هر ۲۰۰ متر مکعب از بتن یا هر ۷۰۰ مترمربع از سطح سازه (هر کدام که آزمایش بیشتری ایجاب کند) انجام شود. اگر آزمایش نشان دهد که از بتن‌های با رده‌های مختلف استفاده شده است، تعداد آزمایش باید جهت تعیین قطعی مشخصات رده‌های مورد استفاده، افزایش یابد.

۱-۴- در مورد تیرها و دال‌ها، تعداد نمونه‌های لازم را می‌توان به نصف کاهش داد، به شرطی که از روش‌های غیرمخرب در کنار مغزه‌گیری استفاده شود. در صورتیکه بتن ریزی همزمان تیر و دال محقق شود، می‌توان به جای مغزه‌گیری از تیر از دال مغزه گرفت.

۲- نحوه ارزیابی: در صورتی که ضریب تغییرات (C.O.V) نتایج کل مغزه‌ها از ۱۴٪ کمتر باشد، نسبت به تعیین مقاومت فشاری بتن اقدام می‌شود. چنانچه ضریب تغییرات بیشتر از ۱۴٪ شود، لازم است تا مقاومت فشاری مشخصه بر حسب نتایج حاصل از مغزه‌های اخذ شده از هر سه طبقه مجزا تعیین شود (دو طبقه آخر یک گروه محسوب می‌شود و یک طبقه آخر به گروه ماقبل اضافه می‌شود). در صورتیکه کماکان ضریب تغییرات در هر سه طبقه بیش تر از ۱۴٪ شد، نتایج مقاومت فشاری مغزه‌های حاصل از هر نوع عضو در آن سه طبقه برای تعیین مقاومت فشاری مشخصه عضو سازه‌ای مزبور مورد استفاده واقع می‌شود.

ب- میلگردهای فولادی و اتصال دهنده‌ها؛

گاهی برای محکم نمودن و اتصال قطعات پیش ساخته یا سایر قطعات بتنی به ساختمان از قطعات فولادی سازه‌ای یا قطعات فلزی غیر سازه‌ای دیگر استفاده می‌شود. این گونه قطعات فولادی یا فلزی در این دستورالعمل به نام «اتصال دهنده» خوانده می‌شوند. اطلاعات مورد نیاز در مورد میلگردهای فولادی و اتصال دهنده‌ها، مقدار تنش تسلیم و مقاومت نهایی آنها، حاصل از آزمایش کشش می‌باشد. تعداد نمونه‌ی لازم برای آزمایش میلگردها براساس ضوابط زیر تعیین می‌شود:

۱- اگر مشخصات مورد نیاز میلگردهای فولادی و اتصال دهنده‌ها در مدارک فنی ساختمان، حاوی گزارش آزمایش مصالح، داده شده باشد، باید حداقل سه نمونه به طور تصادفی از کل سازه برداشته شود و مورد آزمایش قرار گیرد.

۲- اگر مدارک فنی ساختمان موجود نباشد اما معین شود که جنس و مشخصات فنی میلگردهای فولادی و اتصال دهنده‌های به کار رفته در ساختمان یکسان است، در این صورت حداقل ۳ نمونه به طور تصادفی به ازای هر سه طبقه از ساختمان گرفته شود. در صورتی که یکسان بودن جنس و مشخصات آرماتورهای به کار رفته در ساختمان مورد تردید باشد، تعداد نمونه گیری به ۶ عدد به ازای هر سه طبقه از ساختمان افزایش می‌یابد.

نمونه‌های برداشته شده باید با قطعات جدید با طول وصله‌ی کافی و اتصال مناسب جایگزین شوند، مگر این که نمونه‌گیری‌ها از محل‌هایی انجام شود که تحلیل نشان دهد نیازی به جایگزینی نمی باشد.

پ- فولادهای پیش‌تنیده: نمونه برداری از تاندون‌های پیش‌تنیده جهت انجام آزمایش باید فقط از قطعات پیش‌تنیده‌ای انجام شود که جزئی از سیستم مقاوم جانبی هستند. اعضای پیش‌تنیده مربوط به دیافراگم‌ها از آزمایش مستثنی هستند.

تا حد امکان باید از نمونه برداری از طریق بریدن تاندون یا المان پیش‌تنیده خودداری کرد و سعی نمود نمونه‌گیری از طریق قسمت‌هایی از تاندون که فاقد تنش پیش‌تنیدگی هستند، مثل اضافه تاندون خارج از مهر، انجام شود.

تمام نمونه‌های برداشته شده‌ی فولادی باید با مصالح جدید جایگزین شوند، مگر این که نتایج تحلیل نشان دهد که نیازی به جایگزینی نیست. در صورت صلاحدید طراح، تعداد آزمایش‌های مخرب می‌تواند با جایگزینی آنها با آزمایش‌های غیرمخرب مناسب کاهش داده شود.

۲-۷-۳-۴ - ضریب آگاهی K

در محاسبه‌ی ظرفیت و تغییر شکل‌های مجاز اعضای بتنی باید ضریب آگاهی مطابق ضوابط بند (۲-۳-۲) و با در نظر گرفتن ضوابط اضافی زیر در نظر گرفته شود:

در صورتیکه یکی از شرایط زیر صادق باشد مقدار ضریب آگاهی K را باید برابر با ۰/۷۵ اختیار کرد :

- ۱- در خلال ارزیابی اعضا، خرابی و زوال یافتگی مشاهده شود به نحوی که برای اطلاع از چگونگی رفتار اعضا نیاز به انجام آزمایش‌های اضافی باشد لیکن آزمایش‌ها انجام نگیرد و استفاده از ضریب $K = 1$ قابل توجیه نباشد.
- ۲- در صورتی که مشخصات مکانیکی اعضا دارای ضریب تغییرات (C.O.V) بزرگتر از ۲۵٪ باشند.
- ۳- در صورتی که اعضا شامل مصالح با مشخصات نامعلوم باشند.

۲-۷-۴- اعضا و اجزای بنایی

بازرسی وضعیت موجود ساختمان و محل آن بر اساس بندهای (۲-۷-۴-۱) و (۲-۷-۴-۲) انجام می‌شود و شامل موارد زیر می‌باشد.

الف- ارزیابی وضعیت موجود ساختمان:

۱- بررسی پیکربندی اجزا و اتصالات مربوطه؛

۲- بررسی پیوستگی مسیر بارهای ثقلی و جانبی؛

۳- بررسی وضعیت فیزیکی اجزای اصلی و غیراصلی و مشخص نمودن هرگونه فروپایگی و زوال آنها؛

۴- بررسی و مشخص نمودن سایر موارد که عملکرد ساختمان را تحت تأثیر قرار می‌دهد، از قبیل؛ وجود و نحوه اتصال نما به ساختمان، دیوارهای مشترک با ساختمان مجاور، وجود اجزای غیرسازه‌ای، تغییرات احتمالی انجام شده در معماری و همچنین محدودیت‌های بهسازی. برای بررسی کاهش کیفیت واحدهای بنایی باید شرایط فیزیکی اجزای سازه‌ای، اعضای موجود و اتصالات آنها ارزیابی شود. کاهش کیفیت واحدهای بنایی می‌تواند ناشی از آثار محیطی (مثل آتش‌سوزی، مواد شیمیایی و غیره)، اثرات بارگذاری جاری و یا بارگذاری‌های گذشته (مثل زلزله‌های قبلی) باشد. سازه‌های بنایی مستعد انقباض و انبساط تحت شرایط دمایی و رطوبتی مختلف، بسته به مورد و اهمیت، باید مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرند.

ب- بازرسی وضعیت موجود محل:

۱- در بازدید، باید تفاوت مندرجات نقشه‌های ساختمان با آنچه اجرا شده مورد توجه قرار گیرد. در صورت وجود تفاوت، تغییرات محتمل در شرایط تکیه‌گاهی و بارگذاری ساختمان بررسی شود.

۲- توجه به وجود هرگونه ضعف، نظیر نشست دال‌های کف و شالوده‌ها، که موجب ضعف عملکرد ساختمان در زمان وقوع زلزله می‌باشد، ضروری است.

۱- اجزای سازه‌های اصلی

۱- الف- دیوارهای باربر

باید موقعیت و اندازه تمام دیوارهای باربر ثقیل و برشی مصالح بنایی، مشخص شود. همچنین نوع، امتداد و نحوه قرارگیری دیوارها باید برداشت گردد. ابعاد کلی اعضا شامل ارتفاع، طول و ضخامت دیوارها، اندازه‌گیری و یا از روی نقشه‌ها تعیین شود. نحوه اجرای واحد بنایی (آجر، بلوک سیمانی و...)، درزهای قائم بین واحد بنایی (آجر، بلوک سیمانی و...)، ابعاد و موقعیت بازشوها، وجود هشتگیر، لوله و دودکش درون دیوار باربر و فرورفتگی‌هایی که باعث تغییر در ضخامت می‌شود، نظیر طاقچه، باید مشخص و یا از روی نقشه‌ها تعیین گردد. همچنین سهم بار ثقیل بر روی دیوارهای باربر باید تعیین شود. شکم‌دادگی، موجدار بودن و غیرشاقولی بودن دیوارها باید برداشت و مشخص گردد.

در دیوارهای دولایه باید نوع و ضخامت هر لایه و ملات به‌کار رفته در آن، فاصله بین دولایه و نحوه اتصال آنها به یکدیگر بررسی شود.

در مورد ملات باید موارد زیر در بازدید عینی بررسی شود:

نوع و شرایط ملات باید تعیین گردد؛ ملات باید از لحاظ فرسایش، هوازدهی، ساییدگی و از لحاظ سفتی (اگر با ناخن بریزد، ضعیف، اگر با سکه یا چاقو بریزد، متوسط و اگر با چاقو خط بردارد، خوب است) و بندکشی مجدد به علت ترک‌ها، فضاهای خالی داخل مصالح ملات و اجرای ضعیف، بازرسی شود. ترک‌های افقی در بندهای افقی و ترک‌های عمودی در بندهای عمودی و همچنین ترک‌های قطری نزدیک بازشوها باید مدنظر باشد.

۱- ب- دال‌ها

نوع سقف (طاق ضربی، تیرچه بلوک و غیره)، همچنین یکپارچه بودن، انسجام و صلبیت آن مشخص شود. همچنین جزئیات، نوع مصالح مصرفی و ابعاد دال، طول، ضخامت و وضعیت تکیه‌گاهی تیرهای سقف، امتداد آنها و بازشوهای دال مشخص گردد.

۱- پ- اتصالات اعضای ساختمان

اتصال بین دیوارهای بنایی، بین دیوار و کف طبقات و بام باید به منظور دستیابی به جزئیات اجرایی و شرایط موجود بازرسی شود. اگر نقشه‌های ساخت در دسترس باشد، حداقل سه نمونه برای هر نوع اتصال (مثلاً سقف به دیوار؛ دیوار به دیوار) بررسی شود. اگر هیچ نقشه‌ای موجود نباشد و یا تفاوت‌هایی بین نقشه‌ها و سازه اجرا شده مشاهده شود، باید نمونه‌هایی به عنوان نماینده، برای بررسی نحوه اتصال در نظر گرفته شوند. در این حالت با بازرسی نمونه‌های اخذ شده، الگوی اتصالات در ساختمان مشخص می‌گردد.

۲- اجزای سازه‌های غیراصلی

۲-الف- کلاف

وجود یا عدم وجود کلاف‌های قائم و افقی در تراز پی و زیر سقف بررسی شود و در صورت وجود، محل و موقعیت قرارگیری آنها مشخص گردد. همچنین لازم است تا کیفیت، ابعاد و نوع کلاف‌ها از قبیل بتنی، فولادی یا چوبی، اتصالات اجزای کلاف، اتصال دیوار و کلاف، وجود انفصال در کلاف و تعداد و نوع آرماتورهای به کاررفته در کلاف‌های بتنی با برداشتن بخش‌های محدودی از بتن پوشش روی میلگردها تعیین شود.

۲-ب- نعل درگاه

وجود یا عدم وجود نعل درگاه در تراز بالای بازشوها بررسی شود و در صورت وجود، نوع و موقعیت قرارگیری آنها مشخص گردد.

۲-۷-۴-۱-۲- بازرسی جامع

برای دستیابی به سطح اطلاعات جامع، باید آزمایش‌های غیرمخرب زیر، برای کمی کردن سنجش‌های انجام شده و اطمینان از یکنواختی کیفیت ساخت یا زوال در اجزا و المان‌ها انجام شود:

الف- سرعت پالس مکانیکی یا فراصوت، برای مشخص کردن تغییرات در چگالی، مدول الاستیسیته مصالح، همچنین تعیین وجود ترک و عدم پیوستگی؛

ب- آزمایش انعکاس ضربه (Impact echo test) برای کنترل اینکه دیوارهای مسلح گروت ریزی شده باشند.

ج- رادیوگرافی برای تعیین محل فولاد تسلیح؛

در این حالت تعداد آزمایش‌ها بر اساس بند (۲-۷-۴-۲-۴) تعیین می‌شود.

۲-۷-۴-۲-۱-۱-۱ - مقاومت فشاری دیوار / پایه بنایی

سه روش برای اندازه‌گیری مقاومت فشاری مصالح بنایی وجود دارد که در این بند تشریح شده است. در این سه روش مقاومت فشاری مصالح بنایی باید بر اساس سطح مقطع خالص ملات تعیین گردد.

۱- روش اول: منشورهایی از دیوار بنایی موجود جدا و به آزمایشگاه منتقل می‌گردد. منشور برداشت شده، مطابق استانداردهای معتبر نظیر Section 1.4.8.3 of ACI530.1/ASCE6/TMS602 مورد آزمایش قرار می‌گیرد. محل نمونه برداری شده باید با مصالح مشابه و طبق مشخصات فنی بازسازی شود.

۲- روش دوم: نمونه‌های آزمایشگاهی با استفاده از الگوی منشورهایی که از دیوار جدا شده است، شبیه‌سازی می‌شود. برای شبیه‌سازی نسبت اختلاط و ساخت ملات برای نمونه‌های آزمایشگاهی، از آنالیز شیمیایی استفاده می‌شود. منشور تهیه شده، همانند روش اول مورد آزمایش قرار می‌گیرد.

۳- روش سوم: به صورت درجا و با قراردادن یک جفت جک مسطح در دیوار / پایه بنایی موجود انجام می‌شود. این آزمایش براساس استانداردهای معتبر نظیر ASTM C 1196-92 انجام می‌گردد.

۲-۷-۴-۲-۱-۲- تعیین مدول الاستیسیته دیوار / پایه بنایی در فشار

و

۲-۷-۴-۲-۱-۳- مقاومت کششی دیوار / پایه بنایی در خمش

و

۲-۷-۴-۲-۱-۴- مقاومت برشی دیوار بنایی

... و

۲-۷-۴-۲- تعداد حداقل آزمایش های لازم برای تعیین مشخصات مصالح در سطح اطلاعات حداقل

در صورتی که مقاومت مشخصه طراحی دیوار / پایه بنایی معلوم باشد، نیاز به انجام آزمایش نیست و مقادیر موجود در این مدارک به عنوان کرانه پایین مشخصات مصالح در نظر گرفته می شود. برای تبدیل مقاومت کرانه پایین به مورد انتظار از ضرایب جدول (۲-۶) استفاده می شود.

در غیر این صورت، می توان از مقادیر پیش فرض مشخصات مصالح مطابق بند (۲-۷-۴-۲-۵) به عنوان مقادیر کرانه پایین مشخصات مصالح در روش های خطی فصل سوم در تحلیل ساختمان استفاده نمود.

در ساختمان های بنایی کلاف دار در صورتیکه مقاومت مشخصه میلگرد معلوم نباشد، میلگرد صاف نوع AI و میلگرد آجدار نوع API در نظر گرفته شود و لزومی به انجام آزمایش نیست.

۲-۷-۴-۲-۳- تعداد حداقل آزمایش های لازم برای تعیین مشخصات مصالح در سطح اطلاعات متعارف

در صورتی که مقاومت مشخصه طراحی دیوار / پایه بنایی معلوم باشد و شرایط واحد بنایی بر اساس بازرسی عینی، موضوع بند (۲-۷-۴-۱-۱)، خوب یا متوسط ارزیابی گردد، باید حداقل یک آزمایش، از هر نوع مصالح بنایی با مقاومت های متفاوت، انجام شود و حداقل تعداد آزمایش در این حالت سه نمونه در کل ساختمان می باشد. در صورتی که شرایط واحد بنایی ضعیف ارزیابی شده باشد، لازم است تا با افزایش تعداد آزمایش ها، میزان کاهش در کیفیت مصالح تعیین شود.

در صورت فقدان اطلاعات مقاومت مشخصه طراحی مصالح بنایی، انجام حداقل یک آزمایش، از هر نوع مصالح بنایی با مقاومت های متفاوت و حداقل شش آزمایش برای کل ساختمان الزامی است.

مقادیر به دست آمده از آزمایش به عنوان مشخصات مورد انتظار مصالح محسوب می گردد. برای تبدیل مقاومت مورد انتظار به کرانه پایین از ضرایب جدول (۲-۶) استفاده می شود.

در ساختمان های بنایی کلاف دار، در صورتیکه مقاومت مشخصه میلگرد مشخص نباشد، میلگرد ساده از نوع AI و میلگرد آجدار از نوع AII در نظر گرفته شود و لزومی به انجام آزمایش نیست.

۲-۷-۴-۲- تعداد حداقل آزمایش های لازم برای تعیین مشخصات مصالح در سطح اطلاعات جامع

در صورتی که مدارک فنی معتبر و گزارش آزمایش مصالح ساختمان موجود باشد و شرایط مصالح بنایی بر اساس بازرسی عینی، موضوع بند (۲-۷-۴-۱-۱)، خوب یا متوسط ارزیابی گردد، حداقل انجام سه آزمایش برای هر نوع مصالح بنایی با مقاومت های متفاوت، در هر سه طبقه و یا هر ۲۵۰ مترمربع از سطح دیوار لازم است. در این حالت انجام حداقل شش آزمایش برای کل ساختمان الزامی می باشد. در صورتی که شرایط مصالح بنایی ضعیف ارزیابی شده باشد، لازم است یا با افزایش تعداد آزمایش ها و یا با انجام آزمایش های غیرمخرب میزان کاهش در کیفیت مصالح تعیین شود.

در صورت فقدان مدارک فنی معتبر و گزارش آزمایش مصالح ساختمان، حداقل تعداد آزمایش از سه به شش برای هر نوع مصالح بنایی با مقاومت های متفاوت افزایش می یابد. در این حالت حداقل دو آزمایش برای هر دیوار و یا امتداد دیوار برابر جانی با مقاومت یکسان باید انجام شود و انجام حداقل هشت آزمایش برای کل ساختمان الزامی است.

نمونه‌های آزمایش باید از محل‌هایی گرفته شود که نشان‌دهنده خصوصیات مصالح در کل ساختمان باشد و تغییرات حین ساخت ناشی از عوامل انسانی در ساخت طبقات مختلف، تغییرات ناشی از فرسایش و هوازدگی سطوح خارجی و تغییرات شرایط در سطوح داخلی ناشی از فروپایگی به دلیل نشست آب و تعریق و یا اثرات تخریبی دیگر مواد موجود در ساختمان، لحاظ شود. برای مصالح بنایی با کیفیت متفاوت، انجام دادن آزمایش‌های بیشتر، برای تخمین مقاومت مصالح در نواحی‌ای که نسبت به خصوصیات مقاومتی آن تردید وجود دارد، لازم است.

افزایش ابعاد نمونه برای افزایش سطح اعتماد در نتایج آزمایش مجاز است. رابطه میان ابعاد نمونه و سطح اعتماد باید طبق استانداردهای معتبر نظیر ASTM E139-00 ملحوظ شود.

اگر ضریب تغییرات (C.O.V) در آزمایش‌ها از ۲۵ درصد تجاوز کند یا متوسط مقادیر نتایج بدست آمده از آزمایش‌ها از مقادیر پیش-فرض ارائه شده در بند (۲-۷-۴-۲-۵) کمتر باشد، تعداد آزمایش‌ها باید به دو برابر افزایش یابد.

۲-۸- جمع آوری اطلاعات و بازرسی وضعیت موجود اجزای غیرسازه‌ای ساختمان

۲-۸-۱- بازرسی وضعیت موجود

بازرسی وضعیت موجود اجزای غیرسازه‌ای حداقل باید شامل موارد زیر باشد :

- ۱- پیکربندی انواع اجزای غیرسازه‌ای موجود و نحوه‌ی اتصال آنها به سازه.
- ۲- شرایط فیزیکی هر نوع جزء غیرسازه‌ای و اینکه فرسودگی رخ داده است یا خیر.
- ۳- وجود اجزای غیرسازه‌ای که می‌توانند بالقوه بر عملکرد کل ساختمان تاثیر داشته باشند.

۲-۸-۲- تعداد نمونه‌ها جهت بازرسی

تعداد نمونه‌ها جهت بازرسی برای هر نوع جزء غیرسازه‌ای باید به ترتیب زیر تعیین شود :

- ۱- اگر نقشه‌های تفصیلی در دسترس باشند، حداقل یک نمونه از هر نوع جزء غیرسازه‌ای باید بازرسی شود. اگر هیچگونه مغایرتی با نقشه‌های موجود ملاحظه نشد، نمونه می‌تواند به عنوان نماینده‌ی آن جزء در نظر گرفته شود. در غیر این صورت حداقل ۱۰٪ اجزا از آن نوع باید بازرسی شود.
- ۲- اگر نقشه‌های تفصیلی در دسترس نباشند، حداقل سه نمونه از هر نوع باید بازبینی شود. اگر همخوانی کامل بین آنها مشاهده شد، نمونه می‌تواند به عنوان نماینده‌ی آن جزء در نظر گرفته شود. در غیر این صورت باید حداقل ۲۰٪ از آن نوع مورد بازرسی قرار گیرد.

۲-۲-۳- مشخصات پی و ساختگاه

مشخصات ژئوتکنیکی خاک محل ساختمان، موقعیت و هندسه شالوده و مشخصات فنی بتن و همچنین تعداد و مشخصات فنی میلگرد موجود در آن، جهت ارزیابی کفایت سازه‌ای پی باید جمع‌آوری شود. این اطلاعات با توجه به مدارک و گزارش‌های موجود، بازدیدهای محلی، بررسی نتایج عملیات حفاری، در صورت وجود، نمونه‌گیری و انجام آزمایش‌های صحرایی و آزمایشگاهی قابل حصول است.

بازدید از محل ساختمان برای کنترل تفاوت در مندرجات نقشه‌های ساختمان با آنچه اجرا شده است، ضرورت دارد. در صورت وجود هر گونه مغایرت، نظیر تفاوت در شرایط تکیه‌گاهی، بارگذاری، هندسه و مشخصات فنی، موارد باید بررسی شود. همچنین توجه به وجود هرگونه ضعف در عملکرد ساختمان، نظیر نشست پی، که موجب تشدید آسیب پذیری ساختمان در زمان وقوع زلزله می‌شود، ضروری است.

اگر در محل ساختمان احتمال مخاطرات ناشی از ناپایداری ساختگاه نظیر روانگرایی، فرونشست، گسلش و یا زمین لغزش وجود داشته باشد و اطلاعات ژئوتکنیکی موجود جهت برآورد خطر و مقابله با کاهش آن کفایت نکند، مطالعه‌ی شرایط زیر سطحی ضرورت می‌یابد. دامنه این مطالعات با توجه به هدف بهسازی و جدول (۱-۲) تعیین می‌شود.

۲-۶- جمع آوری اطلاعات و بازرسی وضع موجود ساختگاه، خاک و سازه پی

۲-۶-۱- تعیین ویژگی‌ها

گردآوری اطلاعات مربوط به مخاطرات ساختگاهی ناشی از ناپایداری مطابق بند (۲-۶-۲) و گردآوری اطلاعات مربوط به خاک محل ساختمان و شالوده (سازه پی) مطابق بند (۳-۶-۲) صورت می‌گیرد.

۲-۶-۳-۲- جمع آوری مشخصات در سطح اطلاعات حداقل

مشخصات ذکر شده برای خاک در دفترچه محاسبات و نقشه‌های اجرایی پی رآ، در صورت وجود، می‌توان به عنوان مشخصات کرانه پایین در سطح اطلاعات حداقل در نظر گرفت.

۲-۶-۳-۳- جمع آوری مشخصات در سطح اطلاعات متعارف

در سطح اطلاعات متعارف مشخصات لایه‌های خاک باید با انجام نمونه‌گیری و انجام آزمایش‌های صحرایی و آزمایشگاهی به دست آیند. حداقل تعداد گمانه‌ها و آزمایش‌های مورد نیاز در یک برنامه‌ی جمع آوری اطلاعات در سطح متعارف براساس ضوابط زیر تعیین می‌شوند:

- ۱- در صورت وجود مدارک فنی معتبر که حاوی نتایج بررسی ساختگاهی در حد معمول باشد نیاز به انجام آزمایش اضافی نیست و می‌توان از مقادیر داده شده در گزارش ژئوتکنیک استفاده نمود؛
- ۲- اگر مدارک فنی موجود نباشد و یا نقص، کاستی و عدم سازگاری در گزارش موجود مشاهده شود، حفاری حداقل یک گمانه تا عمق نفوذ تنش بارگذاری و انجام آزمایش‌های متداول ژئوتکنیکی در این گمانه برحسب نوع خاک موجود لازم می‌باشد.

۲-۶-۳-۳-۴- جمع آوری مشخصات در سطح اطلاعات جامع

حداقل تعداد گمانه و آزمایش‌های مورد نیاز در یک برنامه‌ی جمع آوری اطلاعات جامع براساس ضوابط زیر تعیین می‌شوند :

- ۱- در صورت وجود گزارش ژئوتکنیکی که حاوی نتایج بررسی ساختگاهی در حد معمول باشد، انجام حفاری، نمونه برداری و آزمایش‌های صحرایی و آزمایشگاهی در حداقل یک گمانه لازم است ؛
- ۲- در صورت عدم وجود مدارک فنی معتبر، انجام یک شناسایی کامل از ساختگاه با حفر گمانه هایی که بتواند تنوع لایه‌های خاک و اطلاعات مورد نیاز را در راستاهای افقی و قائم به‌طور کامل ارائه دهد، لازم می‌باشد. محل و تعداد گمانه ها بسته به شرایط ساختگاه و مساحت زیربنای ساختمان با مشورت طراح و کارشناس ژئوتکنیک تعیین می شود و حداقل ۳ گمانه غیر واقع در یک راستا باید حفر شود.

تهیه طرح بهسازی ساختمانهای موجود

تهیه طرح مقدماتی

۱- بررسی راهکارهای بهسازی

راهکارهای زیر به عنوان نمونه می تواند به صورت منفرد یا در ترکیب با یکدیگر برای تعیین و انتخاب گزینه های بهسازی ساختمانها مورد استفاده قرار می گیرد.

– اصلاح موضعی اجزای سازه که دارای عملکرد نامناسبی در اثر زلزله می باشند؛

– رفع یا کاهش نامنظمی در ساختمان موجود؛

– تامین سختی جانبی لازم برای کل سازه؛

– تامین مقاومت لازم برای کل سازه؛

– کاهش جرم ساختمان؛

– کامل نمودن مسیر بار؛

– افزایش انسجام ساختمان با کلاف بندی؛

– تغییر کاربری به منظور کاهش سطح عملکرد مورد انتظار از ساختمان؛

– به کارگیری سیستم های جاذب انرژی؛

– به کارگیری سیستم جداساز لرزه ای؛

– راه کارهای مناسب دیگر.

۲- بررسی طرح مقدماتی گزینه های بهسازی

بررسی و انتخاب حداقل سه گزینه مناسب برای بهسازی ساختمان براساس قضاوت مهندسی و معیارهای زیر:

- ویژگی ساختمان با توجه به کاربری از لحاظ معماری و تجهیزاتی، دسترسی به فضاها و عملکرد ساختمان و اثرات مدت اجرای طرح؛
- مطالعه روش های ساخت با توجه به روش های متداول و مهارت های محلی و تجهیزات و امکانات قابل دسترس؛
- ارزیابی مدل تحلیلی متناسب با هر گزینه و تهیه ی طرح مقدماتی بر اساس دستورالعمل بهسازی لرزه ای ساختمان های موجود؛
- تجزیه و تحلیل اقتصادی طرح مقدماتی گزینه ها بر اساس برآورد مقادیر و هزینه های اقلام بهسازی، با در نظر گرفتن عامل زمان و روش اجرا؛
- بررسی عملکرد و نقاط ضعف و قوت فنی و اجرایی گزینه ها؛
- مقایسه ی گزینه ها از نظر اقتصادی، فنی و اجرایی؛
- برآورد هزینه ی تخریب و نوسازی.

۳- انتخاب طرح مقدماتی برتر و تعامل با کارفرما با توجه به گزارش مقایسه ای ارائه شده از دیدگاه اقتصادی، فنی و اجرایی

۴- تهیه و ارائه گزارش طرح مقدماتی

تبصره: تهیهی طرح نهایی بهسازی پس از تایید گزارش این قسمت از مطالعات از سوی کارفرما و ابلاغ آن صورت می گیرد.

تهیه طرح نهایی

۱- تهیه طرح تفصیلی بر اساس طرح مقدماتی برتر

- ۱- بررسی تفصیلی طرح بهسازی منتخب از طریق تحلیل مدل بر اساس دستورالعمل بهسازی لرزه ای ساختمان های موجود؛
- ۲- تهیه ی جزئیات طرح بهسازی منتخب براساس تحلیل فوق.

۲- بهسازی اجزای غیرساز های

- ۱- ارزیابی اجزای غیرسازه ای با توجه به اطلاعات گردآوری شده در مرحله ی ارزیابی و مشخصات سازه بهسازی شده با توجه به هدف بهسازی؛
- ۲- رده بندی رفتاری اجزای غیرسازه ای (اجزای حساس به شتاب، اجزای حساس به تغییرشکل)؛
- ۳- بررسی تاثیرات متقابل اجزای سازه ای و غیرساز های؛
- ۴-ارایه روش های بهسازی اجزای غیرسازه ای از طریق جایگزینی، تقویت، تعمیر، مهاربندی، متصل سازی یا دیگر روش های تاییدشده.

۳- تهیه نقشه های اجرایی طرح

۴- تهیه مشخصات فنی

۱- تهیه و ارائه مشخصات فنی عمومی ، آیین نامه ها و استانداردهایی که رعایت آن در اجرای پروژه ضروری است ، به صورت موضوع، شماره ، تاریخ صدور و مرجع صادرکننده آن تعیین شود.

۲- مشخصات فنی خصوصی که برای اجرای پروژه مورد نیاز باشد در نقشه ها یا دفترچه ی مشخصات فنی درج گردد.

۵- تحلیل اقتصادی

۱- تهیه ریز مقادیر و برآورد هزینه ی اجرای طرح؛ ۲- پیش بینی مدت اجرای طرح؛ ۳- تهیه ی گزارش تحلیل اقتصادی طرح.

تبصره: چنانچه مهندس مشاور در مرحله ی تهیه ی طرح اجرایی به این نتیجه برسد که اجرای طرح بهسازی منتخب به لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه نیست، موظف است مراتب را با ذکر دلایل کافی به کارفرما اعلام نماید. ادامه ی انجام مطالعات و اجرای پروژه منوط به ابلاغ کارفرما است.

تهیه مدارک طرح و اسناد مناقصه

۱- تهیه گزارش جامع پروژه که دربرگیرنده ی شرح پروژه، خلاص ه ای از آمار و اطلاعات جمع آوری شده که در طراحی مورد استفاده قرار گرفت ه اند (شناسنامه ی پروژه)، مشخصات اصلی پروژه و طرح بهسازی است.

۲- تهیه برنامه ی زمان بندی اجرای پروژه

۳- تهیه اسناد مناقصه

تهیه نقشه های ارزیابی وضع موجود ساختمان (معماری، سازه، تاسیسات)

مدارک فنی مورد نیاز در انجام مطالعات ارزیابی آسیب پذیری لرزه ای شامل اطلاعاتی است که جهت ساختن مدلی تحلیلی که بتواند برآورد مناسبی از رفتار سازه به دست دهد، ضروری است. این اطلاعات شامل مشخص کردن وضعیت اعضا، هندسه، پیکربندی سازه و همچنین مشخصات مصالح به کار رفته در آن است. با توجه به اینکه شناسایی کامل هر پروژه تنها از طریق این مدارک فنی امکان پذیر است، ایجاد روشی واحد و دقیق جهت تعیین چگونگی تهیه و ارایه ی مدارک فنی مورد نیاز جهت ارزیابی وضعیت موجود هر پروژه ضروری است.

۱- مدارک فنی مورد نیاز برای انجام مطالعات ارزیابی آسیب پذیری

برای انجام مطالعات بهسازی لرزه ای در هر پروژه وجود مدارک زیر لازم است:

- مدارک طراحی؛
- نقشه‌های معماری؛
- نقشه‌های سازه؛
- نقشه‌های تاسیسات مکانیکی و الکتریکی؛
- دفترچه محاسبات؛
- فهرست و مشخصات مصالح به کار رفته؛
- جزییات اتصال تجهیزات و واحدهای تاسیساتی؛
- مشخصات تجهیزات به کار رفته.

۲- مدارک ساخت

- گزارش‌های آزمایش مصالح حین ساخت؛
- اوراق کنترل کیفیت آزمایشگاهی؛
- دستور کار و صورت‌جلسات کارگاهی؛
- فهرست نواقص تحویل موقت؛
- صورت‌جلسه‌ی رفع نواقص تحویل موقت.

۳- مبانی و ملزومات تهیه نقشه های وضع موجود

دامنه ی اطلاعات مورد نیاز برای تهیه ی نقشه های وضع موجود بر اساس سطح اطلاعات، با توجه هدف بهسازی انتخابی و روش تحلیل تعیین میگردد. (بند ۲-۲-۶ دستورالعمل بهسازی لرزه‌ای).

۱- حداقل مدارک لازم در تهیه ی نقشه های معماری:

- پلان طبقات اندازه‌گذاری شده با مشخص نمودن محورهای سازه‌ای؛
- مقاطع لازم که نشان‌دهنده‌ی منظمی یا نامنظمی ساختمان در طبقات باشد؛
- نمای ساختمان با درج کدهای ارتفاعی.

در تهیه ی نقشه های معماری جزییات کلیه ی جداکننده ها، بازشوها ، سقف های کاذب و سایر اقلام غیرسازه ای باید برداشت و در نقشه ها درج گردد.

۲- حداقل مدارک لازم در تهیه ی نقشه های سازه:

- نقشه ی پی به طور اعم (پی سطحی، نیمه عمیق، عمیق و شناژهای ارتباطی)؛
- نقشه ی پیکربندی ساختمان شامل اجزای سیستم باربر ثقلی و جانبی (مهاربندها، دیوارهای برشی، قاب خمشی، جزییات اتصالات و سایر اقلام تاثیرگذار)؛
- مشخص کردن نوع سقف و تهیه ی نقشه های مربوط؛
- تعیین مشخصات مصالح؛
- تعیین مشخصات ساختگاه (حق الزحمه ی این بند مطابق بخشنامه های مربوط پرداخت خواهد شد).

۳- حداقل مدارک لازم در تهیه ی نقشه های تاسیسات:

• اطلاعات لازم اجزای مکانیکی و برقی باید مطابق فصل ۹ دستورالعمل بهسازی لرزه‌ای ساختمان‌های موجود، متناسب با میزان خطر لرزه‌خیزی و سطح عملکرد اجزای غیرسازه‌ای، برداشت گردد.

توضیح: چنانچه تهیه‌ی نقشه‌های وضع موجود موكول به انجام سونداژ و آزمایش‌های مقاومت مصالح و ژئوتکنیک باشد، فعالیت‌های زیر به عهده‌ی مشاور تهیه‌کننده‌ی نقشه‌ها خواهد بود:

- نظارت تطبیقی بر انجام سونداژ؛
- نظارت تطبیقی بر انجام آزمایش‌ها؛
- بررسی و تطبیق نتایج آزمایش‌ها با نیازهای طرح.

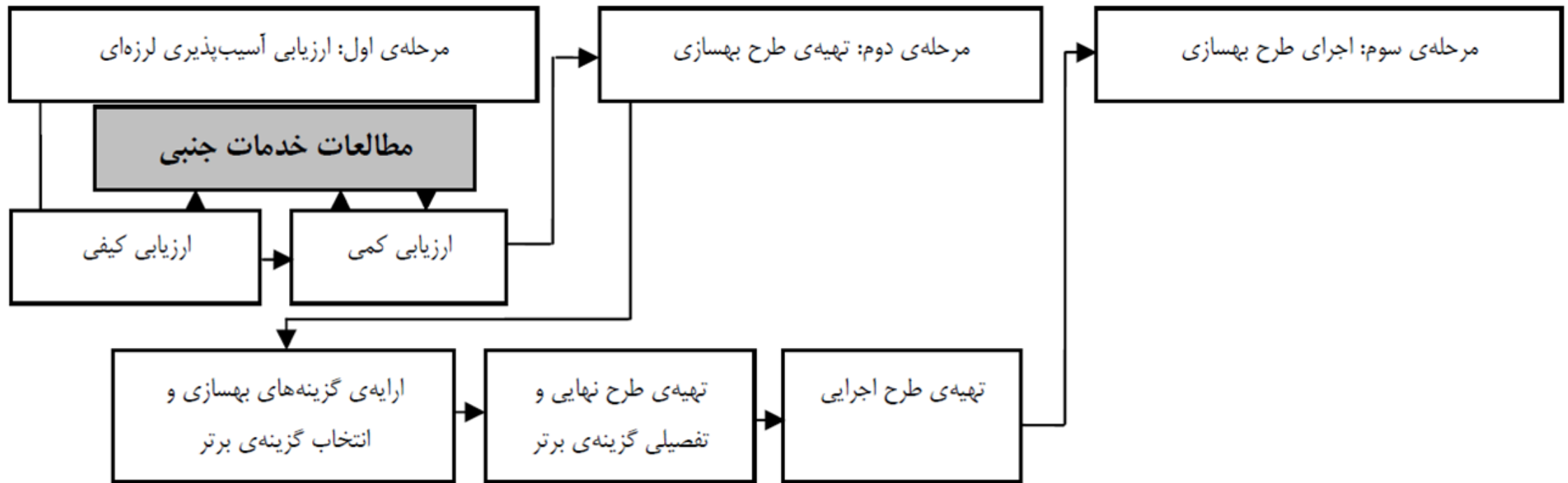

مطالعات خدمات جنبی

مطالعات خدمات جنبی

مطالعات خدمات جنبی یکی از اساسی‌ترین نیازهای پروژه‌های بهسازی لرزه‌ای بوده و در حقیقت این مطالعات به عنوان پیش‌نیاز انجام مطالعات ارزیابی آسیب‌پذیری لرزه‌ای مطرح است. همچنین اعتبار نتایج حاصل از مطالعات ارزیابی آسیب‌پذیری، کاملاً بستگی به دقت و صحت اطلاعاتی دارد که از انجام مطالعات خدمات جنبی، حاصل می‌گردد. از طرف دیگر یکی از دلایل اصلی طولانی شدن مطالعات ارزیابی آسیب‌پذیری لرزه‌ای، بحث عدم انجام مطالعات خدمات جنبی در زمان مناسب است که با توجه به تجربیات موجود، این موضوع خود به تنهایی می‌تواند باعث ایجاد تاخیرهای قابل توجه در روند پیشرفت پروژه‌های بهسازی لرزه‌ای شود. به طور کلی فرآیند بهسازی لرزه‌ای از سه مرحله تشکیل شده که در نمودار زیر، این مراحل به همراه جزئیات مربوط، معرفی شده‌اند.

نمودار فرآیند بهسازی لوزه‌ای

مطالعات خدمات جنبی

مطالعات خدمات جنبی در مرحله‌ی اول از فرآیند فوق (ارزیابی آسیب‌پذیری لرزه‌ای) و عموماً پس از اتمام و ارزیابی گزارش ارزیابی کیفی آسیب‌پذیری لرزه‌ای، انجام می‌گیرد و هدف از انجام این مطالعات نیز به‌دست آوردن و یا تکمیل و تدقیق کلیه‌ی اطلاعاتی است که در ارزیابی آسیب‌پذیری لرزه‌ای سازه، مورد نیاز است.

لیست خدمات جنبی در حالت کلی شامل موارد زیر است:

- ۱- تهیه‌ی نقشه‌های معماری و سازه‌ای وضع موجود
- ۲- سونداژ و تخریب
- ۳- شناسایی
- ۴- برآورد خطر زلزله در صورت نیاز
- ۵- آماده‌سازی
- ۶- آزمایش‌های مقاومت مصالح
- ۷- آزمایش‌های خاک
- ۸- ترمیم

تخریب و سونداژ

تخریب و سونداژ عبارت است از برداشتن پوشش های معماری تا رسیدن به محل اعضا یا اجزای مورد نظر

هدف:

- ۱- دسترسی به اعضا یا اجزای مختلف سازه به منظور انجام شناسایی های مورد نیاز
- ۲- آماده نمودن شرایط لازم به منظور انجام نمونه گیری و آزمایش های مخرب و غیر مخرب مورد نیاز

ملاحظات:

- ۱- با توجه به متن دستورالعمل بهسازی لرزه ای ساختمان های موجود (نشریه شماره ۳۶۰)، در مرحله ی ارزیابی کیفی آسیب پذیری لرزه ای ساختمان ها، ضروری نیست به منظور تعیین پیکربندی و ابعاد مقاطع، آشکارسازی و سونداژ، همراه با تخریب پوشش معماری باشد و صرف بازرسی چشمی همراه با سونداژ به کمک میله و فایبراسکوپ و سوراخ کردن محدود و نمونه، کافی است.
- ۲- ابعاد سونداژ و محل آشکارسازی شده باید به اندازه ای باشد که شناسایی و مشاهده ی موثر اعضا یا اجزای ها و اجزای اتصالات به صورت نسبتاً قطعی امکان پذیر باشد.
- ۳- انتخاب محل تخریب باید به گونه ای باشد که بخش های حساس سازه آسیب نبیند.

- ۴- به منظور شناسایی مشخصات و وضعیت آرماتورهای به کار رفته در اعضا یا اجزای بتنی و همچنین آماده نمودن و انجام آزمایش‌های مورد نیاز، لازم است بتن رویه تخریب شود.
- ۵- کنده کاری در محل انجام سونداژ و آزمایش، فرآیند انجام آزمایش و همچنین برداشت اطلاعات از محل سونداژ باید با پیش‌بینی‌هایی به منظور حفظ ایمنی کارکنان، جلوگیری از بروز خسارت به تجهیزات و ادوات موجود و ایمنی بهره‌برداران و ساکنین محل و غیره انجام گیرد.
- ۶- لازم است کارفرما نسبت به جابه‌جا نمودن ادوات، تجهیزات حساس به آلودگی‌های محیطی که در حین انجام سونداژ و تخریب ایجاد خواهد شد، تمهیدات لازم را فراهم نماید.
- ۷- ترمیم و تمیزکاری کلیه‌ی تخریب‌های مورد اشاره در جدول ۱-۲، بر عهده‌ی مشاور خدمات جنبی و نظارت آن در زمره‌ی مسوولیت‌های مشاور اصلی مطالعات است. لازم به ذکر است ملاحظات و ردیف‌های مربوط، در فصل ششم ارائه شده است. حق‌الزحمه‌ی مربوط به نظارت، طبق ضوابط شرایط عمومی خدمات مشاوره‌ی ژئوتکنیک و مقاومت مصالح (بندهای ۱۳-۲ و ۳-۲)، قابل تعیین و پرداخت خواهد بود.

- ۸- دستیابی به جزییات اتصالات، ستون و تیر در ردیف‌های مذکور در جدول ۱-۲، حتی‌الامکان باید از زیر سقف انجام گیرد.
- ۹- تعیین تعداد و محل نقاط سونداژ و همچنین علامت زدن محل‌های مذکور در سازه، بر عهده‌ی مشاور اصلی مطالعات است.
- ۱۰- به منظور تعیین جزییات ردیف‌های ارایه شده در ردیف‌های جدول ۱-۲، فصل اول فهرست بهای واحد پایه‌ی رشته‌ی ابنیه، با عنوان "عملیات تخریب"، می‌تواند ملاک عمل قرار گیرد. لیکن به دلیل ظرافت و سایر ویژگی‌های خاص و منحصر به فرد انجام عملیات تخریب و سونداژ در پروژه‌ی مقاوم‌سازی، حق‌الزحمه‌ی اولیه‌ی انجام این عملیات، بر اساس قیمت‌های ارایه شده در فصل مذکور، محاسبه و سپس با اعمال ضریبی بزرگ‌تر از یک، نهایی می‌گردد. مقدار بزرگی این ضریب با توجه به عواملی نظیر سختی و ظرافت کار، حجم عملیات و غیره، به صورت توافقی بین کارفرما و مشاور خدمات جنبی، تعیین خواهد شد.

محل و شرح عملیات تخریب و سونداژ

ردیف	محل	شرح
۱	اتصالات	سونداژ و برداشتن پوشش محل اتصال تیر به ستون (یک تیر به یک ستون، دو تیر به یک ستون، سه تیر به یک ستون و چهار تیر به یک ستون) تا رسیدن به محل اتصال و دستیابی به جزییات آن (از طریق سقف و دیوارها)
۲	ستون	سونداژ و برداشتن پوشش ستون تا رسیدن به محل آن و دستیابی به جزییات (بتنی و فولادی)
۳	تیر	سونداژ و برداشتن پوشش تیر تا رسیدن به محل آن و دستیابی به جزییات (بتنی و فولادی) (از طریق سقف و دیوار)
۴	سقف	سونداژ و برداشتن پوشش سقف به منظور دسترسی به اعضا یا اجزای مختلف و اتصالات سازه و شناسایی سیستم سقف
۵	پی سطحی و عمیق	سونداژ و برداشتن پوشش پی تا رسیدن به محل پی سطحی و عمیق (شمع) به منظور دستیابی به جزییات

سونداز و برداشتن پوشش دیوار (بنایی و بتنی) و دستیابی به جزئیات آن	دیوار	۶
سونداز و برداشتن بتن رویه در اعضا یا اجزای بتنی تا رسیدن به محل آرماتورهای طولی و برشی	بتن رویه (پوشش آرماتور)	۷
سونداز و برداشتن پوشش بام	بام	۸
سونداز و برداشتن پوشش دیوارهای حایل	دیوارهای حایل	۹
سونداز و برداشتن پوشش سقف کاذب	سقف کاذب	۱۰
سونداز و برداشتن پوشش و رسیدن به جزئیات مورد نیاز	سایر اجزای غیر سازه‌ای	۱۱

شناسایی عبارت است از تعیین مشخصات ظاهری جزییات و هندسی اعضا و اجزای مختلف سازه.

هدف

۱- تهیه‌ی نقشه‌های ارزیابی جامع وضع موجود و یا کنترل و تدقیق نقشه‌های موجود از سازه؛

۲- بررسی ظاهری و کیفی اعضا و اجزای سازه‌ای و غیر سازه‌ای؛

۳- تعیین دقیق تعداد و محل انجام آزمایش‌های مخرب و غیر مخرب.

ملاحظات

۱- شناسایی‌های این فصل، بر اساس سونداژهایی است که در فصل دوم به آن‌ها اشاره شد و به منظور تکمیل شناسایی‌های

مورد نیاز، انجام آزمایش‌های مخرب و غیر مخرب ضروری است.

۲- انجام شناسایی‌ها باید توسط مشاور اصلی مطالعات ارزیابی آسیب‌پذیری انجام گیرد.

۳- در تعیین شناسایی‌های مورد نیاز، باید ضوابط دستورالعمل بهسازی لرزه‌ای ساختمان‌های موجود (نشریه شماره ۳۶۰)،

ملاک عمل قرار گیرد.

۴- هزینه‌ی انجام شناسایی در قالب حق‌الزحمه‌ی تهیه‌ی نقشه‌های معماری و سازه‌ای وضع موجود سازه، پیش‌بینی شده است

و بنابراین حق‌الزحمه‌ی جداگانه‌ای به منظور انجام شناسایی، در نظر گرفته نخواهد شد.

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

- الف- تعیین نوع اتصال (مفصلی، گیردار، نیمه گیردار، خورجینی و غیره)
- ب- تعیین نوع و مشخصات ورق‌های بالایی و پایینی به کار رفته در اتصالات
- پ- تعیین نوع و مشخصات نبشی‌های به کار رفته در اتصال
- ت- تعیین نوع و مشخصات سخت کننده‌های به کار رفته در اتصال
- ث- تعیین مشخصات و جزییات چشمه‌ی اتصال
- ج- تعیین وسایل اتصال (جوش، پیچ یا مهره)
- چ- ابعاد هندسی و نوع جوش به کار رفته در اجزای مختلف اتصال
- ح- مشخصات ظاهری و نوع پیچ و مهره به کار رفته در اجزای مختلف اتصال
- خ- تعیین آسیب‌های محیطی و شیمیایی اجزای مختلف اتصال
- د- سایر موارد

اتصالات فولادی (اتصال تیر به ستون،
تیرهای فرعی به اصلی، اتصالات
شمشیری راه‌پله)

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

اتصالات بتنی

(تیر به ستون)

- الف- تعیین وضعیت و جزییات اتصال نظیر تعیین طول گیرداری و غیره
- ب- تعیین نوع، مشخصات و میزان آرماتورهای به کار رفته در چشمه‌ی اتصال
- پ- تعیین آسیب‌های محیطی، شیمیایی و از بین رفتگی بتن و آرماتورهای به کار رفته در اتصالات
- ت- تعیین وضعیت اتصال به لحاظ رعایت ضوابط شکل‌پذیری استاندارد آبا
- ث- سایر موارد

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

- ستون فولادی
- الف- تعیین نوع پروفیل
  - ب- تعیین ابعاد ورق‌های ستون
  - پ- تعیین محل، ابعاد و وضعیت وصله‌ها
  - ت- تعیین ابعاد و فواصل سخت‌کننده‌های داخل ستون
  - ث- تعیین ابعاد هندسی و نوع جوش
  - ج- تعیین ابعاد، فواصل و وضعیت بست‌های ستون
  - چ- تعیین ابعاد، فواصل و وضعیت ورق‌های تقویتی
  - ح- تعیین محل تغییر مقطع ستون‌ها همراه با آرایه‌ی جزییات مربوط
  - خ- تعیین وضعیت ظاهری و مشخص نمودن آسیب‌های محیطی و شیمیایی
  - د- تعیین مشخصات و جزییات اتصال ستون به دیوار مجاور
  - د- تعیین مشخصات و جزییات اتصال ستون به دیافراگم
  - ر- سایر موارد

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

ستون بتنی

الف- تعیین ابعاد ستون

ب- تعیین وضعیت ظاهری و مشخص نمودن آسیب‌های محیطی و شیمیایی و از بین رفتگی بتن و آرماتورهای
به کار رفته در ستون

پ- تعیین نوع، مشخصات و میزان آرماتورهای طولی و برشی به کار رفته

ت- تعیین محل و مشخصات وصله‌های آرماتور (در صورت امکان)

ث- تعیین مشخصات و جزییات اتصال ستون به دیوار مجاور

ج- تعیین مشخصات و جزییات اتصال ستون به دیافراگم

چ- سایر موارد

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

کلاف افقی و قائم

- الف- تعیین ابعاد کلاف
- ب- تعیین وضعیت ظاهری کلاف و مشخص نمودن آسیب‌های محیطی و شیمیایی و از بین رفتگی بتن و آرماتورهای به کار رفته
- پ- تعیین نوع، فواصل و مشخصات آرماتورهای به کار رفته
- ت- تعیین وضعیت و جزییات اتصال کلاف‌های افقی به کلاف‌های قائم
- ث- تعیین وضعیت و جزییات اتصال کلاف به دیوار
- ج- تعیین وضعیت و جزییات اتصال کلاف به دیافراگم
- چ- سایر موارد

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

تیر فولادی

- الف- تعیین نوع پروفیل
- ب- تعیین ابعاد ورق‌های تیر
- پ- تعیین ابعاد و فواصل سخت کننده‌ها به همراه مشخص نمودن وضعیت ظاهری آن‌ها
- ت- تعیین ابعاد ورق‌های تقویتی به همراه مشخص نمودن وضعیت ظاهری آن‌ها
- ث- تعیین ابعاد هندسی و نوع و وضعیت ظاهری جوش
- ج- تعیین وضعیت ظاهری تیر و مشخص نمودن آسیب‌های محیطی و شیمیایی
- چ- تعیین مشخصات و جزییات اتصال تیر به دیوار
- ح- سایر موارد

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

- الف- تعیین نوع مهاربند (همگرا، واگرا)
- ب- تعیین نوع پروفیل
- پ- تعیین ابعاد دهانه‌ی مهاربندی شده
- ت- تعیین ابعاد ورق اتصال میانی
- ث- تعیین ابعاد ورق اتصال مهاربند به ستون
- ج- تعیین ابعاد و مشخصات پروفیل کش‌های فولادی به منظور انسجام عملکرد مهاربند
- چ- تعیین ابعاد هندسی و نوع و وضعیت ظاهری جوش به کار رفته در اتصالات مهاربند
- ح- تعیین مشخصات و جزییات اتصال مهاربند واگرا به تیرها
- خ- تعیین مشخصات و جزییات فیوز در اتصالات به کار رفته در مهاربندهای واگرا
- د- مشخص نمودن آسیب‌های محیطی و شیمیایی در اجزای مختلف مهاربند
- ذ- سایر موارد

مهاربند

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

- الف- تعیین مشخصات ابعادی و نوع پروفیل
- ب- تعیین نوع، مشخصات، جزییات و میزان صلبیت اتصالات
- پ- تعیین وسایل اتصال (جوش، پیچ و مهره)
- ت- تعیین ابعاد هندسی، نوع و وضعیت ظاهری جوش
- ث- تعیین نوع و مشخصات ظاهری پیچ و مهره‌ی به کار رفته
- ج- مشخص نمودن آسیب‌های محیطی و شیمیایی در اجزا مختلف اعضای فولادی
- چ- تعیین مشخصات و جزییات اتصال اعضا به سایر اعضا و اجزای سازه
- ح- سایر موارد

سایر اعضای فولادی
(نظیر اعضای خرابایی)

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

تیرهای بتنی

الف- تعیین ابعاد تیر

ب- تعیین وضعیت ظاهری و مشخص نمودن آسیب‌های محیطی و شیمیایی و از بین رفتگی بتن و آرماتورهای به کار رفته در تیر

پ- تعیین نوع، مشخصات و میزان آرماتورهای طولی و برشی به کار رفته

ت- تعیین محل و مشخصات وصله‌های آرماتور (در صورت امکان)

ث- تعیین مشخصات و جزییات اتصال تیر به دیوار

ج- سایر موارد

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

پی

- الف- تعیین نوع پی (منفرد، نواری، گسترده و غیره)
- ب- تعیین نوع مصالح پی
- پ- تعیین ابعاد پی
- ت- شناسایی شناژ و تعیین ابعاد و نوع مصالح به کار رفته
- ث- تعیین وضعیت ظاهری پی و شناژ و تعیین آسیب‌های محیطی، شیمیایی و از بین رفتگی بتن و آرماتورهای به کار رفته در پی و شناژ
- ج- تعیین نوع، مشخصات و آرماتورهای به کار رفته در پی و شناژ
- چ- تعیین نوع، ابعاد و مشخصات پی عمیق (پی چاهی یا شمع بتنی یا فولادی و منفرد یا گروهی)
- ح- تعیین ابعاد و مشخصات سرشمع
- خ- تعیین وضعیت ظاهری شمع، سرشمع و تعیین آسیب‌های محیطی، شیمیایی و از بین رفتگی بتن، آرماتورها و پروفیل به کار رفته
- د- تعیین مشخصات ابعادی و نوع پروفیل فولادی به کار رفته در شمع‌های فولادی
- ذ- تعیین نوع، مشخصات بتن و میزان آرماتورهای به کار رفته در شمع و سرشمع

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

اتصال ستون به پی

- الف- تعیین نوع اتصال در ستون‌های فولادی (مفصلی، گیردار)
- ب- تعیین ابعاد کف ستون
- پ- تعیین نوع، مشخصات و جزییات اتصالات به کار رفته در کف ستون (نبشی، سخت کننده و ...)
- ت- تعیین ابعاد هندسی، نوع و وضعیت ظاهری جوش‌های به کار رفته در اجزای اتصال
- ث- تعیین مشخصات هندسی میل‌مه‌هار
- ج- تعیین وضعیت ظاهری و کیفی کف‌ستون و مشخص نمودن آسیب‌های محیطی و شیمیایی
- چ- تعیین نوع، وضعیت و مشخصات اتصال ستون‌های بتنی به پی و کنترل ضوابط استاندارد آبا

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

دیوار بتنی

- الف- تعیین ابعاد دیوار و اعضا و اجزای مرزی
- ب- وضعیت ظاهری دیوار و تعیین آسیب‌های محیطی شیمیایی و از بین رفتگی بتن و آرماتورهای به کار رفته در دیوار
- پ- تعیین نوع، مشخصات و میزان آرماتورهای طولی و عرضی به کار رفته در دیوار
- ت- تعیین محل و مشخصات وصله‌های آرماتور (در صورت امکان)
- ث- تعیین محل و ابعاد بازشوها در دیوار
- ج- تعیین عملکرد پیوسته و ناپیوسته دیوار برشی
- چ- تعیین مشخصات ظاهری تیرهای کوبله، مطابق شرح شناسایی مذکور در بند ۹ است.
- ح- تعیین جزییات و مشخصات اتصال دیوار به دیافراگم

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

دیوار بنایی

- الف- تعیین ابعاد دیوار (ارتفاع، طول و ضخامت)
- ب- تعیین نوع ملات مصرفی در دیوار
- پ- تعیین نحوه‌ی آجرچینی، وضعیت درزه‌ها، قفل و بست‌ها، هشته‌گیرها و غیره
- ت- تعیین محل و ابعاد بازشو در دیوار
- ث- تعیین جزییات و مشخصات اتصال دیوار به دیافراگم
- ج- تعیین جزییات و مشخصات نعل درگاه

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

دیافراگم بتنی

الف- تعیین ابعاد و مشخصات اجزای مختلف دیافراگم شامل دال‌ها، مهارها و اجزای جمع‌کننده و اجزای لبه
ب- وضعیت ظاهری اجزای مختلف دیافراگم و تعیین آسیب‌های محیطی و شیمیایی و از بین رفتگی بتن و
آرماتورهای به کار رفته

پ- تعیین نوع، مشخصات و جزئیات آرماتورهای به کار رفته

ت- تعیین محل و مشخصات وصله‌های آرماتور (در صورت امکان)

ث- تعیین وضعیت و جزئیات اتصال دال به تیر

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

بام

- الف- تعیین مشخصات ظاهری و هندسی بام، شامل پلان، شیب‌بندی، نوع ایزولاسیون و غیره
- ب- تعیین مشخصات و ابعاد خرپشته
- پ- تعیین مشخصات و ابعاد جان‌پناه
- ت- تعیین مشخصات تاسیسات و تجهیزات احتمالی مستقر در بام
- ث- سایر موارد

شرح شناسایی اعضا و اجزای مختلف سازه

سقف و سقف کاذب

- الف- تعیین نوع سقف (انعطاف‌پذیر، نیمه‌صلب و صلب)
- ب- تعیین ابعاد و مشخصات اجزای تشکیل دهنده‌ی سقف شامل تعیین ابعاد، نحوه‌ی اتصال و دیگر موارد مربوط شامل تیرچه‌های سقف، بلوک‌های بتنی و غیره
- پ- نحوه‌ی اجرای سقف (طاق ضربی، تیرچه بلوک و غیره)
- ت- تعیین مشخصات مهاربندهای محتمل در سقف‌ها به منظور ایجاد انسجام
- ث- شناسایی انواع سقف کاذب و نحوه‌ی اتصال آن به سقف اصلی
- ج- تعیین تاسیسات و تجهیزات موجود در سقف کاذب
- چ- نحوه‌ی مهار و قرارگیری تاسیسات و تجهیزات در سقف کاذب
- ح- سایر موارد

آزمایش های مقاومت مصالح

آزمایش‌های مقاومت مصالح

- ۱- آزمایش‌های مخرب: عبارت است از آزمایش‌هایی که با تخریب عضو و یا اجزا همراه باشد.
- ۲- آزمایش‌های غیر مخرب: عبارت است از آزمایش‌هایی که در آن‌ها نیازی به تخریب عضو و یا اجزا نبوده و یا تخریب، کاملاً محدود است و به عمر و استفاده‌ی آتی قطعه آسیبی نمی‌رساند.

هدف

- ۱- تکمیل نقشه‌های ارزیابی جامع وضع موجود و یا کنترل و تدقیق نقشه‌های موجود از سازه؛
- ۲- تعیین مشخصات فیزیکی، مکانیکی و شیمیایی مصالح به کار رفته در سازه؛
- ۳- تعیین کیفیت و میزان آسیب‌های محیطی و شیمیایی مصالح به کار رفته در سازه.

ملاحظات

- ۱- در انجام آزمایش‌های تعیین مقاومت مصالح، ارایه‌ی دستورالعمل‌های دقیق برای انجام آزمایش‌های آزمایشگاهی و برجا، بر اساس نیازهای طرح، ضروری است. همچنین ضروری است ملاحظات موجود در دستورالعمل‌های مربوط به روش انجام هر آزمایش و نیز توصیه‌های مذکور در کاتالوگ‌های انواع تجهیزات مورد استفاده، مورد توجه قرار گرفته و رعایت گردد.

۲- با توجه به آنکه اعضای ورق کفستون، میل‌مه‌ار و آرماتور پی، ملحق‌ات مربوط به پی بوده و انجام هر گونه آزمایش مخرب ممکن است باعث آسیب جدی به پی و پایداری ساختمان گردد، لذا به هیچ وجه انجام آزمایش مخرب در این زمینه توصیه نمی‌شود، مگر آنکه قبل از تخریب با انجام تحلیل لازم از عدم آسیب‌رسانی جدی به پی، اطمینان حاصل آید. در هر حال چنین نمونه‌گیری‌هایی باید حداقل بوده و در محدوده‌ی نقاط دارای تنش حداقل باشد. مشاور می‌تواند به‌جای نمونه‌گیری، مقاومت فولاد مصرفی را کرانه‌ی پایین مقاومت فولاد موجود در نظر بگیرد. همچنین در صورت مشاهده‌ی خوردگی، می‌تواند با قضاوت مهندسی، سطح مقطع عضو را کاهش دهد. در این راستا استفاده از آزمایش‌های غیر مخرب راه‌گشا خواهد بود.

۳- در خصوص تست کشش فولاد، در مورد ساختمان‌های با هدف بهسازی مبنا، در صورتی که مشاور اصلی مطالعات و کارفرما اطمینان کسب نمایند که فولاد مصرفی از منابع قابل اطمینان داخلی یا خارجی تهیه شده باشد، می‌توان انجام آزمایش‌های تعیین مشخصات فولاد در مورد تیرها و ستون‌ها را حذف و مشخصات فولاد کربن‌دار معمولی را در محاسبات در نظر گرفت. البته در مورد مهاربندها، انجام حداقل آزمایش‌ها، بر اساس دستورالعمل بهسازی لرزه‌ای ساختمان‌های موجود، ضروری است.

۴- در محل‌هایی که مصالح مصرفی بر اثر اجرای نامناسب یا با گذشت زمان، دچار خوردگی، زوال و یا تضعیف شده‌اند، نمونه‌گیری ضروری است.

۵- نمونه برداری از مصالح باید از محل های دارای کمترین تنش در اعضای اصلی سیستم های باربر ثقلی و جانبی انجام شود که می تواند شامل اعضای صدمه دیده هم باشد. ضمناً در صورتی که از اعضای صدمه دیده نمونه گیری شود، نیازی به ترمیم کل عضو نبوده و در حد بخش نمونه ی گرفته شده، کفایت می کند. البته ضروری است ترمیم عضو به صورت جداگانه و پس از تحلیل و ارزیابی طرح مناسب صورت پذیرد.

۶- مغزه گیری از بتن نباید تا حد امکان به آرماتورهای موجود صدمه بزند. در این ارتباط استفاده از ردیاب آرماتور توصیه می گردد.

۷- نمونه گیری از بتن دیوارهای برشی، باید از نواحی نزدیک به المان های مرزی انجام شود.

۸- در آزمایش تعیین مقاومت برش ملات، باید موارد زیر مورد توجه قرار گیرد:

۱-۸ : رج خارجی دیوار باید تحت آزمایش برش قرار گیرد.

۲-۸ : آجرهای بالا و پایین آجر تحت آزمایش، باید سالم و نشکسته باقی بمانند.

۳-۸ : آجر تحت آزمایش باید سالم و بدون ترک باقی بماند.

۹- انواع روش‌های انجام آزمایش‌های غیر مخرب به شرح جدول زیر است:

روش‌های انجام آزمایش‌های غیر مخرب		ردیف
روش‌های غیر مرسوم Non Conventional	روش‌های مرسوم Conventional	
آزمایش رادیوگرافی نوترونی Neutron Radiography (در سازه‌های بتنی کاربرد فراوان دارد.)	بازرسی چشمی Visual (Optical) Testing	۱
آزمایش حرارتی و مادون قرمز Thermal and Infrared (در نیروگاه‌ها و پل‌ها کاربرد فراوان دارد.)	آزمایش نفوذ رنگ Dye penetration	۲
آزمایش انتشار صوتی Acoustic Emission (در پل‌ها کاربرد دارد)	آزمایش ذرات مغناطیسی Magnetic particles	۳
	آزمایش جریان‌های Eddy Current	۴
	آزمایش فراصوت Ultrasonic	۵
	آزمایش رادیوگرافی Radiography	۶

لازم به ذکر است یکی از مشتق‌های روش Ultrasonic، امواج راهنما (Guide waves) است که در صنعت ساختمان بسیار کاربرد

دارد. از سایر روش‌ها نیز می‌توان با توجه به ملاحظات فنی و اقتصادی استفاده نمود.

۱۰- نمونه‌هایی از آزمایش‌های پیشرفته‌ی غیر مخرب مورد استفاده در بتن و آرماتور

ردیف	نام آزمایش	کاربرد
۱	Penetration Resistance Method (روش مقاومت نفوذ)	الف- تخمین مقاومت (Strength estimation)
۲	Resonant Frequency Method (روش تشدید فرکانس)	ب- سایر خصوصیات فیزیکی و ظاهری بتن نظیر چگالی (Density)، ضخامت (Thickness) میزان رطوبت (Moisture Content) و غیره
۳	Radioactive/Nuclear Method (روش‌های هسته‌ای/رادایواکتیوی)	پ- مشخصات آرماتورها نظیر محل قرارگیری (Location)، ابعاد (Size) و خوردگی آرماتورها
	Radiometry (رادایومتری)	
۴	Radiography: Gamma-Neutron (رادایوگرافی: گاما-نوترون)	
	Stress Wave (روش امواج تنش)	
۵	Concrete Resistivity (روش مقاومت بتن)	

۱۱- نمونه‌هایی از روش‌های آزمایش‌های پیشرفته‌ی غیر مخرب سطحی مورد استفاده در پی، عبارتند از:

الف- Bending Waves

ب- Seismic Wave Reflection Survey

پ- Transient Forced Vibration Survey

۱۲- نمونه‌هایی از روش‌های آزمایش‌های پیشرفته‌ی چاهی مورد استفاده در پی، عبارتند از:

الف- Bore hole Logging Method

(Magnetic Logging and Electromagnetic Induction Logging)

ب- Cross-bore hole Seismic Tomography

۱۳- برخی از مدارک و استانداردهای مرتبط با انجام آزمایش‌های غیر مخرب به شرح زیر است:

الف- استاندارد ASTM

ب- استاندارد FHWA

پ- استاندارد ACI

ت- برنامه تحقیقاتی بزرگراه‌های استراتژیک موسوم به SHRP

(Strategic Highway Research Program)

ث- استاندارد آزمایش تعیین مقاومت بتن بوسیله روش‌های غیرمخرب تهیه شده توسط مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

ج- استاندارد AWS D1-1

چ- استاندارد API-D11

۱۴- در خصوص تعیین وضعیت جوش، لازم است طبق دستورالعمل‌های مربوط، ابتدا بازرسی‌های چشمی انجام شود. در صورتی که معایب جوش مشخص نباشد، به منظور بررسی دقیق، از آزمایش‌های PT (آزمایش نفوذ رنگ) یا MT (آزمایش ذرات مغناطیسی) استفاده گردد که هر دو آزمایش در یک سطح اطلاعات ارائه می‌دهند. البته آزمایش MT در هندسه‌های پیچیده، مناسب نیست. در صورت نیاز به مشخصات کامل و دقیق‌تر، لازم است از آزمایش‌هایی همچون UT استفاده شود. همچنین آزمایش‌های مناسب برای انواع جوش‌های لب به لب (در اعضای کششی، فشاری و در اجزای مقاطع)، پرتونگاری یا مافوق صوت است. در جوش‌های گوشه از آزمایش‌های ذرات مغناطیسی و رنگ نافذ، می‌توان استفاده نمود.

۱۵- استفاده از آزمایش‌های اولتراسونیک نسبت به چکش اشمیت از دقت بسیار بیشتری برخوردار است، به نحوی که دقت نتایج آن حداکثر تا ۱۵ درصد خطا دارد و می‌توان با کالیبراسیون، آن را تا ۵ درصد کاهش داد. درحالی‌که خطای چکش اشمیت تا ۳۰ درصد می‌رسد و به تنهایی توصیه نمی‌شود.

۱۶- انجام آزمایش‌های غیر مخرب به هیچ عنوان نمی‌تواند به تنهایی نیاز پروژه را برآورده کند و لازم است در صورت لزوم، در کنار آن آزمایش مخرب نیز انجام شود. در حقیقت در اغلب موارد، رویکرد موثر و عملی استفاده از تکنیک‌های گوناگون غیر مخرب، برای دستیابی به اطلاعات تکمیلی است.

۱۷- کالیبراسیون دستگاه‌های مورد استفاده در انجام آزمایش‌های غیر مخرب از اهمیت بالایی برخوردار است.

۱۸- برای تعیین مقاومت بتن و آرایش آرماتورها، آزمایش‌های عمده‌ی مورد نیاز در بتن شامل اولتراسونیک، چکش اشمیت،

آرماتوربایی، تست Pull-off، تست Cover meter و مغزه‌گیری، در ایران قابل استفاده است.

۱۹- استفاده از تفنگ Winsor و یا آزمایش غیر مخرب Probe Penetration، برای تعیین مقاومت بتن در برخی از کشورها

(نظیر آمریکا) رایج بوده و تحقیقات زیادی نیز به منظور بالا بردن دقت نتایج این دستگاه به عمل آمده است. لیکن در ایران هنوز این

دستگاه‌ها مورد توجه و استفاده‌ی گسترده قرار نگرفته است.

۲۰- قبل از ارایه‌ی برنامه‌ی آزمایش‌ها، لازم است ابتدا بر اساس نتایج آزمایش غیر مخرب، وضعیت پراکندگی بتن در کل سازه

مشخص و سپس بر آن اساس برنامه‌ی تعداد و محل آزمایش‌های مخرب ارایه شود.

۲۱- لازم است در تفسیر نتایج آزمایش‌های غیر مخرب، به ویژه چکش اشمیت، به عواملی همچون سن بتن، رطوبت، سطح

تنش و غیره توجه شود. چکش اشمیت برای بتن سطحی مفید است. تست اولتراسونیک برای کنترل میزان یکنواختی، وجود ترک،

تعیین سرعت موج و نهایتاً مقاومت (به خصوص در صورت کمی مقدار فولاد) مفید است.

۲۲- لازم است در خصوص احراز صلاحیت اپراتور و تفسیرگر نتایج اقدام گردد. در غیر این صورت نتایج حاصل از تست‌های غیر مخرب، ممکن است خیلی گمراه کننده باشد.

۲۳- آرماتورباز نسبت به نوع ترکیبات شیمیایی فولاد بسیار حساس بوده و برای آن باید کالیبره شود.

۲۴- آزمایش‌های مورد نیاز برای فولاد باید بتوانند غیر از مقاومت سیلان آن، کرنش نهایی گسیختگی را هم تعیین نمایند.

۲۵- بر اساس سنجش میزان سختی در روش سختی سنجی فولاد که باید متوسط حداقل سه آزمایش جداگانه باشد، می‌توان با استفاده از جداول تبدیل ارایه شده در استاندارد DIN 50 150، تنش تسلیم فولاد و از روی آن، نوع فولاد را تعیین نمود. رده‌بندی پیچ و مهره از روی مقادیر ارایه شده در استاندارد ASTM A 563 M، قابل تعیین است. با توجه به محدودیت‌های جدول تبدیل، کاربرد آن برای فولادهای غیر آلیاژی و یا کم آلیاژ و فولاد گرم ریخته شده تحت شرایط عملیات حرارتی است. نزدیکی مقدار جدول با مقدار واقعی تنش تسلیم، بستگی به میزان نزدیکی رفتار تنش-تغییرشکل نسبی فلز مورد مطالعه با رفتار فولادی که در تهیه‌ی جدول به کار رفته است، دارد. با توجه به محدودیت دقت این روش، پس از تعیین انواع فولادهای به کار رفته در مصالح و پیچ و مهره، در صورت لزوم می‌توان با انجام آزمایش مخرب، مشخصات فنی مورد نظر را به دست آورد.

۲۶- در آزمایش‌های رادیوگرافی با استفاده از اشعه‌ی X و یا اشعه‌ی گاما، اعمال دستورالعمل‌های ایمنی برای جلوگیری از آثار مضر اشعه‌های به کار رفته در این روش، ضروری است.

۲۷- در مواردی که مشاور مطالعات خدمات جنبی، به دلایل اجرایی، قادر به انجام آزمایش در محل تعیین شده نباشد، لازم است مراتب را بلافاصله به صورت مکتوب و با ذکر دلایل موجه، به کارفرما اعلام و درخواست تغییر محل انجام آزمایش را بنماید. در صورت تایید درخواست مشاور مطالعات خدمات جنبی، لازم است مشاور اصلی مطالعات در اسرع وقت، محل‌های جایگزین را به صورت مکتوب به کارفرما پیشنهاد نماید تا در صورت تایید، به منظور انجام آزمایش به مشاور مطالعات خدمات جنبی، ابلاغ گردد.

آزمایش‌های غیرمخرب

ASTM D4580			تعیین محل‌های خالی و یا صفحات بین جداشدگی زیر سطح قطعه‌ی بتنی		Sounding	۵
ACI 228.2R-98			تعیین عمق خرابی بتن	تعیین پروفیل سختی سیستم روسازی	Spectral Analysis of Surface Waves (SASW) (تحلیل طیفی امواج سطحی)	۶
ACI 228.2R-98		✓	تعیین فضاهاى خالی بتن	تعیین دانسیته‌ی درجای بتن تازه یا سخت شده	Direct Transmission Radiometry (پرتوسنجی به روش ارسال مستقیم)	۷

ACI 228.2R-98				تعیین دانسیته‌ی درجای بتن تازه یا سخت شده	Backscatter Radiometry	۸
ACI 228.2R-98 ASTM D4452		✓	تعیین فضاهاى خالی و کرموشدگی در بتن		Radiography (X-ray and γ -ray) (پرتونگاری)	۹
ACI 228.2R-98		✓	تعیین اندازه‌ی پوشش بتن		Cover meter (Rebar Locator)	۱۰
ACI 228.2R-98 ASTM C876	تعیین نواحی مستعد خوردگی				Half-cell Potential (پتانسیل نیم سلول)	۱۱
ACI 228.2R-98 ASTM G61	تعیین نرخ خوردگی				Polarization Method (روش قطبش)	۱۲

ACI 228.2R-98			ارزیابی طرح اختلاط بتن		Penetrability Method (روش نفوذپذیری)	۱۳
ACI 228.2R-98 ASTM D4788			تعیین محل پوسته‌شدگی در کف‌سازی‌ها و عرشه‌های پل		Infrared Thermography (دمانگاری مادون قرمز)	۱۴
ACI 228.2R-98 ASTM D4748		✓	تعیین ضخامت اعضا، تعیین حفرات در زیر کف‌سازی و روسازی‌ها		Radar (رادار)	۱۵
ACI 228.2R-98 ASTM D4748 ASTM D6087		✓	تعیین ضخامت پوشش بتن، تعیین فضای خالی و زوال عضو بتنی		Surface Ground Penetrating Radar (GPR) (روش رادار سطحی)	۱۶

ASTM C805				تعیین مقاومت فشاری بتن	چکش اشمیت	۱۷
ASTM C803 ASTM C803 M				تعیین مقاومت فشاری بتن	Probe Penetration	۱۸
ASTM C900				تعیین مقاومت فشاری بتن	Pull-out test	۱۹
ACI 503R BS 1881.part 207				تعیین مقاومت کششی بتن	Pull-off test	۲۰
ASTM C1150				تعیین مقاومت فشاری بتن	Break-off test	۲۱

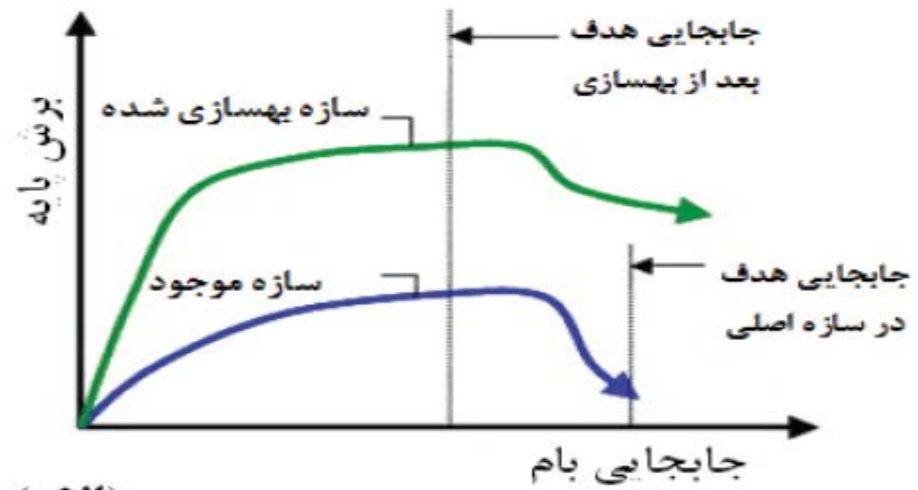
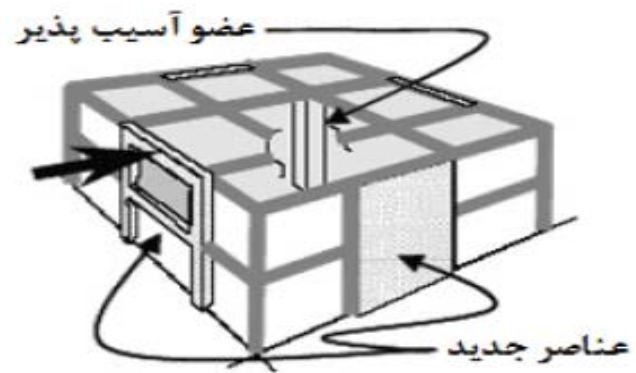
	مشاهده و اندازه‌گیری زنگ‌زدگی، مشاهده‌ی خوردگی در اجزای مدفون پس‌تنیده و تعیین محل و میزان زوال		تعیین ضخامت جزء بتنی		Intrusive Probing	۲۲
--	---	--	----------------------	--	-------------------	----

راهکارهای بهسازی

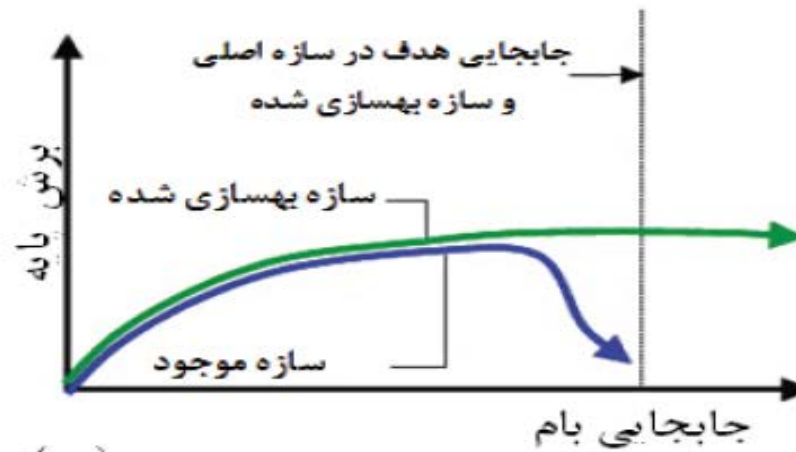
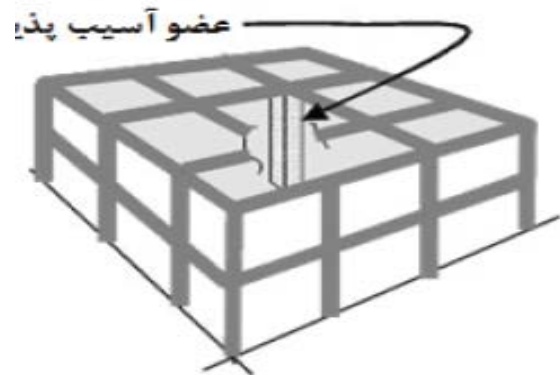
راهکارهای بهسازی

- ۱- اصلاح موضعی اجزای سازه که دارای عملکرد نامناسبی در زلزله هستند.
- ۲- حذف یا کاهش بی نظمی در سازه (چیدمان صحیح المانهای باربر جانبی)
- ۳- تامین سختی جانبی لازم برای کل سازه (افزایش سختی سازه موجود)
- ۴- تامین مقاومت لازم برای کل سازه (افزایش مقاومت سازه موجود)
- ۵- کاهش جرم ساختمان (اصلاح کفسازیها و سبک سازی در عناصر غیر سازه‌ای)
- ۶- به کارگیری سیستم‌های جداساز لرزه‌ای
- ۷- به کارگیری سیستم‌های غیر فعال اتلاف انرژی
- ۸- تغییر کاربری ساختمان (کاهش بارهای زنده)

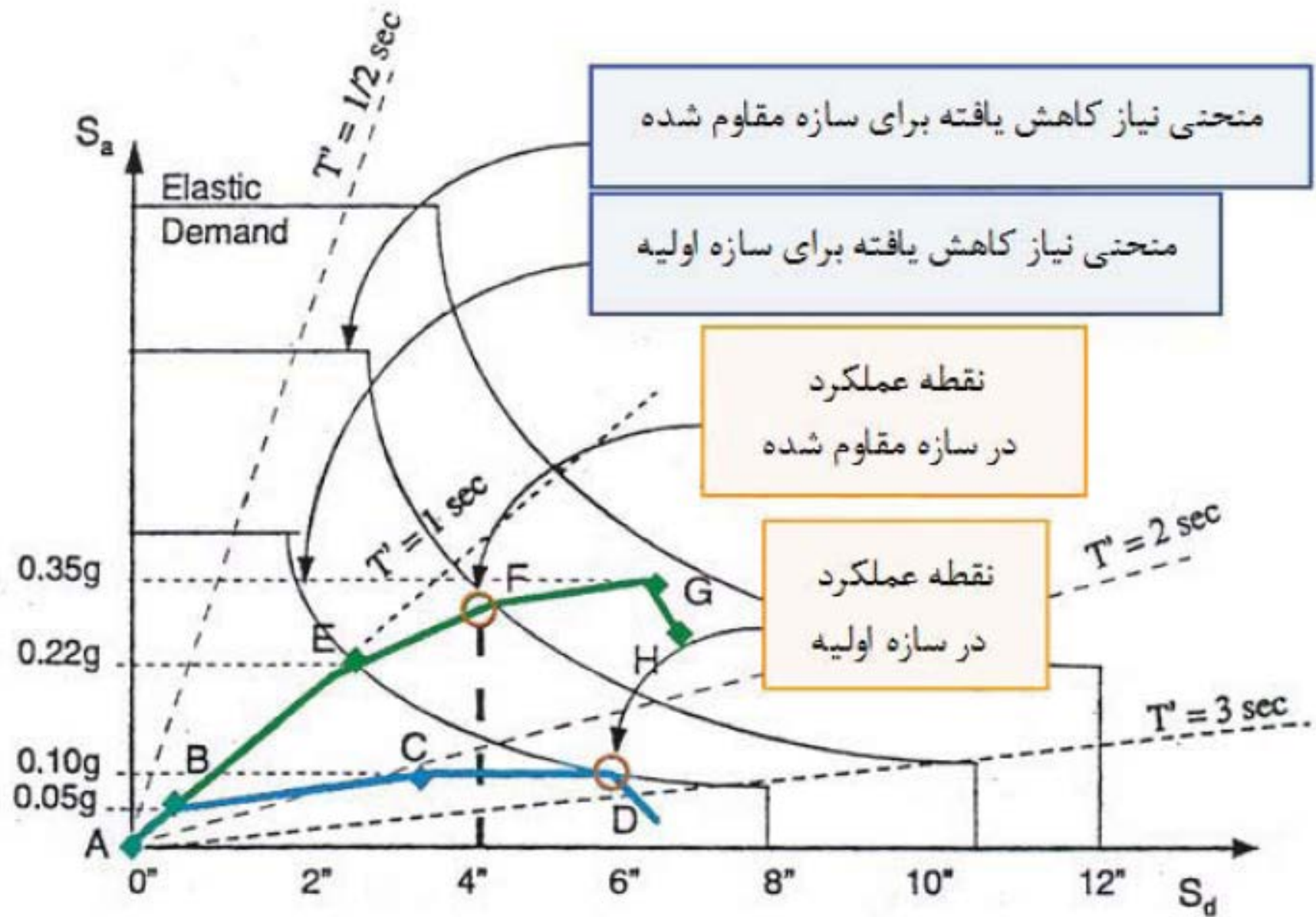
(الف)

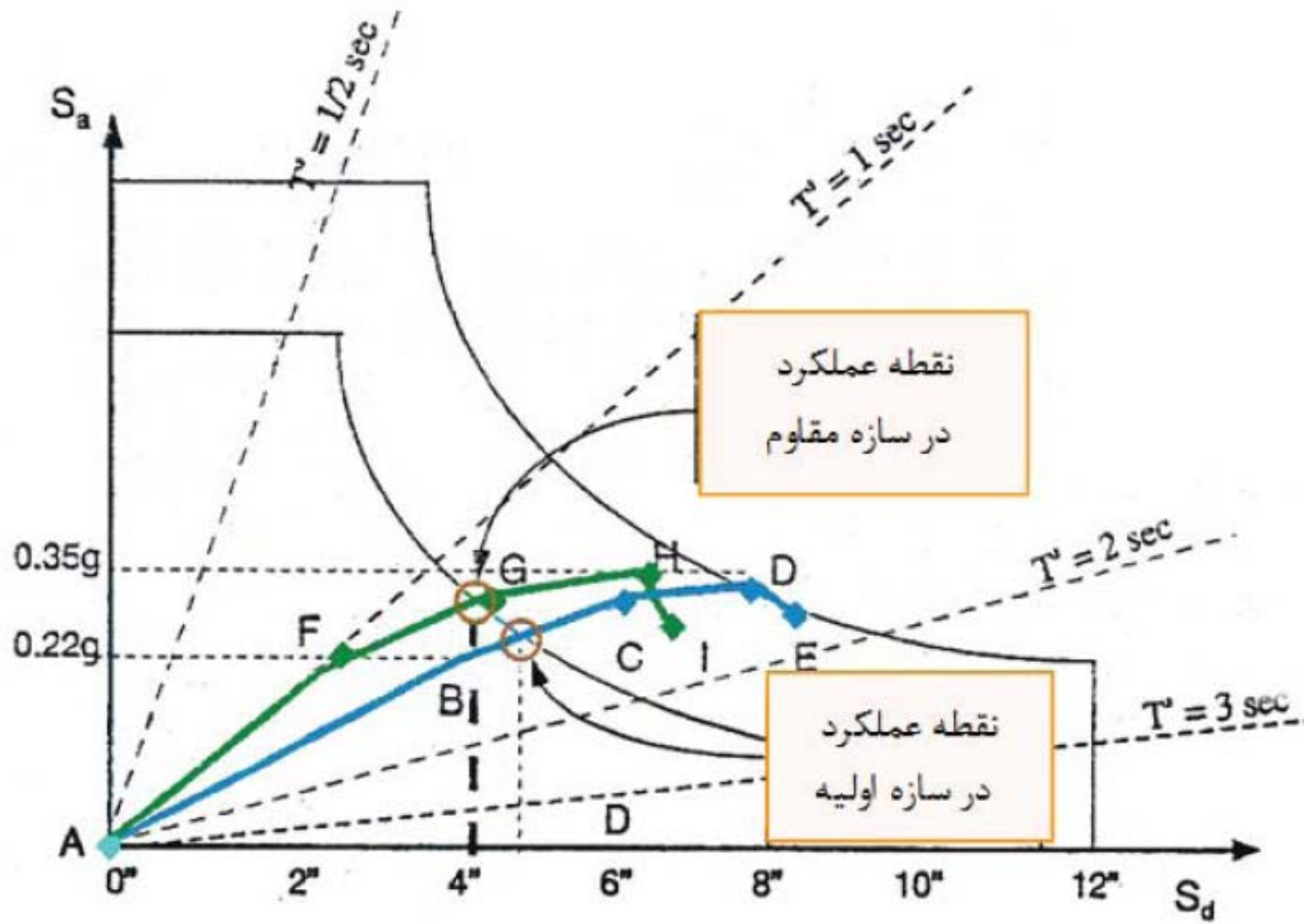
(ب)

شکل (۸-۱) الف- تاثیر اصلاح سیستم سازه بر منحنی ظرفیت

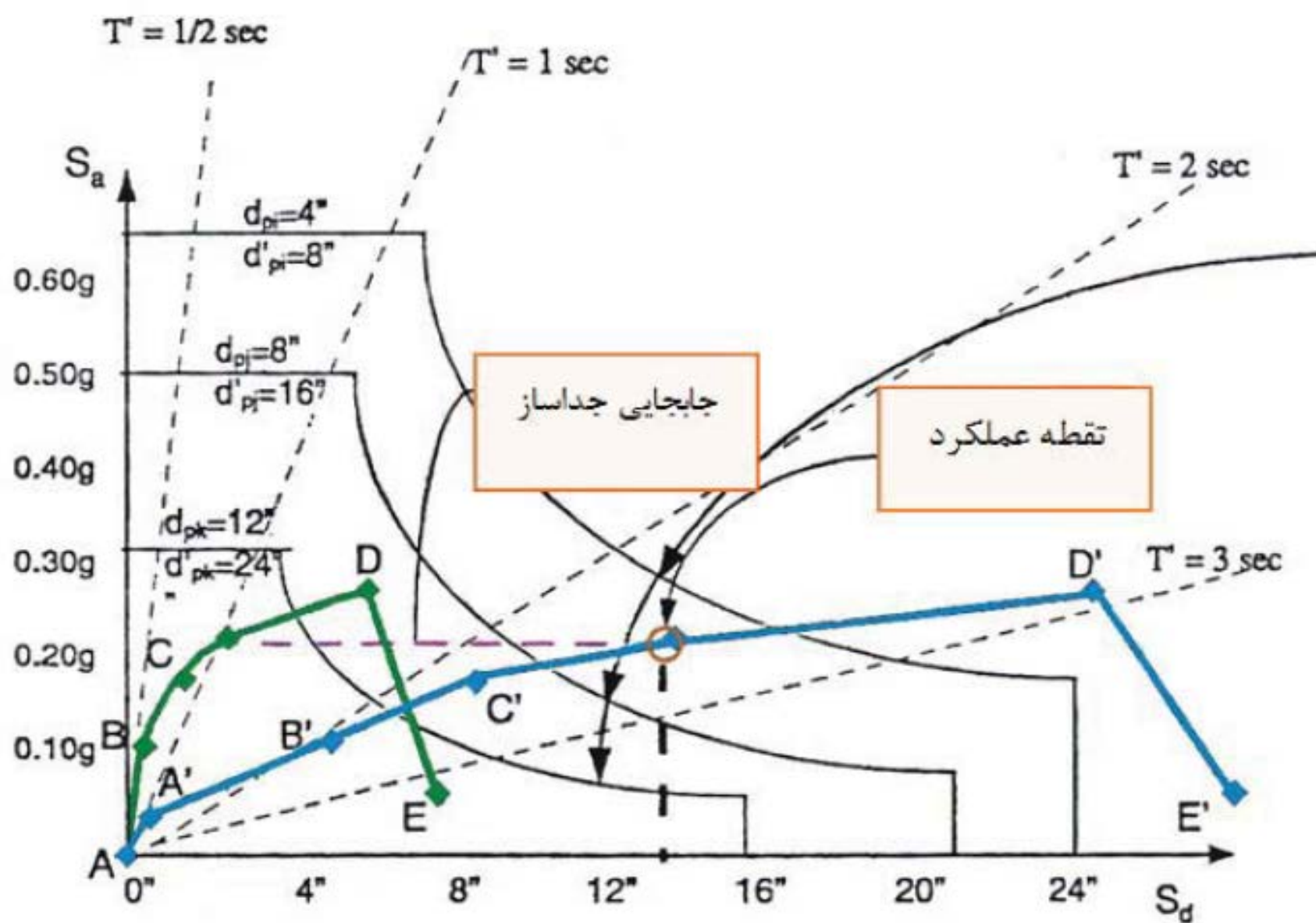
ب- تاثیر اصلاح موضعی اجزا سازه بر منحنی ظرفیت [۲]

شکل (۱-۱) تاثیر افزایش مقاومت سیستم در عملکرد لرزه‌ای سازه [۱]

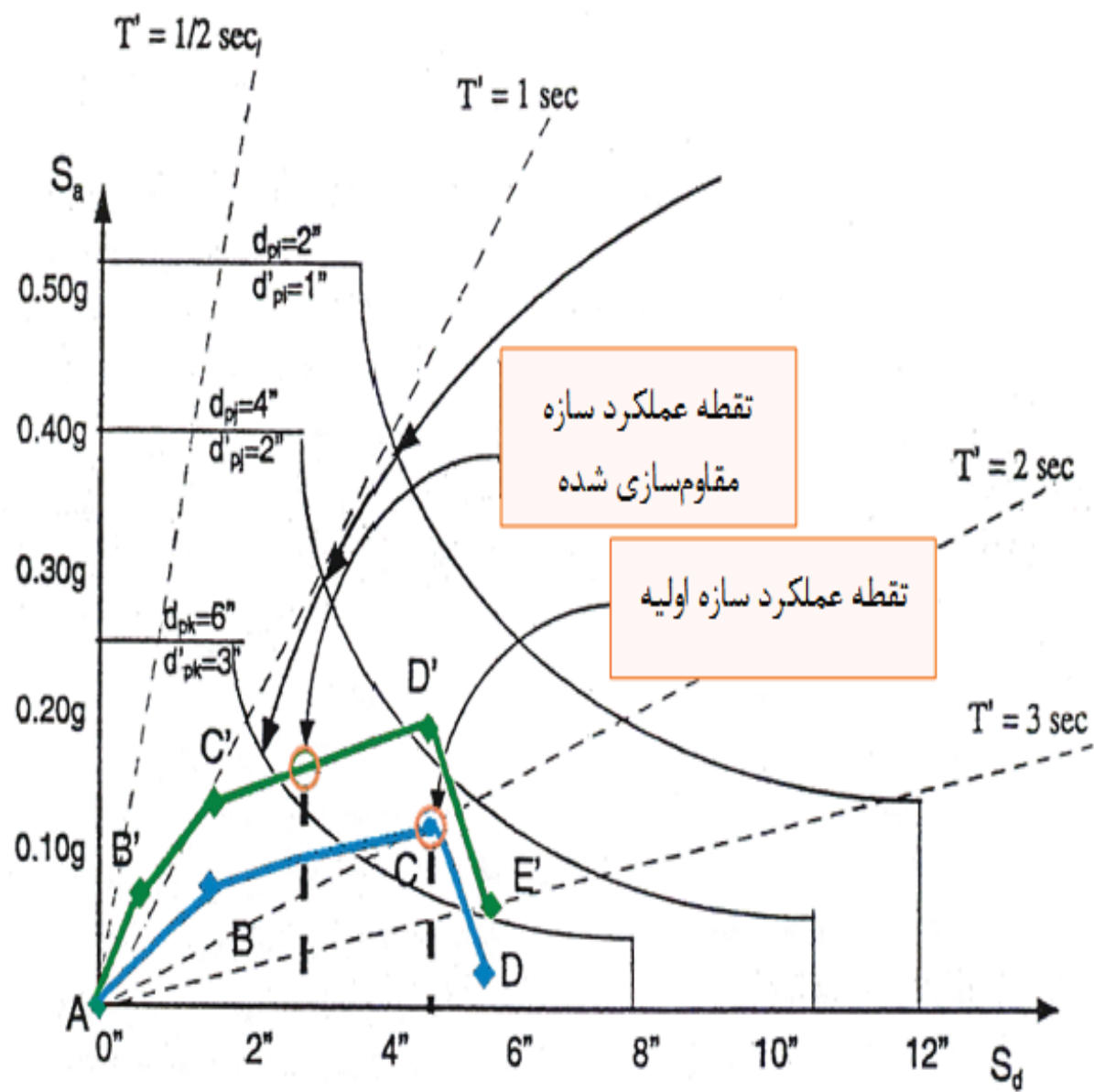

شکل (۱-۱۱) تاثیر افزایش سختی بر عملکرد لرزه‌ای سازه [۱]

شکل (۱-۱۳) تأثیرات استفاده از جداسازهای لرزه‌ای بر طیف نیاز و ظرفیت سازه

شکل (۱-۱۴) تأثیر استفاده از سیستم‌های مستهلک کننده انرژی روی منحنی‌های نیاز و طیف ظرفیت

روشهای تحلیل سازه

روشهای تحلیل سازه

- ۱- روش استاتیکی خطی (دارای محدودیت زیاد)
- ۲- روش دینامیکی خطی (دارای محدودیت متوسط)
- ۳- روش استاتیکی غیر خطی (دارای محدودیت کم)
- ۴- روش دینامیکی غیر خطی (بدون محدودیت)

محدودیت کاربرد روش آنالیز استاتیکی خطی

استفاده از روش تحلیل استاتیکی خطی هنگامی مجاز است که ساختمان دارای شرایط زیر از نظر ارتفاع و نظم سازه‌ای باشد:

۱- زمان تناوب اصلی ساختمان کوچکتر از $\frac{3}{5}T_s$ باشد و تعداد طبقات ساختمان از ۲۰ تجاوز نکند. T_s بر طبق تعاریف فصل اول تعیین می شود.

۲- تغییر ابعاد پلان در طبقات متوالی به استثنای خرپشته کمتر از ۴۰٪ باشد.

۳- حداکثر تغییر مکان جانبی نسبی در هر طبقه و در هر راستا کمتر از $\frac{1}{5}$ برابر تغییر مکان متوسط نسبی آن طبقه باشد.

۴- متوسط تغییر مکان جانبی نسبی در هر طبقه، به استثنای خرپشته، کمتر از $\frac{1}{5}$ برابر همین مقدار در طبقه بالا یا پایین آن باشد.

۵- سازه دارای سیستم باربر جانبی متعامد باشد.

۶- بزرگترین نسبت نیرو به ظرفیت (DCR) برای هر تلاش تغییرشکل کنترل تحت اثر ترکیب بار رابطه (۳-۲۶) (نظیر نیروی محوری، لنگر خمشی و نیروی برشی بدون لحاظ اثرات اندرکنشی) در هر عضو اصلی کمتر از ۲ باشد. برای تعیین DCR، ابتدا نیرو در اعضا از جمع نیروی ناشی از بارهای ثقیلی و بار ناشی از زلزله (Q_{UD}) مطابق رابطه (۳-۲۶) و ظرفیت مورد انتظار اعضا براساس مقاومت نهایی اجزای آنها (Q_{CE}) مطابق فصل‌های ۵ یا ۶ یا ۷ محاسبه می‌شود. سپس با استفاده از رابطه $DCR = Q_{UD} / Q_{CE}$ نسبت نیرو به ظرفیت تعیین می‌شود.

در صورت عدم برقراری شرط ۶، لازمست شروط ۷، ۸ و ۹ به طور همزمان برآورده شود.

۷- انقطاع در سیستم باربر جانبی در صفحه و خارج از صفحه وجود نداشته باشد. (استثنا: در داخل صفحه می‌توان به اندازه یک چشمه انقطاع در سیستم باربر جانبی داشت مشروط براینکه انتقال نیروی افقی به طور ایمن توسط یک عضو انتقال‌دهنده بار افقی تامین گردد)

۸- ساختمان از نظر پیچش یکی از شرایط زیر را دارا باشد :

الف- نسبت نیرو به ظرفیت برای تلاش بحرانی در اثر پیچش در هر عضو از طبقه بیش از $1/5$ برابر همان نسبت در عضو واقع شده در سمت مقابل آن نسبت به مرکز پیچش نباشد.

ب- در ساختمان‌های با حداکثر ارتفاع ۳۰ متر یا ۸ طبقه از تراز پایه، حداکثر تغییر مکان جانبی نسبی در هر طبقه و در هر راستا کمتر از $1/2$ برابر تغییر مکان متوسط نسبی آن طبقه باشد.

۹- ساختمان از نظر مقاومت طبقات یکی از شرایط زیر را دارا باشد :

الف- مقدار متوسط شاخص وزنی برشی طبقه ($\overline{DCR}$) مطابق رابطه (۳-۳) برای هر طبقه بیش از ۱/۲۵ برابر این شاخص در یک طبقه بالاتر یا پایین تر آن نباشد.

$$\overline{DCR} = \frac{\sum_{i=1}^n DCR_i V_i}{\sum_{i=1}^n V_i} \quad (3-3)$$

در این رابطه :

V_i = نیروی محاسبه شده در عضو i که در باربری جانبی طبقه مورد نظر مشارکت دارد و از تحلیل ارتجاعی تحت ترکیب بارهای لرزه‌ای رابطه (۳-۲۶) به دست می‌آید.

DCR_i = نسبت نیرو به ظرفیت برای تلاش بحرانی در عضو i تحت ترکیب بارهای رابطه (۳-۲۶)؛

n = تعداد کل اعضای طبقه مورد نظر.

برای ساختمان‌های با دیافراگم نرم، شاخص وزنی برشی طبقه ($\overline{DCR}$) برای هر محور قاب باید جداگانه بررسی شود.

ب- در ساختمان‌های با حداکثر ارتفاع ۳۰ متر یا ۸ طبقه از تراز پایه، مقاومت جانبی هیچ طبقه‌ای کمتر از ۸۰٪ مقاومت جانبی طبقه روی خود نباشد. مقاومت هر طبقه برابر با مجموع مقاومت جانبی کلیه اجزای مقاومی است که برش طبقه را در جهت مورد نظر تحمل می‌نمایند.

محدودیت کاربرد روش آنالیز دینامیکی خطی

۳-۳-۱-۲- کاربرد روش دینامیکی خطی

استفاده از روش دینامیکی خطی در صورتی مجاز است که از میان شروط مندرج در بند (۳-۳-۱-۱)، شرط ۶ یا به طور همزمان شروط ۷، ۸ و ۹ برآورده گردد. در این حالت نیاز به کنترل شرایط ۱ تا ۵ نمی باشد.

محدودیت کاربرد روشهای غیر خطی

در صورتیکه نتوان از روشهای خطی استفاده نمود باید از روشهای غیر خطی برای تحلیل سازه استفاده شود، در این روشها نیروهای داخلی اعضاء با در نظر گرفتن رفتار غیر خطی آنها برآورد می شود.

۳-۴-۱-۱- کاربرد روش استاتیکی غیرخطی

استفاده از روش تحلیل استاتیکی غیرخطی هنگامی مجاز است که دو شرط زیر برقرار باشد:

۱- نسبت مقاومت R_{II} محاسبه شده از رابطه (۳-۲۱) از مقدار R_{max} محاسبه شده از رابطه (۳-۲۲) کمتر باشد.

۲- تاثیر مودهای بالاتر قابل ملاحظه نباشد: برای تعیین این موضوع ضروری است سازه دو بار با استفاده از روش دینامیکی

طیفی تحلیل شود. در بار اول تنها مود اول سازه در نظر گرفته شده و در بار دوم تمام مودهای نوسانی که مجموع جرم موثر آنها

حداقل ۹۰٪ جرم کل سازه است باید در نظر گرفته شود. در صورتیکه نتایج تحلیل دوم نشان دهد نیروی برشی در طبقه ای بیش از

۳۰٪ از نیروی برشی حاصل از تحلیل اول بیشتر است، این امر به معنی قابل ملاحظه بودن اثرات مودهای بالای سازه است.

اگر شرط ۲ برقرار نباشد، باید از روش تحلیل دینامیکی خطی نیز برای تکمیل روش استاتیکی غیرخطی استفاده گردد. در این

حالت معیار پذیرش باید برای هر دو روش بررسی شود با این تفاوت که برای پذیرش اعضای با رفتار تغییرشکل کنترل، در روش

تحلیل دینامیکی خطی می‌توان ۳۳٪ تخفیف قایل شد.

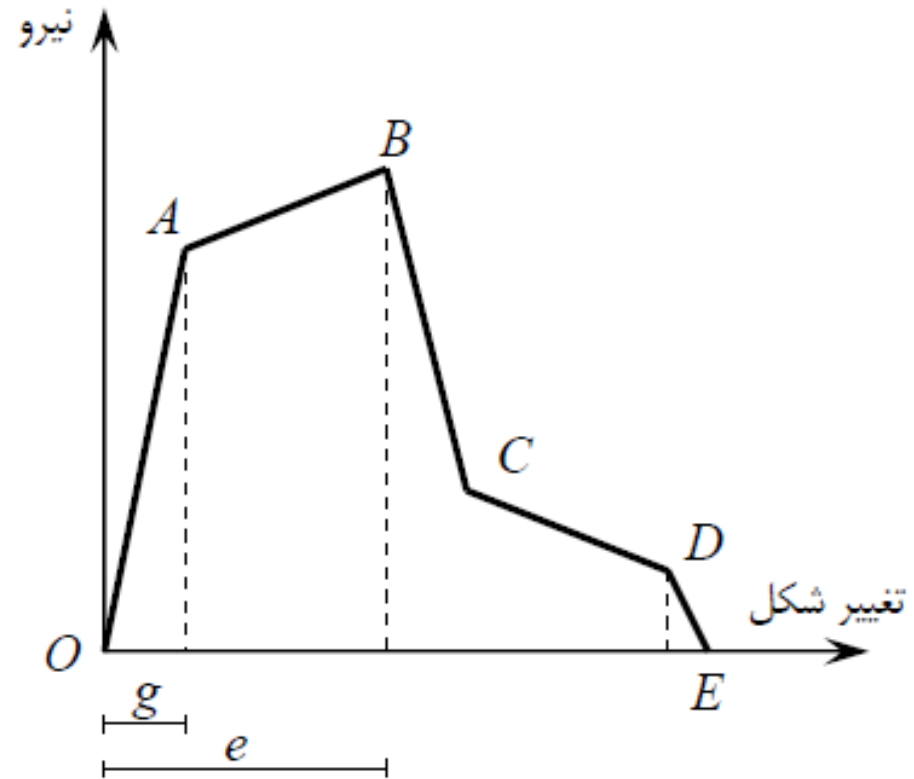
اگر شرط ۱ برقرار نباشد، باید از تحلیل دینامیکی غیرخطی استفاده گردد.

۳-۴-۱-۲- کاربرد روش دینامیکی غیرخطی

استفاده از روش تحلیل دینامیکی غیرخطی برای کلیه سازه‌ها مجاز می‌باشد. در تحلیل دینامیکی غیرخطی نتایج حاصل از این تحلیل باید توسط یک گروه متخصص و با تجربه در این زمینه کنترل شود.

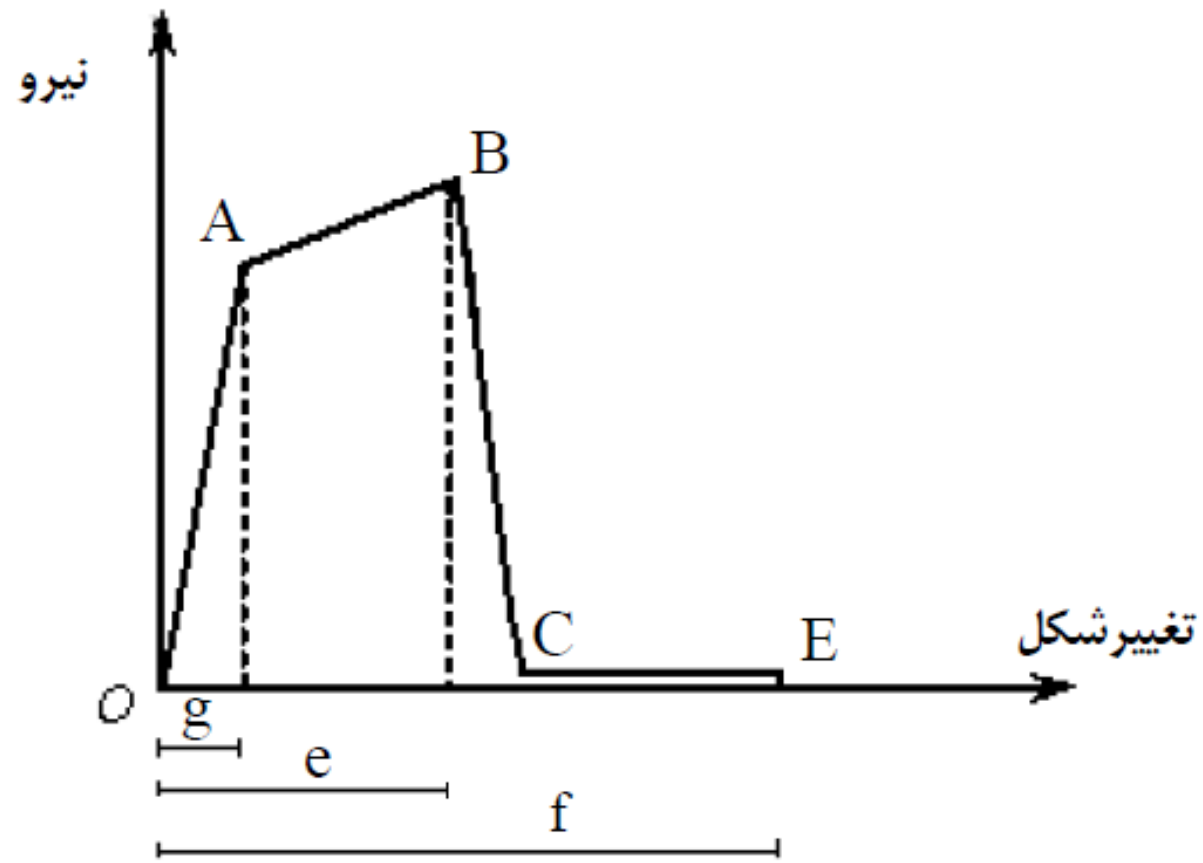

رفتار اجزای سازه

شکل (۱-۲): منحنی رفتار عضو شکل پذیر

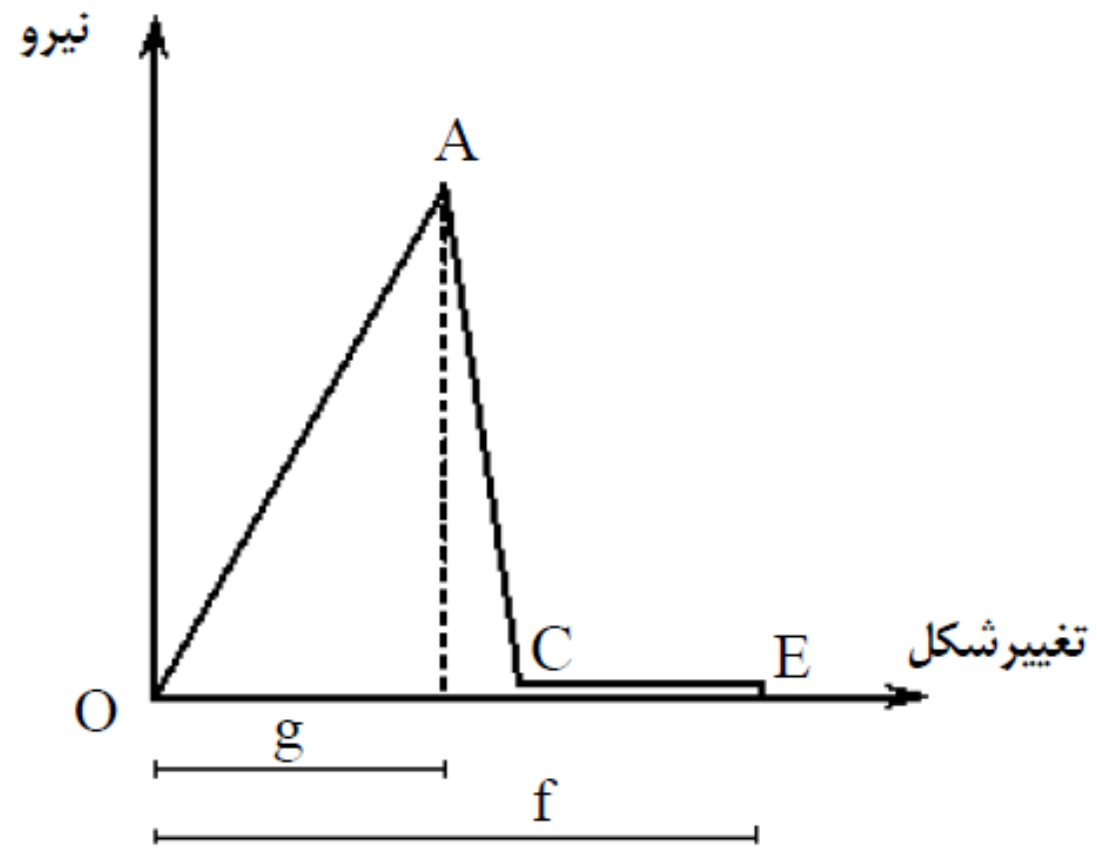
رفتار اجزای سازه با توجه به نوع تلاش داخلی آن‌ها و منحنی نیرو- تغییرشکل حاصل به صورت کنترل‌شونده توسط تغییرشکل و یا کنترل‌شونده توسط نیرو می‌باشد. منحنی نیرو- تغییرشکل مطابق شکل‌های (۱-۲) تا (۳-۲) می‌تواند بیان‌گر رفتار شکل‌پذیر، نیمه‌شکل‌پذیر یا ترد باشد. در رفتار شکل‌پذیر، منحنی نیرو- تغییرشکل مطابق شکل (۱-۲) دارای چهار قسمت است. در قسمت اول (شاخه‌ی OA) رفتار ارتجاعی خطی است. در قسمت دوم (شاخه‌ی AB) رفتار خمیری کامل یا خمیری با امکان سخت‌شدگی است. در قسمت سوم (شاخه‌ی BC) مقاومت به شدت کاهش می‌یابد اما به طور کلی از بین نمی‌رود و در قسمت چهارم (شاخه‌ی CD) رفتار مجدداً خمیری اما نرم‌شونده است. برای آن‌که اعضای اصلی، کنترل‌شونده توسط تغییرشکل محسوب شوند باید نسبت تغییرشکل متناظر با آستانه‌ی کاهش مقاومت به تغییرشکل حد خطی ($\frac{\epsilon}{g}$ در شکل (۱-۲)) بزرگ‌تر از ۲ باشد، اما اعضای غیراصلی که رفتاری مطابق شکل (۱-۲) دارند با هر نسبت از $\frac{\epsilon}{g}$ کنترل‌شونده توسط تغییرشکل محسوب می‌شوند.

شکل (۳-۲): منحنی رفتار جزء نیمه شکل پذیر

در رفتار نیمه شکل پذیر منحنی نیرو- تغییر شکل مطابق شکل (۲-۳) دارای سه قسمت است. در قسمت اول (شاخه ی OA) رفتار ارتجاعی خطی است و در قسمت دوم (شاخه ی AB) رفتار خمیری با شیب مثبت یا منفی است. در قسمت سوم (شاخه ی BC) مقاومت به شدت کاهش یافته و نزدیک به صفر می رسد. برای آن که اعضای اصلی با رفتار فوق، تغییر شکل کنترل محسوب شوند، باید تغییر شکل نظیر آستانه ی کاهش مقاومت بیش از دو برابر تغییر شکل حد خطی یا به عبارت دیگر $\frac{e}{g} \geq 2$ باشد. اما اعضای

غیر اصلی که رفتاری مطابق شکل (۲-۳) دارند با نسبت $\frac{f}{g}$ (شکل (۲-۳)) بزرگ تر از ۲، تغییر شکل کنترل محسوب می شوند.

شکل (۳-۳): منحنی رفتار جزء شکننده

در رفتار ترد، منحنی نیرو-تغییر شکل مطابق شکل (۳-۳) دارای یک قسمت ارتجاعی خطی است که پس از آن مقاومت به شدت کاهش یافته و نزدیک به صفر می‌رسد. اعضای اصلی با رفتاری مطابق شکل (۳-۳) نیرو کنترل محسوب می‌شوند. اما اعضای غیر اصلی که رفتاری مطابق شکل (۳-۳) دارند با نسبت $\frac{f}{g}$ (شکل (۳-۳)) بزرگ‌تر از ۲، تغییر شکل کنترل محسوب می‌شوند.

تفاوت اعضای نیروکنترل و تغییرشکل کنترل، در مدل سازی و کنترل معیارهای پذیرش در روش های تحلیل خطی و غیرخطی است که در بخش های بعدی این فصل تشریح خواهد شد.

جدول (۳-۱): نمونه هایی از تلاش های نیروکنترل و تغییرشکل کنترل

جزء	تغییرشکل کنترل	نیروکنترل
۱- قاب های خمشی		
تیر ها	لنگر خمشی (M)	برش ^۱ (V)
ستون ها	—	نیروی محوری (P) و برش (V)
اتصالات	—	برش ^۱ (V)
۲- دیوار های برشی	لنگر خمشی (M) و برش (V)	نیروی محوری (P)
۳- قاب های مهاربندی شده		
مهاربندها	نیروی محوری (P)	—
تیر ها	—	نیروی محوری (P)
ستون ها	—	نیروی محوری (P)
۴- جزای اتصالات	لنگر خمشی (M) و برش (V) و نیروی محوری (P) ^۲	لنگر خمشی (M) و برش (V) و نیروی محوری (P)
۵- دیافراگم ها	لنگر خمشی (M) و برش (V) ^۲	لنگر خمشی (M) و برش (V) و نیروی محوری (P)

۱- در قاب های خمشی فولادی، برش (V) تغییرشکل کنترل می باشد.

۲- در اتصالات فولادی، لنگر خمشی (M) و برش (V) و نیروی محوری (P) تغییرشکل کنترل می باشد.

۳- در صورتی که دیافراگم، نیروی جانبی، اعضای باربر لرزه ای قائم موجود در تراز بالای خود را انتقال دهد، لنگر خمشی (M) و برش (V) نیروکنترل می باشد.

معیارهای پذیرش

۳-۶-۱-روش‌های خطی

۳-۶-۱-۱-برآورد نیروها و تغییرشکل‌های طراحی

۳-۶-۱-۱-۱-تغییرشکل کنترل

تلاش‌های طراحی در اعضایی که رفتار آنها تغییرشکل کنترل است (Q_{UD})، تحت ترکیب آثار زیر محاسبه می‌شوند:

$$Q_{UD} = Q_G \pm Q_E \quad (۳-۲۶)$$

که در آن Q_G تلاش‌های ناشی از بارهای ثقلی تعریف شده در بند (۳-۲-۸)، Q_E تلاش‌های ناشی از نیروی زلزله که براساس بندهای (۳-۳-۳) یا (۳-۳-۴) محاسبه می‌شوند و Q_{UD} ترکیب تلاش‌های ناشی از بارهای ثقلی و زلزله می‌باشد.

۳-۶-۱-۱-۲- نیرو کنترل

تلاش‌های طراحی در اعضایی که رفتار آنها نیرو کنترل است، Q_{UF} ، باید به یکی از سه روش زیر تعیین شود:

۱- حداکثر تلاشی که توسط اجزای سازه با توجه به ظرفیت موردانتظار آنها می‌تواند در یک تحلیل حدی به عضو وارد شود.

۲- حداکثر تلاشی که با در نظر گرفتن رفتار غیرخطی سازه می‌تواند در عضو ایجاد شود.

۳- تلاش‌های حاصل از ترکیب تلاش‌های Q_E و Q_G مطابق رابطه (۳-۲۷)

$$Q_{UF} = Q_G \pm \frac{Q_E}{C_1 C_2 J} \quad (۳-۲۷)$$

در رابطه (۳-۲۷)، J ضریب کاهش انتقال نیرو می‌باشد و برابر است با کوچک‌ترین مقدار DCR اعضای تغییرشکل کنترل که

نیرو را در مسیر بار به عضو موردنظر منتقل می‌کنند.

به عنوان روش تقریبی می‌توان مقدار J را بر اساس سطح عملکرد ساختمان مطابق مقادیر پیشنهادی جدول (۳-۸) اختیار نمود.

مقدار J در هیچ حالتی نباید کمتر از ۱ اختیار شود.

جدول (۸-۳): مقادیر پیشنهادی J برای سطوح عملکرد مختلف ساختمان

J	سطح عملکرد ساختمان
۱	استفاده بی وقفه (I.O.)
۲/۵	ایمنی جانی (L.S.)
۳/۵	آستانه فروریزش (C.P.)

تبصره: در استفاده از جدول (۸-۳) برای ساختمان هایی که سیستم مقاوم در برابر نیروهای جانبی آنها صرفاً دیوارهای باربر می- باشند، مقدار J را در سطوح عملکرد ایمنی جانی و آستانه فروریزش به ترتیب نباید از ۲ و ۳ بزرگتر در نظر گرفت.

۳-۶-۱-۲- معیارهای پذیرش برای روش‌های خطی

۳-۶-۱-۲-۱- تغییر شکل کنترل

تلاش‌ها در اعضای اصلی و غیر اصلی که تغییر شکل کنترل هستند باید رابطه (۳-۲۸) را برآورده نمایند:

$$mKQ_{CE} \geq Q_{UD} \quad (۳-۲۸)$$

در این رابطه، m ضریب اصلاح بر مبنای رفتار غیر خطی عضو می‌باشد که به تفصیل در فصل‌های ۴ تا ۷ تشریح شده است و K ضریب آگاهی از جزییات و مشخصات سازه بر اساس بند (۲-۳-۲) این دستورالعمل و Q_{CE} ظرفیت مورد انتظار عضو با در نظر گرفتن کلیه تلاش‌هایی که هم‌زمان بر عضو وارد می‌شوند. جزییات محاسبه‌ی آن در فصل‌های ۴ تا ۷ آمده است.

۳-۶-۱-۲-۲- نیروکنترل

تلاش‌ها در اعضای اصلی و غیراصلی که نیروکنترل هستند، باید رابطه (۳-۲۹) را برآورده نمایند.

$$KQ_{CL} \geq Q_{UF} \quad (۳-۲۹)$$

که در آن Q_{CL} کرانه‌ی پایین مقاومت عضو با در نظر گرفتن کلیه‌ی تلاش‌هایی که هم‌زمان به هر عضو وارد می‌شوند، جزییات محاسبه‌ی آن در فصل‌های ۵ تا ۷ ارائه شده است.

۳-۶-۲-۲- معیارهای پذیرش برای روش‌های غیرخطی

۳-۶-۲-۱- تغییر شکل کنترل

در اعضای اصلی و غیراصلی که تغییر شکل کنترل هستند، نباید تغییر شکل‌های حاصل از تحلیل غیرخطی بیش از ظرفیت آن‌ها باشد. برای این منظور ظرفیت تغییر شکل اعضا باید با در نظر گرفتن کلیه تلاش‌هایی که هم‌زمان بر عضو وارد می‌شود، براساس فصل‌های ۵ و ۶ و ۷ برآورد شود. در این حالت برش پایه‌ی نظیر تغییر مکان هدف (V_t) نباید کمتر از ۸۰٪ برش تسلیم موثر سازه (V_y) مطابق تعریف بند (۳-۴-۳-۱-۴) باشد. تلاش‌های اعضای اصلی و غیراصلی برحسب سطح عملکرد مورد نظر برای ساختمان، باید توسط معیار پذیرش اعضای غیراصلی کنترل شوند. به عبارت دیگر معیار پذیرش برای اعضای اصلی و غیراصلی یکسان است. اما در صورتی که از روش ساده شده‌ی تحلیل استاتیکی غیرخطی استفاده شده باشد به دلیل ساده‌سازی در تحلیل، معیار پذیرش برای اعضای اصلی سازه محدودتر می‌باشد به همین جهت تلاش‌های این اعضا برحسب سطح عملکرد مورد نظر برای ساختمان، باید توسط معیار پذیرش اعضای اصلی کنترل شوند و برای اعضای غیراصلی برحسب سطح عملکرد مورد نظر برای ساختمان، تلاش‌ها باید توسط معیار پذیرش اعضای غیراصلی کنترل شوند. در روابط کنترلی این اعضا بایستی ضریب آگاهی بر طبق جدول (۳-۷) به تغییر شکل‌های حاصل اعمال شوند.

۳-۶-۲-۲-۲-تلاش‌های نیروکنترل

در اعضای اصلی و غیراصلی نیروکنترل باید نیروهای طراحی کوچک‌تر از کرانه‌ی پایین مقاومت اعضا با در نظر گرفتن کلیه‌ی تلاش‌هایی که هم‌زمان بر عضو وارد می‌شوند باشد. در روابط کنترلی این اعضا باید ضریب آگاهی بر طبق جدول (۳-۷) به کرانه‌ی پایین مقاومت اعمال شود.

۳-۷-۵- درزهای انقطاع

۳-۷-۵-۱- حداقل بعد درز انقطاع

ساختمان‌ها باید به طور مناسبی از سازه‌های مجاور فاصله داشته باشند تا امکان برخورد حین زلزله وجود نداشته باشد، مگر در شرایط استثنایی که در بند (۳-۷-۵-۲) ذکر شده است. حداقل بعد درز انقطاع طبق ضوابط استاندارد ۲۸۰۰ محاسبه می‌شود.

۳-۷-۵-۲- موارد استثنا

برای سطح عملکرد سازه‌ای ایمنی جانی یا پایین‌تر در صورتی که تراز دیافراگم‌های ساختمان موردنظر با ساختمان مجاور یکی باشد و تفاوت ارتفاع دو ساختمان کم‌تر از ۵۰٪ ارتفاع ساختمان کوتاه‌تر باشد، نیازی به رعایت ضوابط حداقل بعد درز انقطاع مطابق بند (۳-۷-۵-۱) نمی‌باشد.

ساختمان‌هایی که شرایط بند (۳-۷-۵-۱) را از لحاظ فاصله‌ی بین ساختمان‌ها برآورده نسازند، می‌توان از طریق بهسازی بهبود رفتار داد، به شرط این که تحلیلی که بتواند انتقال اندازه حرکت و انرژی ناشی از برخورد دو ساختمان را در نظر بگیرد انجام گیرد و یا یکی از موارد زیر صادق باشد:

۱- دیافراگم‌های ساختمان‌های مجاور در ترازهای یکسان قرار داشته و نشان داده شود که قادر به انتقال نیروهای ناشی از برخورد می‌باشند:

۲- نشان داده شود که ساختمان‌های مجاور پس از برخورد، حتی با حذف اعضایی که ممکن است در اثر برخورد دچار خرابی شدید شوند، قادر به تحمل کلیه بارهای ثقلی و جانبی می‌باشند.

چند نمونه از پروژه های بهسازی

بهسازی لرزه ای ساختمان اسکلت فلزی

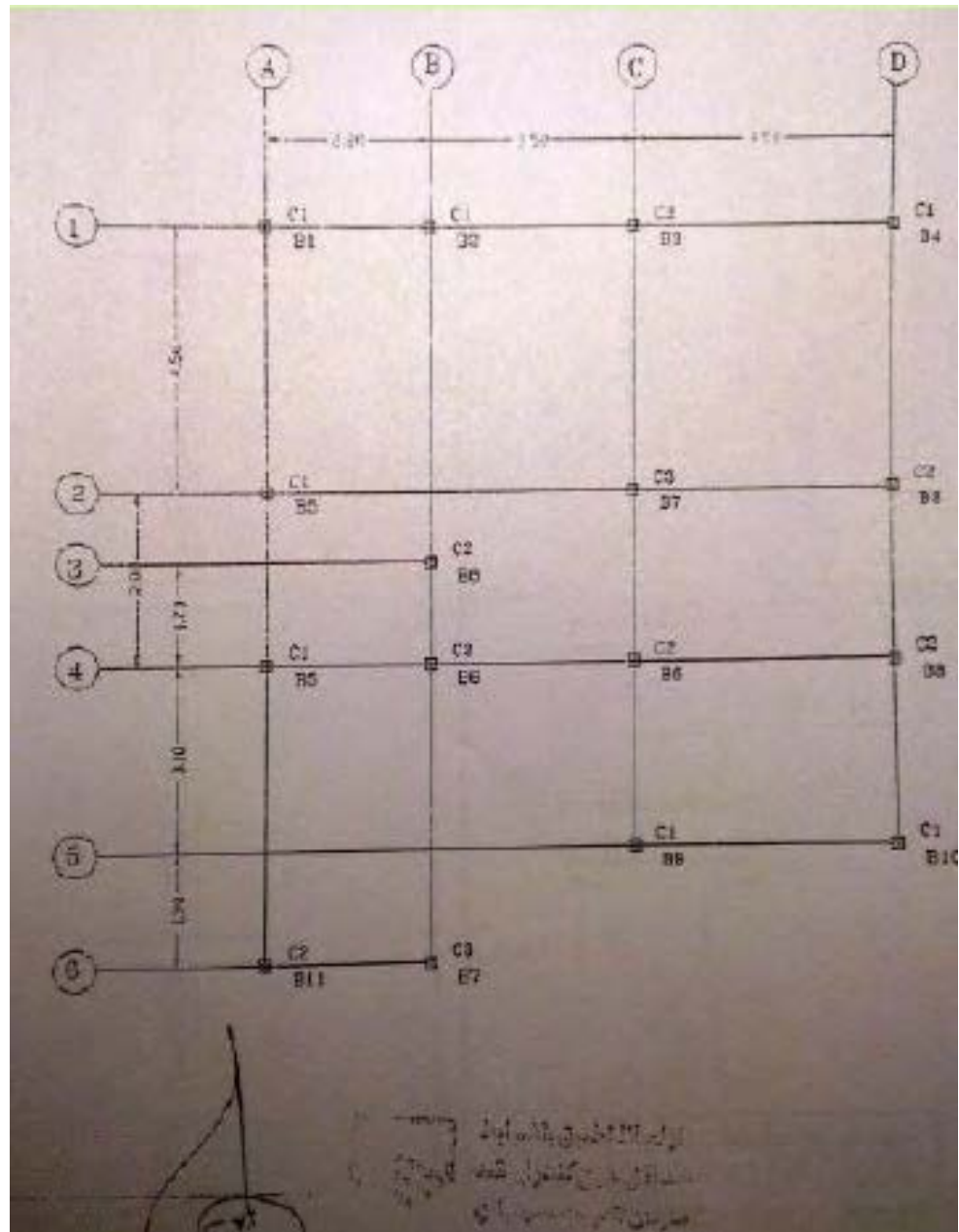

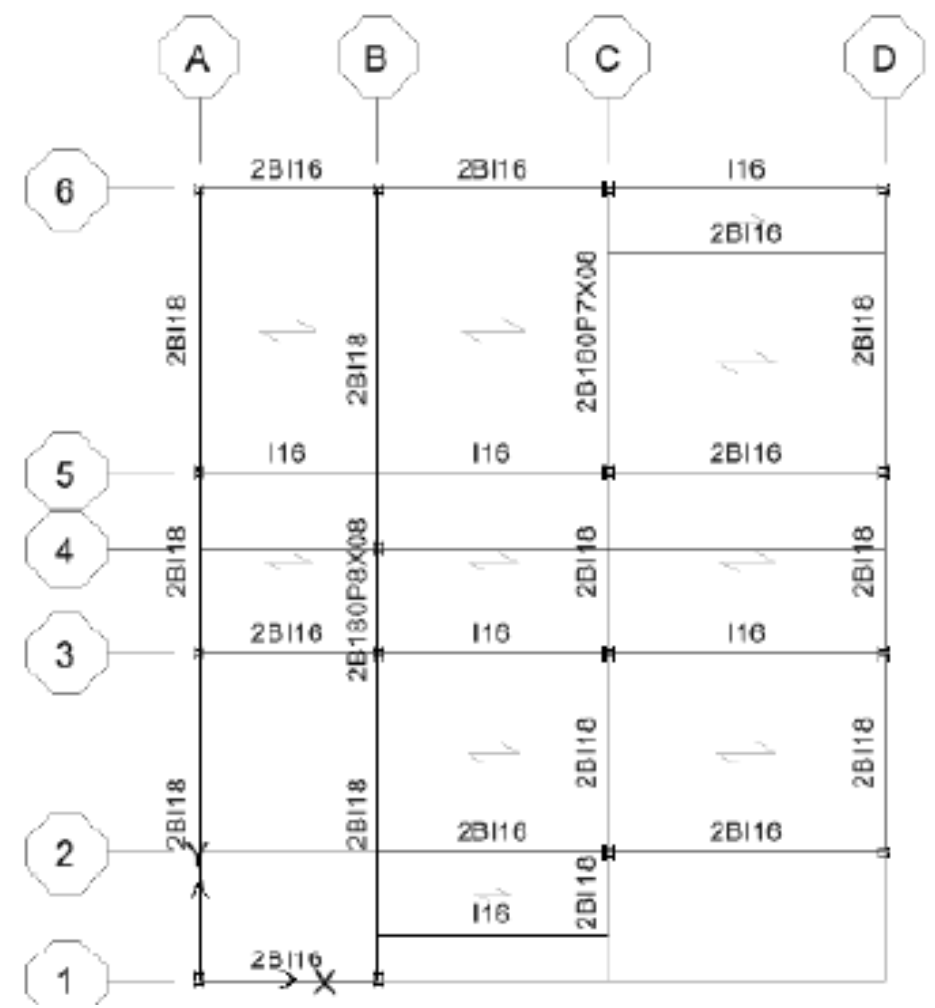
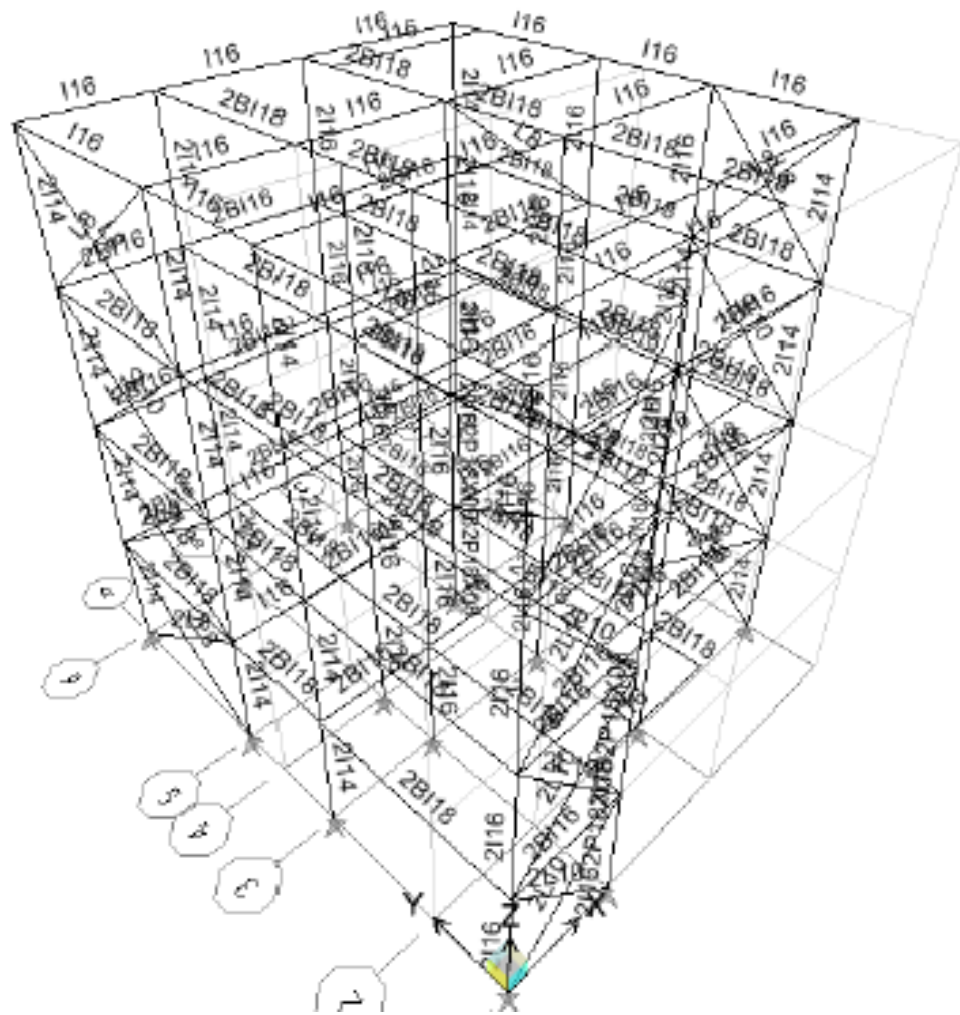

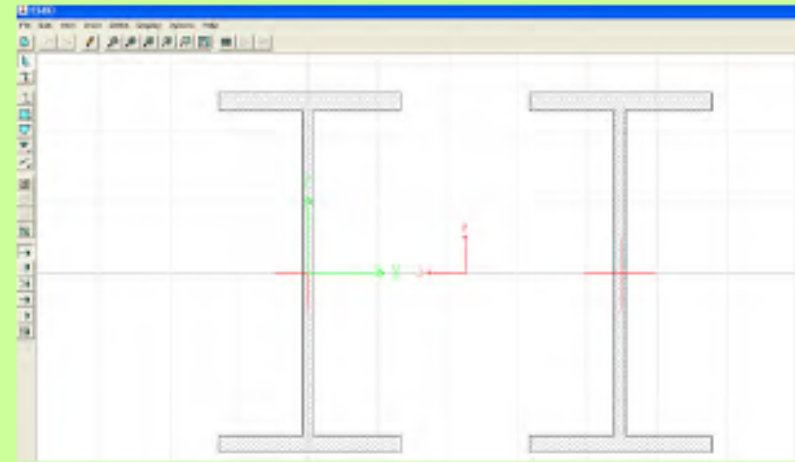
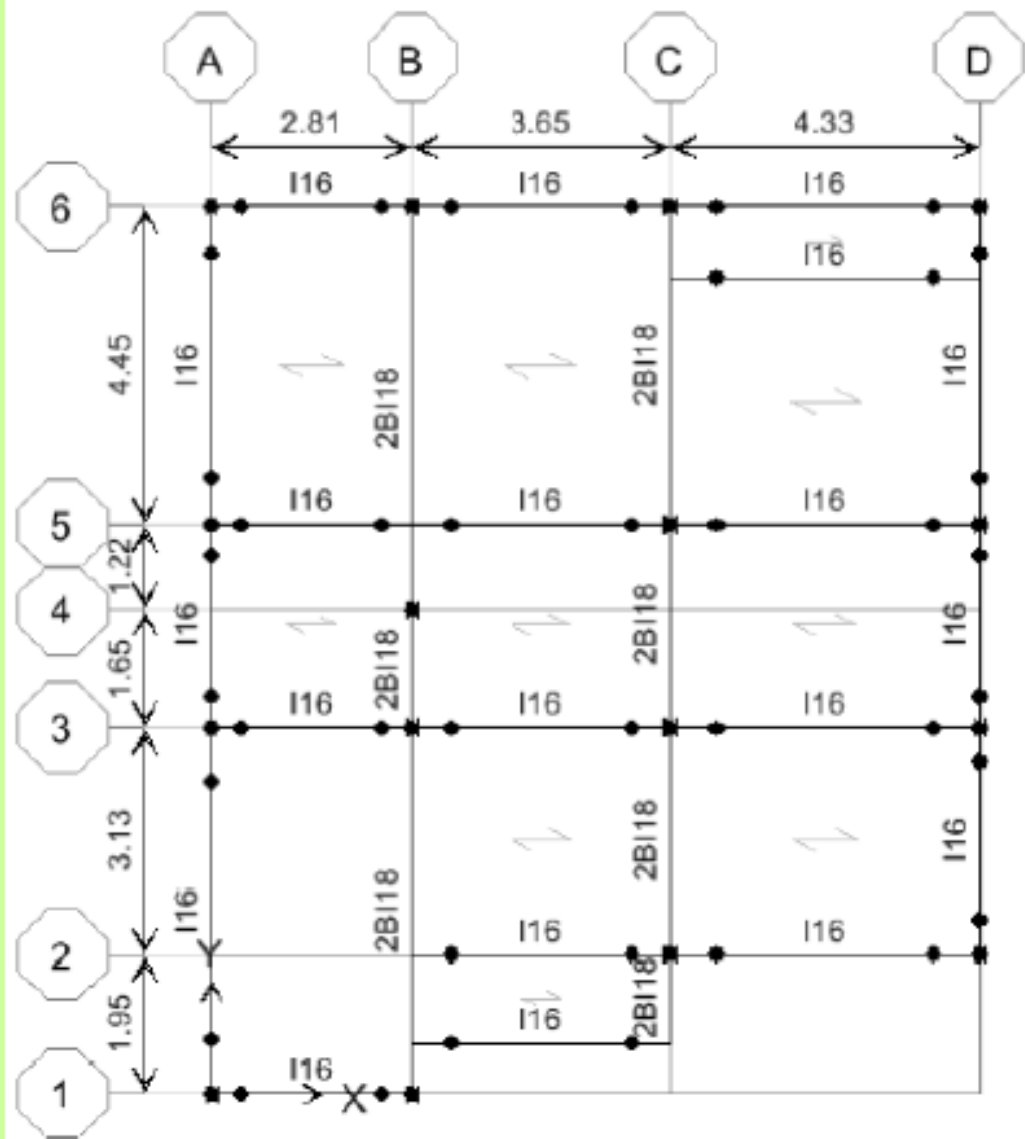

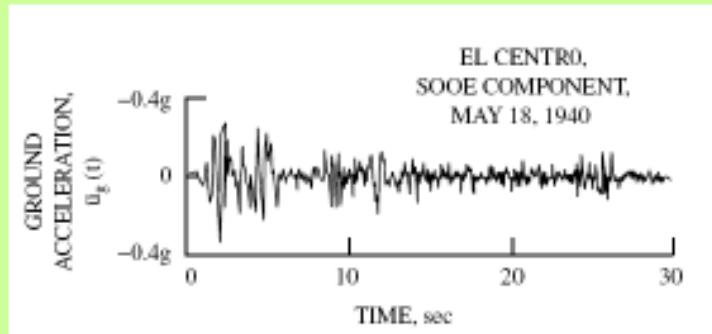

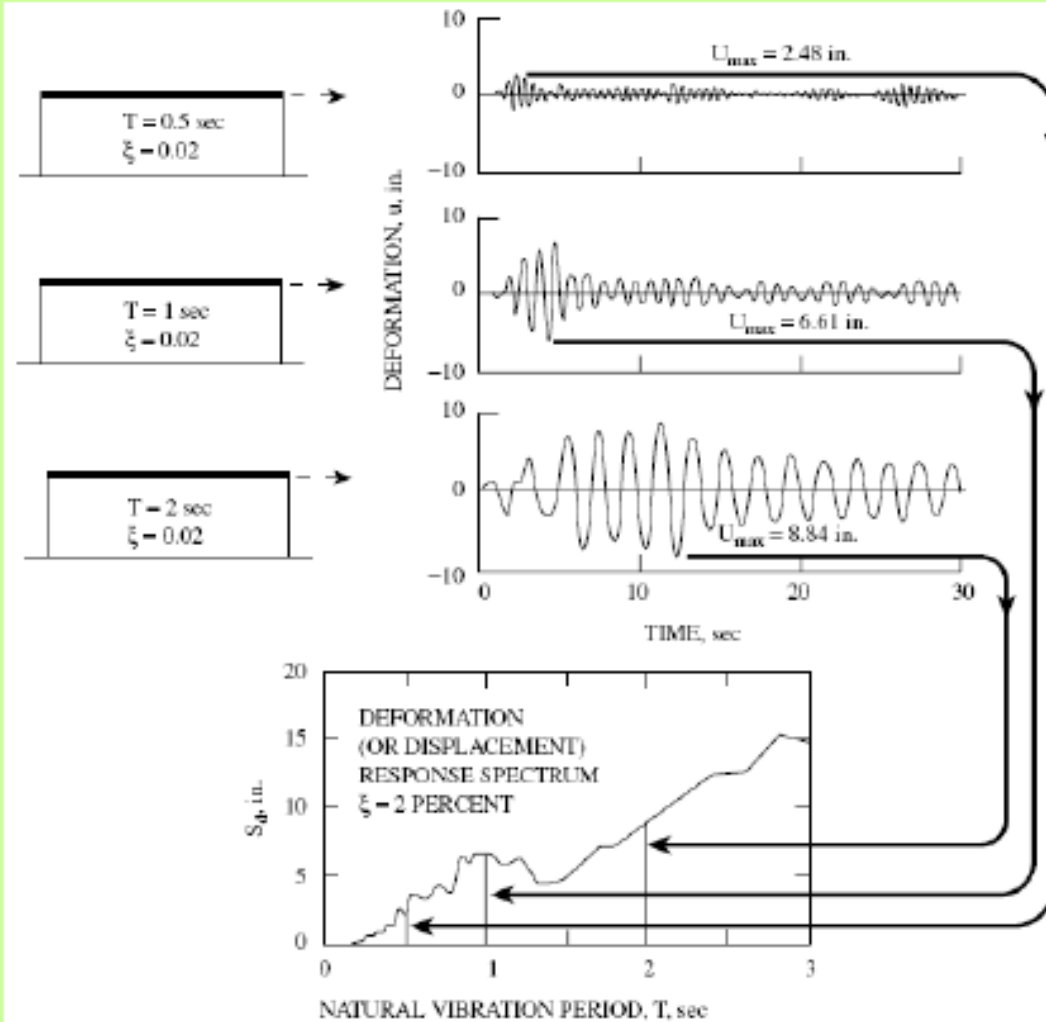
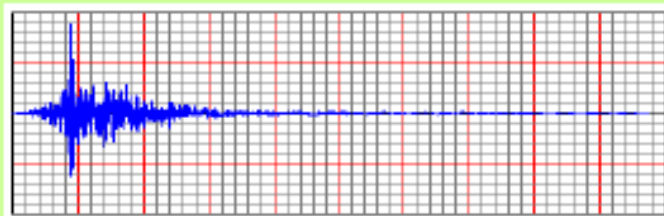

Record & Spectrum

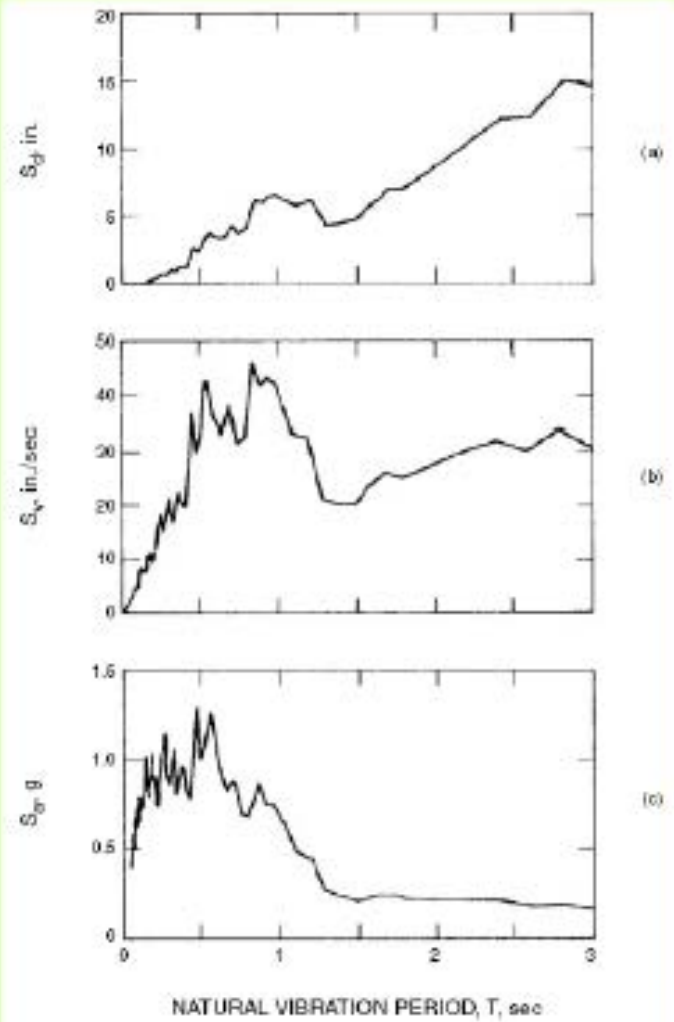

$$v = \int a(t) dt = \sum a_i t_i$$

$$d = \int v(t) dt = \sum v_i t_i$$

$$[M]\ddot{u}(t) + [C]\dot{u}(t) + [K]u(t) = -[M]\{1\}\ddot{u}_g(t)$$

$$S_a = \frac{2\pi}{T} S_v = \omega S_v = \left(\frac{2\pi}{T}\right)^2 S_d = \omega^2 S_d$$

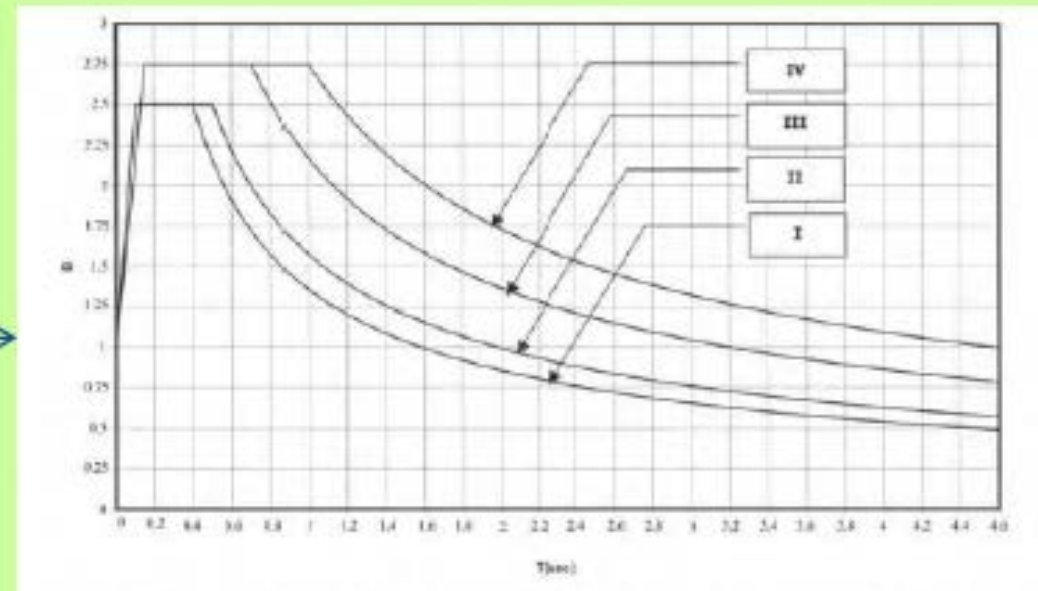
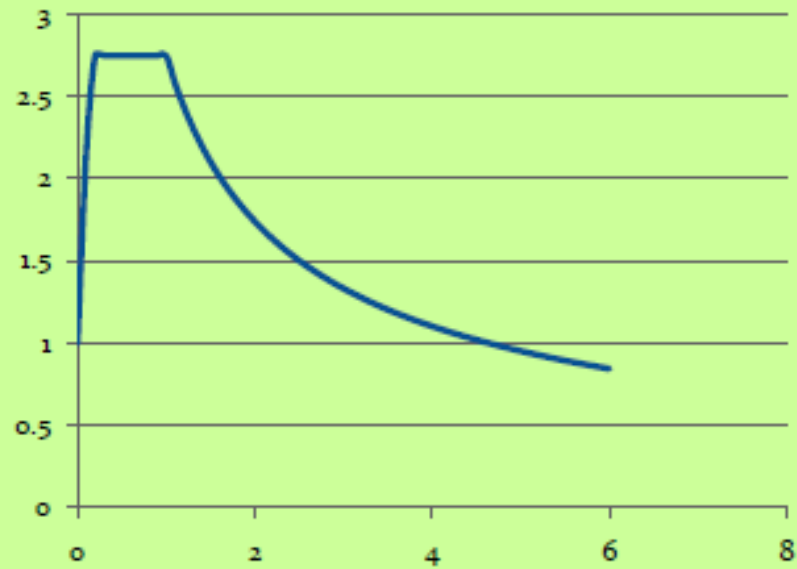
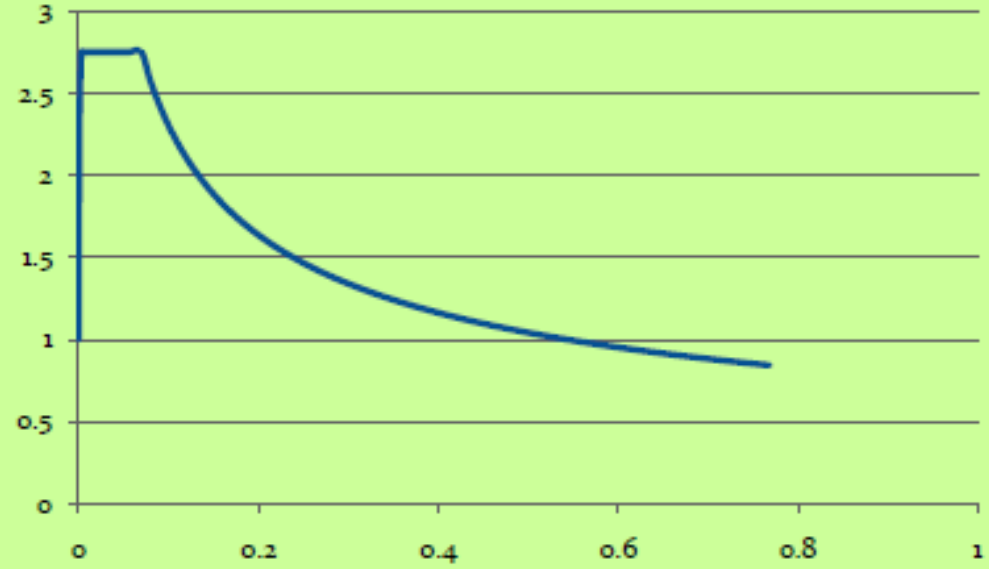

Figure 1-b: Building response factor for zones of "Very High" and "High" levels of seismicity. (Soil types are as defined in Section 2-3-5)

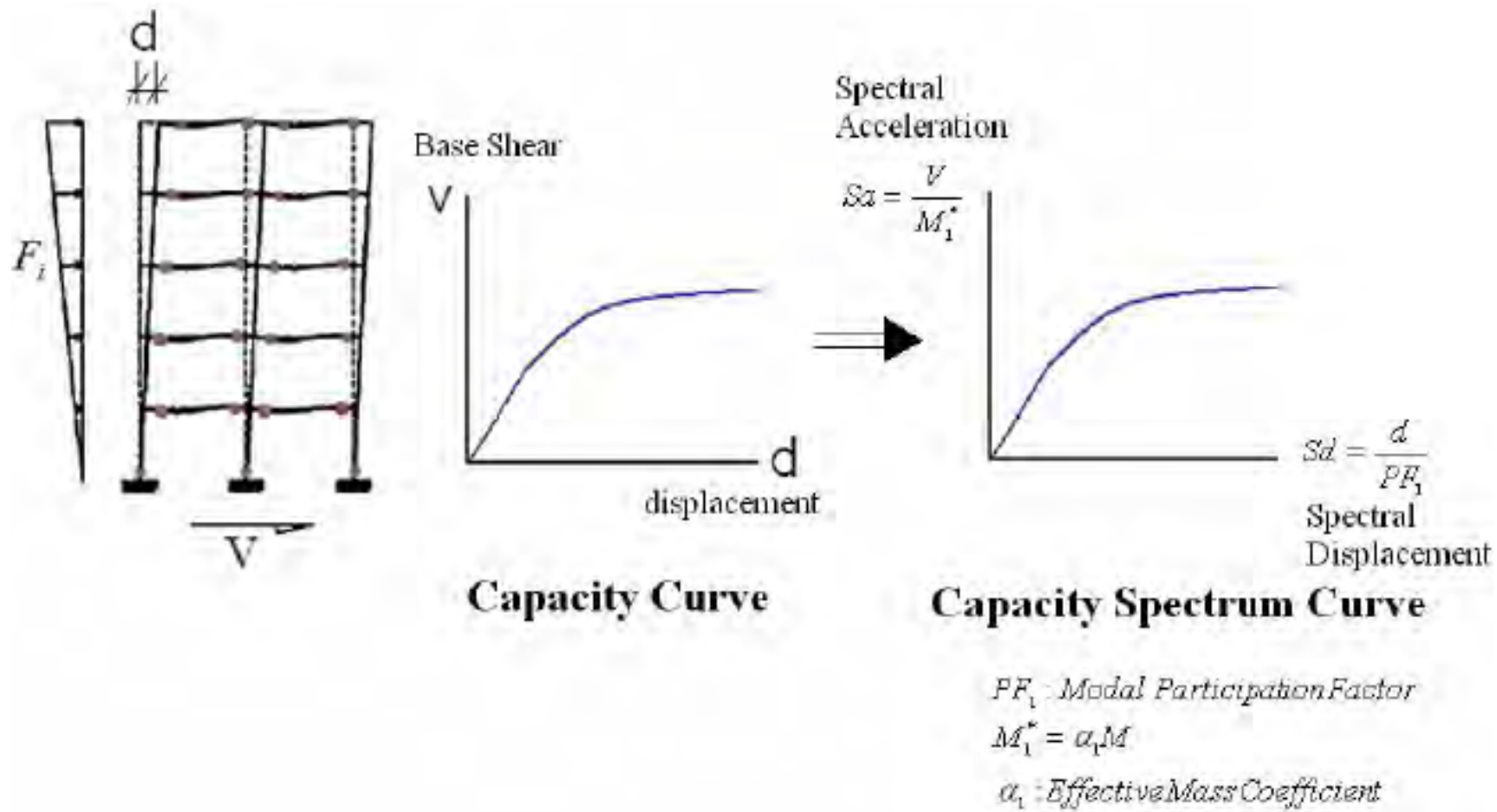

T-Sa

Sd-Sa

$$S_a = \frac{2\pi}{T} S_v = \omega S_v = \left(\frac{2\pi}{T}\right)^2 S_d = \omega^2 S_d$$

Convert capacity curve to capacity spectrum curve (ATC40)

1. **Modal Participation Factor.** The modal participation factor will be calculated for each mode using equation 8-20:

$$PF_m = \frac{\sum_{i=1}^N (w_i \phi_{im}) / g}{\sum_{i=1}^N (w_i \phi_{im}^2) / g} \quad (8-20)$$

where:

PF_m = Modal participation factor for mode m

w_i/g = Mass assigned to level i

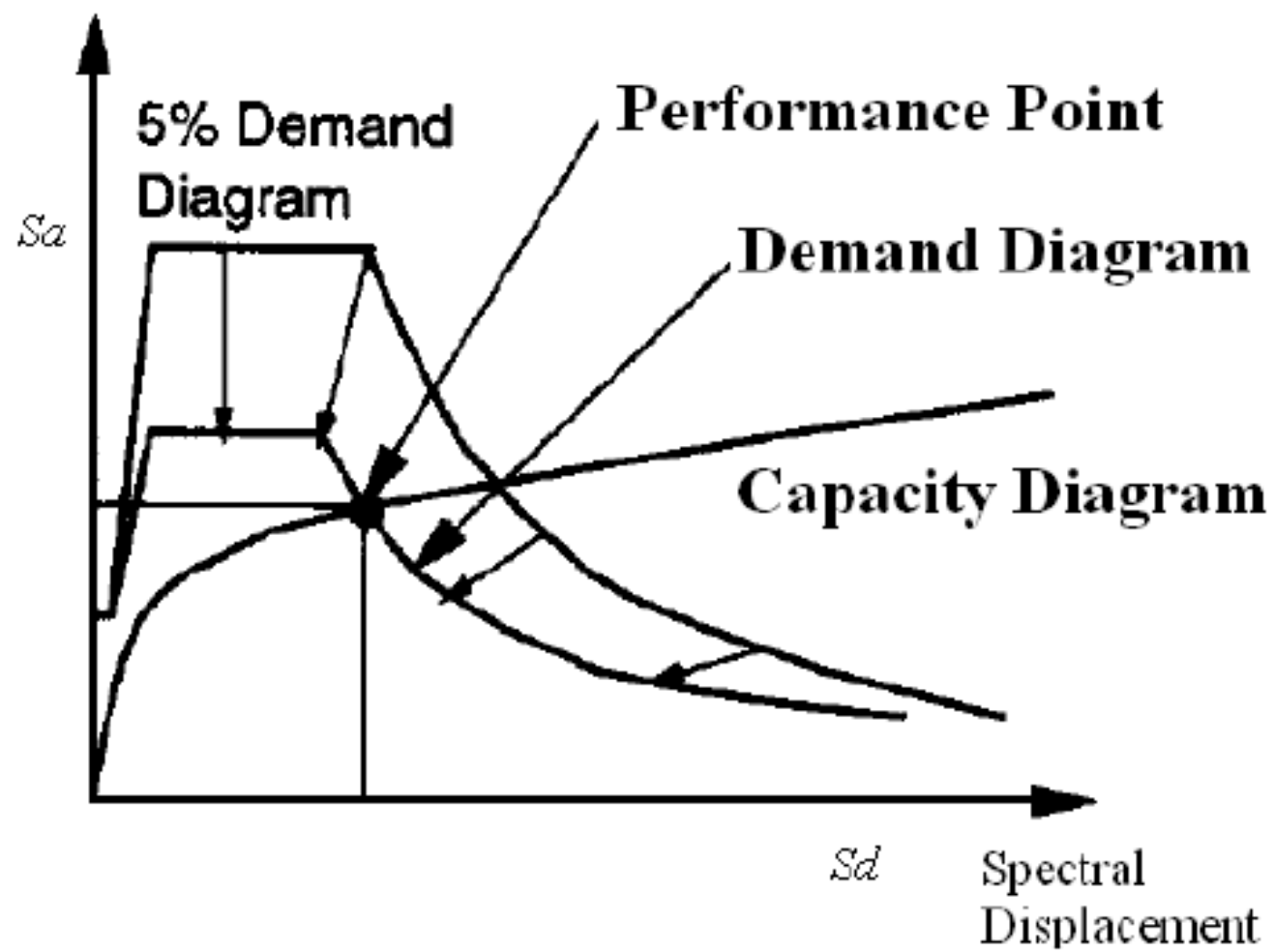
ϕ_{im} = Amplitude of mode m at level i

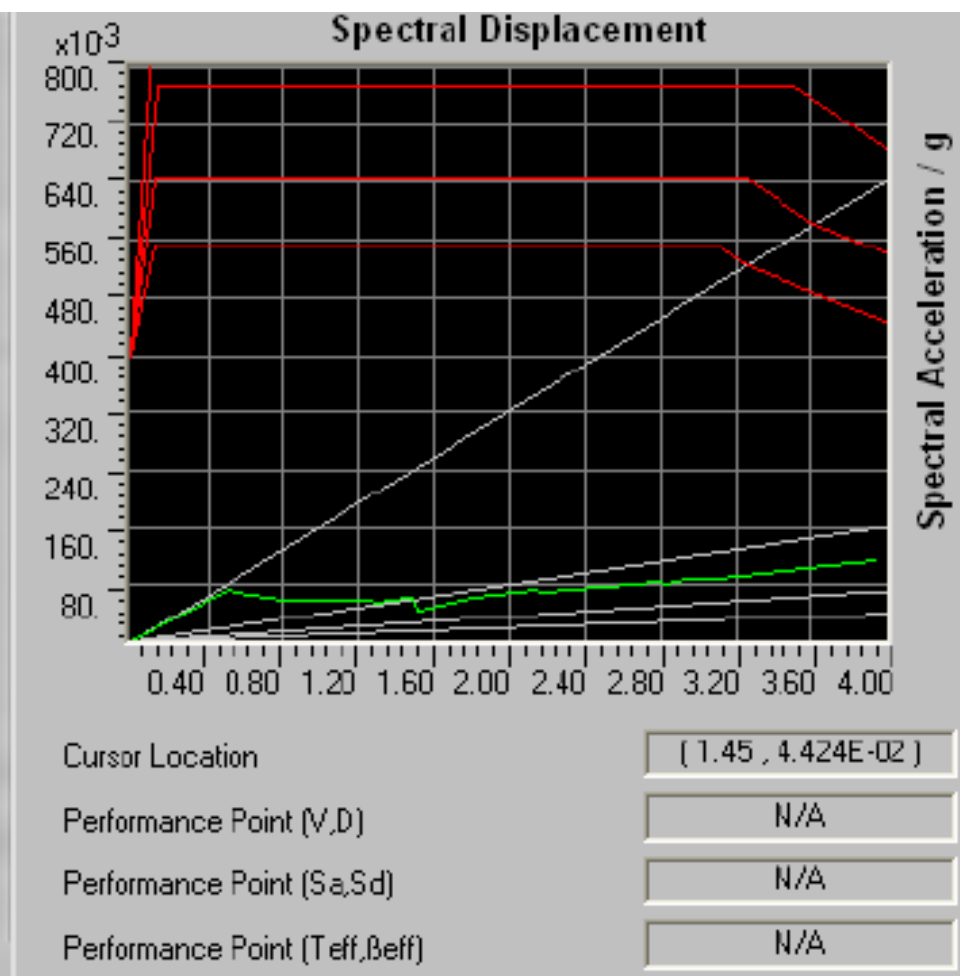
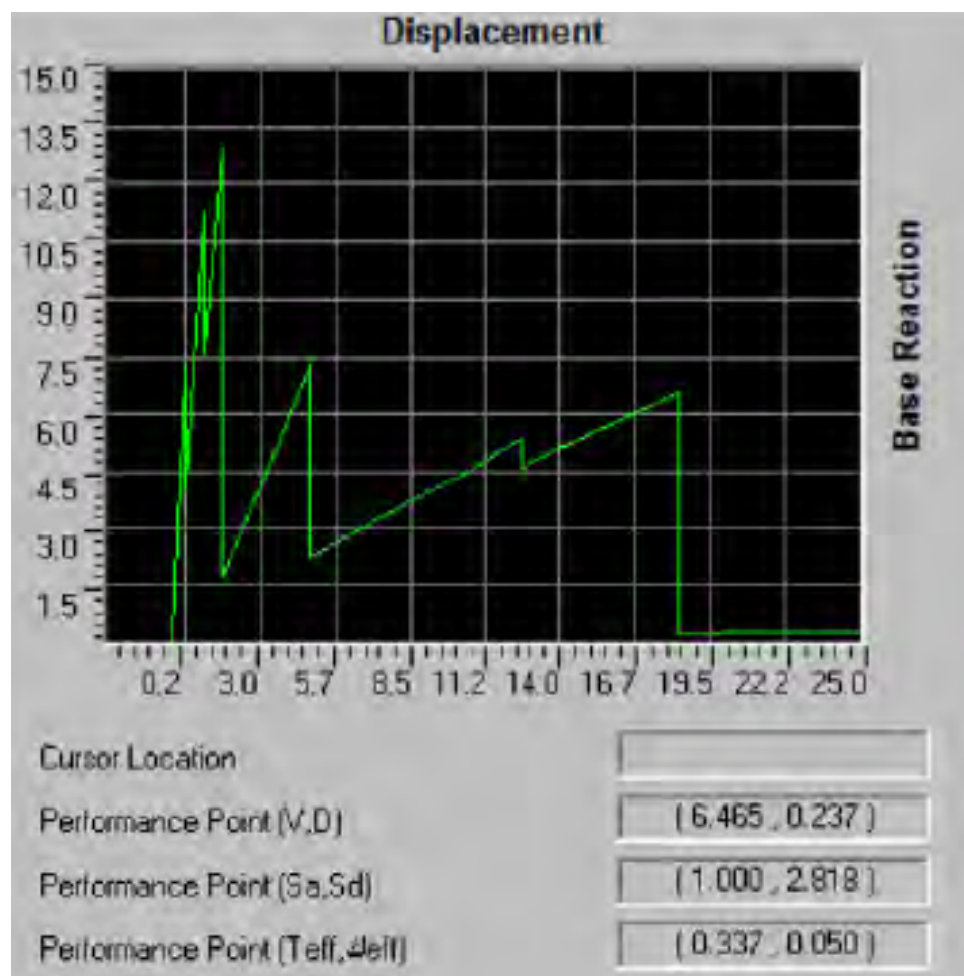
N = Level N , the level which is uppermost in the main portion of the structure

2. **Effective Mass Coefficient α_m .** The effective mass coefficient will be calculated for each mode using equation 8-21:

$$\alpha_m = \frac{\left[\sum_{i=1}^N (w_i \phi_{im}) / g \right]^2}{\left[\sum_{i=1}^N w_i / g \right] \sum_{i=1}^N (w_i \phi_{im}^2) / g} \text{ (unit-less)} \quad (8-21)$$

Spectral
Acceleration

Step	Displacement	Base Force	A-B	B-ID	IO-LS	LS-CP	CP-C	C-D	D-E	>E	TOTAL
0	-0.1857	0.0000	372	0	0	0	0	0	0	0	372
1	0.3143	8960.6797	371	1	0	0	0	0	0	0	372
2	0.4409	11230.2324	371	0	0	0	0	1	0	0	372
3	0.4443	11277.5049	371	0	0	0	0	0	1	0	372
4	0.4444	8886.4434	369	0	1	0	0	1	1	0	372
5	0.8159	14082.1338	369	0	0	0	0	0	3	0	372
6	0.8159	10246.9053	367	2	0	0	0	0	3	0	372
7	1.4218	16535.5488	367	0	1	0	0	1	3	0	372
8	1.4257	16562.4336	367	0	1	0	0	0	4	0	372
9	1.4257	12142.7949	367	0	1	0	0	0	4	0	372
10	1.6544	15151.9219	366	1	1	0	0	0	4	0	372
11	1.9276	17113.4961	366	0	1	0	0	1	4	0	372
12	1.9336	17141.5020	366	0	1	0	0	0	5	0	372
13	1.9337	11167.6465	366	0	1	0	0	0	5	0	372
14	2.3798	15218.7432	366	0	0	0	0	1	5	0	372
15	2.8142	17319.8203	366	0	0	0	0	0	6	0	372
16	2.8142	16367.0479	366	0	0	0	0	0	6	0	372
17	2.9000	17316.6797	365	0	0	0	0	1	6	0	372
18	3.3914	19597.0664	365	0	0	0	0	0	7	0	372
19	3.3915	17979.9230	365	0	0	0	0	0	7	0	372
20	3.4992	19378.7813	365	0	0	0	0	0	6	1	372
21	3.5452	19591.6504	365	0	0	0	0	0	6	1	372
22	3.5453	10704.7617	365	0	0	0	0	0	6	1	372
23	3.6384	19446.1543	365	0	0	0	0	0	5	2	372
24	3.7298	19868.3438	365	0	0	0	0	0	5	2	372
25	3.7298	19058.2051	364	0	0	0	0	1	5	2	372
26	3.9118	19996.9863	364	0	0	0	0	0	6	2	372
27	3.9119	18951.9824	364	0	0	0	0	0	6	2	372
28	4.0267	19858.0645	364	0	0	0	0	0	6	2	372
29	4.8143	23359.2773	372	0	0	0	0	0	0	0	372

همانطور که در مدل غیرخطی سازه دیده می شود در اولین گام تحلیل و با تغییرمکان ناچیز 0.28Cm اولین مفصل پلاستیک در وضعیت C-D در بادبند همکف قاب شماره 5 شکل گرفته که نشان از ضعف شدید سیستم باربر جانبی سازه دارد. با ادامه تحلیل وضعیت مفصل این بادبند به مرز آستانه فروریزش تغییر یافته و در بادبند طبقه اول همین قاب نیز دومین مفصل پلاستیک شکل می گیرد. در تغییرمکان جانبی حدود 1Cm هر دو بادبند همکف و طبقه اول از آستانه فروریزش عبور کرده و عملاً سازه دوچار پیچش می شود. در این حالت پارجابی بروی بادبند های راستای عمود بر آن منتقل شده و در آنها نیز در ادامه مفاصل پلاستیک بوجود می آید. این روند عملاً سبب ایجاد مکانیز و ناپایداری سازه می شود. در نتیجه بطور واضحی مشخص است که سازه نتها قادر نیست در تغییرمکان هدف پایدار بماند بلکه خیلی قبل از آن دچار تخریب می شود.

Methods of Retrofitting:

System Completion

System Strengthening

System Stiffening

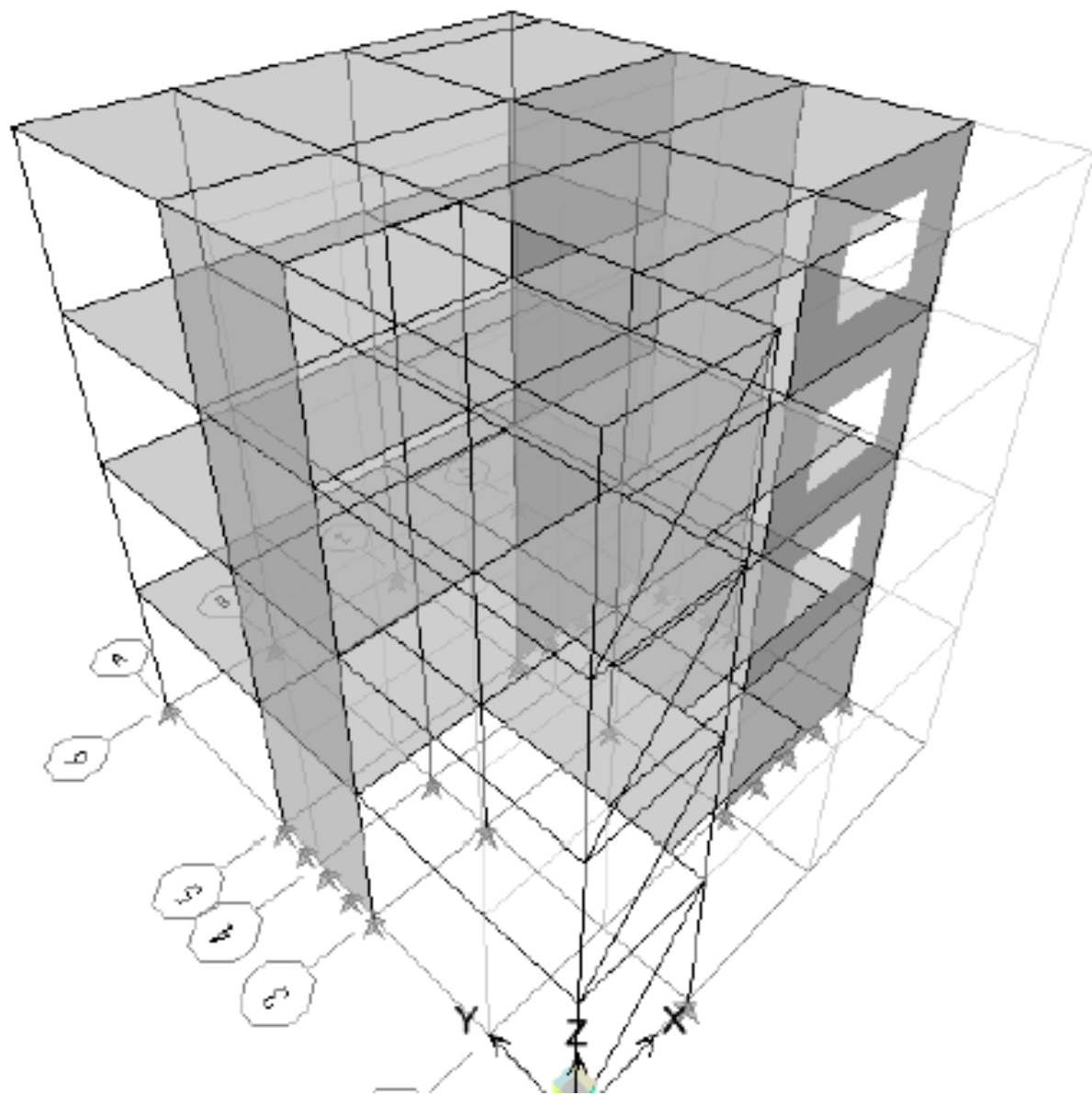
Reducing Earthquake Demands

Enhance deformation capacity

Base Isolation

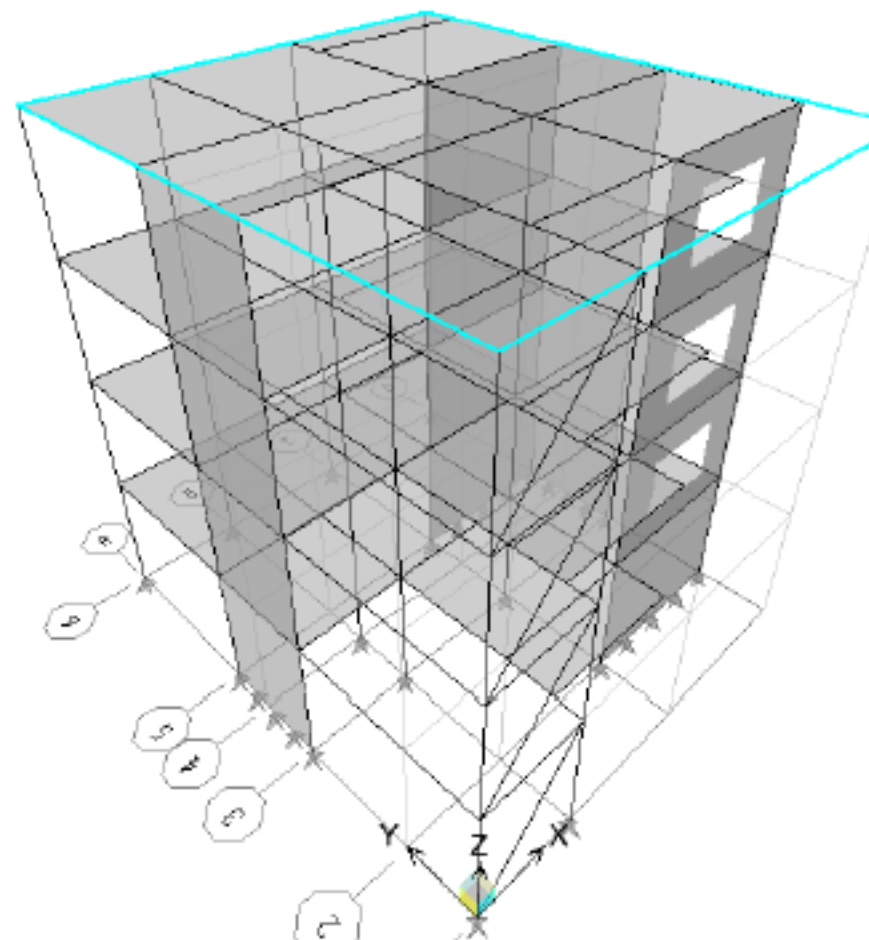
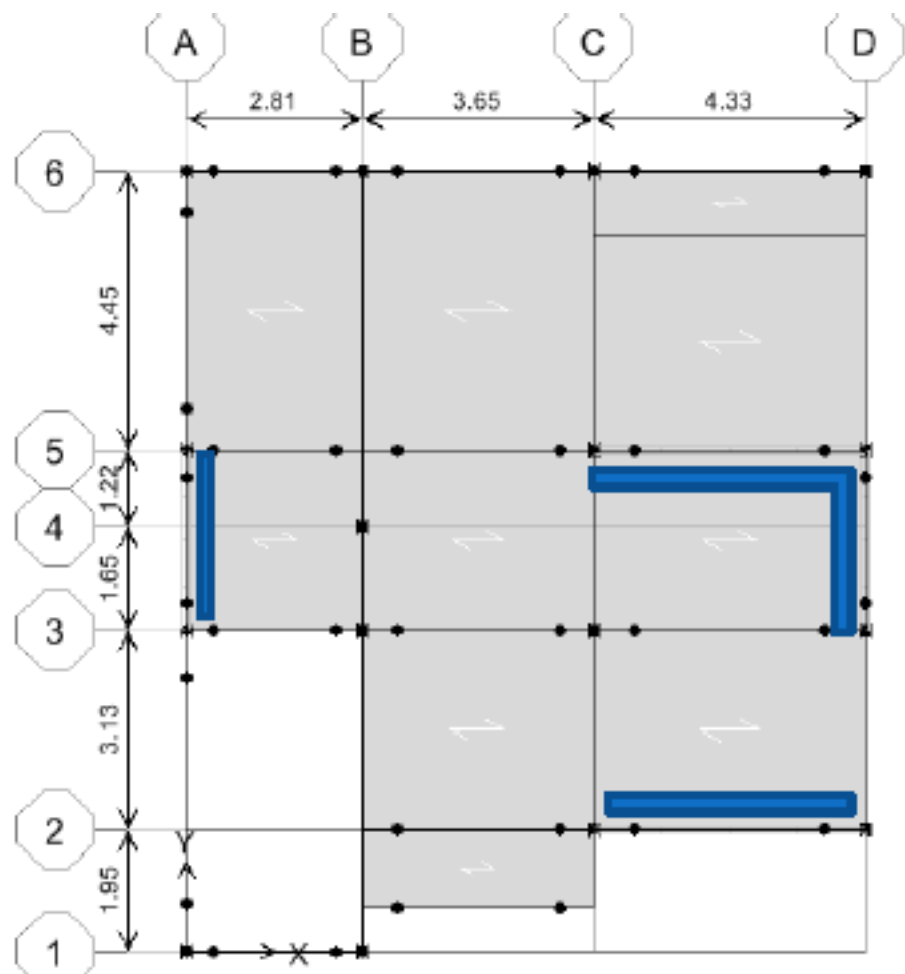
Energy dissipation systems

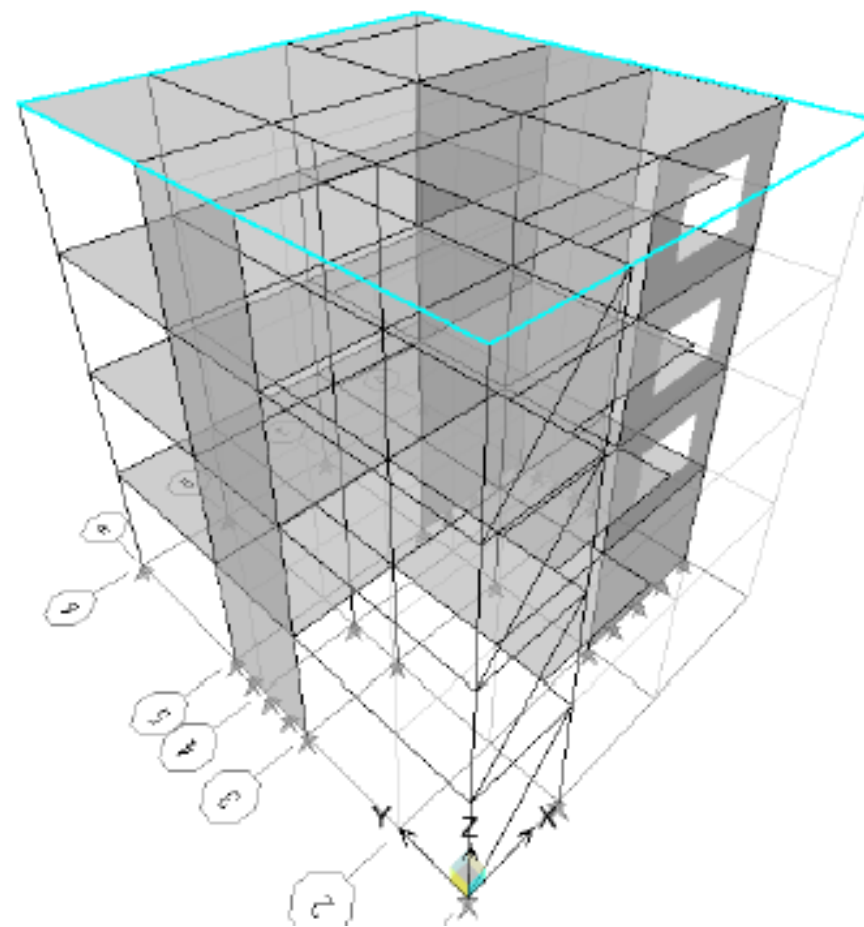
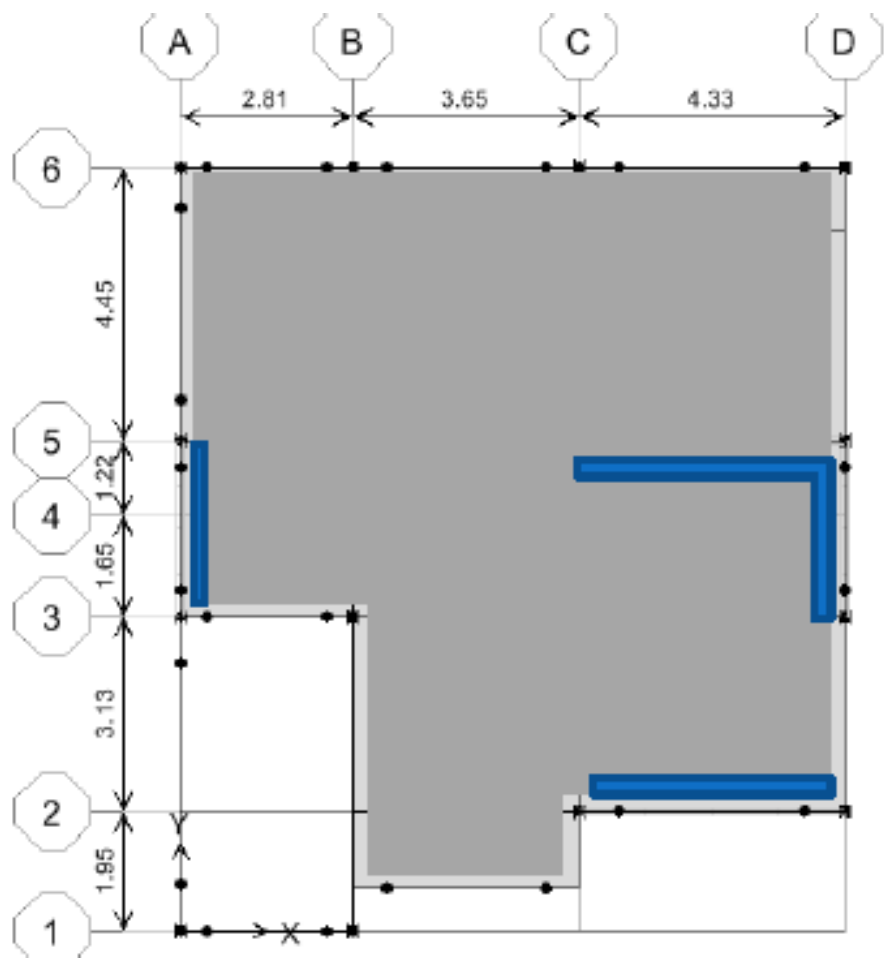
Mass Reduction

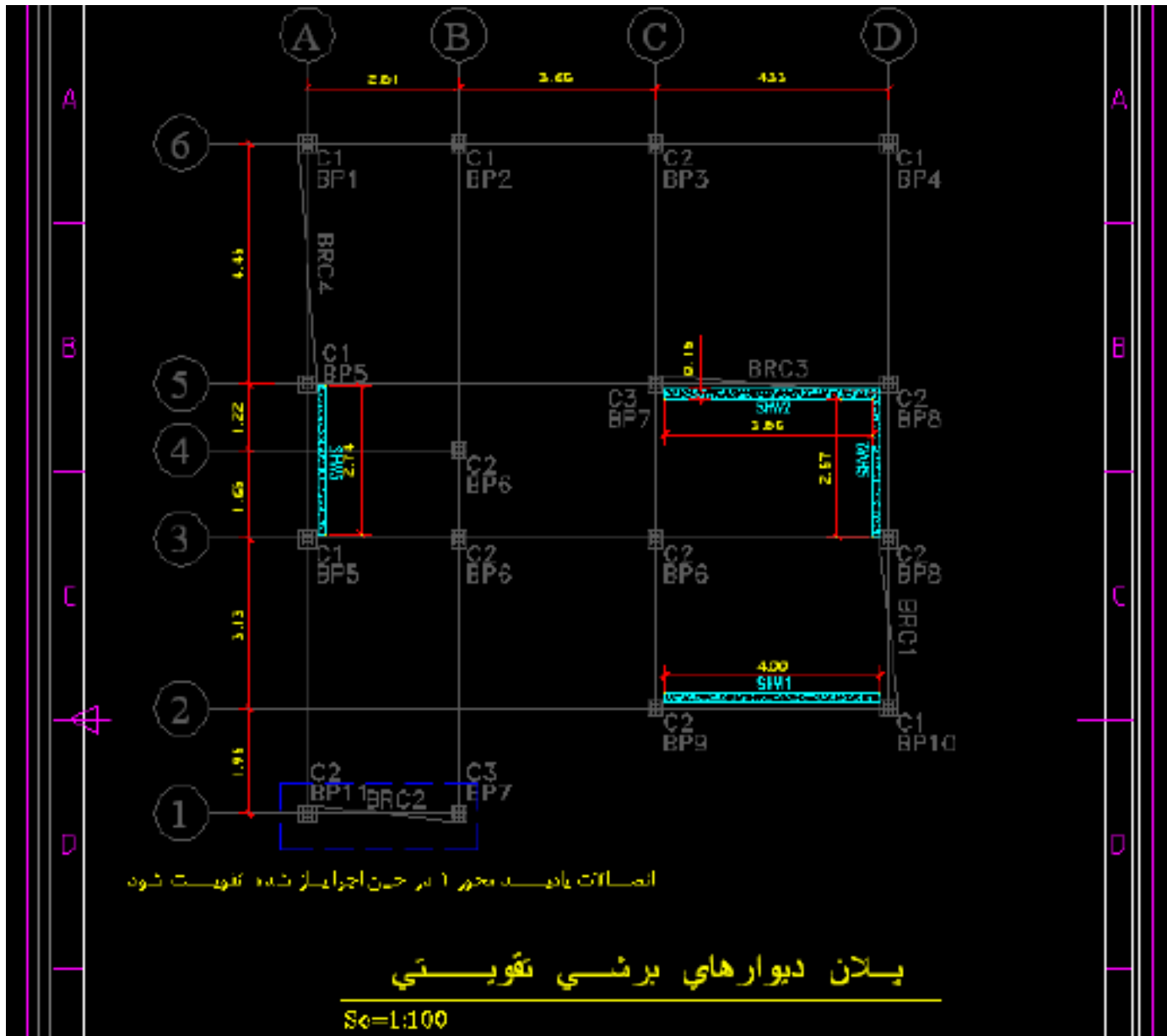

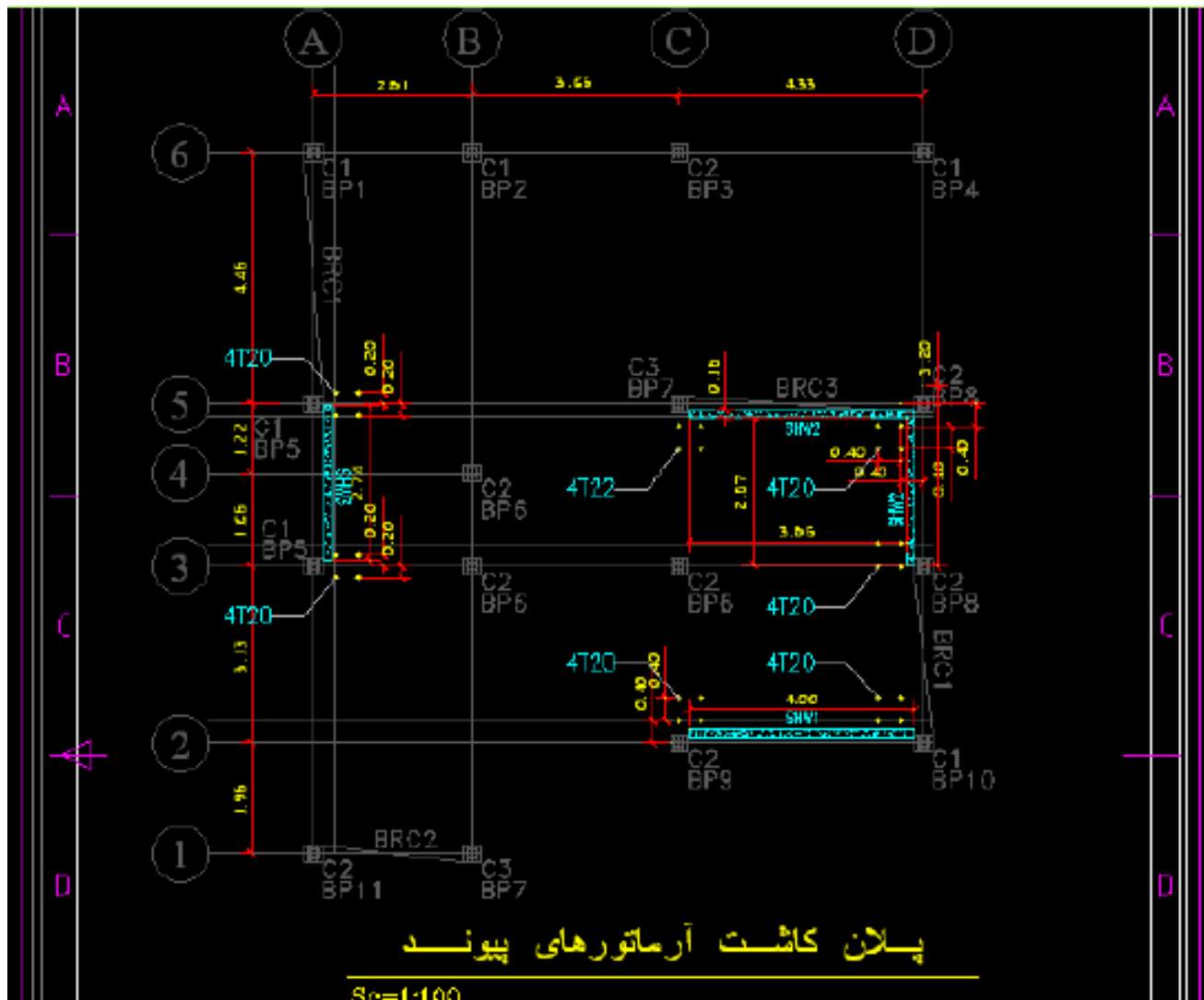
افزودن دیوار برشی و دیافراگم طبقات
به عنوان طرح بهسازی

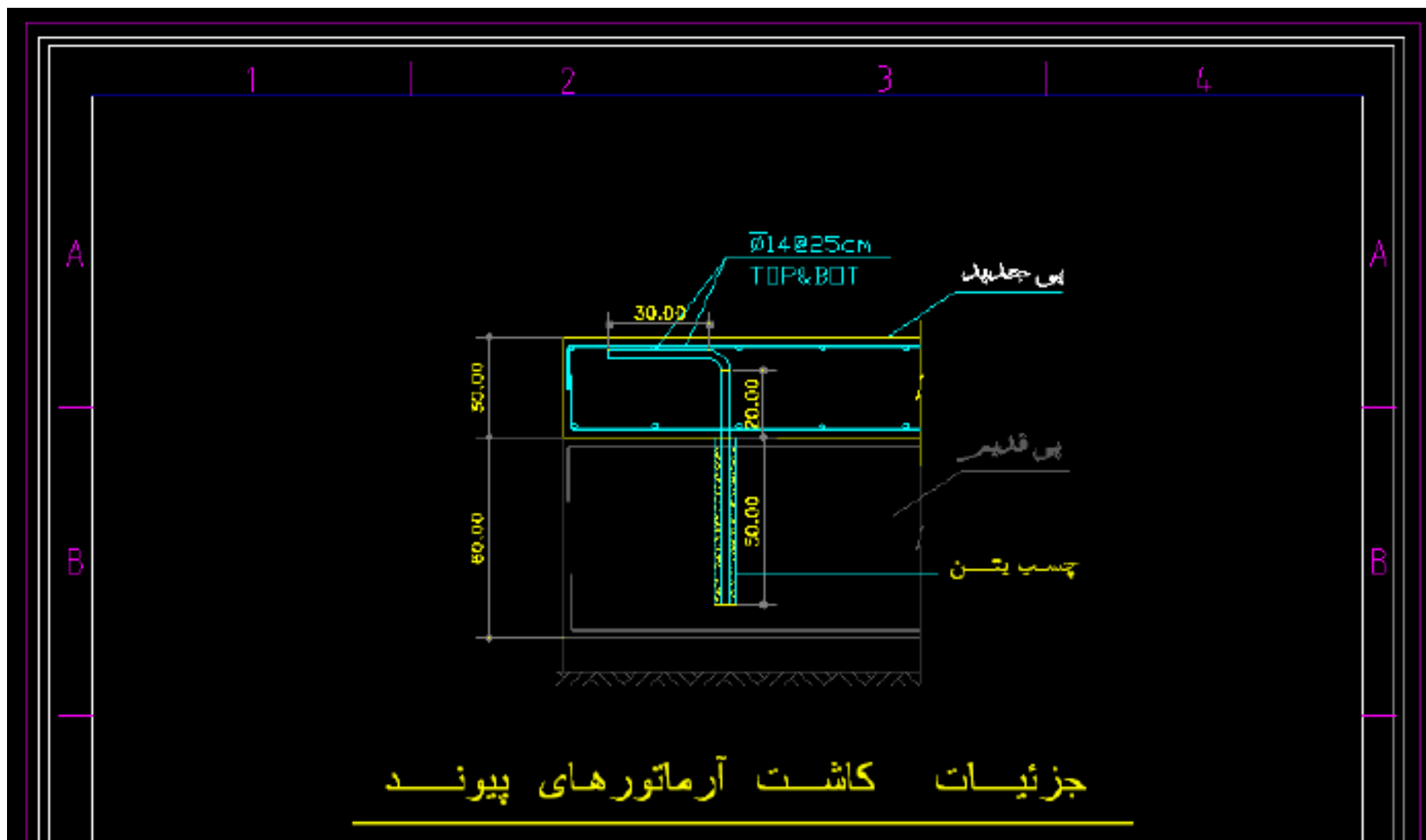

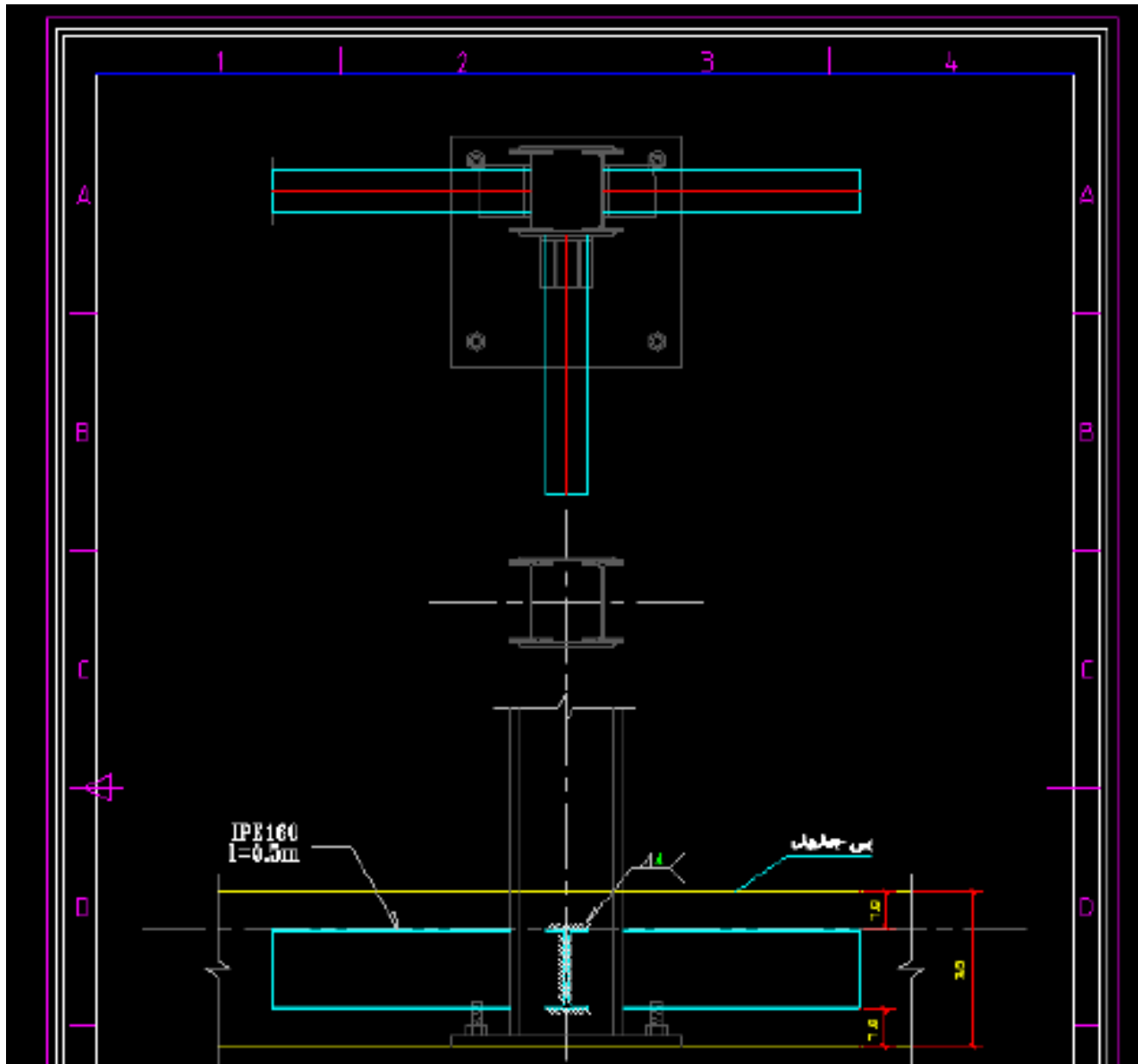

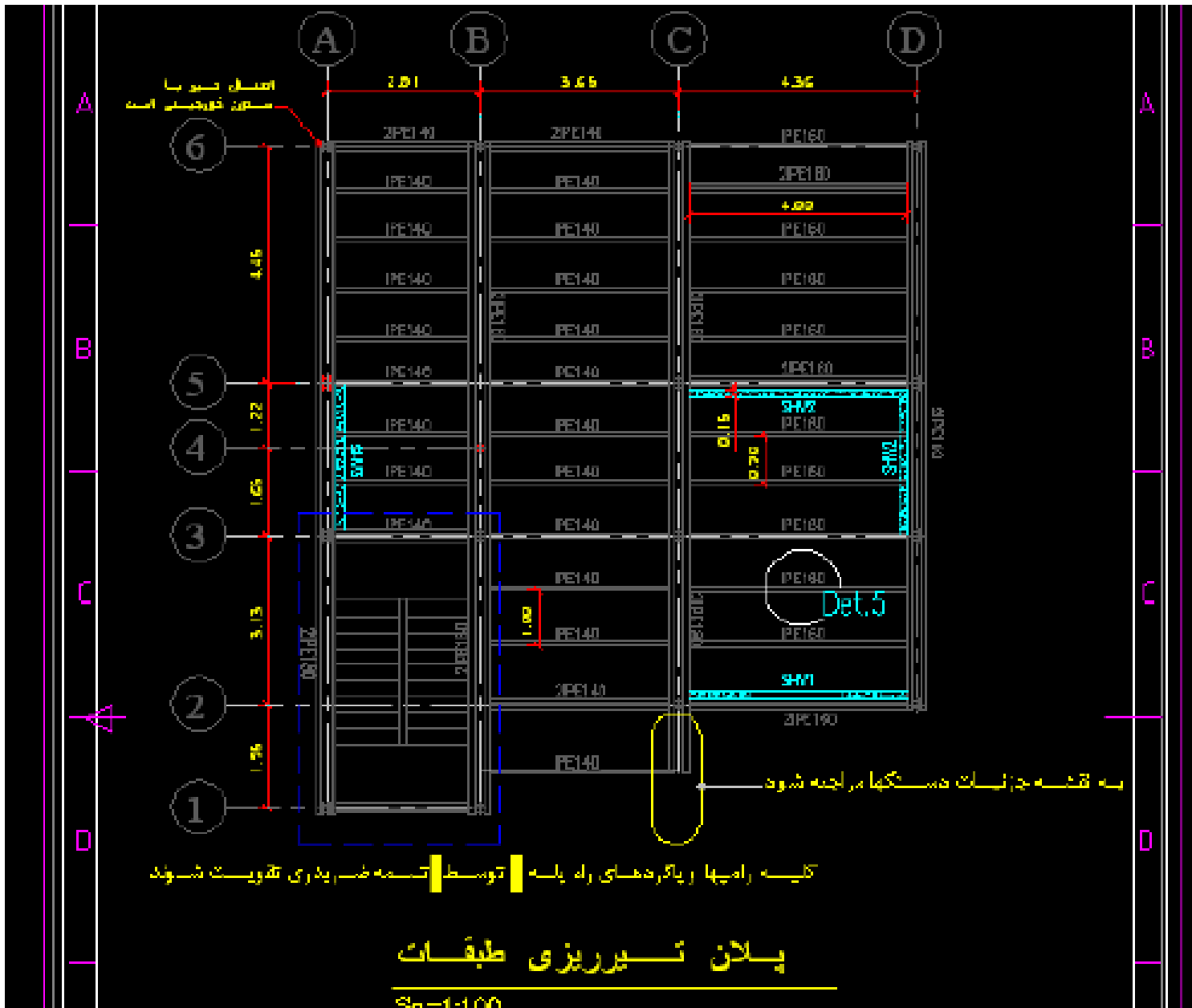

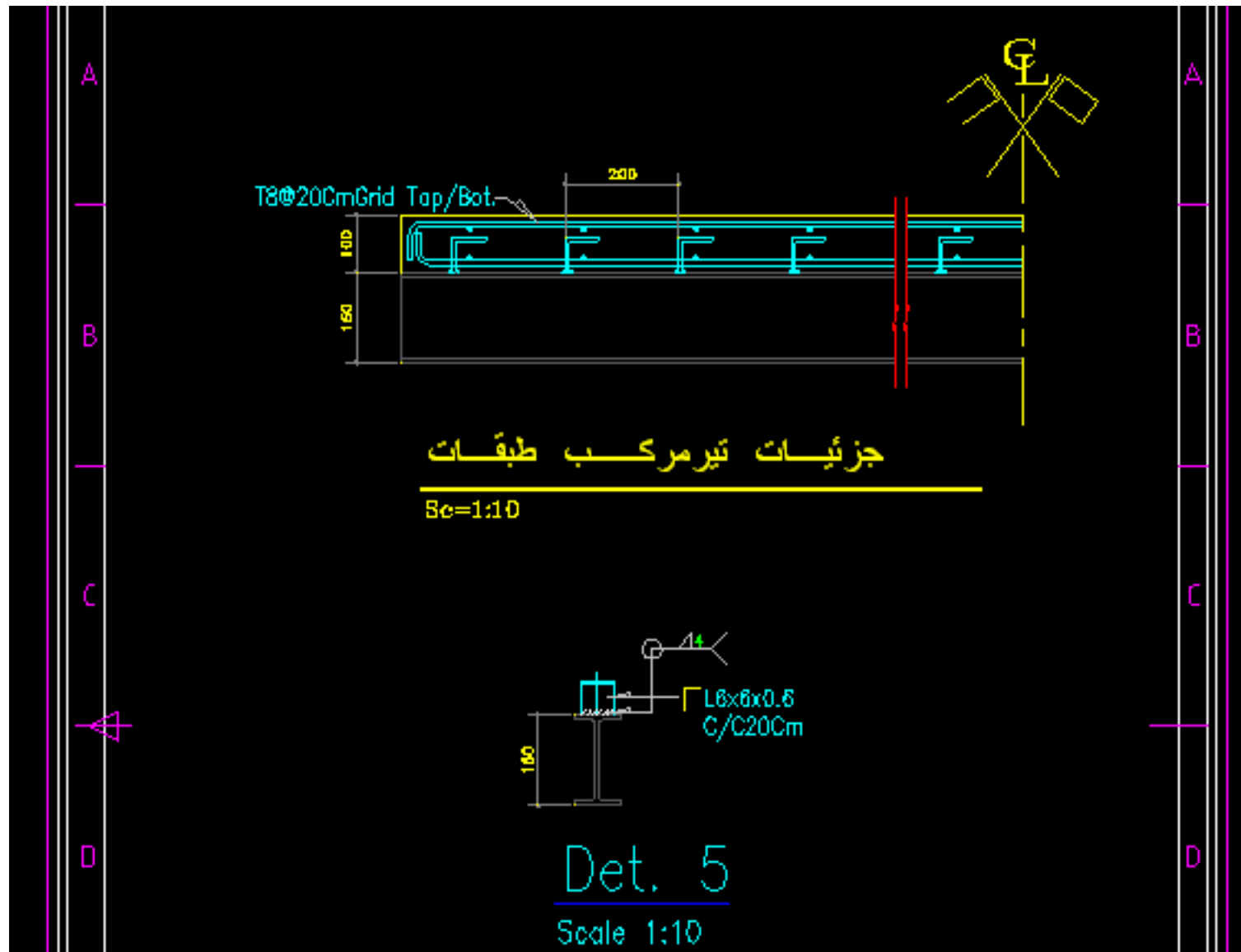

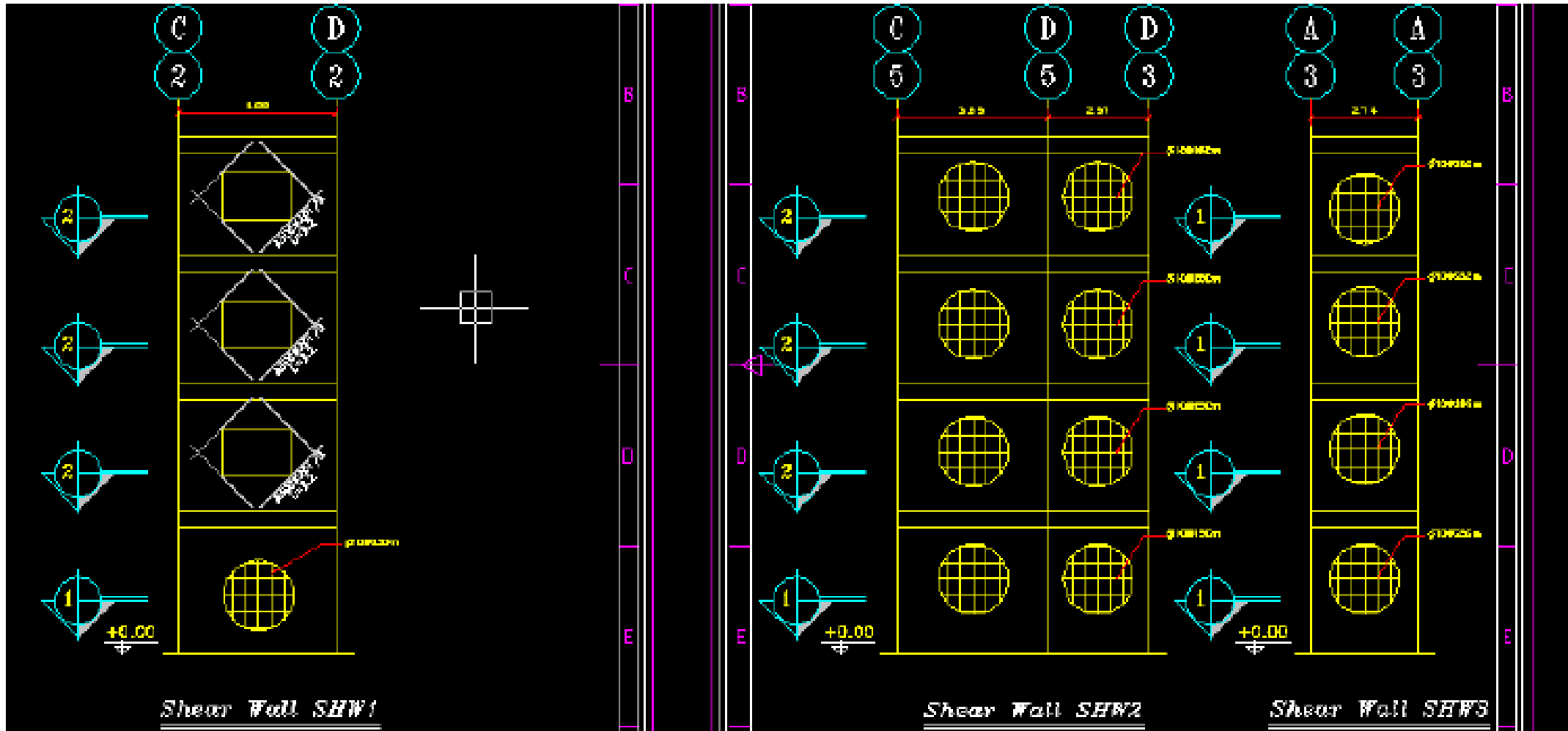

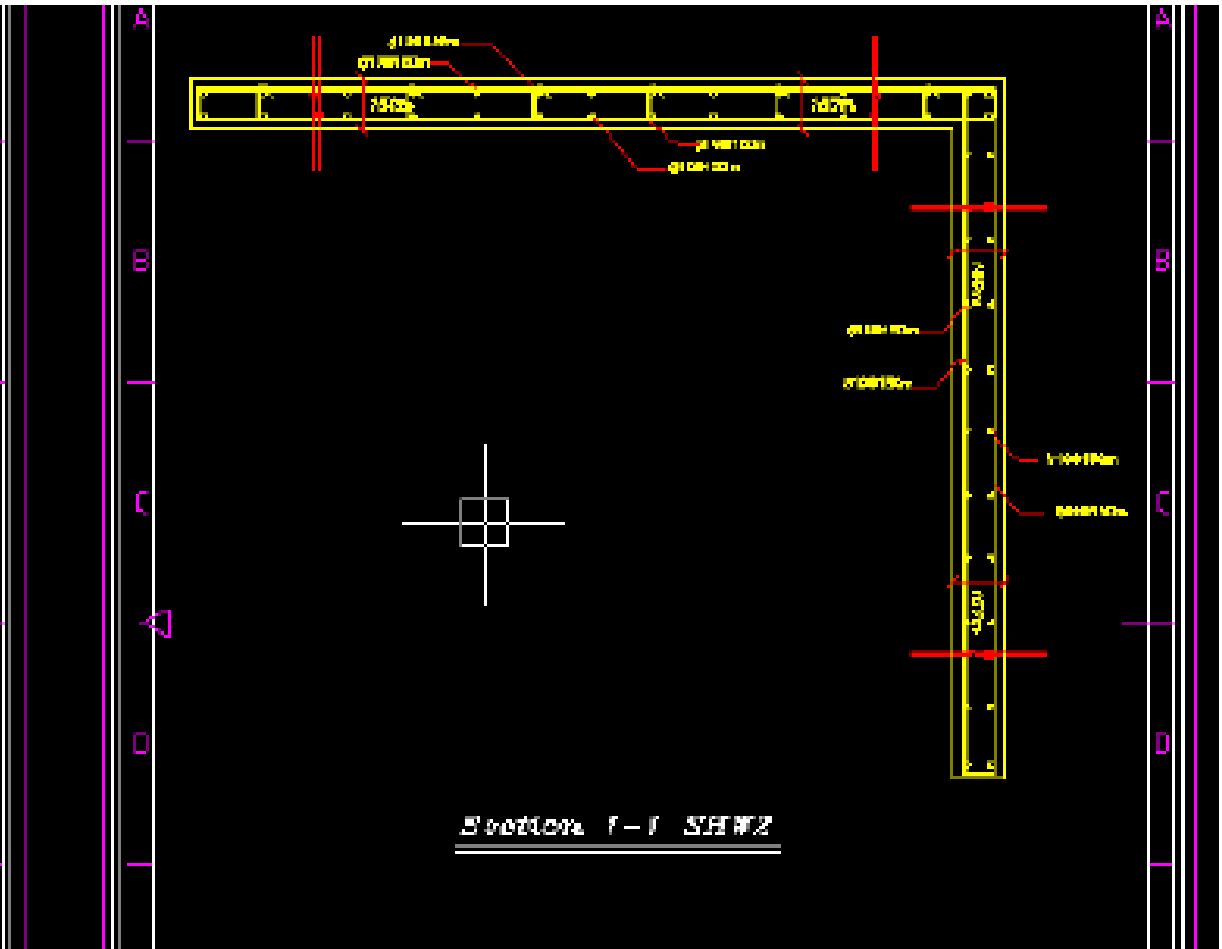
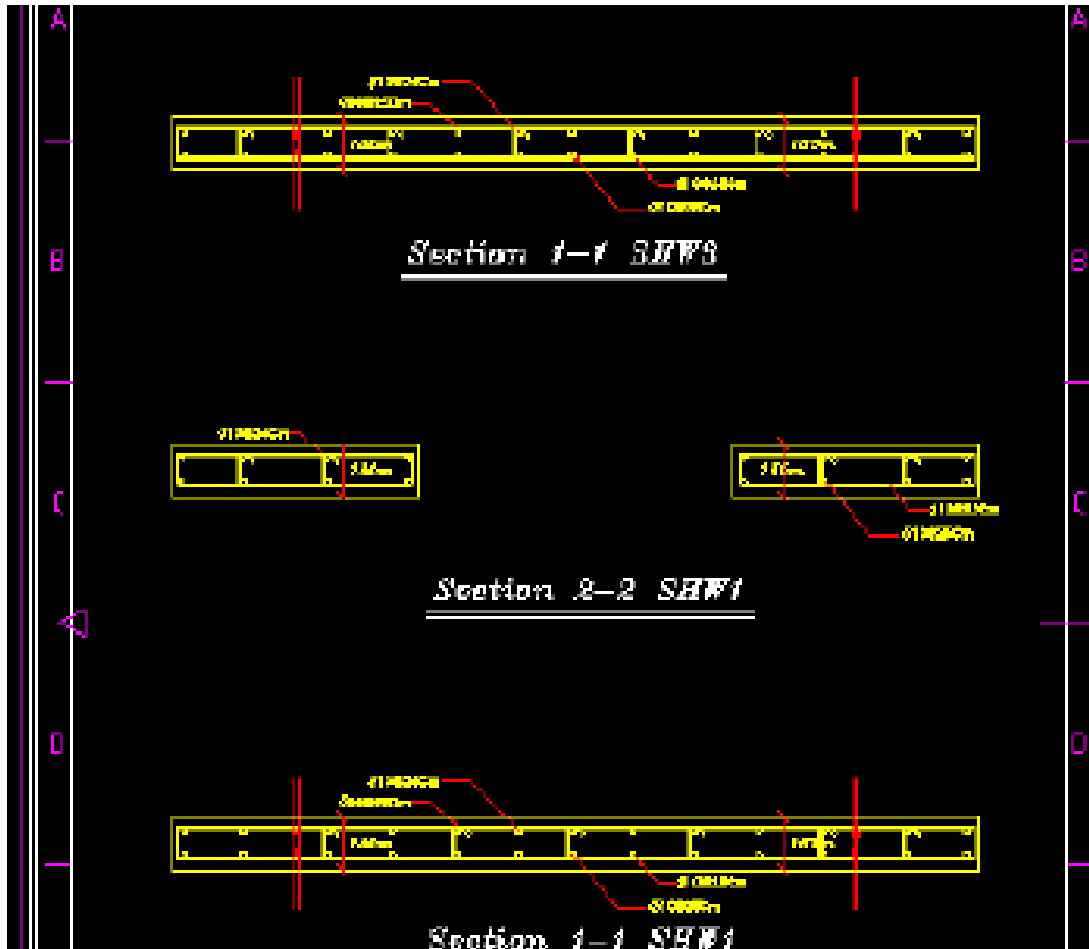

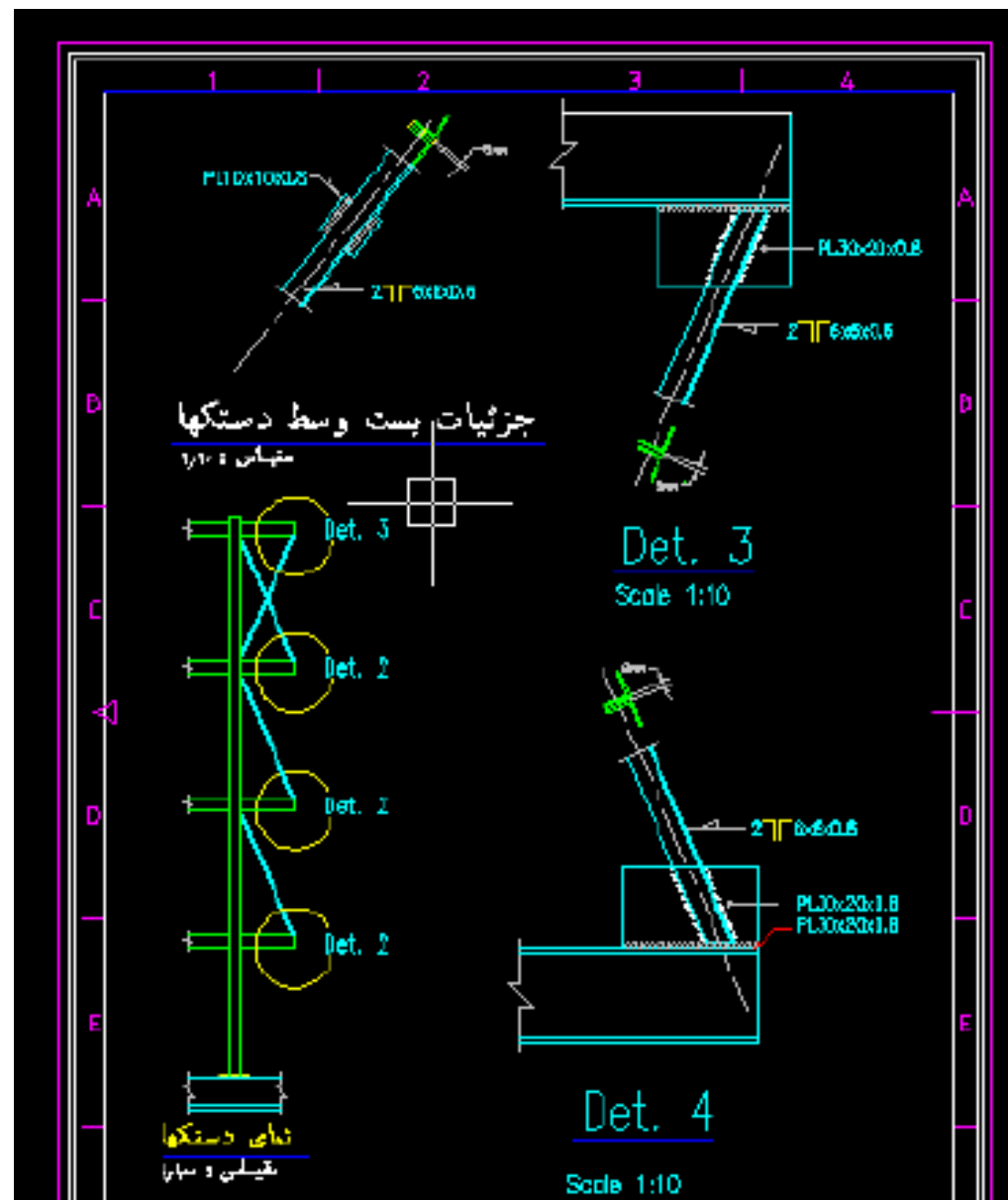

بهبودی لرزه ای ساختمان اسکلت بتنی

نمای ورودی همکف و بخش پارکینگ ساختمان

نمای همکف مجاور آسانسور جانبی

پله طبقات جنب آسانسور همکف

سونداژ اتصال تیر به ستون در محور A5 همکف

ردیابی چهار آرماتور طولی شماره ۲۲ برای ستون در سونداز محور A5 همکف

عدم رعایت خم ۱۳۵ درجه خاموت تیر در سونداژ محور A5 همکف

سونداز و مغزه گیری از بتن پی در محور D10

مغزه گیری بتن از تیر اصلی طبقه اول (داخل مغازه)

نمای نزدیک از مغزه گیری بتن از تیر اصلی طبقه اول (داخل مغازه)

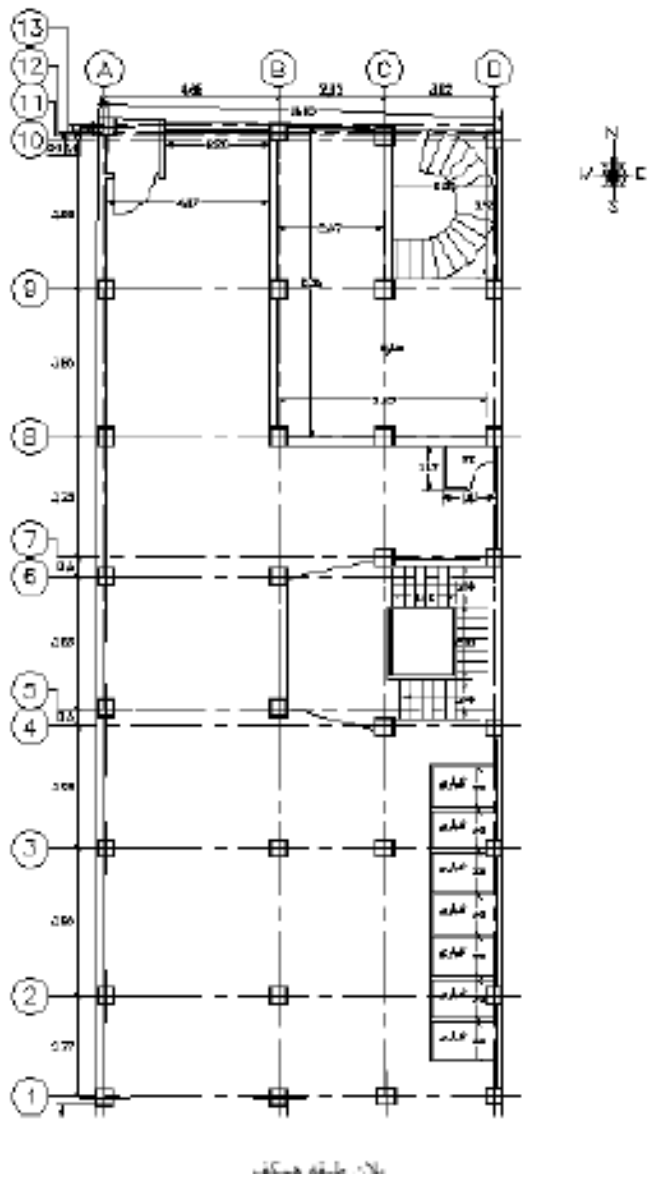

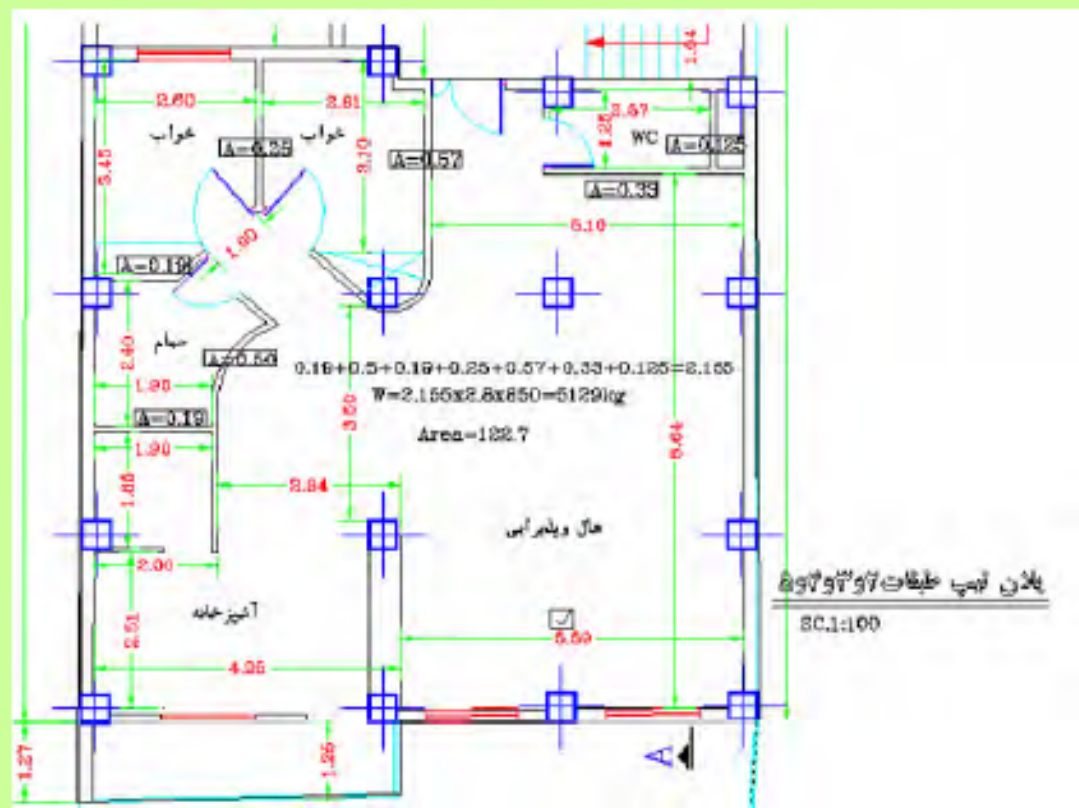

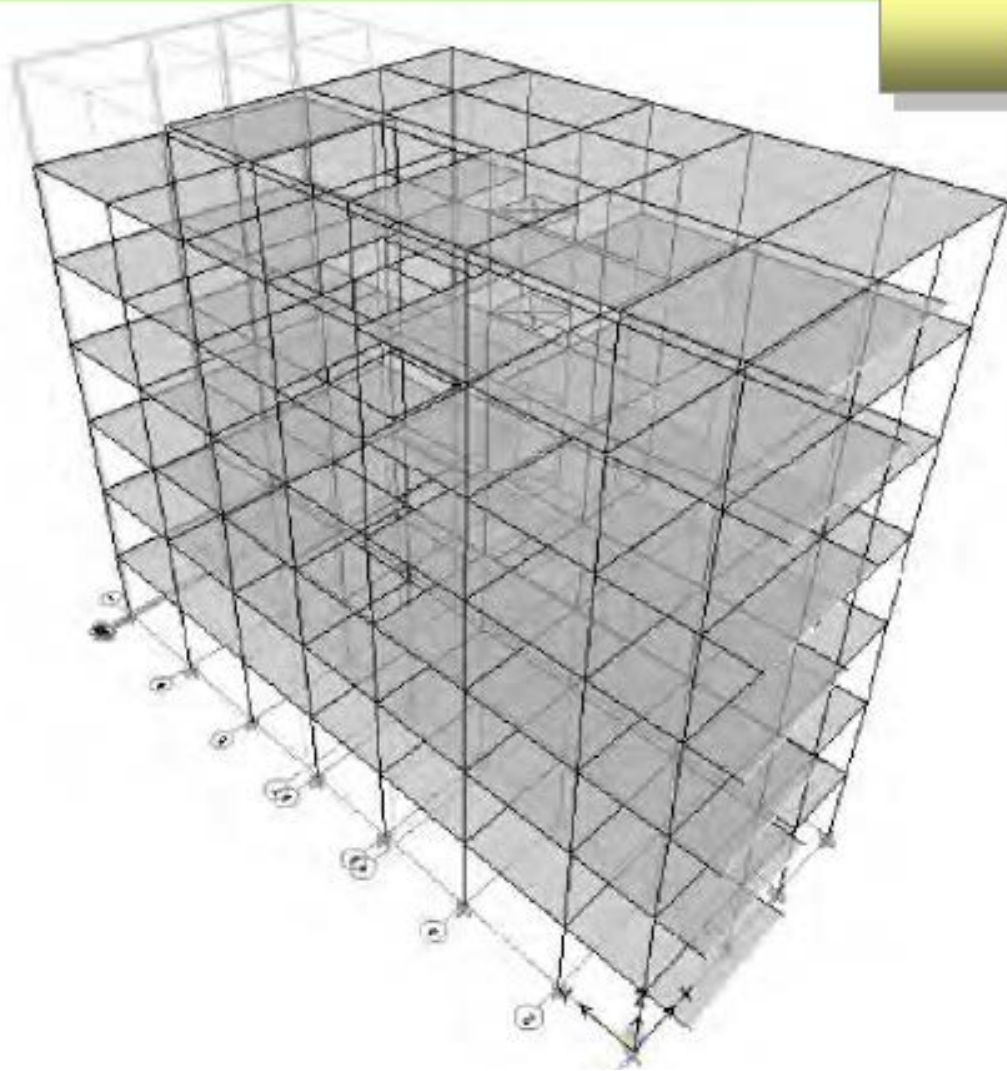

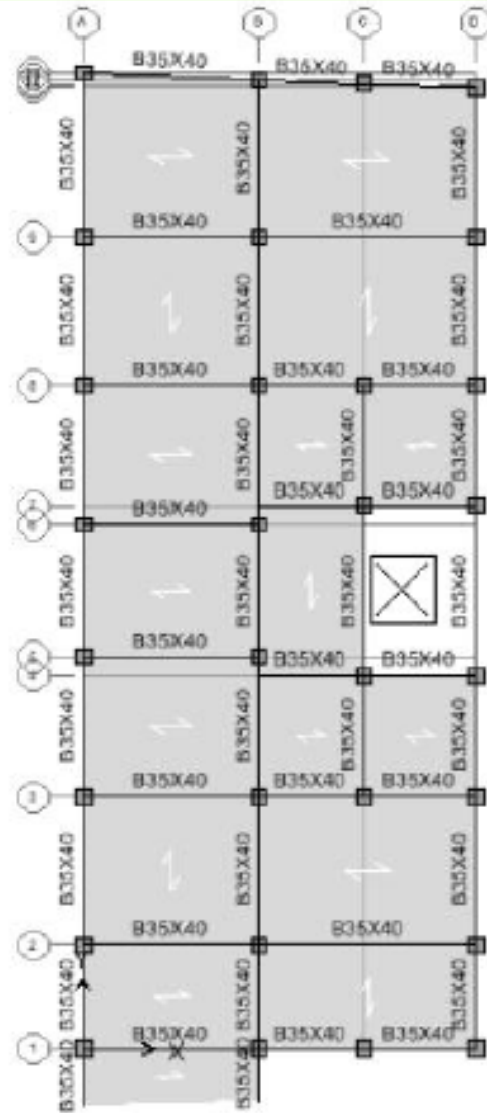
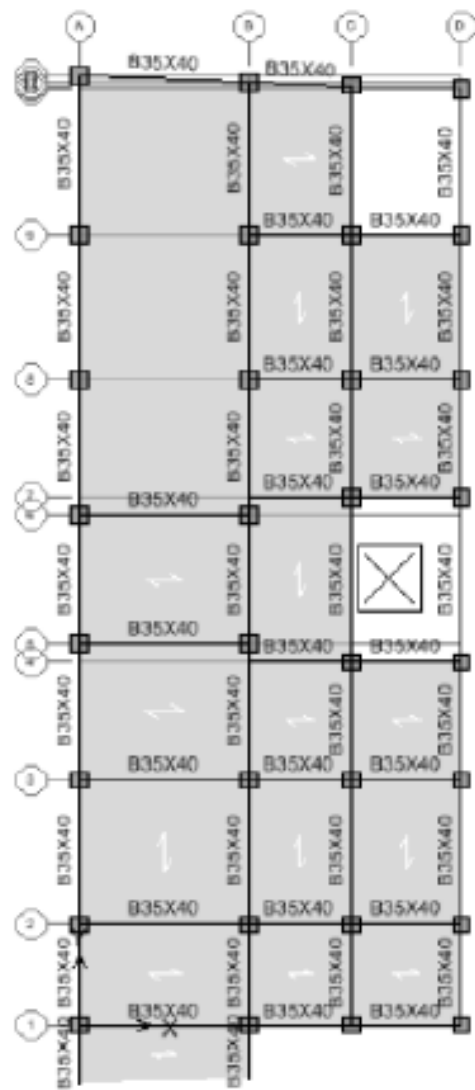
پلان طبقه همکف

- نقشه های زمان ساخت؛ مدارک فنی موجود ؛
سال ساخت ....

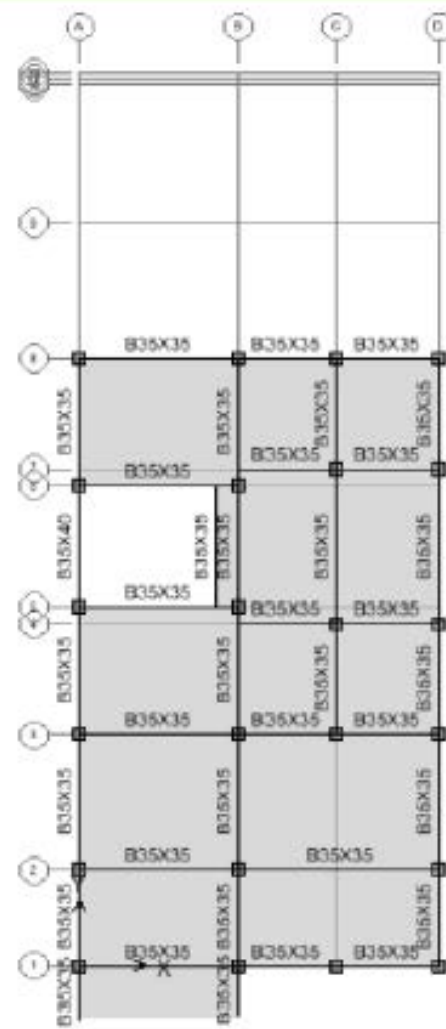
-مدل سازی وضعیت موجود (خطی ؛ غیر خطی ؛ ...)

Plan 3-6

Plan 7

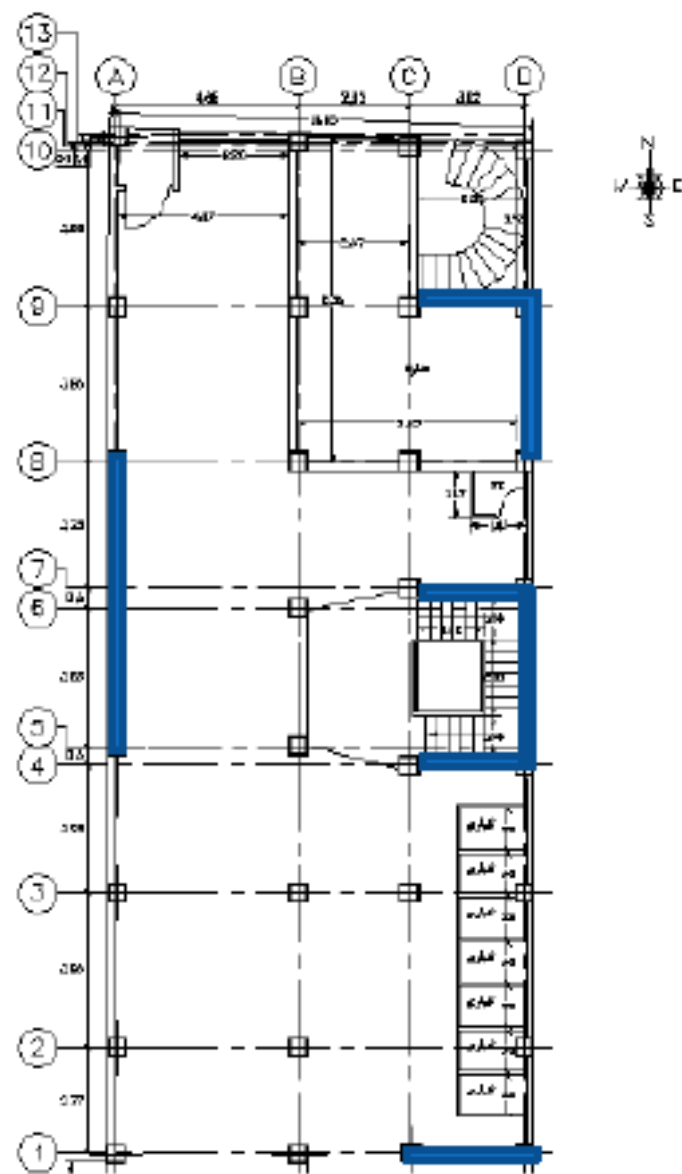

اکثر ستونها غیر قابل قبول می باشند

در نتیجه سازه موجود دارای ظرفیت باربری برای نیروهای اعمالی و خصوصا در برابر زلزله را ندارد. طرح پیشنهادی افزودن دیوارهای برشی جدید به ضخامت 20cm در چهار ناحیه در پلان ساختمان است. در این حالت بار جانبی عمدتاً توسط دیوارهای برشی جدید و بار ثقیلی توسط اسکلت تقویت شده موجود حمل می شود. دیوار برشی SH1 در یک طبقه ، دیوار برشی SH2 در دو طبقه ، دیوار برشی SH3 و SH4 در پنج طبقه اجراء و به اسکلت موجود ساختمان متصل می شود. در عین حال ستونهای مربوطه نیز متناسباً به لحاظ ابعاد و آرماتورها تقویت می شود. برای انتقال مطلوب بار دیوارهای برشی به ریز شمع های افزوده شده به پی گسترده موجود نیز در نواحی معینی با احداث پی گسترده جدید بروی آن اقدام می شود.

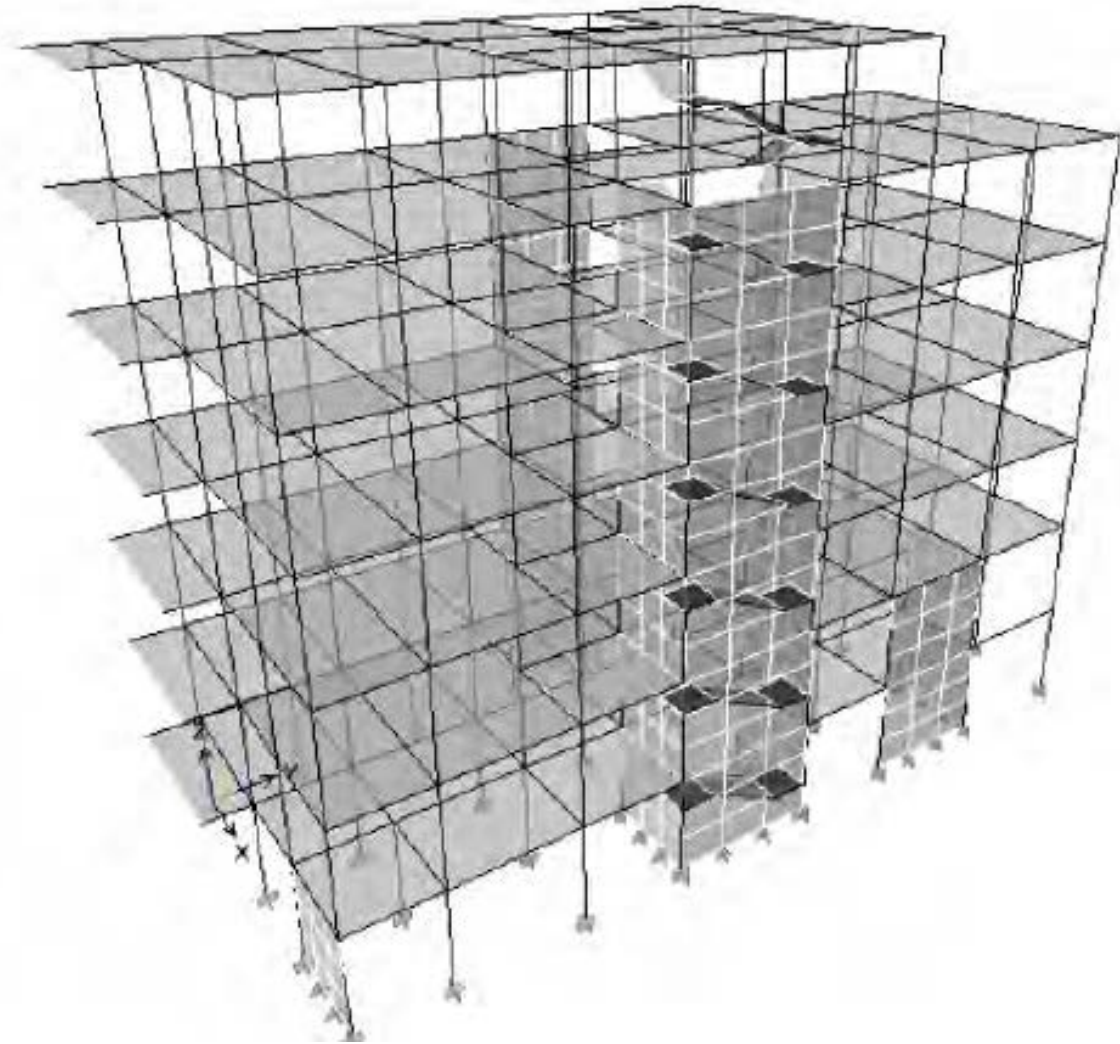

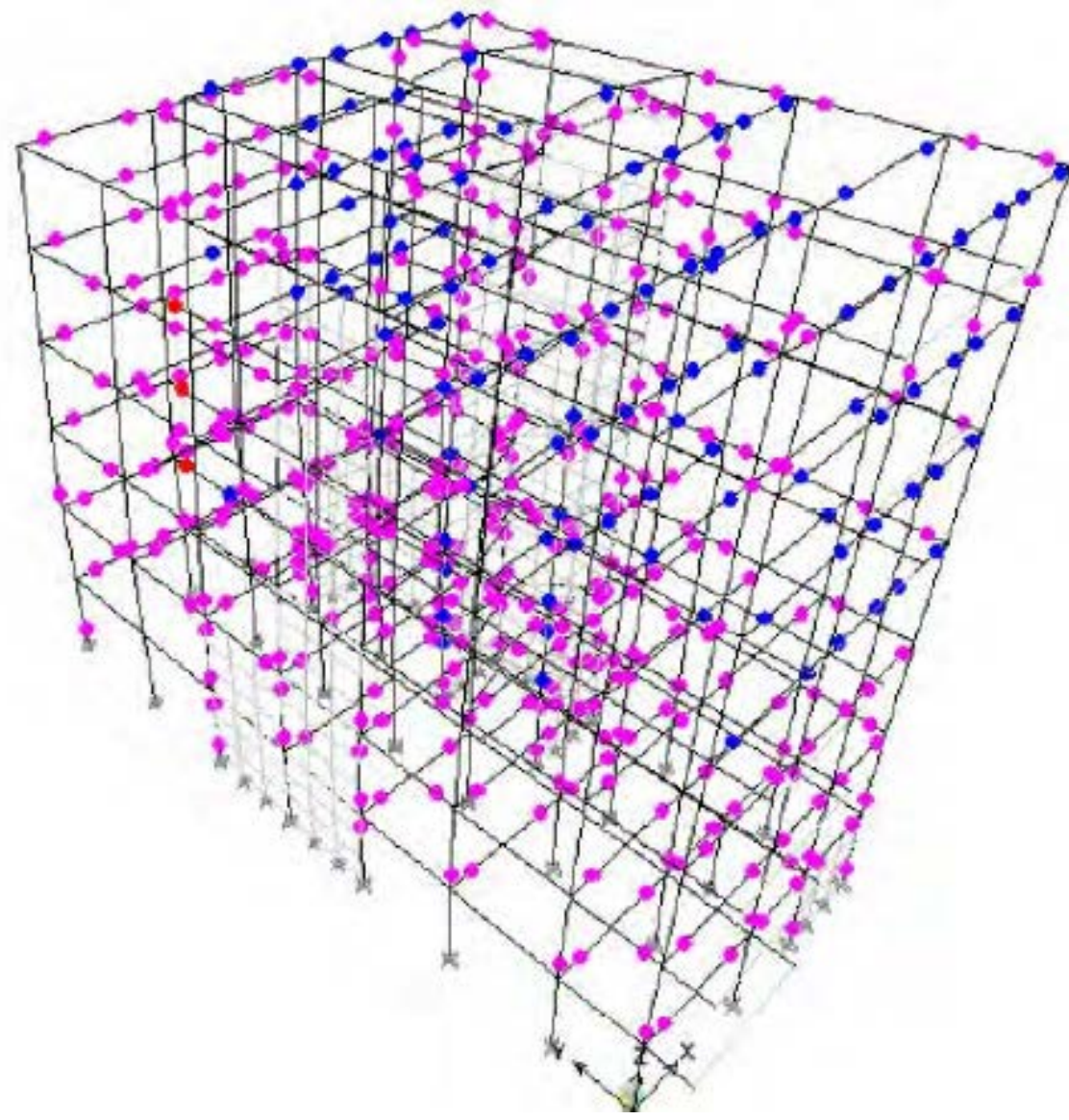
ارائه طرح بهسازی

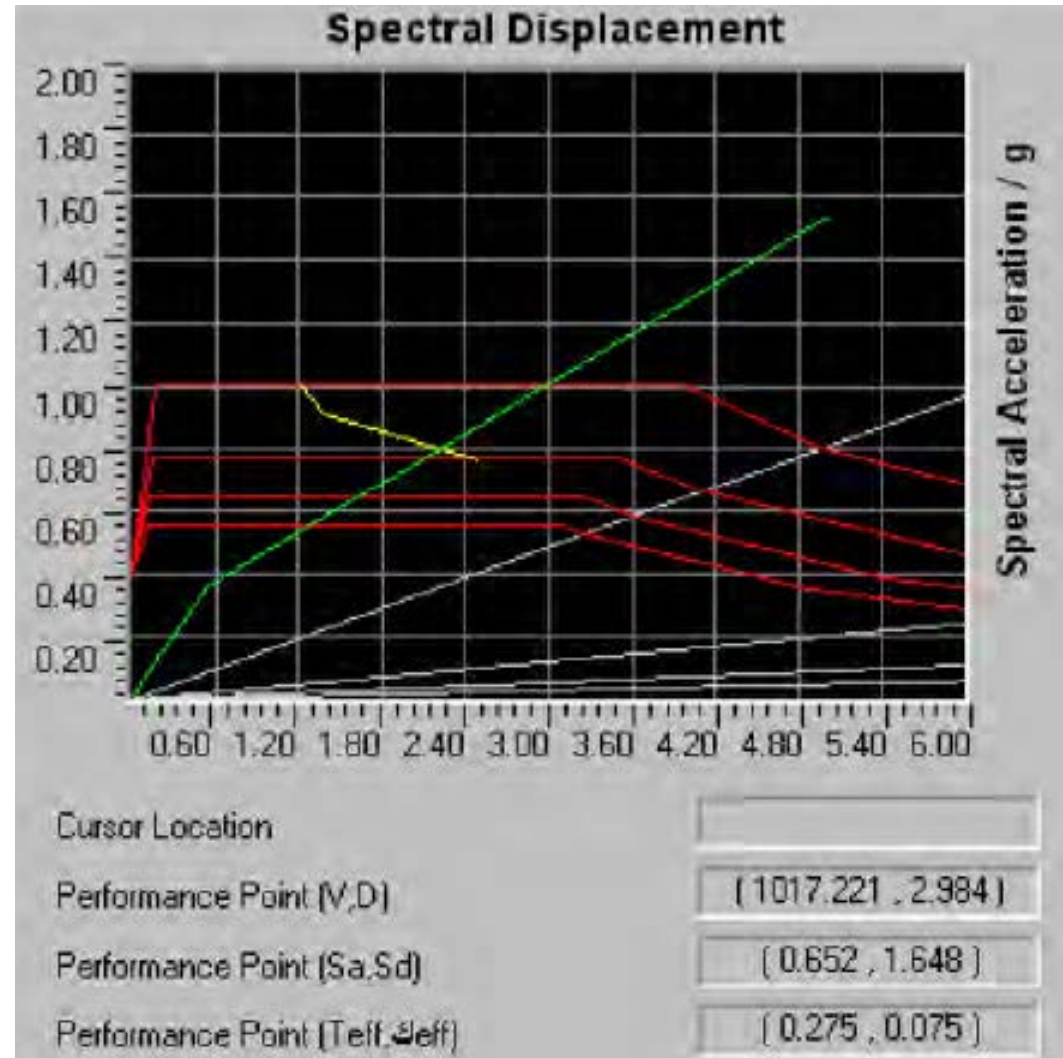
افزودن دیوارهای برشی بهمراه تقویت ستونها

افزودن فنداسیون تقویتی جدید

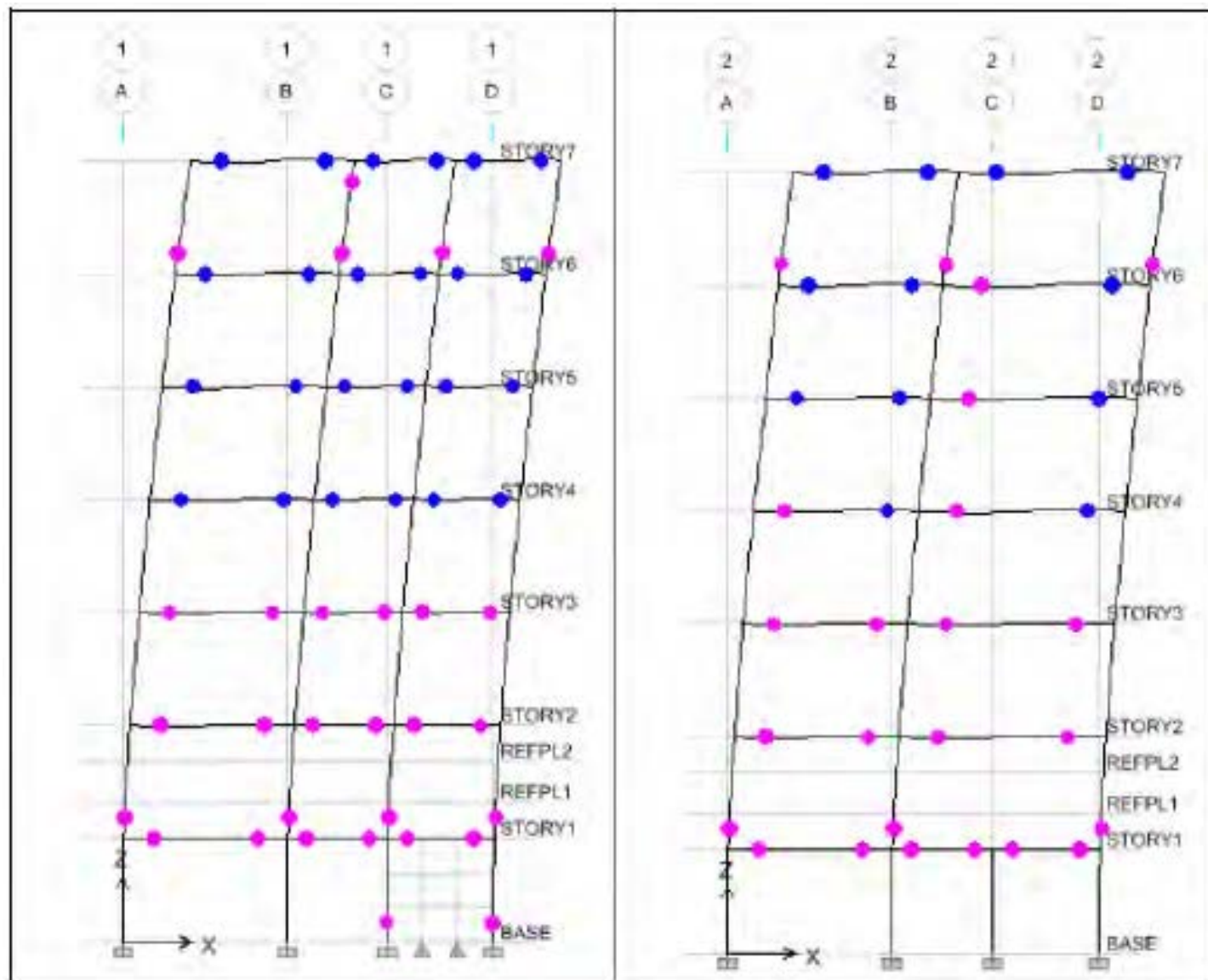
اجرای ریز شمع برای انتقال نیروهای دیوارهای برشی

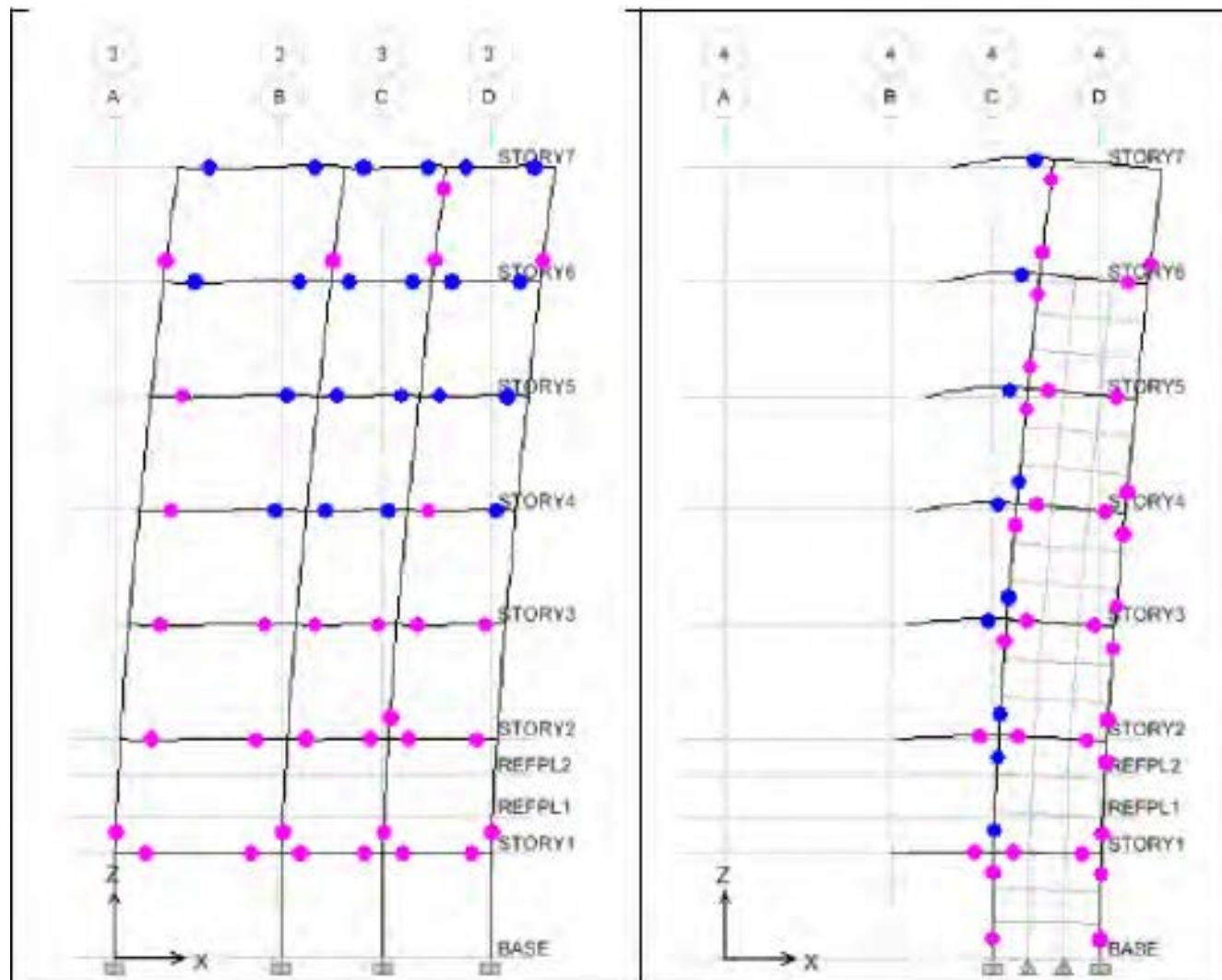

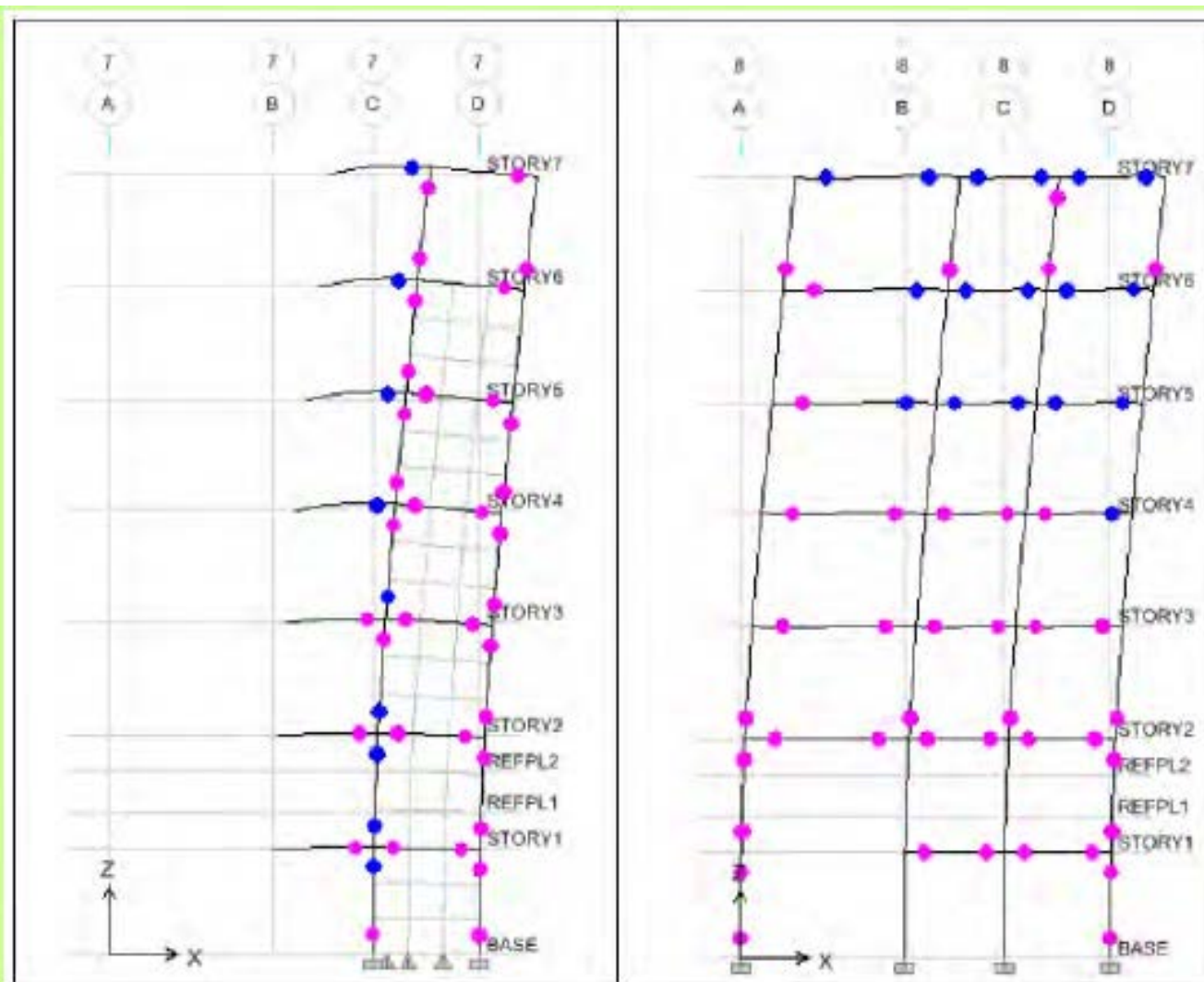

قاب ۱ و ۲- در تغییر مکان بیشتر از تغییر مکان هدف کلیه مفاصل پلاستیک در حالت عملکرد IO و پایین تر هستند.

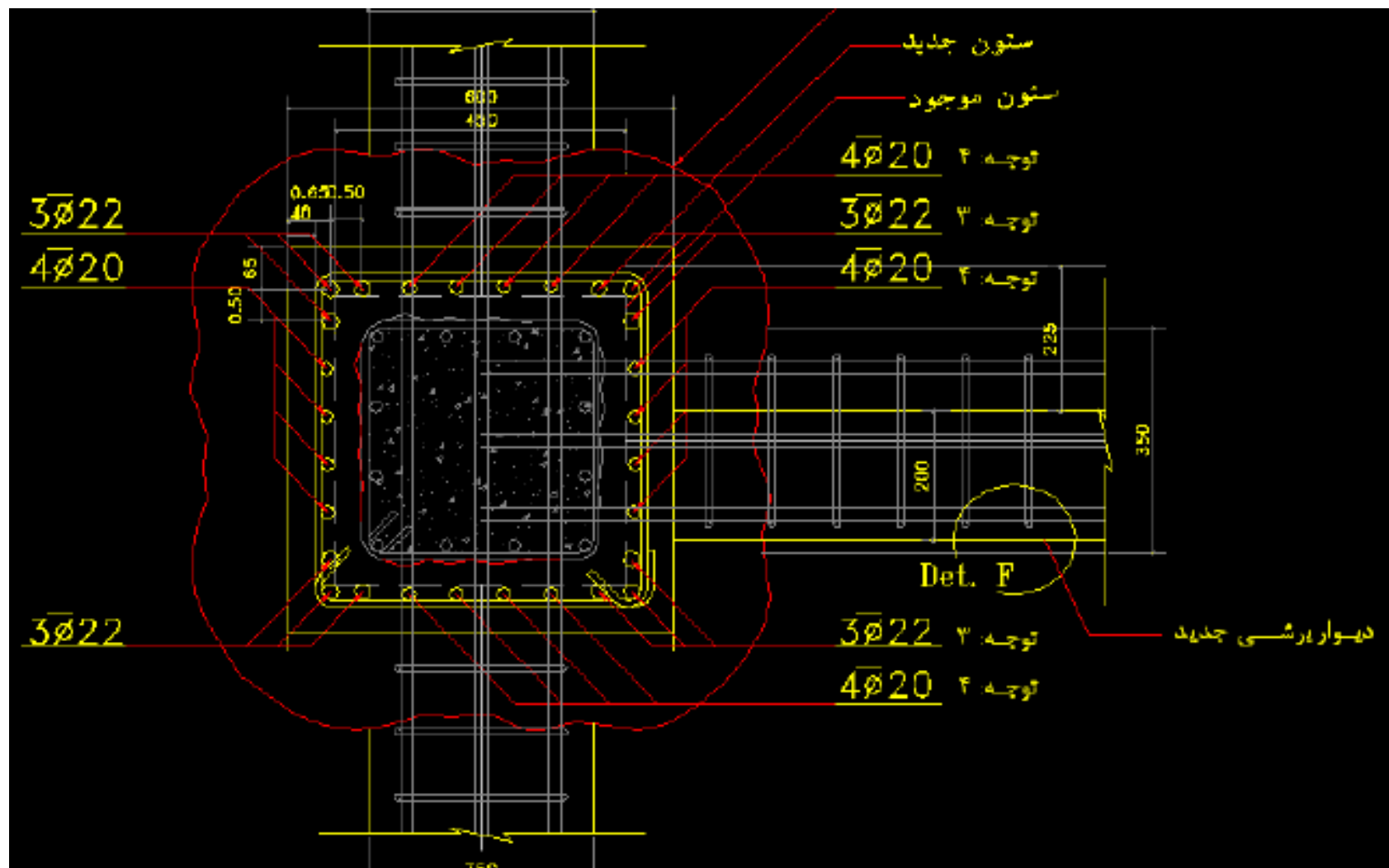

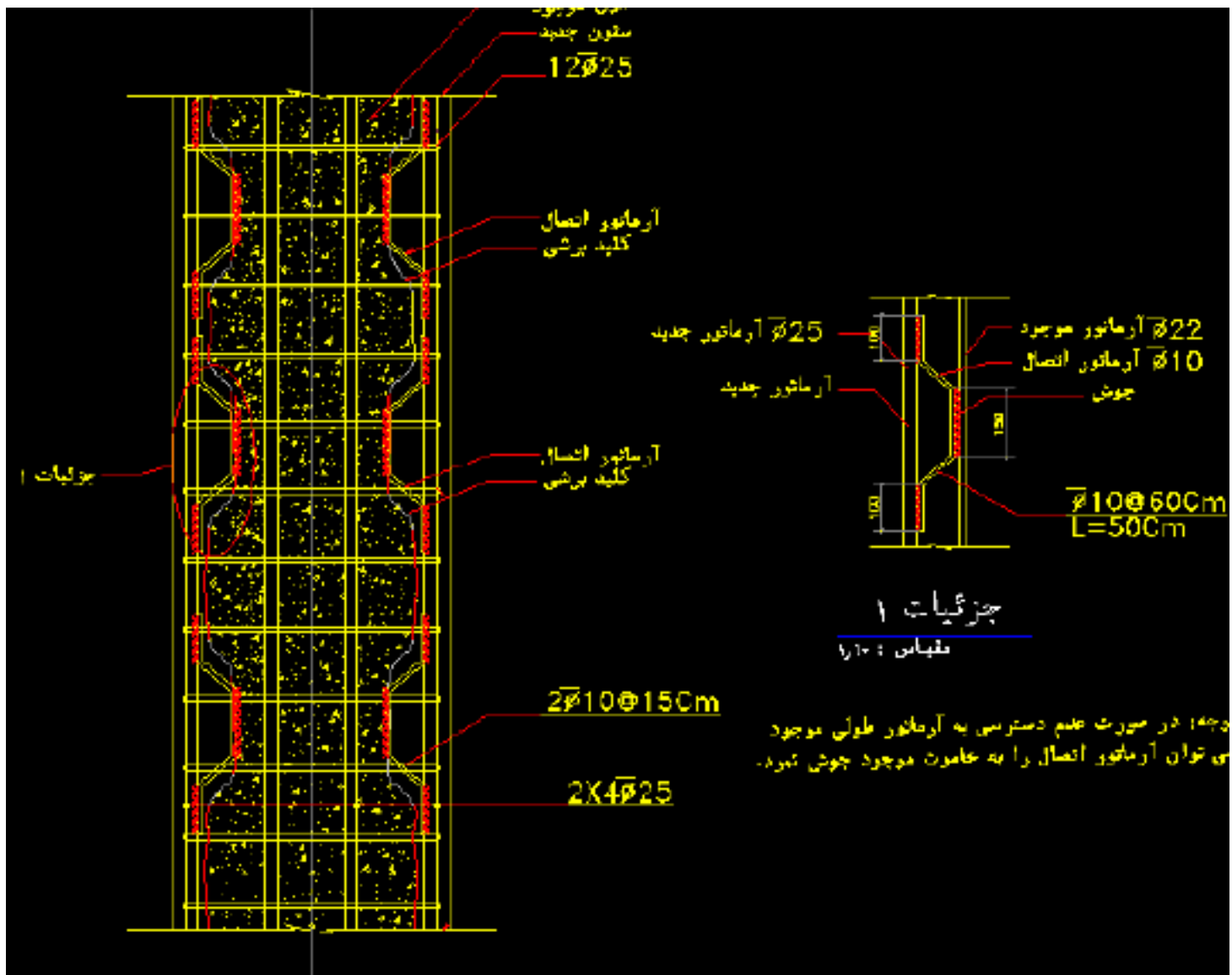
قالب ۳ و ۴- در تغییر مکان بیشتر از تغییر مکان هدف کلیه مفاصل پلاستیک در حالت عملکرد IO و پایین تر هستند.

قاب ۷ و ۸- در تغییر مکان بیشتر از تغییر مکان هدف کلیه مفاصل پلاستیک در حالت عملکرد IO و پایین تر هستند.

میانقابہا

میانقابهای مصالح بنایی

میان قاب عبارتست از دیواری که بطور جزئی یا کامل دهانه‌ای از یک قاب فولادی یا بتنی را پوشانده و توسط تیرها و ستونها احاطه شده است.

مصالحی که برای میانقابها بکار می‌رود معمولاً آجر رسی فشاری، بلوکهای سیمانی یا آجرهای سفالی توخالی می‌باشد.

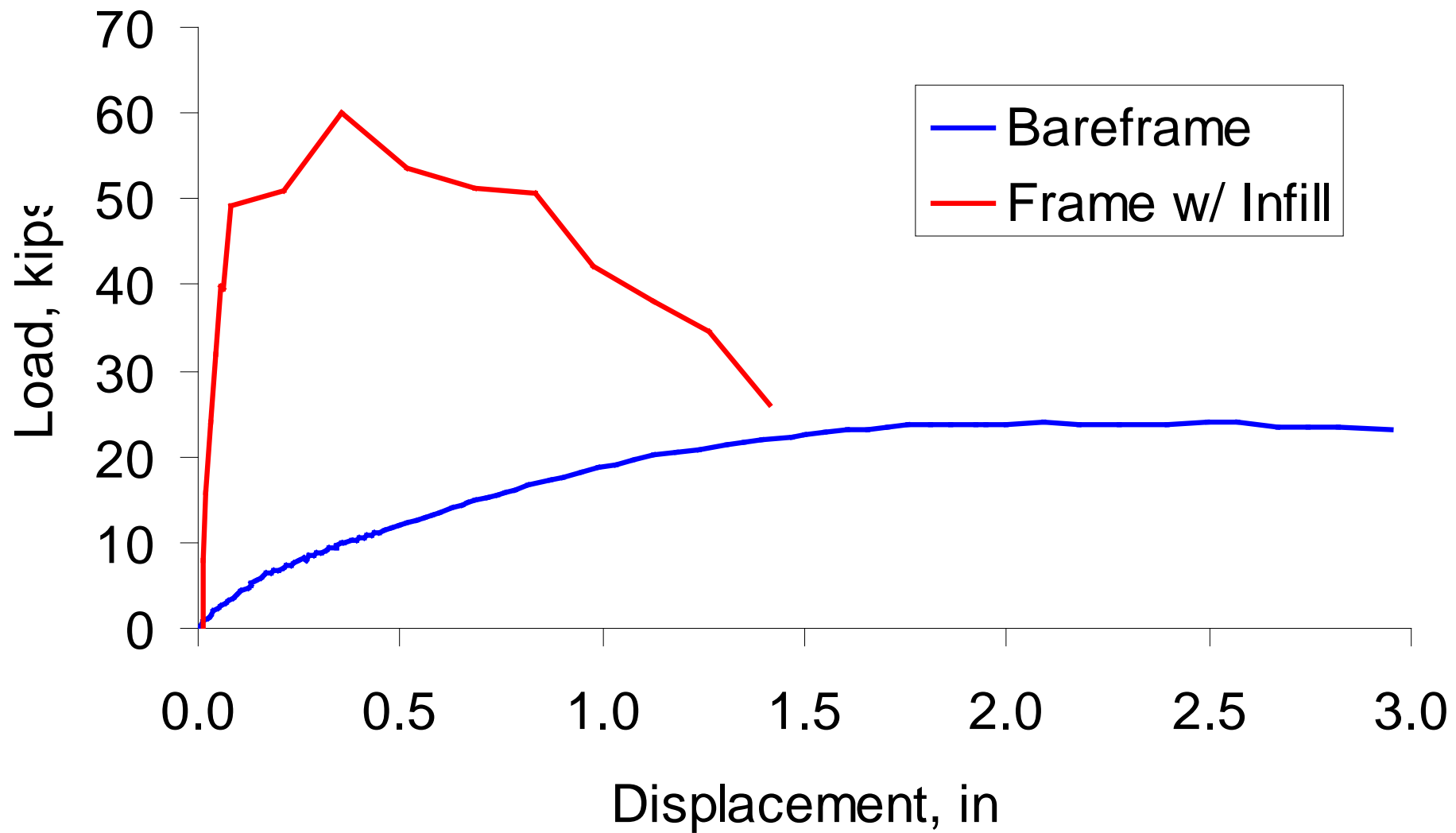

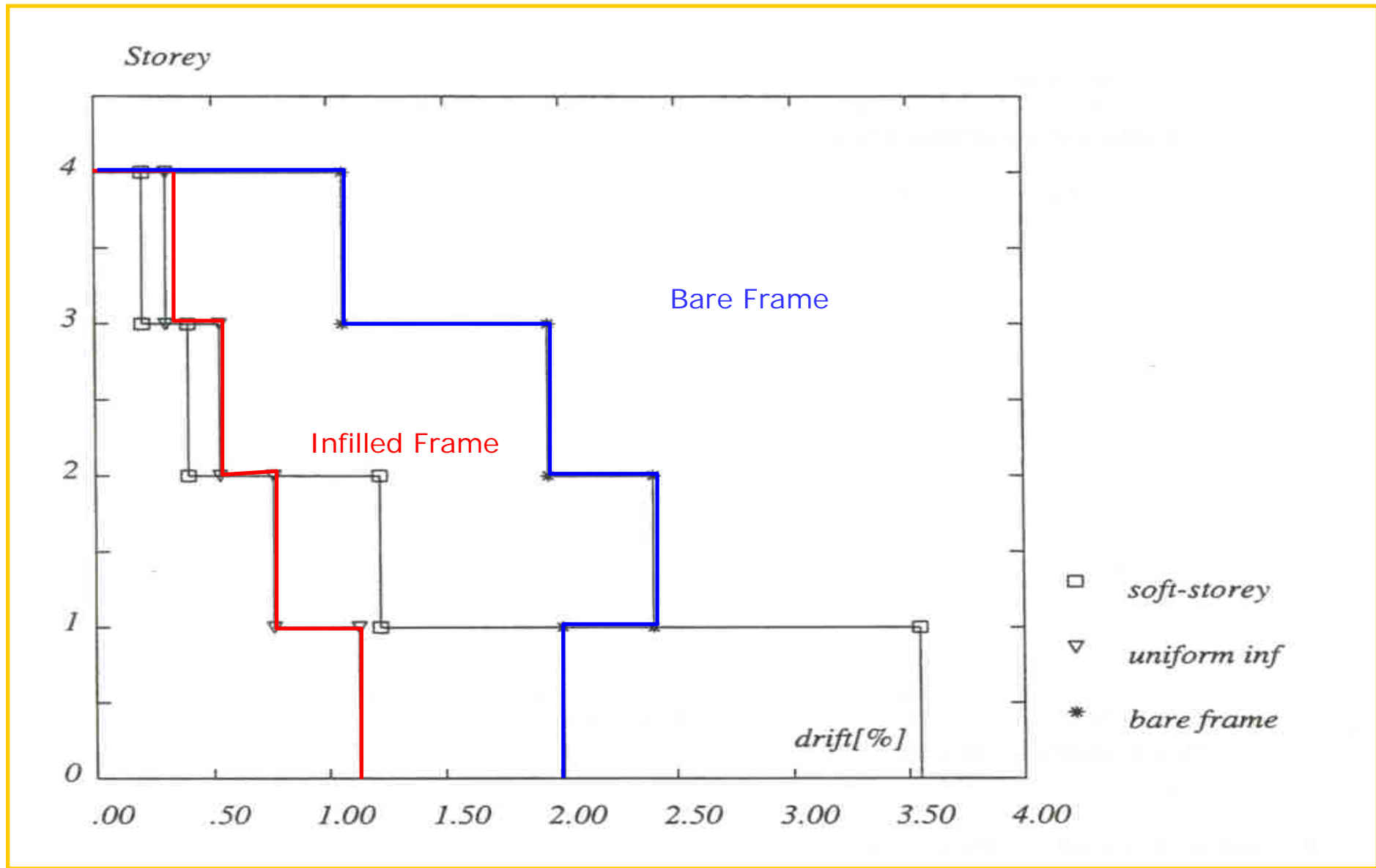

اگر دیوارهای میانقاب کاملاً با تیرها و ستونهای اطراف خود درگیر بوده و بیش از حد ضعیف نباشند، در حین زلزله همراه با قابهای ساختمان در تحمل نیروهای لرزه ای مشارکت خواهند نمود. در این حال این دیوارها مانند مهاربندی در قاب عمل می کنند. در این صورت سختی و مقاومت اولیه ساختمان زیاد است.

اما در عین حال میانقابها حلقه ضعیف زنجیره اعضای باربر جانبی ساختمان نیز هستند و معمولاً اولین اعضای اند که در زلزله خراب می شوند. بعد از آن قاب باید بتواند به تنهایی نیروهای زلزله را تحمل نماید.

Effect of Infill

نکات زیر شاخصه های رفتار لرزه ای میانقابها هستند:

(۱) خرابی میانقاب باعث کاهش ناگهانی سختی و مقاومت جانبی ساختمان می شود.

(۲) خرابی میانقاب می تواند باعث بسته شدن راه فرار از ساختمان شده و با سقوط از ارتفاع روی پیاده روهای اطراف، مخاطراتی را نیز برای عابرین ایجاد نماید.

(۳) میانقابهای دارای بازشو می توانند از طول موثر ستونهای مجاور خود کاسته و به ویژه در ساختمانهای بتنی باعث شکست برشی ستون در اثر بروز پدیده ستون کوتاه شوند.

اصل کلی در بهسازی لرزه‌ای میانقابها تعیین تکلیف آنهاست:

میانقابها یا باید بطورکامل به قاب محیطی خود «چسبیده» باشند، یا باید بطورکامل از قاب محیطی خود جدا باشند.

در حالت اول باید میانقاب را برای نیروهای منتقله از قاب در صفحه خود مقاوم سازی نمود. گاهی این کار غیرعملی بوده و ترجیح می دهیم میانقاب را از قاب جدا کرده و سیستم کمکی دیگری برای قاب ایجاد کنیم.

در حالت دوم میانقاب از قاب محیطی خود کاملاً جداسازی می شود. در این حال باید از عناصر لبه‌ای مانند نبشی یا ورق فولادی در چهار طرف میانقاب برای مهار کردن آن درمقابل حرکت خارج از صفحه استفاده کرد.

رفتار میانقابها و سختی و مقاومت آنها در امتداد صفحه خود کاملاً متفاوت با حرکت عمود بر صفحه دیوار است. به همین دلیل ضوابط مربوطه در متن دستورالعمل بطور جداگانه داده شده‌اند که باید مستقلاً مورد استفاده قرار گیرند.

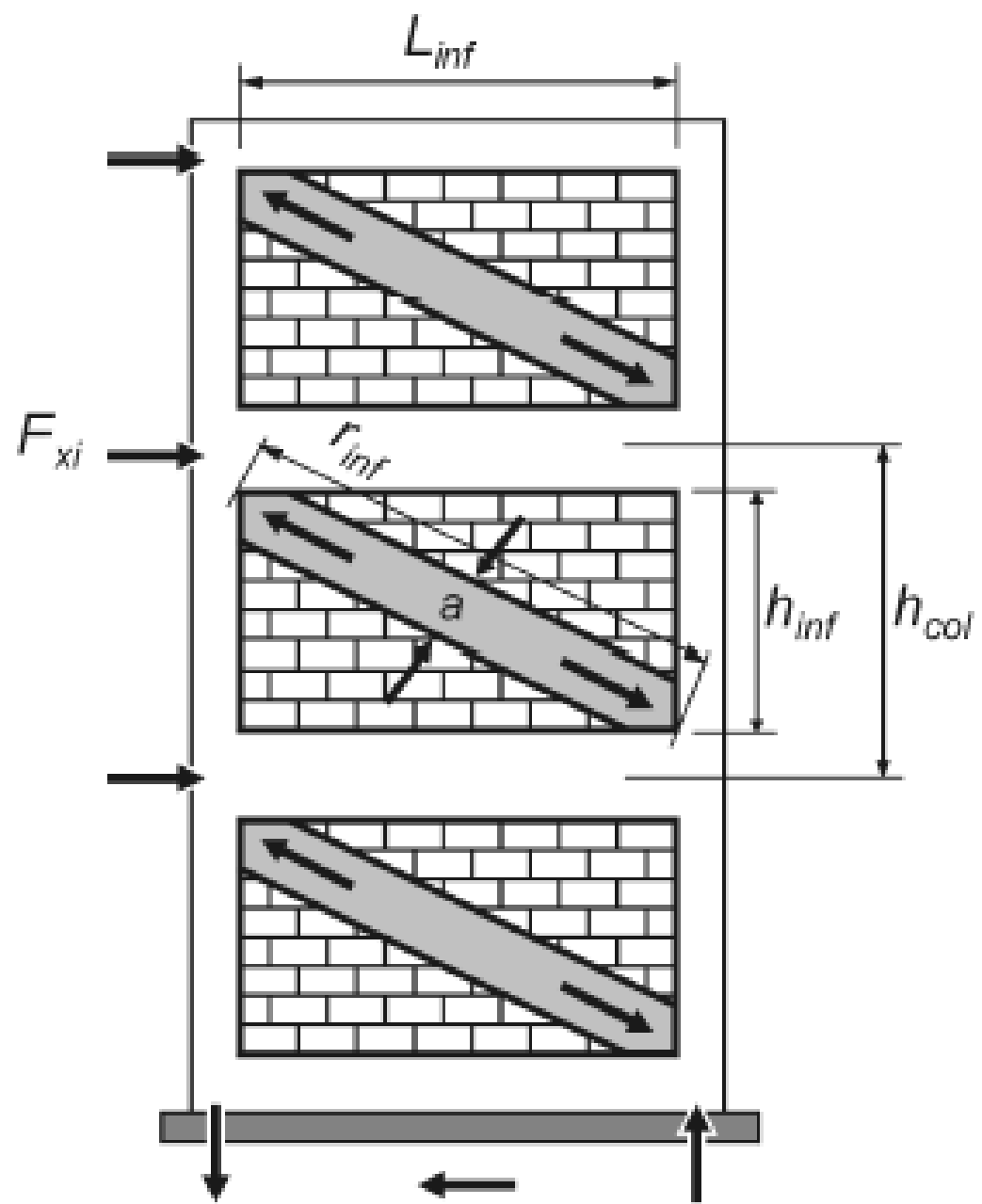
ارزیابی میانقابهای مصالح بنایی

در امتداد صفحه خود

محاسبه سختی و مقاومت میانقابهای مصالح بنایی در امتداد صفحه خود را می‌توان با استفاده از روش اجزاء محدود غیرخطی و با المان‌بندی دیوار به انجام رساند. به جای این کار، از روابط ساده شده متن دستورالعمل نیز می‌توان استفاده کرد.

سختی میانقاب در امتداد صفحه خود:

تحت بارهای جانبی قاب تمایل به جدا شدن از میانقاب در پای ستون رو به زلزله و در بالای ستون پشت به زلزله دارد. این رفتار منجر به ایجاد تنش فشاری تماسی بین اعضای قاب و میانقاب در امتداد دو گوشه دیگر آن می‌گردد. با شناخت این رفتار، مشارکت میانقاب در تأمین سختی جانبی مجموعه با فرض یک دستک فشاری معادل که گوشه بالایی ستون رو به زلزله را به گوشه پائینی آن پشت به زلزله متصل می‌نماید در نظر گرفته می‌شود.

۸-۳-۳-۱- سختی

سختی ارتجاعی درون صفحه یک میانقاب مصالح بنایی غیرمسلح قبل از ترک خوردگی را باید با بکارگیری یک دستک قطری فشاری معادل به عرض a طبق معادله (۸-۲) محاسبه نمود. ضخامت و ضریب ارتجاعی دستک فشاری معادل و میانقاب مربوطه یکسان می‌باشند. عرض a بر حسب میلی‌متر عبارت است از:

(۸-۲)

$$a = 0.175 [\lambda_1 h_{col}]^{-0.4} r_{inf}$$

که در آن:

$$\lambda_1 = \left[\frac{E_{me} t_{inf} \sin 2\theta}{4E_{fe} I_{col} h_{inf}} \right]^{0.25}$$

h_{col} : ارتفاع مرکز تا مرکز تیر؛ mm

h_{inf} : ارتفاع میانقاب؛ mm

E_{fe} : ضریب ارتجاعی مورد انتظار مصالح قاب؛ N/mm^2

E_{me} : ضریب ارتجاعی مورد انتظار مصالح میانقاب؛ N/mm^2

I_{col} : لنگر اینرسی ستون؛ mm^4

t_{inf} : طول قطری میانقاب؛ mm

t_{inf} : ضخامت میانقاب و دستک فشاری معادل؛ mm

θ : زاویه‌ای که تانژانت آن برابر ضریب تناسب پانل (نسبت ارتفاع به طول) می‌باشد؛ Radians

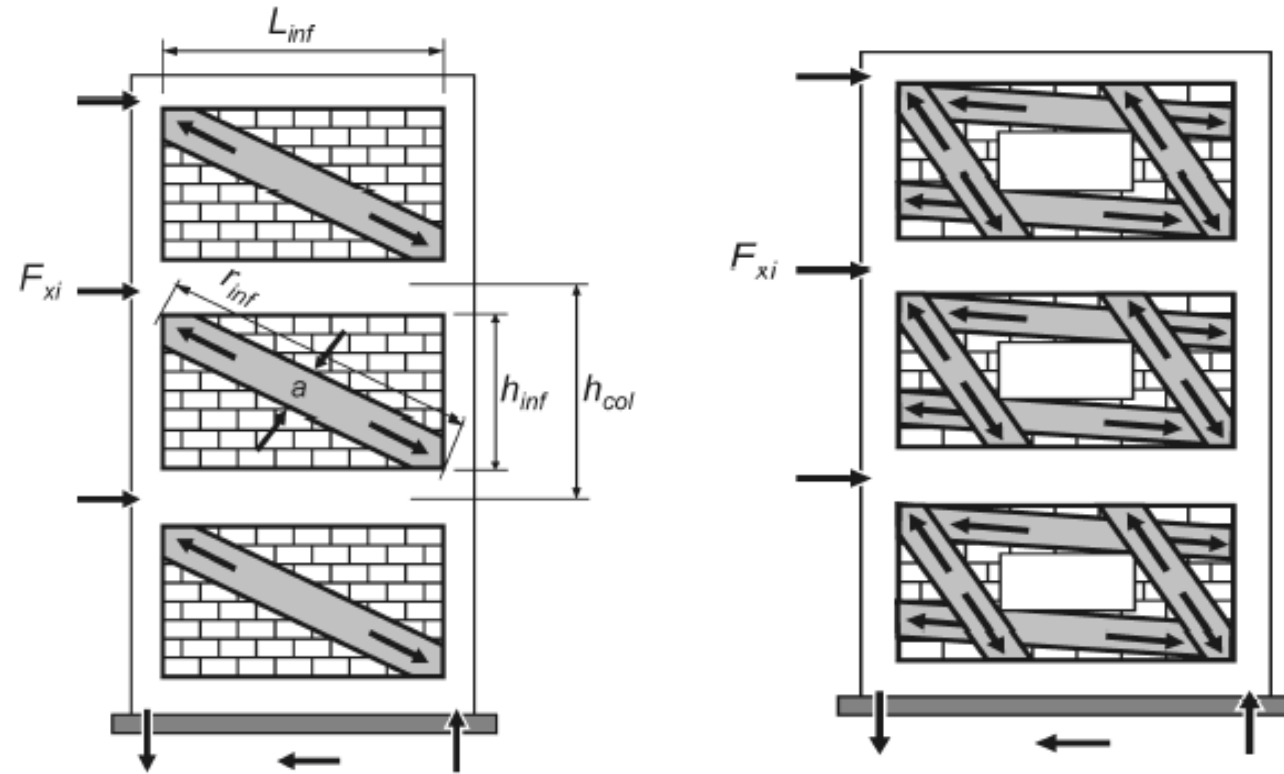
۲-۷-۴-۲-۱-۲- تعیین مدول الاستیسیته دیوار/ پایه بنایی در فشار

دو روش برای تعیین مدول الاستیسیته دیوار/ پایه بنایی در فشار، وجود دارد که در این بند تشریح شده است.

- ۱- روش اول: منشورهایی از دیوار موجود جدا و به آزمایشگاه منتقل می گردد و آزمایش‌هایی مشابه آزمایش مقاومت فشاری بر روی آنها انجام می‌شود؛ با این تفاوت که در آزمایشگاه، دستگاه اندازه‌گیری (Gage) برای ثبت تغییرشکل‌ها بر روی نمونه نصب می‌شود تا بتوان کرنش‌های قائم بین دو نقطه را ثبت و مدول الاستیسیته را محاسبه کرد.
- ۲- روش دوم: به صورت درجا و با قراردادن یک جفت جک مسطح در دیوار/ پایه بنایی موجود انجام می‌شود. این آزمایش براساس استانداردهای معتبر نظیر ASTM C1197- 92 انجام می‌گردد.

برای تحلیل کل سیستم سازه، دستکهای فشاری جایگزین میانقابها شده و در امتداد قطر هر پانل از قاب قرار داده می شوند.

در نتیجه سیستم به قاب مهاربندی شده قطری همگرا (CBF) تبدیل می شود.

مقاومت میانقاب در امتداد صفحه خود:

رفتار میانقاب در اثر نیروی برشی درون صفحه آن، کنترل‌شونده توسط تغییر شکل در نظر گرفته می‌شود.

مقاومت برشی موردانتظار میانقاب در جهت درون صفحه، V_{ine} ، از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$Q_{CE} = V_{ine} = A_{ni} f_{vie}$$

A_{ni} : سطح مقطع افقی خالص ملات بین دو رج مجاور در پانل،

f_{vie} : مقاومت برشی موردانتظار مصالح میانقاب،

V_a : تنش برشی مجاز مصالح میانقاب.

۸-۳-۳-۱- مقاومت لازم برای ستون‌های مجاور میانقاب

مقاومت‌های خمشی و برشی مورد انتظار ستون‌های مجاور یک میانقاب باید بزرگتر از یکی از نیروهای حاصل از دو حالت زیر باشد:

۱- اعمال مولفه افقی نیروی مورد انتظار دستک معادل میانقاب در فاصله l_{ceff} از بالا یا پایین میانقاب مطابق شکل (۸-۶) که در آن l_{ceff} از معادله (۸-۴) به دست می‌آید:

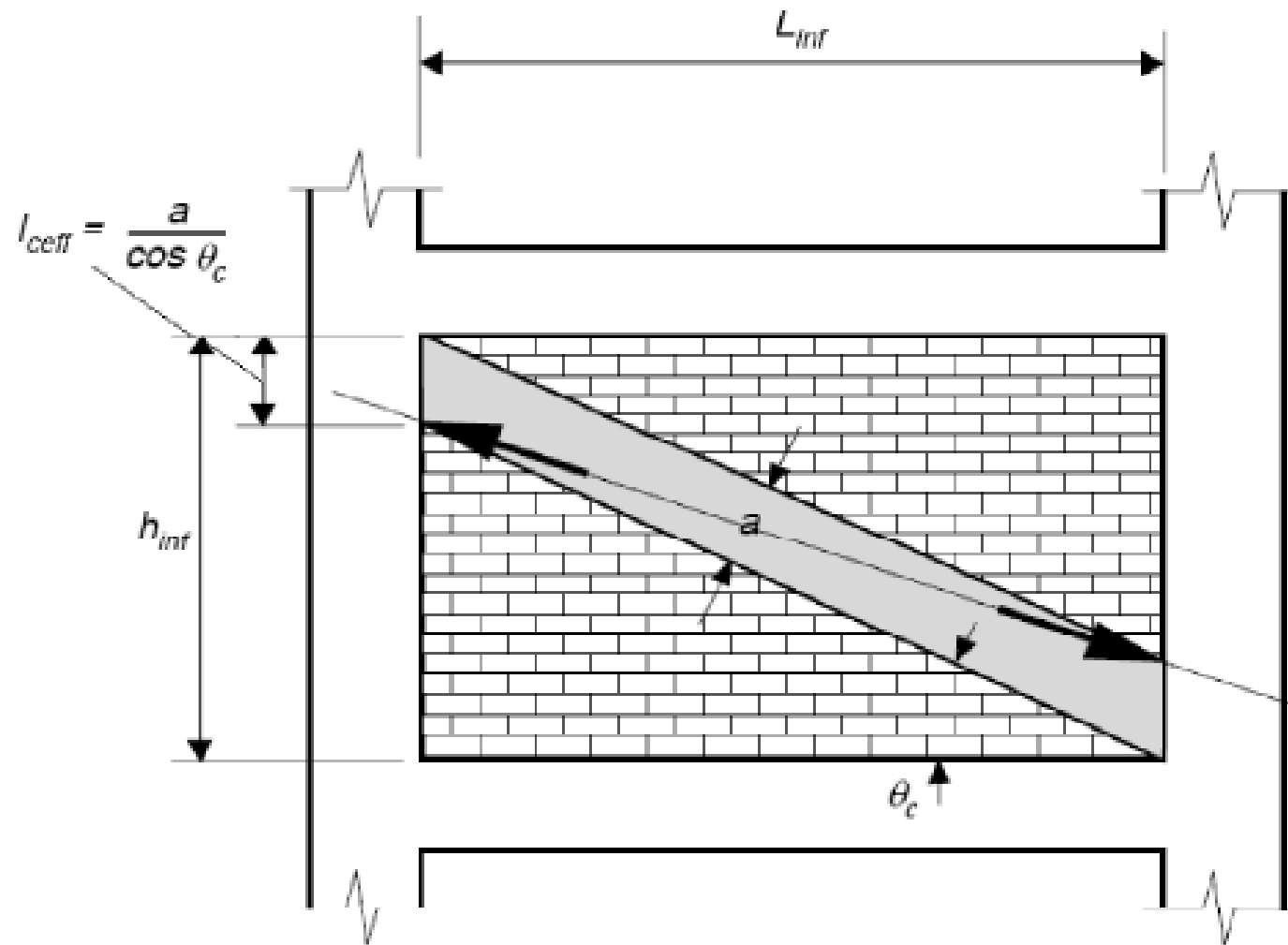
$$l_{ceff} = \frac{a}{\cos\theta_c} \quad (۸-۴)$$

و $\tan\theta_c$ از معادله (۸-۵) قابل محاسبه است:

$$\tan\theta_c = \frac{h_{inf} - \frac{a}{\cos\theta_c}}{L_{inf}} \quad (۸-۵)$$

L_{inf} طول افقی پانل می‌باشد.

شکل (۸-۶): شبیه‌سازی نیروی وارد از میانقاب بر ستون

۲- نیروی برشی ناشی از ایجاد مقاومت خمشی مورد انتظار در بالا و پایین ستون کوتاهی به ارتفاع l_{ceff} .

در مورد ستونی که در جهت جانبی توسط یک میانقاب جزئی در بخشی از ارتفاع خود محصور شده باشد، l_{ceff} باید مساوی با ارتفاع بازشوی دیوار (ارتفاع آزاد ستون) در نظر گرفته شود.

ضوابط این بند در صورتی که مقاومت برشی مورد انتظار مصالح بنایی، V_{me} ، اندازه‌گیری شده طبق ضوابط بند (۲-۷-۴-۲-۱-۴) از ۰/۱ مگا پاسکال کمتر باشد کاربرد ندارد.

۸-۳-۳-۲- مقاومت لازم برای تیرهای مجاور میانقاب

مقاومت خمشی و برشی مورد انتظار تیرهای مجاور یک میانقاب باید بزرگتر از یکی از نیروهای حاصل از دو حالت زیر باشد:

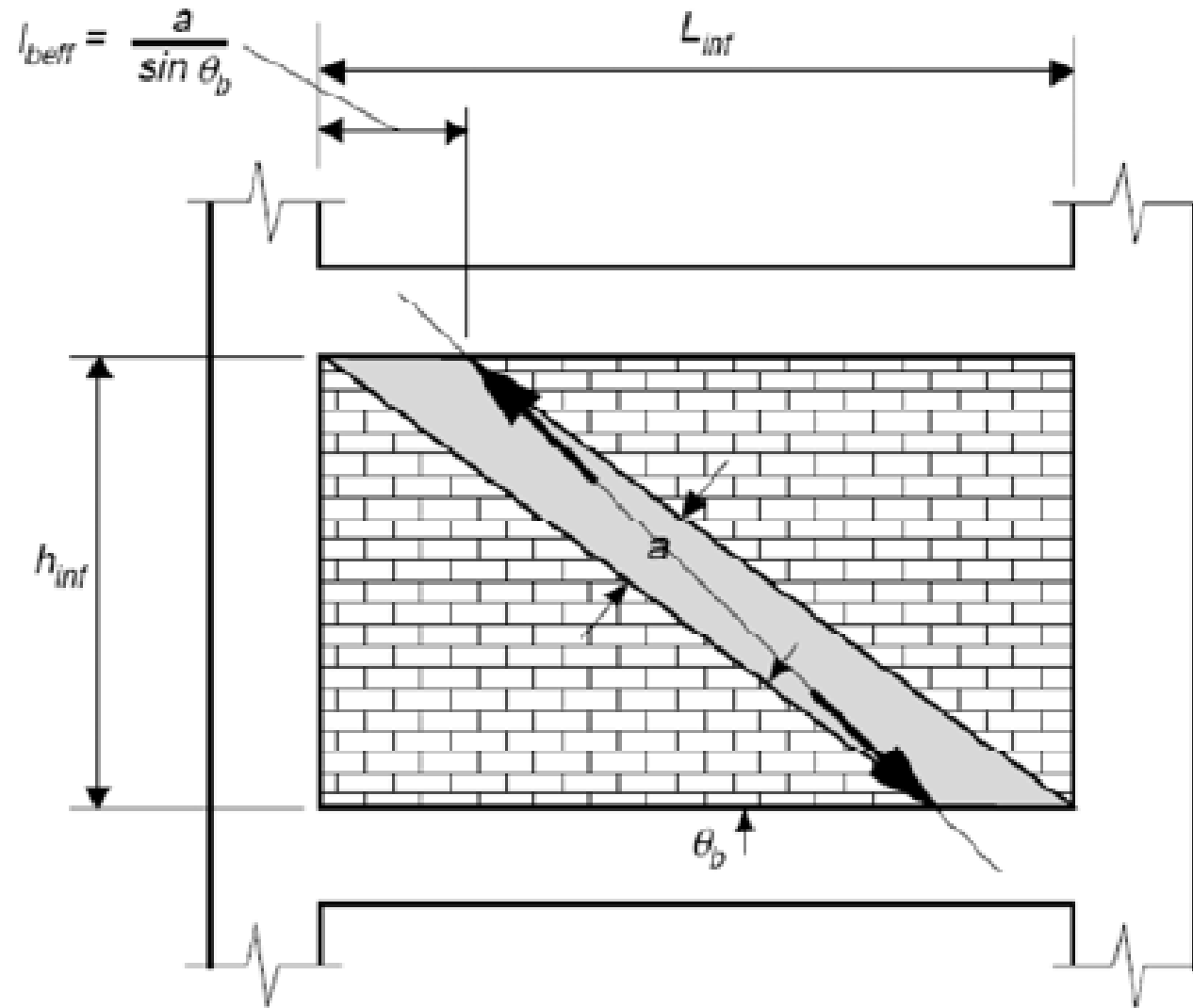
۱- اعمال مؤلفه قائم نیروی مورد انتظار دستک فشاری معادل میانقاب در فاصله l_{beff} در بالا یا پایین میانقاب، که در آن l_{beff}

توسط معادله (۶-۸) محاسبه می‌شود:

$$l_{beff} = \frac{a}{\sin\theta_b} \quad (۶-۸)$$

و $\tan\theta_b$ از معادله‌ی (۷-۸) به دست می‌آید:

$$\tan\theta_b = \frac{h_{inf}}{L_{inf} - \frac{a}{\sin\theta_b}} \quad (۷-۸)$$

شکل (۸-۷): شبیه‌سازی نیروی وارد از میانقاب بر تیر

۲- نیروی برشی حاصل از ایجاد مقاومت خمشی مورد انتظار در دو انتهای تیر کوتاهی به طول l_{beff} .

ضوابط این بند در صورتی که مقاومت برشی مورد انتظار میانقاب مصالح بنایی، V_{me} ، اندازه‌گیری شده طبق ضوابط بند (۲-۷-۴-۲-۱-۴) از 0.35 مگاپاسکال کمتر باشد کاربرد ندارد.

۳) کنترل میانقاب وقتی سازه به صورت خطی تحلیل شده است:

رفتار میانقاب کنترل شونده توسط تغییرشکل فرض می‌شود. پس در ارزیابی خطی آن ضرایبی لازم خواهد بود که در جدول ۸-۱ دستورالعمل داده شده است. ارزیابی میانقاب بنایی در صفحه خود فقط در برش و در برابر مؤلفه افقی نیروی فشاری دستک معادل آن انجام می‌شود:

$$\frac{Q_{UD}}{mKQ_{CE}} \leq 1$$

Q_{UD} : مؤلفه افقی نیروی فشاری دستک (=نیروی برشی میانقاب)

Q_{CE} : مقاومت برشی میانقاب:

جدول (۲-۷): ضرایب m برای پانل میان قاب مصالح بنایی در روش استاتیکی خطی

ضریب m			$\frac{L_{inf}}{h_{inf}}$	$\beta = \frac{V_{fire}}{V_{ine}}$
CP	LS	IO		
--	۴/۰	۱/۰	۰/۵	$\beta < 0.7$
--	۴/۵	۱/۰	۱/۰	
--	۴/۰	۱/۰	۲/۰	
--	۶/۰	۱/۵	۰/۵	$0.7 \leq \beta < 1.3$
--	۵/۲	۱/۲	۱/۰	
--	۴/۵	۱/۰	۲/۰	
--	۸/۰	۱/۵	۰/۵	$\beta \geq 1.3$
--	۷/۰	۱/۲	۱/۰	
--	۶/۰	۱/۰	۲/۰	

توجه: از درون‌یابی خطی برای مقادیر بین مقادیر جدول استفاده شود.

نکات مهم جدول ۸-۱:

۱- در این جدول ضرایب میانقاب برای حالت آستانه فروریزش قاب داده نشده زیرا فرض می شود قبل از آن میان قاب منهدم شده است.

وقتی سازه به مرز انتهایی سطح عملکرد قابلیت استفاده بیوقفه می رسد ترک خوردگی ظاهری قابل ملاحظه‌ای در میانقاب روی داده است. در مرز انتهایی سطح عملکرد ایمنی جانی سازه، ترک خوردگی زیادی در میانقاب رخ داده و احتمال اینکه کل یا بخشی از میانقاب از درون قاب بیرون بیفتد زیاد است. در این حال میانقاب به حداکثر مقاومت خود رسیده است.

۲- در جدول ۷-۲ مقادیر برحسب ضریب β داده شده که نسبت مقاومت برشی قاب تنها به میانقاب را نشان می‌دهد. وقتی مقاومت برشی قاب تنها از 1.3 برابر مقاومت برشی موردانتظار میانقاب بیشتر باشد، از دست رفتن میانقاب تأثیر چندانی در مقاومت جانبی کل سیستم نخواهد داشت. در این حالت خرابی بیشتری را در میانقاب می‌توان پذیرفت.

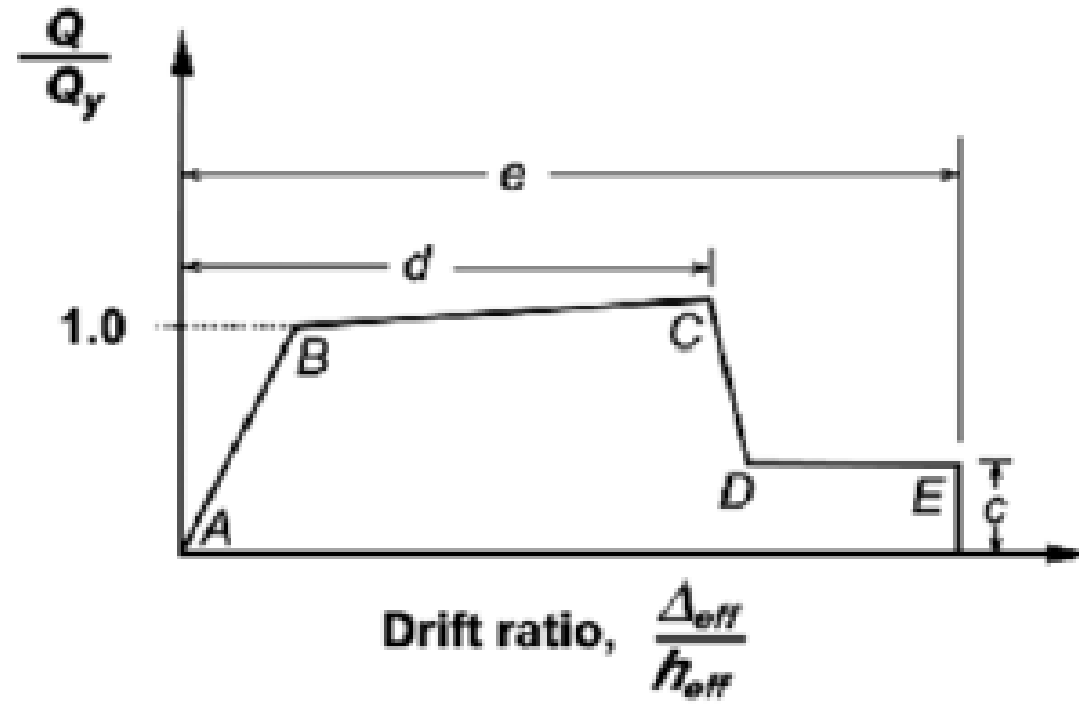
اگر نسبت فوق از 0.7 کمتر باشد، وجود میانقاب در مقاومت جانبی کل سیستم تأثیر عمده‌ای دارد و سطح خسارات در آن باید محدود باشد. پس در این حالت از ضرایب کوچکتری استفاده می‌شود.

۳- در جدول مزبور ضرایب بزرگتری برای پانلهای لاغرتر (با نسبت طول به ارتفاع کمتر) داده شده چون پانلهای لاغرتر انعطاف پذیرتر بوده و راحتتر بر تغییرشکلهای قاب منطبق شده و در رفتار جانبی آن تاثیر چندانی ندارند. پس خسارات بیشتری را در آنها می توان پذیرفت.

۴) کنترل میانقاب وقتی سازه به صورت غیرخطی تحلیل شده است:

در این حالت برای مدل سازی و ارزیابی میانقاب منحنی نیرو-تغییرمکان غیرخطی آن لازم است که در شکل بعد داده شده است. میانقاب مصالح بنایی بعد از رسیدن به مقاومت نهایی خود ناگهان گسیخته می شود.

از جدول 2-8 دستورالعمل برای ارزیابی غیرخطی میانقابها استفاده می شود. مقادیر داده شده در ستون معیار پذیرش، حداکثر نسبت تغییرمکان نسبی جانبی غیرخطی قابل قبول برای میانقاب می باشد.

شکل ۸-۸- رابطه عمومی نیرو- تغییر مکان، عضو یا جزء مصالح بنایی،

جدول (۷-۳): روابط ساده‌شده‌ی نیرو- تغییر مکان برای پاتل‌های میان‌قاب مصالح بنایی در روش استاتیکی غیرخطی

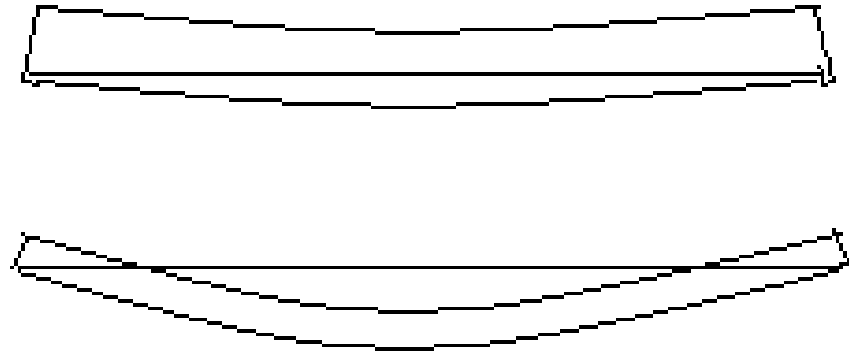
معیار پذیرش		e%	d%	c	$\frac{L_{inf}}{h_{inf}}$	$\beta = \frac{V_{fre}}{V_{ine}}$
CP%	LS%					
---	۰/۴	---	۰/۵	---	۰/۵	$\beta < 0.7$
---	۰/۳	---	۰/۴	---	۱/۰	
---	۰/۲	---	۰/۳	---	۲/۰	
---	۰/۸	---	۱/۰	---	۰/۵	$0.7 \leq \beta < 1.3$
---	۰/۶	---	۰/۸	---	۱/۰	
---	۰/۴	---	۰/۶	---	۲/۰	
---	۱/۱	---	۱/۵	---	۰/۵	$\beta \geq 1.3$
---	۰/۹	---	۱/۲	---	۱/۰	
---	۰/۷	---	۰/۹	---	۲/۰	

توجه: از درون‌یابی خطی برای مقادیر بین مقادیر جدول استفاده شود.

ارزیابی میانقابهای مصالح بنایی در جهت عمود بر صفحه

یک میانقاب مصالح بنایی در اثر نیروهای جانبی عمود بر صفحه خود در زلزله تحت اثر خمش قرار می‌گیرد که به نوبه خود تنش‌های فشاری در مقاطع ویوار ایجاد می‌نماید.

توانایی پاند میانقاب به توسعه نیروهای فشاری داخلی و فیتی در جهت عمود بر صفحه خود تحت بارگذاری قرار می‌گیرد را **کنش قوسی** ویوار می‌گویند.

کنش قوسی را فقط هنگامی می‌توان منظور کرد که کلیه شرایط زیر برقرار باشد:

۱- پانل در تماس کامل با اجزای قاب محیطی خود باشد؛

۲- حاصل ضرب مدول ارتجاعی، E_{fe} ، و لنگر اینرسی، I_f ، انعطاف‌پذیرترین جزء قاب از مقدار $1 \times 10^{13} N \cdot mm^2$ بیشتر باشد؛

۳- اجزای قاب دارای مقاومت کافی برای تحمل نیروهای برون صفحه حاصل از کنش قوسی میانقاب باشند؛

۴- نسبت h_{inf}/t_{inf} کوچک‌تر یا مساوی ۲۵ باشد.

در مواردی که کنش قوسی میانقاب در نظر گرفته می‌شود، نسبت تغییرمکان وسط ارتفاع آن در امتداد عمود بر صفحه، Δ_{inf} ، به

ارتفاع پانل، h_{inf} ، باید طبق معادله (۸-۸) محاسبه شود.

$$\frac{\Delta_{inf}}{h_{inf}} = \frac{0.002 \left[\frac{h_{inf}}{t_{inf}} \right]}{1 + \sqrt{1 - 0.002 \left[\frac{h_{inf}}{t_{inf}} \right]^2}} \quad (8-8)$$

برای میانقابی که ضوابط کنش قوسی را برآورده ننماید، تغییر مکان میانقاب باید براساس بخش (۶-۷) تعیین گردد. سختی

میانقاب‌های موجود و جدید باید یکسان فرض شود.

اگر در یک پانل میانقاب نسبت لاغری h_{inf} / t_{inf} از مقادیر داده شده در جدول ۳-۸ دستورالعمل کمتر بوده و ضوابط مربوط به ایجاد کنش قوسی نیز برقرار باشد، لازم نیست این پانل در برابر نیروهای زلزله در جهت عمود بر صفحه ارزیابی شود.

جدول (۴-۷): نسبت‌های حداکثر h_{inf} / t_{inf}

سطح عملکرد	پهنه‌ی لرزه‌ای با خطر کم	پهنه‌ی لرزه‌ای با خطر نسبی متوسط	پهنه‌های لرزه‌ای با خطر نسبی زیاد و خیلی زیاد
IO	۱۴	۱۳	۸
LS	۱۵	۱۴	۹
CP	۱۶	۱۵	۱۰

سختی پانل میانقاب در جهت عمود بر صفحه:

(۱) اگر حداکثر لنگر خمشی موجود در مقاطع میانقاب از لنگر ترک خوردگی آن کمتر باشد، برای محاسبه تغییرمکان عمود بر صفحه میانقاب از ممان اینرسی سطح مقطع خالص ملات بین رجاها به علاوه سیمانکاری روی دیوار استفاده می شود.

۲) اگر حداکثر لنگر خمشی موجود در مقاطع میانقاب از لنگر ترک خوردگی آن بیشتر بوده و امکان ایجاد کنش قوسی در دیوار وجود نداشته باشد، دیوار گسیخته شده و سختی آن صفر است. اگر کنش قوسی موجود باشد حداکثر تغییر مکان قابل ایجاد در وسط دهانه میانقاب در جهت عمود بر صفحه آن از رابطه ۷-۱۳ دستورالعمل قابل محاسبه است:

$$\frac{\Delta_{inf}}{h_{inf}} = \frac{0.002 \left[\frac{h_{inf}}{t_{inf}} \right]}{1 + \sqrt{1 - 0.002 \left[\frac{h_{inf}}{t_{inf}} \right]^2}}$$

مقاومت پانل میانقاب در جهت عمود بر صفحه:

(۱) اگر کنش قوسی قابل ایجاد نباشد، کرانه پائین نیروی قابل تحمل میانقاب در جهت عمود بر صفحه، نیرویی است که حداکثر لنگر خمشی نظیر آن در مقطع دیوار برابر مقاومت خمشی دیوار باشد. مقاومت خمشی دیوار در این حالت با استفاده از کرانه پائین مقاومت کششی مصالح بنایی در خمش به دست می آید.

(۲) اگر کنش قوسی موجود باشد، کرانه پائین نیروی قابل تحمل میانقاب در جهت عمود بر صفحه بیشتر بوده و از معادله ۷-۱۴ دستورالعمل به صورت زیر به دست می آید :

$$Q_{CL} = q_{in} = \frac{0.7f'_m\lambda_2}{\left[\frac{h_{inf}}{t_{inf}} \right]} \times 144$$

جدول (۷-۵): مقادیر λ_2 برای استفاده در معادله (۷-۱۴)

۲۵	۱۵	۱۰	۵	$\frac{h_{inf}}{t_{inf}}$
۰/۰۱۳	۰/۰۳۴	۰/۰۶۰	۰/۱۲۹	λ_2

توجه: درون‌یابی خطی بین مقادیر جدول مجاز است.

کنترل میانقاب در جهت عمود بر صفحه :

(۱) کرانه پائین نیروی قابل تحمل میانقاب در جهت عمود بر صفحه نباید از نیروی داده شده در بند ۲-۷-۷-۲ دستورالعمل کمتر باشد:

$$F_p = \beta \times S_s W$$

جدول (۲-۵): ضریب β

سطح عملکرد سازه	آستانه‌ی فروریزش	ایمنی جانی	قابلیت استفاده بی‌وقفه
β	۰/۳	۰/۴	۰/۶

اگر از روش دینامیکی غیرخطی استفاده شود، معیارهای عملکردی زیر باید براساس حداکثر تغییر مکان عمود بر صفحه میانقاب باشد؛

۱- برای سطح عملکرد قابلیت استفاده بی وقفه ی سازه، نسبت تغییر مکان خارج از صفحه پانل به تغییر مکان جانبی نسبی طبقه باید کوچک تر یا مساوی ۲٪ باشد؛

۲- برای سطح عملکرد ایمنی جانی سازه، نسبت تغییر مکان خارج از صفحه پانل به تغییر مکان جانبی نسبی طبقه باید کوچک تر یا مساوی ۳٪ باشد؛

۳- برای سطح عملکرد آستانه فروریزش سازه، نسبت تغییر مکان خارج از صفحه پانل به تغییر مکان جانبی نسبی طبقه باید کوچک تر یا مساوی ۵٪ باشد.

در صورتیکه نشان داده شود قاب پیرامونی پس از خرابی میانقاب پایدار باقی می ماند، محدودیت های عملکرد آستانه فروریزش سازه برای میانقاب موضوعیت ندارد.

تغییر شکل های قابل قبول میانقاب موجود و جدید باید یکسان فرض شود.

بهسازی لرزه ای اجزای غیرسازه ای

اهمیت بهسازی نرزه ای اجزای غیرسازه ای

ویژگیهای اجزای غیرسازه ای درساختمانهای متداول در ایران

اهمیت بهسازی لرزای اجزای غیرسازه ای

- آسیب پذیری بالا

- آسیب رسانی (صدمات جانی - آتش سوزی)

- مختل کردن عملکرد ساختمانهای مهم

ویژگیهای اجزای غیرسازه ای در ایران

وزن نسبتاً زیاد (دیوارها)

عدم یکپارچگی (دیوارها و نماهای آجری و سنگی)

شکندگی (نماهای آجری، سنگی و شیشه ای)

عدم اتصال مناسب به سازه اصلی

تنوع اجزای مکانیکی و برقی و مخبراتی

اجرای ضعیف

انواع اجزای غیر سازه ای

اجزای مکانیکی

تجهیزات گرمایش-سرمایش و تهویه
مطبوع (HVAC)
مخازن مایعات و آبگرمکن ها
لوله ها

اجزای معماری

سفت کاری دیوار های خارجی
سفت کاری دیوار های داخلی
نمای خارجی
نمای داخلی
جزئیات تزئینی
سقفهای کاذب
جان پناه ها و سایبانها
دودکشهای ساختمانی
راه پله ها

انواع اجزای غیر سازه ای (ادامه)

تجهیزات داخلی

قفسه ها

کفهای کاذب

آسانبرها

بالابرها و نقاله ها

اجزای برقی و مخابراتی

تجهیزات برقی و مخابراتی

سیم کشی ها و کابل کشی ها

تجهیزات روشنایی

ویژگیهای اجزای غیرسازه ای و تاثیر آنها در رفتار لرزه ای ساختمانها

آسیب پذیرتر بودن اجزای غیر سازه ای از خود سازه

آسیب رسان بودن حتی در صورت سالم ماندن سازه

توان ایجاد تلفات انسانی قابل توجه

توان ایجاد آسیبهای ثانویه جدی به سازه و محتویات آن

توان کاستن از ظرفیت بهره برداری سازه و یا حتی متوقف نمودن آن

بی اعتبار ساختن تحلیل و طراحی لرزه ای

Lafayette School in Seattle after the 1949 earthquake. The gable fell because of lack of adequate anchorage and defective masonry. The masonry fell on the landing in front of the main entrance. (Photo from an article by C. N. Dirlam reproduced in Thorsen, 1986)

This unanchored gable collapsed at the Castle Rock High School in the 1949 earthquake. The building is of un-reinforced masonry construction. **A student was killed by falling bricks.** (Photo from A. E. Miller Collection, University of Washington Archives)

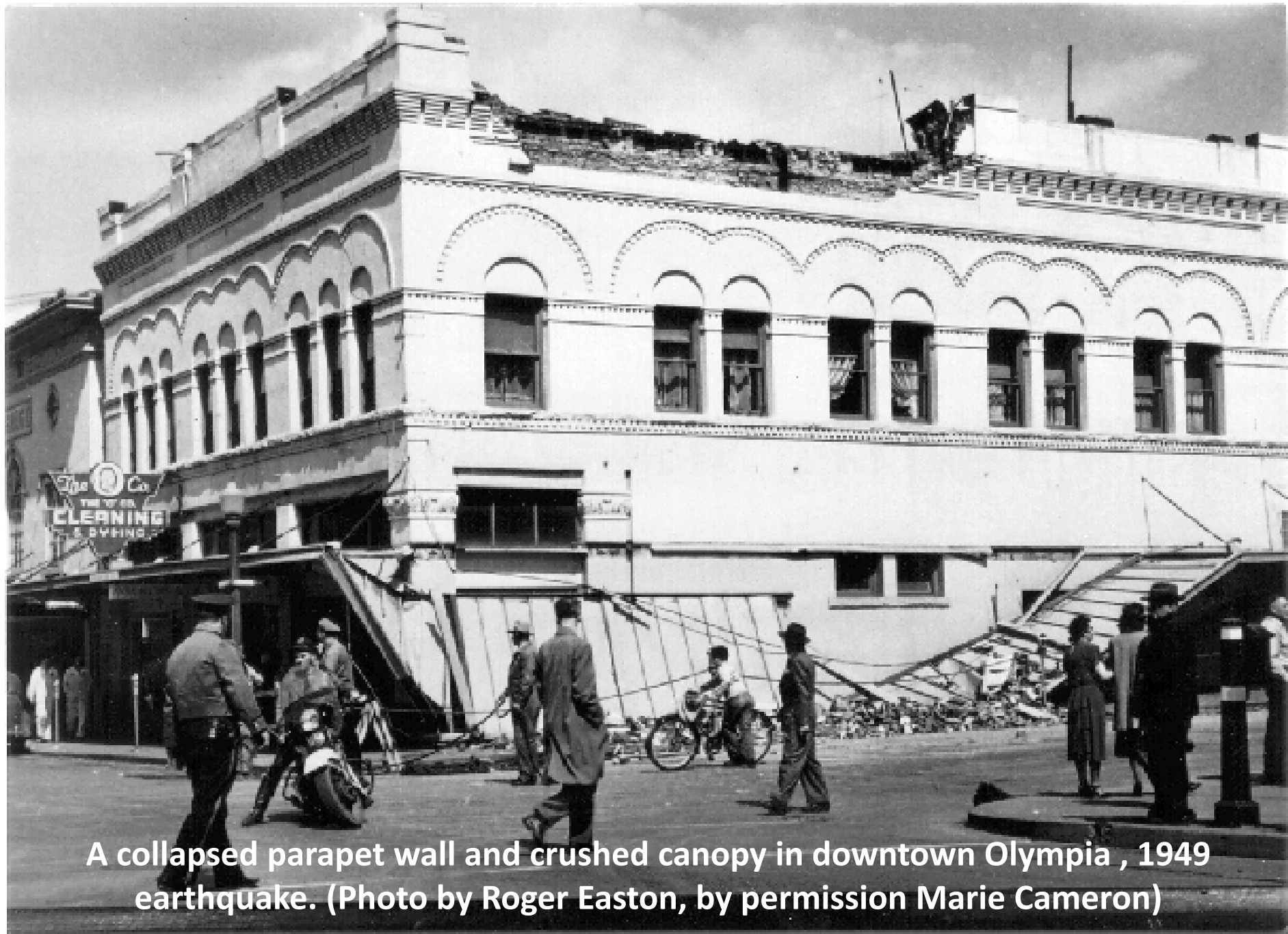

Glass windows broke on three sides of this ten-story building in Tacoma during the 1965 Seattle-Tacoma earthquake. (Photo by B. J. Morrill, from Steinbrugge and Cloud, 1965)

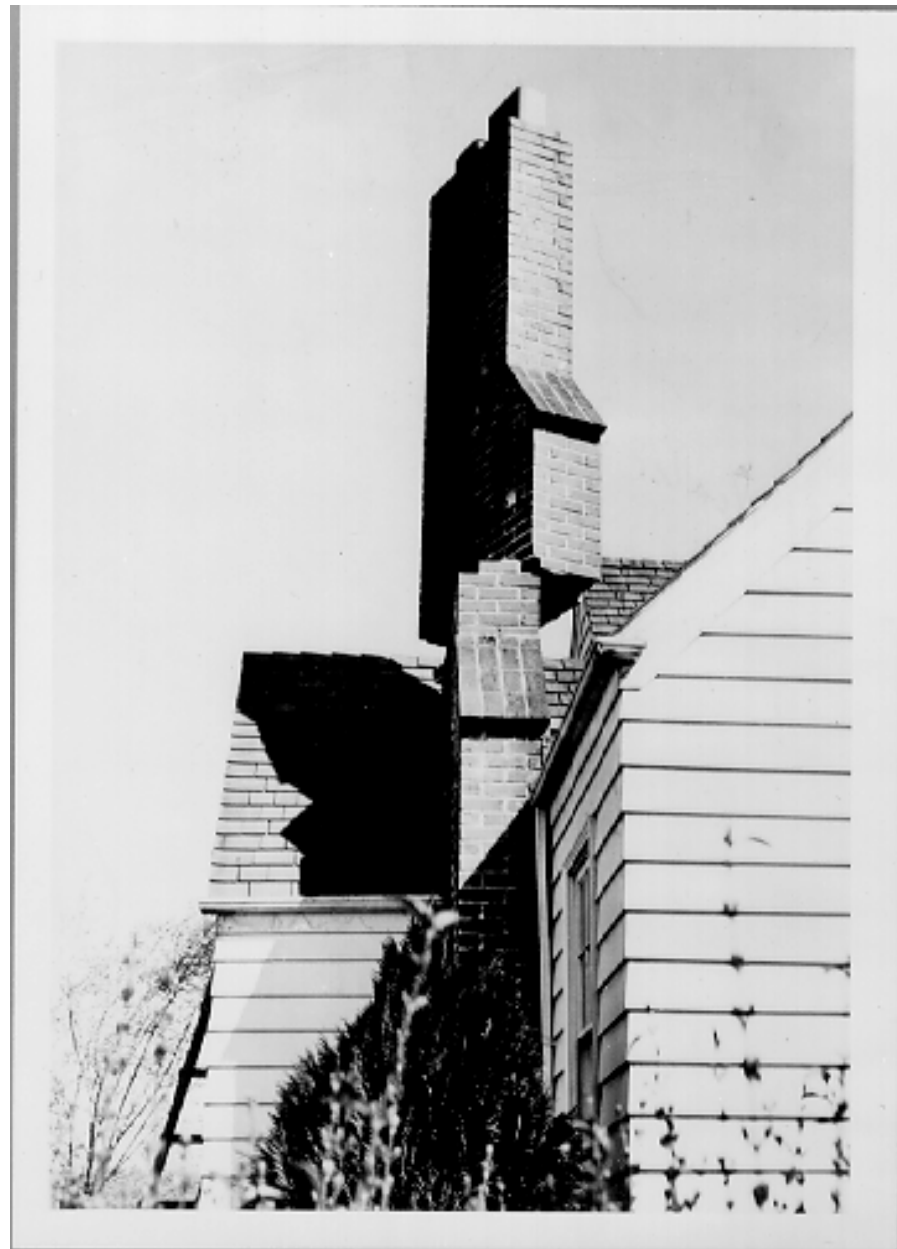
Egypt, Gulf of Aqaba (1995):
Nonstructural damage to the Helnan
Hotel lobby in Nuweiba.

A collapsed parapet wall and crushed canopy in downtown Olympia , 1949 earthquake. (Photo by Roger Easton, by permission Marie Cameron)

An un-reinforced brick chimney in Kelso damaged during the 1949 Olympia earthquake. This chimney twisted on a mortar joint. (Photo from Edwards, 1951)

Fallen light fixtures in the aisle of an Olympia schoolroom; these were shaken loose during the 1965 Seattle-Tacoma earthquake. (Photo by Del Ogden, Daily Olympian)

Library shelves overturned as a result of the 1949 Olympia earthquake. (Photo by permission of the Seattle Times Co.)

Kobe (1995): Steel buildings in the Nagata Ward. While the frames appear to be in good shape, the cladding was shaken off the building, posing a severe life-safety hazard

Ardekul 1997: Collapse of the upper part of the infilled walls in this reinforced concrete building created a short column effect. (Photo from CEST Report)

San Fernando, California earthquake, Feb. 9, 1971, Magnitude: 6.5 Damage to shelving and contents, Spectrolab 12484 Gladstone, Arroyo Light Industrial Tract

Location Description
San Fernando, California

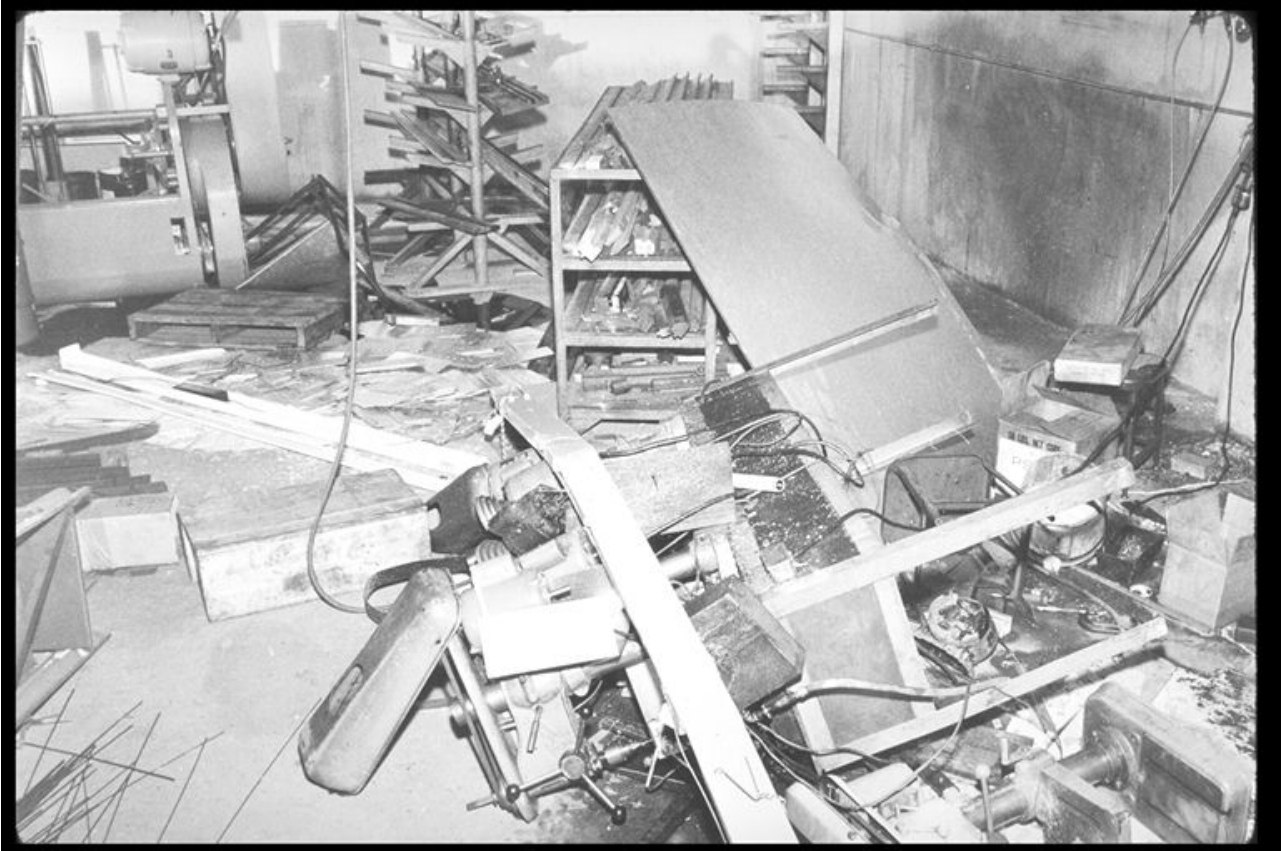
Structure Name
Underwood & Sons

Photographer/Artist
unknown

Earthquake
San Fernando, California
earthquake, Feb. 9, 1971

Magnitude
6.5

Damage to equipment and
supplies at Underwood & Sons,
12418 Gladstone.

اطلاعات مورد نیاز برای بهسازی

اطلاعات تاریخیچه ای

نقشه های اجرا شده

مشخصات دستگاهها و تجهیزات

مشخصات سازنده

زمان ساخت

رده بندی رفتاری اجزای غیر سازه ای

رده بندی رفتاری اجزا

اجزای حساس به تغییر شکل یا تغییر مکان
اجزای حساس به شتاب

ویژگیهای اجزای غیرسازه ای

سختی اولیه فراوان و مقاومت نهایی
ناچیز

کم دقت و یا حتی بی اعتبار نمودن
تحلیل

ایجاد خرابی زودرس در سازه

روشهای ارزیابی اجزای غیر سازه ای

روش تجویزی

روش تحلیلی

گامهای روش تحلیلی

تعیین رده رفتاری جز

تعیین سطح عملکرد

محاسبه نیروهای لرزه ای افقی و عمودی (در صورت لزوم)

محاسبه تغییر مکانها و یا تغییرشکلهای لرزه ای (در صورت لزوم)

کنترل معیاری تنش یا تغییر مکان و یا هر دو بسته به نوع جز غیرسازه ای

جدول ۹-۲- ملزومات بهسازی اجزاء مکانیکی - برقی و تجهیزات داخلی براساس سطوح خطر و سطوح عملکرد

نوع جزء	مشخصات اجزاء	لرزه خیزی کم			لرزه خیزی متوسط			لرزه خیزی زیاد و خیلی زیاد			رده بندی	شرایط بزرگنمایی	شرایط اصلاح
		ایمنی جانی	ایمنی جانی	استفاده ایمنی جانی	ایمنی جانی	ایمنی جانی	استفاده ایمنی جانی	ایمنی جانی	ایمنی جانی	استفاده ایمنی جانی			
الف- اجزاء مکانیکی													
۱- تأسیسات سرمایش و گرمایش (بند ۹-۱-۱)	برج طاق کن	-	+	+	+	+	+	+	+	+	ش	۱	۲
	دستگاههای مرکزی مانند دیگها گرمایش پمپها چیلرها و غیره	-	-	+	+	+	+	+	+	+	ش	۱	۲
	واحدهای مانند کانالها رفتاریورها فن کویلها و غیره	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ش	۱	۲
۲- مخازن مایعات و آبگرمکنها (بند ۹-۱-۲)	پایه دار	-	-	+	+	+	+	+	+	+	ش	۲/۵	۱/۵
	بدون پایه	-	-	+	+	+	+	+	+	+	ش	۲/۵	۲
۳- لوله ها (بند ۹-۱-۳)	محتوی مواد خطرناک	+	+	+	+	+	+	+	+	+	ش/ت	۲/۵	۱
	تحت فشار	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ش/ت	۲/۵	۲
	بدون فشار	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ش/ت	۲/۵	۲

روشهای بهسازی اجزای غیر سازه ای

تعمیر و یا تقویت خود جزء

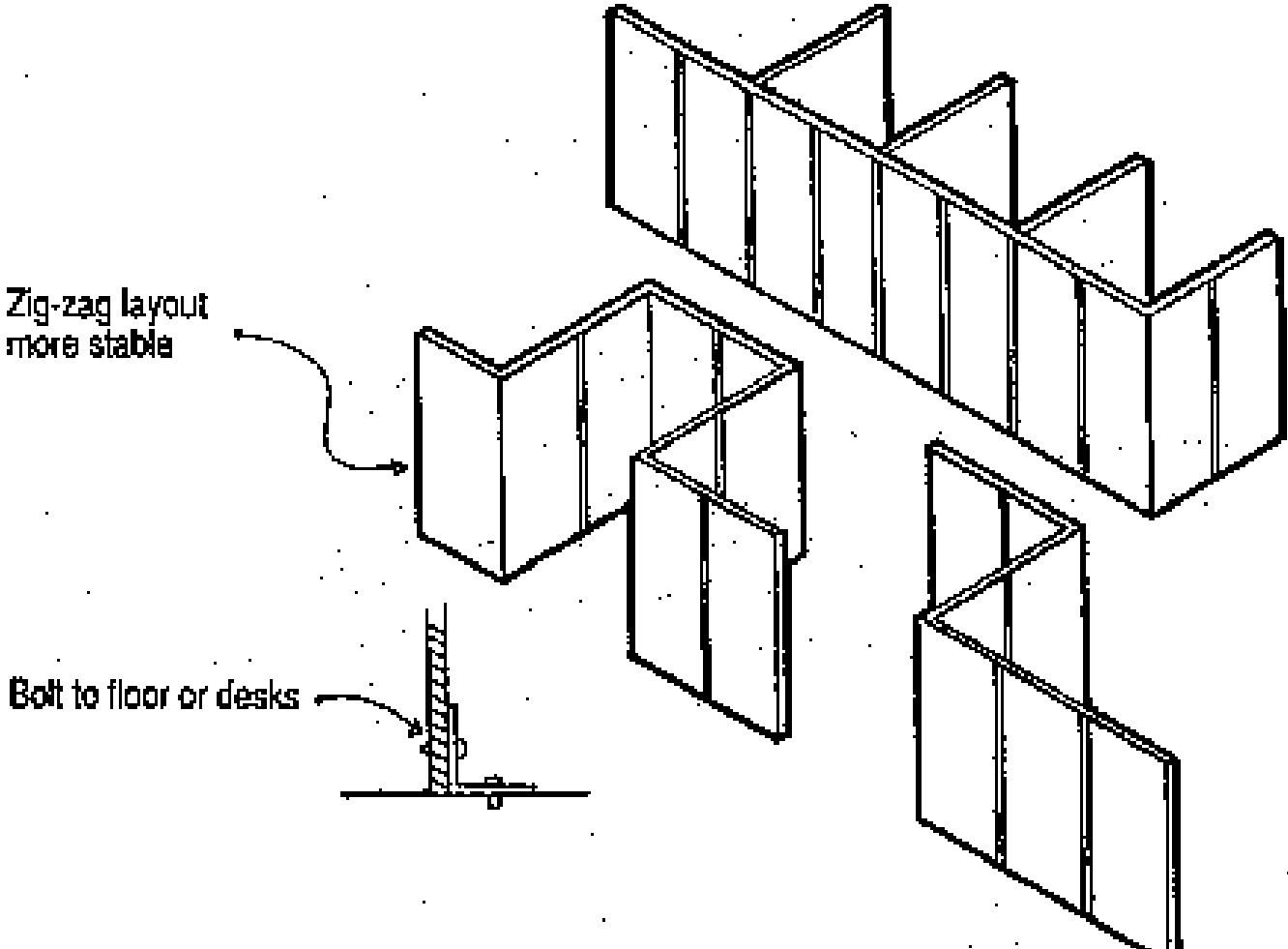
تقویت و یا افزودن مهارها یا اتصالات جزء به سازه

جداسازی لرزه ای جزء (در صورت لزوم و امکان)

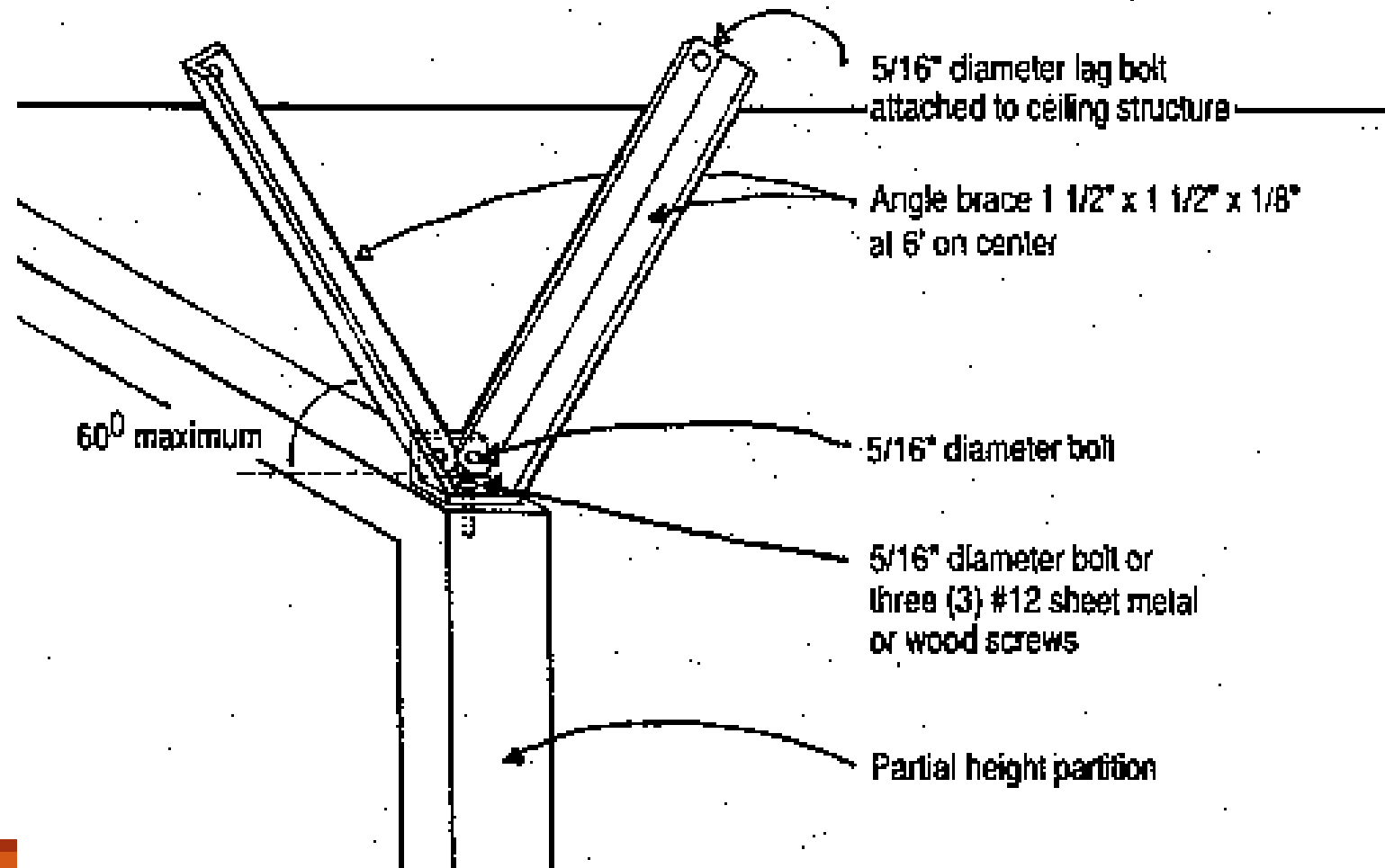
جایگزین نمودن جزء غیر قابل بهسازی با جزء مناسب

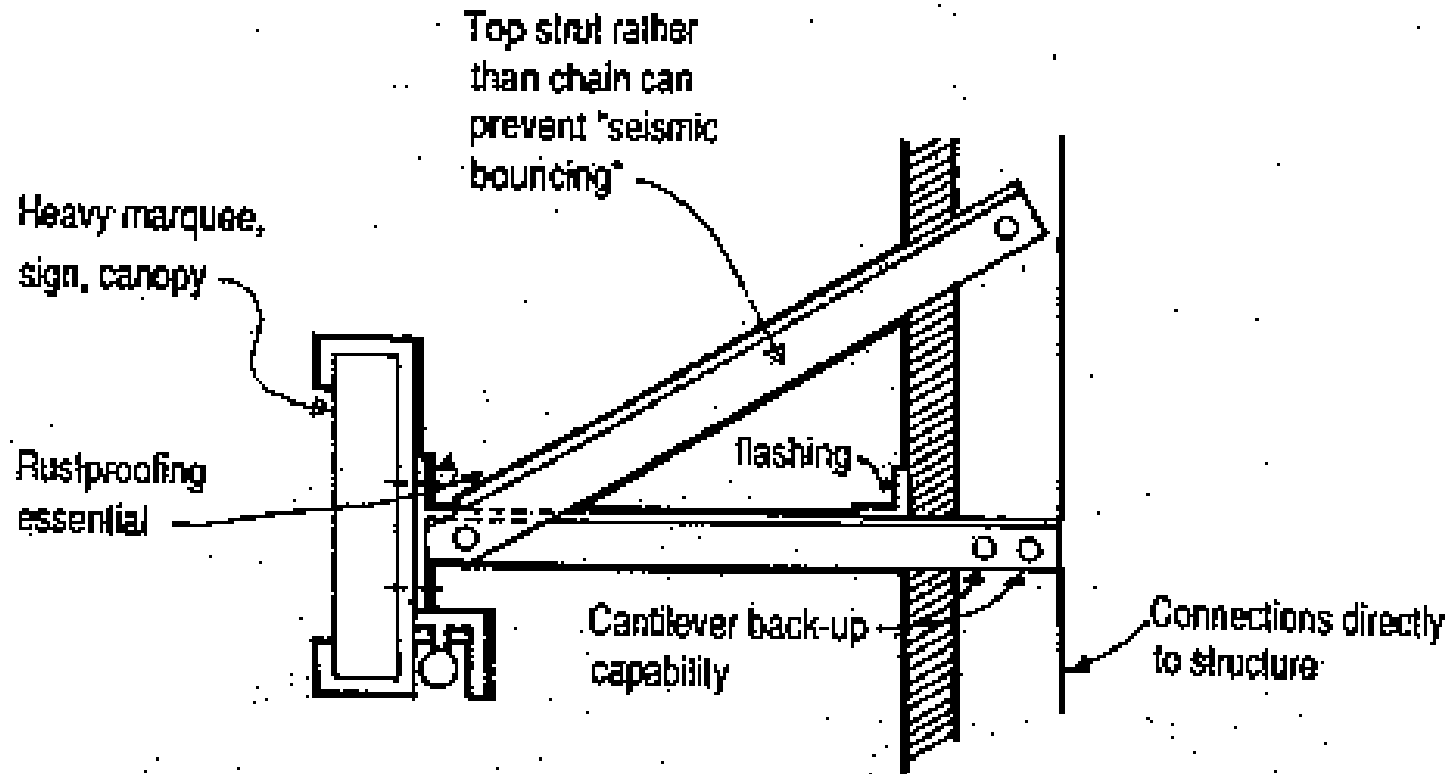
Interlocking arrangement for seismic stability

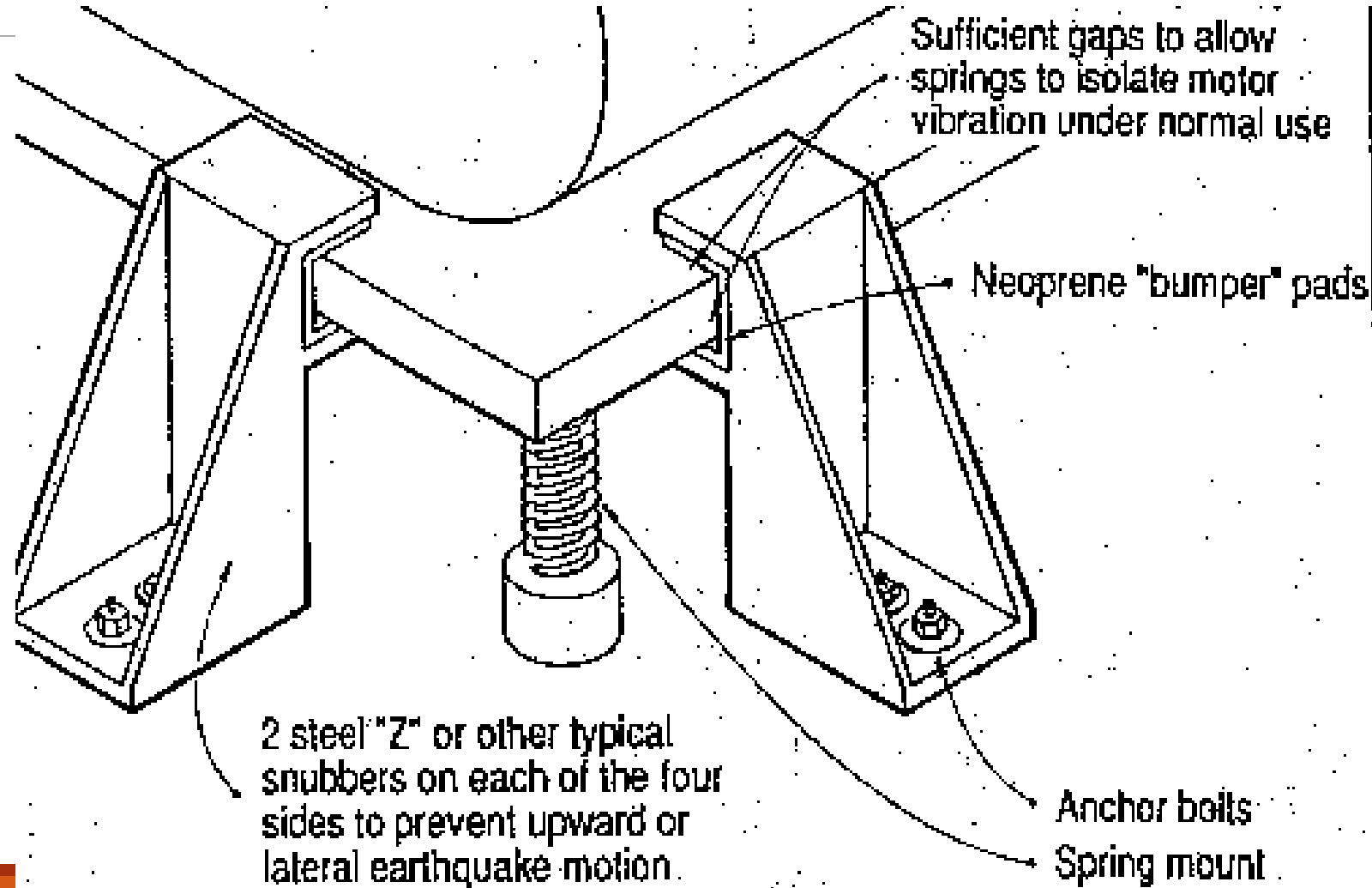
Seismic bracing of non-structural partitions and room dividers

Bracing of cantilevered marquee or sign

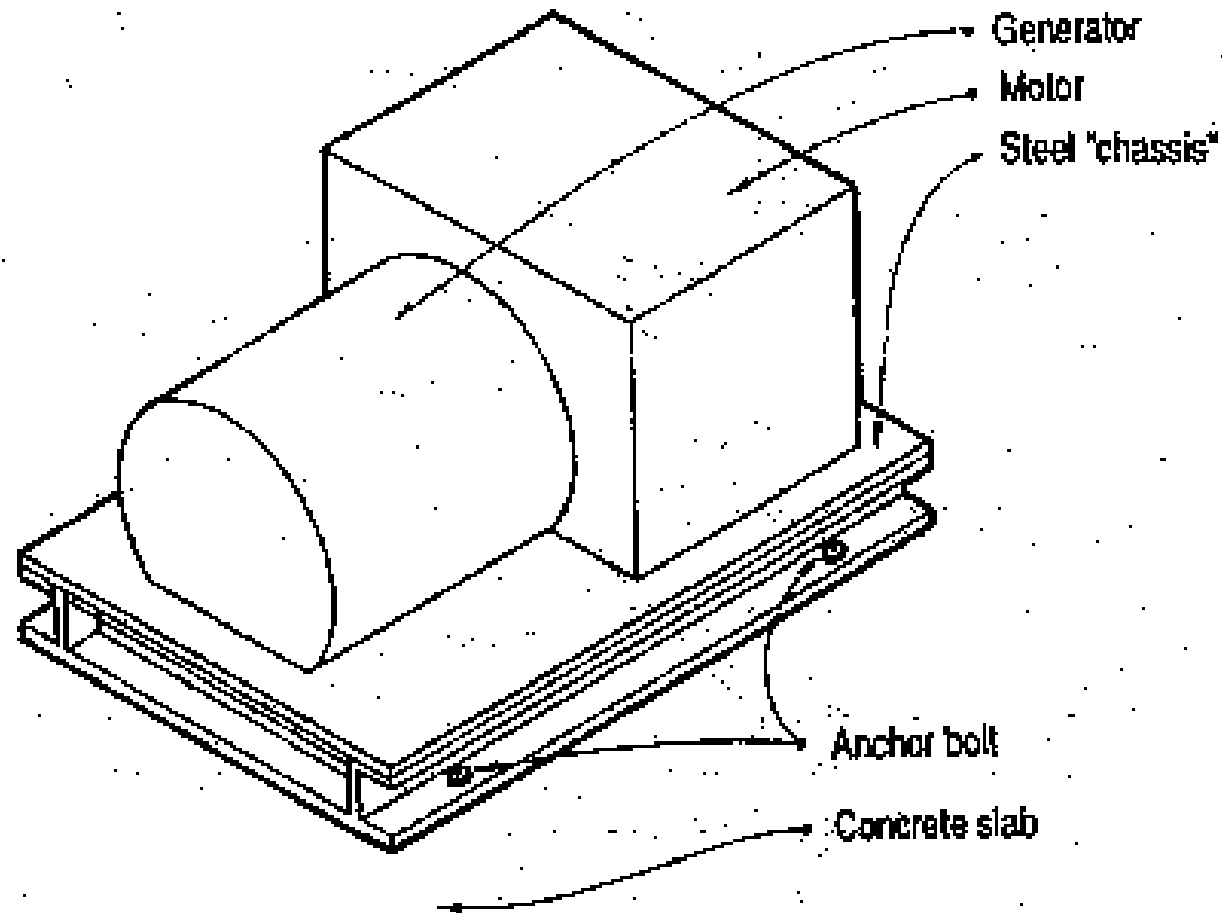

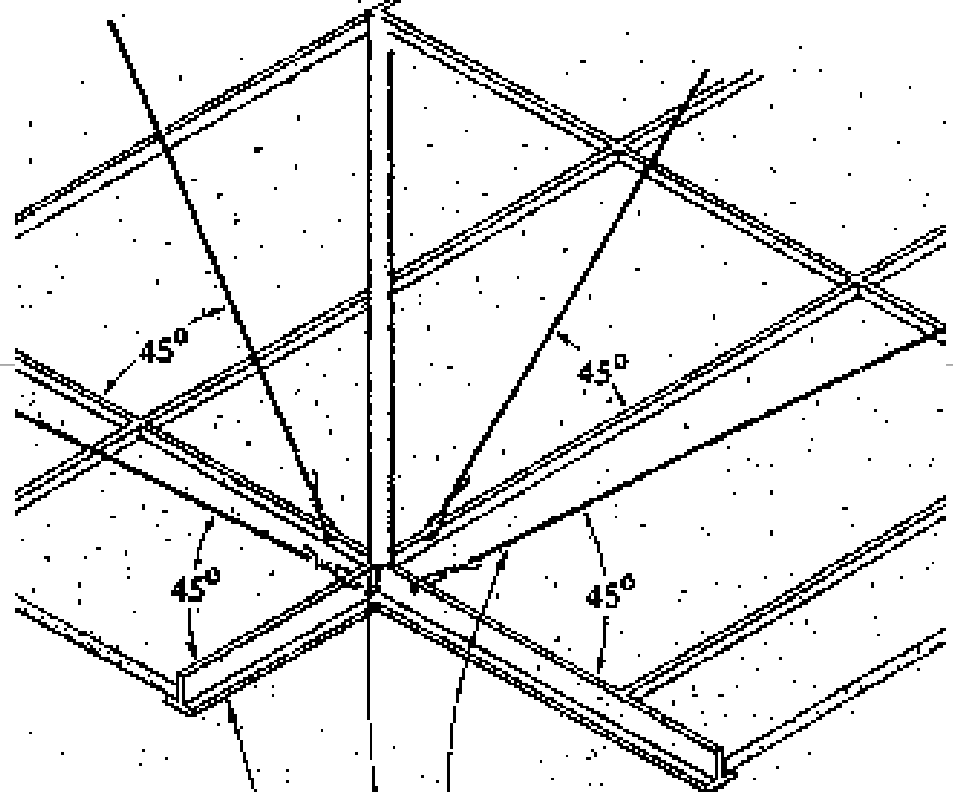
Seismic snubbers and spring mount for mechanical equipment

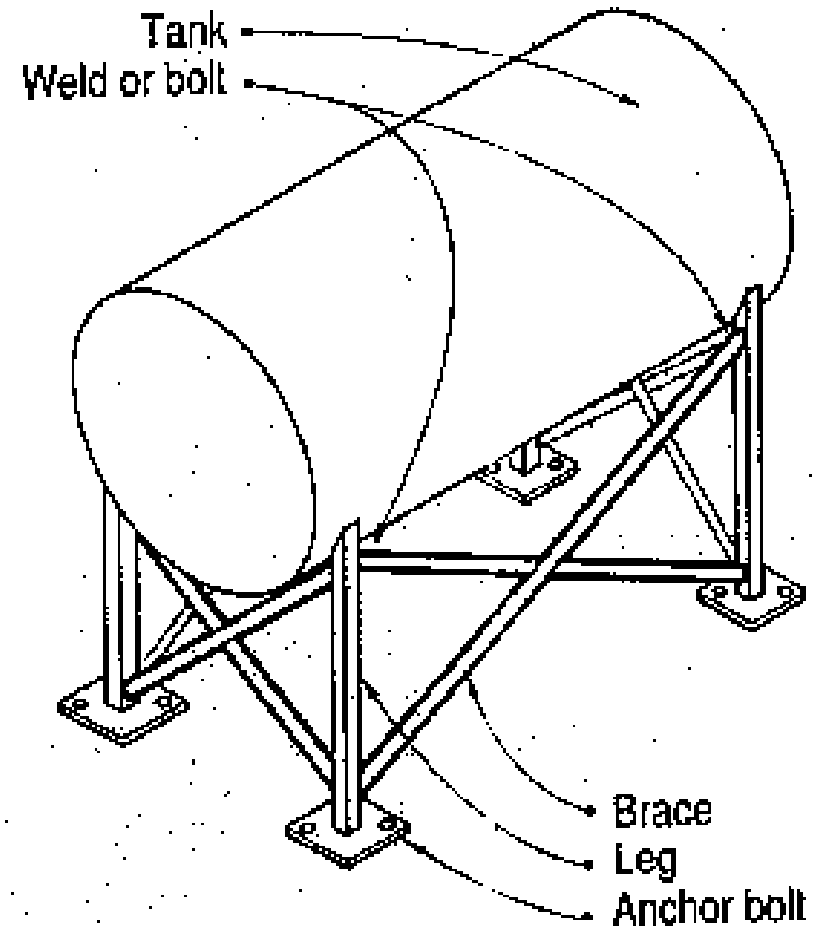
Anchor bolt and chassis system for mechanical equipment

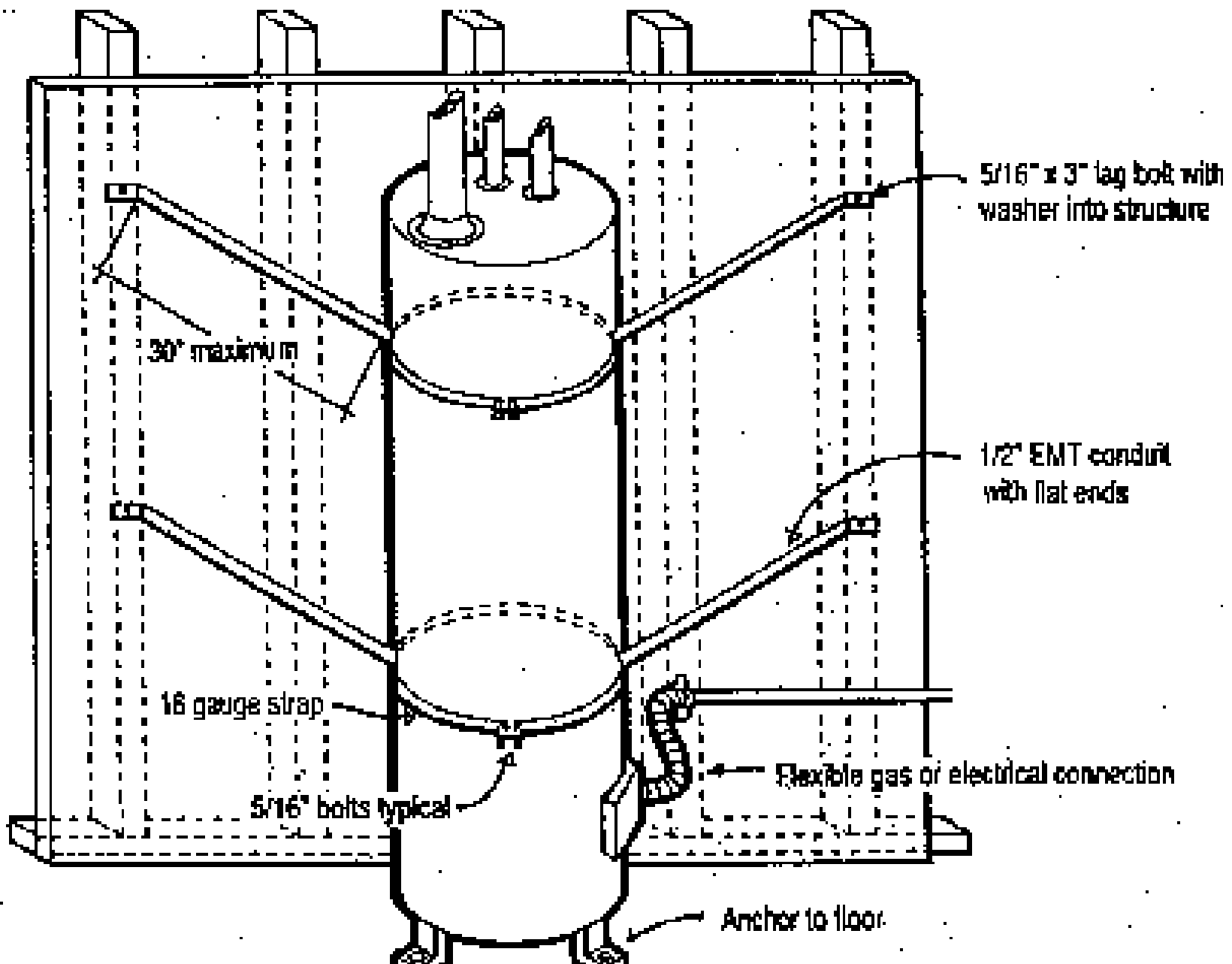

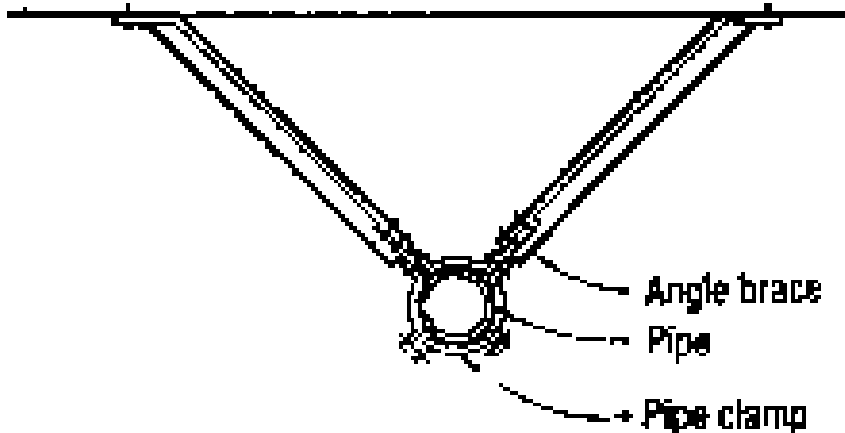
12 gauge wires
Adjustable
compression struts
to prevent vertical
movement
Main runner

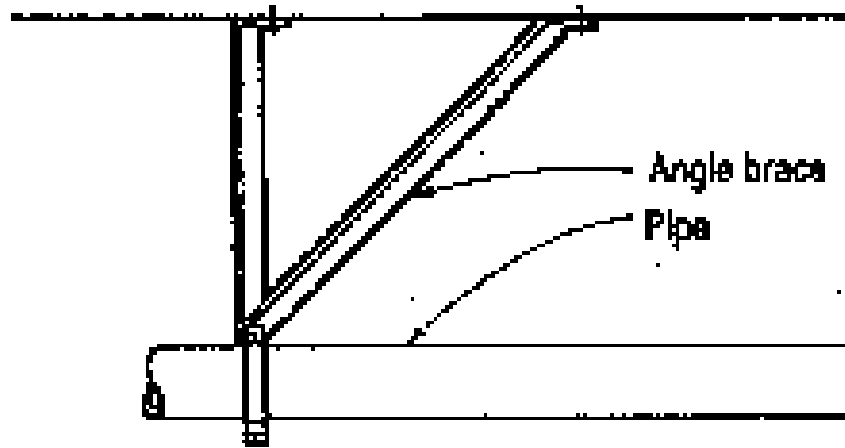
Tank
Weld or bolt
Brace
Leg
Anchor bolt

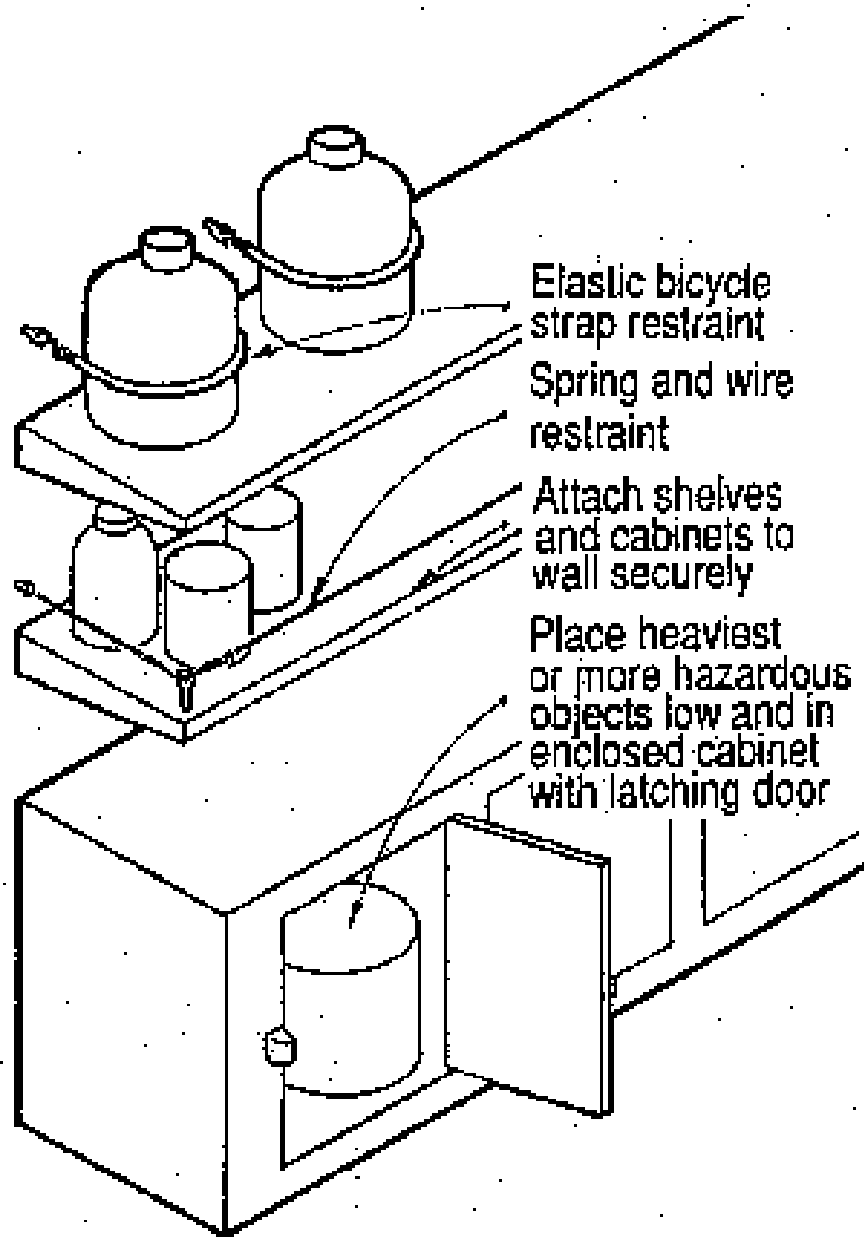

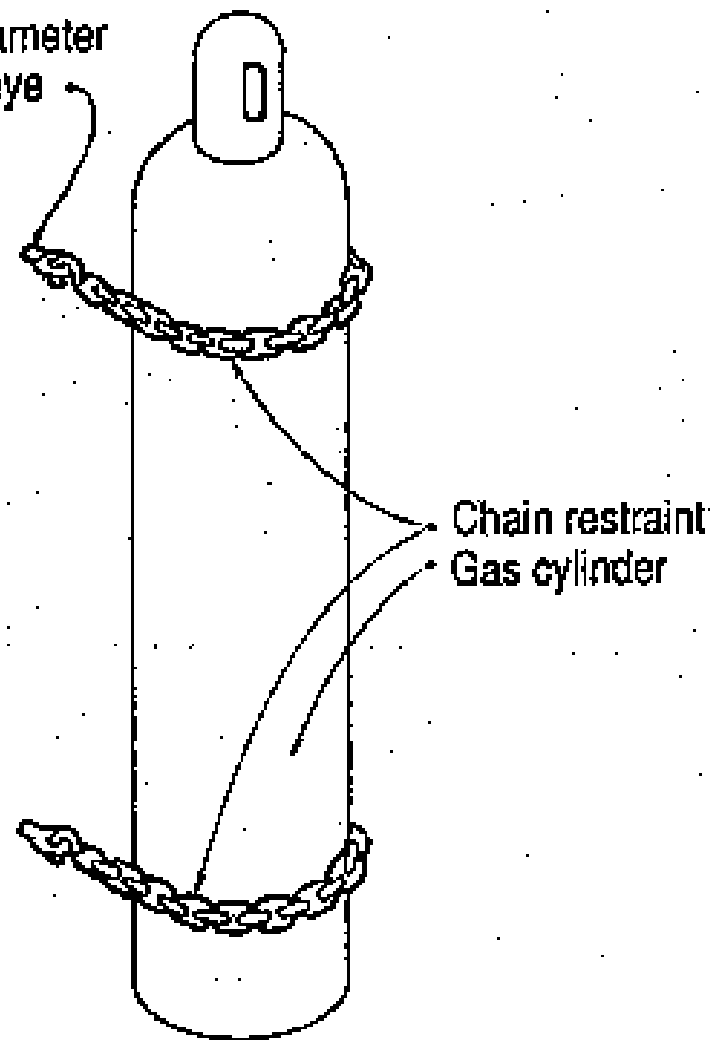

Attach securely to structure

1/4 " diameter
screw eye

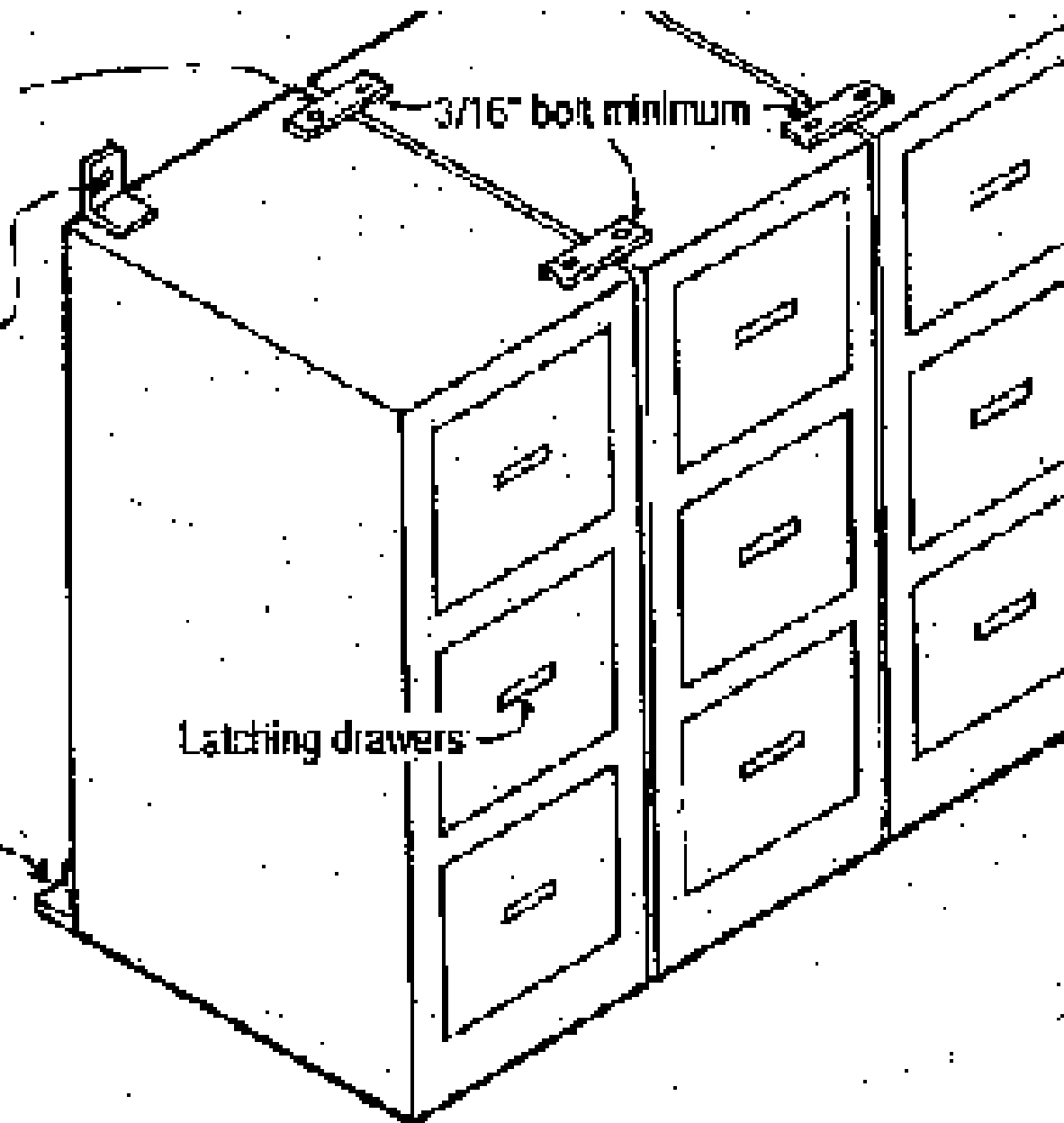
Top connections to tie
units together to form
more stable shape.

Two (2) $\frac{3}{4}$ " diameter bolts
or #14 wood screws per unit.

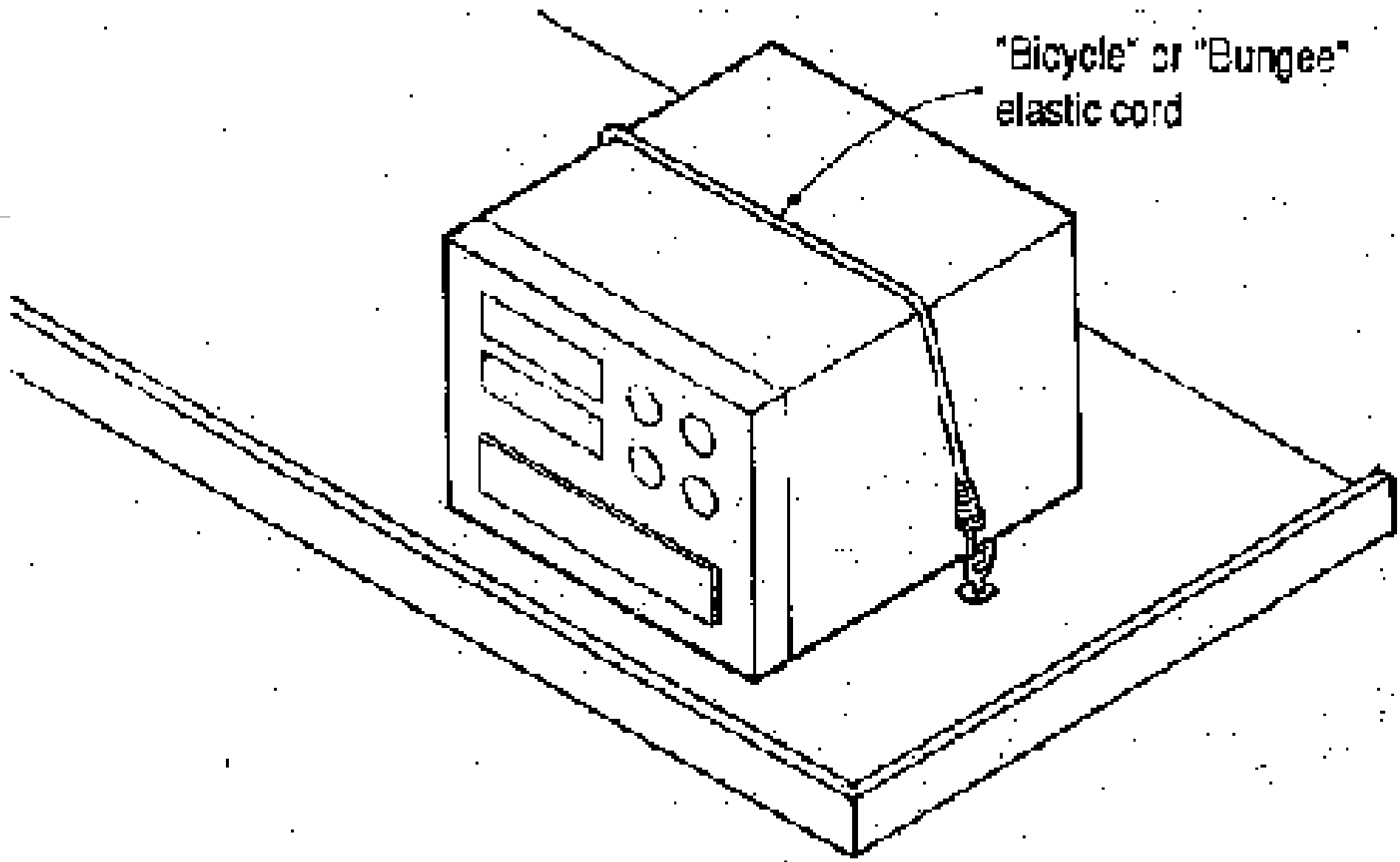
2" (min) into stud
or structural member.

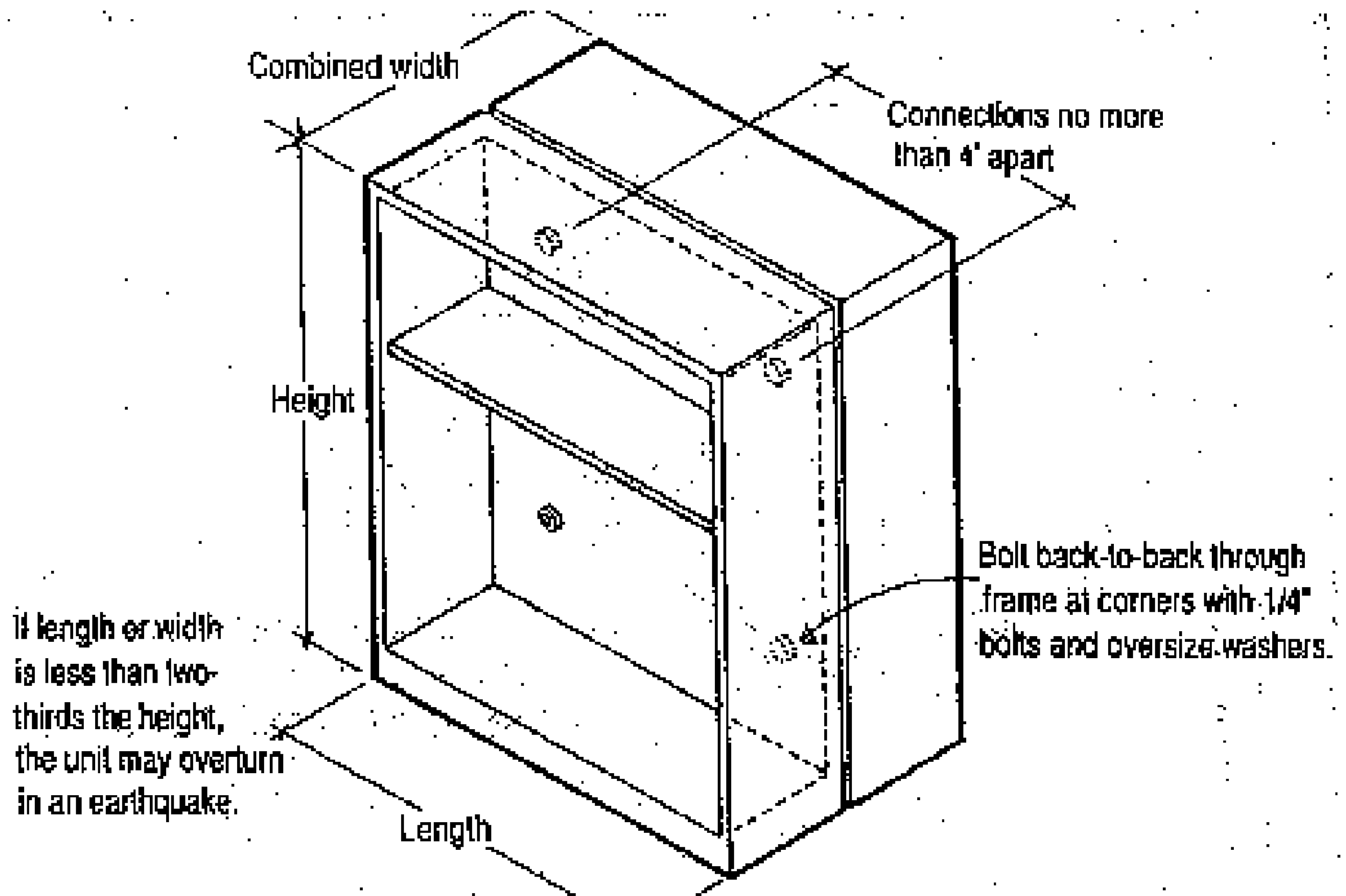
Use continuous angle with
lag bolts or expansion
anchors to floor

Do not use toggle bolts.

"Bicycle" or "Bungee"
elastic cord

Combined width

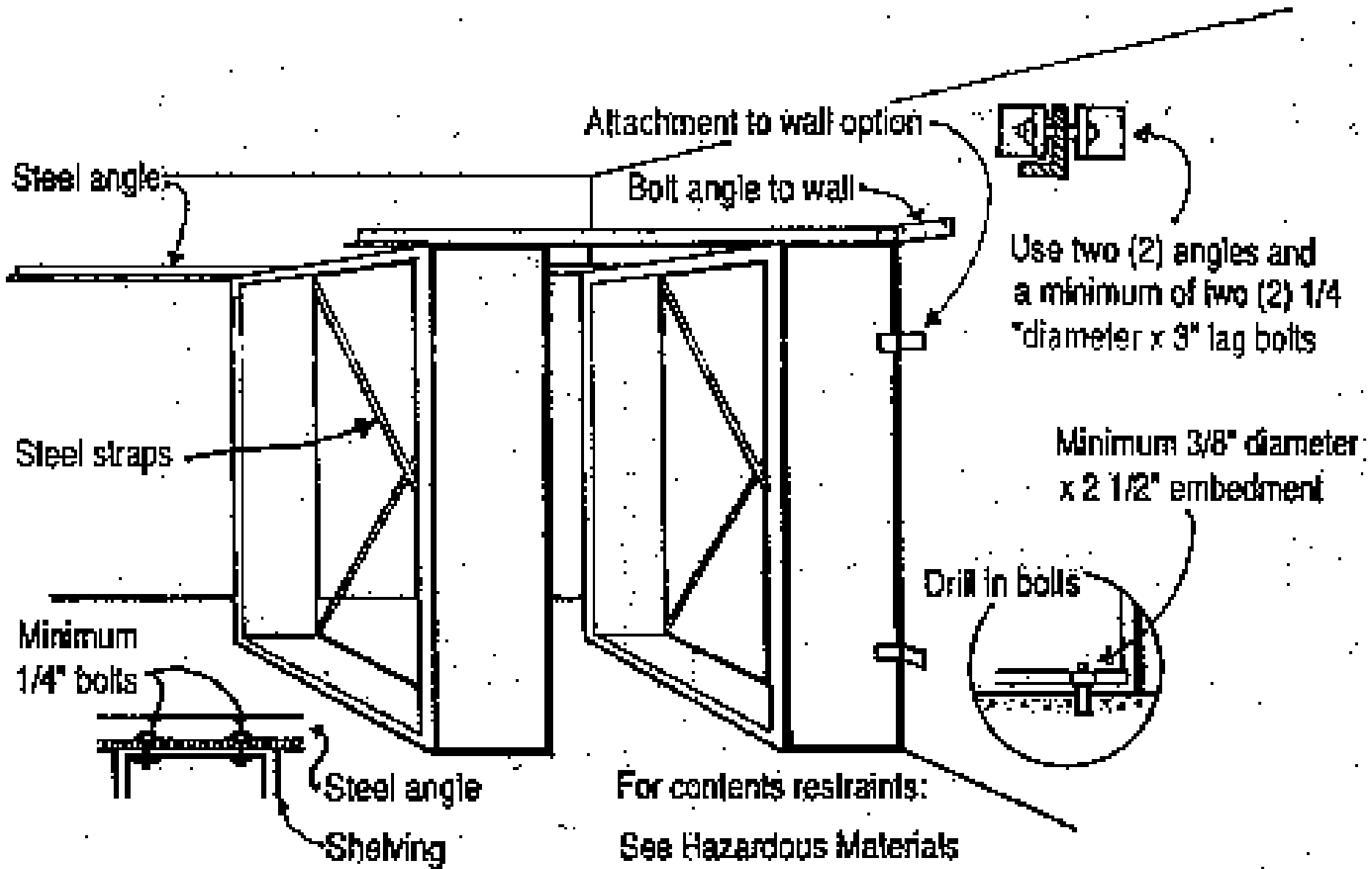
Connections no more than 4' apart

Height

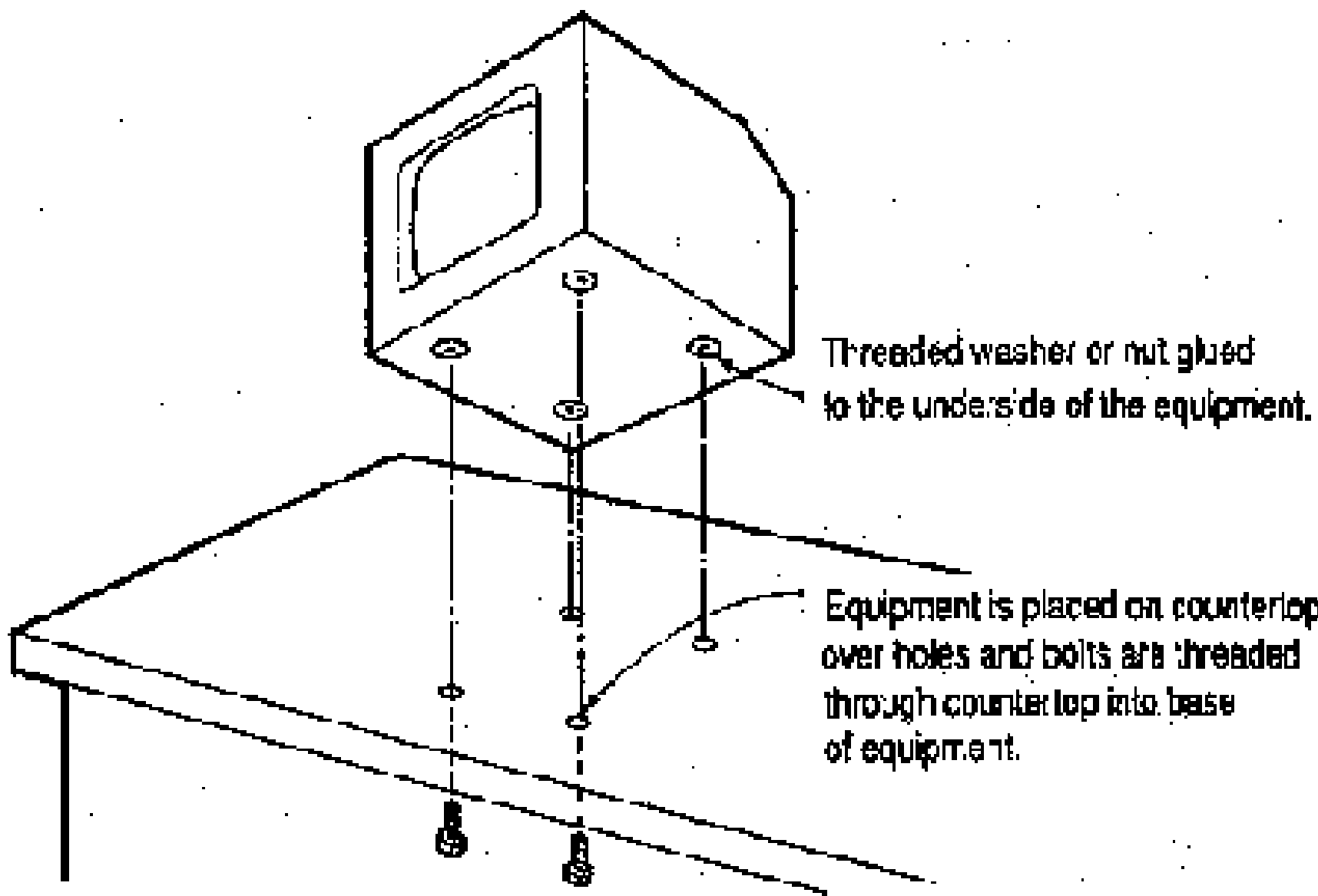
Bolt back-to-back through frame at corners with 1/4" bolts and oversize washers.

If length or width is less than two-thirds the height, the unit may overturn in an earthquake.

Length

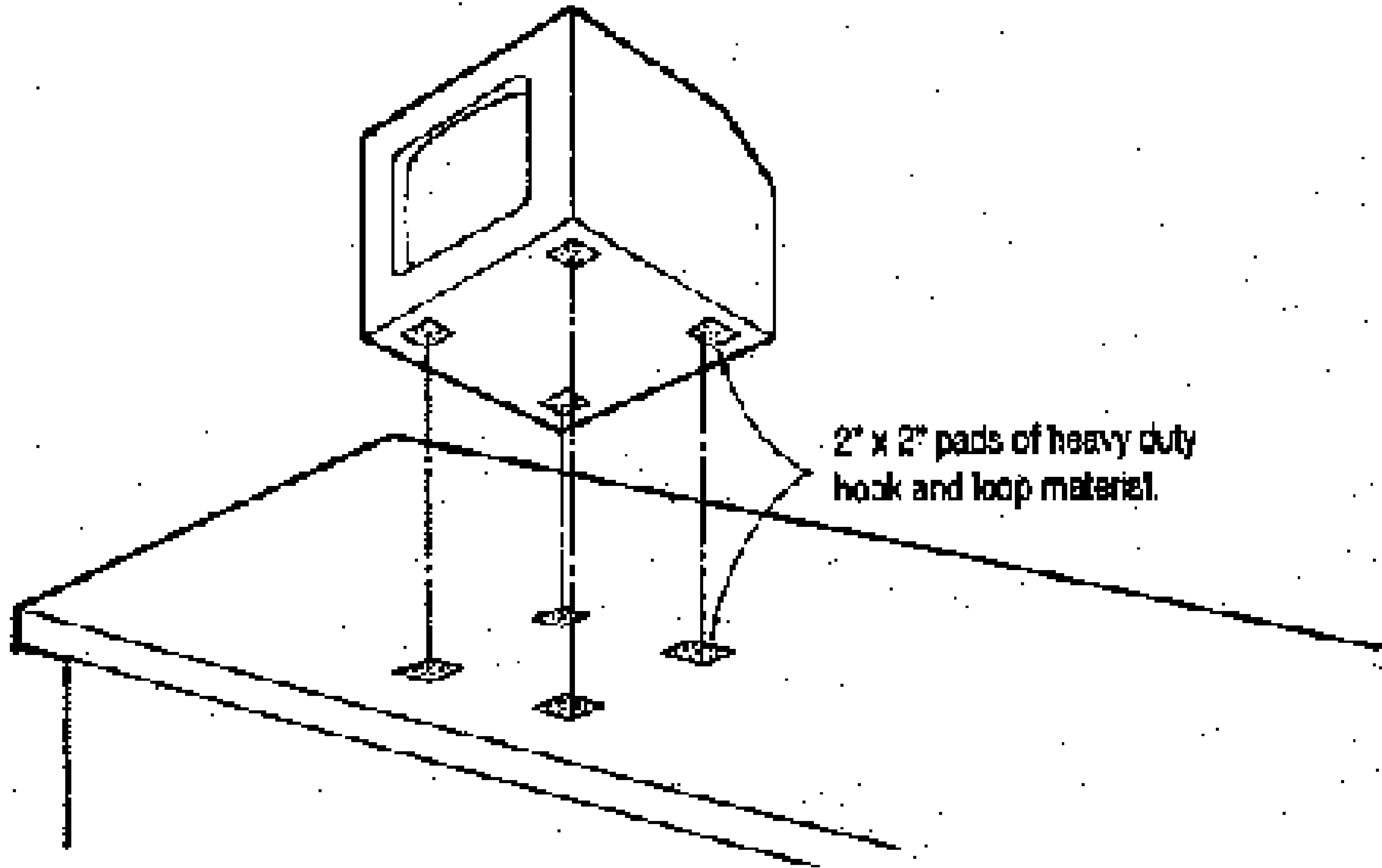

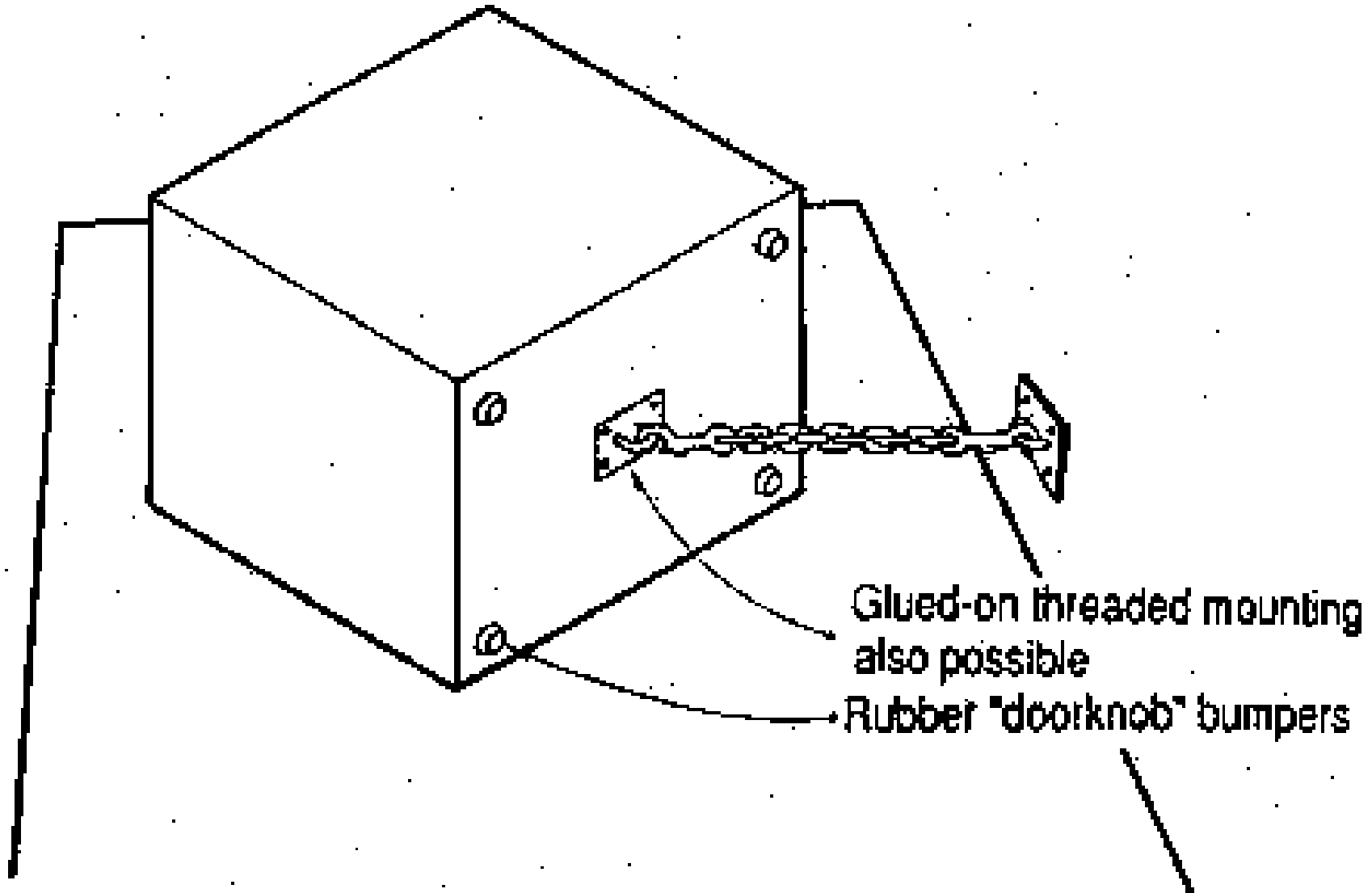

Threaded washer or nut glued to the underside of the equipment.

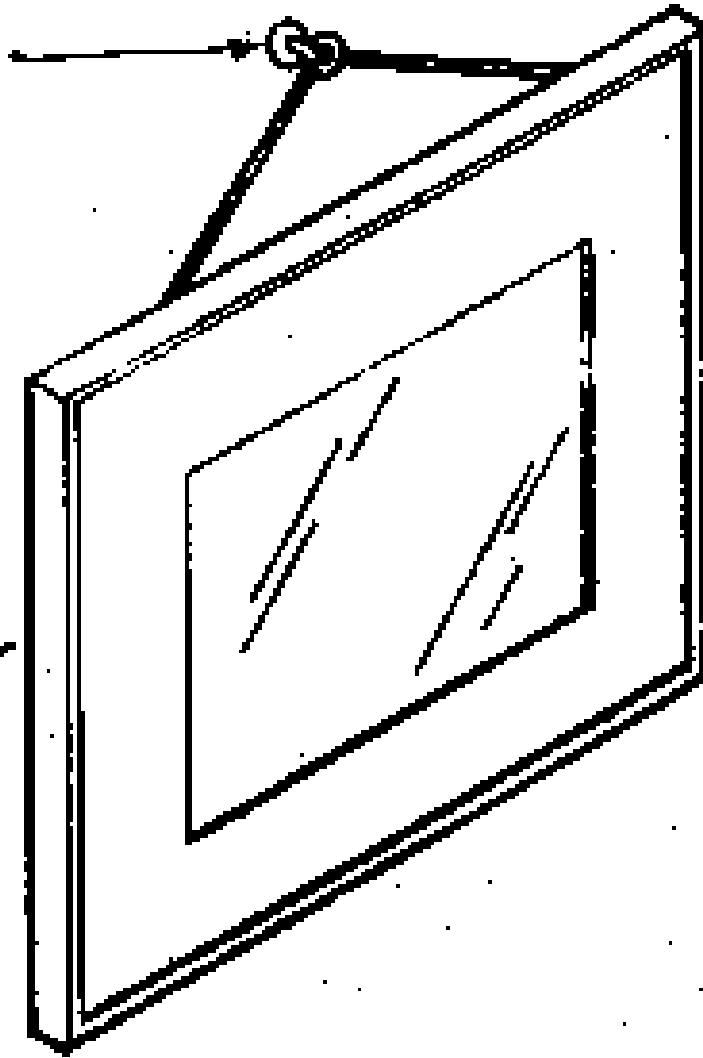
Equipment is placed on countertop over holes and bolts are threaded through countertop into base of equipment.

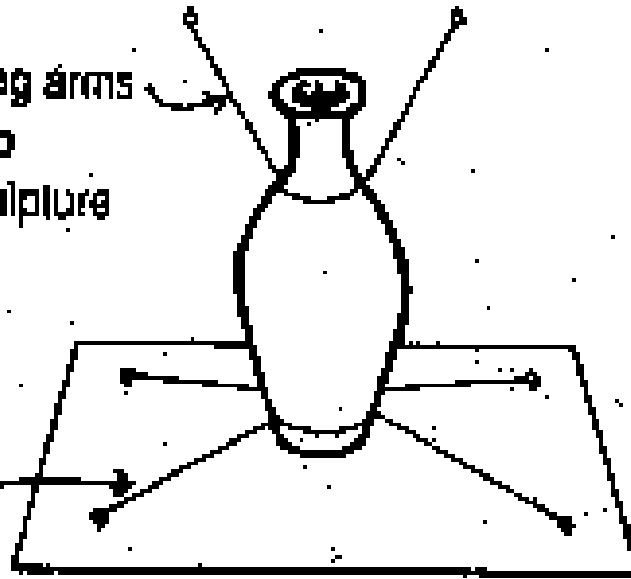

Hook connected to wall stud. Close hook with
pliers after hanging object.

Hanging object.

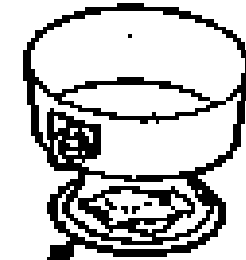
Bent wire supporting arms
can be fashioned to
hold onto small sculpture

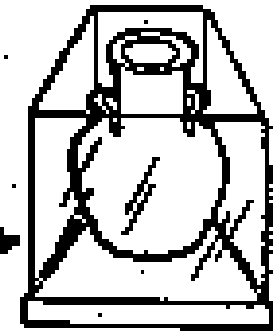
Monofilament fishing line guy lines

Supporting pedestal and cabinet
must also be anchored

"Bean bag" containing sand or
shot to lower the center of
gravity.

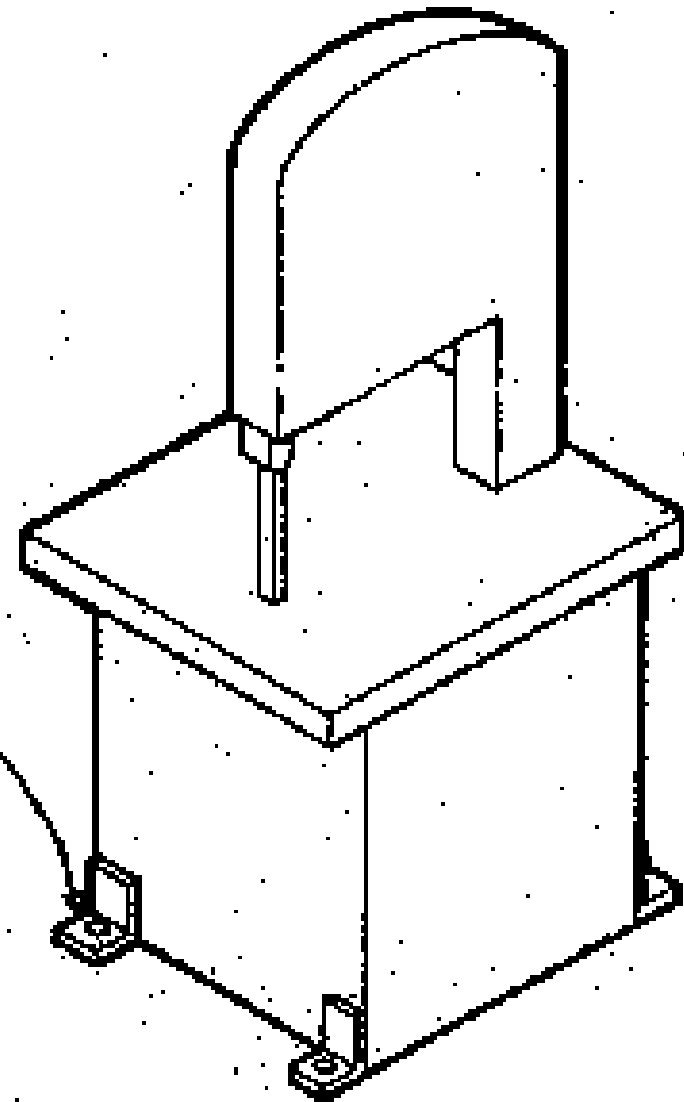
Glass case close fitting
at top or sides

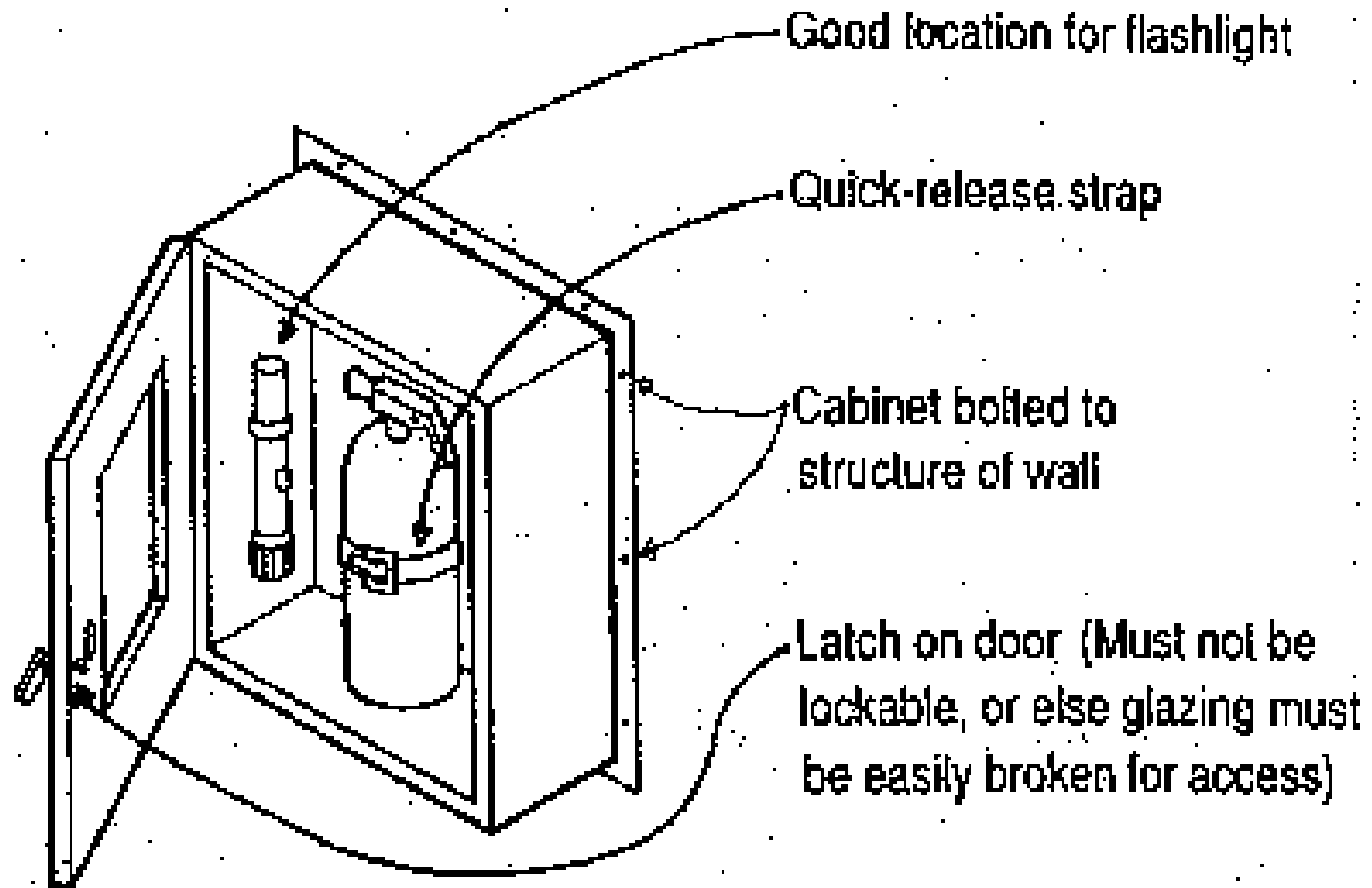

For objects under 1000 lbs.

For heavier equipment,
seek an architect's or
engineer's advice.

Minimum 1/2" wide x 3" embedment
expansion anchors at each corner.
Torque test to 30 foot-pounds.

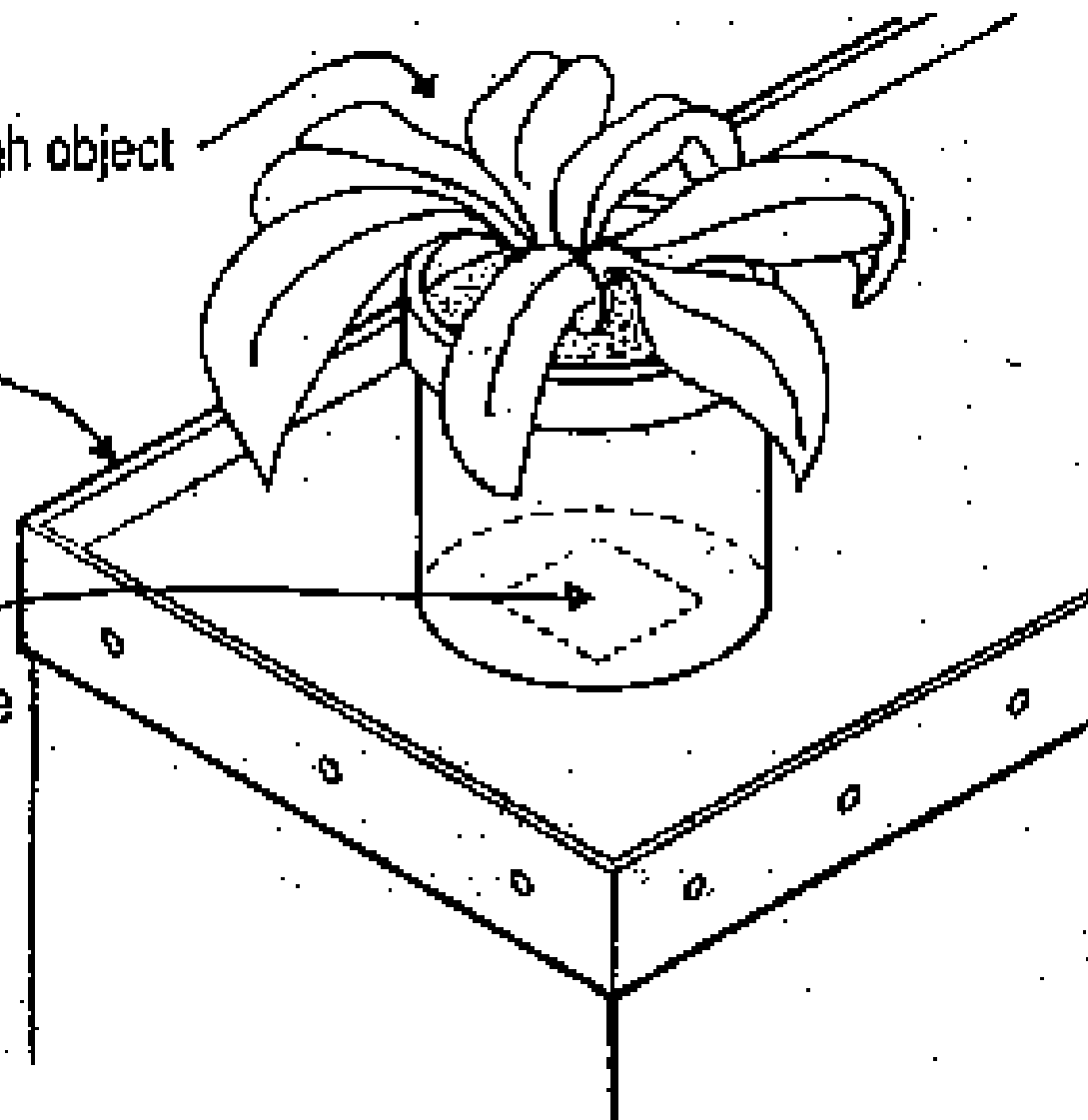

Potted plant or other heavy, high object

Guard rail alternative

Large patches (4 x 5 sq. in.)
of Velcro glued with appropriate
adhesive, to bottom of object
and top of cabinet.

See separate chart for tall file cabinets

اجزای غیرسازه‌ای باید طی گام‌های زیر بهسازی شوند.

- ۱- هدف بهسازی، که شامل سطح عملکرد و سطح خطر زلزله می‌باشد، باید طبق بخش (۱-۴) تعیین شود. لرزه‌خیزی محل نیز با توجه به بند (۱-۷) تعیین می‌شود. اگر سطح عملکرد انتخابی ساختمان شامل سطح عملکرد لحاظ‌نشده برای اجزای غیرسازه‌ای باشد، لزومی به رعایت ضوابط این فصل نیست.
- ۲- بازبینی کامل ساختمان برای تعیین وضعیت اجزا باید طبق بند (۱-۲-۹) انجام شود.
- ۳- ضرورت کنترل برای بهسازی برای سطح عملکرد انتخاب‌شده و رده‌بندی رفتاری مربوط باید با استفاده از جدول (۱-۹) یا (۲-۹) تعیین شود.
- ۴- اندرکنش اجزای سازه‌ای و غیرسازه‌ای باید طبق بخش (۵-۹) در نظر گرفته شود.
- ۵- رده‌بندی رفتاری هر جزء غیرسازه‌ای باید طبق بخش (۶-۹) انجام شود.
- ۶- ارزیابی باید با ملاحظه بند (۲-۳-۹) و طبق بخش (۷-۹) و با استفاده از رده‌بندی رفتاری مشخص‌شده در جدول (۱-۹) یا (۲-۹) صورت گیرد.
- ۷- اجزایی که معیارهای پذیرش موردنظر را برآورده نسازند باید طبق بخش (۸-۹) بهسازی شوند.

۹-۲-۱- بازرسی وضعیت موجود

بازرسی وضعیت موجود اجزای غیرسازه‌ای حداقل باید شامل موارد زیر باشد:

۱- پیکربندی انواع اجزای غیرسازه‌ای موجود و نحوه‌ی اتصال آن‌ها به سازه؛

۲- شرایط فیزیکی هر نوع جزء غیرسازه‌ای و اینکه فرسودگی رخ داده است یا خیر؛

۳- وجود اجزای غیرسازه‌ای که می‌توانند بالقوه بر عملکرد کل ساختمان تاثیر داشته باشند.

۴- وجود دیگر اجزای غیرسازه‌ای که خرابی آنها می‌تواند بر روی عملکرد جزء غیرسازه‌ای مورد نظر تاثیر داشته باشد.

اجزای غیرسازه‌ای باید براساس نوع حساسیت پاسخشان طبق جدول‌های (۱-۹) و (۲-۹) رده‌بندی شوند.

۹-۶-۱- اجزای حساس به شتاب

این رده شامل اجزایی است که به تغییرشکل حساس نبوده اما به نیروهای اینرسی حساس هستند و خسارات وارد بر آنها نیز ناشی از این نیروها می‌باشد. این اجزا باید برای نیروهای طراحی لرزه‌ای طبق بند (۱-۲-۷-۹) یا (۲-۲-۷-۹) کنترل شوند.

۹-۶-۲- اجزای حساس به تغییرشکل

این رده شامل اجزایی است که به تغییرشکل ناشی از تغییرمکان نسبی سازه نیز حساس هستند و خسارت وارد بر آنها ناشی از این تغییرشکل می‌باشد. این اجزاء باید برای تغییرشکل طبق بند (۳-۲-۷-۹) کنترل شوند.

۹-۶-۳- اجزای حساس به شتاب و تغییرشکل

این رده شامل اجزایی است که به نیروهای اینرسی و به تغییرشکل ناشی از تغییرمکان نسبی سازه حساس هستند و خسارت وارد بر آنها ناشی از نیروها و تغییرشکل می‌باشد. این اجزاء باید برای نیروهای طراحی لرزه‌ای طبق بند (۱-۲-۷-۹) یا (۲-۲-۷-۹)، و برای تغییرشکل طبق بند (۳-۲-۷-۹) کنترل شوند.

دو روش زیر برای ارزیابی اجزای غیرسازه‌ای وجود دارد که باید براساس جداول (۹-۱) و (۹-۲) انتخاب شود.

- روش تجویزی

- روش تحلیلی

۹-۷-۱- روش تجویزی

روش تجویزی برای ارزیابی یک جزء به صورت استفاده از مشخصات ارائه شده برای آن جزء توسط کارخانه سازنده می‌باشد. استفاده از روش تجویزی در موارد مجاز دانسته شده در معیارهای پذیرش اجزا، مشروط بر آنکه جزء مورد بررسی توسط سازندگان معتبر و آشنا به مسائل لرزه‌ای منطقه، تولید یا ساخته شده باشد و این مسائل نیز در طراحی و ساخت اجزا ملحوظ شده باشد، مجاز می‌باشد.

۹-۷-۲- روش تحلیلی

روش تحلیلی باید براساس رده‌بندی رفتاری اجزا طبق جداول (۹-۱) و (۹-۲) انتخاب و همچنین نیروها و تغییرشکل‌های اجزای غیرسازه‌ای باید به ترتیب زیر محاسبه شوند.

۱- اگر رده‌بندی رفتاری جزء مطابق جدول‌های (۹-۱) یا (۹-۲) حساس به شتاب تعیین شده است و سطح عملکرد ایمنی جانی محدود یا ایمنی جانی برای اجزای غیرسازه‌ای انتخاب شده، معادلات ساده شده داده شده در بند (۹-۷-۲-۱) برای محاسبه نیروی وارد بر آن‌ها می‌تواند به کار رود.

۲- اگر رده‌بندی رفتاری جزء مطابق جدول‌های (۹-۱) یا (۹-۲) حساس به شتاب تعیین شده و سطح عملکرد اجزای غیرسازه‌ای بالاتر از ایمنی جانی انتخاب شود، نیروهای طراحی لرزه‌ای باید طبق بند (۹-۷-۲-۲) محاسبه شوند.

۳- اگر رده‌بندی رفتاری جزء مطابق جدول‌های (۹-۱) یا (۹-۲) حساس به تغییرشکل تعیین شده است، نیروهای طراحی لرزه‌ای باید طبق بند (۹-۷-۲-۲) و نسبت‌های تغییرمکان نسبی باید طبق بند (۹-۷-۲-۳) محاسبه شوند.

۴- محاسبه‌ی نیروها و تغییرشکل‌های طراحی لرزه‌ای به روش‌های دیگر طبق بند (۹-۷-۲-۴) نیز اجازه داده می‌شود.

نیروهای طراحی لرزه‌ای وارد بر اجزای غیرسازه‌ای را می‌توان با رعایت ضوابط بند (۹-۷-۲) از روابط (۹-۱) و (۹-۲) محاسبه نمود. نیروی طراحی لرزه‌ای افقی را می‌توان از رابطه (۹-۱) محاسبه نمود. در مواردی که بر اساس ضوابط بندهای (۹-۹) و (۹-۱۰) محاسبه نیروی لرزه‌ای قائم لازم است، برای طره‌های افقی باید از رابطه (۹-۲) استفاده شود و برای سایر اعضا می‌توان از رابطه (۹-۳) استفاده نمود.

$$F_P = 1.6S_{XS}W_P \quad (۹-۱)$$

$$F_{PV} = \pm \frac{2}{3}F_P \quad (۹-۲)$$

$$F_{PV(\min)} = \pm 0.2S_{XS}W_P \quad (۹-۳)$$

که در آنها:

F_P : نیروی طراحی لرزه‌ای که در راستای افقی در مرکز جرم جزء موردنظر اعمال یا براساس توزیع جرم جزء توزیع می‌شود.

F_{PV} : نیروی طراحی لرزه‌ای که در راستای قائم در مرکز جرم جزء موردنظر اعمال یا براساس توزیع جرم جزء توزیع می‌شود.

S_{XS} : مقدار شتاب طیفی در زمان تناوب کوتاه برای سطح خطر موردنظر مطابق ضوابط بند (۱-۷).

W_P : وزن جزء موردنظر در حالت بهره‌برداری.

۹-۷-۲-۲- محاسبه‌ی نیرو با معادلات تفصیلی

۹-۷-۲-۱- نیروی افقی لرزه‌ای

الف- سطح عملکرد ایمنی جانی

اگر طبق ضوابط بند (۹-۷-۲) برای محاسبه نیرو از معیارهای این بند استفاده شود، در این صورت نیرو از رابطه (۹-۴) محاسبه می‌شود.

$$F_P = \frac{0.4a_p S_{xs} I_P W_P \left[1 + \frac{2X}{h} \right]}{R_P} \quad (۹-۴)$$

در صورتی که F_P محاسبه شده از رابطه (۹-۴) بیش از مقدار حاصل از رابطه (۹-۱) باشد می‌توان مقدار حاصل از رابطه (۹-۱) را به کاربرد، مشروط بر آنکه کمتر از مقدار حاصل از معادله (۹-۵) نباشد.

$$F_{P(\min)} = 0.3S_{xs} I_P W_P \quad (۹-۵)$$

در روابط (۴-۹) و (۵-۹) :

F_p : نیروی طراحی لرزه‌ای که در راستای افقی در مرکز جرم جزء موردنظر اعمال و براساس توزیع جرم جزء توزیع می‌شود.

S_{xs} : مقدار شتاب طیفی در زمان تناوب کوتاه برای سطح خطر موردنظر مطابق ضوابط بند (۷-۱).

a_p : ضریب بزرگ‌نمایی پاسخ جزء غیرسازه‌ای، با استفاده از جدول‌های (۱-۹) یا (۲-۹)

X : ارتفاع مرکز جرم جزء نسبت به تراز پایه ساختمان.

h : ارتفاع متوسط بام سازه نسبت به تراز پایه ساختمان.

R_p : ضریب اصلاح پاسخ جزء، با استفاده از جدول‌های (۱-۹) یا (۲-۹).

I_p : ضریب عملکرد جزء مربوطه که برای سطح عملکرد ایمنی جانی برابر با ۱/۰ می‌باشد.

W_p : وزن جزء موردنظر در حالت بهره‌برداری.

ب- سطح عملکرد قابلیت استفاده بی وقفه

نیروی لرزه‌ای طرح برای اجزای غیرسازه‌ای در سطح عملکرد قابلیت استفاده بی‌وقفه باید با در نظر گرفتن رفتار دینامیکی سازه و جزء غیر سازه‌ای تعیین شود. زمان تناوب اصلی ارتعاش جزء غیرسازه‌ای (T_p) در هر امتداد از رابطه (۶-۹) محاسبه می‌شود.

$$T_p = 2\pi \sqrt{\frac{W_p}{K_p g}} \quad (۶-۹)$$

در این رابطه:

T_p : زمان تناوب اصلی جزء

W_p : وزن جزء مورد نظر در حالت بهره‌برداری

g : شتاب ثقل

K_p : سختی تقریبی تکیه گاه جزء (سختی مهاربند و اتصالات براساس اعمال بار واحد در مرکز جرم جزء مورد نظر)
نیروی طراحی لرزه‌ای جزء غیرسازه‌ای از رابطه زیر محاسبه شده است:

$$F_p = \frac{I_p a_p A_x W_p}{R_p} \quad (7-9)$$

در این رابطه:

I_p : ضریب عملکرد جزء مربوطه که برای سطح عملکرد قابلیت استفاده بی وقفه برابر با ۱/۴ می‌باشد.

a_p : ضریب بزرگ‌نمایی پاسخ جزء غیرسازه‌ای، با استفاده از جدول‌های (۱-۹) یا (۲-۹)

R_p : ضریب اصلاح پاسخ جزء، با استفاده از جدول‌های (۱-۹) یا (۲-۹).

A_x : شتاب طبقه در تراز X براساس تحلیل دینامیکی خطی ساختمان طبق بخش (۷-۱) محاسبه می‌شود. به جای استفاده از

تحلیل دینامیکی خطی می‌توان مقدار A_x را با استفاده از معادله (۸-۹) تعیین نمود.

$$A_x = 0.4S_{xs} \left(1 + \frac{2x}{h} \right) \quad (8-9)$$

در این رابطه:

h : میانگین ارتفاع تراز بام سازه نسبت به تراز پایه

در این رابطه:

h : میانگین ارتفاع تراز بام سازه نسبت به تراز پایه

x : ارتفاع تراز مرکز جرم جزء مورد بررسی نسبت به تراز پایه

۹-۷-۲-۲-۲- نیروی قائم لرزه‌ای

اگر طبق ضوابط بند (۹-۷-۲) برای محاسبه‌ی نیرو از معیارهای این بند استفاده شود، در این صورت نیرو از رابطه (۹-۹) محاسبه می‌شود.

$$F_{PV} = \frac{0.27 a_p S_{xs} I_P W_P}{R_P} \quad (9-9)$$

در صورتی که F_{PV} محاسبه‌شده از رابطه (۹-۹) بیش از مقدار حاصل از رابطه (۹-۲) باشد می‌توان مقدار حاصل از رابطه (۹-۲) را به کار برد، مشروط بر آنکه کم‌تر از مقدار حاصل از رابطه (۹-۱۰) نباشد.

$$F_{PV(\min)} = \pm 0.2 S_{xs} I_P W_P \quad (9-10)$$

I_P : ضریب عملکرد جزء مربوطه که برای سطح عملکرد ایمنی جانی برابر ۱ و برای سطح عملکرد قابلیت استفاده بی وقفه برابر

با ۱/۵ در نظر گرفته می‌شود.

۹-۷-۲-۳- محاسبه‌ی تغییرشکل

مقادیر تغییرمکان نسبی (D_p) و نسبت‌های تغییرمکان نسبی (D_r) باید براساس روابط این بند محاسبه شوند. اگر جزء غیرسازه‌ای، دو نقطه واقع در ترازهای X و Y در یک ساختمان یا سیستم سازه‌ای را به هم متصل نماید باید از رابطه (۹-۱۱) و اگر جزء غیرسازه‌ای، دو نقطه هم تراز در دو ساختمان یا سیستم سازه‌ای مستقل را به هم وصل نماید باید از رابطه (۹-۱۲) استفاده شود.

$$D_r = \frac{\delta_{XA} - \delta_{YA}}{X - Y} \quad (11-9)$$

$$D_p = |\delta_{XA}| + |\delta_{XB}| \quad (12-9)$$

در این روابط :

D_p : تغییر مکان نسبی لرزه‌ای.

D_r : نسبت تغییر مکان نسبی.

X : ارتفاع اتصال تکیه‌گاه فوقانی (تراز X) نسبت به تراز پایه.

Y : ارتفاع اتصال تکیه‌گاه تحتانی (تراز Y) نسبت به تراز پایه.

δ_{XA} : تغییر مکان جانبی ساختمان A در تراز X ، تعیین شده براساس روش‌های تحلیلی در فصل ۳.

δ_{YA} : تغییر مکان جانبی ساختمان A در تراز Y ، تعیین شده براساس روش‌های تحلیلی در فصل ۳.

δ_{XB} : تغییر مکان جانبی ساختمان B در تراز X ، تعیین شده براساس روش‌های تحلیلی در فصل ۳.

تأثیرات تغییر مکان‌های نسبی لرزه‌ای باید در ترکیب با تغییر مکان‌های ناشی از دیگر بارها به صورت مناسب در نظر گرفته شوند.

۹-۹- اجزای معماری: تعریف، رفتار و معیارهای پذیرش

در مورد کلیه اجزا ابتدا تعریف و محدوده کاربرد و سپس نوع رفتار و روش‌های بهسازی مشخص می‌شود. سپس معیارهای پذیرش براساس سطوح عملکرد مختلف داده شده است. در این قسمت جزء یا اتصال آن تحت اثر نیروهای اینرسی برون‌صفحه‌ای و بسته به مورد، سیستم سازه‌ای نگهدارنده جزء برای تغییرشکل کنترل می‌شود. در انتها ضوابط بازرسی ظاهری جزء و نیاز یا عدم نیاز به اصلاح آن مشخص می‌شود.

۹-۹-۱- سفت کاری دیوارهای خارجی

۹-۹-۱-۱- تعریف و محدوده کاربرد

ضوابط این بند قابل کاربرد در مورد سفت کاری دیوارهای خارجی با مصالح بنایی، اعم از آجر فشاری، آجر سفال، بلوک‌های سیمانی یا گچی است که با انواع ملات ساخته شده باشند.

۹-۹-۱-۲- رفتار جزء و روش‌های بهسازی

سفت کاری دیوارهای خارجی، حساس به تغییر شکل، مطابق بند (۹-۶-۲) محسوب می‌شود. این دیوارها باید مطابق با معیارهای پذیرش بند (۹-۱-۳) ارزیابی شوند. در صورت عدم برقراری معیارهای پذیرش، این دیوارها باید مطابق بند (۹-۸) بهسازی شوند.

۹-۹-۱-۳- معیارهای پذیرش

معیارهای پذیرش باید براساس ضوابط این بند و بند (۹-۳-۲) به کاربرده شوند.

معیارهای پذیرش باید براساس ضوابط این بند و بند (۲-۳-۹) به کاربرده شوند.

۱- سطح عملکرد ایمنی جانی: سفت کاری دیوارهای خارجی در موارد لزوم طبق جدول (۱-۹) باید قادر به تحمل نیروهای برون صفحه‌ای، محاسبه شده طبق بند (۱-۲-۷-۹) یا (۲-۲-۷-۹) باشد. نسبت تغییرمکان نسبی محاسبه شده طبق بند (۳-۲-۷-۹) حداکثر برابر با ۰/۰۰۸ می باشد.

۲- سطح عملکرد قابلیت استفاده‌ی بی وقفه: در این سطح عملکرد سفت کاری دیوارهای خارجی باید قادر به تحمل نیروهای برون صفحه‌ای که طبق بند (۲-۲-۷-۹) محاسبه می شود، باشد. نسبت تغییرمکان نسبی محاسبه شده طبق بند (۳-۲-۷-۹) حداکثر برابر با ۰/۰۰۴ می باشد.

۹-۹-۱-۴- ملزومات ارزیابی

سفت کاری دیوارهای خارجی باید جهت حصول اطمینان از پایداری، اجرای صحیح، دوام مصالح، جلوگیری از نفوذ رطوبت و عدم وجود ترک خوردگی و تغییر شکل به طور عینی بازرسی و در صورت لزوم اصلاح شود.

۹-۹-۳- نمای خارجی

۹-۹-۳-۱- نمای چسبانده شده

۹-۹-۳-۱-۱- تعریف و محدوده‌ی کاربرد

این نوع نما می‌تواند روی مصالح بنایی، بتن، اندود سیمان، یا به قاب سازه‌ای با کمک چسب یا دیگر موارد مشابه نگهداشته شود. چند نوع معمول این نوع نما عبارتند از:

- ۱- کاشی، آجر و سنگ با ضخامت متعارف $\frac{2}{5}$ سانتی‌متر؛
- ۲- موزاییک‌های شیشه‌ای با اندازه‌های متعارف $1 \times 5 \times 5$ سانتی‌متر؛
- ۳- قطعات سرامیکی؛
- ۴- اندود خارجی .

۹-۹-۳-۱-۲- رفتار جزء و روش های بهسازی

مصالح و اجزای چسبانده شده، حساس به تغییر شکل، طبق بند (۹-۶-۲) محسوب می شود. در صورت عدم برقراری معیارهای پذیرش بند (۹-۳-۱-۳-۹-۹) این اجزاء باید مطابق بخش (۹-۸) بهسازی شوند.

۹-۹-۳-۱-۳- معیارهای پذیرش

معیارهای پذیرش باید براساس ضوابط این بند و بند (۹-۳-۲) بکاربرده شوند.

- ۱- سطح عملکرد ایمنی جانی: اتصال و مهار پشت بندی در موارد لزوم طبق جدول (۹-۱) باید قادر به تحمل نیروهای محاسبه شده طبق بند (۹-۲-۷-۱) یا (۹-۲-۷-۲) باشد. حد نسبت تغییر مکان نسبی، محاسبه شده طبق بند (۹-۲-۷-۳) برابر با ۰/۰۲ می باشد.
- ۲- سطح عملکرد قابلیت استفاده بی وقفه: اتصال و مهار پشت بندی در موارد لزوم طبق جدول (۹-۱) باید قادر به تحمل نیروهای محاسبه شده طبق بند (۹-۲-۷-۲) باشد. حد نسبت تغییر مکان نسبی محاسبه شده طبق بند (۹-۲-۷-۳) برابر با ۰/۰۱ می باشد.

۹-۹-۳-۱-۴- ملزومات ارزیابی

نماهای چسبانده شده باید با مشاهده عینی و تقه زنی برای تعیین احتمالی لقی و ترک، بازرسی شده و در صورتی که به طور مناسب چسبانده نشده و یا سازه نگهدارنده آنها بیش از حد نرم باشد، اصلاح شوند.

۹-۹-۳-۲- نمای دوخته شده

۹-۹-۳-۱- تعریف و محدوده کاربرد

این نما شامل آجرکاری یا سنگ کاری می شود که به صورت مکانیکی به سازه نگهدارنده متصل می شوند. سه نوع متداول این نما عبارتند از:

۱- آجرکاری و سنگ کاری با ضخامت اسمی متعارف ۱۲/۵ سانتی متر.

۲- سنگ کاری با ضخامت اسمی متعارف ۱۲/۵ تا ۲۵ سانتی متر.

۳- قواره های سنگی بزرگ با ضخامت اسمی متعارف ۵ سانتی متر.

تمهیدات این بخش برای قطعاتی که در ارتفاع حداقل ۱۲۰ سانتی متر نسبت به کف مجاور قرار گرفته اند الزامی هستند.

۹-۹-۷- دودکش های ساختمانی

۹-۹-۷-۱- تعریف و محدوده کاربرد

دودکش ها که به صورت طره ای بر بام ساختمان ها قرار می گیرند باید طبق ضوابط این بند برای بهسازی کنترل شوند.
دودکش های ساخته شده از ورق نازک گالوانیزه نیاز به کنترل برای بهسازی ندارند.

۹-۱۰-۱- تجهیزات مکانیکی

۹-۱۰-۱-۱- تعریف و محدوده‌ی کاربرد

ضوابط این بند قابل اعمال به تاسیسات سرمایش و گرمایش به جز مخازن مایعات، آبگرمکن‌ها و لوله‌ها (که در بندهای بعدی ارزیابی می‌شوند) می‌باشد. تاسیسات سرمایش و گرمایش مشمول این بند که یکی از معیارهای زیر را برآورده می‌سازند باید طبق ضوابط این بند برای بهسازی کنترل شوند.

۱- کلیه تجهیزاتی که وزن آن‌ها بیش از ۱۸۰ کیلوگرم باشد.

۲- تجهیزاتی مهارنشده با وزن بیش از ۴۵ کیلوگرم که ضریب اطمینان آن‌ها در برابر واژگونی تحت اثر بارهای طراحی، محاسبه شده، طبق بند (۹-۷-۲-۱) یا (۹-۷-۲-۲) کم‌تر از ۱/۵ باشد.

۳- تجهیزاتی که دارای وزن بیش از ۱۰ کیلوگرم باشند و به سقف، دیوار یا تکیه‌گاهی در ارتفاع بیش از ۱/۲۰ متر بالای کف طبقه متصل شده باشند.

۹-۱۰-۶- چراغ‌ها و اجزای روشنایی

۹-۱۰-۶-۱- تعریف و محدوده کاربرد

چراغ‌ها و اجزای روشنایی شامل انواع زیر می‌باشند:

۱- توکار و روکار

۲- لوسترها و چلچراغ‌ها

۳- سیستم‌های نورپردازی

۹-۱۰-۶-۲- رفتار جزء و روش‌های بهسازی

اگر اجزای تثبیت چراغ‌ها معیارهای بند (۹-۱۰-۶-۳) را برآورده نسازند باید طبق بند (۹-۸) بهسازی شوند.

قفسه‌ها بسته به نوع مواد نگهداری شده در روی آن‌ها به چهار نوع تقسیم می‌شوند.

۱- قفسه مواد خطرناک؛

۲- قفسه تجهیزات مخبراتی و رایانه‌ای؛

۳- قفسه کتاب‌ها؛

۴- قفسه سایر مواد.

۹-۱۰-۸- کفهای کاذب

۹-۱۰-۸-۱- تعریف و محدوده کاربرد

کفهای کاذب پانل بندی شده که جهت دسترسی به سیمها یا فیبرهای نوری و دیگر تجهیزات مربوط به رایانه و یا وسایل الکترونیکی طراحی شده اند مشمول این بند می باشند.

۹-۱۰-۸-۲- رفتار جزء و روشهای بهسازی

کفهای کاذب، حساس به شتاب و تغییر شکل، طبق بند (۹-۶-۳) محسوب می شوند. کفهای کاذبی که معیارهای پذیرش بند (۹-۱۰-۸-۳) را برآورده ن سازند باید طبق بند (۹-۸) بهسازی شوند.

۹-۱۰-۸-۳- معیارهای پذیرش

این معیارها باید طبق ضوابط این بند و بند (۹-۳-۲) به کار برده شوند.

۹-۱۰-۹- آسانسورها

۹-۱۰-۹-۱- تعریف و محدوده کاربرد

آسانسور شامل اتاقک، شفت و تجهیزات برای بهره‌برداری آن از قبیل بالابر، وزنه‌های تعادل، کابل‌ها، کنترل‌کننده‌ها و اتاق تجهیزات می‌باشد.

۹-۱۰-۹-۲- رفتار جزء و روش‌های بهسازی

اجزای آسانسور، حساس به شتاب، طبق بند (۹-۶-۱) محسوب می‌شوند. شفت و ریل‌های بالابر که در طبقات متعدد ادامه می‌یابند، حساس به شتاب و تغییر شکل طبق بند (۹-۶-۳) محسوب می‌شوند. چنانچه این اجزاء معیارهای پذیرش بند (۹-۱۰-۳) را برآورده نسازند باید طبق بند (۹-۸) بهسازی شوند.

۹-۱۰-۹-۳- معیارهای پذیرش

این معیارها باید طبق ضوابط این بند و بند (۹-۳-۲) به کاربرده شوند.

شیوه های اجرایی متداول بهسازی مدارس با سازه ی دیوار باربر
و شناژ قائم وافقی موجود

ساختمانهای مجاور

- ۱- جمع آوری اطلاعات ساختمانهای مجاور در صورت تاثیر ساختمانهای مجاور بر رفتار لرزه‌ای سازه مورد نظر جهت مدلسازی اثرات متقابل
- ۲- در صورت عدم رعایت درز انقطاع مطابق استاندارد ۲۸۰۰، لازم است اطلاعات لازم جهت بررسی اثر برخورد دو ساختمان مجاور جمع‌آوری و مطالعه دقیق انجام یابد.
- ۳- در صورت وجود عناصر سازه‌ای مشترک در دو سازه مجاور، می‌بایست اطلاعات کامل ساختمان مجاور جهت بررسی دقیقتر جمع آوری گردد.
- ۴- در صورت احتمال آسیب رسیدن به ساختمان مورد مطالعه در صورت سقوط اجزای سست از ساختمان مجاور (جان پناه - قطعات نما و ...) انفجار، آتش سوزی، نشت مواد شیمیایی و ... نیاز به تقویت موضعی بررسی شود.

برخورد ساختمانهای مجاور

اثر ضربه دو ساختمان مجاور

اثر ضربہ دو ساختمان مجاور

اثر ضربه دو ساختمان مجاور

اثر ضربه دو ساختمان مجاور

**کمبود ها و مشکلات موجود در برخی از سازه های مدارس
(مصالح بنایی)**

براساس ضوابط دستور العمل بهسازی لرزه ای ساختمان های موجود
(نشریه ۳۶۰ و ۳۷۶) نواقص برخی از سازه های مدارس را می توان به قرار زیر برشمرد:

- ۱- کمبود مقاومت برشی که ناشی از مقدار دیوار نسبی، مقاومت برشی ملات، مقاومت مصالح مصرفی و...
- ۲- فاصله ی کلاف های قائم (عدم رعایت حداکثر طول آزاد دیوار ها)
- ۳- هندسه و پلان نامتقارن و نامنظم
- ۴- عدم رعایت فاصله ی باز شوها از یکدیگر
- ۵- عدم انسجام در سقف ها (طاق ضربی)

شیوه های متداول بهسازی مدارس با سازه ی بنایی (استان خراسان رضوی)

۱- استفاده از روکش بتنی

۲- افزایش دیوار نسبی

۳- تعبیه و اجرای کلاف بندی فلزی

۴- تامین صلبیت در سقف های طاق ضربی

شیوه های متداول بهسازی مدارس با سازه ی بنایی (استان خراسان رضوی)

۵- ایجاد انسجام و یکپارچگی در سقف های طاق ضربی

۶- اتصال مناسب دیوار و سقف (ایجاد کلاف افقی فلزی)

۷- توسعه و تقویت فونداسیون

شیوه های متداول بهسازی مدارس با سازه ی بنایی (استان خراسان رضوی)

۱- استفاده از روکش بتنی

اجرای یک شبکه ی میلگرد روی دیوار و بتن پاشی به ضخامت ۷ تا ۸ سانتیمتر بر روی دیوار (با این شیوه می توان ضعف در مقاومت برشی سازه ی مدرسه و همچنین ضعف در سیستم کلاف بندی را بر طرف نمود).

آماده سازی سطوح ، جهت اجرای عملیات شات کریت

2008/03/18

اجرای شبکه آرماتور

قراردادن آرماتورافقی بر روی آرماتورهای قائم برای مهار مناسب آنها

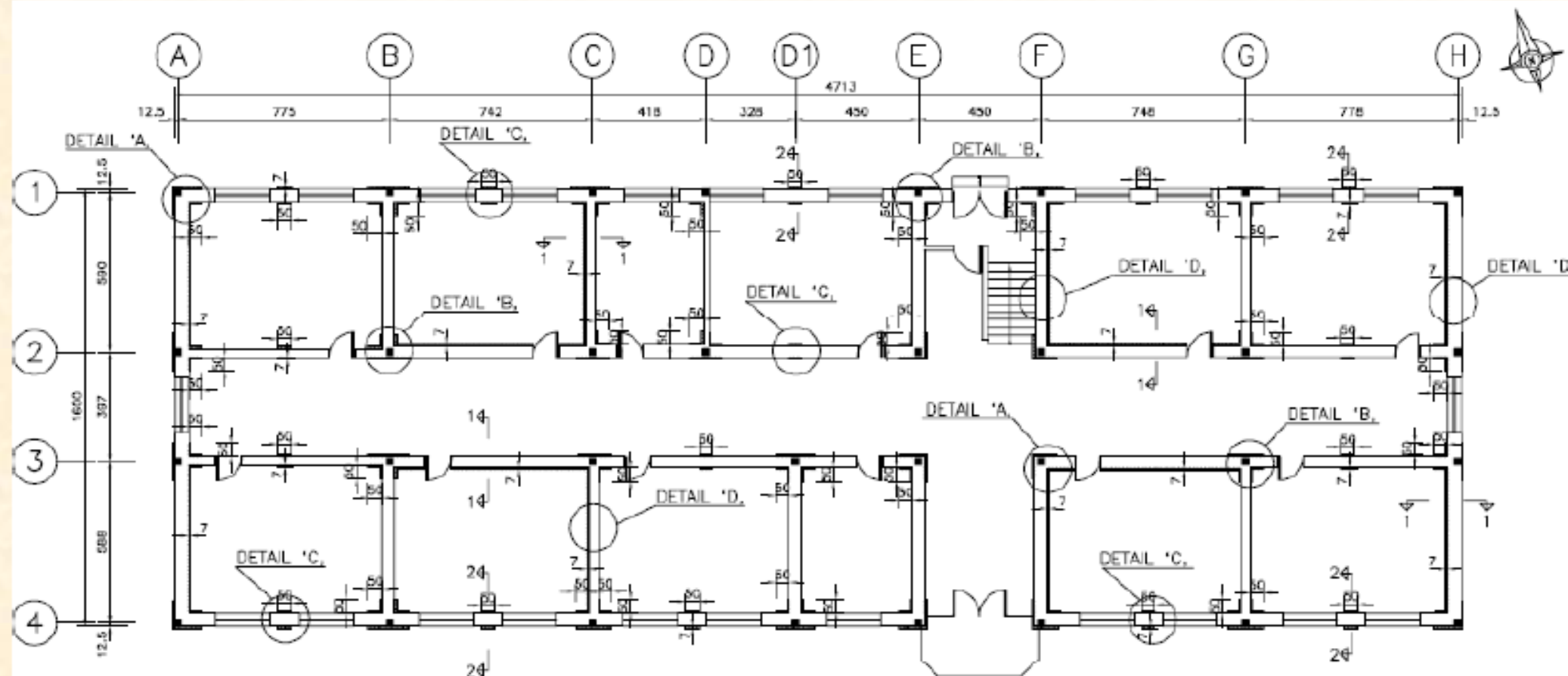

اجرای عملیات شات کریت

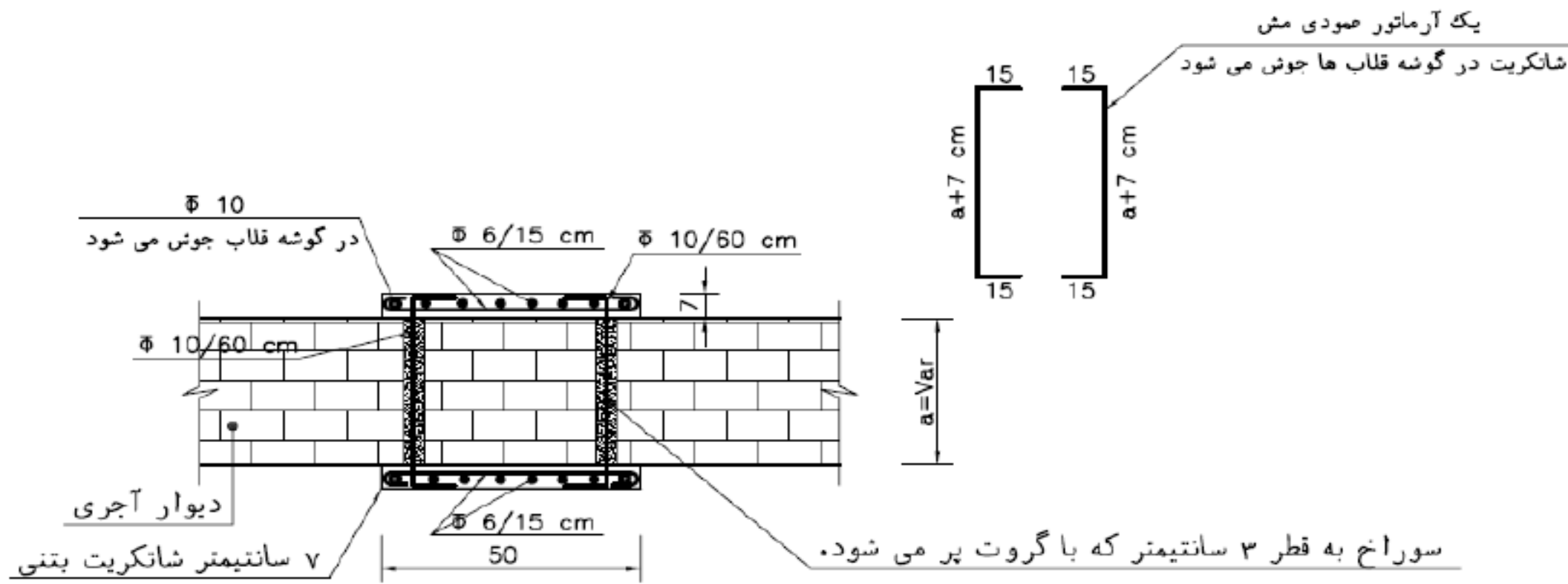

پلان محل اجرای شاکریت در طبقه همکف

SCALE 1:50

DETAIL 'C,

کلاف قائم با شاتکریت موضعی در وسط طول مهار نشده دیوارها 1:20

۲- افزایش دیوار نسبی

اجرای دیوار با مصالح بنایی بطوری که پلان از حالت تقارن خارج نشود
(اتصال دیوار به سازه و یکپارچگی آن حائز اهمیت است).

۳- تعبیه و اجرای کلاف بندی فلزی

ایجاد کلاف افقی و قائم با استفاده از پروفیل ناودانی

۴-تامین صلبیت در سقف های طاق ضربی

تعبیه آرماتور روی سقف و اجرای بتن روی آن

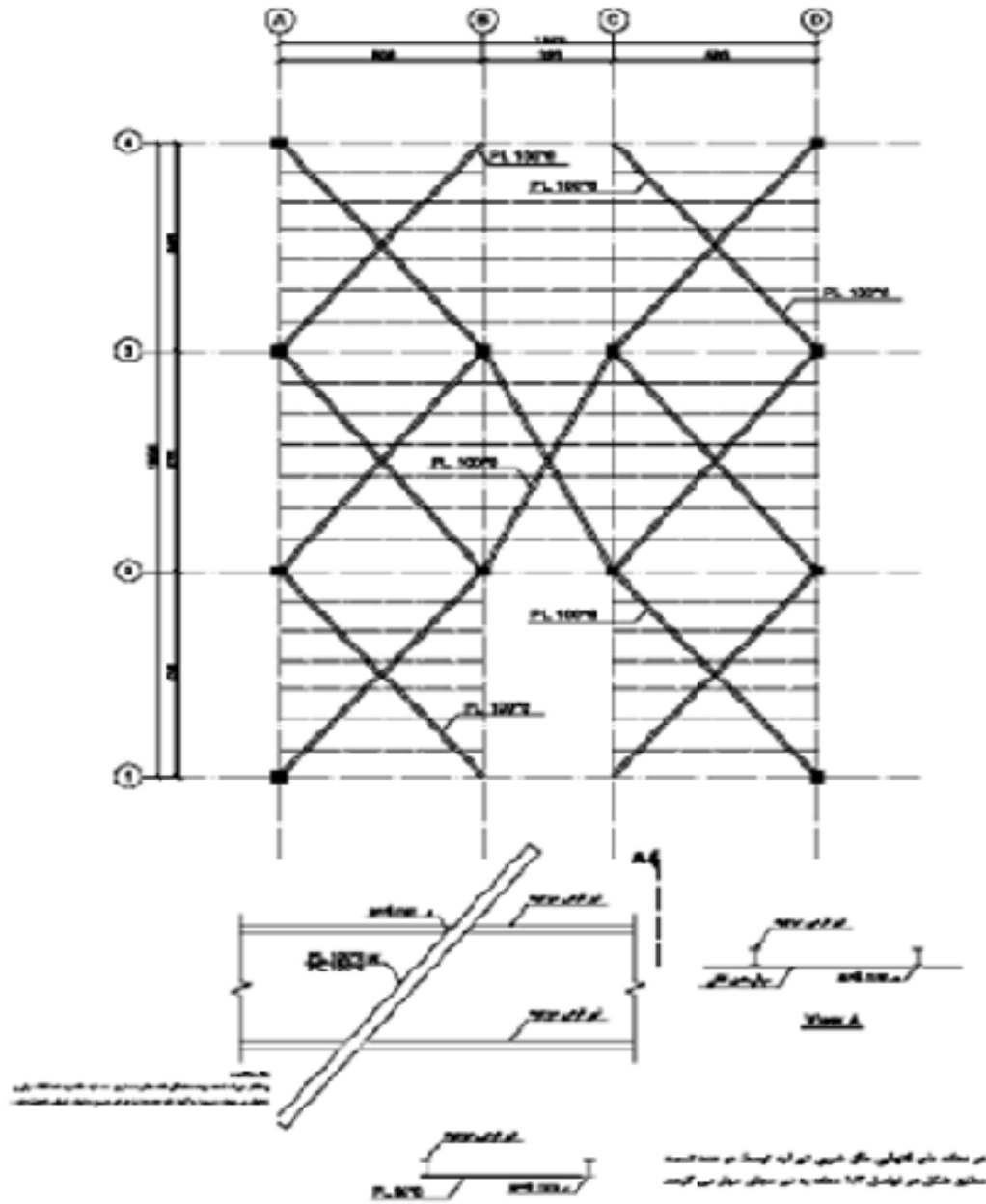

۵- ایجاد انسجام و یکپارچگی در سقف های طاق ضربی

اجرای تسمه های فلزی بصورت ضربداری در زیر تیرچه های سقف

نحوه تقویت دیافراگم

۶- اتصال مناسب دیوار و سقف (ایجاد کلاف افقی فلزی)

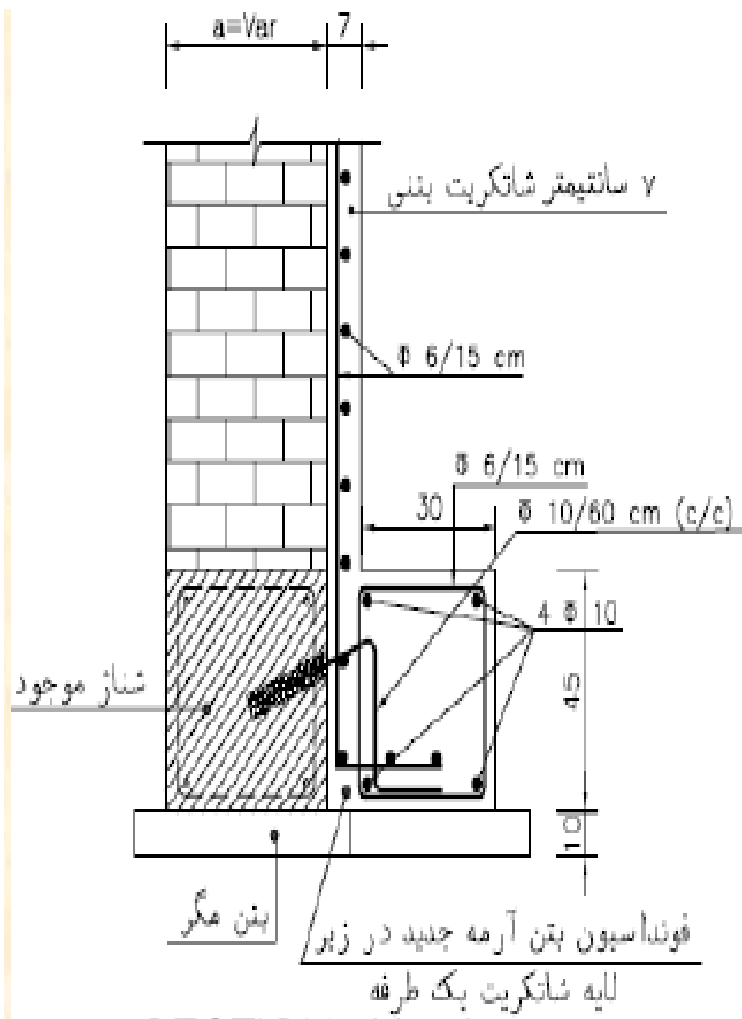

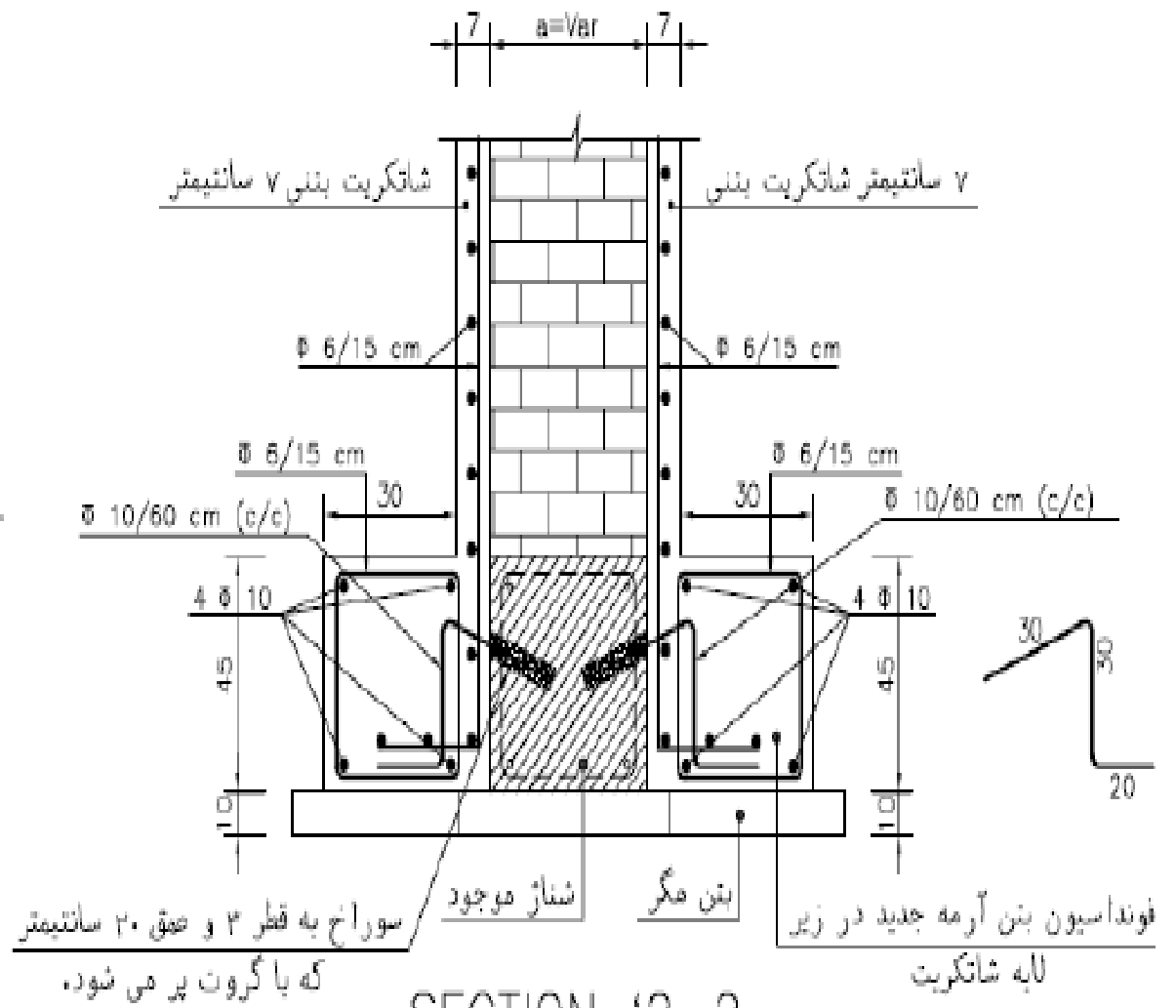

٧- توسعه و تقویت فونداسیون

SECTION '1-1,
1:20

SECTION '2-2,
1:20

چگونگی اتصال شناژهای قدیم و جدید با استفاده از میلگرد در شناژ قدیم

شیوه های متداول بهسازی مدارس با سازه ی اسکلت فلزی

کمبود ها ومشکلات موجود در برخی از سازه مدارس (اسکلت فلزی)

کمبود مقاومت برشی

ضعف در مقاومت تیر ها و ستون ها

ضعف در اتصالات

ضعف در دیوارهای پرکننده

عدم انسجام در سقف ها

ضعف در مقاومت فونداسیون

شیوه های متداول بهسازی مدارس با سازه ی اسکلت فلزی

۱. استفاده از باد بند های جدید

۲. استفاده از دیواربرشی

۳. تقویت تیر و ستون ها و اتصالات

۴. تقویت دیافراگم کف

۵. تقویت فونداسیون

۶. مهار دیوارها

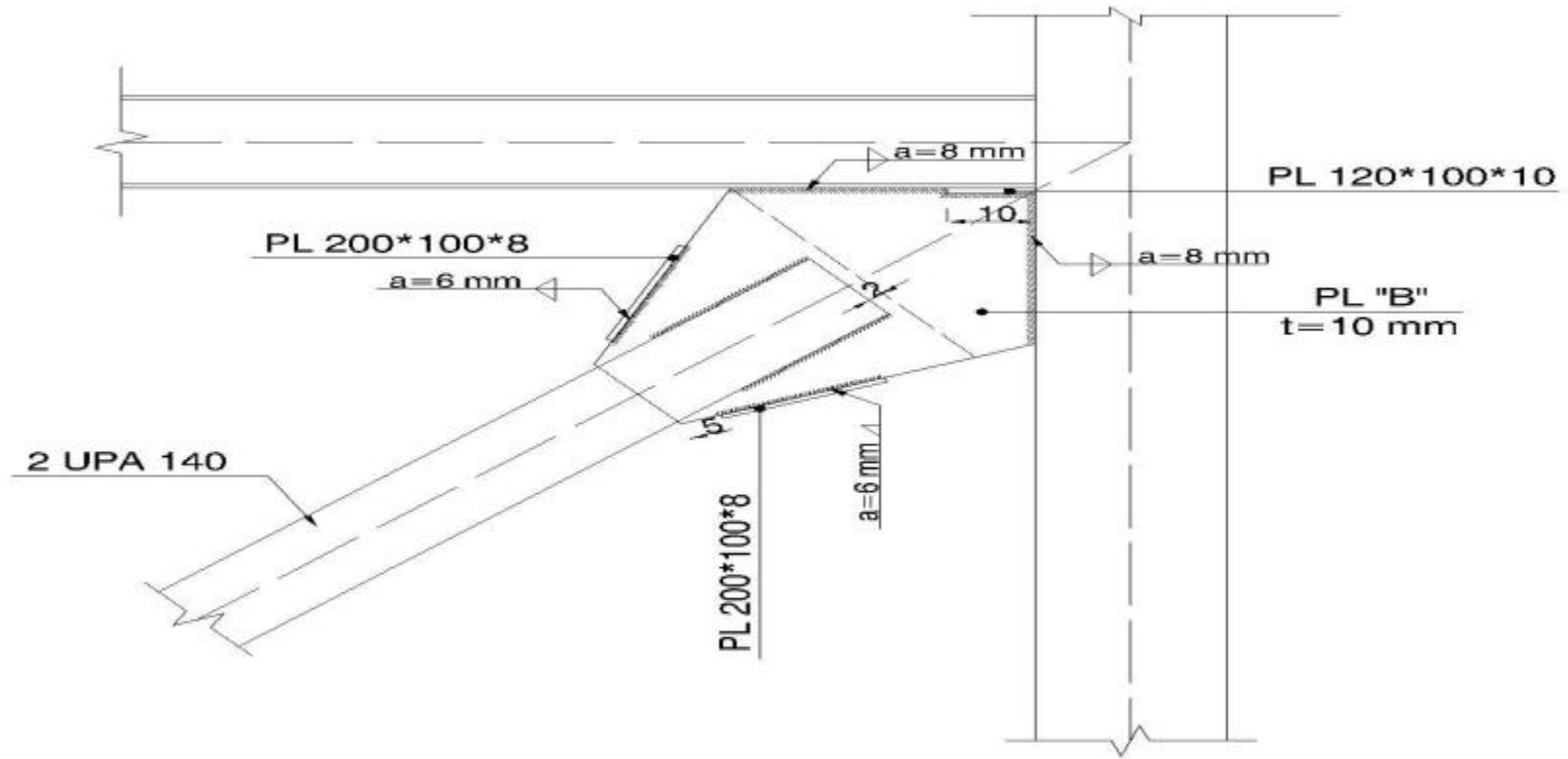
۷. حذف اعضای گزینش شده

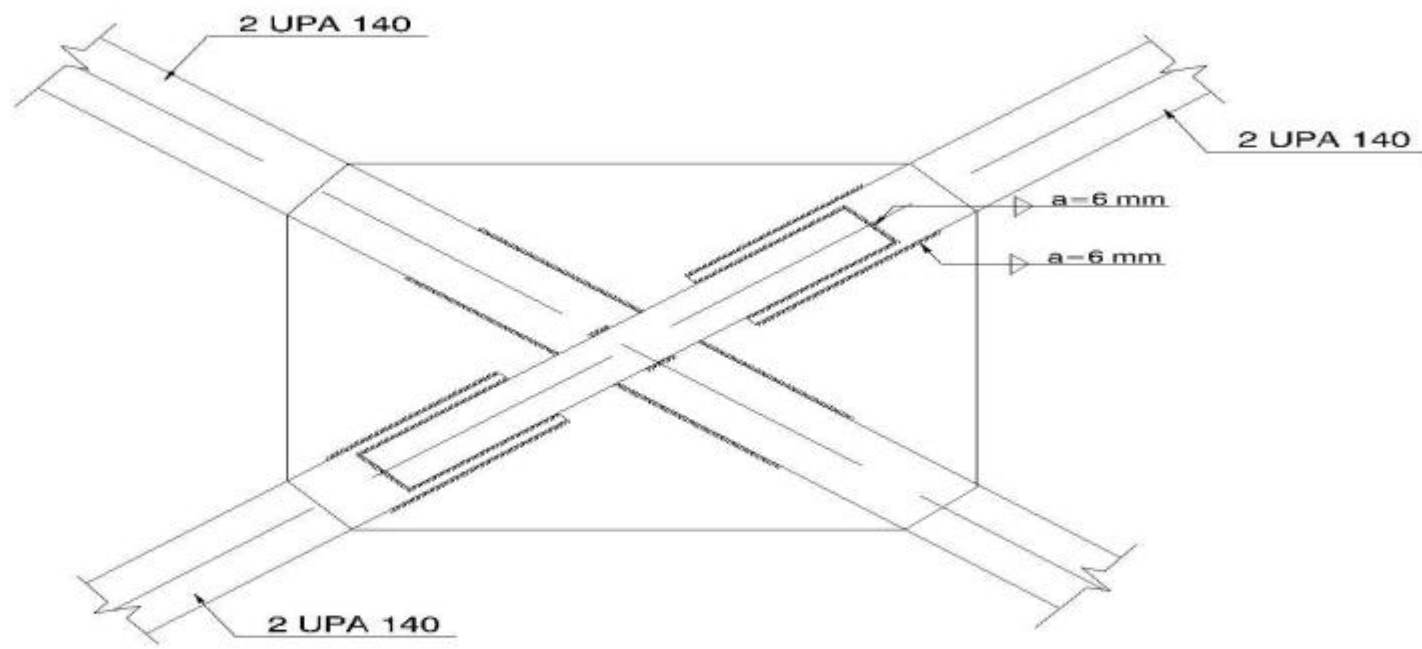
۱. ایجاد باربری جانبی مطلوب با اجرای بادبند

ویژگی در سیستم اجرا شده در اداره کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس

رعایت جزئیات اجرایی اتصالات بادبندها به خصوص رعایت فاصله $2t$ از خط آزاد خمش، فاصله ۵ سانتیمتری اولین لقمه از ورق گاست، فاصله حداکثر لقمه ها و استفاده از ورق یکپارچگی در دو طرف محل قطع پروفیل مهاربند برای جلوگیری از کاهش مشخصات هندسی و لاغری پروفیل قطع شده در محل اتصال

ایجاد باربری جانبی مطلوب با اجرای بادبند: اتصالات جدید با رعایت فاصله مناسب عضو
مهاربند تا خط آزاد خمش و رعایت حداکثر فاصله اولین لقمه

۲. ایجاد باربری جانبی مطلوب با ساخت دیوار برشی جدید

ویژگی در سیستم اجرا شده در اداره کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس

ساخت شمع و امتداد آن به عنوان المان های مرزی دیوار برشی: بدین وسیله هم مشکل فونداسیون برای تحمل بارهای وارد از طرف دیوار رفع می شود و هم اتصال مناسبی بین دیوار جدید و فونداسیون های قدیم و جدید به وجود می آید.

کاشت میلگرد در فونداسیون و دیوارهای برشی موجود و نصب برشگیر بر روی تیرها و ستون های موجود برای ایجاد عملکرد کاملا مرکب بین سازه موجود و دیوارهای جدید.

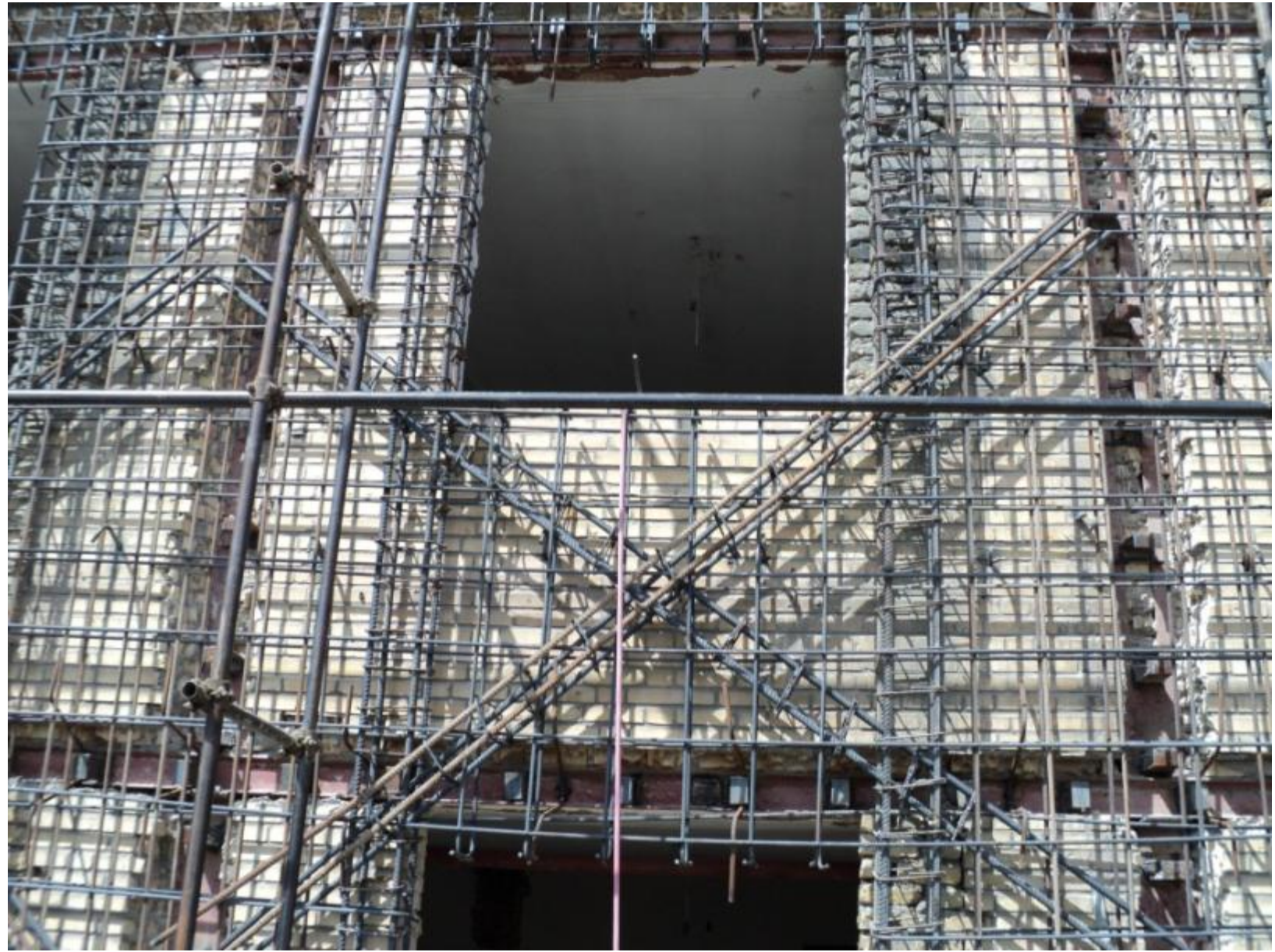

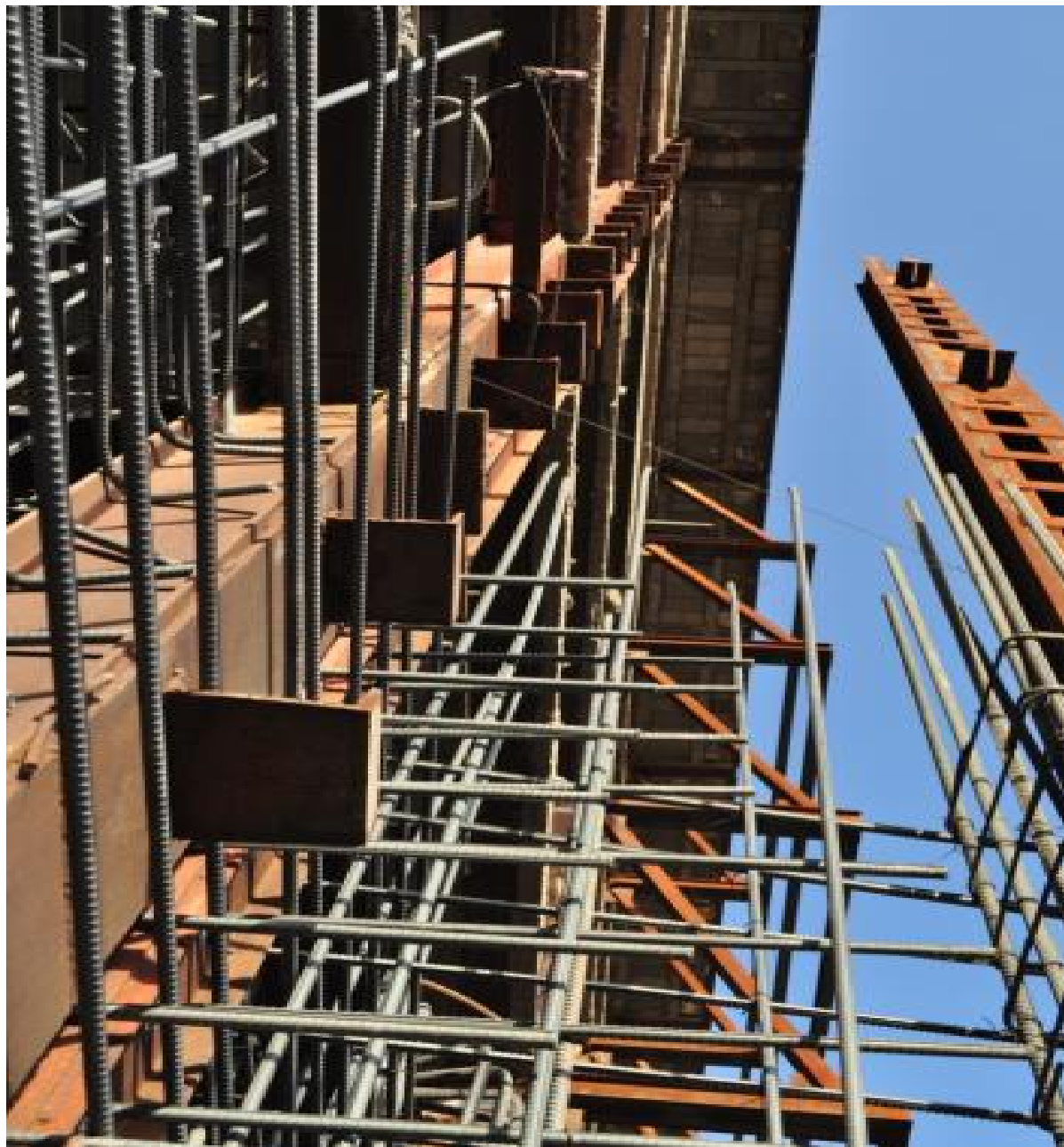

ایجاد باربری جانبی مطلوب با
ساخت دیوارهای برشی جدید:
نصب برشگیر بر روی ستون
های موجود برای کارکرد
مرکب دیوار با سازه موجود

۳. تقویت تیرها، ستون ها و اتصالات

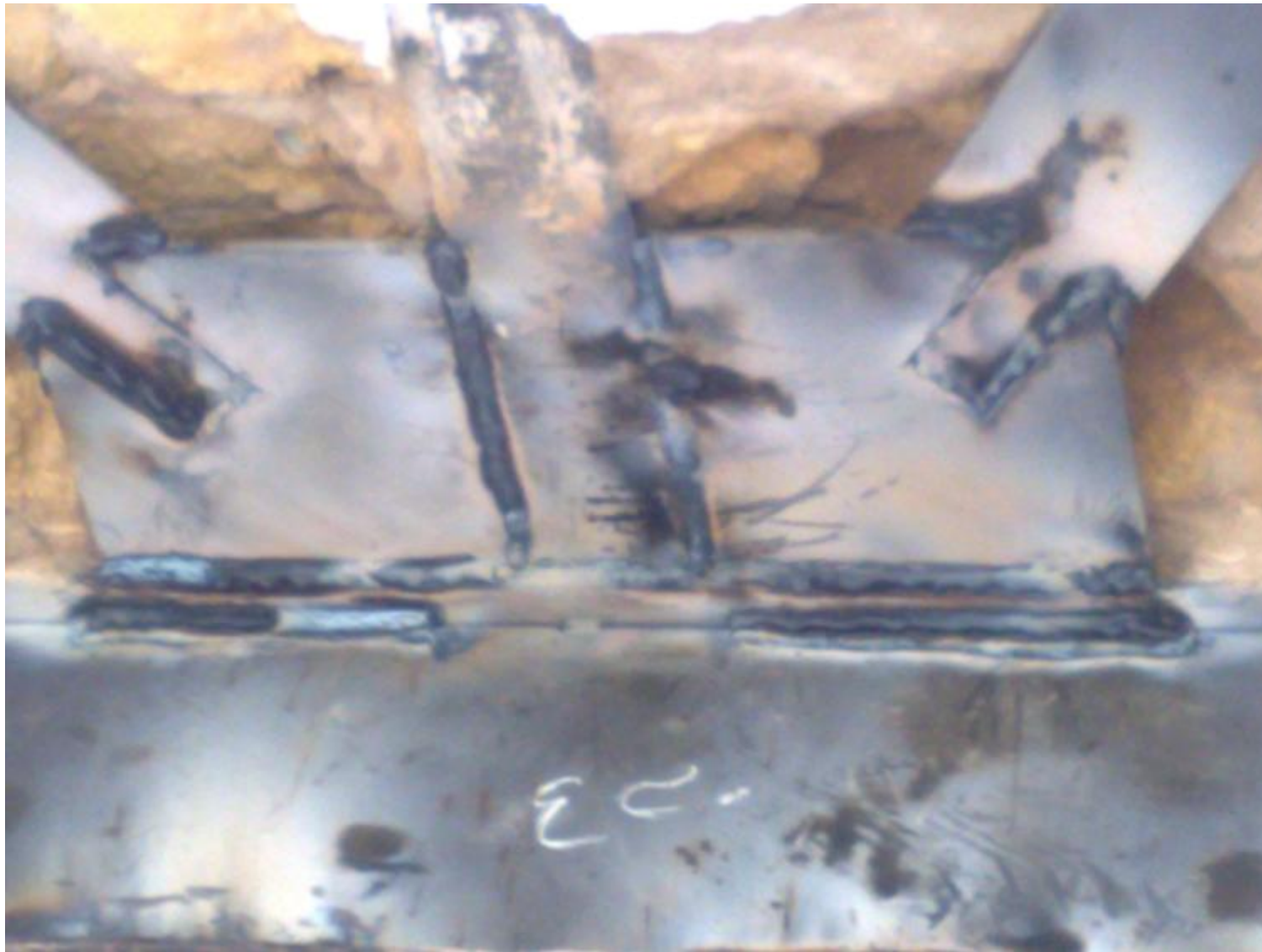

۴. تقویت دیافراگم کف

اتصال تیرچه های فلزی
از پایین توسط تسمه

۵- بهسازی فونداسیون (دیوار برشی جدید)

ویژگی در سیستم اجرا شده در اداره کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس

کاشت میلگرد برای ایجاد عملکرد مرکب فونداسیون های موجود و جدید و انتقال برش بین آنها

۵- بهسازی فونداسیون (بادبندی)

ویژگی در سیستم اجرا شده در اداره کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس

کاشت میلگرد برای ایجاد عملکرد مرکب فونداسیون های موجود و جدید و انتقال برش بین آنها
استفاده از افزایش ارتفاع پی (به وسیله تقویت) برای حذف قسمت های زده انتهایی ستون ها و نصب
صفحه ستون دوم

۶. مهار دیوارها

۷. حذف اعضای گزینش شده

میراگرها در بهسازی

در بهسازی لرزه‌ای سازه‌ها یکی از روش‌های کاهش نیروی جانبی ناشی از زلزله استفاده از میراگرها می‌باشد.

در حین زلزله انرژی زیادی به سازه اعمال می‌گردد. این انرژی به دو صورت جنبشی و پتانسیل (کرنشی) بر سازه اعمال می‌گردد که به طریقی جذب یا مستهلک می‌گردد. اگر سازه فاقد میرائی باشد ارتعاش آن پیوسته خواهد بود اما بدلیل وجود میرائی در مصالح، ارتعاش کاهش می‌یابد. انرژی وارد بر سازه در اثر زلزله مطابق رابطه (1-7) محاسبه می‌شود:

$$E = E_K + E_S + E_h + E_d \quad (1-7)$$

در رابطه فوق E انرژی ورودی زلزله، E_K انرژی جنبشی، E انرژی کرنشی قابل بازگشت در محدوده الاستیک، E_h مقدار شده به واسطه تغییر شکل غیرالاستیک‌های و E_d مقدار انرژی مستهلک شده به وسیله میراگر الحاقی می‌باشد.

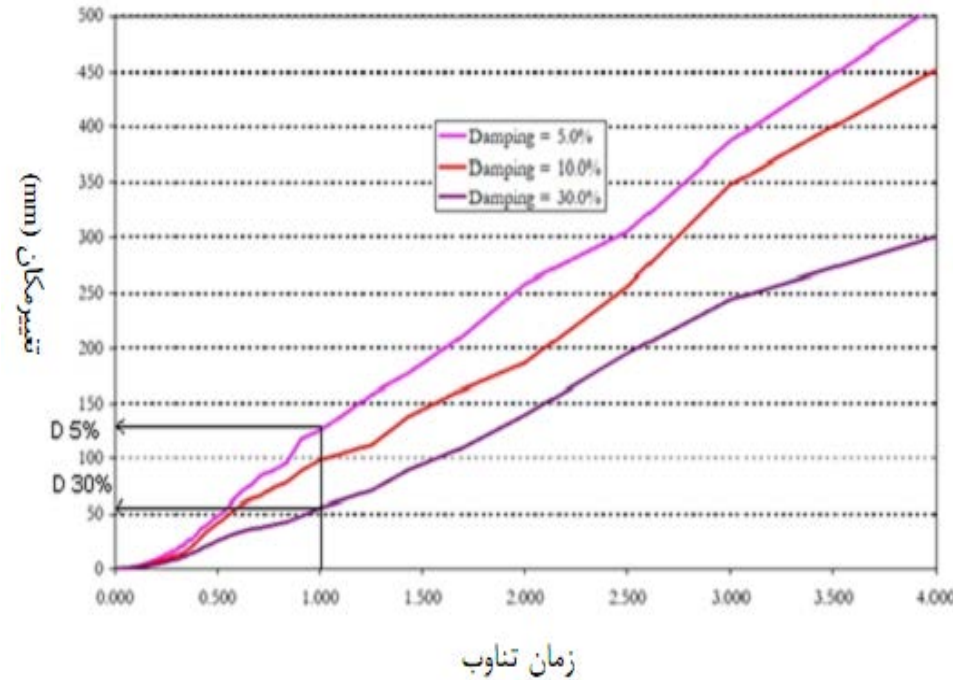
در سیستم‌های جداسازی لرزه‌ای، استفاده از سیستم‌های مستهلک کننده انرژی، جایگاه ویژه‌ای را به خود اختصاص داده‌اند. افزایش میرائی با استفاده از روش‌های مختلفی نظیر تسلیم واسطه فلزی نرم، اصطکاک دو فلز بر روی هم، حرکت یک پیستون درون یک ماده لزج و یا رفتار ویسکوالاستیک در موادی از جنس شبیه لاستیک امکان پذیر می‌باشد.

از دیدگاه تحلیلی، میراگرها به دو نوع وابسته به تغییر مکان و وابسته به سرعت تقسیم می‌شوند. از دیدگاه رفتاری انواع میراگر عبارتند از: 1. اصطکاک‌کی 2. تسلیمی 3. آلیاژی 4. ویسکوز 5. جرمی 6. ویسکوالاستیک (ترکیب ویسکوز و تسلیمی) از نظر رفتاری این میراگرها می‌توانند وابسته به تغییر مکان و وابسته به سرعت باشند که در بندهای مربوطه توضیح داده می‌شود.

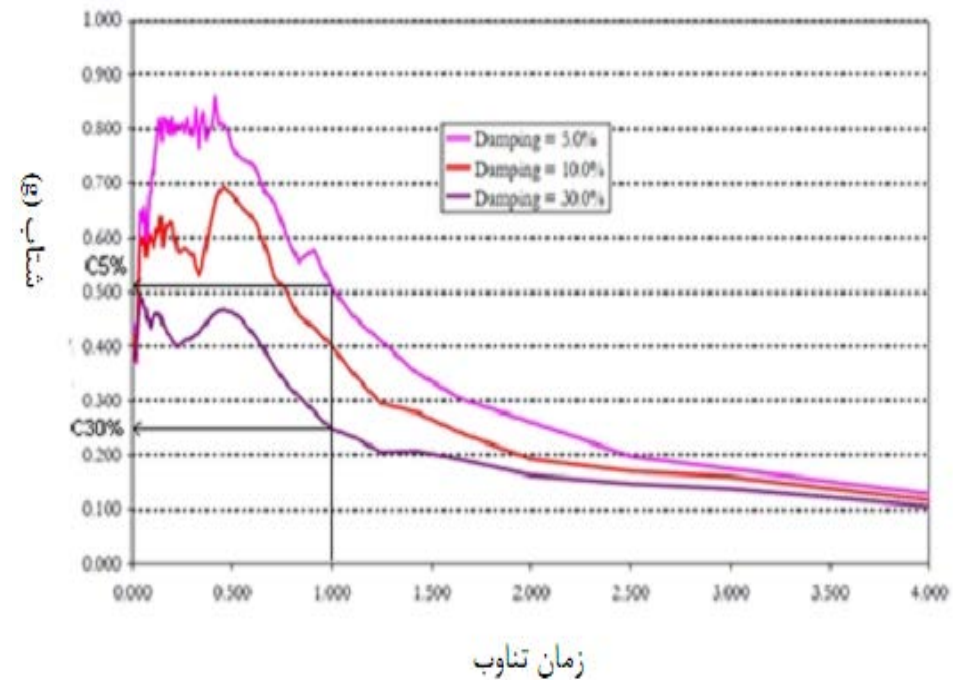

اثر میرایی بر پاسخ سازه

افزایش میرایی باعث کاهش پاسخ سازه (شتاب و تغییرمکان) می‌شود. افزایش میرایی در زمان تناوب‌های پائین (نزدیک به صفر) بر مقدار طیف اثر ندارد و در زمان تناوب‌های بالا نیز اثر کمی بر روی شتاب پاسخ دارد. شکل‌های زیر بیشترین اثر افزایش میرایی را در زمان تناوب‌های $0/3$ تا $2/5$ ثانیه نشان می‌دهد.

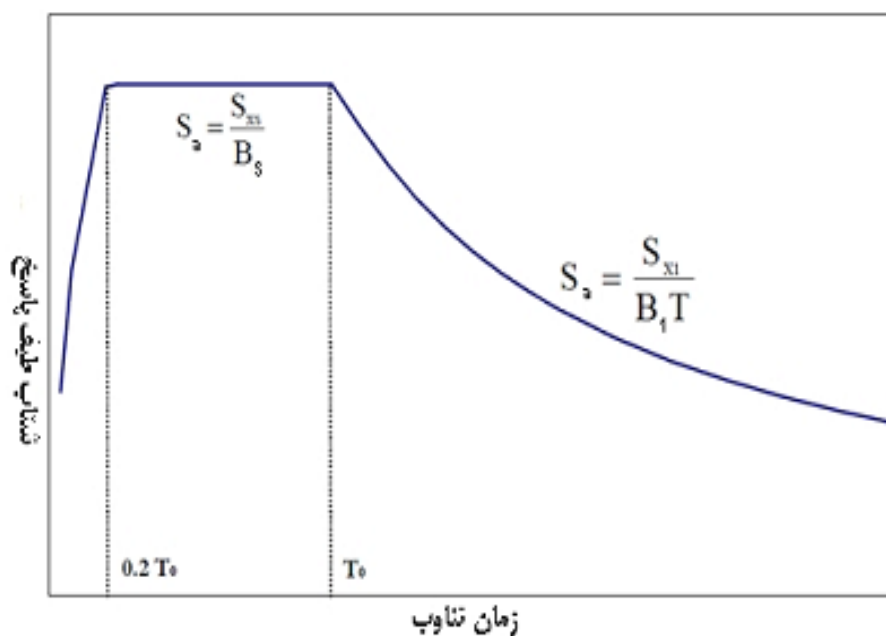

اثر میرایی بر طیف پاسخ تغییر مکان

اثر میرایی بر طیف پاسخ شتاب

در آئین‌نامه‌های طراحی و بهسازی لرزه‌ای اثر میرایی با تعریف ضریب میرایی (B) که تابعی از درصد میرایی بحرانی (β) است مشخص می‌شود. این ضریب برای دو حالت زمان تناوب‌های کوتاه (B_S) و زمان تناوب یک ثانیه (B_1) تعریف شده است. دامنه عمل (B_S) بر روی منحنی طیف پاسخ بین زمان تناوب $0.2T_0$ تا T_0 است. T_0 زمان تناوب انتقال از محدوده شتاب ثابت به سرعت ثابت طیف می‌باشد از ضریب (B_1) نیز برای کاهش طیف در زمان تناوب‌های بالاتر از T_0 استفاده می‌شود. مقادیر ضریب میرایی براساس درصد میرایی بحرانی در جدول ارائه شده است.

طیف پاسخ طرح براساس ضریب میرایی

B_1	B_S	β
۰/۸	۰/۸	≤ 2
۱/۰	۱/۰	۵
۱/۲	۱/۳	۱۰
۱/۵	۱/۸	۲۰
۱/۷	۲/۳	۳۰
۱/۹	۲/۷	۴۰
۲/۰	۲/۰	≥ 50

ضرایب B_1 و B_S برحسب درصد میرایی موردنظر (β)

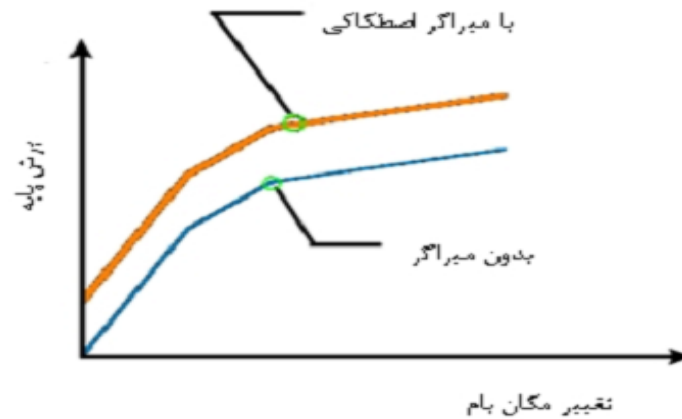
انواع میراگرها

همانطور که گفته شد، میراگرها بر اساس عملکرد آنها به انواع اصطکاکی، تسلیمی، ویسکوز، ویسکوالاستیک، آلیاژی جرمی دسته‌بندی می‌گردند.

از مزایای استفاده از میراگرها می‌توان به جذب انرژی زیاد، سادگی در نصب و تعویض آنها و همچنین هماهنگی با سایر اعضای سازه اشاره نمود.

میراگرهای اصطکاکی

در این نوع میراگر که از نظر تحلیلی وابسته به تغییر مکان هستند، انرژی زلزله صرف غلبه بر اصطکاک موجود در سطح تماس قطع می‌شود. از ویژگی‌های دیگر این میراگرها می‌توان به عدم ایجاد خستگی در بارهای خدمت (به دلیل فعال نشدن میراگرها تحت این بارها) و وابسته نبودن عملکرد آنها به سرعت بارگذاری و دمای محیط اشاره نمود. این میراگرها به موازات مهاربندها نصب می‌شوند.

تأثیر استفاده از میراگرهای اصطکاکی بر منحنی ظرفیت سازه

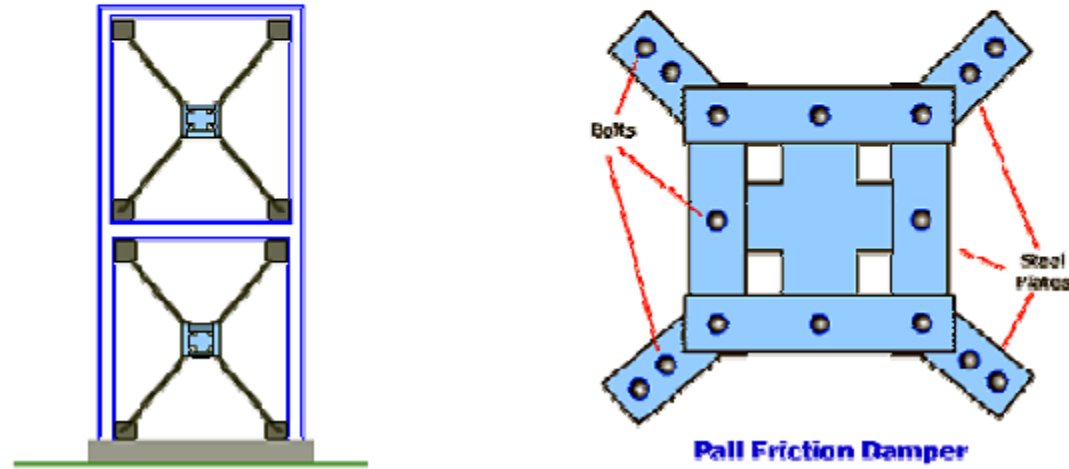
میراگرهای اصطکاکی چرخشی نشان داده شده است. به علت رفتار بسیار ساده و سهولت در نصب و ساخت،

این نوع میراگر به یکی از متداول ترین میراگرهای اصطکاکی تبدیل شده است.

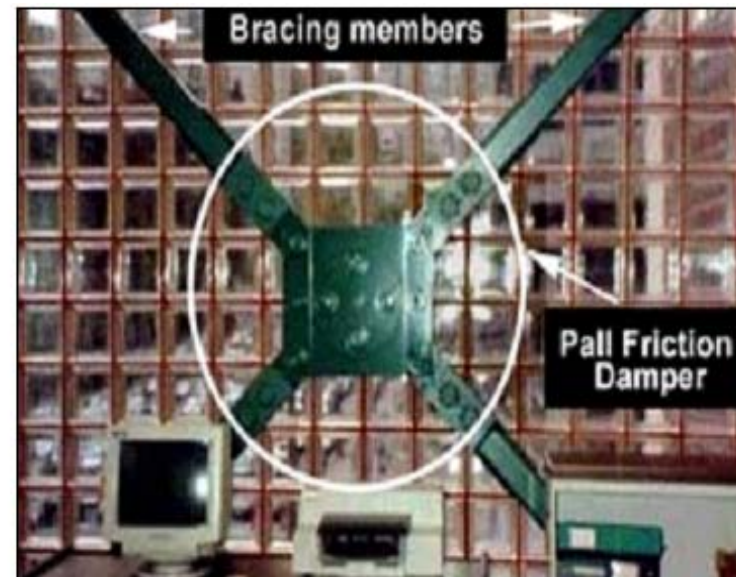

استفاده از میراگرهای اصطکاکی چرخشی در مقاوم سازی

نوع دیگر میراگرهای اصطکاکی، میراگر اصطکاکی پال (Pall) می باشد
این میراگر شامل یک بادبند و چند سری ورق فولادی به همراه پیچ‌های اصطکاکی می باشد که در بخش میانی بادبند نصب می شوند. ورقهای فولادی توسط پیچ‌های پُر مقاومت به یکدیگر متصل شده که نسبت به یکدیگر تحت نیروی مشخصی لغزش می کنند.

استفاده از میراگرهای اصطکاکی پال (Pall) در مقاوم سازی

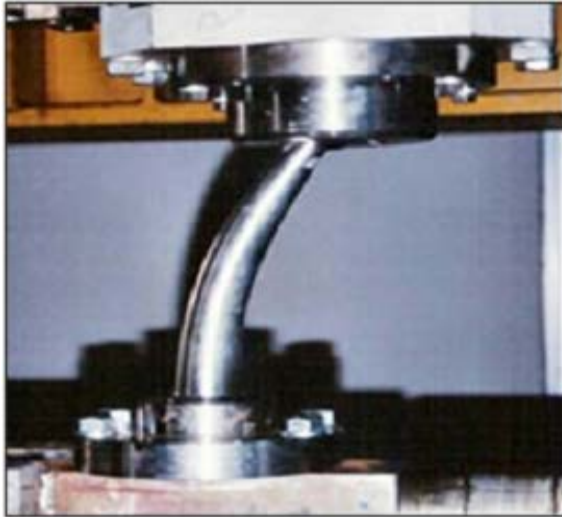
میراگرهای تسلیمی

این میراگر که از لحاظ تحلیلی، وابسته به تغییر مکان است، انرژی منتقل شده به سازه صرف تسلیم و رفتار غیر خطی در قطعات بکار رفته می‌شود. در این میراگرها از تغییر شکل غیرالاستیک فلزات شکل‌پذیری مانند فولاد و سرب به منظور اتلاف انرژی استفاده می‌شود.

در تمام سازه‌های معمولی اتلاف انرژی بر شکل‌پذیری اعضای فولادی پس از تسلیم متکی است.

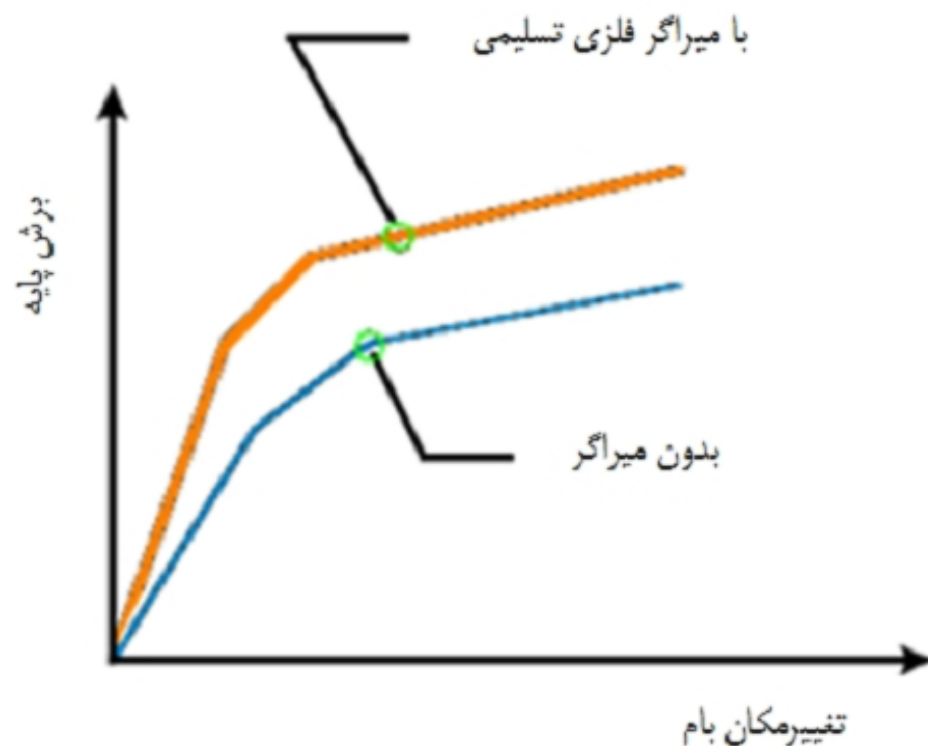

نمونه هایی از انواع میراگرهای فلزی جاری شونده (تسلیمی)

نمونه هایی از انواع میراگرهای فلزی جاری شونده (تسلیمی)

در بادبندها استفاده از میراگرهای فلزی تسلیمی متداول تر می باشد. این نوع میراگرها اغلب از چند ورق فولادی موازی تشکیل می شوند و در ترکیب با سیستم بادبندی، نقش جذب و اتلاف انرژی را بر عهده می گیرند. این قسمت از مهاربند به عنوان فیوز در سازه عمل نموده و با تمرکز رفتار غیر خطی در خود، مانع از بروز رفتار غیر خطی و آسیب در سایر اجزا اصلی و فرعی سازه می گردد.

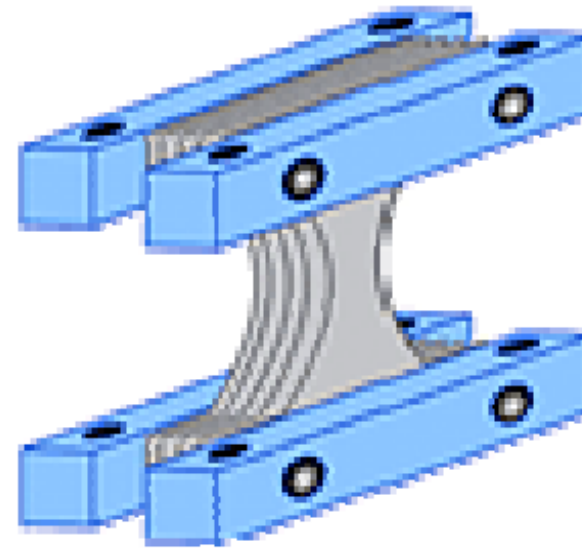
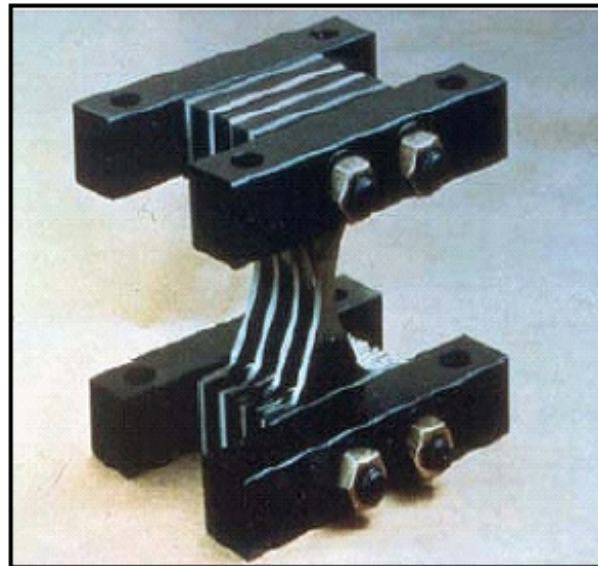

تأثیر استفاده از میراگرهای فلزی تسلیمی بر منحنی ظرفیت سازه

میراگر X-ADAS

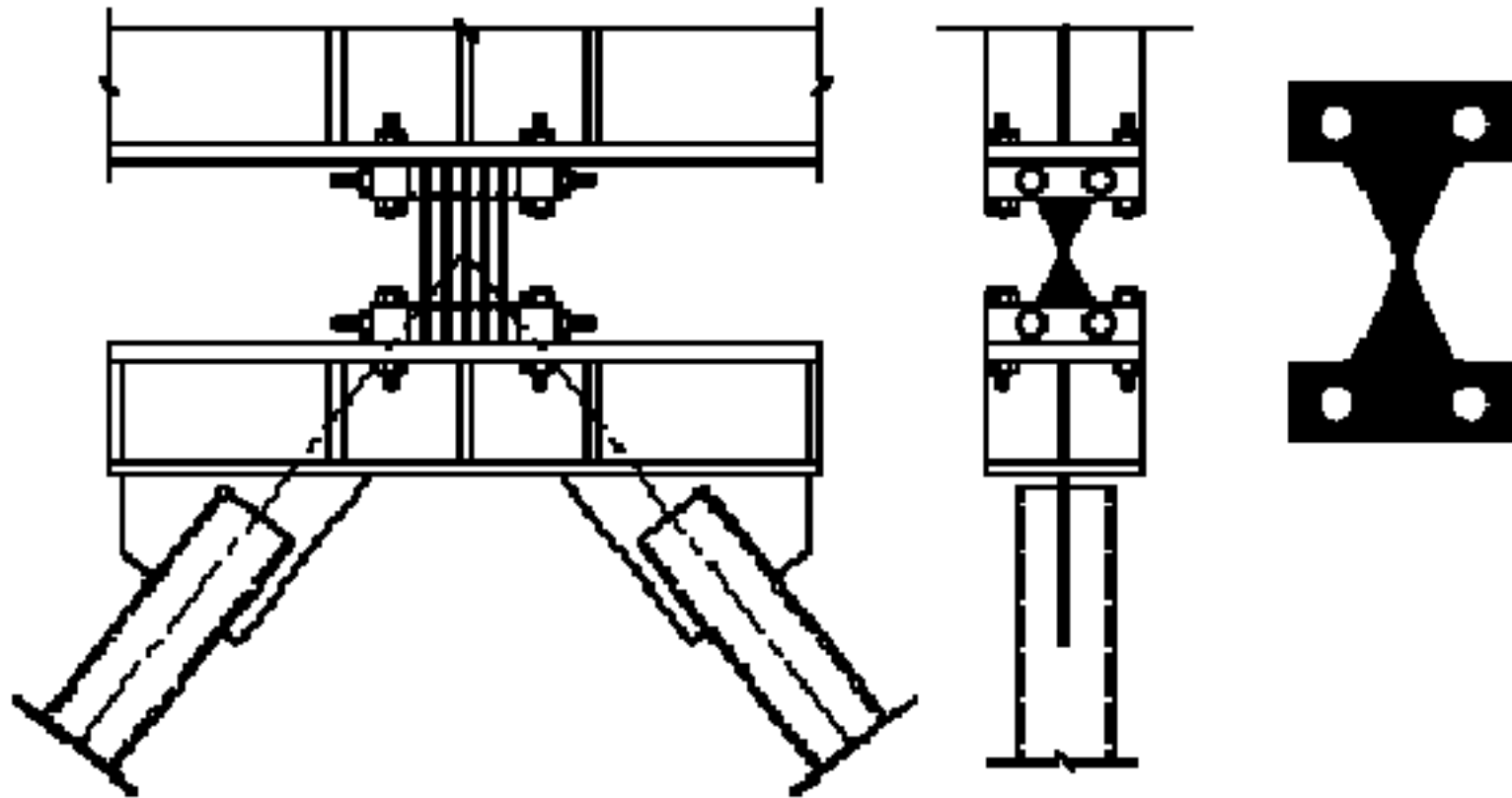
میراگرهای فلزی X شکل، از کارائی قابل توجهی برخوردار می‌باشند. تسلیم گسترده در تمام حجم فولاد، تأمین میرایی هیسترتیک و اتلاف انرژی فوق‌العاده از خصوصیات منحصر به فرد این نوع میراگر می‌باشد.

این میراگرها ضمن تأمین میرایی از سختی جانبی بالایی برخوردار بوده و به همین جهت با عنوان میرایی و سختی افزوده (ADAS¹)، نامگذاری شده است. Added Damping And Stiffness

میراگر X-ADAS

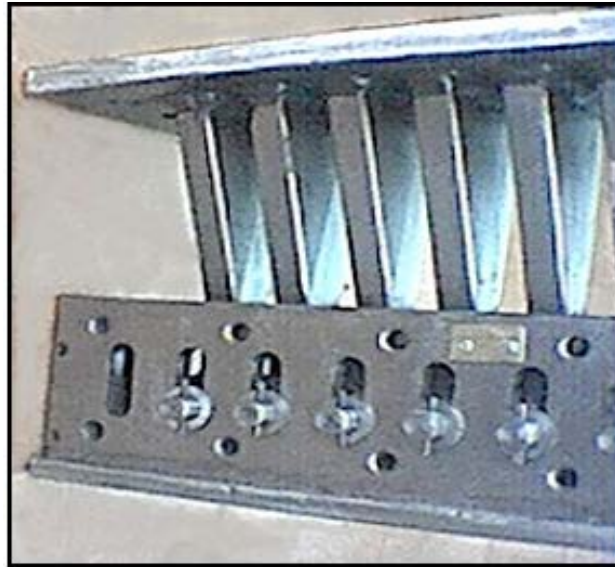
نحوه استقرار میراگر X-ADAS در قاب

میراگر T-ADAS

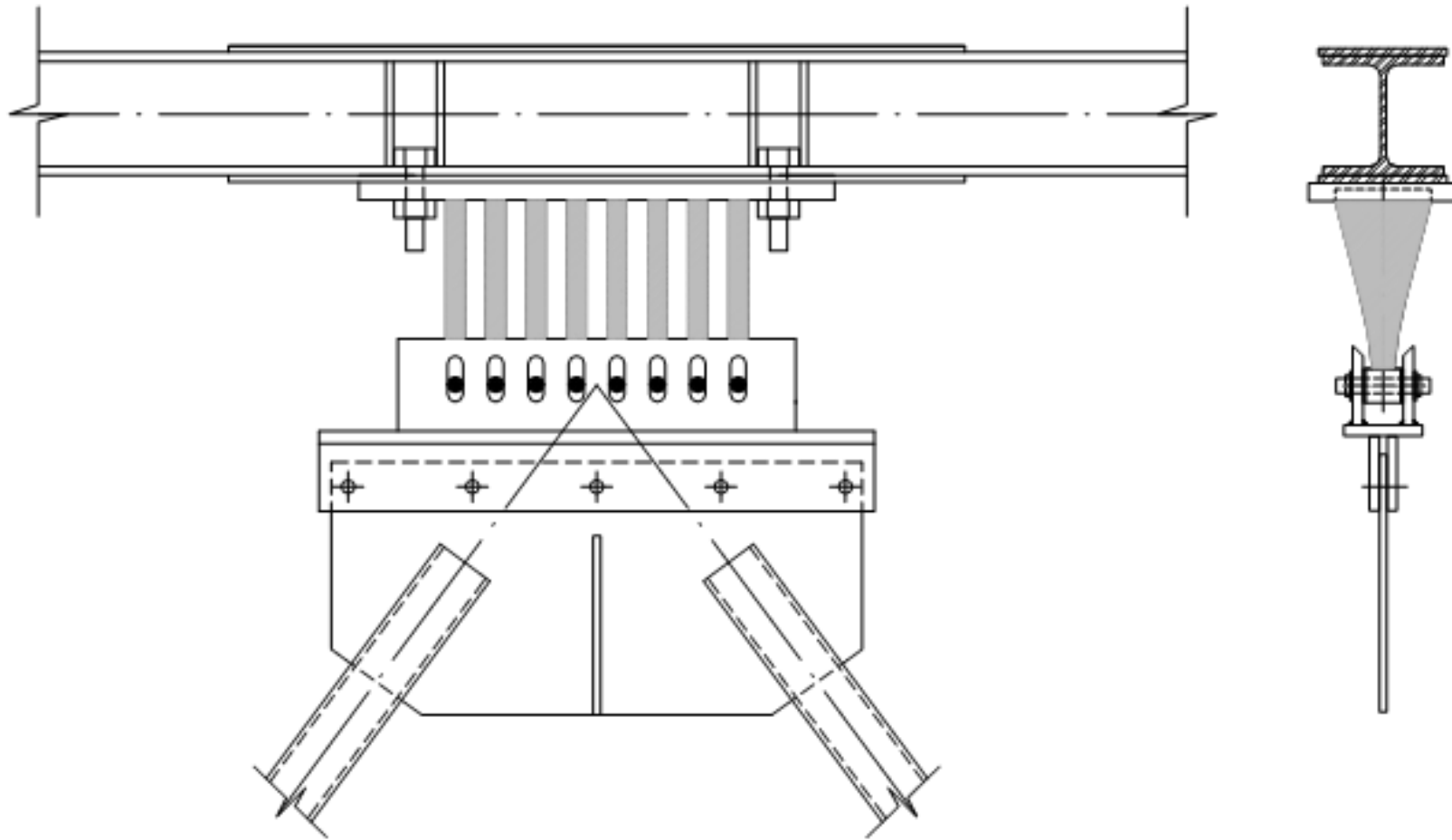
این میراگرها معمولاً بین راس مهاربندهای جناقی و تیر طبقه نصب می‌شوند. با پیش‌بینی اتصالات مناسب، این میراگرها در قابهای بتنی نیز قابل نصب می‌باشند.

میراگر T-ADAS

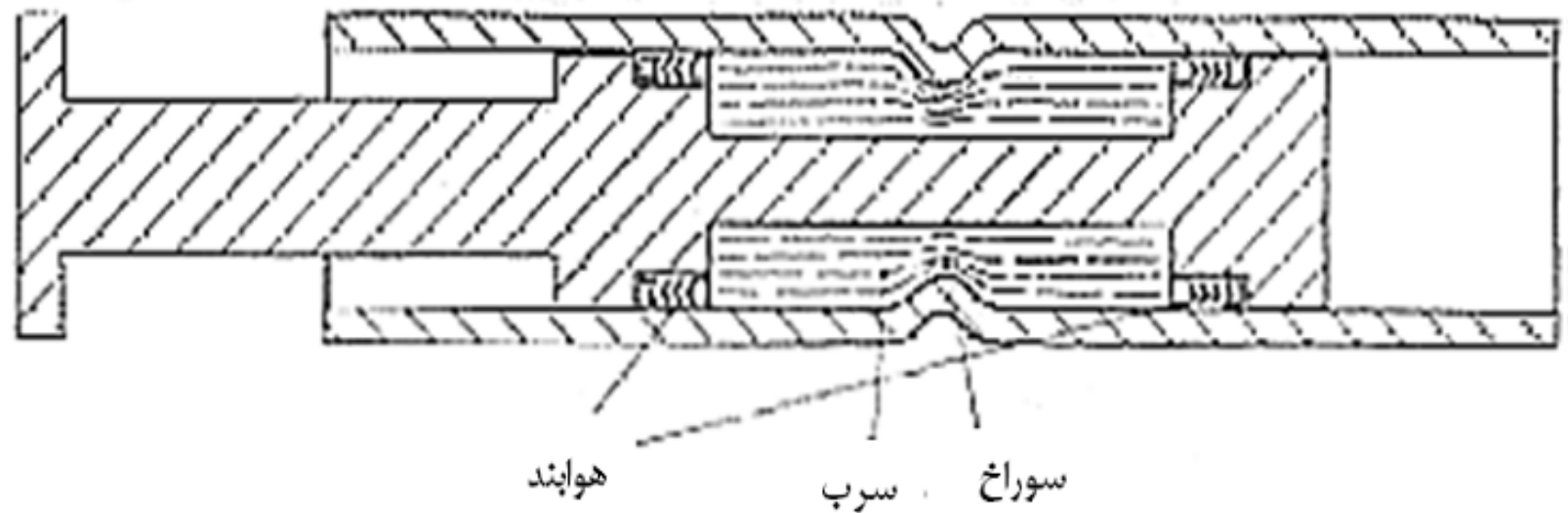
نحوه استقرار میراگر T-ADAS در قاب

میراگر سربی - تزریقی (LED)

از انواع دیگر میراگرهای تسلیم شونده، میراگر سربی تزریقی (LED) می‌باشد. این میراگر از یک سیلندر دو محفظه‌ای، پیستون و سرب داخل پیستون تشکیل شده است که با حرکت پیستون به هنگام زلزله سرب از محفظه بزرگتر به محفظه کوچکتر حرکت می‌کند که با تغییر شکل خمیری، انرژی جنبشی بصورت حرارتی تلف می‌شود. تزریقی نشان داده شده است.

مقطع طولی میراگر سربی - تزریقی (LED)

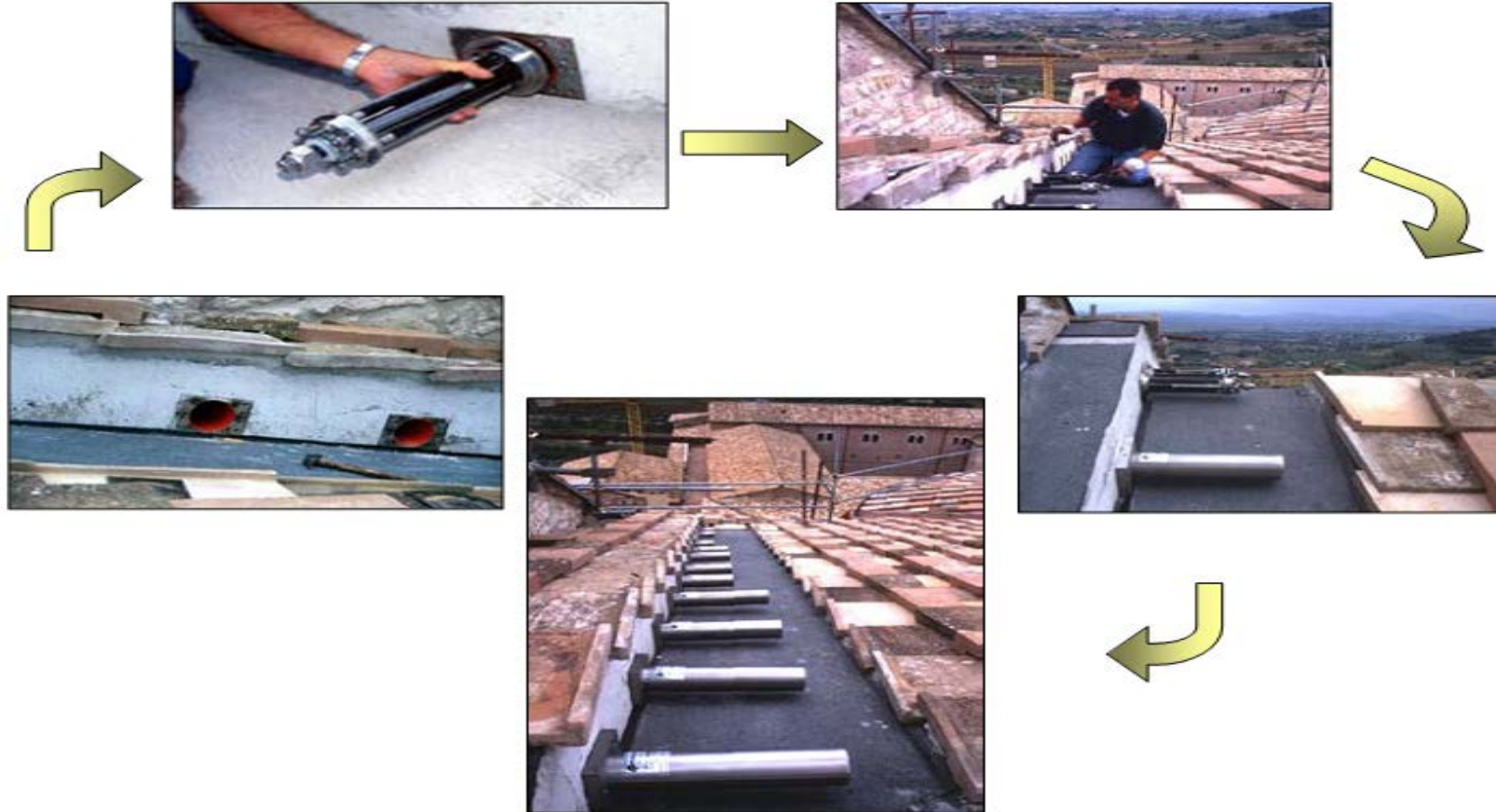
میراگرهای آلیاژی (SMA)

میراگرهای آلیاژی SMA¹، از فلزاتی ساخته می‌شوند که دو خاصیت زیر را دارا باشند:

1- انعطاف پذیری آنها مشابه با انعطاف پذیری قطعه لاستیکی باشد.

2- پس از اعمال تغییرشکلهای زیاد در آنها، در اثر حرارت به حالت اولیه خود باز گردند.

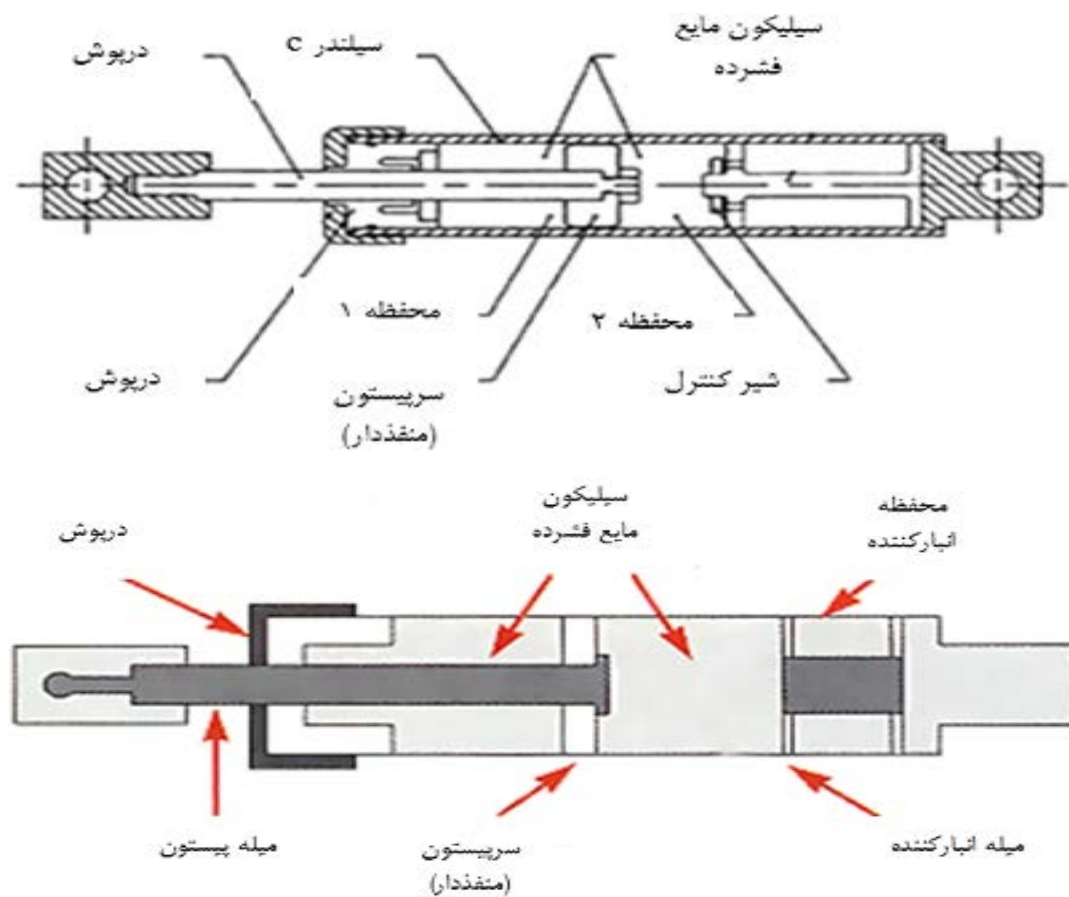
آلیاژ نیکل و تیتانیوم ضمن دارا بودن این خواص از مقاومت خوبی در برابر خوردگی نیز برخوردار است.

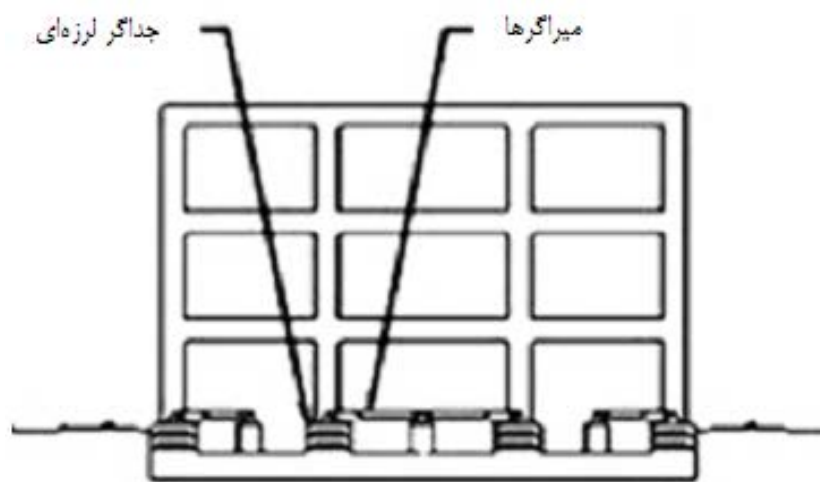
ترمیم سقف کلیسای سن فرانسیس (ایتالیا) با میراگرهای SMA

میراگرهای ویسکوز

در این میراگرها با استفاده از حرکت مایع لزج درون سیلندر انرژی مستهلک می‌شود. میراگرهای ویسکوز به دلیل سادگی در نصب، قابلیت انطباق و هماهنگی با سایر اعضا و همچنین تنوع در ابعاد و اندازه‌های آنها، کاربرد بسیاری در طراحی و مقاوم سازی پیدا کرده‌اند.

جزئیات تیپ سیستم میراگر ویسکوز

ترکیب میراگر و جداگر لرزه‌ای

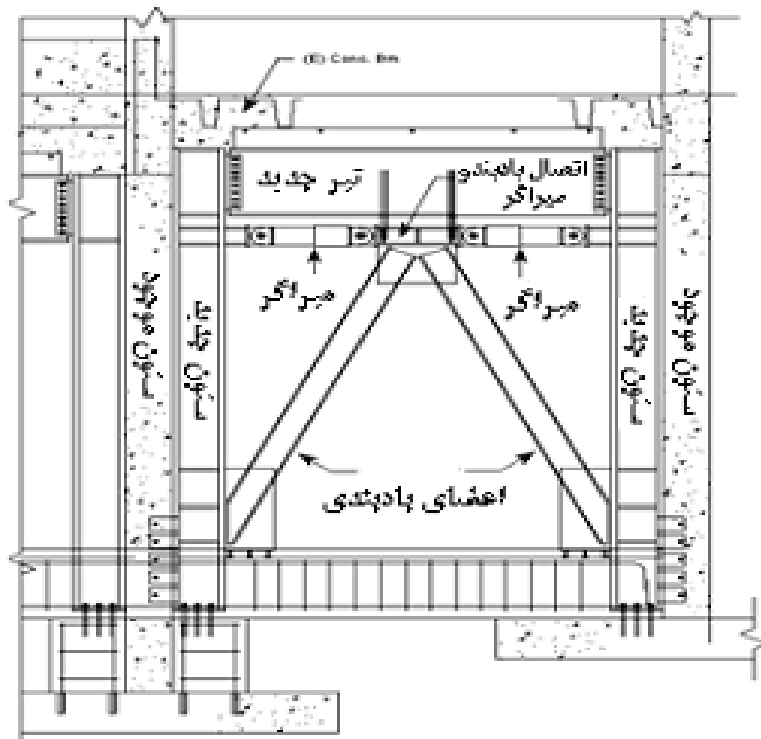
اتصال میراگرهای ویسکوز در کف و فونداسیون سازه‌ها

این نوع میراگرها به سه روش زیر به سازه متصل می گردند:

- نصب میراگرها به کف و یا فونداسیونها (در روش جداسازی لرزه ای).
- اتصال میراگرها در بادبندهای جناقی (شکل 7-18).
- نصب میراگرها در بادبندهای قطره ای (شکل 7-19).

در اتصال میراگرها در کف و یا فونداسیون و ترکیب میراگرها با جداسازها استفاده کرد.

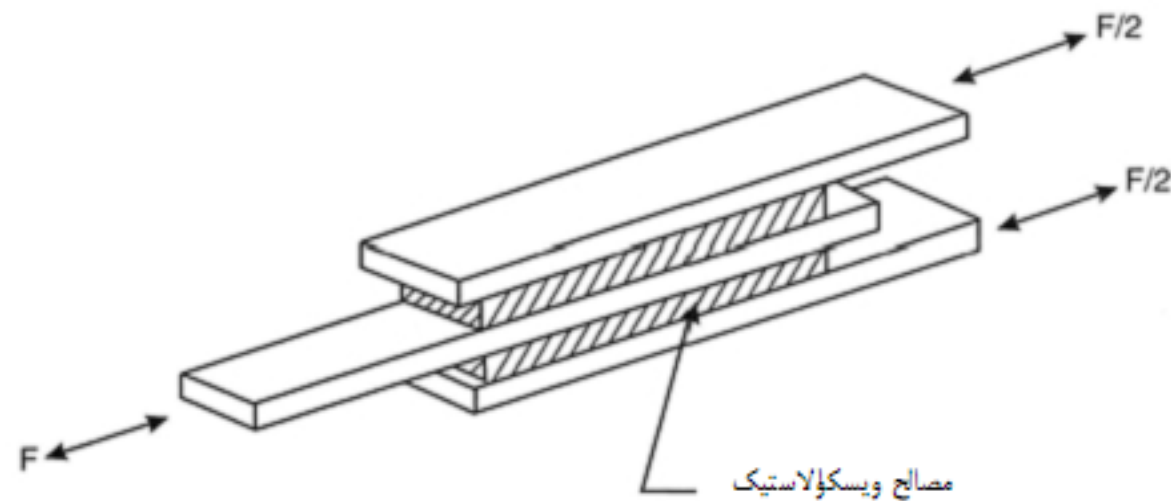
استفاده از میراگرهای ویسکوز در بادبندهای جناقی

استفاده از میراگرهای ویسکوز در بادبندهای قطری

میراگر ویسکوالاستیک

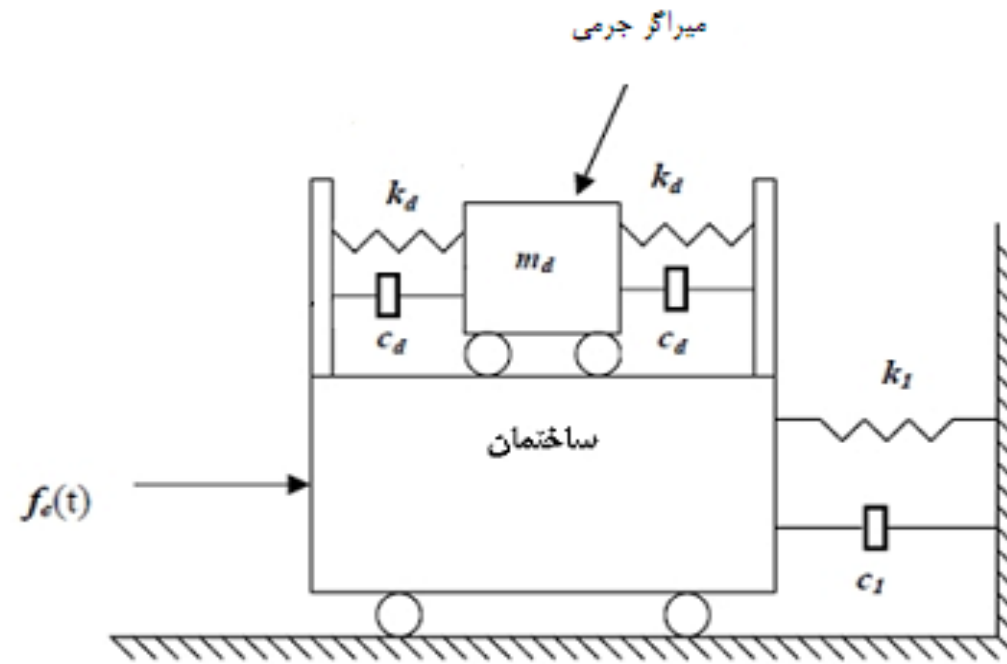
مصالح ویسکوالاستیک از مواد با پایه الاستومری و پلیمری می‌باشند که در هنگام زلزله با انجام تغییرشکل‌های برشی، انرژی را مستهلک می‌کنند. میراگر ویسکوالاستیک از یک یا چند لایه از مواد ویسکوالاستیک محصور شده در میان ورق‌های فولادی تشکیل می‌شود. ساده‌ترین نوع آن نشان داده شده است. این میراگرها به نحوی در سازه قرار می‌گیرند که تغییر مکان نسبی طبقات باعث تغییرشکل برشی آنها شود. خصوصیات مکانیکی این میراگر به حرارت و فرکانس بارگذاری بستگی دارد. فرکانس‌های حرکت مورد انتظار این میراگر را باید تخمین زد. درجه حرارت این میراگر با تبدیل انرژی جنبشی به حرارتی بالاتر می‌رود که این تغییرات حرارت باید در طراحی این نوع میراگر مدنظر قرار گیرد.

میراگر ویسکوالاستیک جامد

میراگر جرمی

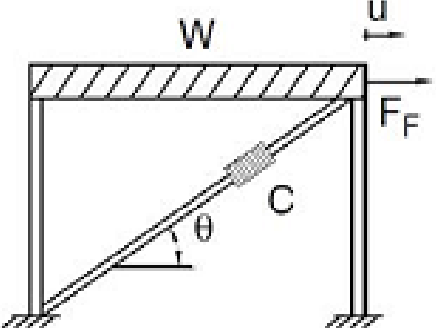
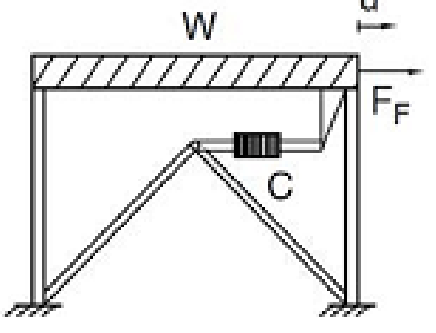
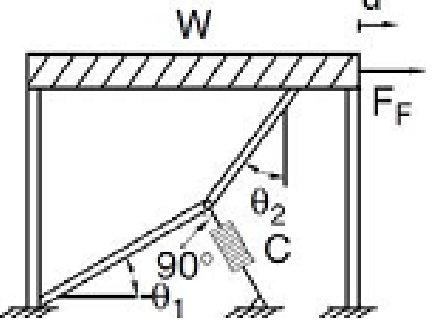
ساختار عمومی میراگر جرمی را نشان می‌دهد. جرم روی تکیه‌گاهی که به عنوان غلتک عمل می‌نماید، قرار گرفته و به جرم اجازه حرکت به صورت انتقالی - جانبی نسبت به کف را می‌دهد. فنرها و میراگرها بین جرم و اعضای تکیه‌گاهی عمودی قرار گرفته و نیروی جانبی «در فاز مخالف» به سطح کف و سپس به قاب سازه‌ای انتقال می‌دهند. میراگرهای انتقالی دو جهته به صورت فنر - میراگر در دو جهت عمودی ساخته می‌شوند و امکان کنترل حرکت سازه در دو صفحه عمودی را فراهم می‌آورند.

مدل میراگر جرمی در ساختمان

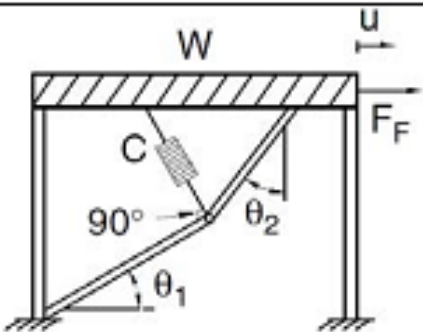
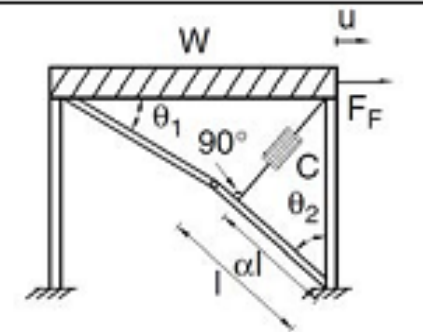
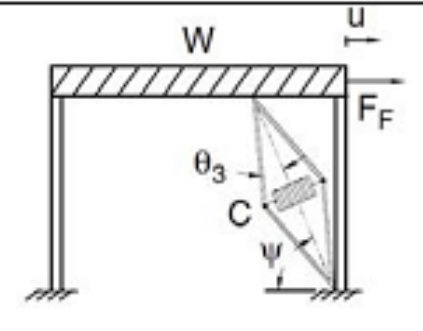
کاربرد و رفتار انواع میراگرها

ردیف	نوع میراگر	مدل رفتاری	کاربرد
1	تسلیمی	وابسته به تغییر مکان	سازه های کوتاه و متوسط در مقابل زلزله
2	اصطکاکی	وابسته به تغییر مکان	سازه های کوتاه و متوسط در مقابل زلزله
3	آلیاژی	سایر وسایل (نه وابسته به سرعت و نه وابسته به تغییر مکان)	کنترل لرزه ای موضعی
4	ویسکوز	وابسته به سرعت	اکثر سازه ها در مقابل باد و زلزله
5	ویسکوالاستیک	وابسته به سرعت و تغییر مکان	سازه های کوتاه و متوسط در مقابل باد و زلزله
6	جرمی	سایر وسایل (نه وابسته به سرعت و نه وابسته به تغییر مکان)	سازه های بلند در مقابل باد و زلزله

قطری		$f = \cos \theta$	$\theta = 37^\circ$ $f = 0.799$ $\beta = 0.032$
جناغی		$f = 1.00$	$f = 1.00$ $\beta = 0.05$
اتصال میراگر از پایین به بادبند		$f = \frac{\sin \theta_2}{\cos(\theta_1 + \theta_2)}$	$\theta_1 = 31.9^\circ, \theta_2 = 43.2^\circ$ $f = 2.662$ $\beta = 0.344$

اشکال مختلف قرارگیری میراگر در قاب سازه ای

<p>اتصال میراگر از بالا به بادبند</p>		$f = \frac{\sin\theta_2}{\cos(\theta_1 + \theta_2)} + \sin\theta_1$	$\theta_1 = 31.9^\circ, \theta_2 = 43.2^\circ$ $f = 3.191$ $\beta = 0.509$
<p>معکوس میراگر از بالا به بادبند</p>		$f = \frac{\sin\theta_2}{\cos(\theta_1 + \theta_2)} - \cos\theta_2$	$\theta_1 = 30^\circ, \theta_2 = 49^\circ, \alpha = 0.7$ $f = 2.521$ $\beta = 0.318$
<p>اتصال تقسیمی میراگر</p>		$f = \frac{\cos\psi}{\tan(\theta_3)}$	$\theta_3 = 9^\circ, \psi = 70^\circ$ $f = 2.159$ $\beta = 0.233$

اشکال مختلف قرارگیری میراگر در قاب سازه ای

سطوح عملکرد

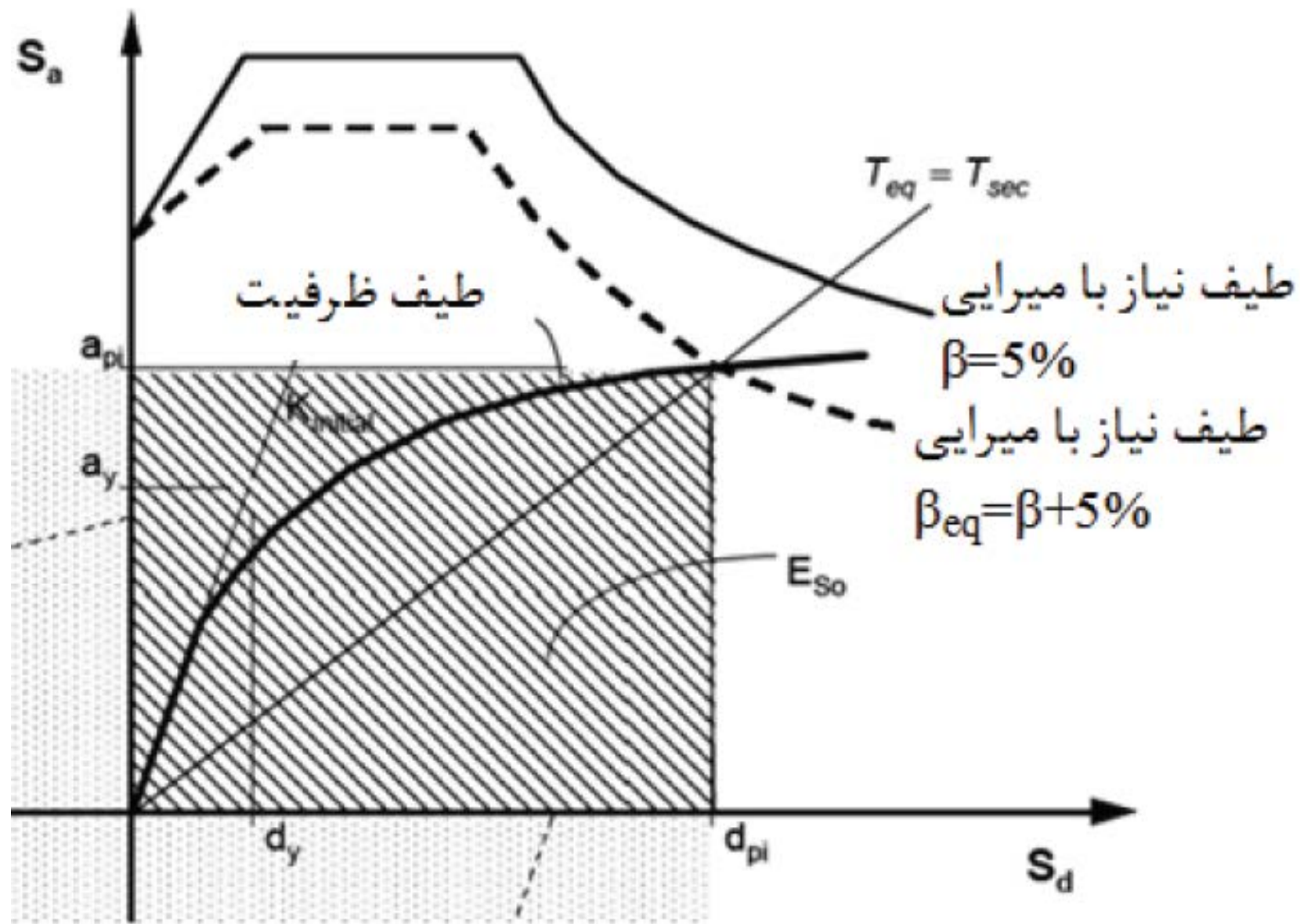
کیفیت سطوح عملکردی سازه‌های مقاوم‌سازی شده با روش‌های جداگر لرزه‌ای و میراگرها براساس FEMA274 ارائه شده است. در این جدول میراگرها بعنوان گزینه مناسب برای اهداف عملکردی ایمنی جانی و خرابی محدود معرفی شده‌اند. در سطح ایمنی جانی، این گزینه مقاوم‌سازی اقتصادی می‌باشد. تجربه‌های بهسازی نشان می‌دهد که میراگرها به سطح عملکرد بی‌وقفه نیز دست خواهند یافت.

قابلیت جداگر لرزه‌ای و میراگرها در تامین سطوح عملکرد سازه

عملکرد		جداسازی لرزه‌ای	میراگر
سطح	محدوده		
قابلیت استفاده بی وقفه	کنترل خسارت	بسیار مناسب	توصیه نمی‌شود
خرابی محدود	کنترل خسارت	مناسب	مناسب
ایمنی جانی	ایمنی محدود	توصیه نمی‌شود	مناسب
آستانه فروریزش	ایمنی محدود	غیر عملی	توصیه نمی‌شود

اشکال ترکیبی از نصب میراگر در ساختمان‌های بلند

بررسی مسائل اجرایی ویوار برشی فولادی
در نوسازی و بهسازی ساختمان ها

مقدمه

دیوار برشی فولادی و انواع آن

شباهت دیوار برشی فولادی و تیرورق

مزایای دیوار برشی فولادی

ساختمان های بزرگ ساخته شده با دیوار برشی فولادی

نوسازی ساختمان ها با دیوار برشی فولادی

بهبودی ساختمان ها با دیوار برشی فولادی

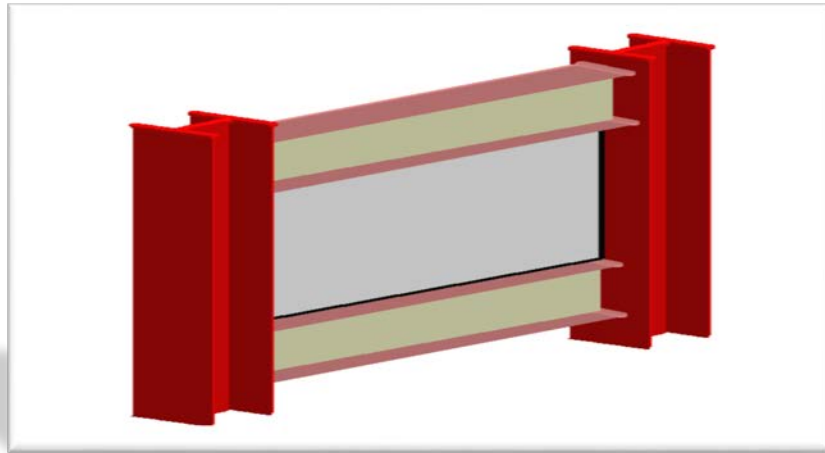
مشکلات اجرایی و راهکارهای اجرایی

نتیجه گیری

مراجع

در سالهای اخیر در بسیاری از کشورها سیستم جدید دیگری برای طراحی سازه ها برای مقاومت در برابر نیروهای جانبی از جمله زلزله، به نام دیوار برشی فولادی به عنوان مکمل قاب خمشی در سیستم های دوگانه استفاده شده است.

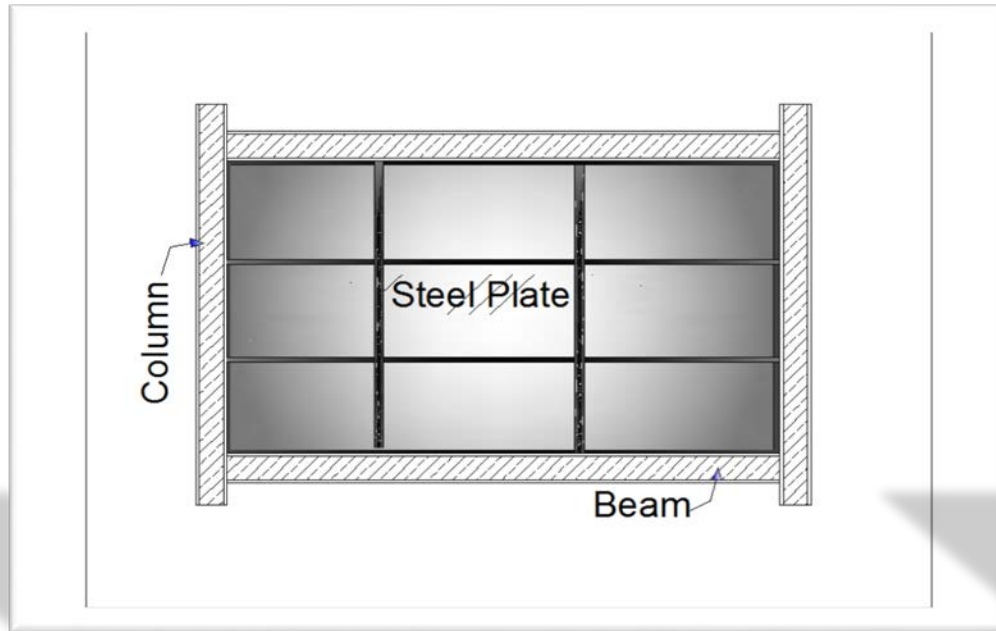

این سیستم جدید به دلیل سختی و مقاومت بالا، قابلیت جذب انرژی زیاد، اقتصادی بودن و سادگی و سرعت اجرای آن به سرعت در جهان رو به گسترش است و در چند دهه اخیر در ساخت ساختمان های جدید و همچنین تقویت ساختمان های موجود به کار گرفته شده است.

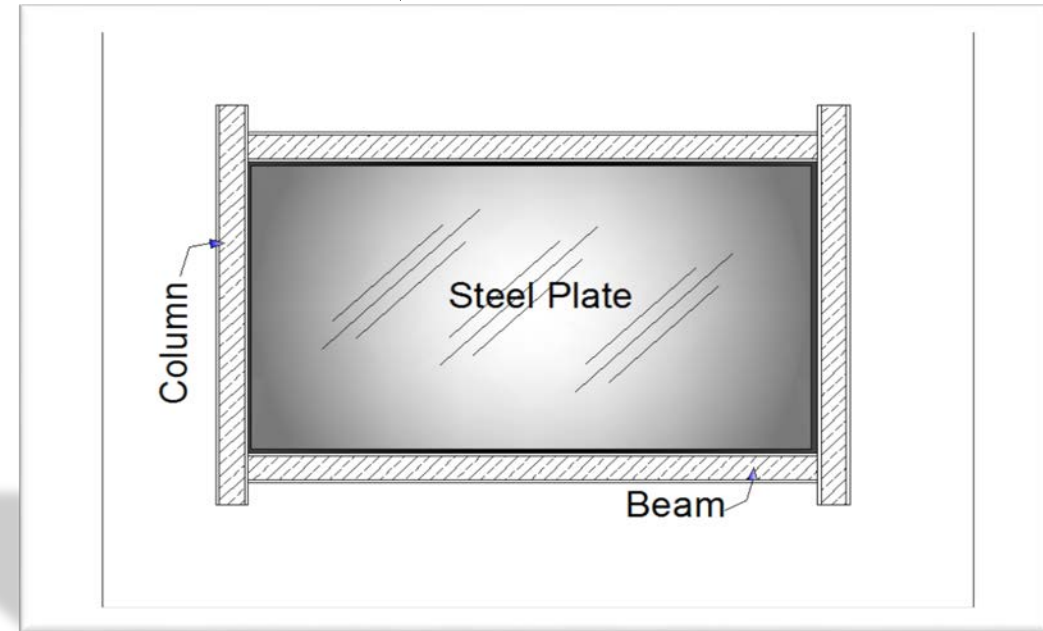
دیوار برشی فولادی و انواع آن:

به طور کلی سیستم دیوار برشی فولادی شامل یک دیوار صفحه ای فولادی، دو ستون مرزی و تیرهای افقی کف می باشد.

سیستم دیوار برشی فولادی به دو صورت به کار می رود:

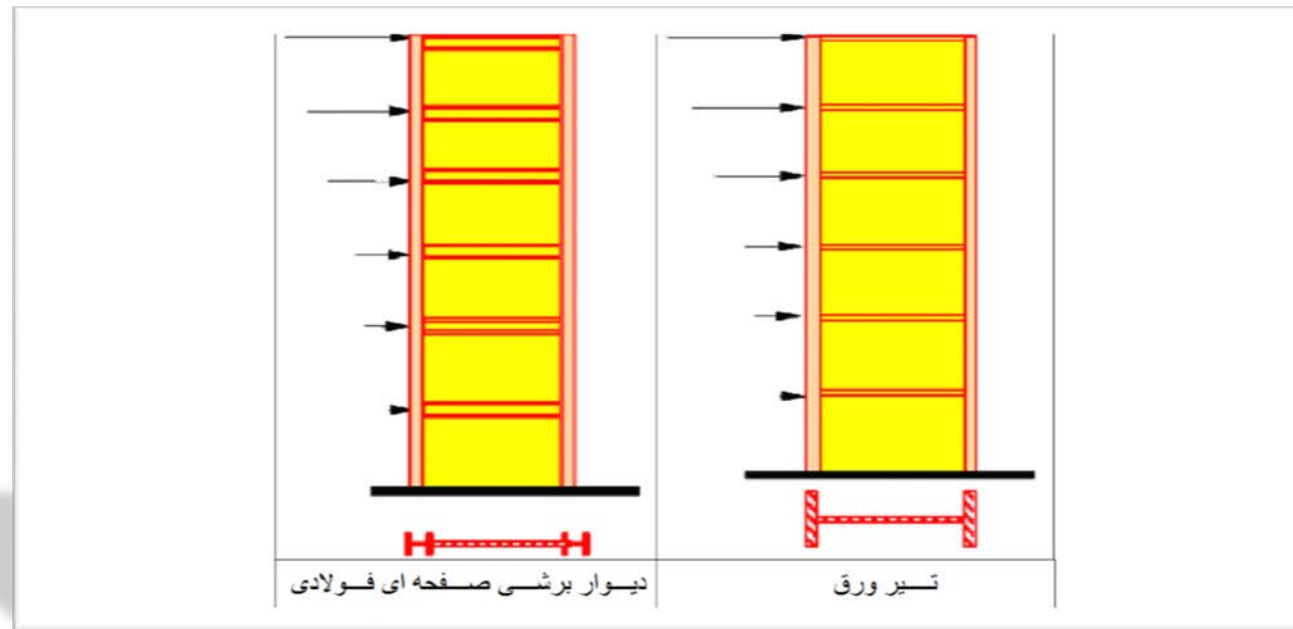
۲- دیوار برشی تقویت شده

۱- دیوار برشی تقویت نشده

شباهت دیوار برشی فولادی با تیروورق:

دیوار برشی صفحه ای فولادی و ستون های مرزی، مطابق آنچه که در شکل زیر نشان داده شده است، به عنوان یک تیر ورق معمولی عمل می کنند. ستون ها به عنوان بال های تیر ورق عمودی و دیوار صفحه ای فولادی به عنوان جان آن عمل می نمایند. همچنین تیر های کف، کم و بیش به عنوان سخت کننده های عرضی در یک تیروورق در نظر گرفته می شوند:

مزایای دیوار برشی فولادی و برتری آن نسبت به دیوار برشی بتنی:

①- شکل پذیری بسیار بالا و ظرفیت اتلاف انرژی بالا

②- سرعت اجرای بالا

③- سهولت در امکان ایجاد بازشو

④- کاهش وزن سازه به علت سبکی

⑤- امکان تعویض سیستم پس از وقوع زلزله

⑥- ایجاد فضای معماری بیشتر

نکته قابل توجه اینکه در صورت استفاده از سقف عرشه فولادی در سازه دارای دیوار برشی فولادی قابلیت های سازه از جمله سریع سازی ، سبک سازی و ارزان سازی دوچندان می گردد.

پروژه دارای سیستم ترکیبی " دیوار برشی فولادی " و " سقف مرکب عرشه فولادی

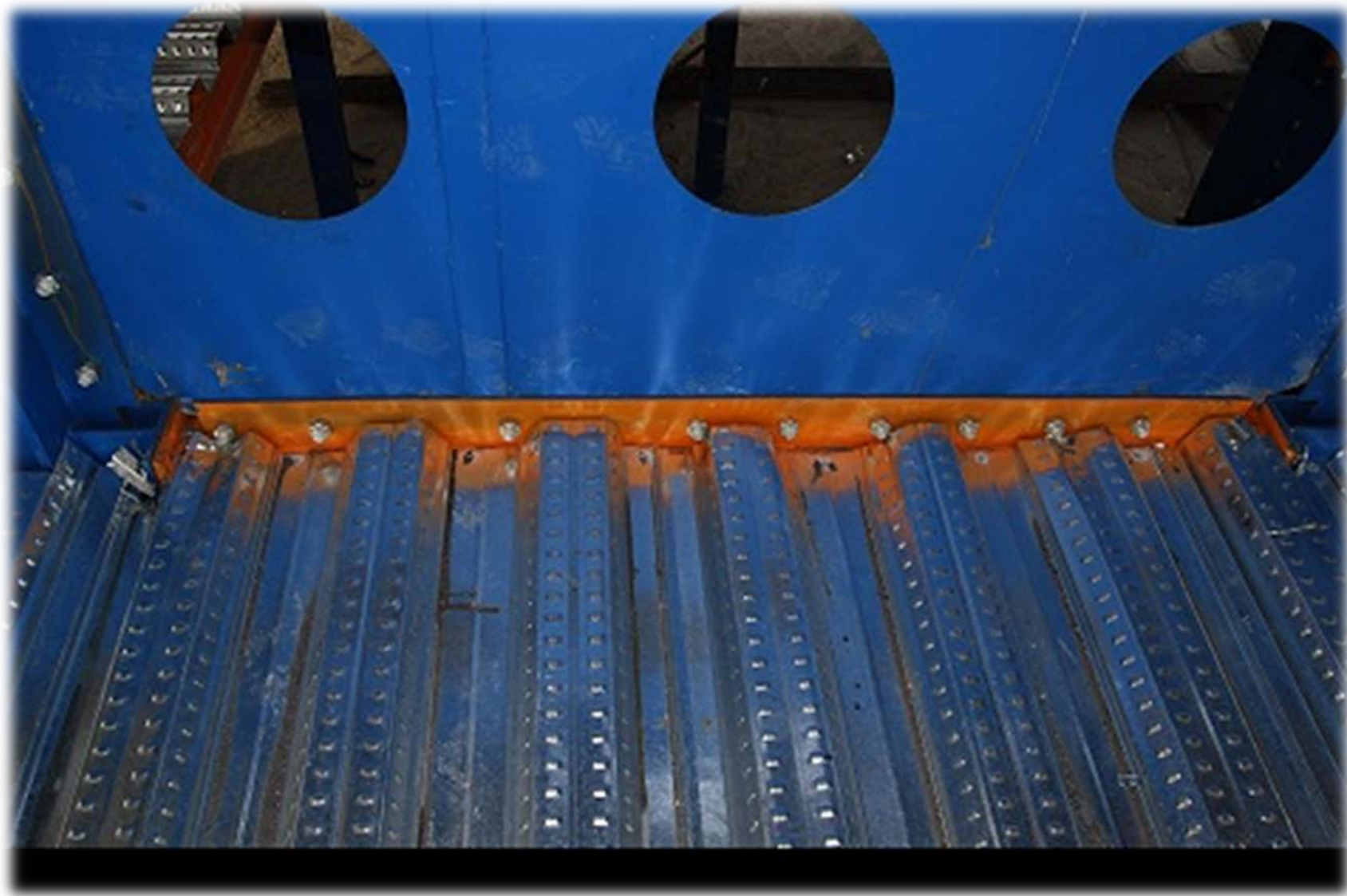

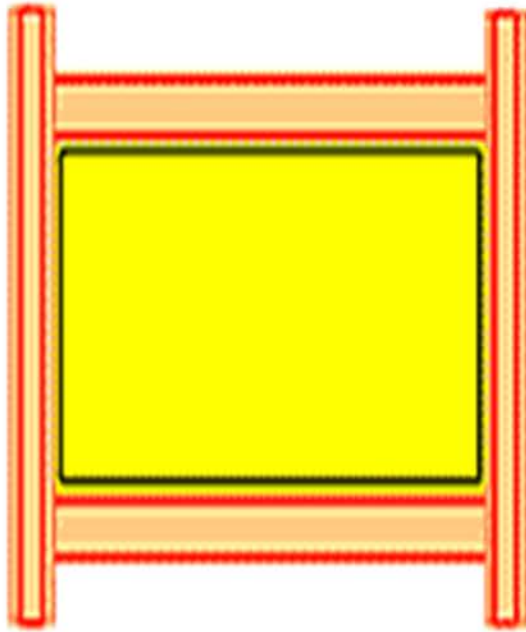

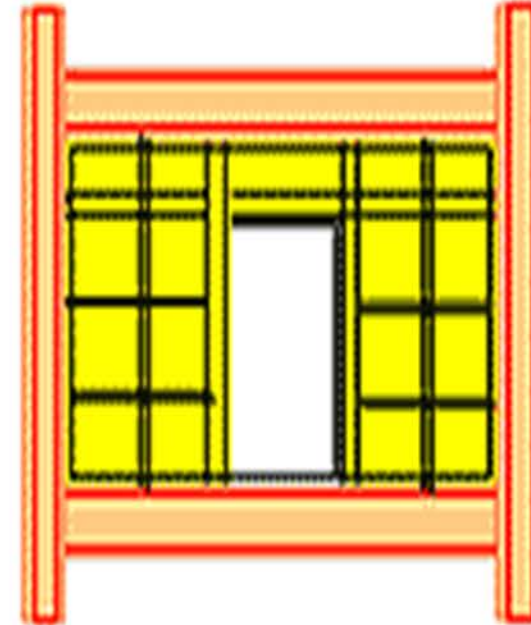
ایجاد باز شو

Steel Plate Shear Wall
(Unstiffened)

Stiffened Steel Shear
Wall With Opening

Stiffened Steel Shear
Wall with Opening

تصویر پلی که دیوار برشی فولادی در آن بکار رفته

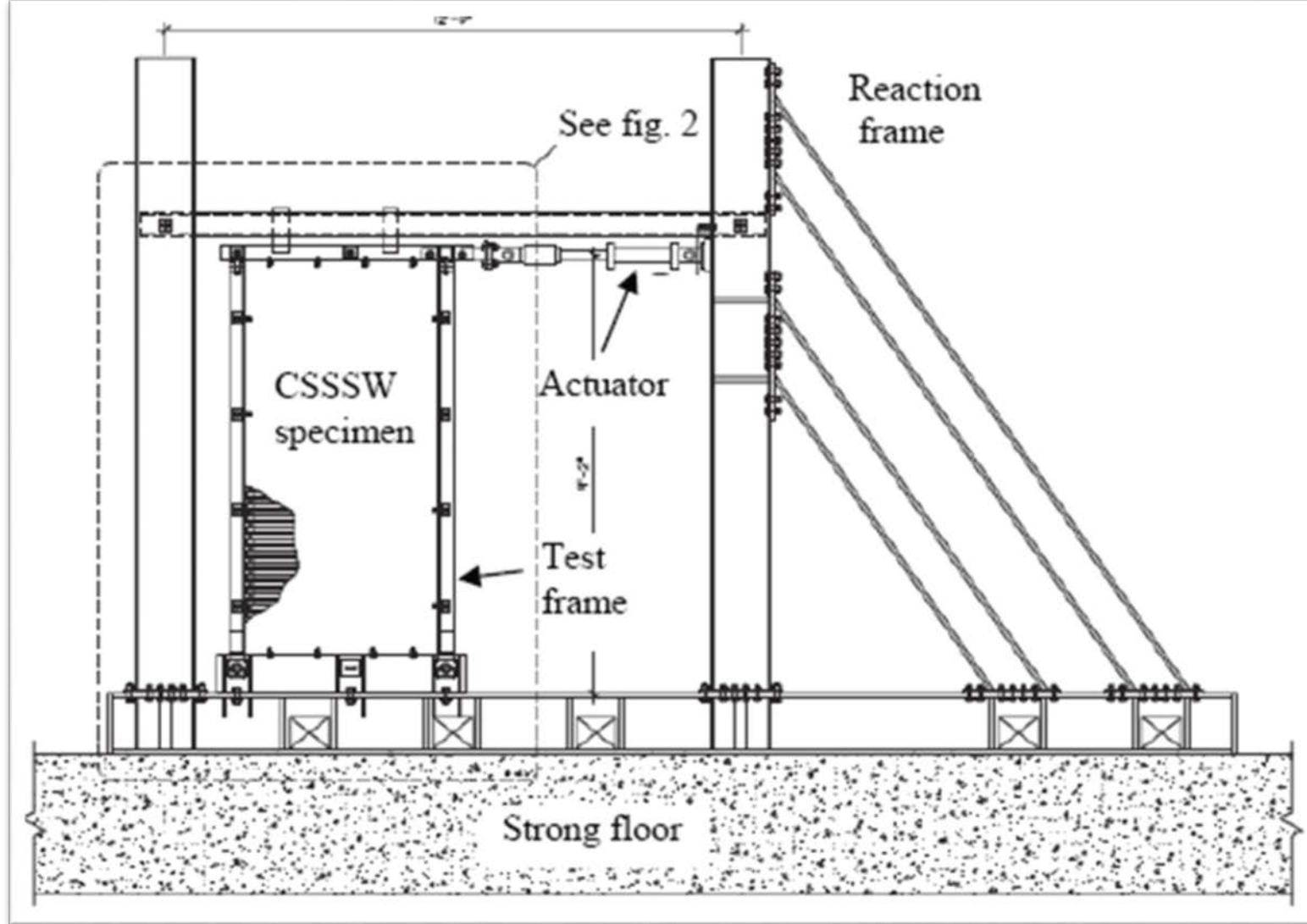
نمونه هایی از ساختمانهای طراحی شده با سیستم جدید
دیوار برشی فولادی در ایران

- قیطره جنوبی ۱۰ طبقه
- تهرانپارس ۸ طبقه
- پاسداران ۹ طبقه
- لویزان ۷ طبقه
- شیان ۹ طبقه
- ولنجک ۱۴ طبقه
- سعادت اباد ۷ طبقه
- تجریش ۷ طبقه
- ساختمان اداری شیراز ۷ طبقه
- هتل مشهد ۹ طبقه
- هتل سرعین ۶ طبقه
- قیطره شمالی ۱۰ طبقه
- ساختمان مسکونی بوشهر ۵ طبقه
- شهریار ۷ طبقه
- و صدها پروژه دیگر در مراحل مختلف اجرایی

مراحل تست

نمونه نتایج آزمایشات روی دیوار برشی فولادی

نمونه ها	Rad/sec	V (mm/sec)	افزایش جابجایی mm	مقاومت نهایی KN		صبانگین مقاومت نهایی	زاویه تغییر مکان جانبی (1/1000)
PL1	0.01	2.5	1.y	-203.55	205.45	204.5	60
PL2	0.01	2.5	2.y	-194.25	191.4	192.8	60
PL3	0.01	2.5	3.y	-186.85	223.08	204.9	75
PL4	0.2	50	1.y	-220.75	228.6	224.6	60
PL5	0.2	50	2.y	-212	208	210	70
PL6	0.2	50	3.y	-212	222	217	75
PL7	0.4	100	1.y	-189.7	202.59	196.1	50
PL8	0.4	100	2.y	-207.46	220.59	214.1	70
PL9	0.4	100	3.y	-214.5	232.26	223.4	75

نرم افزارها و سیستم طراحی اختصاصی

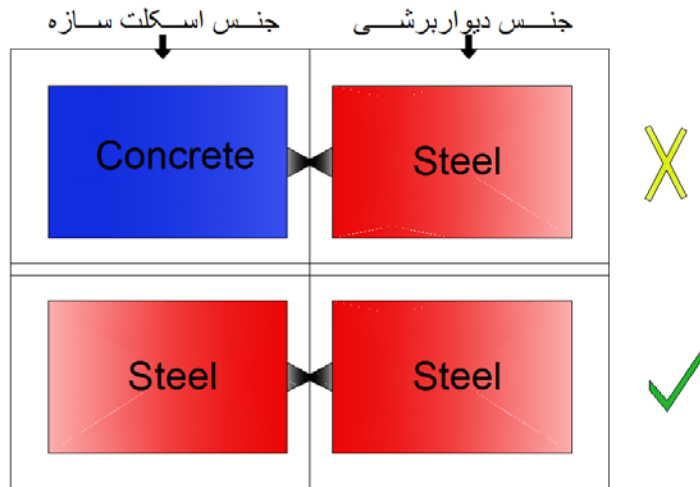
طراحی دیوارهای برشی فولادی به چهار عامل وابسته است: پلاستیک شدن، نیروهای پس کمانشی در ورق نازک فولادی و تأثیرات آن بر ستونهای اطراف دیوار و تیرهای طبقه آخر. اندرکنش بین دیوار فولادی و قاب ساده یا خمشی از جمله مهم ترین عوامل دخیل در طراحی است.

نرم افزارهای اجزای محدود که قابلیت آنالیز صفحه و پوسته را دارند، در طراحی ورقهای فولادی به کار می روند. رفتار غیرخطی ورق و آثار ناشی از پلاستیک شدن آن بر ستونهای اطراف دیوار نیز باید کنترل شود. ABAQUSE و ANSYS و SAP در این گونه مدل سازی ها معتبر و مورد استفاده است.

دیوارهای برشی فولادی شکل پذیر عنوان اختراعی است که توسط دکتر مجید قلهکی، عضو هیئت علمی دانشگاه سمنان و از متخصصان شرکت سبک آفرینان عمارت پارس ثبت شده است. مزیت این نوع دیوار در مقایسه با انواع رایج آن، ضریب رفتار بالا، شکل پذیری ورق فولادی با تنش تسلیم پایین تر، جزئیات اتصالات قاب مفصلی و جزئیات اتصالات به روش ساده است.

نوسازی ساختمان ها با دیوار برشی فولادی:

همان گونه که می دانیم، اغلب ساخت و سازها در دنیا به دو صورت اسکلت فولادی و اسکلت بتنی می باشد. انتخاب نوع سیستم سازه ای به عواملی همچون سرعت اجرا، مصالح در دسترس، هزینه تهیه مصالح و ... بستگی دارد. بنابراین نوسازی را در دو دسته از ساختمان ها بررسی خواهیم کرد:

۱- نوسازی ساختمان های فولادی

۲- نوسازی ساختمان های بتنی

نوسازی سازه های فولادی با دیوار برشی فولادی:

اجرای ساختمان های اسکلت فولادی با دیوار برشی فولادی علاوه بر مسائل مربوط به اجرای اسکلت، جزئیات خاصی برای اجرای پانل برشی در دهانه های مربوطه دارد که بسته به ابتکار طراحان سازه و مصالح موجود، بهترین و مناسب ترین شیوه جهت این کار انتخاب می شود.

از طرف دیگر مصالح و وسائط مورد استفاده در اجرای پانل ها، اعم از هزینه های خرید، سوراخ کردن و بستن پیچ ها، هزینه های مربوط به اتصالات جوشی و هزینه های مربوط به چگونگی برپا کردن پانل ها می توانند در انتخاب بهینه ترین راه در اجرای پانل ها موثر باشد.

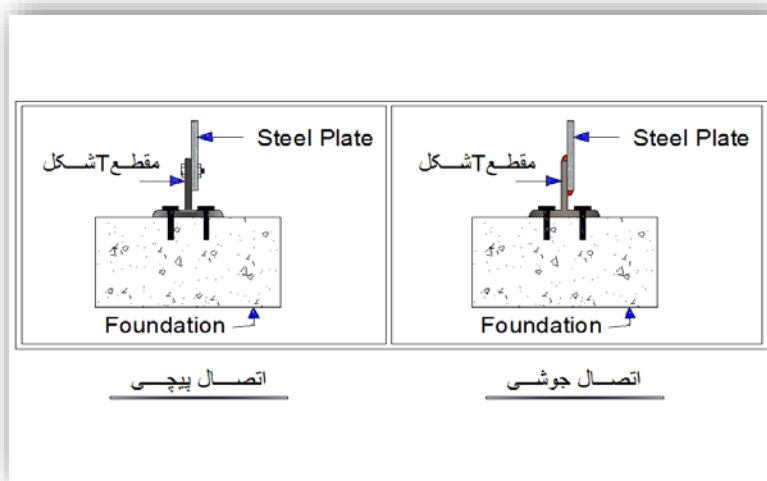
مسائل مربوط به جزئیات اجرایی پانل های برشی در نوسازی سازه های فولادی، به دو بخش زیر تقسیم بندی می شود:

- اتصال پانل به فونداسیون
- اتصال پانل به تیر و ستون

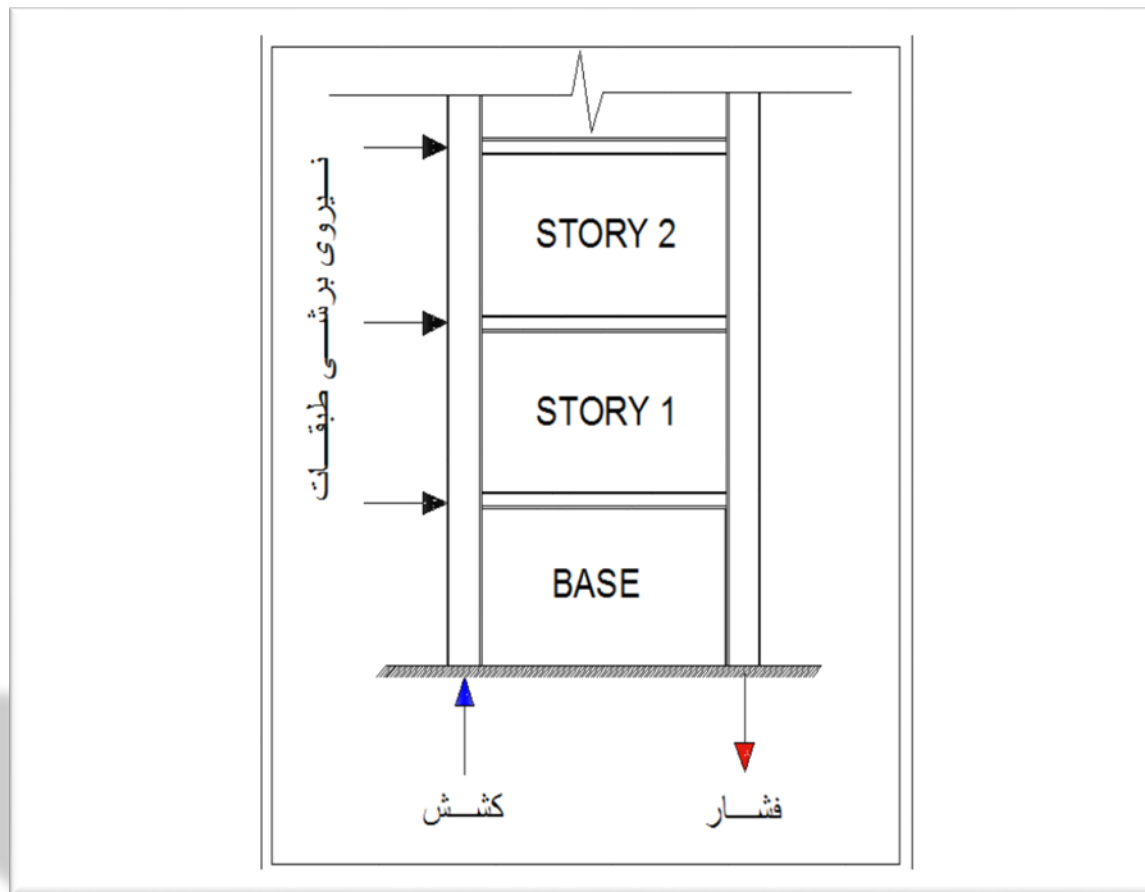
این تقسیم بندی به این دلیل است که در پایین ترین طبقه (BASE) به دلیل اینکه پانل میبایست علاوه بر تیر و ستون، به فونداسیون هم متصل شود، جزئیات اجرایی آن با سایر طبقات متفاوت خواهد بود.

اتصال پانل به فونداسیون:

برای اتصال پانل برشی به فونداسیون می بایست یکسری بلت هایی از قبل در فونداسیون تعبیه شود و در هنگام اجرای پانل ها، یک مقطع T شکل با طول مورد نیاز و سوراخ هایی که بر روی آن تعبیه شده به روی این بلت ها پیچ شود و در نهایت پانل برشی به این مقطع T شکل پیچ یا جوش شود.

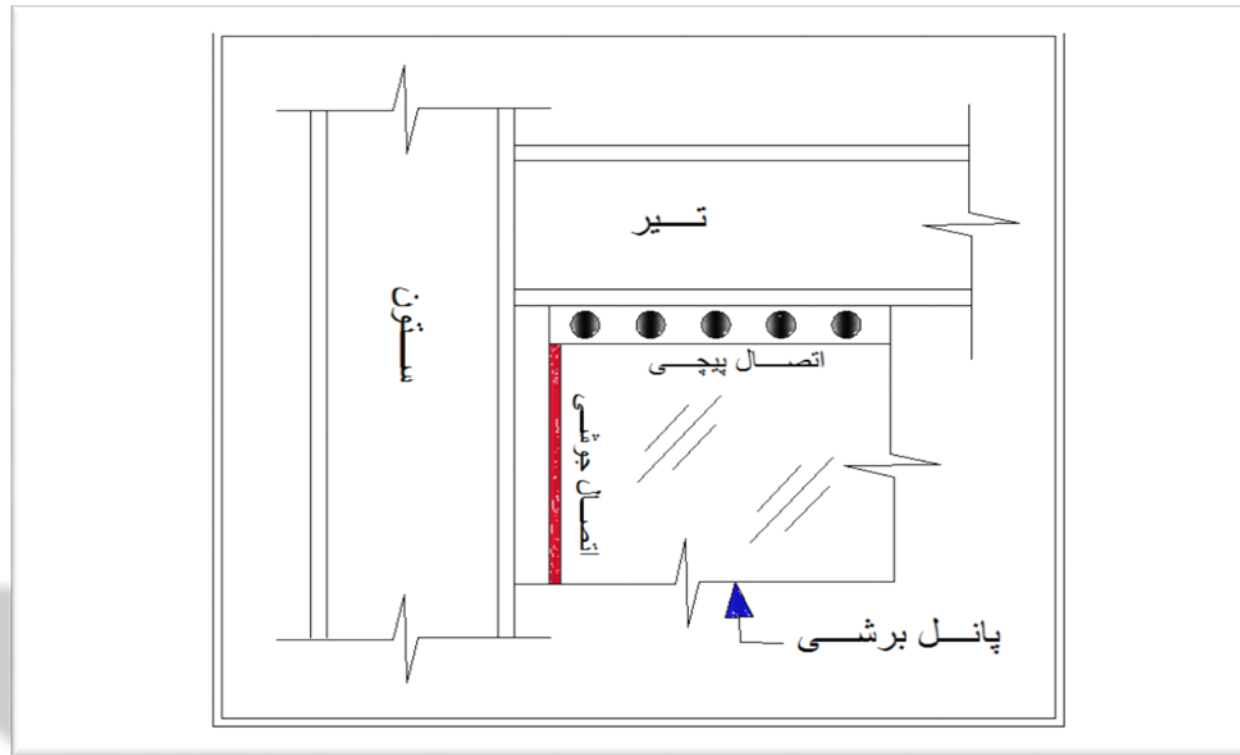

البته نکته دیگری که در طراحی فونداسیون باید در نظر گرفت این است که با توجه به اینکه پانل برشی مطابق شکل زیر نیروی زیادی را به فونداسیون وارد می کند، علاوه بر اینکه می بایست فونداسیون را برای این نیروها هم طراحی کرد، در مسائل مربوط به بهسازی و مقاوم سازی سازه های موجود، نیاز به تقویت پی در برابر این نیروها نیز است.

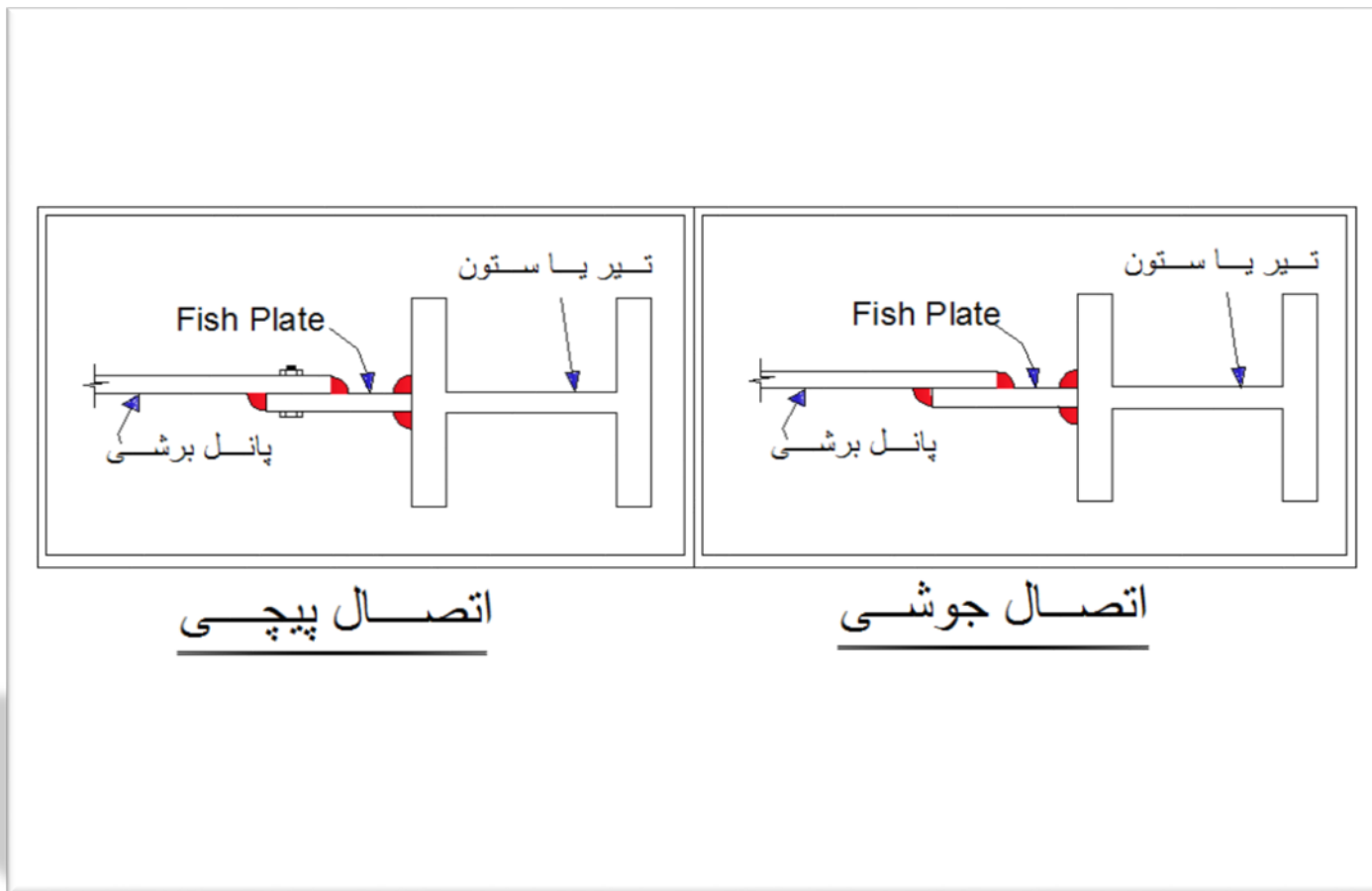

اتصال پانل به تیر و ستون:

برای اتصال پانل به تیر و ستون های مرزی، می توان هم از پیچ و هم از جوش استفاده کرد. در ادامه به چند نمونه از اتصال پانل برشی به المان های مرزی به همراه جزئیات اجرایی آن اشاره شده است:

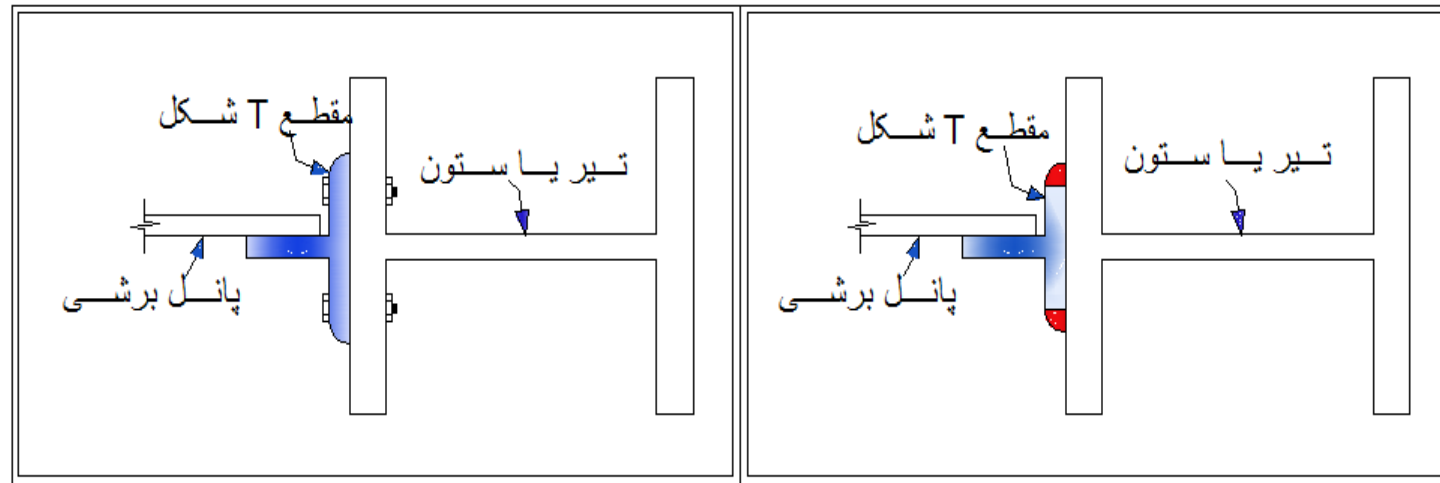

۱- یک نمونه از این اتصال که در شکل زیر نشان داده شده است به این صورت است که ابتدا یک ورق موسوم به به المان های مرزی جوش شود و سپس پانل برشی همانند شکل زیر به وسیله پیچ یا جوش به این Fish Plate ورق متصل می شوند.

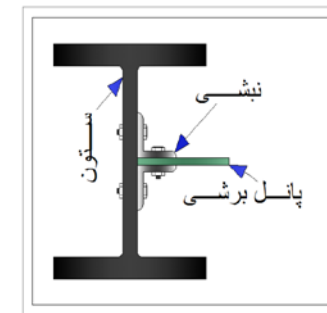
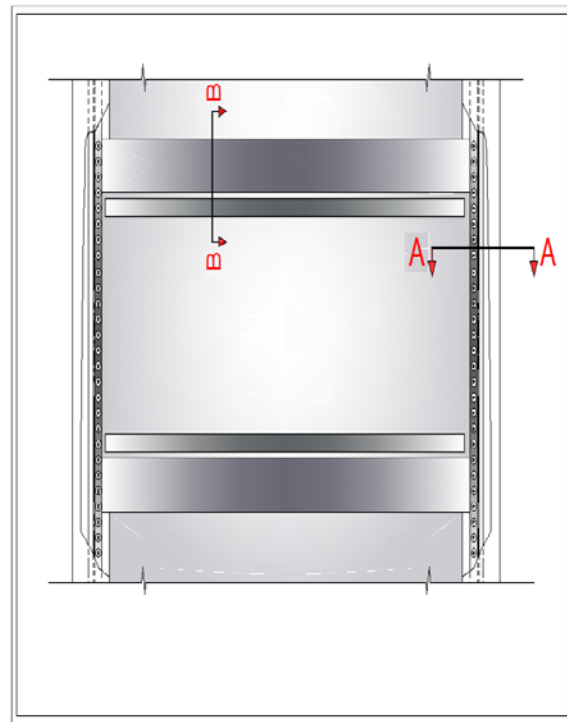
شکل ۲T- نوع دیگری که از این اتصال که در شکل زیر نشان داده شده است به این صورت است که یک مقطع شکل متصل شوند. در شکل زیر نمایی T به المان های مرزی جوش یا پیچ شود و سپس پانل برشی به این مقاطع از این اتصال قابل مشاهده است:

اتصال پیچی

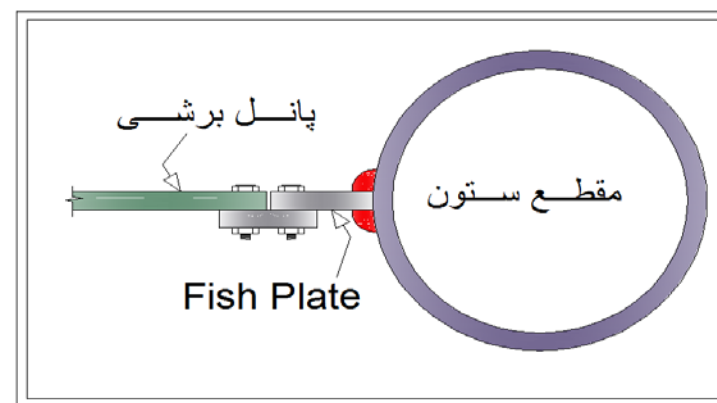
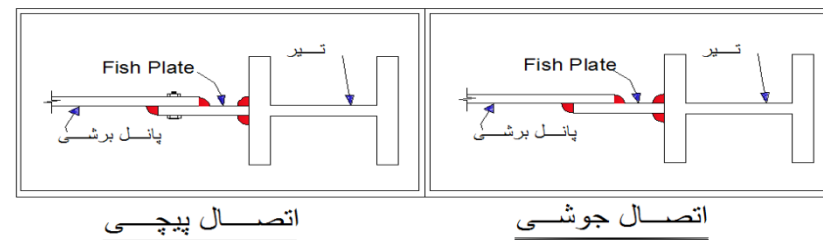
اتصال جوشی

۳- نوع دیگری از اتصال پانل برشی به ستون به این صورت است که پانل برشی به کمک دو عدد نبشی و به صورت شکل زیر به جان ستون پیچ شود. به این صورت که پانل برشی در کارگاه به کمک پیچ به دو عدد نبشی که به جان ستون متصل شده است.

Section A-A

۴-نوع دیگری از اتصال پانل برشی فولادی به المان های مرزی که در شکل زیر قابل مشاهده است، زمانی است که ستون ها دایره ای شکل باشند. در شکل زیر نمونه ای از این اتصال آورده شده است:

نوسازی ساختمان های بتنی:

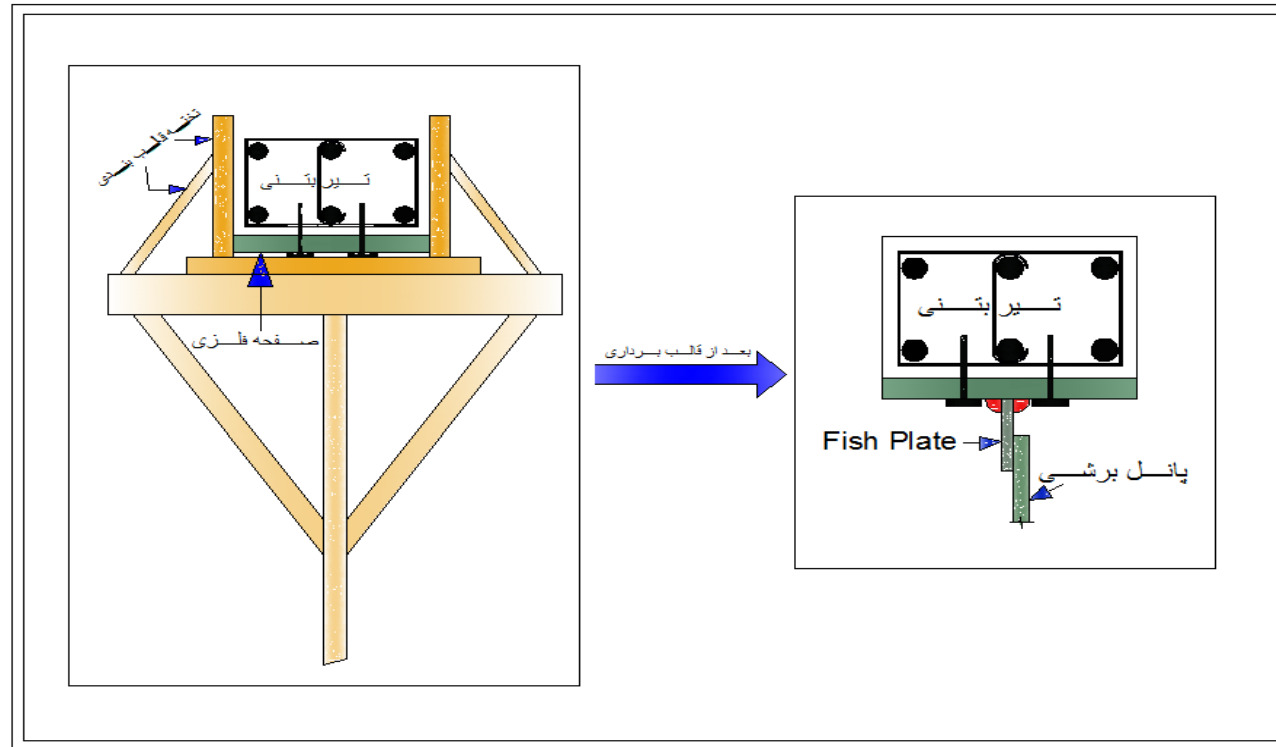
مسائل مربوط به جزئیات اجرایی پانل های برشی در نوسازی سازه های بتنی، به دو بخش زیر تقسیم بندی می شود:

- اتصال پانل به فونداسیون
- اتصال پانل به تیر و ستون

لازم به ذکر است از آنجایی که جزئیات اجرایی اتصال پانل برشی به فونداسیون در ساختمان های بتنی نیز همانند ساختمان های فلزی است، در این بخش تنها به اتصال پانل برشی به المان های مرزی (تیر و ستون) می پردازیم:

اتصال به تیر:

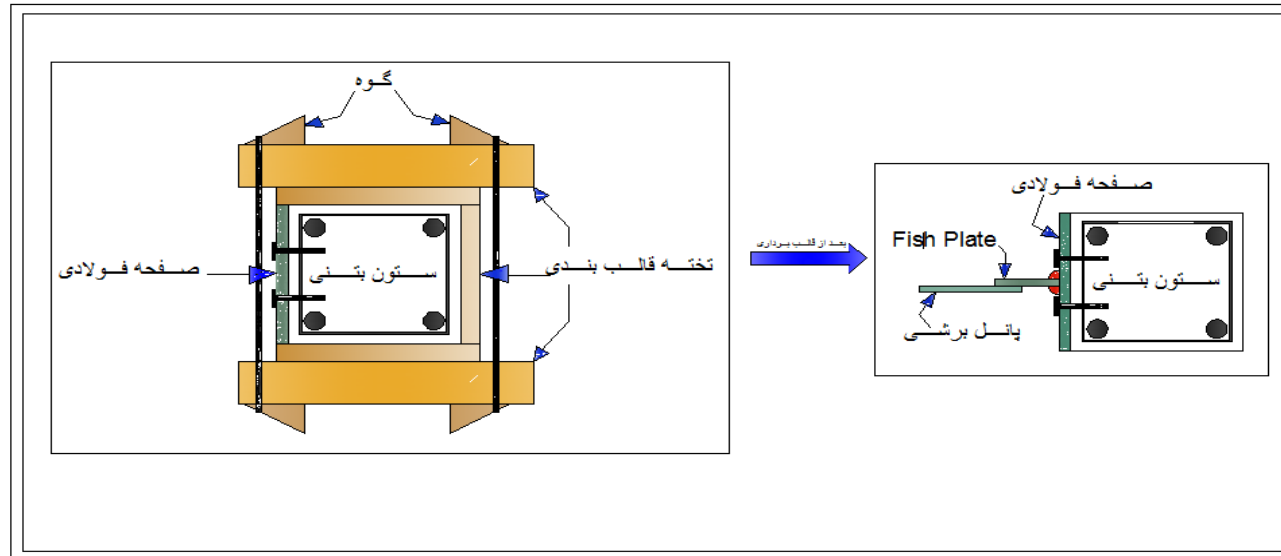
برای اتصال پانل برشی به تیر می‌توان به این ترتیب عمل کرد که در هنگام قالب بندی، لایه ی زیرین قالب را یک صفحه ی فلزی بکار برد که در آن و در محل های مشخص سوراخ کاری شده، بلت هایی به شکل زیر قرار گرفته شده است:

اتصال به ستون:

اگر مقطع ستون مستطیلی شکل باشد، می توان در هنگام قالب بندی ستون مانند آنچه در شکل زیر نشان داده شده است، یک صفحه ی فولادی را که سوراخکاری شده است توسط بِلت هایی به ستون مانند شکل زیر قفل و بست کرد و سپس بتن ریزی را انجام داد. قالب بندی ستون به این صورت انجام می شود که به جای استفاده از ۴ تخته برای قالب بندی، از سه تخته استفاده می شود و وجه چهارم ستون با صفحه ی فلزی پوشیده می شود.

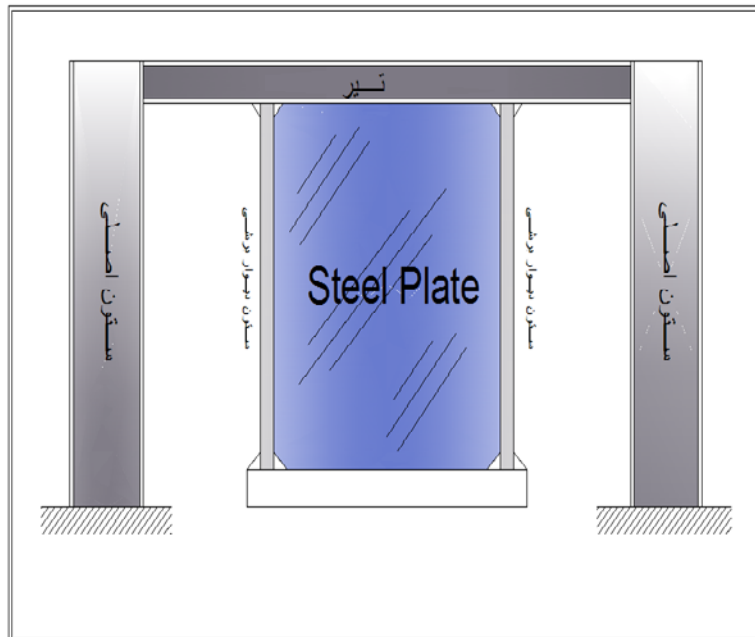

بهسازی ساختمان ها با دیوار برشی فولادی:

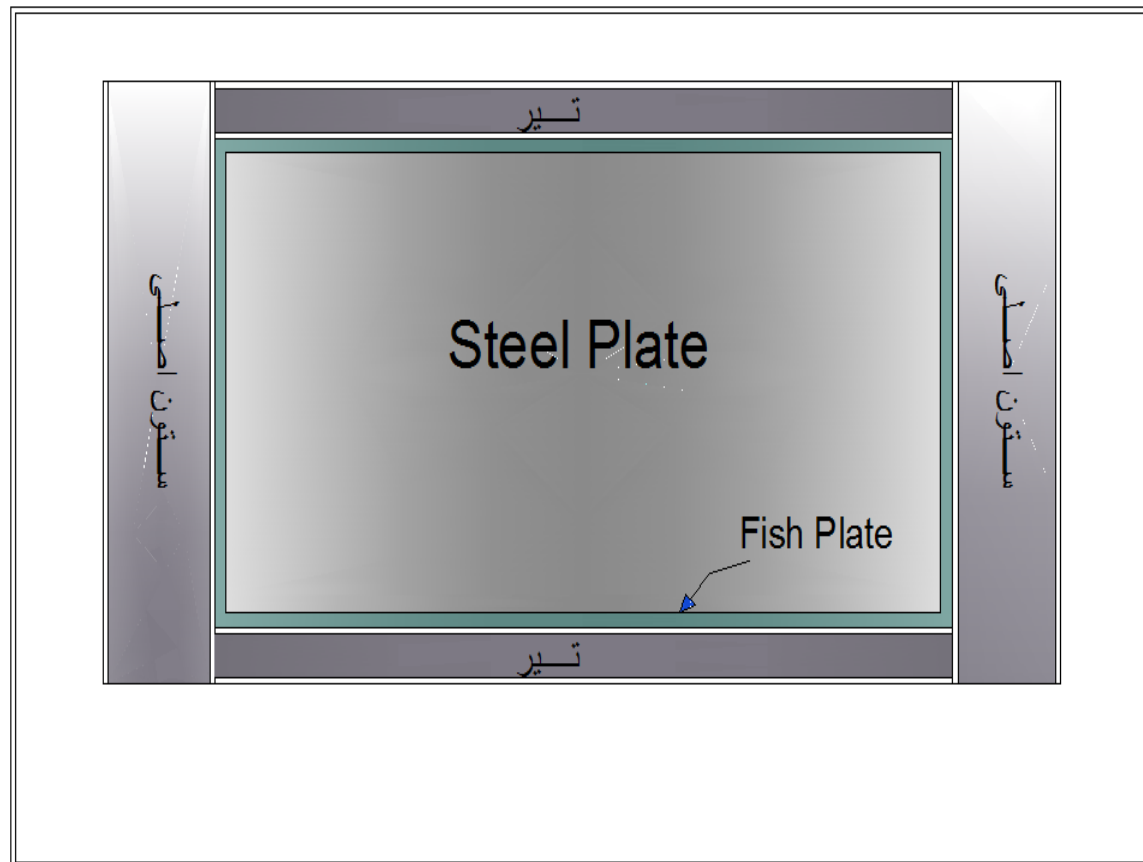
دیوار برشی فولادی برای مقاوم سازی ساختمان های فولادی در حدود ۱۵ سال اخیر مورد توجه خاص مهندسان سازه قرار گرفته است. بخصوص در کشور هایی مانند آمریکا و ژاپن که همواره در معرض زمین لرزه های شدید قرار دارند، بحث ترمیم و بهسازی بسیار بااهمیت تلقی می شود.

بهسازی ساختمان های فولادی باديواربرشی فولادی:

1- در این مدل که توسط انجمن سازه های فولادی ایران ارائه شده است، دیوار برشی فولادی به ستون های اصلی سازه تکیه ندارد و توسط دو ستون مجزا نگه داشته شده است. برای اتصال پانل برشی به ستون های کناری اش همانند شکل زیر می توان هم از اتصال پیچی و هم از اتصال جوشی استفاده کرد:

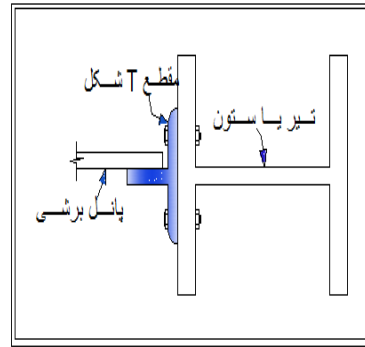

۲- در این مدل می توان به جای استفاده از ستون مجزا برای دیوار برشی فولادی، آنرا همانند شکل زیر مستقیما به ستون اصلی قاب متصل کرد. برای این حالت جزئیات اتصال همانند حالت های نوسازی خواهد بود:

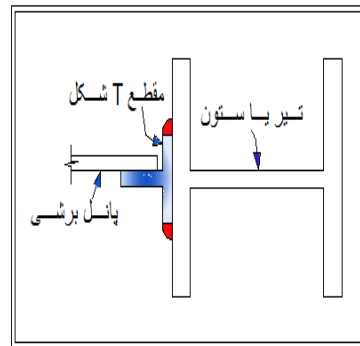

اتصال به تیر و ستون:

اتصال با مقطع سپری:

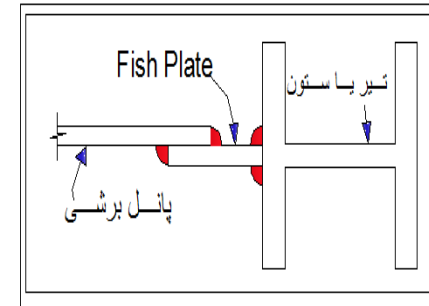

اتصال پیچی

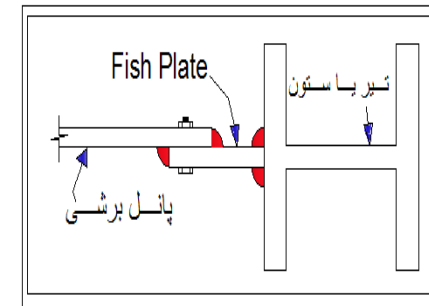

اتصال جوشی

اتصال با Fish Plate:

اتصال جوشی

اتصال پیچی

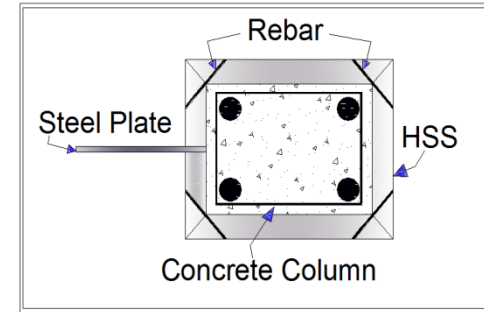
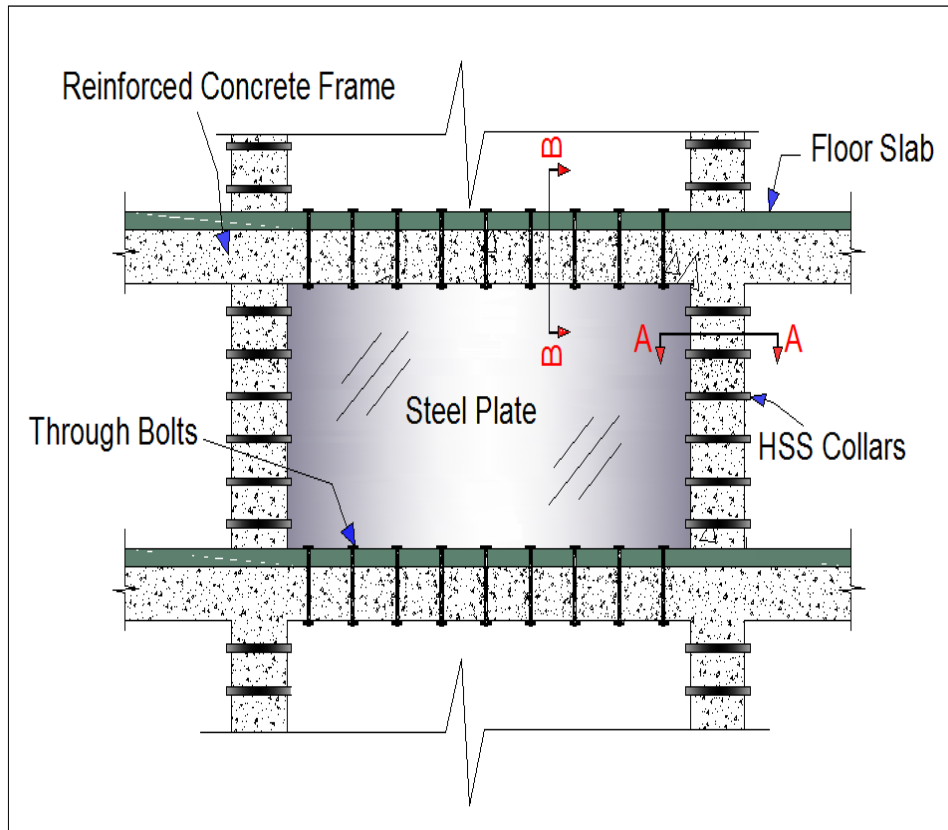

بهسازی ساختمان های بتنی با دیوار برشی فولادی:

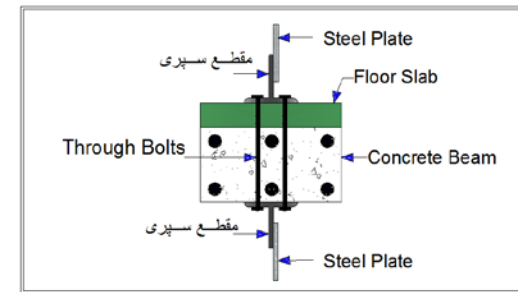
با آنکه به نظر میرسد که پانل های برشی فولادی تنها در سازه های اسکلت فولادی به عنوان سیستم باربر جانبی بکار می روند، بکار گیری آن در ترمیم و بهسازی سازه های بتنی نیز امکان پذیر است.

شاید در ابتدا اتصال پانل برشی فولادی به قاب بتنی غیر ممکن برسد، ولی محققین زیادی در این زمینه تلاش کردند و راه حلهای اجرایی جهت این امر ارائه دادند که در ادامه به چند مورد از این راهکار ها اشاره خواهیم کرد.

۱- در این مدل، اتصال پانل برشی به تیرها و ستون های بتنی به گونه ای است که پانل برشی بدون اینکه تخریبی در تیر و ستون اتفاقی بیافتد به وسیله المان های خاص به آن ها متصل شده است:

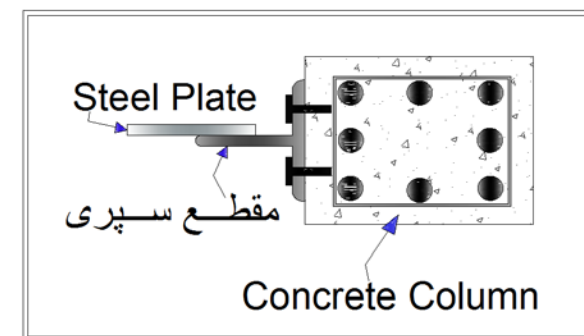
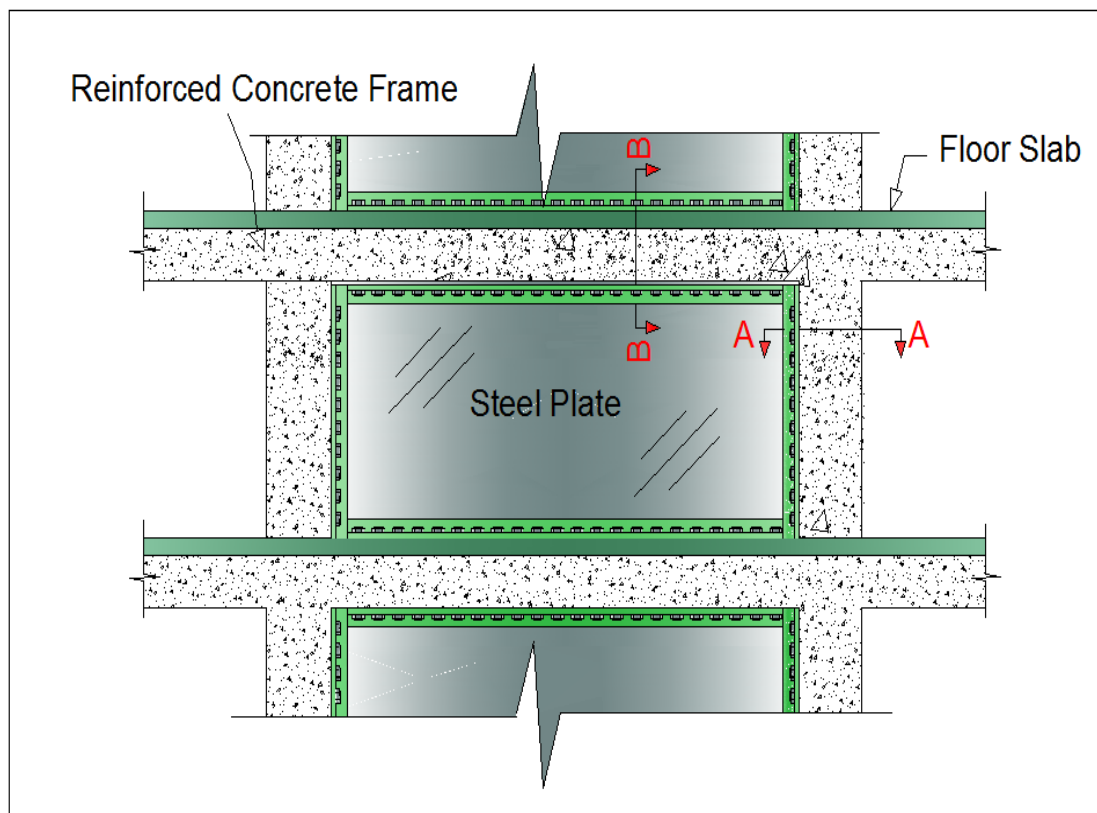

Section A-A

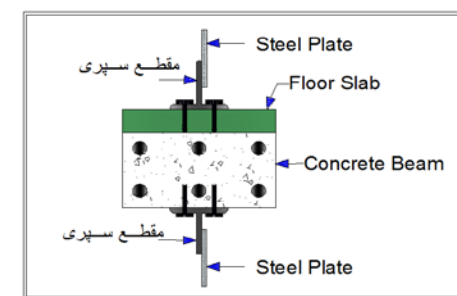

Section B-B

۲- مدل دیگری که در ترمیم سازه های بتنی به کمک دیوار برشی فولادی وجود دارد این است که مطابق شکل زیر، سوراخ هایی در تیر و ستون ایجاد شود و سپس یک سری مقاطع سپری شکل که از قبل سوراخکاری شده اند، بر روی این سوراخ ها قرار گیرند و به وسیله پیچ های مخصوصی که نیاز به مهره ندارند به آن ها پیچ شوند.

Section A-A

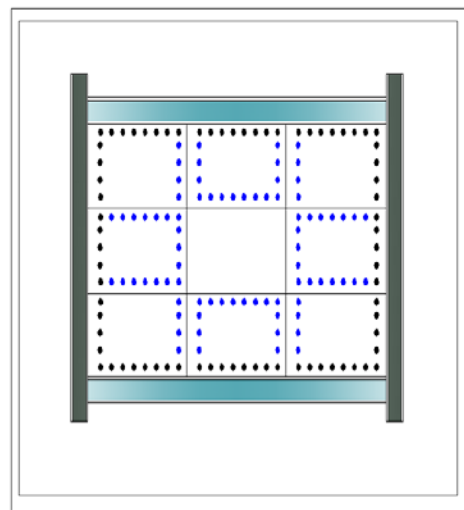
Section B-B

مشکلات اجرایی:

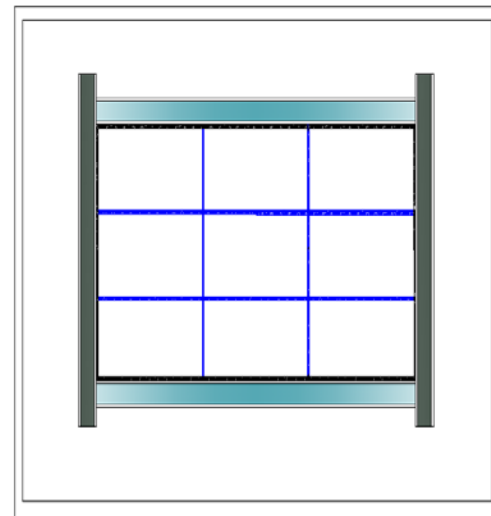
- عدم برش دقیق پانل برشی به اندازه ی مورد نظر به دلیل خطا در حین اجرا
- محدود بودن عرض ورق های فولادی -
- انبساط و انقباض ورق و المان های محیطی
- اتصال ورق فولادی به المان های مرزی
- مجاورت دهانه ی شامل پانل برشی با سازه های کناری

راهکار هایی برای کاهش مشکلات اجرایی:

الف) بستن برخی از پیچ ها و انجام برخی از جوشکاری هایی که لزوما نباید در کارگاه اجرا شوند، مانند پیچ ها و جوش های نشان داده شده در شکل زیر (رنگ آبی):

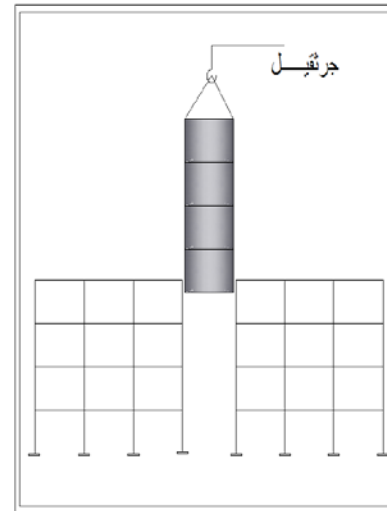
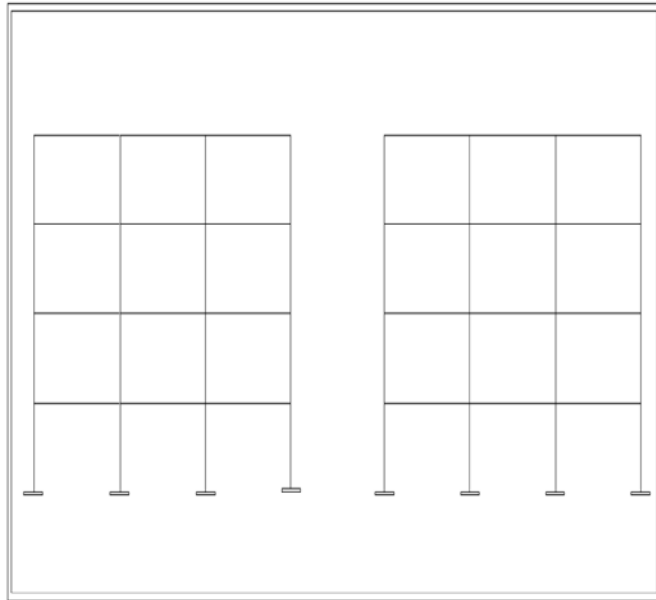
اتصال پیچی

اتصال جوشی

ب) برای رفع مشکل مجاورت می‌توان کلیه ی پیچ‌ها را اعم از پیچ‌های اتصال ورق‌ها به یکدیگر و پیچ‌های اتصال پانل برشی به ورق‌های زبانه را در روی زمین بست و سپس پانل را با جرثقیل در محل مربوطه قرار داده و به ستون‌های مرزی جوش کرد

برخی تجربیات ترمیم و بهسازی لرزه ای در کشورهای دیگر

برخی تجربیات ترمیم و بهسازی لرزه ای در کشورهای دیگر

کانادا: بار های لرزه ای در آیین نامه کانادا از دهه ۱۹۷۹ به حدود ۲ برابر افزایش یافته است. در سال ۲۰۰۴ ایالت لرزه خیز بریتیش کلمبیا اعلام کرد يك برنامه ۱۰-۱۵ ساله با بودجه ۱/۵ میلیارد دلاری برای بهسازی لرزه ای ۷۵۰ مدرسه دولتی آسیب پذیر این ایالت اجرا خواهد کرد. در این برنامه ۱۷ نوع سیستم باربر جانبی و ۶ نوع دیافراگم در ساختمان های کوتاه مرتبه موجود مدارس شناسایی شد. این سیستم ها در شرایط مختلف از نظر جنس خاک و پهنه بندی خطر درون ایالت مذکور مورد تحلیل اولیه قرار گرفتند.

آمریکا (ایالت کالیفرنیا): طبق قانون ایالتی مصوب ۱۹۹۰ و برنامه کاهش خطرات لرزه ای برای ساختمان های بنایی غیر مسلح، مالکین هر ساختمانی که در لیست بازدید اولیه آسیب پذیر شناخته شده، موظفند، طی حداکثر ۲ سال از تاریخی که شورای شهر تعیین خواهد کرد طبق یکی از موارد زیر اقدام کنند:

الف) به افسران کنترل ساختمان نشان دهند که ساختمان ملزومات تجویزی استاندارد لرزه ای را ارضا می کند.

ب) گزارشی در مورد آسیب پذیری و طرح بهسازی ساختمان خود را که توسط مهندس مجاز در ایالت کالیفرنیا تهیه شده، ارائه نمایند.

در کالیفرنیا اداره ایالتی برنامه ریزی سلامت و توسعه (OSHPD) با بیش از ۲۰۰ مهندس و دستور العمل های متعدد، مسولیت بررسی و تأیید نقشه ها و طرح های ساخت و یا بهسازی ۱۲۰۰ بیمارستان را در سال به عهده دارد.

در سال ۲۰۰۷ در بیش از ۸۰ درصد شهر اوکلند هیچ گونه عملیات بهسازی آغاز نشده بود. در آن زمان کسب مجوز بهسازی لرزه ای معتبر، ۱۰٪ هزینه بهسازی را به خود اختصاص می داد. هزینه بهسازی خانه های تک واحدی بین ۷۰۰۰ تا ۳۰۰۰۰۰ دلار است و با بهسازی بدون مجوز امکان صحت سنجی طرح بهسازی وجود ندارد. نهایتاً شورای شهر هزینه کسب مجوز را برای هر آپارتمان به ۲۵۰ دلار کاهش داده و به علاوه یک یارانه ۵۰۰۰ دلاری برای بهسازی داوطلبانه توسط خریداران خانه های قدیمی تخصیص داد.

در ایالت کالیفرنیا حدود ۱۲۰۰۰ پل در شبکه بزرگراه های ایالتی وجود دارد که این پل ها از سال ۱۹۸۶ و نیز عمدتاً بعد از زلزله لوماپریتا ۱۹۸۹ تحت برنامه بهسازی قرار گرفتند. اداره راه ها از يك کمیته مشاور مهندسی زلزله مرکب از مهندسان حرفه ای و اساتید علمی برای سیاست گذاری و تدوین استانداردها و معیار های ایمنی بهرمنند می باشد. در فاز اول ۱۰۳۹ پل آسیب پذیر شناخته شده و با بودجه حدود يك میلیارد دلار ظرف کمتر از ۴ سال بهسازی شدند. اینها عمدتاً پل های تک پایه بودند و هزینه بهسازی آنها با مالیات روی بنزین تأمین گردید. در فاز دوم ۱۱۵۵ پل که این بار چند پایه بودند تحت بهسازی با بودجه حدود ۱/۳۵ میلیارد دلار قرار گرفت که این پروژه به علت پیچیدگی حدود ۸ سال تا ۲۰۰۸ به طوا انجامید. دانشگاه کالیفرنیا در طول مدت ۲۰ سال اخیر در حدود ۴۰ میلیون دلار برای بهسازی پل ها بودجه دریافت کرده است.

نیوزلند: بعد از زلزله ۱۹۳۱ تلاش زیادی برای بهسازی لرزه ای ساختمان های مسکونی کوتاه مرتبه صورت گرفت. دانشگاه های اوکلند و کانتربری در این زمینه پروژه مشترکی داشته اند. با این حال در حال حاضر هنوز در دوره های کارشناسی مهندسی عمران عادی روش های بهسازی و برآورد آسیب پذیری تدریس نمی شود. همچنین انجمن مهندسی سازه برنامه ۶ ساله ای برای ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۰ جهت این مسأله اجرا می کند.

ایتالیا : در سال های اخیر راهنمای بهسازی لرزه ای ساختمان های بنایی غیر مسلح منتشر شده است. در تدوین این راهنما از تجربه قرن ها ساختمان های بنایی تاریخی که در آن از فاق و زبانه سنگی و فلزی، کلاف کششی فلزی و محیطی، پشتبند سازی و دیوار سازی ها به صورت موردی استفاده شده بهره برداری گشت.

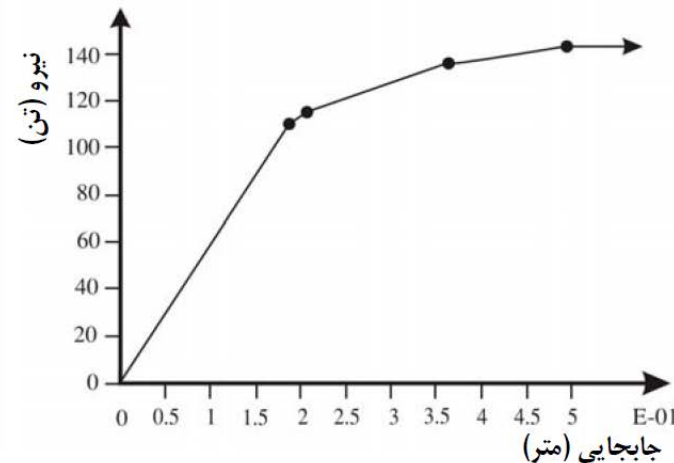
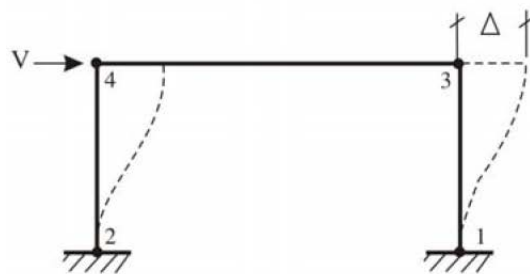
ژاپن: تا سال ۱۹۹۱ حدود ۱۸۰۰۰ مورد از ۶۰۰۰ پل مطرح در کشور بهسازی لرزه ای شده بود. انیستیتوی کار های عمومی ژاپن (PWRI) در سال ۱۹۹۸ برنامه مشترکی برای بهسازی لرزه ای پل ها با بنگاه بزرگراه های آمریکا (FHWA) تعریف کرد. آیین نامه طرای لرزه ای پل های بزرگراه های ژاپن به طور قابل ملاحظه ای پس از زلزله ۱۹۹۵ کوبه تغییر کرده است. برنامه های بهسازی لرزه ای ژاپن در ابعاد مختلف و وسیع اجرا شده که در اینجا فرصت بررسی آن نیست.

ارزیابی سازه های موجود در مقابل زلزله

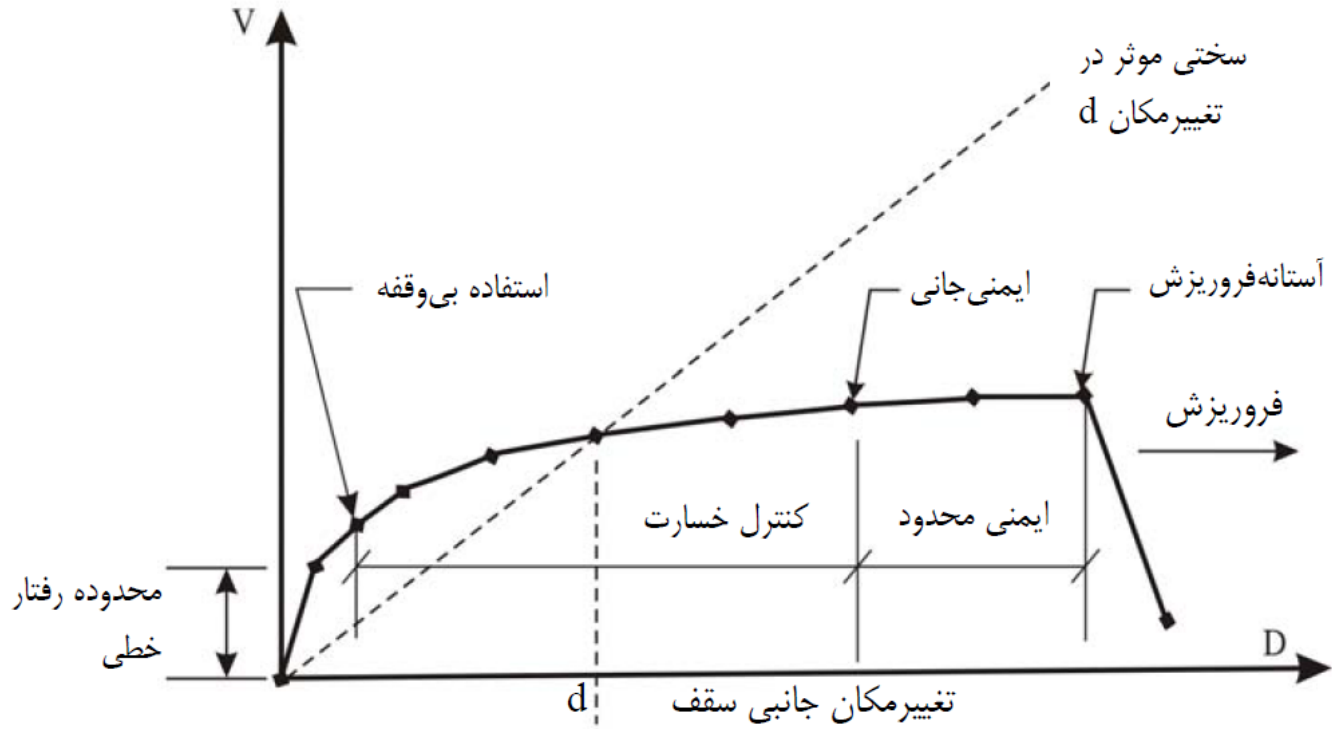
ارزیابی سازه های موجود در مقابل زلزله

منحنی ظرفیت و طیف ظرفیت

منحنی ظرفیت، نشان دهندهٔ برش پایه قابل تحمل توسط سازه، تحت بارگذاری تدریجی، به ازاء تغییر شکل جانبی تراز معین شده سازه (بام) در برابر بارهای وارد بر آن می باشد. در صورتی که ظرفیت خطی (الاستیک) سازه نامحدود باشد، این منحنی بصورت یک خط ثابت بوده که شیب آن برابر با سختی سازه می باشد. اما از آنجایی که ظرفیت خطی سازه محدود می باشد، منحنی ظرفیت سازه ها بطور عمومی شامل مجموعه ای از خطوط مستقیم بوده که با کاهش شیب مواجه هستند. این کاهش شیب نشان دهنده کاهش سختی سازه می باشد

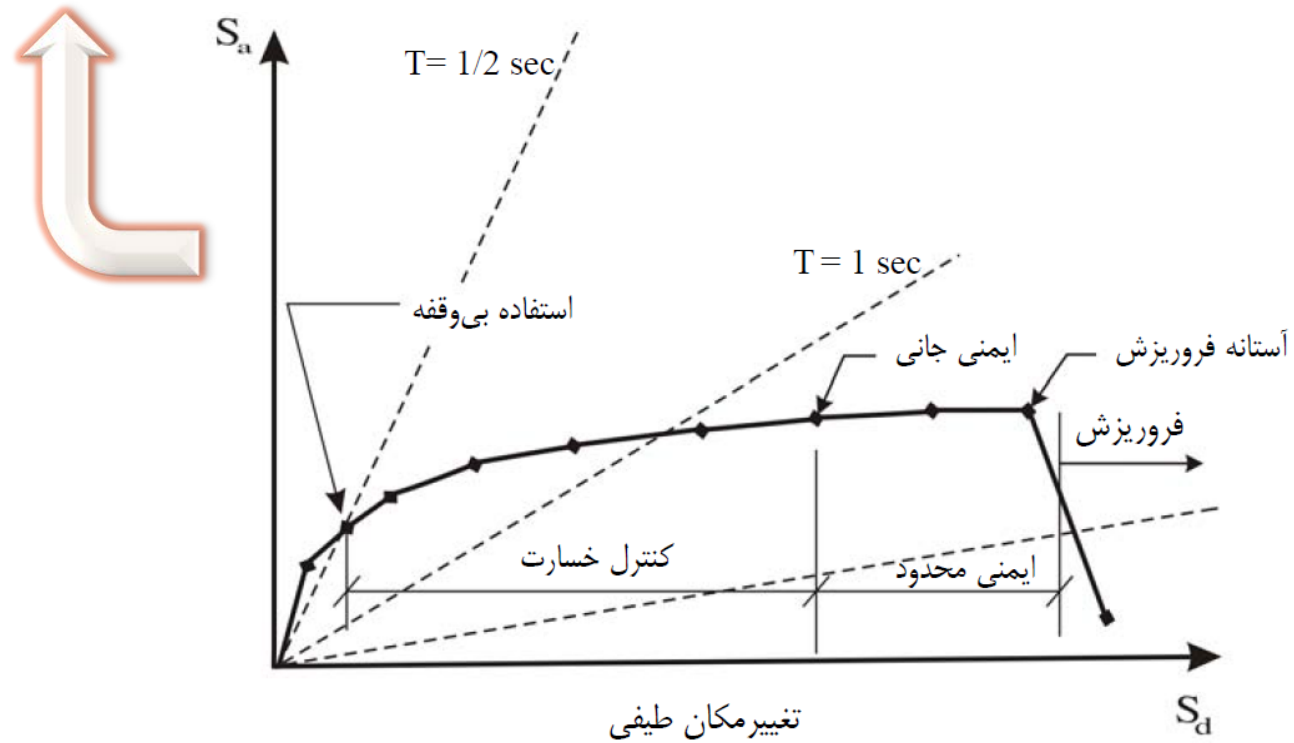
منحنی ظرفیت (برش پایه در برابر جابجایی بام)

منحنی ظرفیت

منحنی طیف ظرفیت سازه، منحنی شتاب طیفی قابل تحمل توسط سازه نسبت به تغییر مکان طیفی بام می باشد.

با استفاده از روشهای تحلیل غیرخطی (استاتیکی، دینامیکی)

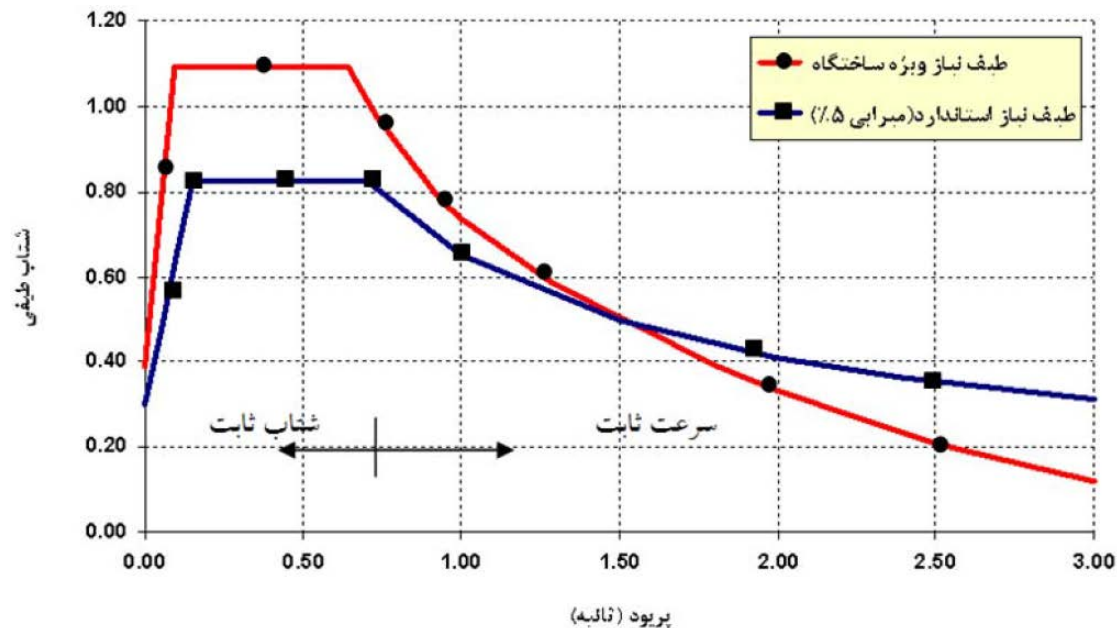

منحنی طیف ظرفیت

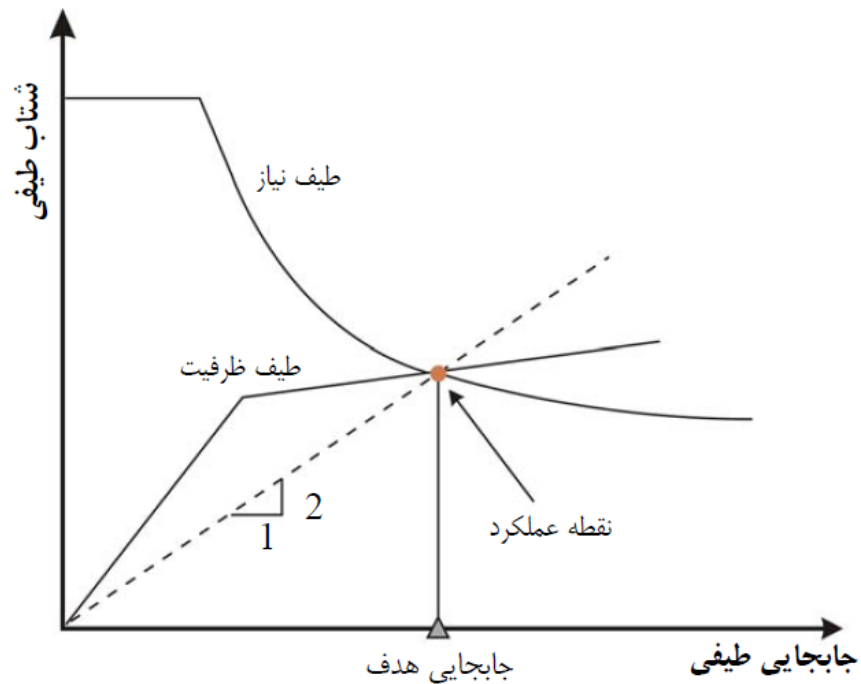
طیف نیاز

زلزله اعمالی به سازه به صورت شتاب وارد بر سازه تعریف می گردد که به آن طیف نیاز سازه می گویند. منحنی های طیف نیاز به دو دسته طیف نیاز استاندارد و طیف نیاز ویژه ساختگاه طبقه بندی می شوند، این منحنی ها معمولاً دارای دو بخش شتاب ثابت و سرعت ثابت می باشند. بطور معمول منحنی های طیف نیاز برای میرایی ۵ درصد تهیه می شوند که بر اساس آن نیاز با میرایی های مختلف قابل ترسیم خواهد بود

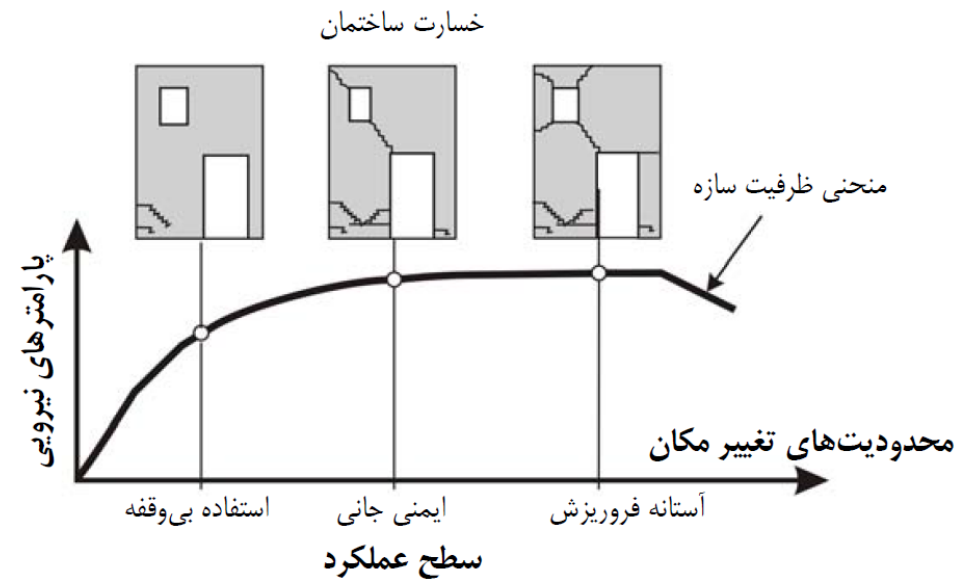
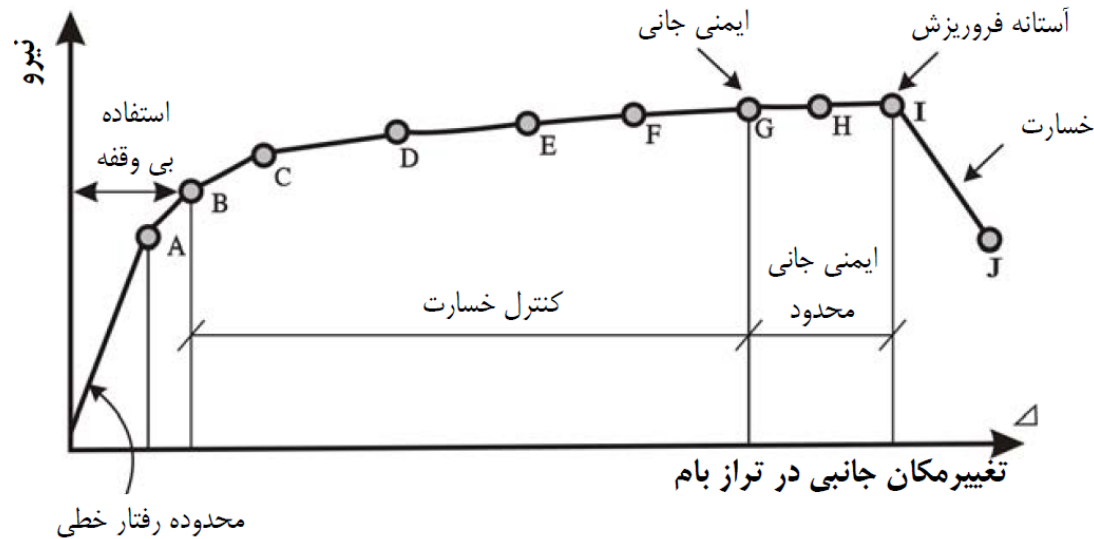
نقطه عملکردی و جابجایی هدف سازه

به محل تقاطع منحنی های ظرفیت و نیاز سازه که در سیستم مختصات صحیح رسم شده باشند نقطه عملکرد سازه گویند، که در آن نیاز سازه با ظرفیت موجود در آن مساوی است. در واقع نقطه عملکرد، نقطه توقف سازه در طول منحنی ظرفیت سازه است. همچنین جابجایی نیاز یا هدف، حداکثر جابجایی بام را تحت اثر زلزله طرح یا هر زلزله بکار رفته در تحلیل غیرخطی نشان می دهد.

رفتار یا عملکرد هدف

سطح عملکرد لرزه ای مورد انتظار از سازه معمولاً با تعیین حداکثر خرابی مجاز اعضای سازه ای و غیرسازه ای برای سطح مشخصی از خطرپذیری لرزه ای بیان می شود. انتخاب ترازهای عملکردی شامل شناسایی تراز خسارت قابل قبول، برای شدت خاصی از زلزله است. تعداد ترازهای زلزله با توجه به معیارهای آیین نامه ای انتخاب می شود که این معیارها تابعی از اهمیت سازه از نظر اقتصادی و اجتماعی می باشد.

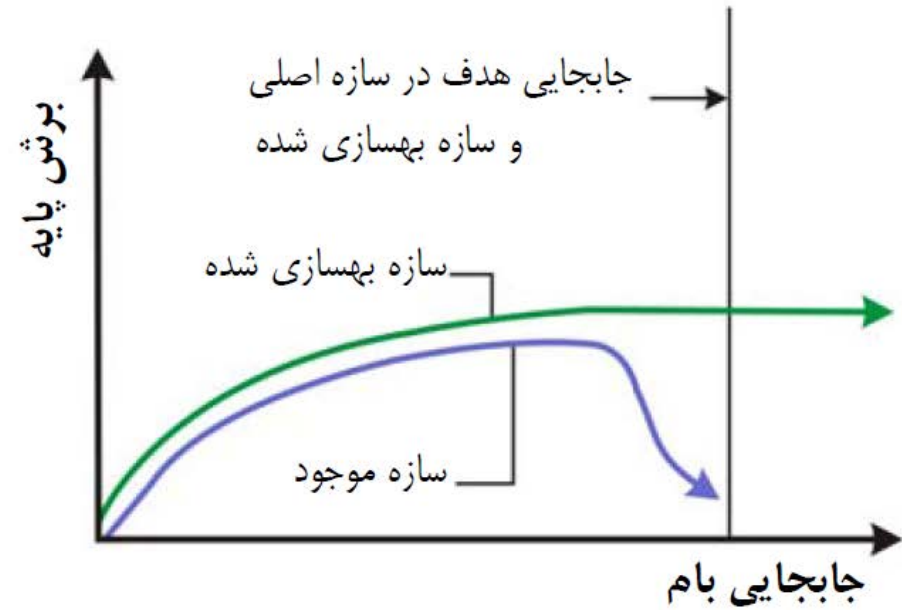
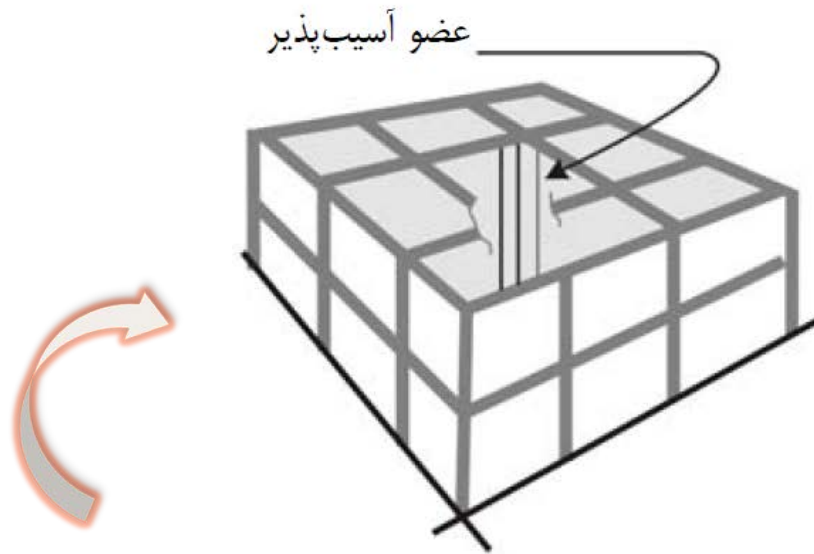
راهبردهای تقویت سازه

- اصلاح موضعي اجزاي سازه که داراي عملکرد نامناسبي در اثر زلزله مي باشند
- رفع يا کاهش نامنظمي در ساختمان
- تأمین سختي جانبي لازم براي کل سازه
- تأمین مقاومت لازم براي کل سازه
- کاهش جرم ساختمان
- افزایش انسجام ساختمان با کلاف بندي
- تغيير کاربري به منظور کاهش سطح عملکرد مورد انتظار از ساختمان
- به کارگيري سيستم هاي جاذب انرژي
- به کارگيري سيستم جداساز لرزه اي
- راهکار هاي مناسب ديگر

راهبرد اصلاح موضعی اجزا

در صورتی که سیستم کلی سازه شامل دیافراگم ها، دیوارها، قاب ها و ... ظرفیت کافی برای تحمل نیروهای جانبی وارد به سازه را دارا باشند ولی به منظور تأمین و تضمین کارایی سیستم نیاز به اصلاح برخی از جزئیات باشد، اصلاح موضعی اجزا سازه ضروری می باشد. در این وضعیت، نقطه عملکردی سازه در نقطه قابل قبولی است و خرابی عمده ای در سازه رخ نمی دهد و فقط به طور موضعی، در نقاط محدودی خرابی ایجاد می گردد.

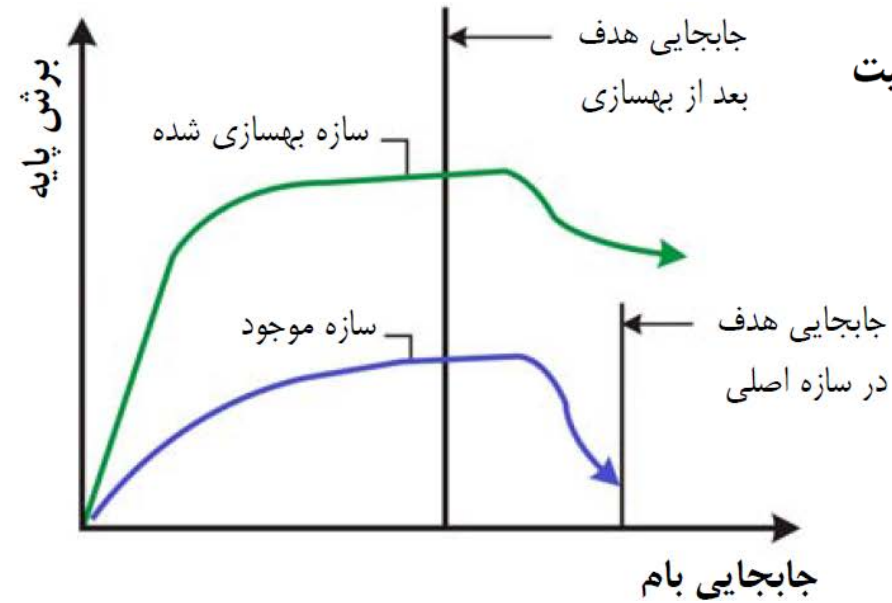
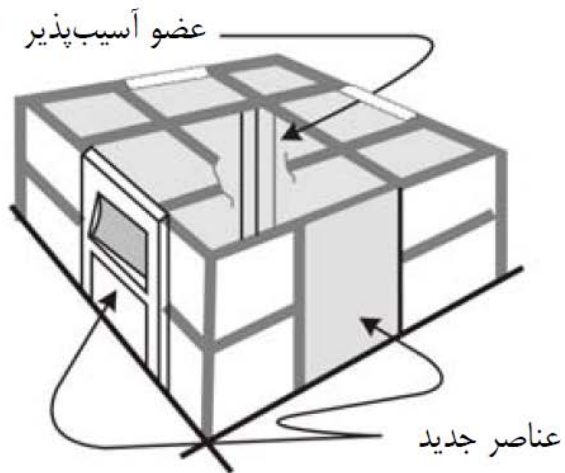
اصلاح موضعی اجزاء سازه به تنهایی (در مقایسه با اصلاح سیستم توسط سایر راهبردها)، تاثیر چندانی بر روی رفتار کلی سازه نخواهد داشت و **منحنی های نیاز و ظرفیت سازه قبل و بعد از اصلاح موضعی، تغییر چندانی نمی کنند.**

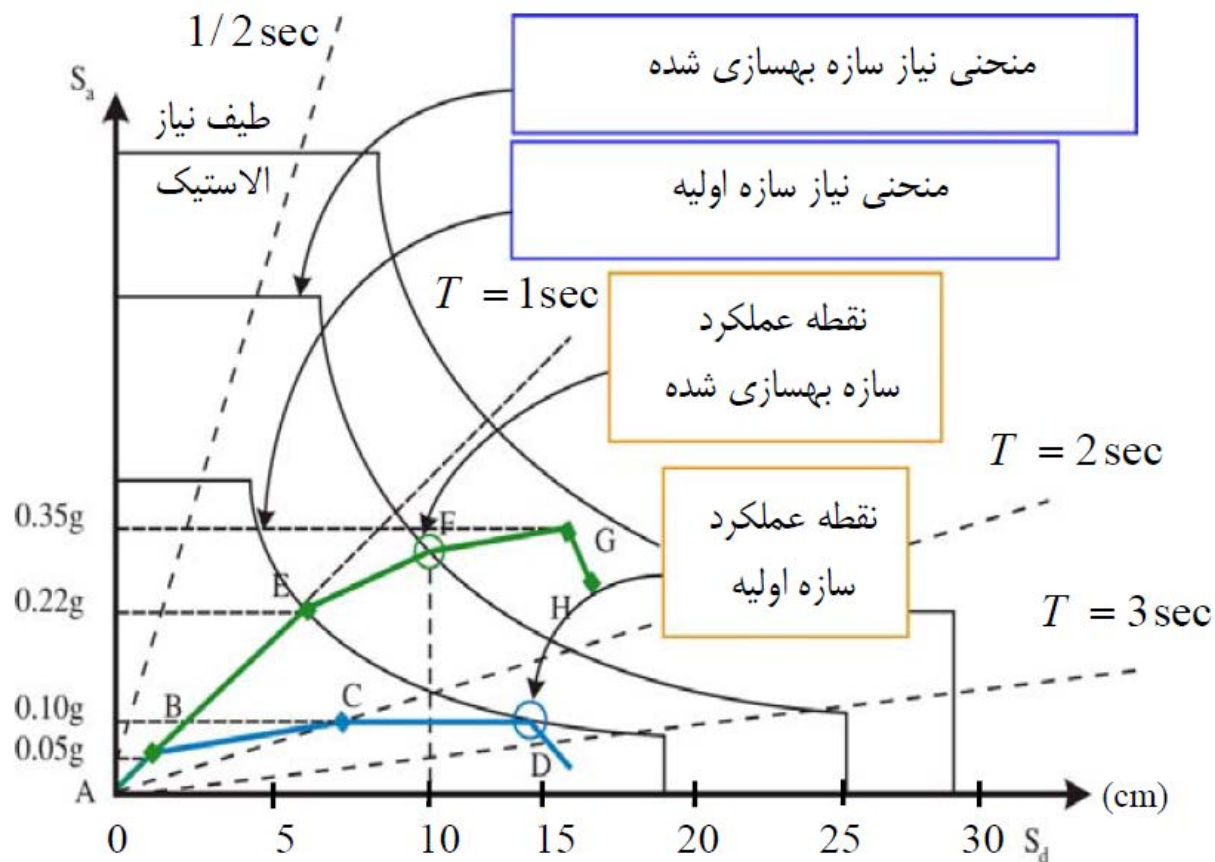
تاثیر اصلاح موضعی اجزا سازه بر منحنی ظرفیت

راهبرد افزایش مقاومت و سختی جانبی سازه

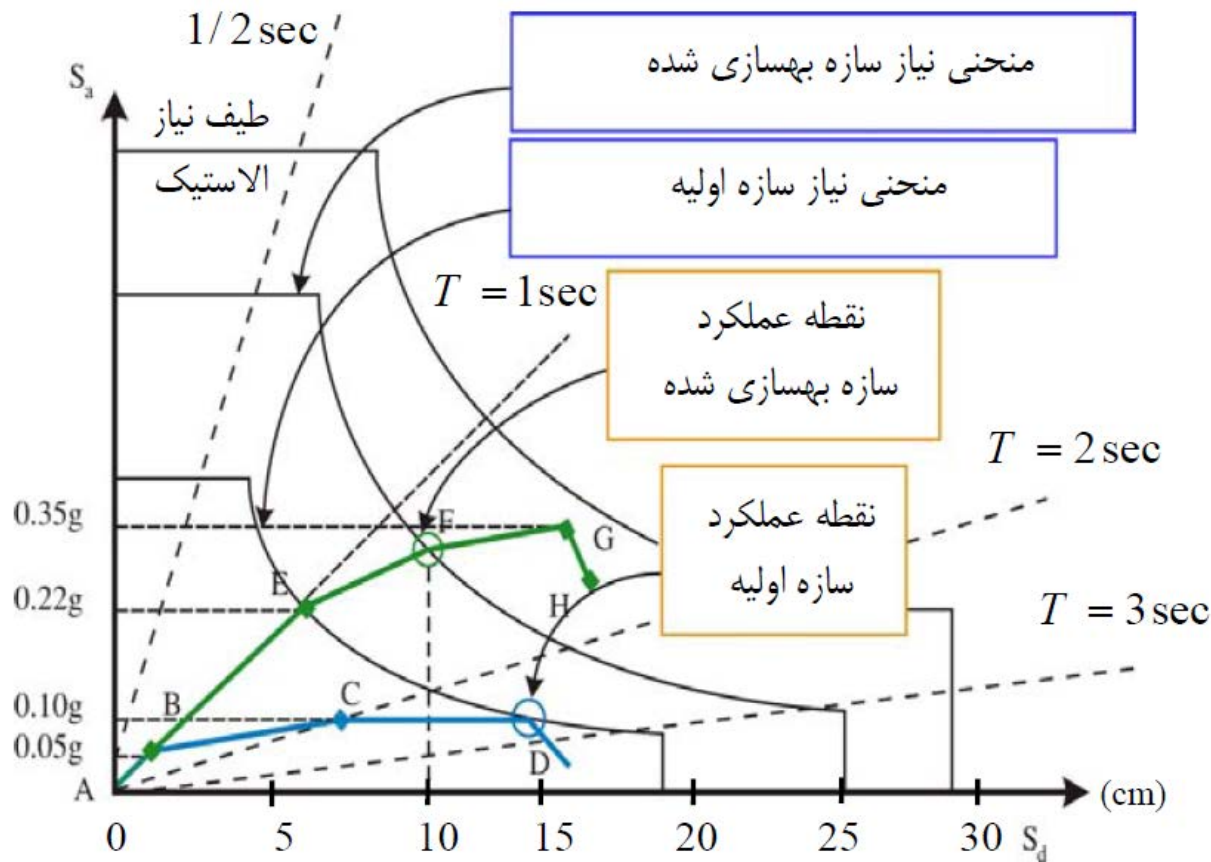

مقاومت جانبی و شکل پذیری، ضروری ترین اهداف تاثیر گذار بر رفتار لرزه ای سازه ها می باشند. افزایش مقاومت جانبی و افزایش سختی سازه مفاهیمی بسیار نزدیک به یکدیگر دارند ولی در عین حال از جهاتی نیز دارای اختلاف می باشند

تاثیر افزایش مقاومت سیستم در عملکرد لرزه ای سازه

منحنی A-B-C-D طیف ظرفیت سازه با مقاومت ناکافی است. این سازه دارای مشخصاتی از قبیل زمان تناوب اصلی الاستیک ۱ ثانیه، شتاب طیفی $g/0.5$ در اولین حد جاری شدن، شتاب طیفی $g/1$ در حد نهایی و جابجایی نهایی برابر ۱۵ سانتیمتر می باشد. نقطه عملکرد سازه در نقطه D و طیف نیاز متناظر با آن برای سازه اولیه نشان داده شده است.

تأثیر افزایش مقاومت سیستم در عملکرد لرزه ای سازه

منحنی A-B-E-F-G-H منحنی طیف ظرفیت ممکن برای سازه بعد از افزایش مقاومت جانبی می باشد. نکته قابل توجه در این شکل زمان تناوب اصلی الاستیک سازه، در همان ۱ ثانیه است که نشان دهنده افزایش مقاومت بدون افزایش سختی سازه است. جابجایی طیفی ماکزیمم نیز تغییر چندانی نیافته و این بیانگر ظرفیت تغییر شکل جانبی سازه است. سازه بهسازی شده دارای شتاب طیفی حد جاری شدن $0.22g$ شتاب طیفی حد نهایی $0.35g$ و نقطه عملکرد جدیدی در جابجایی ۱۰ سانتیمتر می باشد.

راهبرد افزایش مقاومت و سختی جانبی سازه

به بیان دیگر اگر راهکار انتخابی به منظور بهسازی منجر به افزایش مقاومت سازه بدون افزایش در سختی شود، شیب قسمت اصلی منحنی طیف ظرفیت تغییری نخواهد کرد و یا تغییری در ظرفیت شکل پذیری کلی سازه به وجود نخواهد آمد. البته در واقعیت اکثر راهکارهای اجرا شده برای افزایش مقاومت سازه (مانند اضافه کردن دیوار و میانقاب)، به افزایش سختی نیز منجر خواهد شد.

راهبرد کاهش جرم ساختمان

در ساختمان هایی که دارای ضعف کلی از نظر سختی جانبی یا ظرفیت باربری هستند یکی از راهبردهای مفید برای بهسازی، کاهش جرم ساختمان می باشد. چرا که با کاهش جرم، می توان میزان تغییرشکلها و نیروهای داخلی ناشی از زلزله را در اعضا کاهش داد. برای این منظور می توان، با تخریب طبقات فوقانی، تغییر کاربری ساختمان، تغییر مصالح استفاده شده در نمای ساختمان، تغییر مشخصات دیوارهای داخلی و یا انتقال تجهیزات و انبارهای سنگین به نقاط دیگر، جرم ساختمان را تغییر داد. یکی دیگر از موارد موثر در کاهش جرم ساختمان، برداشتن مخازن مختلف از روی بام (و یا سایر طبقات) می باشد.

اگر چه کاهش وزن ساختمان روش بهبود عملکرد لرزه ای می باشد و این راهبرد، برخورد نسبتاً ریشه ای با مسئله آسیب پذیری سازه می باشد ولی در عمل بدلیل وزن ناچیز اعضای قابل حذف در ساختمان و مشکلاتی که در برابر حذف یک طبقه وجود دارد، استفاده از این راهبرد مشکل می باشد.

راهبرد استفاده از سیستم های جداسازی لرزه های

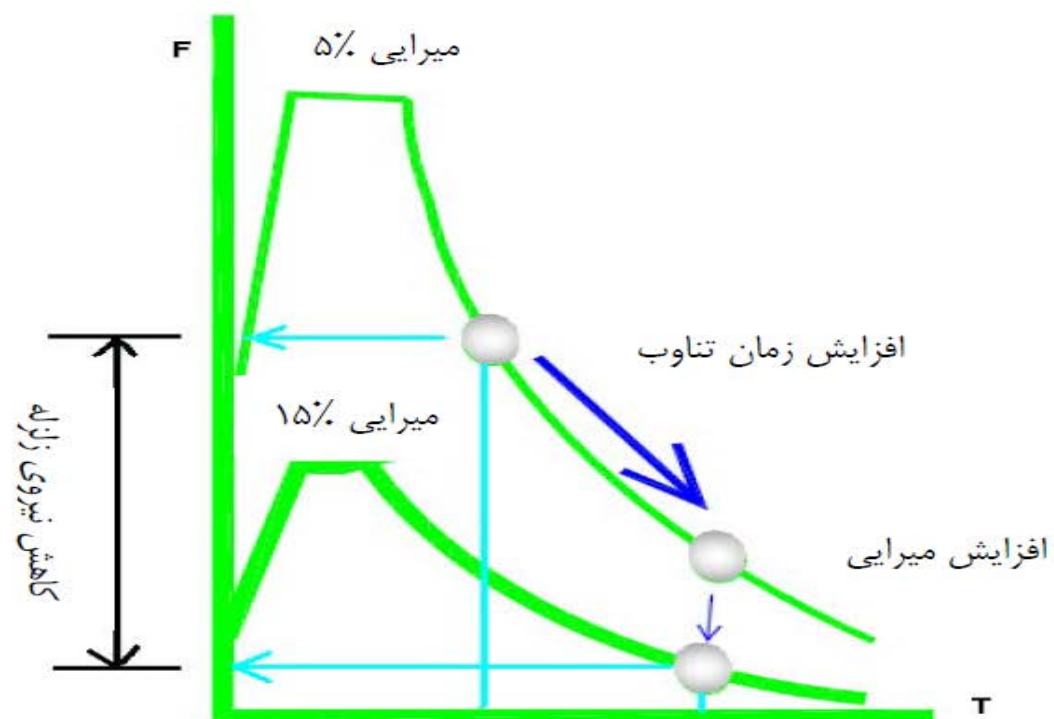
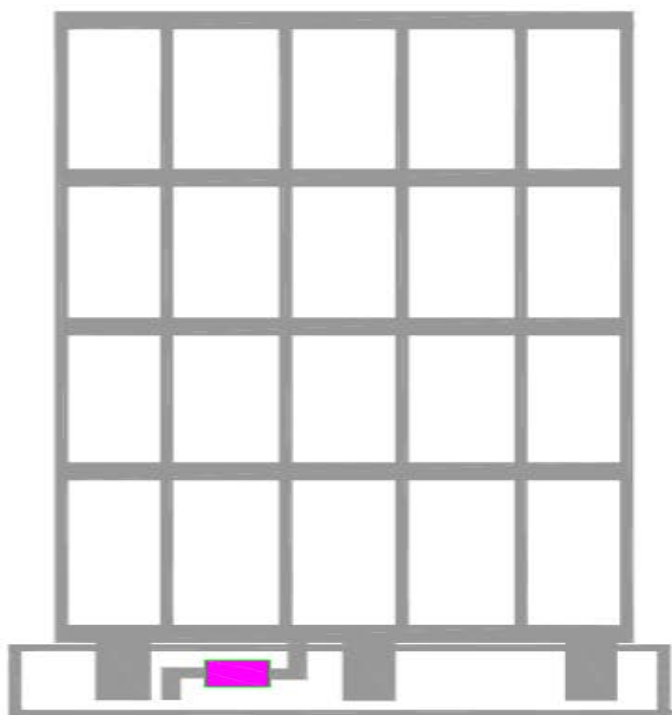
استفاده از سیستم های جداسازی لرزه ای، راهبرد مناسبی برای کاهش اثرات زلزله روی سازه موجود می باشد. هنگامی که حفاظت از اعضاء مدنظر باشد و یا تجهیزات مهمی در ساختمان موجود باشد، با بکارگیری جداسازهای لرزه ای می توان انتقال انرژی موجود در حرکات ارتعاشی زمین را به ساختمان محدود نمود.

در این روش هنگام وقوع زلزله تغییر شکل های ساختمان در تکیه گاه هایی که قابلیت تغییر شکل زیادی دارند متمرکز شده و سازه مانند جسم صلب با تغییر شکل های کوچک ارتعاشی عمل می کند.

نصب سیستم های جداساز لرزه ای منجر به افزایش زمان تناوب اصلی سازه و کاهش نیروهای وارد بر آن می گردد. این روش برای ساختمانهای کوتاه و متوسط بدلیل پائین بودن زمان تناوب آنها، موثرتر از ساختمانهای بلند می باشد. نصب جداگر باعث افزایش زمان تناوب و میرایی سازه می گردد

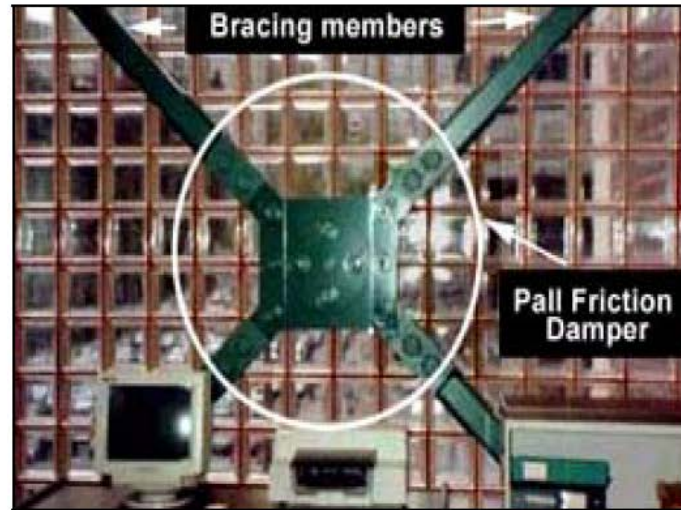

تأثیرات استفاده از جداسازهای لرزه ای بر طیف پاسخ سازه ها

راهبرد استفاده از سیستمهای غیر فعال اتلاف انرژی (میراگرها)

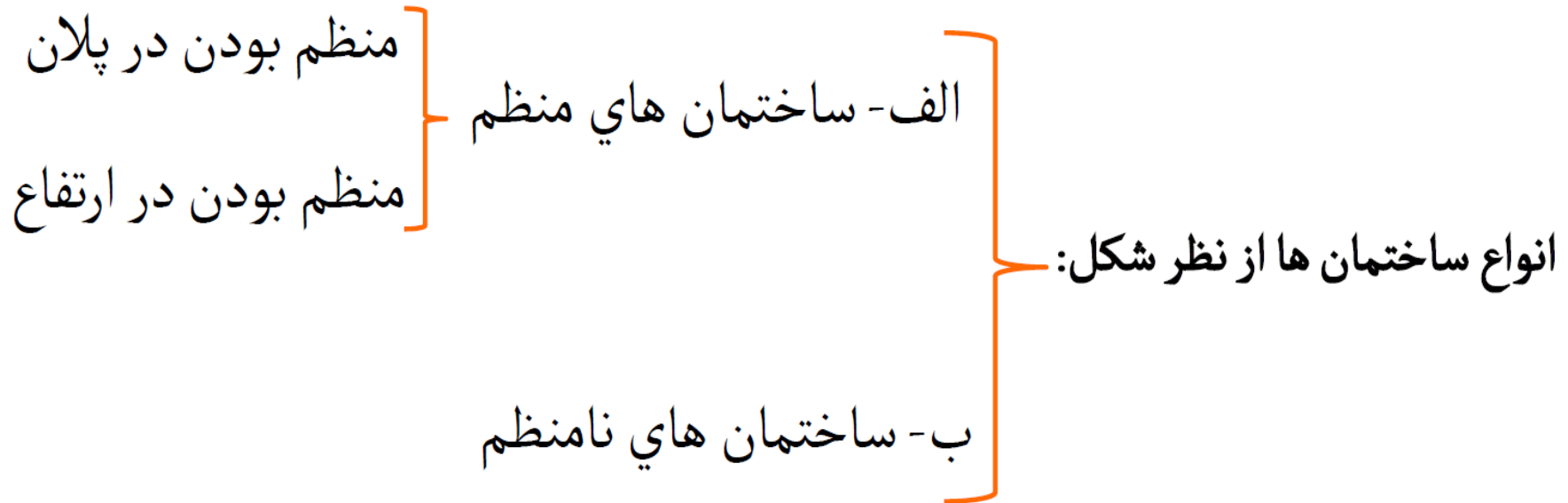
بکارگیری سیستم های اتلاف انرژی برای کنترل و کاهش تغییر شکل ساختمان یکی از راهکارهای کاهش نیاز سازه و تقویت آن می باشد. در ساختمانهایی که دارای سختی جانبی کافی نیستند با تعبیه اجزاء جاذب انرژی در سازه می توان تغییر شکل های ساختمان را محدود ساخت . برای این منظور اجزاء خاصی طراحی و ساخته شده اند که با ایجاد اصطکاک یا تغییر شکل های خمیری و یا استفاده از خاصیت ویسکوزیته در سیالات، بخشی از انرژی سازه را جذب و مستهلک می کنند و به این ترتیب تغییر شکلهای سازه محدود می شود. البته در بکارگیری این سیستمها در بعضی موارد به دلیل افزایش سختی سازه، نیروهای جانبی نیز افزایش می یابند.

استفاده از میراگرهای اصطکاکی پال در مقاوم سازی

راهبرد حذف و یا کاهش نامنظمی در سازه

راهبرد حذف و یا کاهش نامنظمی در سازه

منظم بودن در پلان

الف- پلان ساختمان دارای شکل متقارن و یا تقریباً متقارن نسبت به محورهای اصلی ساختمان، که معمولاً عناصر مقاوم در برابر زلزله در امتداد آن قرار دارند، باشد. همچنین در صورت وجود فرورفتگی یا پیش آمدگی در پلان، اندازه آن در هر امتداد از ۲۵ درصد بعد خارجی ساختمان در آن امتداد تجاوز ننماید.

ب- در هر طبقه فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی در هر یک از دو امتداد متعامد ساختمان از ۲۰ درصد بعد ساختمان در آن امتداد بیشتر نباشد.

پ- تغییرات ناگهانی در سختی دیافراگم هر طبقه نسبت به طبقات مجاور از ۵۰ درصد بیشتر نبوده و مجموع سطوح بازشو در آن از ۵۰ درصد سطح کل دیافراگم تجاوز ننماید.

ت- در مسیر انتقال نیروی جانبی به زمین، انقطاعی مانند تغییر صفحه اجزای باربر جانبی در طبقات وجود نداشته باشد.

ث- در هر طبقه حداکثر تغییر مکان نسبی در انتهای ساختمان، با احتساب پیچش تصادفی، بیشتر از ۲۰ درصد با متوسط تغییر مکان نسبی دو انتهای ساختمان در آن طبقه اختلاف نداشته باشد.

منظم بودن در ارتفاع

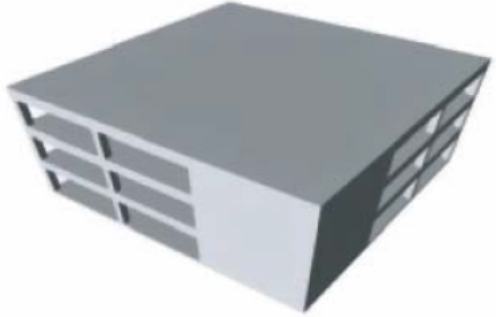
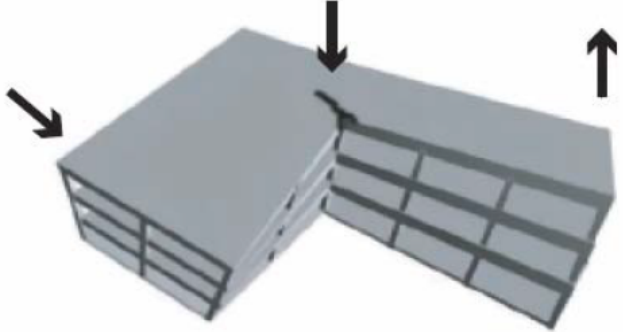

الف- توزیع جرم در ارتفاع ساختمان، تقریباً یکنواخت باشد به طوری که جرم هیچ طبقه ای، به استثنای بام و خرپشته بام نسبت به جرم طبقه زیر خود بیشتر از ۵۰ درصد تغییر نداشته باشد.

ب- سختی جانبی در هیچ طبقه ای کمتر از ۷۰ درصد سختی جانبی طبقه روی خود و یا کمتر از ۸۰ درصد متوسط سختی سه طبقه روی خود نباشد. طبقه ای که سختی جانبی آن کمتر از محدوده عنوان شده در این بند باشد، انعطاف پذیر تلقی شده و طبقه ساختمان «نرم» نامیده می شود.

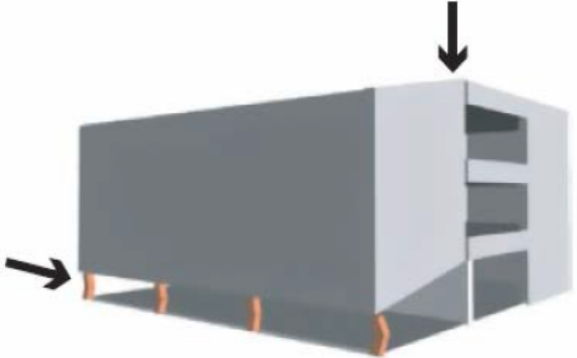

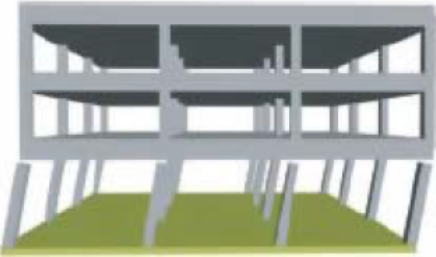
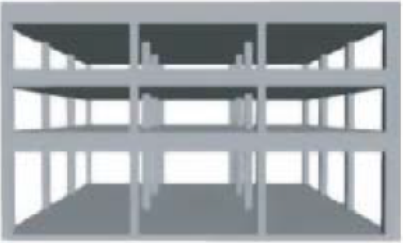
پ- مقاومت جانبی هیچ طبقه ای کمتر از ۸۰ درصد مقاومت جانبی طبقه روی خود نباشد. مقاومت هر طبقه برابر با مجموع مقاومت جانبی کلیه اجزای مقاومی است که برش طبقه را در جهت مورد نظر تحمل می نمایند. طبقه ای که مقاومت جانبی آن کمتر از حدود عنوان شده در این بند باشد، ضعیف تلقی شده و طبقه «ضعیف» نامیده می شود.

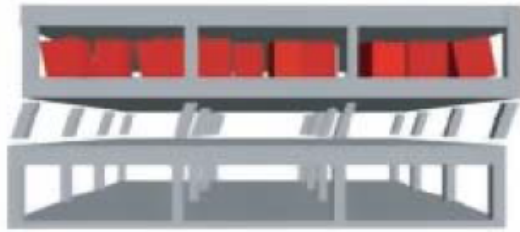
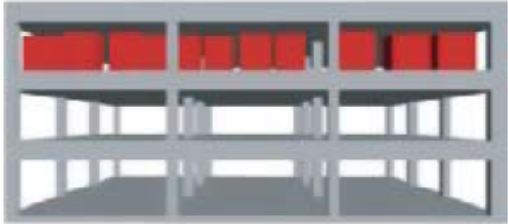

انواع نامنظمی ها و مکانیسم خرابی در آنها

مکانیسم خرابی	شکل و موقعیت ساختمان در پلان	نوع نامنظمی
		نامنظمی پیچشی
		وجود کنج‌های فرو رفته (شکل L)

		<p>قطع دیوارهای برشی (سیستم باربر جانبی) در ارتفاع</p>
		<p>وجود طبقه نرم</p>

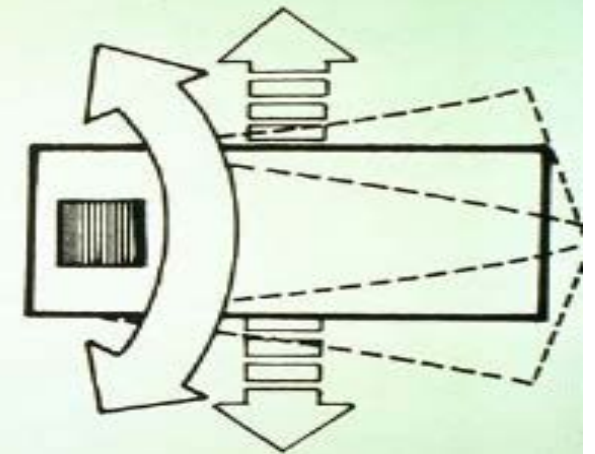
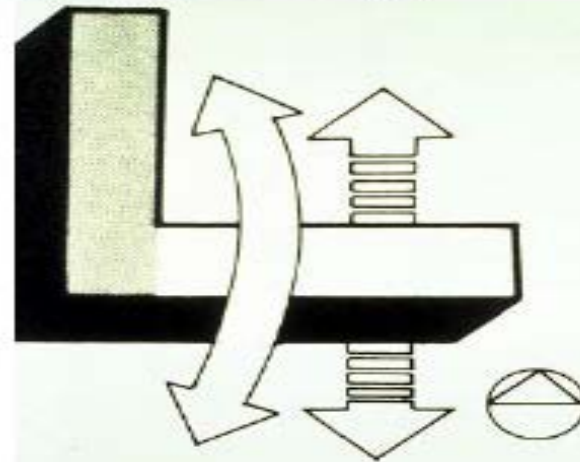
		<p>توزیع نامنظم جرم در ارتفاع</p>
		<p>بکارگیری سیستمهای متفاوت در ارتفاع</p>
		<p>نامنظمی در مسیر انتقال بار*</p>
		<p>وجود طبقه ضعیف</p>

نامنظمی پیچشی

فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی در هر کدام از دو امتداد متعامد ساختمان، از ۲۰ درصد بعد ساختمان در آن امتداد بیشتر باشد

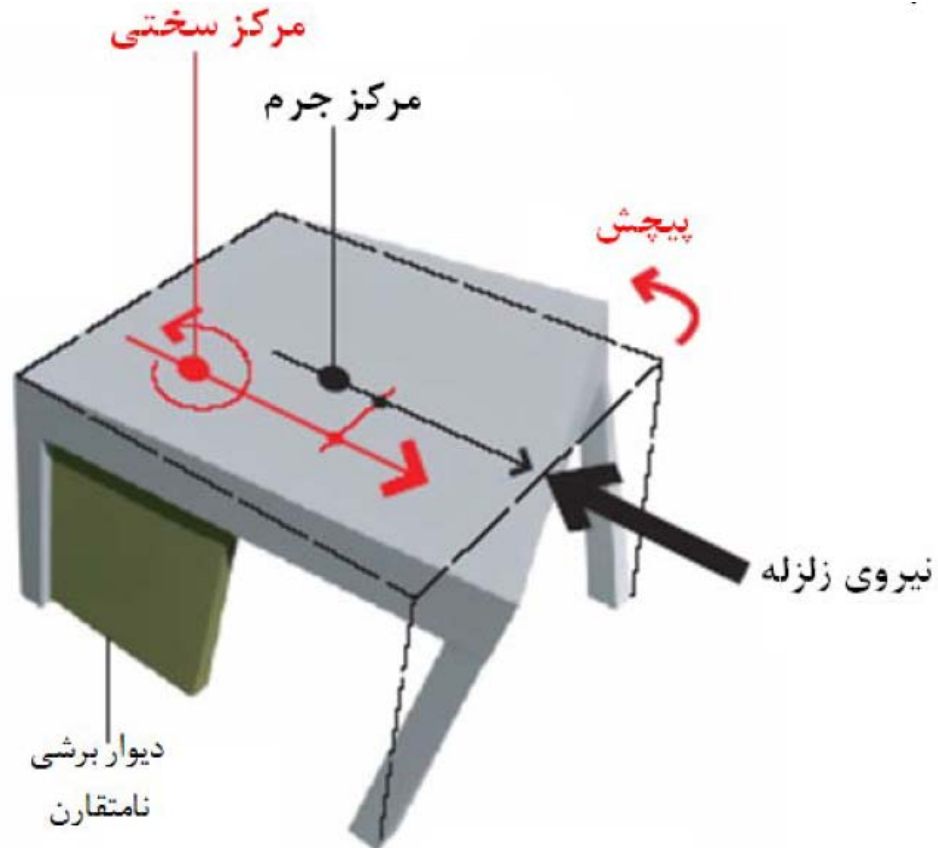
Torsion

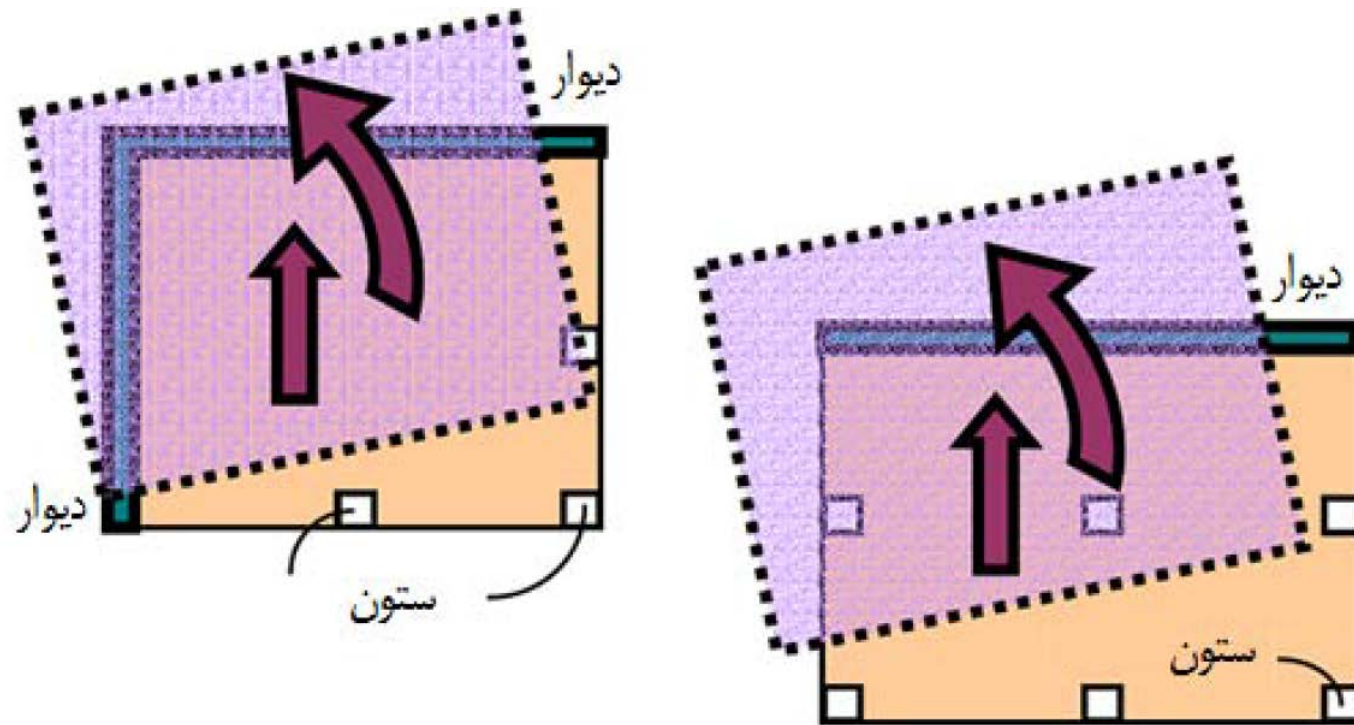
برخی از دلایل وجود فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی عبارتند از:

قرارگیری نامتقارن اعضای قائم

برخی از دلایل وجود فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی عبارتند از:

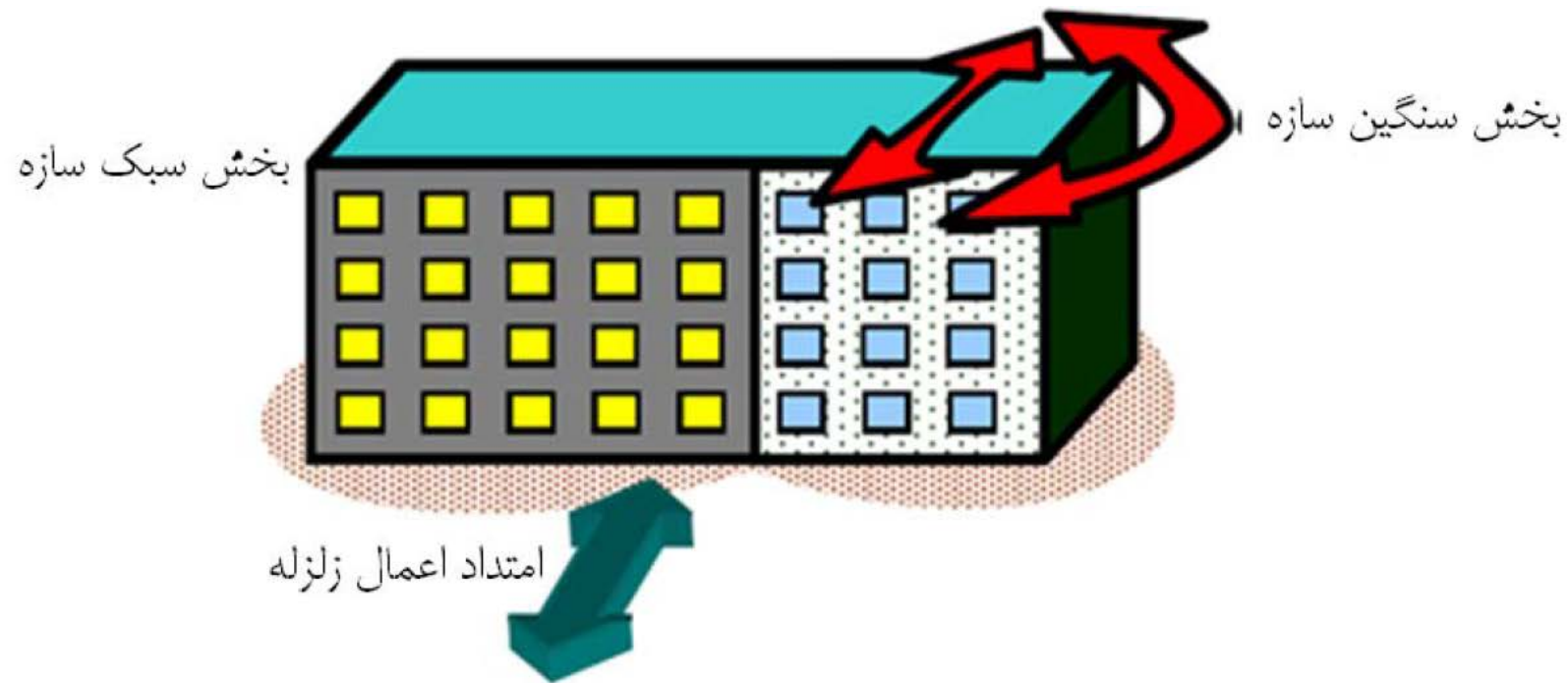
قرارگیری نامتقارن اعضای قائم

برای اصلاح نامنظمی پیچشی نیز می توان از راهکارهای اضافه کردن دیوار برشی و مهاربند
بصورت متقارن در پلان استفاده کرد.

برخی از دلایل وجود فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی عبارتند از:

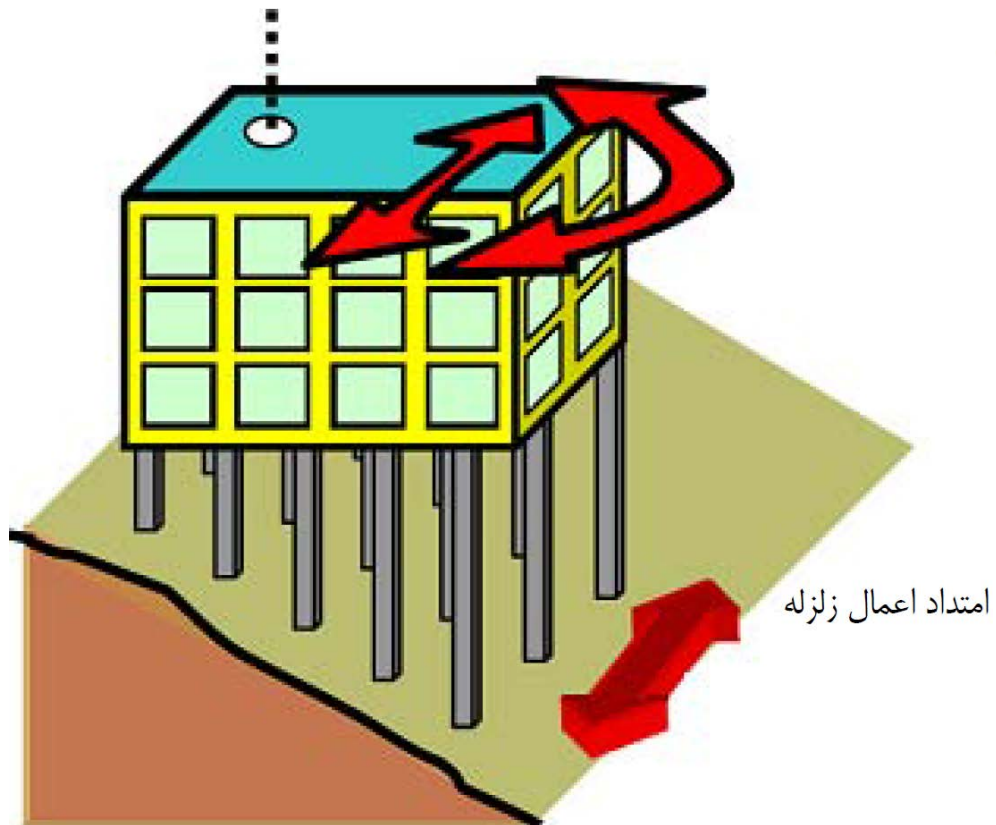
قرارگیری جرم‌های بزرگ بصورت نامتقارن

برخی از دلایل وجود فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی عبارتند از:

وجود المان‌های قائم سازه‌ای با اندازه‌های مختلف

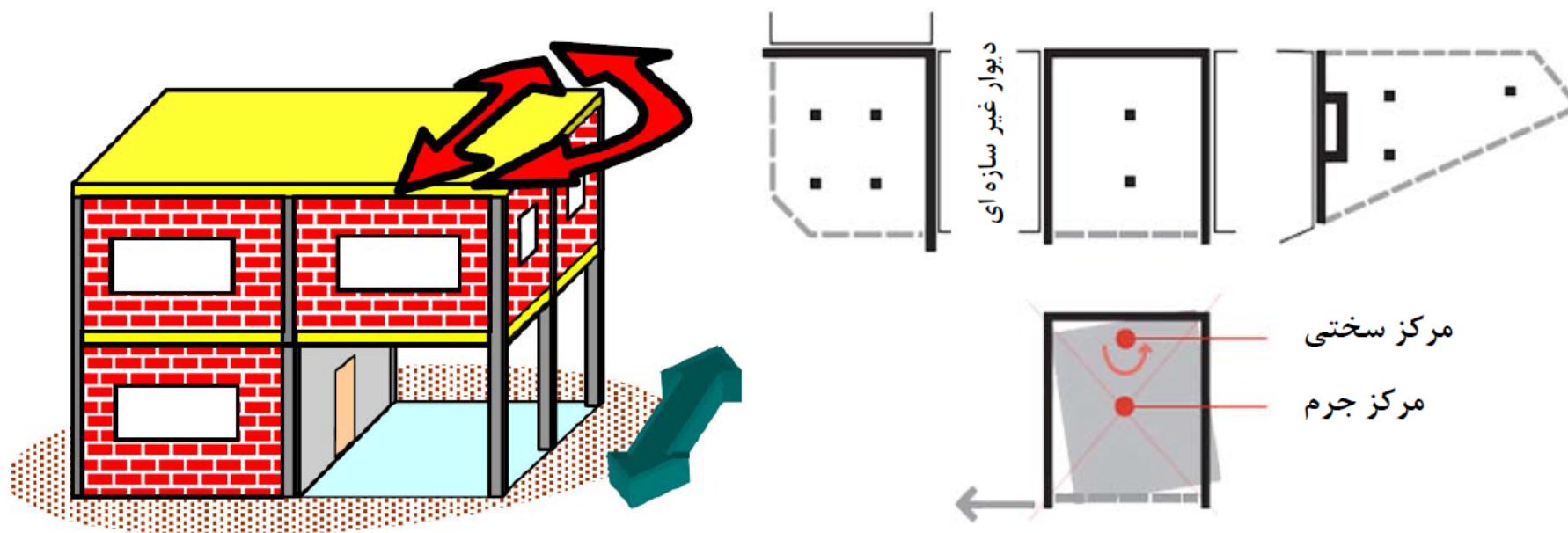
به علت تغییر سختی در قاب‌های مختلف

برخی از دلایل وجود فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی عبارتند از:

تغییرات مقاومت و سختی در طول محیط ساختمان

به علت وجود بازشوهای اجتناب ناپذیر و یا فرم مثلثی و گوه ای در ساختمان

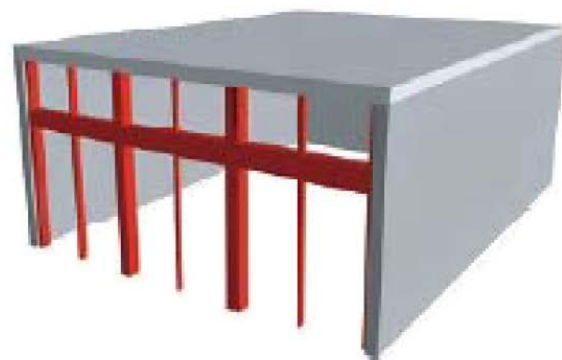
راهکارهای ارائه شده برای اصلاح نامنظمی پیچشی

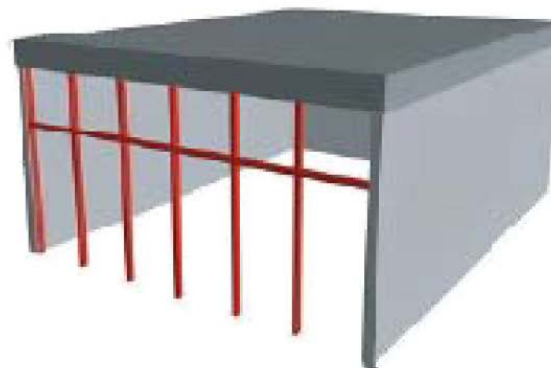
ب- اصلاح دیوارهای غیر سازه ای

الف- اضافه کردن دیوارهای سازه ای

د- اضافه کردن قاب خمشی

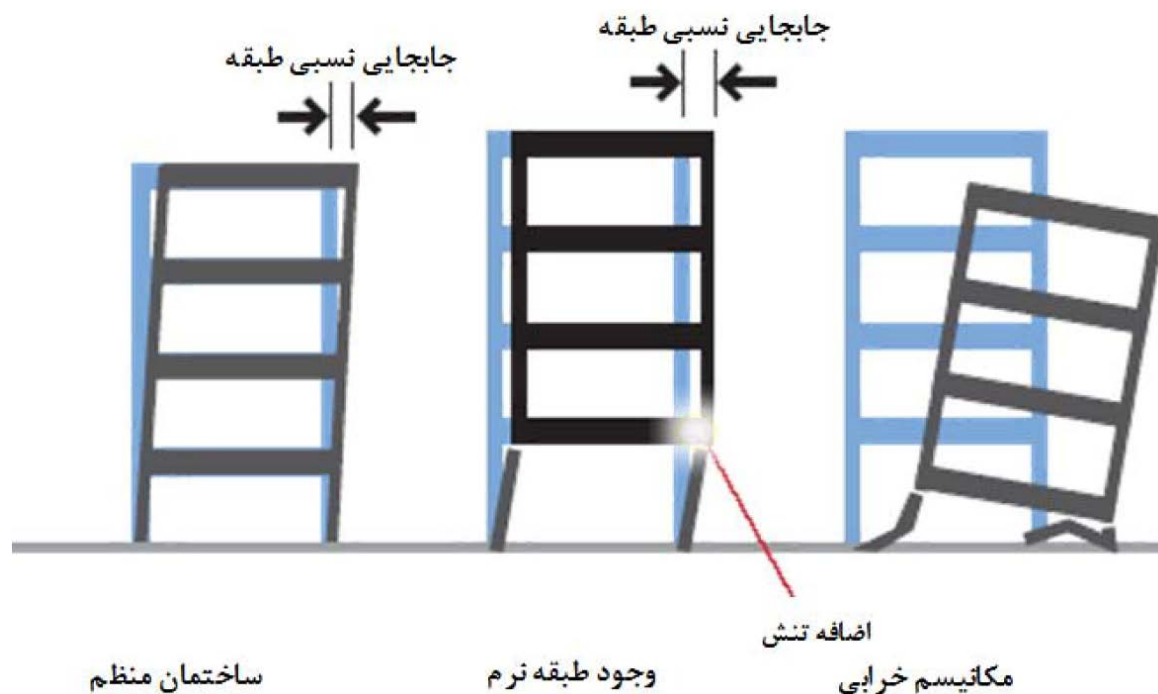
ج- اصلاح سختی دیافراگم

طبقه نرم

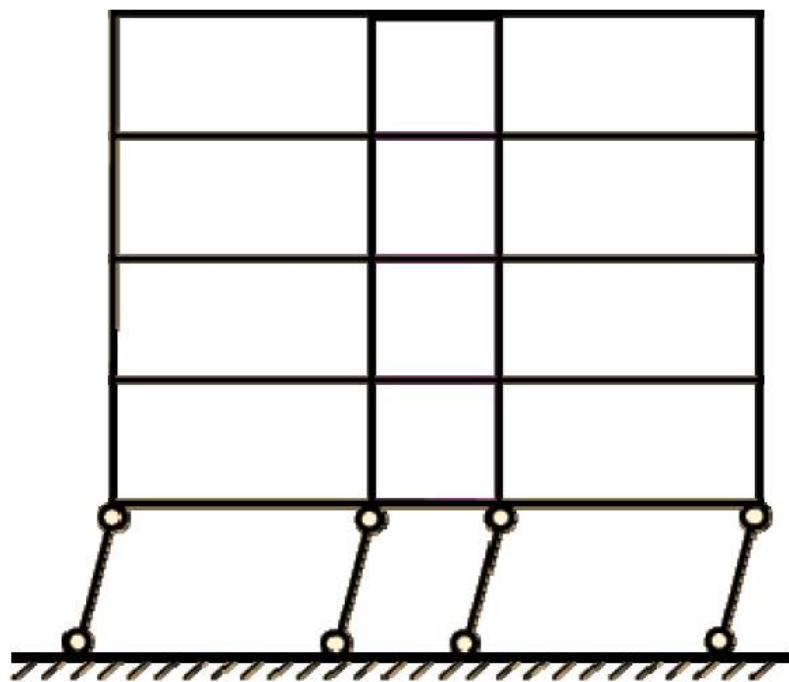
طبقه نرم

طبقه ای که سختی جانبی آن کمتر از ۷۰ درصد سختی جانبی طبقه روی خود و یا کمتر از ۸۰ درصد متوسط سختی سه طبقه روی خود باشد

یکی از مشخصه های اصلی طبقه نرم ناپیوستگی در استحکام یا سختی است که در اتصالات ایجاد می شود. این ناپیوستگی بدین سبب ایجاد می شود که هرچه طبقه نرم ساختمان، استحکام کمتر و یا انعطاف پذیری بیشتری داشته باشد، تغییر شکل های بیشتری در آن ایجاد می شود که به نوبه خود به تمرکز نیروها در اتصالات می انجامد

وجود طبقه نرم در اولین تراز

Discontinuity in Capacity

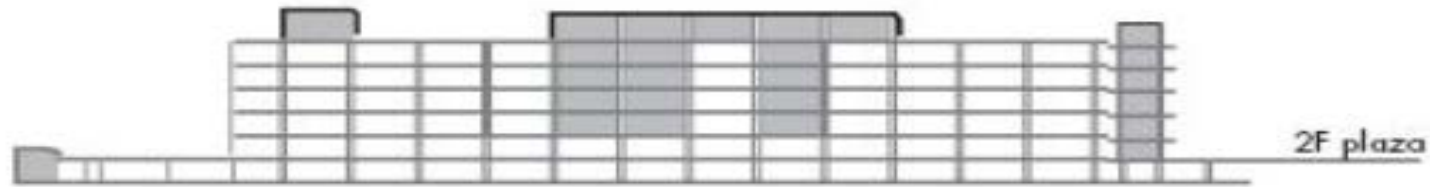

Figure 5-13: Long section, Olive View Hospital. Note that the shear walls stop at the third floor.

Figure 5-14: Cross section, Olive View hospital, showing the second-floor plaza and the discontinuous shear wall.

Figure 5-15: Olive View hospital, San Fernando earthquake, 1971, showing the extreme deformation of the columns above the plaza level.

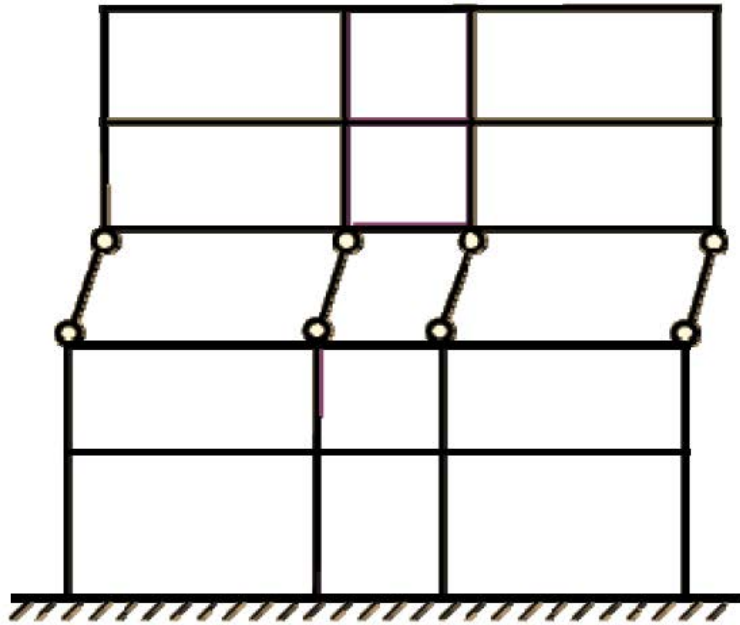

Vertical Stiffness Irregularity

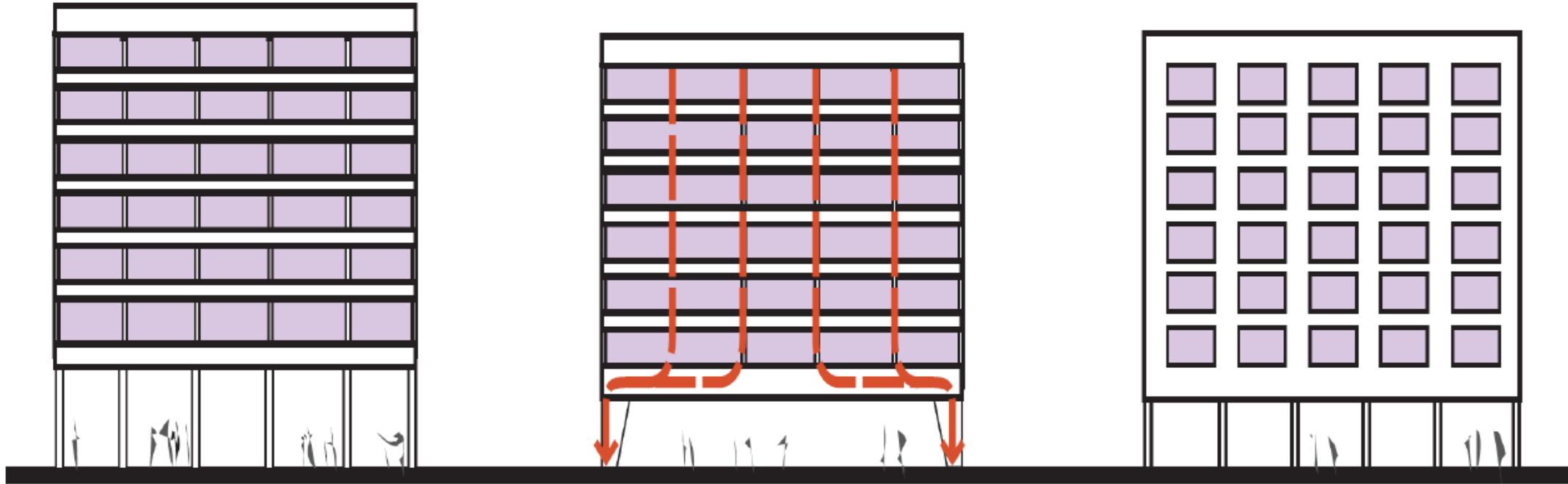

وجود طبقه نرم در طبقات بالایی

عوامل به وجود آمدن طبقه نرم

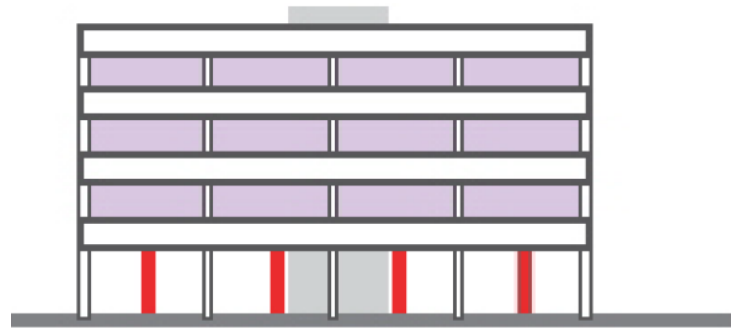

انعطاف پذیری زیاد طبقه اول

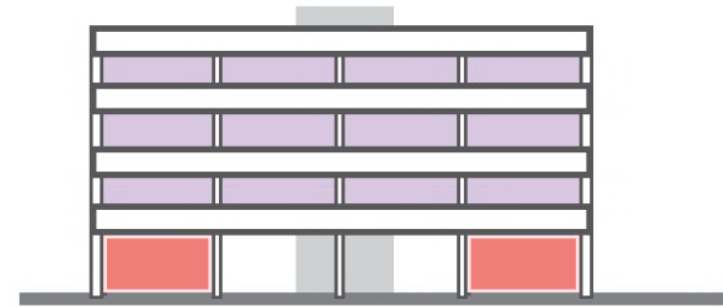
انقطاع در مسیر بارهای ثقلی و قائم

طبقات فوقانی سنگین

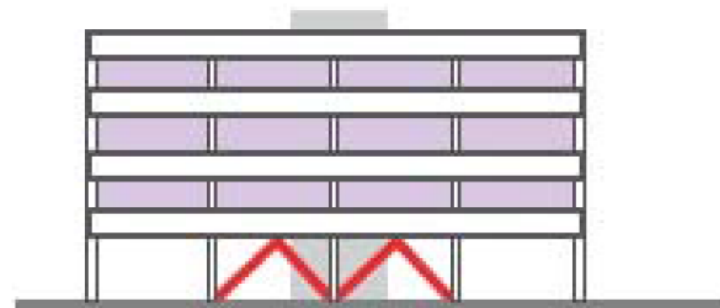
راهکارهای بکار گرفته شده برای حذف نامنظمی و اصلاح طبقه نرم

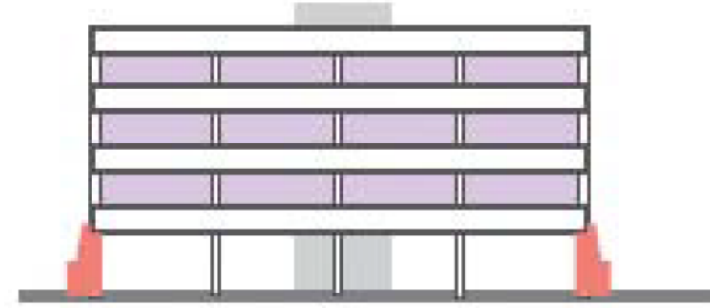
ب- اضافه کردن قاب خمشی

الف- اضافه کردن دیوار برشی

ت- اضافه کردن مهاربند فلزی

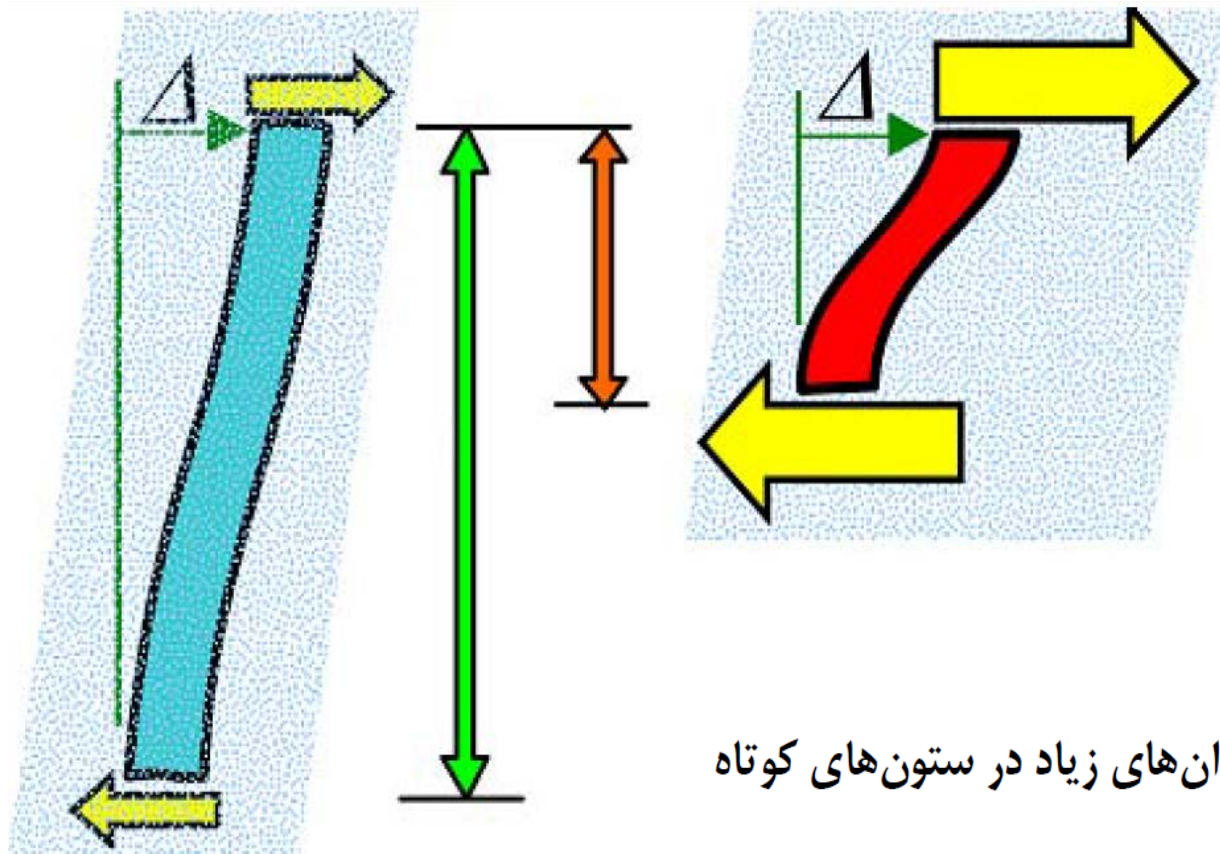

پ- اضافه کردن دیوار حائل

ستون کوتاه

شکست تُرد و برشی ستون ها به دلیل ماهیت ناگهانی آن بدترین نوع شکست می باشد. به همین دلیل همواره سعی بر آن است که مکانیسم کنترل کننده خرابی ستون بصورت خمشی باشد و ستون نباید به عنوان عضو ضعیفی در قاب سازه ای عمل نماید. شکست برشی ستون را اصطلاحاً ستون کوتاه می گویند و باید همواره سازه به گونه ای طراحی و یا مقاوم سازی گردد که از وقوع چنین امری دوری شود

ایجاد برش و دوران های زیاد در ستون های کوتاه

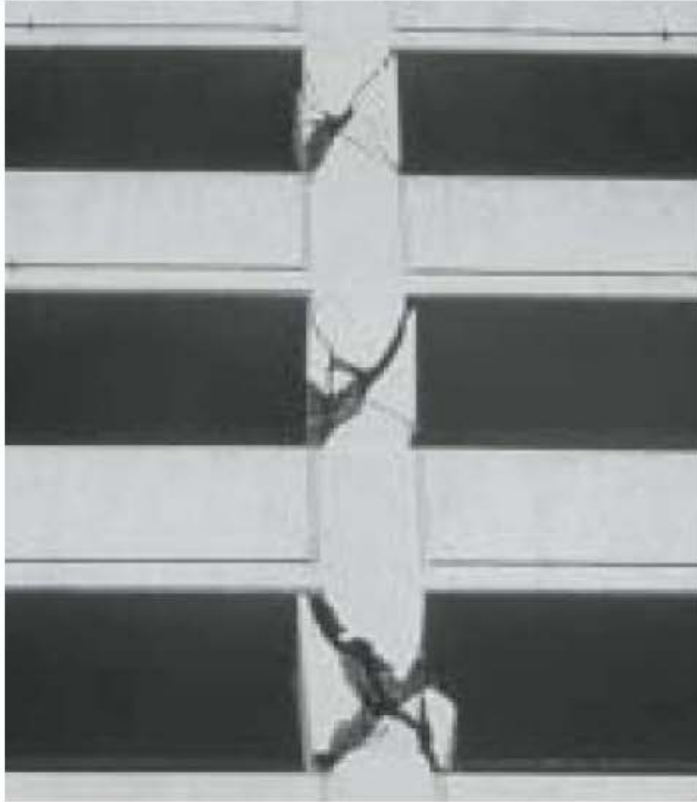

تشکیل مکانیسم ستون کوتاه معمولاً باعث انهدام سازه می گردد. در صورتی که دیوار مخصوصاً دیوار باربر تنها در قسمتی از ستون اجرا شود، در هنگام زلزله در ستون نیروی برشی بزرگی به وجود می آید که این امر منجر به مکانیسم ستون کوتاه می گردد. در این موارد که به علت وجود بازشو ناگزیر به اجرای دیوار در قسمتی از ستون هستیم باید ستون بر اساس نیروهای برشی بزرگ طراحی و یا مقاوم سازی شود.

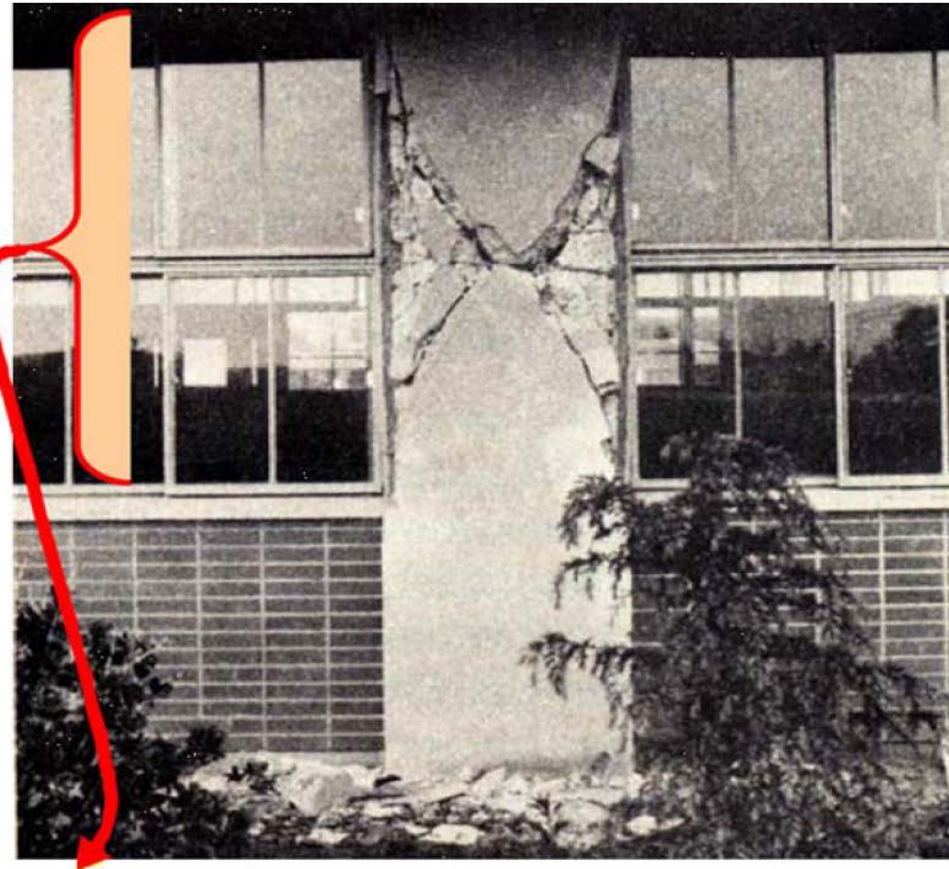
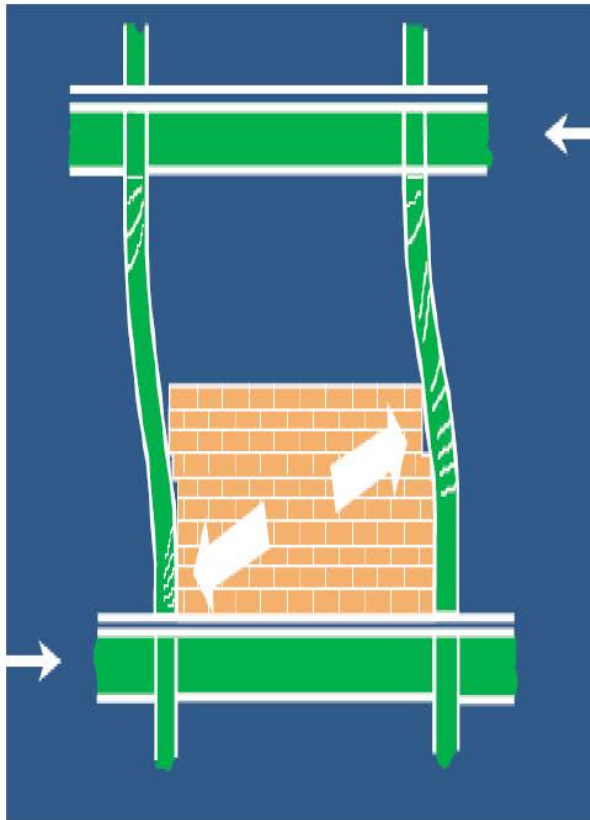

ستون کوتاه

ستون کوتاه

ستون کوتاه

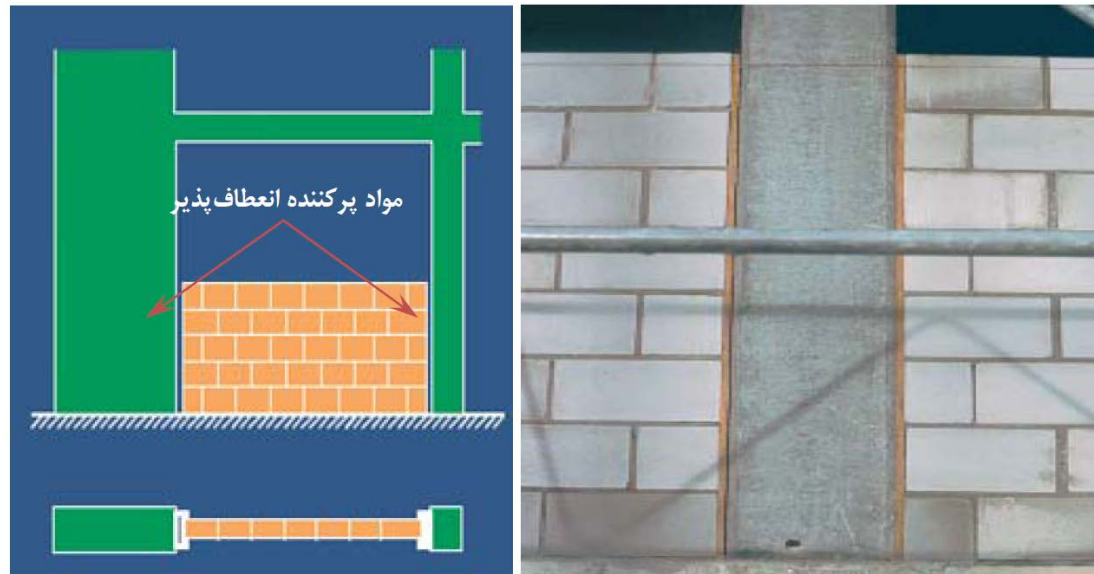

ستون کوتاه

راهکارهای حذف ستون کوتاه شامل دو دسته کلی می باشد:

الف- جداسازی دیوار و ستون:

در این روش با ایجاد فاصله بین دیوار و ستون و پر نمودن آن با مواد پرکننده انعطاف پذیر از ایجاد نیروهای برشی در ستون و در نتیجه ایجاد مکانیسم ستون کوتاه جلوگیری می گردد. برای محاسبه فاصله بین دیوار و سازه باید اثر $P-\Delta$ ستون را منظور نمود.

ب- اجرای جزئیات مناسب و شکل پذیر در ستون ها:

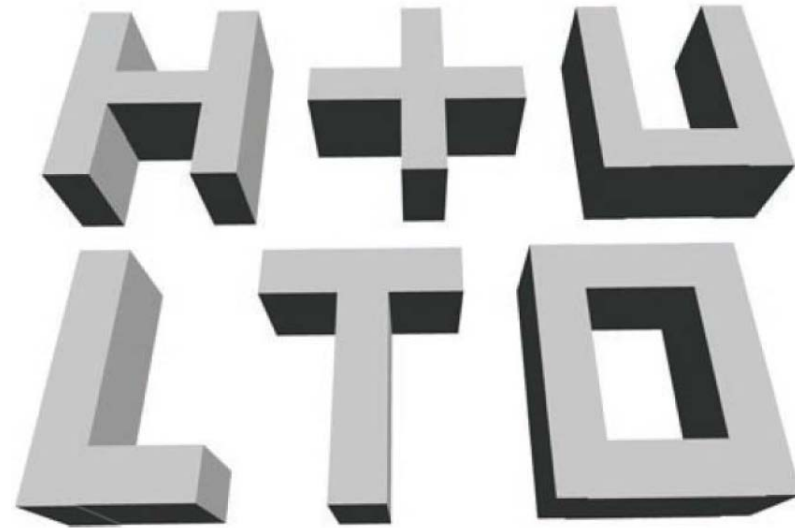
با اجرای جزئیات مناسب و شکل پذیر در ستون ها می توان توانایی ستون در برابر نیروهای برشی و تغییر شکل های بزرگ را افزایش داد

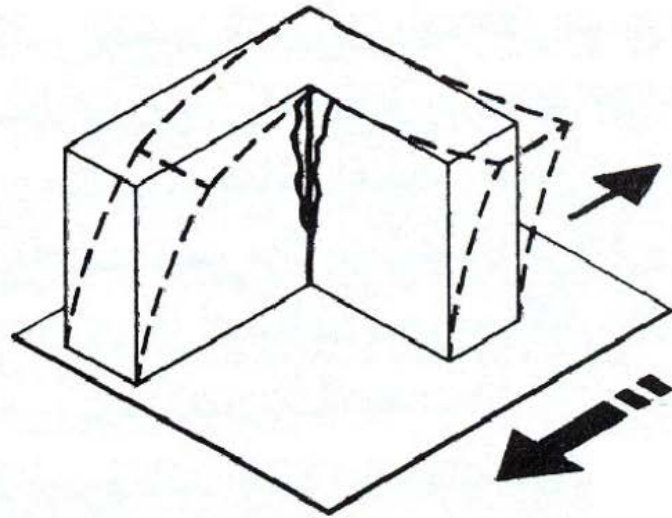
ستون کوتاه

گوشه‌های فرورفته

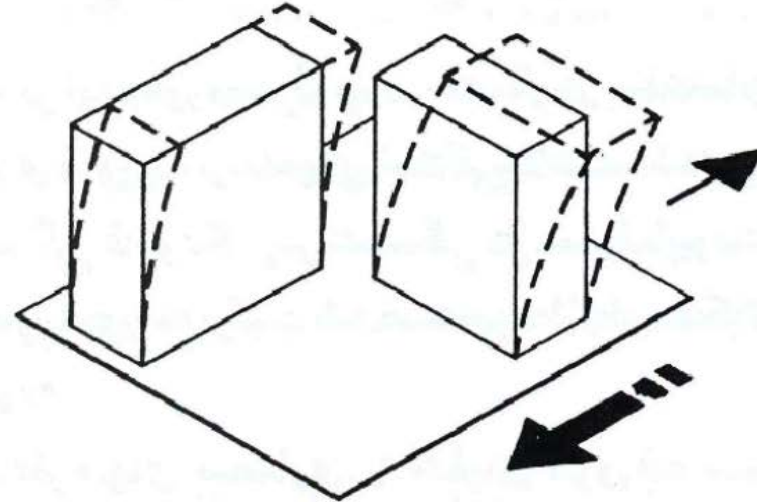

در این نوع سازه ها سختی عناصر در کنج ها، در هر یک از جهات متفاوت بوده و در نتیجه قسمتهای مختلف بصورت کاملاً متفاوت نوسان می کنند، که این امر باعث ایجاد تمرکز تنش در گوشه های فرورفته می شود

گوشه‌های فرورفته

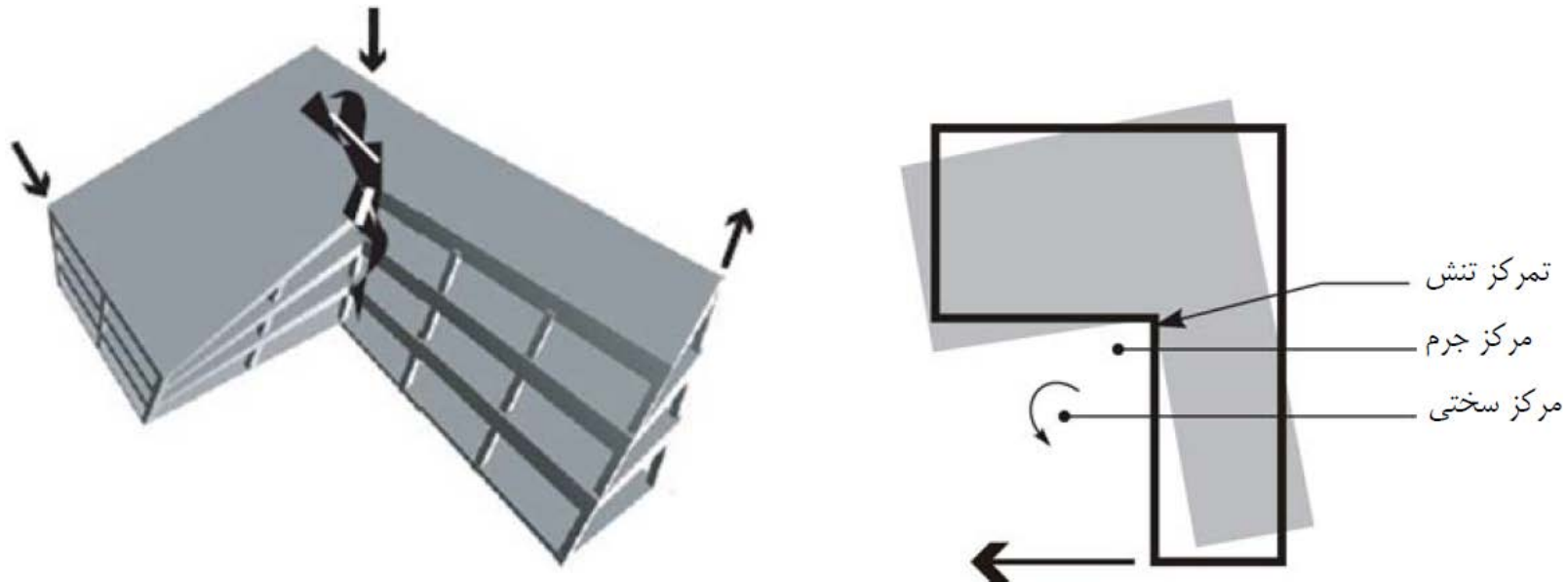
ساختمان I شکل

ساختمانهای مجزا از هم.

گوشه‌های فرورفته

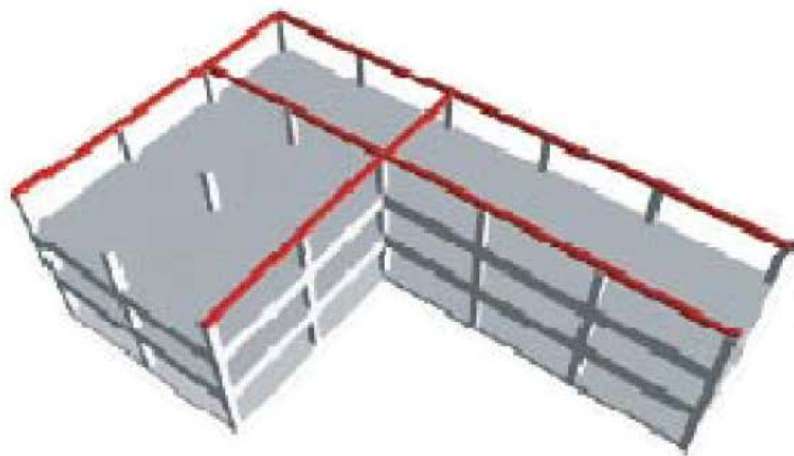
مشکل دیگر این نوع سازه‌ها مربوط به پیچش ایجاد شده و تمرکز تنش در محل شکاف در آنها می‌باشد.

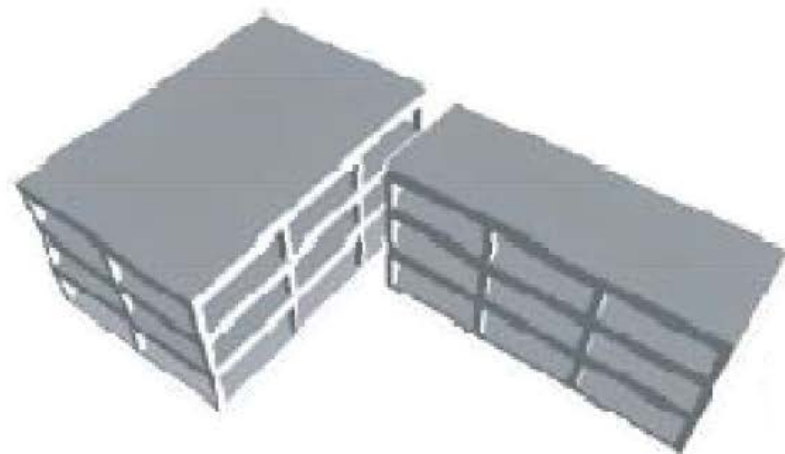
گوشه‌های فرورفته

بعضی از راهکارهای ارائه شده برای رفع پیچش و تمرکز تنش در ساختمانهای با نامنظمی گوشه‌های فرورفته

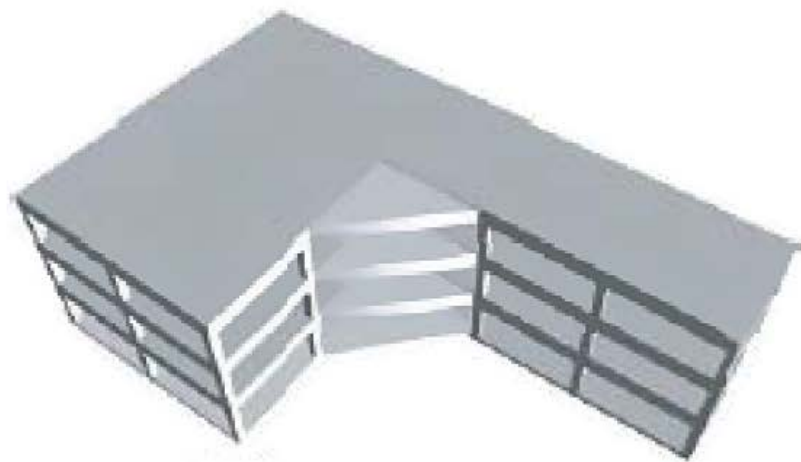

ب- یکپارچه سازی با مقاوم سازی عناصر محیطی

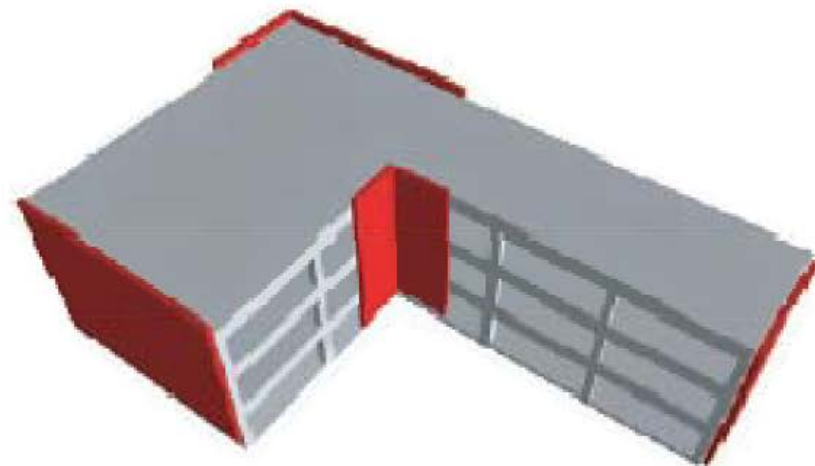

الف- جداسازی ساختمانها

د- حذف کنج های فرورفته با استفاده از پخی ها

ج- تقویت موضعی اجزا در محل خطوط تمرکز تنش

مثال های طراحی از مقاوم سازی سازه های بتنی

تقویت موضعی یا تقویت اعضا

- ▶ ۱- کاشتن آرماتور یا پیچ هیلتی بر بتن
- ▶ ۲- تقویت فونداسیون
- ▶ ۳- تقویت دال
- ▶ ۴- تقویت تیر
- ▶ ۵- تقویت ستون

روشهای تقویت موضعی

- ▶ زره بتنی
- ▶ روش زره فولادی
- ▶ زره FRP (Fiber Reinforced Polymer)
- ▶ پیش تنیدگی خارجی

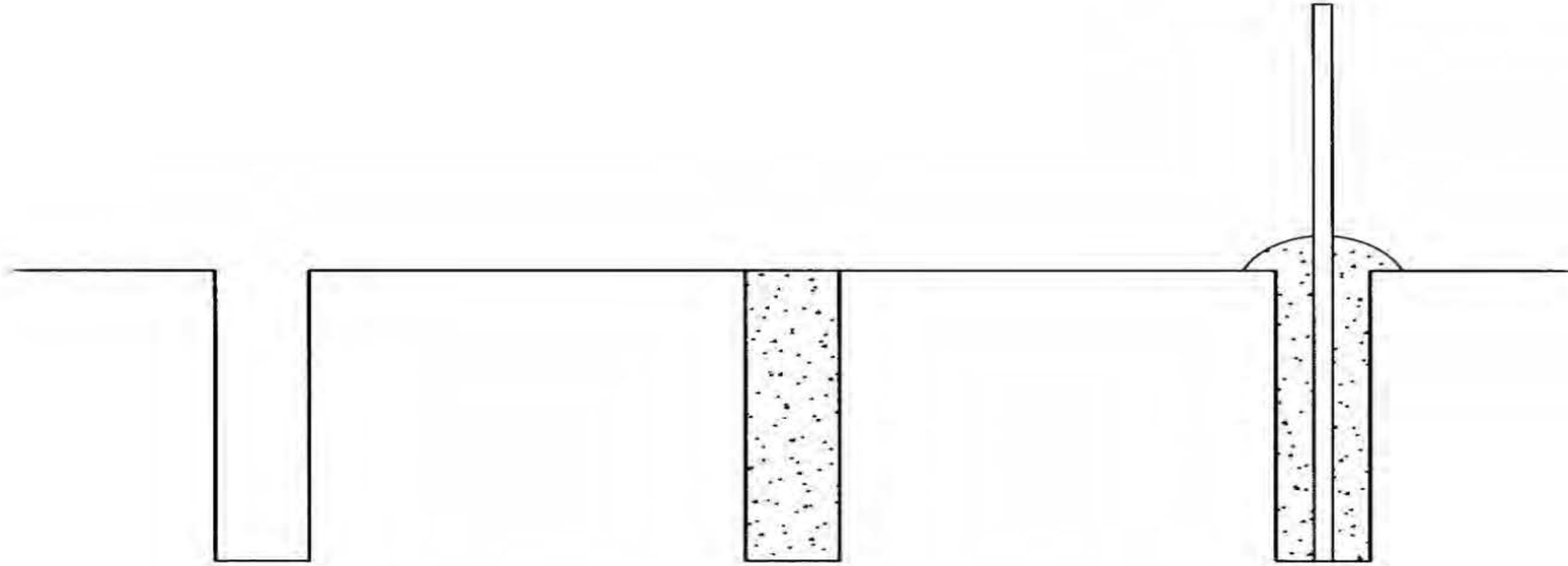
کاشت پیچ یا آرماتور در داخل بتن

▶ کاشت طبیعی با مواد پایه سیمانی

▶ کاشت به کمک مواد اپوکسی

▶ کاشت به کمک مهار مکانیکی

کاشت طبیعی آرماتور

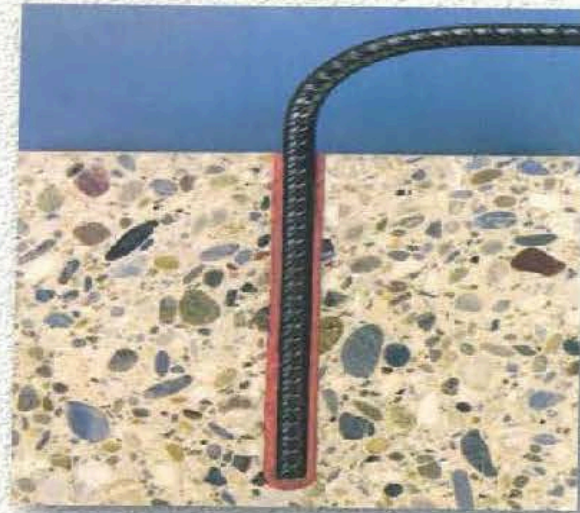
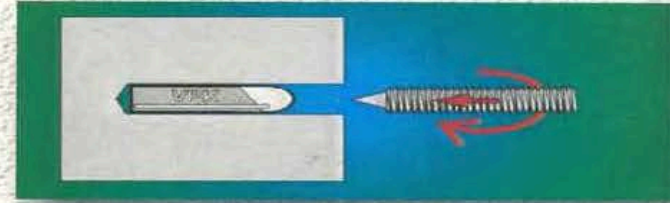
۱- سوراخ کردن و تمیز کردن

۲- پر کردن با ملات ضد انقباض

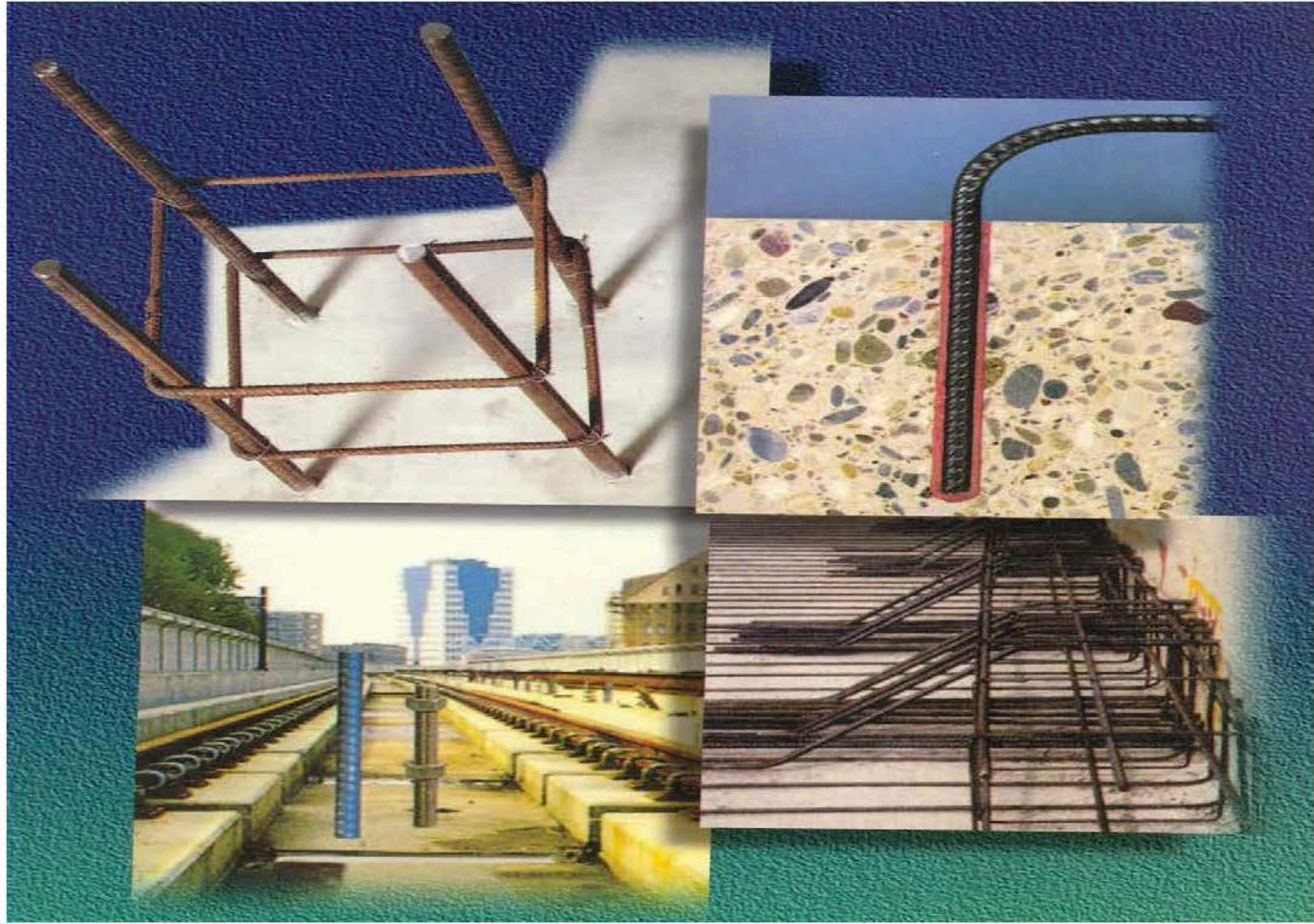
۳- کاشت آرماتور

کاشت طبیعی آرماتور

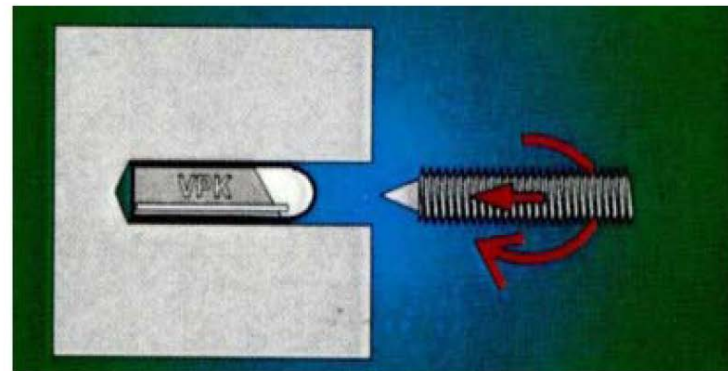

کاشت با استفاده از مواد اپوکسی

روش کار همانند کاشت با مواد پایه سیمانی است که در آن به جای سیمان از چسب های اپوکسی استفاده می شود. با توجه به چسبندگی فوق العاده زیاد چسب های اپوکسی بدیهی است که قطر سوراخ و طول مهاری کوچکتر خواهد شد، در نتیجه عملیات سوراخ کاری سهل تر می گردد. اما قیمت مواد اپوکسی گرانتر است.

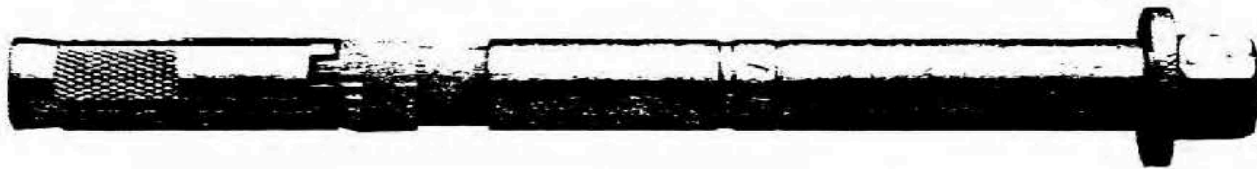
چسب های اپوکسی قدرت گیرش فوق العاده زیاد دارند. بنابراین آنها را نمی توان به صورت ترکیب کامل بسته بندی و حمل نمود، زیرا به سرعت می گیرند و فاسد می شوند. در بعضی حالات این مواد بصورت تفکیک داخل کپسول تعبیه می شوند. کپسول را وارد سوراخ کرده و میلگرد را به درون سوراخ می کوبند، مواد در همان جا با هم ترکیب شده و چسبندگی به وجود می آید.

کاشت پیچ به کمک مواد اپوکسی داخل کپسول

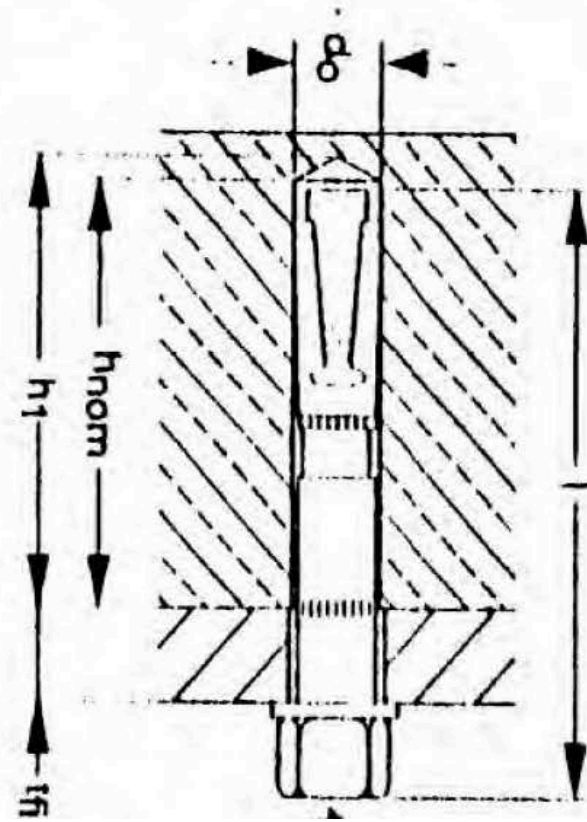

پیچ هیلتی

پیچ هیلتی

کاشت به کمک مهر مکانیکی

در این روش ابتدا سوراخی به قطر حدود ۲ میلیمتر بزرگتر از قطر پیچ در بتن ایجاد می گردد، سپس پیچ با مهر مکانیکی را داخل سوراخ قرار می دهند. این پیچ در انتهای خود دارای پره‌های مخصوصی است که با پیچاندن پیچ باز می شوند و به جدار سوراخ می چسبند. پیچ آنقدر سفت می گردد تا پره ها تا جایی که ممکن است به دیوار بچسبند. در این روش نیز طول مهر بسیار کوتاه است. شاید برای بارهای دینامیکی مناسب نباشند، چون پره ها می توانند بتن محیطی خود را خرد نمایند ولی به هر حال در کارهای استاتیکی بسیار عالی هستند

کاشت به کمک مهار مکانیکی

هر نوع پیچ مهاری بر حسب قطر و مقاومت میلگرد دارای نیروی برشی و کششی مجاز می باشد که توسط کارخانه سازنده ارائه می گردد

نیروی برشی و کششی نهایی میخچه های مکانیکی بر حسب کیلو نیوتن برای طراحی به روش حدی

قطر پیچ (mm)		۸	۱۰	۱۲	۱۶	۲۰	۲۴
بتن با ظاهر سالم	مقاومت کششی نهایی	۱۸/۱	۲۶/۷	۳۵/۱	۴۹/۸	۷۷/۴	۷۹/۱
	مقاومت برشی نهایی	۲۲/۸	۳۱/۹	۵۰/۳	۸۴/۰	۱۳۶/۰	۱۵۱/۴
بتن با ظاهر ترک خورده	مقاومت کششی نهایی	۱۲/۷	۱۸/۴	۲۰/۱	۳۶/۰	۵۵/۱	۷۰/۵
	مقاومت برشی نهایی	۲۰/۶	۳۱/۹	۴۵/۵	۸۴/۰	۱۰۶/۶	۱۵۱/۴

بر اساس مقاومت بتن ۲۰ MPa

کاشت به کمک مهار مکانیکی

هر نوع پیچ مهاری بر حسب قطر و مقاومت میلگرد دارای نیروی برشی و کششی مجاز می باشد که توسط کارخانه سازنده ارائه می گردد

نیروی برشی و کششی مجاز میخچه‌های مکانیکی بر حسب کیلو نیوتن برای طراحی به روش تنش مجاز

بر اساس مقاومت بتن ۲۰ MPa

قطر پیچ (mm)		۸	۱۰	۱۲	۱۶	۲۰	۲۴
بتن با ظاهری سالم	مقاومت کششی مجاز	۶/۰	۱۰/۷	۱۳/۳	۲۳/۳	۳۳/۳	۴۰/۰
	مقاومت برشی مجاز	۱۰/۴	۱۶/۰	۲۴/۰	۳۸/۵	۵۵/۶	۷۹/۹
بتن با ظاهر ترک خورده	مقاومت کششی مجاز	۳/۳	۶/۰	۸/۰	۱۶/۷	۲۰/۰	۲۶/۷
	مقاومت برشی مجاز	۱۰/۴	۱۶/۰	۲۴/۰	۳۸/۵	۵۵/۶	۷۹/۹

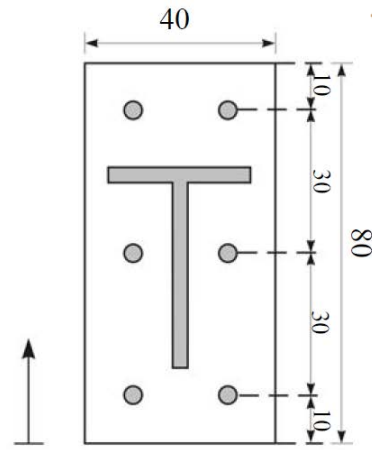
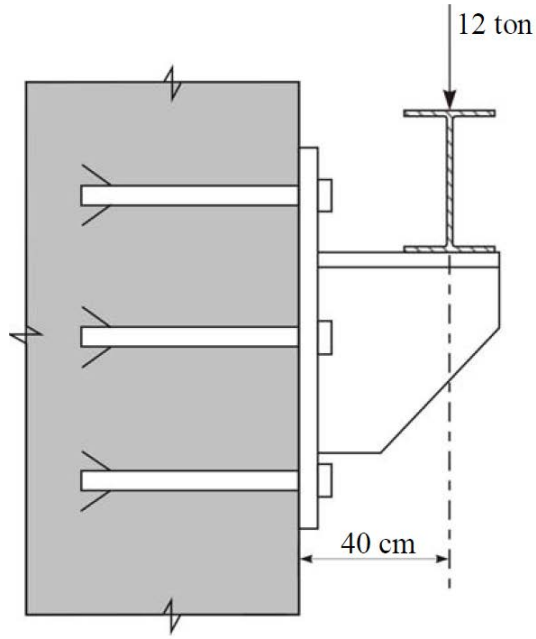
مثال:

می‌خواهیم به ستون بتنی مسلح، براکتی برای حمل تیر جرثقیل متصل نماییم. واکنش تکیه‌گاهی حداکثر جرثقیل ۱۲ تن می‌باشد. مطلوبست طراحی اتصال براکت با کاشت میخچه مکانیکی. شکل ظاهری بتن سالم و بدون ترک و مقاومت فشاری آن ۲۰ MPa می‌باشد.

برای اجرای براکت از پیچ با قطر ۲۰ میلی‌متر استفاده می‌نماییم. از آنجا که ظاهر بتن سالم می‌باشد از جدول طراحی به روش تنش مجاز داریم:

$$\text{نیروی مجاز کششی} = ۳۳/۳ \text{ KN}$$

$$\text{نیروی مجاز برشی} = ۵۵/۶ \text{ KN}$$

ارتفاع کل ورق ۸۰ سانتیمتر و آرایش پیچها مطابق شکل اختیار می شود.

تعیین مشخصات هندسی مقطع

$$40y \frac{y}{2} = 2 \times A (10 - y + 40 - y + 70 - y)$$

$$20y^2 = 2A (120 - 3y)$$

$$10y^2 = A (120 - 3y)$$

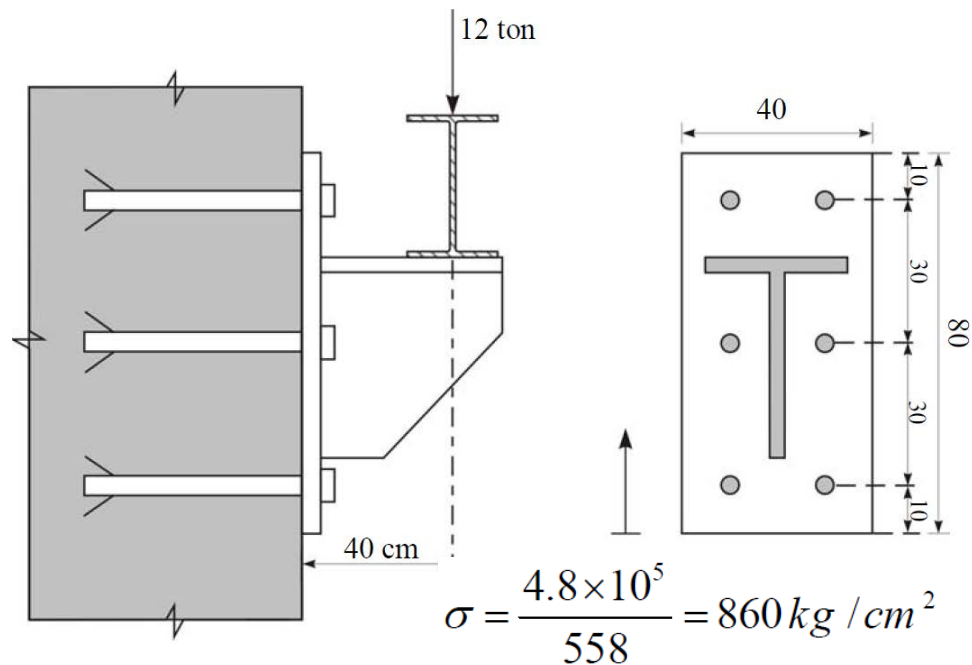
$$10y^2 + 3.14 \times 3y - 3.14 \times 120 = 0$$

$$y^2 + 0.942y - 37.68 = 0$$

$$y = 5.69 \text{ cm}$$

$$I = 2 \times 3.14 \left[(10 - 5.69)^2 + (40 - 5.69)^2 + (70 - 5.69)^2 \right] + 40 \times \frac{5.69^3}{3}$$

$$I = 35938 \text{ cm}^4 \rightarrow S_t = I / (70 - 5.69) = 558 \text{ cm}^3$$

ارتفاع کل ورق ۸۰ سانتیمتر و آرایش پیچها مطابق شکل اختیار می شود.

محاسبه لنگر وارد بر براکت

$$M = 12 \times 0.4 = 4.8 \text{ ton.m}$$

محاسبه تنش کششی

$$f_t = 860 \times 3.14 \times 10^{-3} = 2.7 \text{ ton} < F_t = 3.33 \text{ ton}$$

محاسبه تنش برشی:

$$f_v = \frac{12}{6} = 2 \text{ ton} < F_v = 5.56 \text{ ton}$$

محاسبه تنش ترکیبی:

$$\left(\frac{2}{5.56}\right)^2 + \left(\frac{2.7}{3.33}\right)^2 = 0.13 + 0.66 = 0.79 < 1 \text{ O.K.}$$

تقویت فونداسیونها

▶ افزایش ابعاد فونداسیون

▶ بستن دو فونداسیون برای اضافه کردن دیوار برشی

تقویت فونداسیون: (بهسازی خاک)

ظرفیت مجاز باربری خاک بستر به طرق زیر افزایش می یابد

1- حفاری

2- پیش فشردگی

3- ستونهای سنگی با ستونهای تثبیت شده در خاک

4- استفاده از تزریق (با تراکم و فشار)

5- جک زدن

6- تثبیت (مکانیکی، الکتریکی، حرارتی، شیمیایی، زهکشی، با افزودنیها مثل سیمان، قیروآهک)

6- تثبیت (مکانیکی، الکتریکی، حرارتی، شیمیایی، زهکشی، با افزودنیها مثل سیمان، قیروآهک)

7- میکرو پایل یاریز شمعهها

8- پیش یارگذاری

9- متراکم سازی (توسط انفجار، ضربه)

10- تسلیح خاک (از طریق ریز شمعهها و ژئو سنتتیکها)

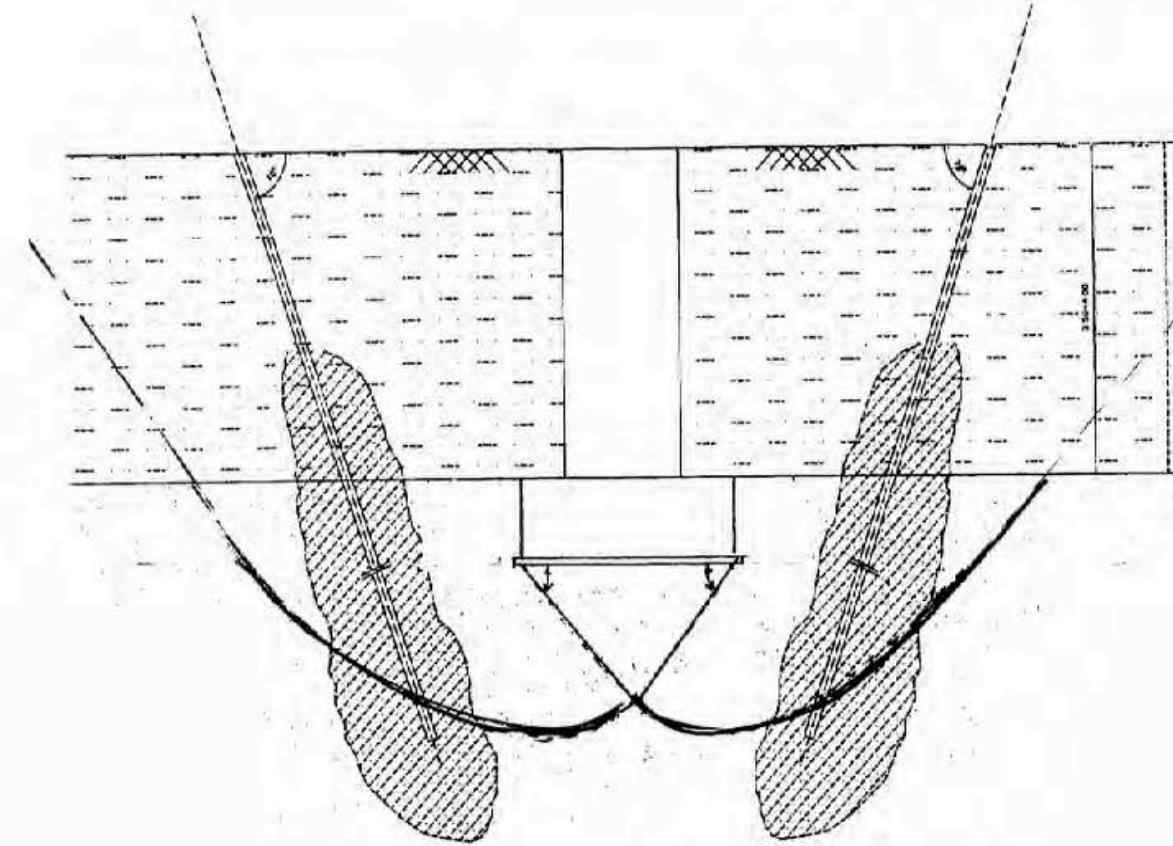
11- روش میخ گذاری Nailing

12- مهار گذاری Anchoring

13- زهکشی

14- استفاده از مواد پلیمری چسبناک

افزایش ظرفیت باربری با بهبود وضعیت خاک به کمک میکروپایل ها

قبل از تقویت یا افزایش ابعاد
فونداسیون بدیهی است که
ظرفیت باربری خاک محل را باید
بالا برد سپس اقدام به تقویت و
بهسازی ابعاد فونداسیون کرد.

افزایش ظرفیت باربری با بهبود وضعیت خاک به کمک میکروپایل ها

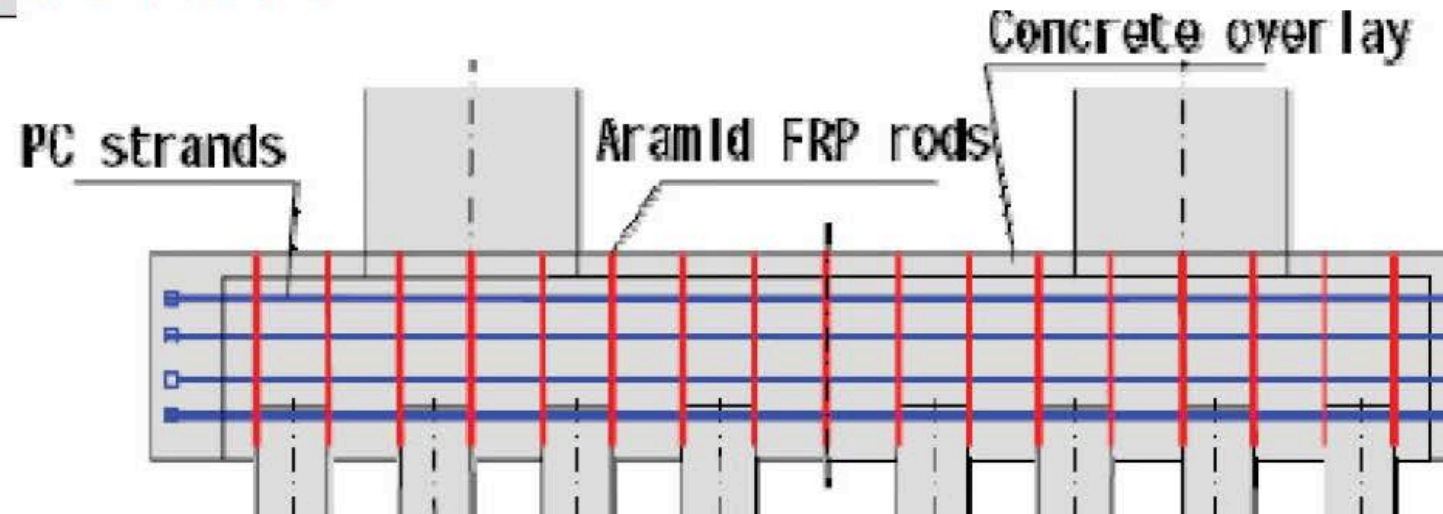
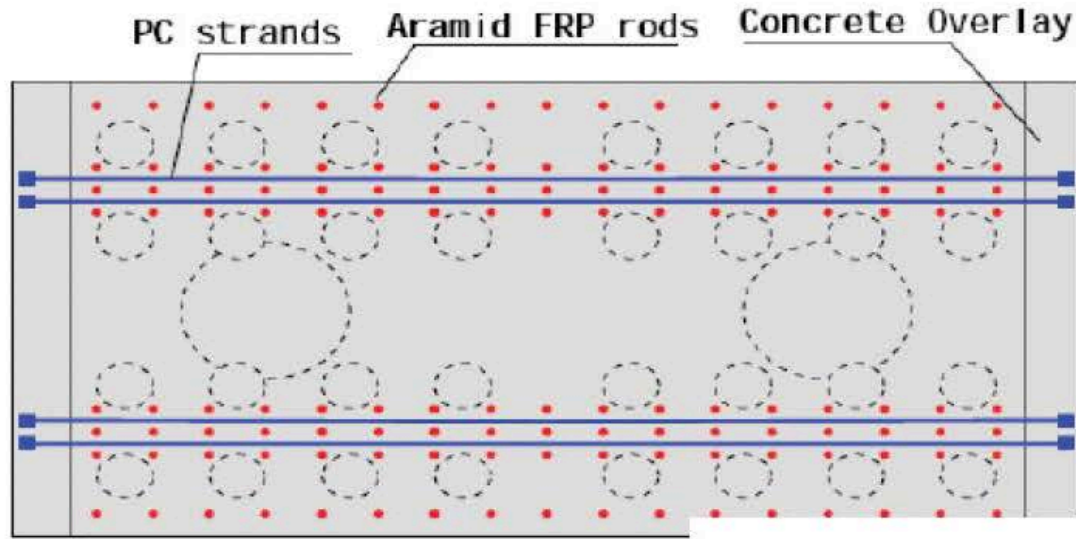

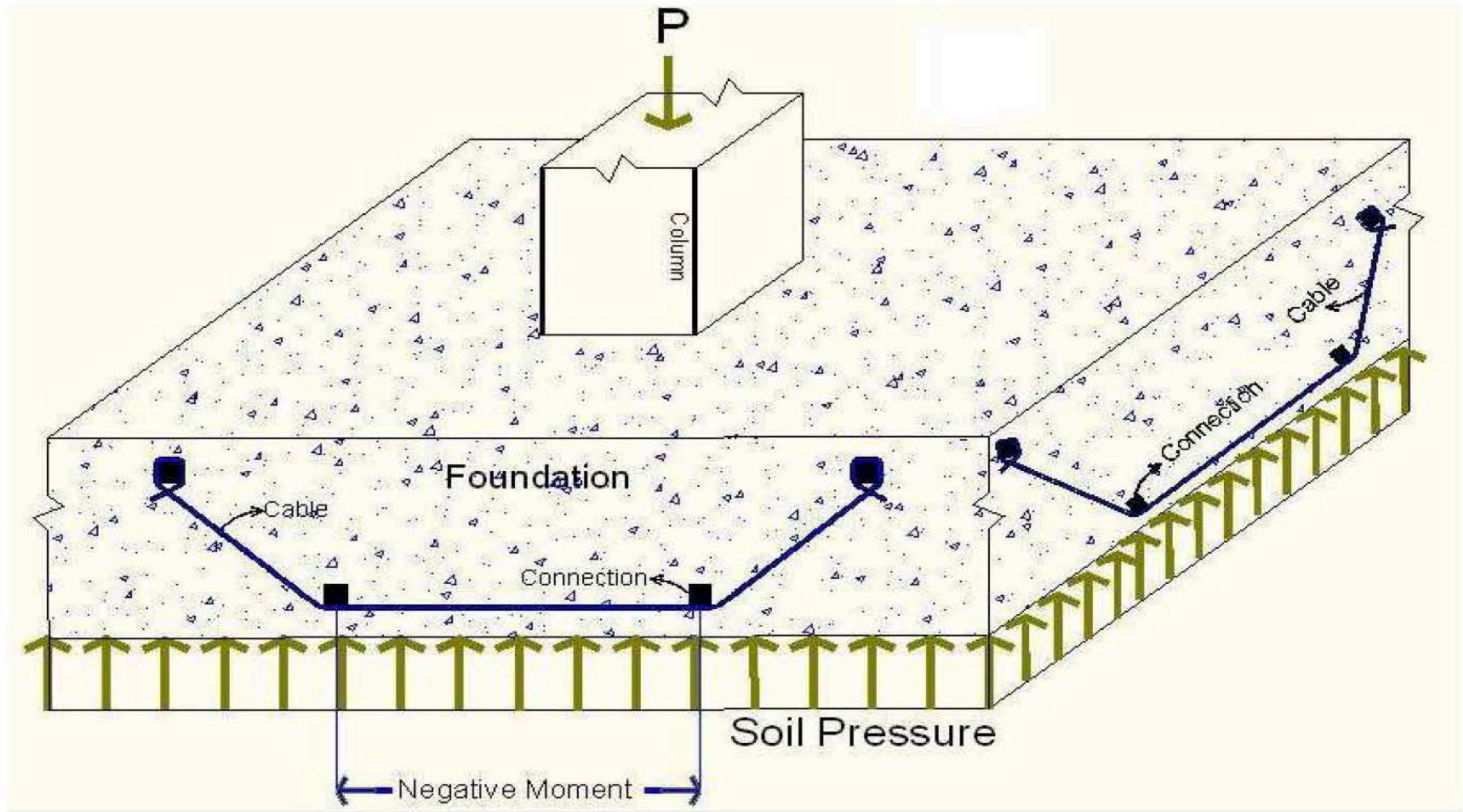
میکروپایل به شمع‌های با قطر کوچک (کمتر از 300mm) اطلاق می‌گردد که غالباً با تسلیح فولادی سبک و تزریق دوغاب سیمان همراه می‌باشند. میکروپایل علاوه بر آنکه به عنوان یک المان باربر و مقاوم در برابر نشست عمل می‌کند، بدلیل تزریق دوغاب سیمان، سبب بهبود مشخصات مکانیکی (مقاومتی و رفتاری) خاک اطراف نیز می‌گردد.

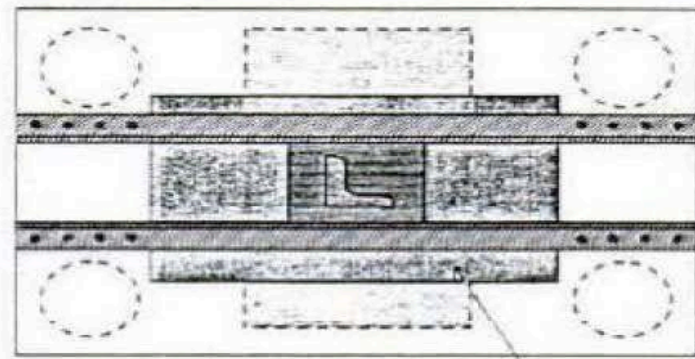

بهسازی فونداسیون به وسیله کابل‌های پیش تنیده

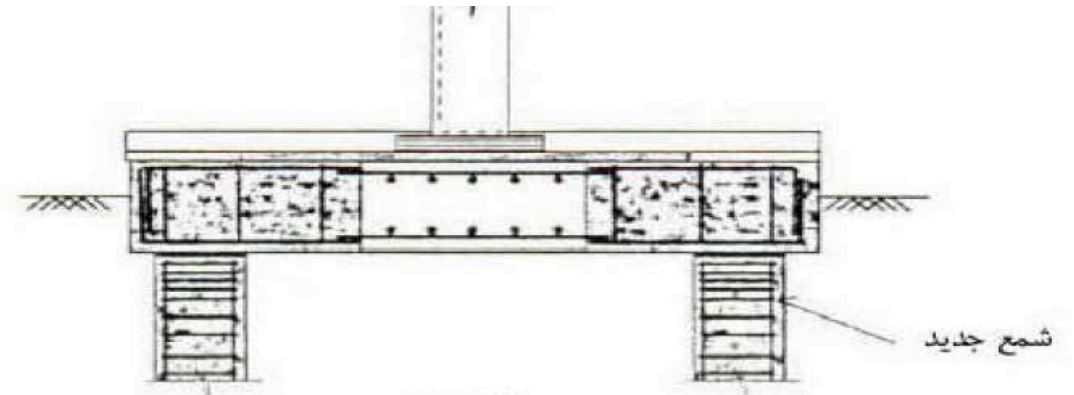

(پلان)

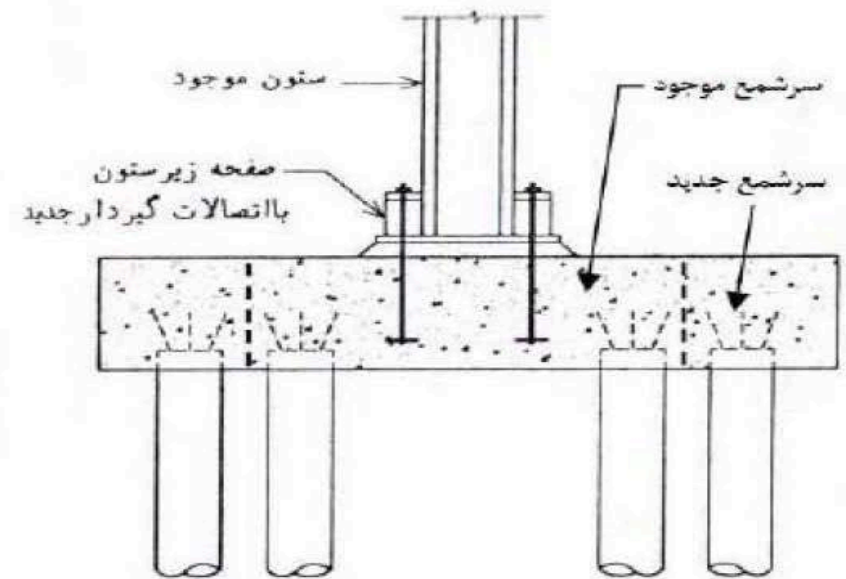
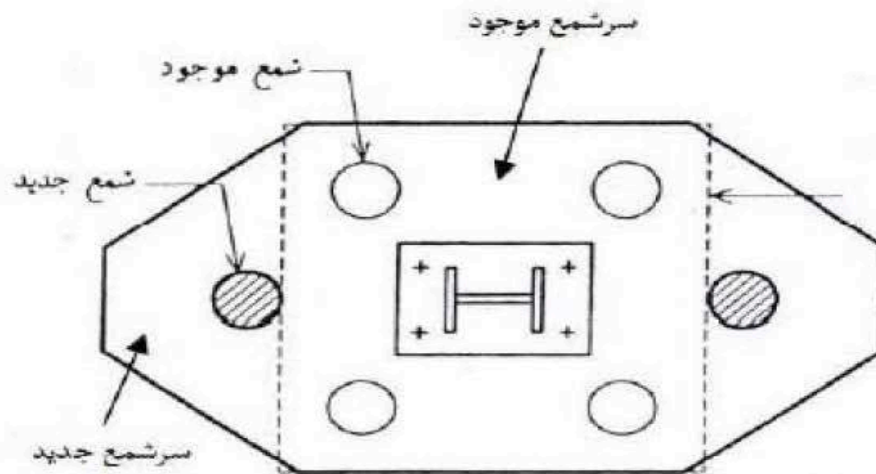
کف ستون جدید

(مقطع)

شمع جدید

مقاوم سازی صفحه ستون

افزایش ظرفیت با استفاده از احداث شمع

تقویت شالوده و پی

بارهای ساختمان از طریق شالوده به خاک زیر آن یعنی پی منتقل می گردد. از اینرو نقش شالوده و پی در ایمنی ساختمان مهم می باشد.

معمول ترین موارد آسیب پذیری شالوده

- وجود نیروی کششی بلند کننده
- عدم کفایت ظرفیت خمشی یا برشی (برش خمشی یا برش سوراخ کننده) مقطع شالوده
- تهاجم مواد شیمیایی مضر موجود در خاک و آب زیرزمینی به بتن شالوده
- عدم کفایت مقاومت جانبی برای تحمل نیروهای جانبی وارد بر شالوده
- وجود نیروی فشاری یا کششی بیش از ظرفیت سازه‌ای در شمع‌ها

روند مطالعات ارزیابی شرایط پی و شالوده

- تحقیق اسناد و بایگانی مدارک طراحی ساختمان برای گزارش مکانیک خاک
- بررسی خاکها در قالب نمونه گیری و انجام آزمایشهای مرتبط، اندازه گیری سطح آب زیرزمینی و میزان فشار آب حفره ای
- برآورد ابعاد شالوده ساختمان و شالوده دیوارها. در صورت لزوم بعضی از شالوده ها تحت گمانه زنی قرار گرفته و در این گمانه ها میزان زوال مصالح را بررسی می کنند.
- بررسی آثار نشست پی شامل شکل گیری ترکها و کج شدن دیوارها، برآمدگی مناطق مجاور و مسیرهای قائم و افقی پی
- کسب اطلاعات لازم از هندسه، پیکربندی و نقشه های اجرایی ساختمان و شالوده و بارگذاری
- مدلسازی و تحلیل
- ارزیابی
- ارائه طرح تقویت

مشکلات مقاوم سازی شالوده

- ۱- لزوم تخلیه کلیه و یا قسمتی از فضاهای طبقه همکف یا زیرزمین
- ۲- تخریب دال کف زمین در داخل ساختمان و سنگ فرش بیرون از آن
- ۳- فضای بسیار محدود در طول عملیات مقاوم سازی به علت وجود پایه ها و تکیه گاه های موقتی
- ۴- ارتفاع محدود برای تجهیز ساختمان
- ۵- صدا و لرزش های ساختمان

انواع راهکارهای رفع عیوب شالوده

- ۱- تقویت سازه های شالوده موجود (بهسازی سازه ای)
- ۲- بهبود شرایط پی (بهسازی ژئوتکنیکی)
- ۳- کاهش بار وارد بر فونداسیون از طریق سبک کردن ساختمان یا افزایش عناصر مقاوم جانبی

راهکارهای تقویت سازه ای شالوده و پی

- افزایش ابعاد شالوده
- افزودن شناژ به شالوده موجود
- تقویت خمشی و برشی شالوده با کابل‌های پیش‌تنیده
- افزایش مقاومت شمع‌های موجود

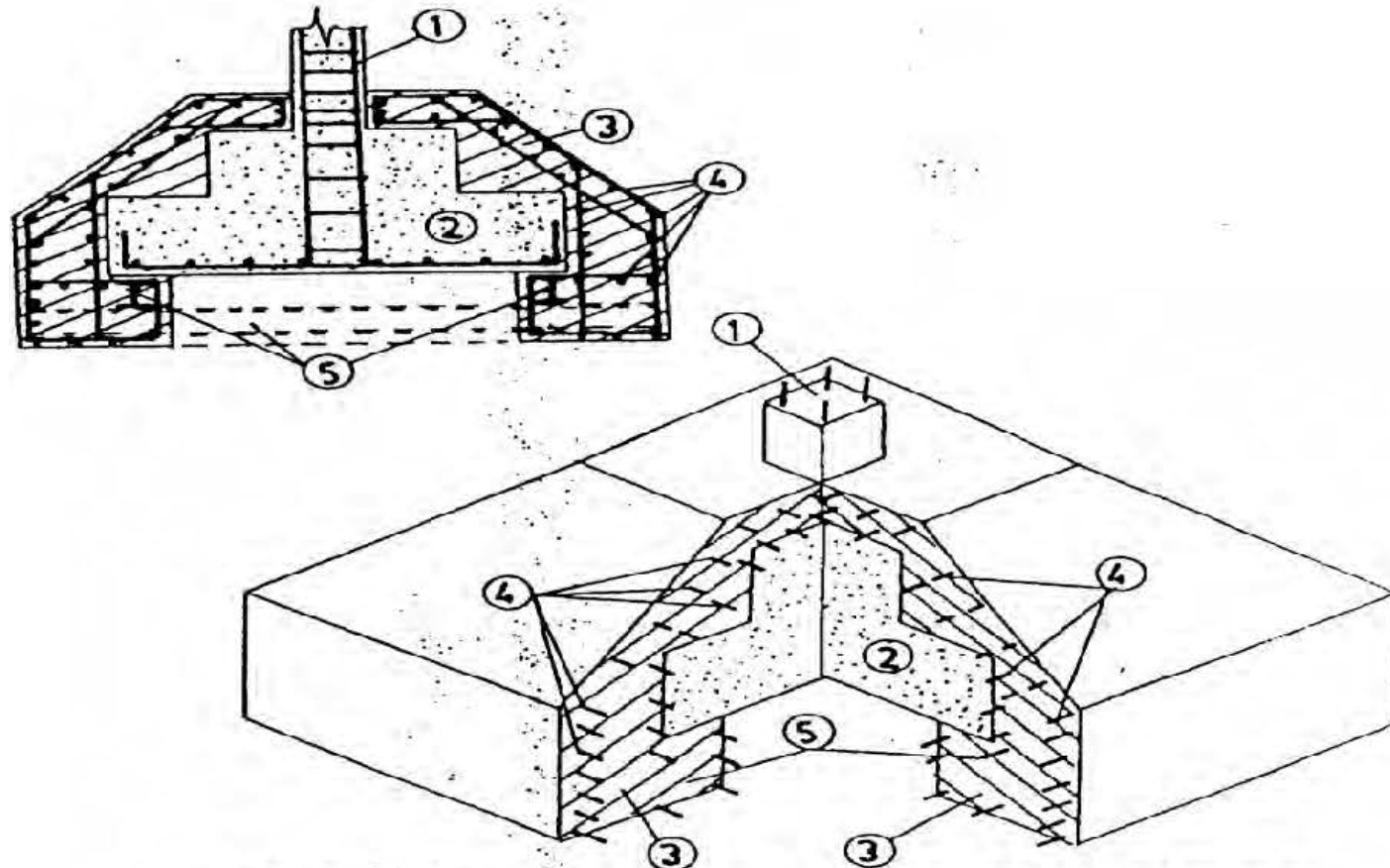
راهکارهای تقویت ژئوتکنیکی شالوده و پی

- تزریق (اختلاط مکانیکی)
- ریزشمع
- احداث شمع
- تقویت از زیر شالوده (پی‌بندی)

بهسازی و افزایش ابعاد فونداسیون

در چه مواردی بهسازی و یا افزایش ابعاد فونداسیون مدنظر می‌باشد؟

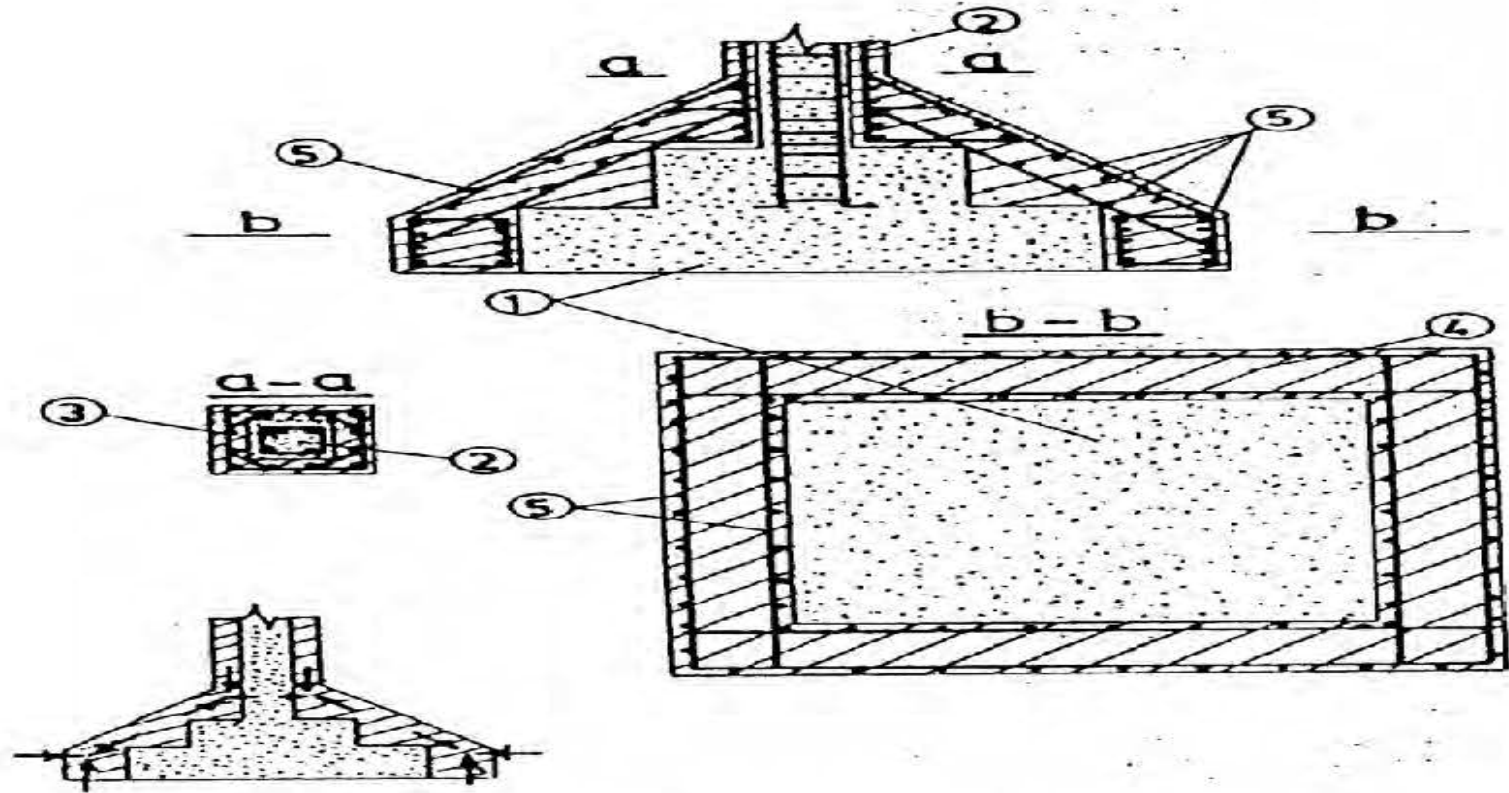
باعث همه این مشکلات خاکهای سست و مسئله دار می‌باشد، منظور خاکهای آلی و نباتی، دستی، ماسه ای و لای با احتمال روانگرایی، ریزشی (نشست لوله، بالا آمدن زه آب) ، خاکهای واگرا (جذب آب و افزایش نیروی دافعه بین ذرات) ، زباله و ضایعات ، خاکهای متورم شونده

1 - existing column; 2 - existing foundation; 3 - added concrete; 4 - added reinforcement; 5 - steel profile

Fig. 6.41

بهسازی و افزایش ابعاد فونداسیون

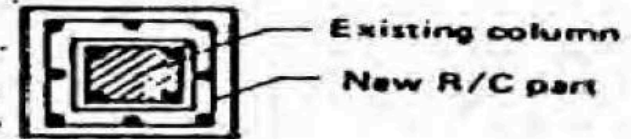
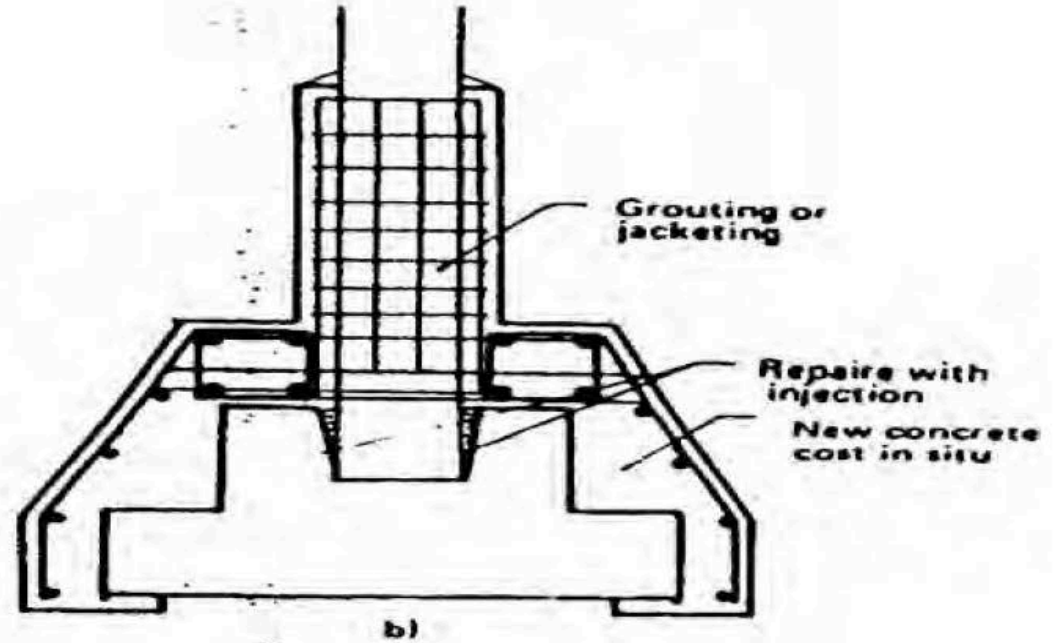
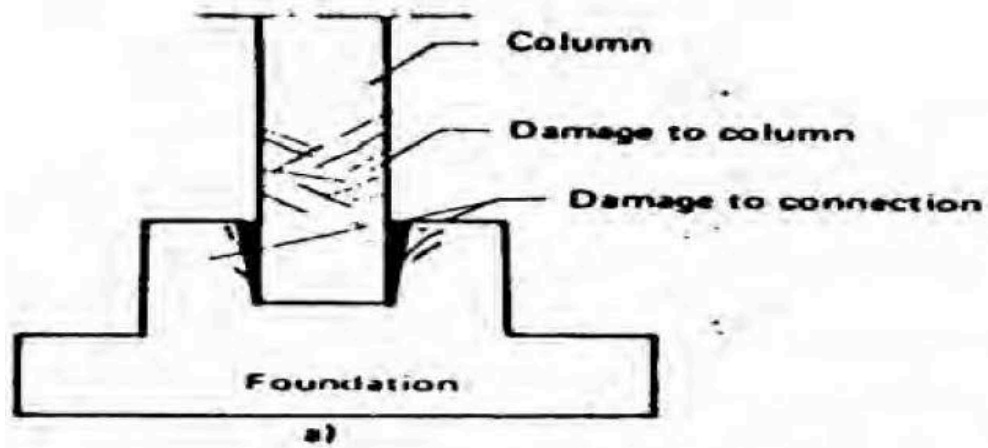

1 - existing foundation; 2 - existing column; 3 - reinforced jacket;
4 - added concrete; 5 - added reinforcement

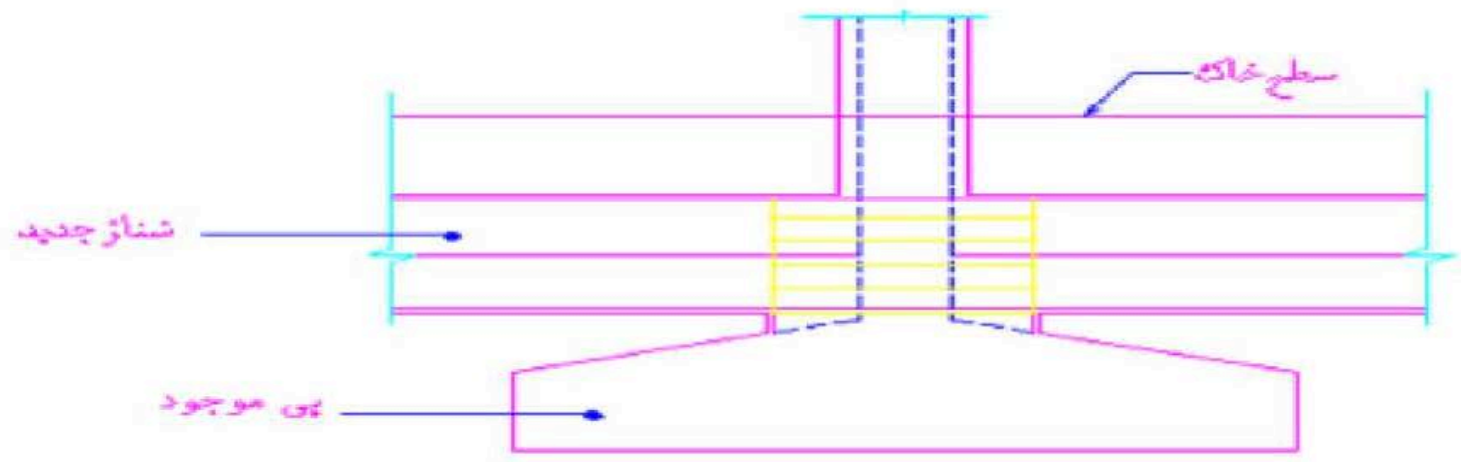
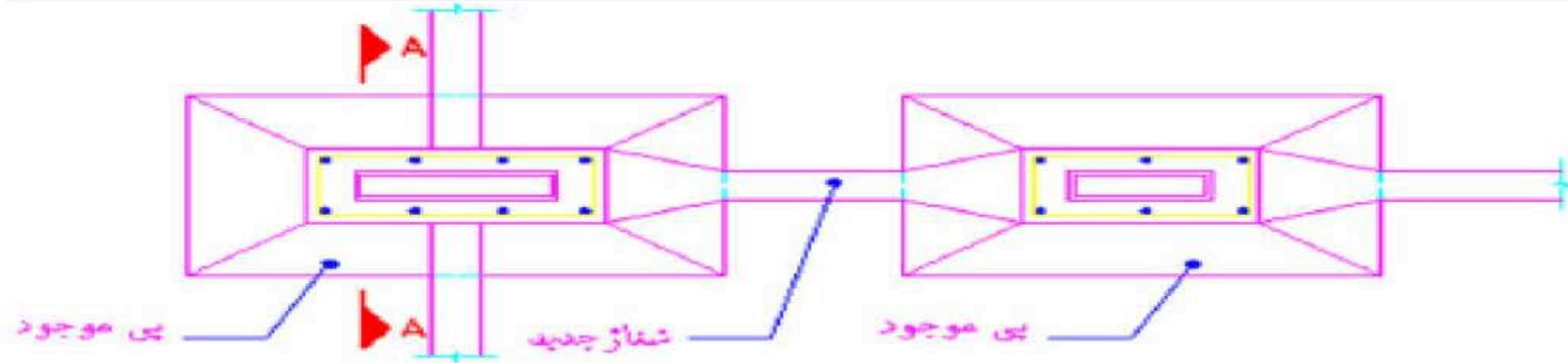
Fig. 6.40

بهسازی و افزایش ابعاد فونداسیون

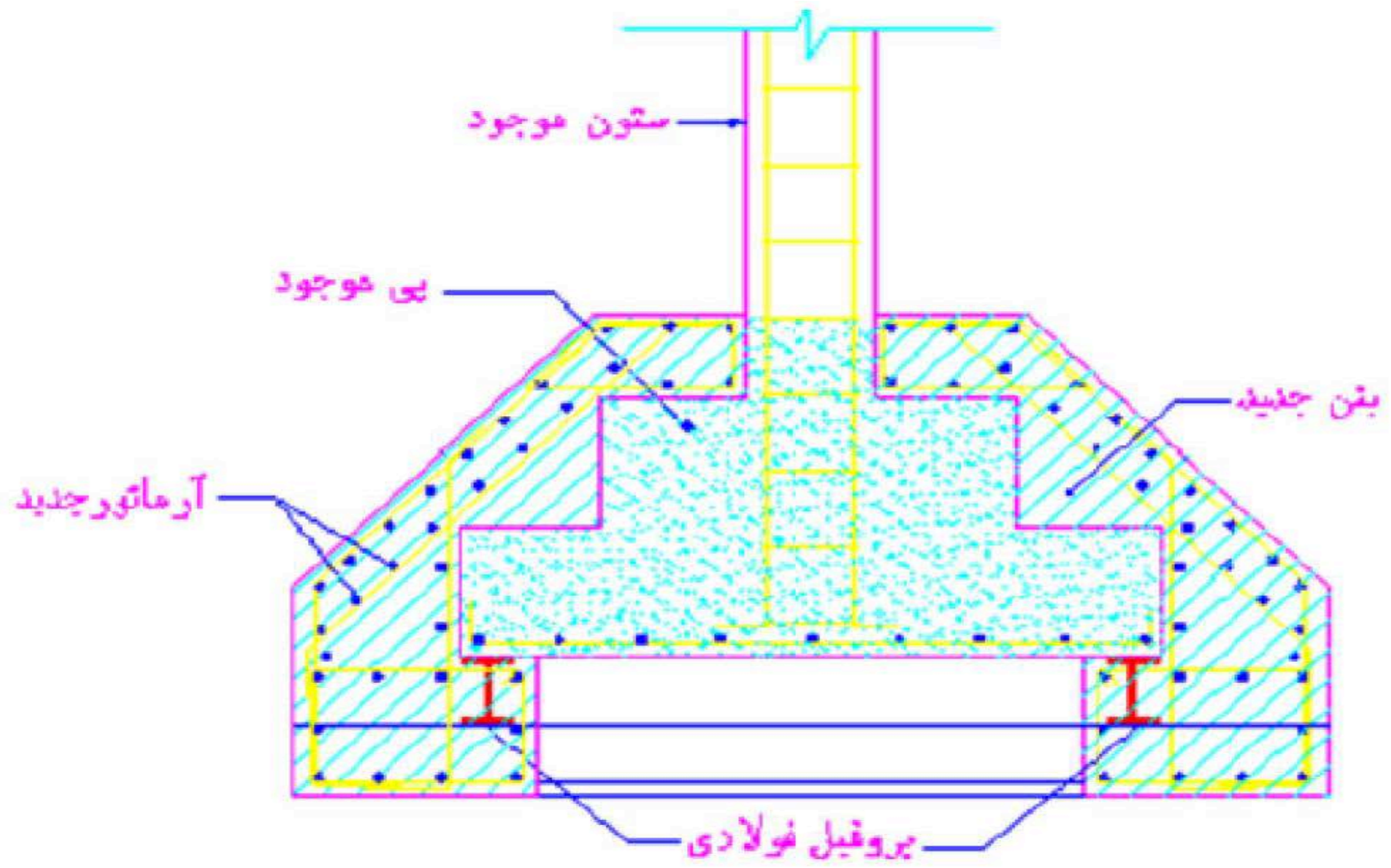

بهسازی و افزایش ابعاد فونداسیون

SEC. A-A

اضافه کردن سنار به پی

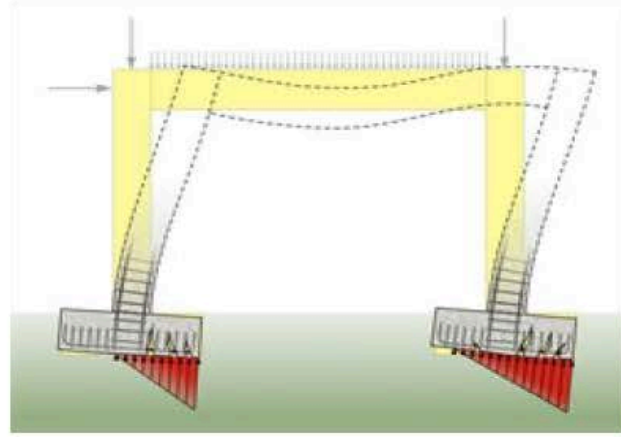

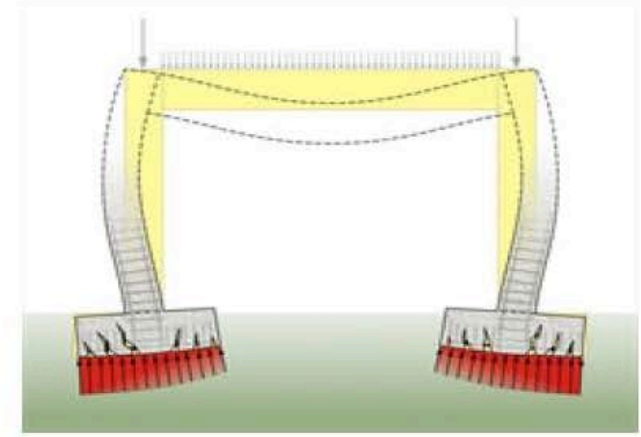
بهسازی فونداسیون

۱

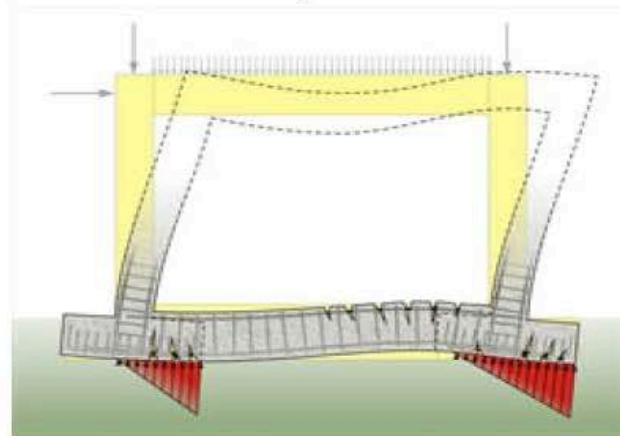
۲

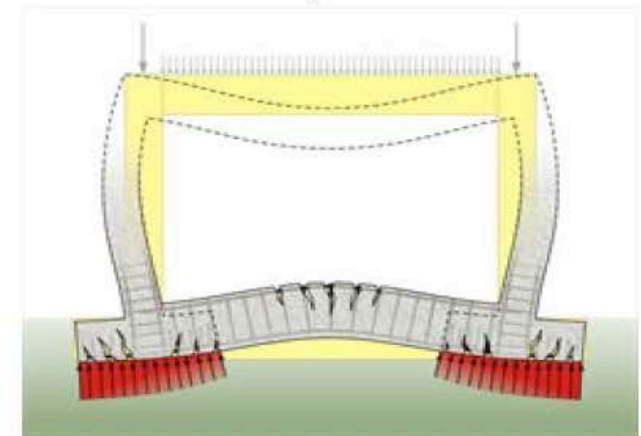
۳

۴

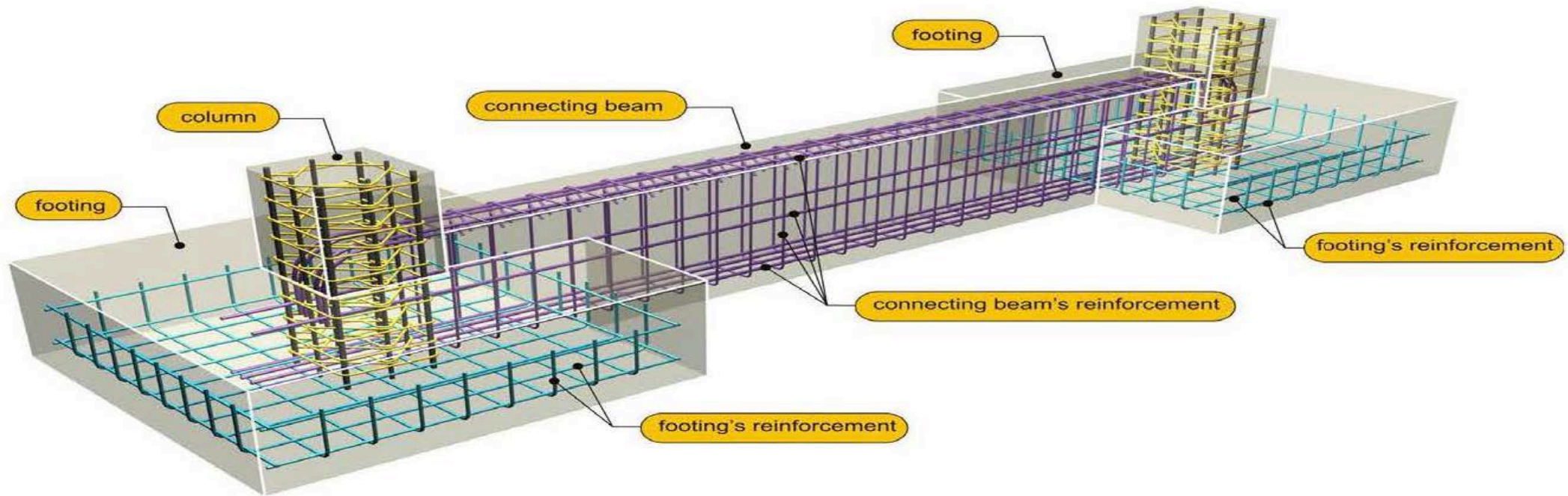
۵

۶

بهبودی و افزایش ابعاد فونداسیون

۷

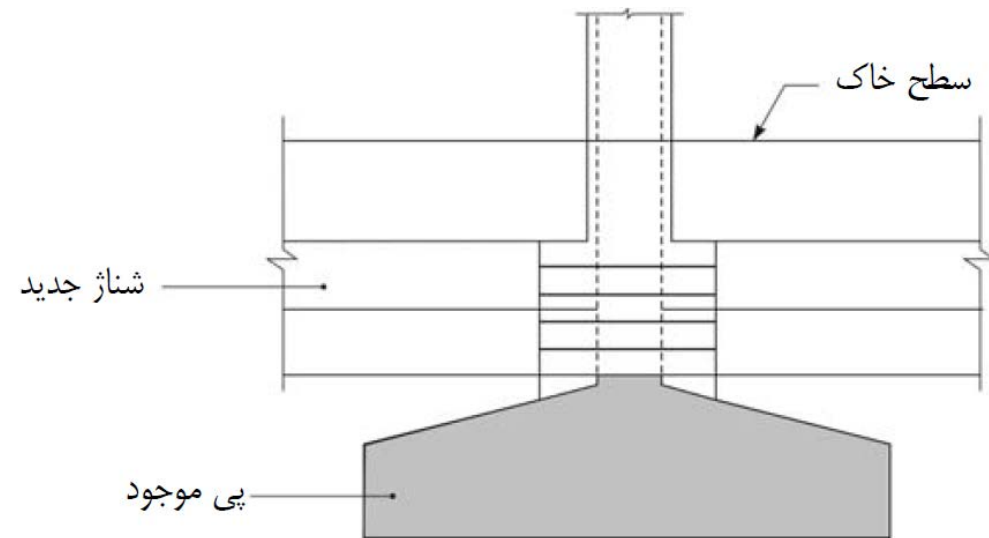
متصل کردن دو فونداسیون برای اضافه کردن دیوار برشی

مراحل اجرای راهکار افزایش ابعاد شالوده

- ۱- خالی کردن اطراف شالوده از تراز روی آن تا تراز زیر بتن مگر به اندازه عرضی بیشتر از عرض موردنیاز مقاوم‌سازی
- ۲- مضرس کردن سطح بتن در بالا و وجوه عمودی شالوده
- ۳- ایجاد سوراخ‌های افقی در اطراف شالوده برای کاشت شاخک (میخچه). (در صورت لزوم)
- ۴- اجرای بتن مگر اضافی در ناحیه افزایش ابعاد
- ۵- تمیز و مضرس کردن سطوح تماس اجرای چسب پلیمری بر روی سطوح نمایان شالوده
- ۶- اجرای آرماتورهای اضافی برای بتن مسلح جدید مطابق نقشه‌های اجرایی
- ۷- اجرای بتن جدید
- ۸- جدا کردن قالب‌ها و مراقبت از شالوده با پوشاندن سطح بتن با گونی‌های خیس (هرگز نباید شالوده را مستقیماً با آب خیس نمود، زیرا منجر به شستن لایه‌های زیر آن می‌شود)
- ۹- مقاوم‌سازی ستون (در صورت لزوم)
- ۱۰- پرکردن مجدد شالوده ترجیحاً با خاک‌های درشت دانه در لایه‌های مختلفی که کاملاً متراکم شده باشند.
- ۱۱- کامل کردن کف و سنگ فرش روی شالوده

افزودن شناژ به شالوده

شناژ یکی از راهکارهای تقویت شالوده در برابر لغزش، به هم بستن شالوده ها و ایجاد مشارکت کلیه شالوده ها در تحمل بارهای جانبی می باشد.

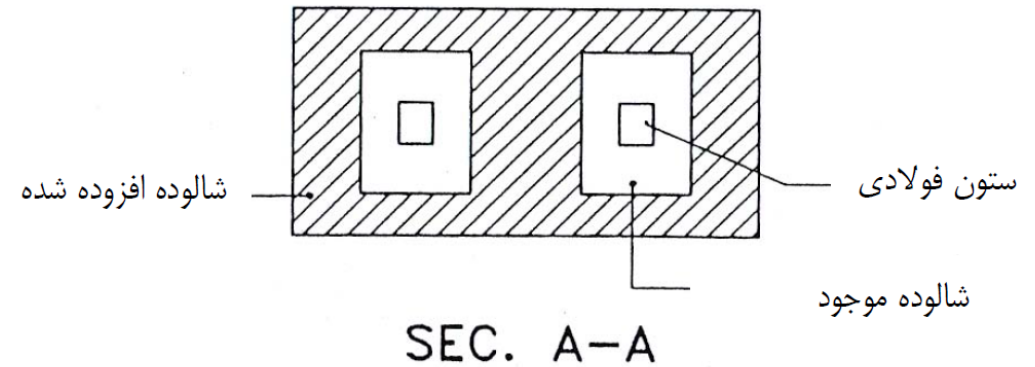
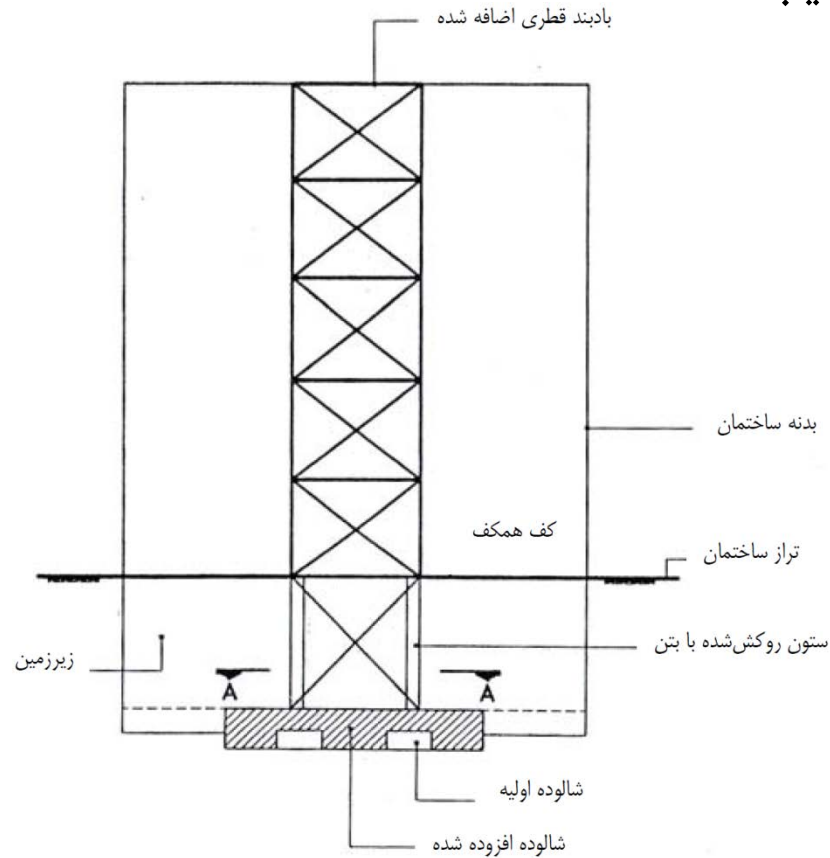

شناژ یکی از راهکارهای تقویت شالوده در برابر لغزش، به هم بستن شالوده ها و ایجاد مشارکت کلیه شالوده ها در تحمل بارهای جانبی می باشد.

یکپارچه سازی شالوده

این نوع بهسازی معمولاً در مواردی مورد توجه قرار می گیرد که بادبند یا دیوار برشی جدید بین دو ستون احداث شود. در این نوع بهسازی علاوه بر افزایش ظرفیت برشی و خمشی شالوده، مقاومت جانبی برای تحمل نیروهای جانبی وارد بر شالوده نیز افزایش می یابد.

پلان تقویت شالوده برای دهانه بادبندی شده

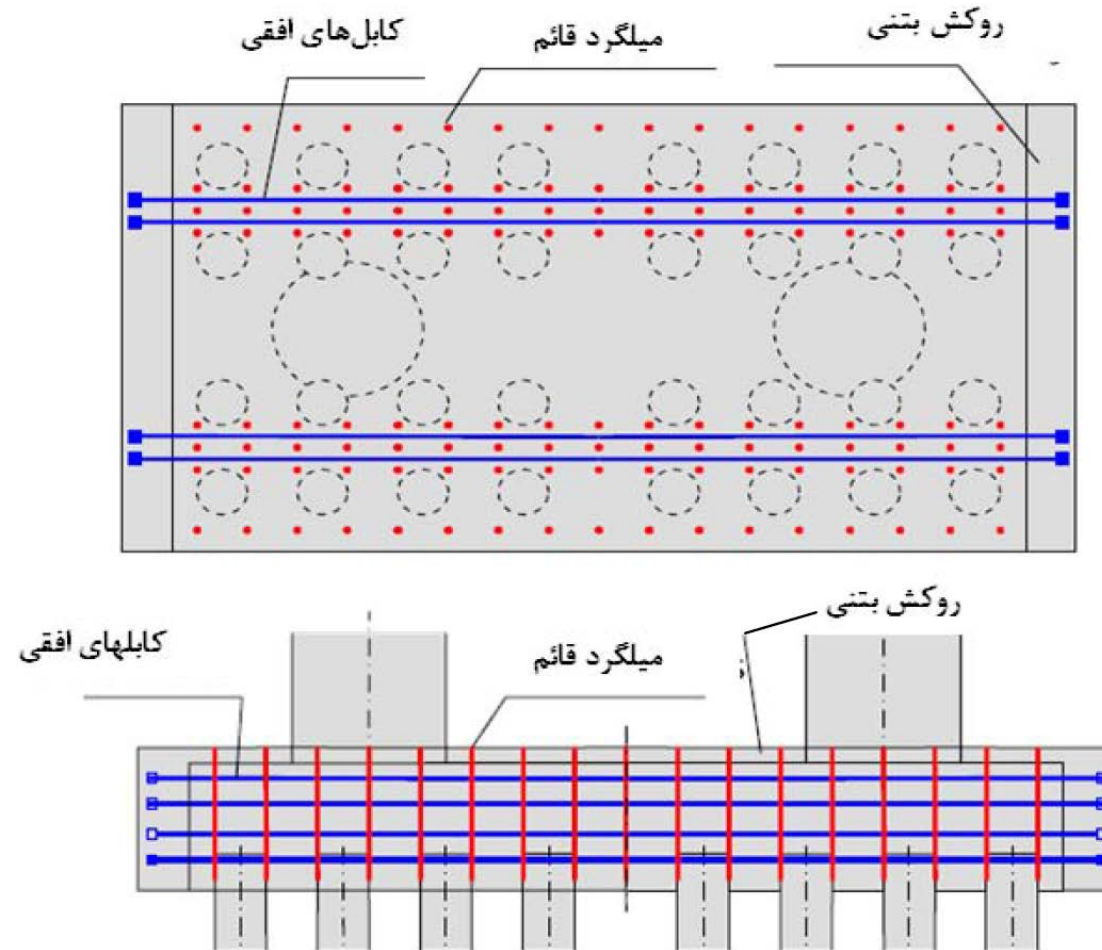
یکپارچه سازی شالوده

تقویت شالوده با کابل‌های پیش تنیده

یکی از راهکارهای بهسازی و افزایش ظرفیت خمشی و برشی شالوده، اعمال نیروی پیش تنیدگی به مقطع می باشد. معمولاً وقتی افزایش عمق شالوده از بالا به دلیل معماری ممکن نباشد، ظرفیت خمشی مثبت و منفی مقطع را می توان با عبور کابل‌های پیش تنیده، در حفره های تعبیه شده سراسری در طول شالوده یا در بتن جدید روی وجوه آن و پیش تنیده کردن آنها، افزایش داد.

نیروهای پیش تنیدگی فوق در دو امتداد عمودی و افقی به شالوده اعمال می شوند. نیروهای پیش تنیدگی قائم باعث افزایش ظرفیت برشی و نیروهای پیش تنیدگی افقی باعث افزایش ظرفیت برشی و خمشی به طور همزمان می شوند. پیش تنیدگی افقی بوسیله کابلها و مفتولهای متداول و پیش تنیدگی قائم با استفاده از مصالح FRP صورت می گیرد

تقویت شالوده با کابل‌های پیش تنیده

راهکارهای تقویت پی (بهسازی ژئوتکنیکی)

در روش بهسازی ژئوتکنیکی سعی بر افزایش باربری زمین زیر شالوده به کمک بهبود شرایط خاک و یا انتقال نیرو یا اضافه نیروی شالوده به لایه های تحتانی، بدون افزایش ابعاد هندسی شالوده می باشد.

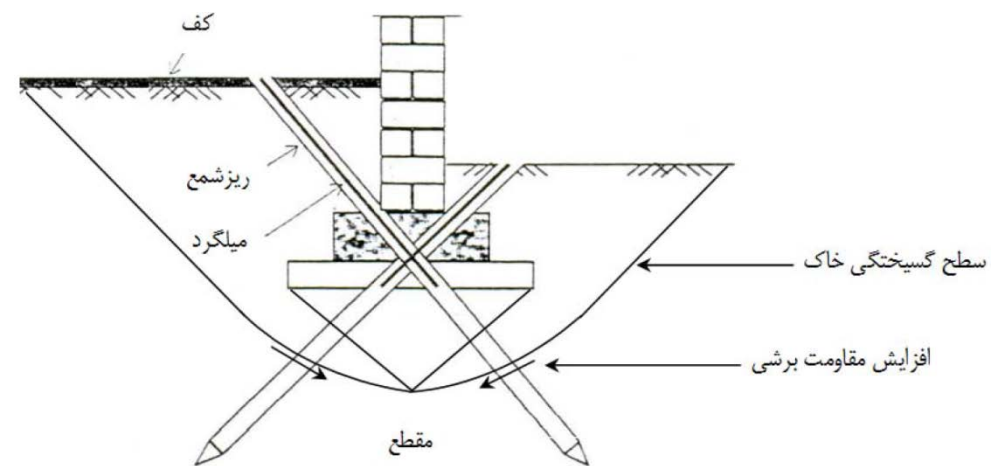
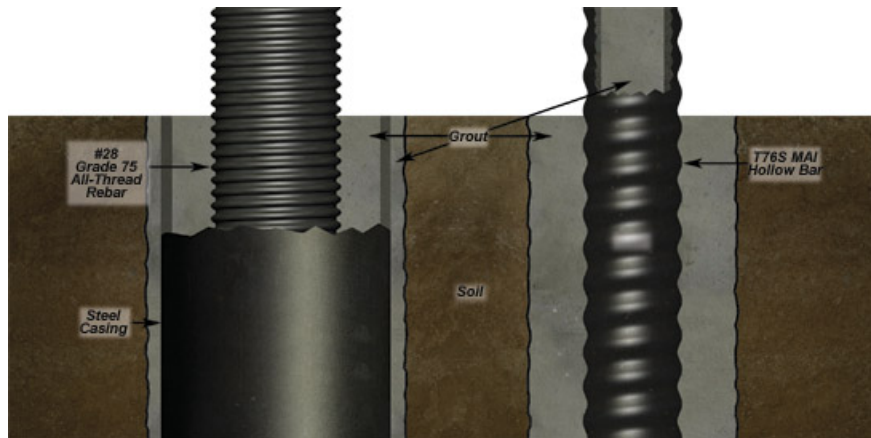
۱- بهبود شرایط خاک با استفاده از تزریق مواد افزودنی

این روش اختلاط در جای خاک با مواد افزودنی از قبیل سیمان، آهک و ... به روش تزریق است. هدف از اختلاط خاک، دست یابی به پارامترهای ژئوتکنیکی اصلاح شده از قبیل مقاومت فشاری، مقاومت برشی و یا نفوذپذیری است. اختلاط خاک برای محدود کردن و یا ثابت نمودن مواد شیمیایی مضر در خاک نیز کاربرد دارد

معمولاً سیمان بصورت دوغاب (ترکیب با آب) با خاک مخلوط می شود. هر چند امکان استفاده از سیمان بصورت خشک نیز مقدور است، برحسب نوع خاک حجم دوغاب بین ۲۰ تا ۳۰ درصد حجم خاک انتخاب می شود.

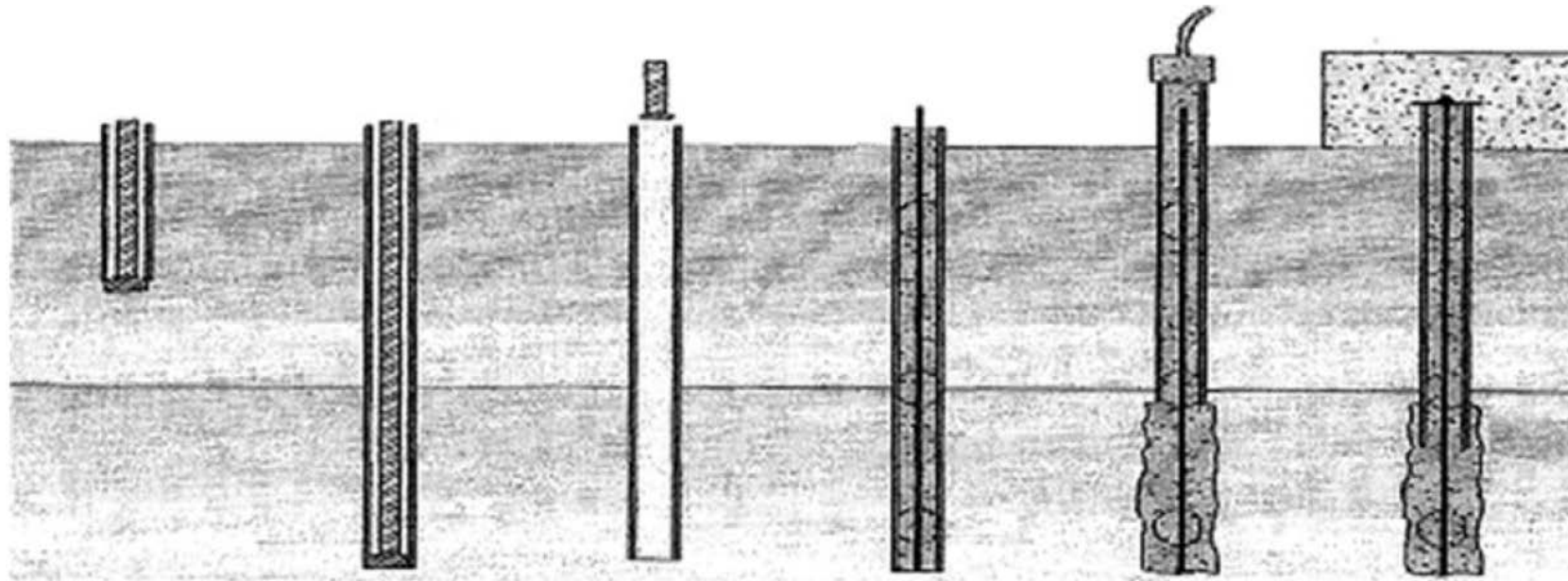
۲- اجرای ریز شمع (Micro Pile)

ریزشمع ها، شمع هایی با قطر ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیمتر هستند که می توانند به صورت عمودی یا مایل در اطراف و جسم شالوده ایجاد شوند. در صورتیکه به علت محدودیت های فضایی در نزدیکی شالوده موجود نتوان از شمع برای افزایش ظرفیت باربری پی استفاده نمود می توان از ریز شمع ها به جای شمع استفاده کرد. با اجرای ریز شمع ها بدلیل نفوذ دوغاب سیمان در خاک، خواص مکانیکی خاک بهبود یافته و ظرفیت باربری آن افزایش می یابد. همچنین ریزشمع ها در عمقی بیشتر از عمق شالوده نفوذ کرده و بارها را به عمقی بیشتر منتقل می کنند.

۲- اجرای ریز شمع (Micro Pile)

روش اجرای ریز شمع مشتمل بر ۴ مرحله حفاری، لوله کوبی، تزریق و تسلیح است

حفاری و
لوله گذاری

اتمام حفاری
و لوله گذاری

بیرون کشیدن
مته

عبور آرماتور

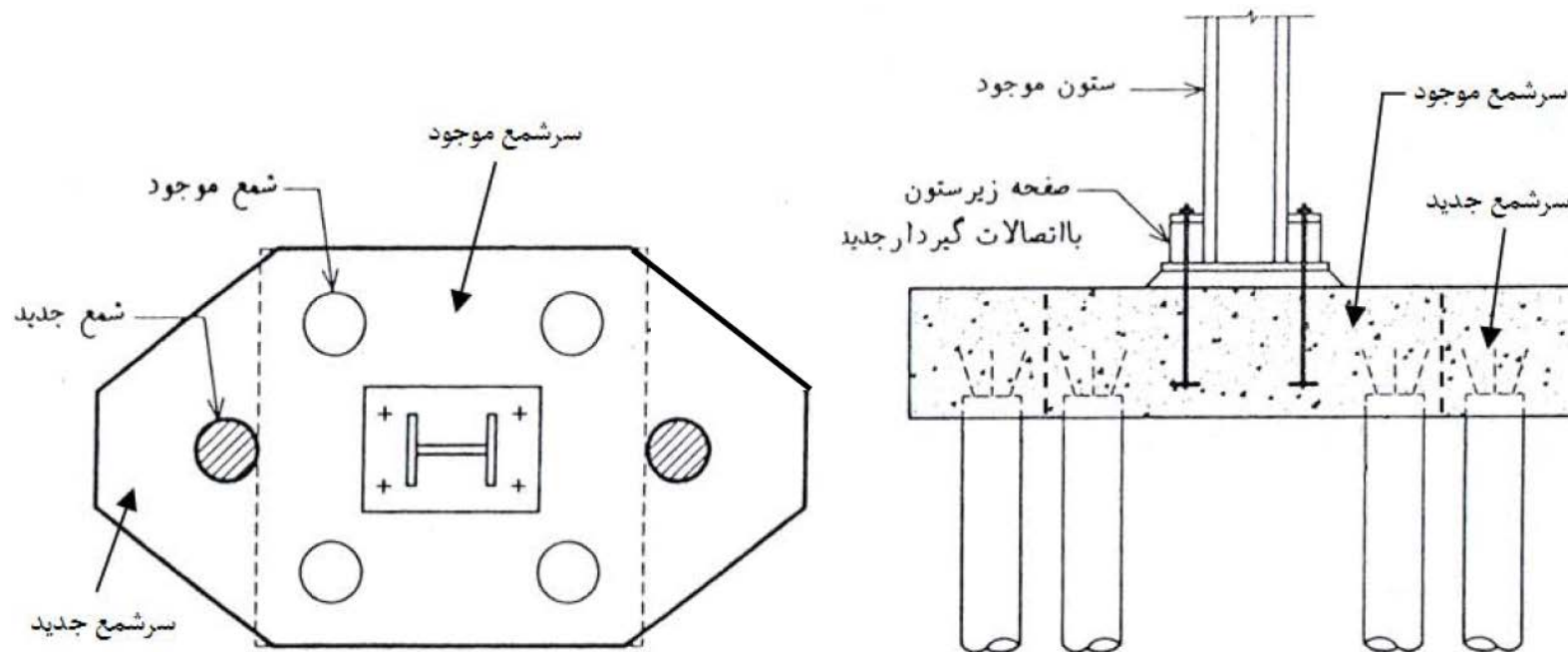
درپوش گذاری
و تزریق

احداث
شالوده جدید

۳- احداث شمع

به منظور افزایش ظرفیت باربری ژئوتکنیکی و سازه ای شمع های موجود، می توان با احداث شمع های جدید و اتصال آنها به سرشمع موجود، به ظرفیت فشاری، کششی و خمشی گروه شمع موجود اضافه نمود.

۴- انتقال بار شالوده به لایه های باربر تحتانی به کمک شمع (پی بندی کردن)

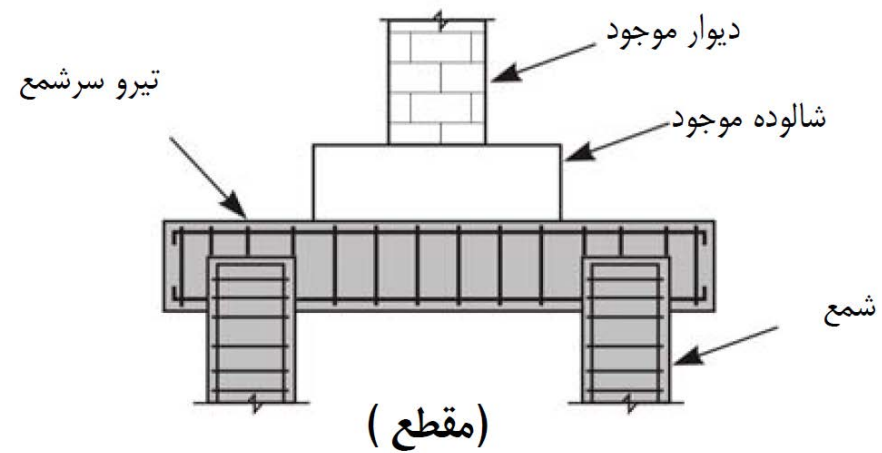
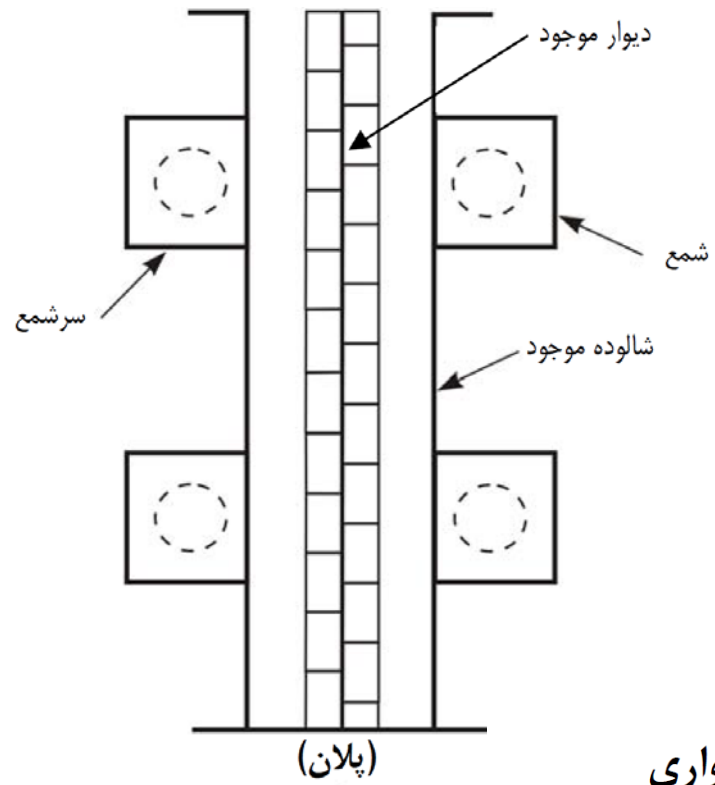
در صورتیکه شالوده موجود بر روی خاکی با ظرفیت کم احداث شده باشد، با استفاده از این روش می توان بارهای روسازه را به لایه های تحتانی خاک که دارای شرایط مناسبتری می باشند، منتقل نمود.

مراحل اجرای شمع زیر شالوده

۱. کندن پیرامون شالوده از روی زمین تا قسمت زیرین شالوده
۲. حفاری و آرماتورگذاری و بتن ریزی شمع تا تراز زیر گالری در دو طرف شالوده
۳. اجرای گالری افقی و آرماتورگذاری تیر سرشمع
۴. قالب بندی دیواره های قائم سرشمع
۵. بتن ریزی سرشمع و عمل آوری آن
۶. پرکردن قسمت های کنده شد با خاک فشرده دانه ای
۷. اجرای کف و سنگ فرشهای اطراف دیوار

مراحلی از احداث شمع های جدید و اتصال آن به شالوده

نحوه قرارگیری شمع‌ها زیر شالوده نواری

مثال:

ستونی با بار $P_d = 145\text{ton}$, $P_l = 70\text{ton}$ در زمینی با مقاومت مجاز $۲/۵$ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع قرار دارد. برای آن شالوده منفردی با ابعاد ۳×۳ متر طراحی شده است. با تغییر کاربری ساختمان، بار محوری ناشی از بار زنده ستون به مقدار ۱۲۰ تن افزایش یافته است. مطلوبست ارائه طرح تقویت برای شالوده

$$f_y = 4000 \text{ kg} / \text{cm}^2$$

$$f_c = 250 \text{ kg} / \text{cm}^2$$

الف: طراحی شالوده برای حالت اولیه

$$P_d = 145\text{ton}$$

$$P_l = 70\text{ton}$$

$$15\text{ton} = \text{وزن فرضی شالوده}$$

$$P_t = 145 + 70 + 15 = 230\text{ton}$$

$$B = 3.03\text{m} \text{ لازم} \rightarrow A = 230 \div 25 = 9.2 \text{ لازم}$$

ابعاد شالوده معادل ۳×۳ متر انتخاب می‌شود.

ابعاد ستون: $60 \times 60 \text{ cm}$

$$P_u = 1.25 \times 145 + 1.5 \times 70 = 290 \text{ ton} \quad (\text{بدون منظور کردن وزن شالوده})$$

$$V_c = 2v_c b_o d$$

$$v_c = 0.2\phi_c \sqrt{f_c} = 0.2 \times 0.6 \sqrt{25} = 0.6 \text{ MPa} = 6 \text{ kg/cm}^2$$

$$290 \times 10^3 = 2 \times 6 \times (60 + d)4d = 48(60 + d)d$$

$$d = 53 \text{ cm} \rightarrow h = 70 \text{ cm}, d = 60 \text{ cm}$$

$$q_u = \frac{290}{3 \times 3} = 32.2 \text{ ton/m}^2$$

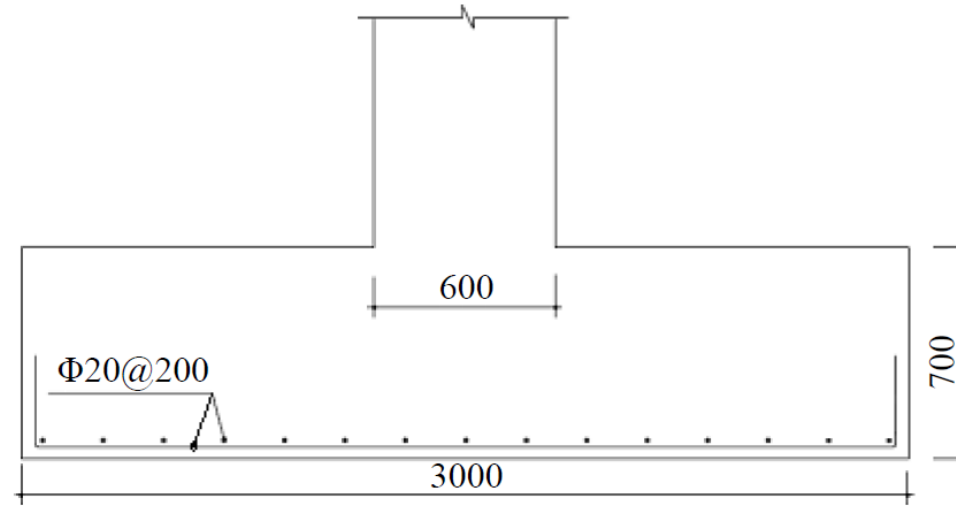
$$M_u = \frac{1}{8} q_u (b - a)^2 = \frac{1}{8} 32.3 (3 - 0.6)^2 = 23.2 \text{ ton.m/m}$$

$$A_s = \frac{23.2 \times 10^5}{0.85 \times 4000 \times 60} = 11.37 \text{ cm}^2 / \text{m}$$

از میلگرد $\Phi 20/200$ با مساحت $15/7$ سانتیمتر مربع بر متر استفاده می شود.

$$A_s = 0.0018 \times 100 \times 70 = 12.6 < 15.70 \text{ cm}^2 / m \text{ حداقل}$$

طرح تقویت:

$$P_t = 145 + (70 + 120) + 15 = 350 \text{ ton}$$

$$A = 350 \div 25 = 14 \rightarrow \text{لازم } B = 3.80 \text{ m}$$

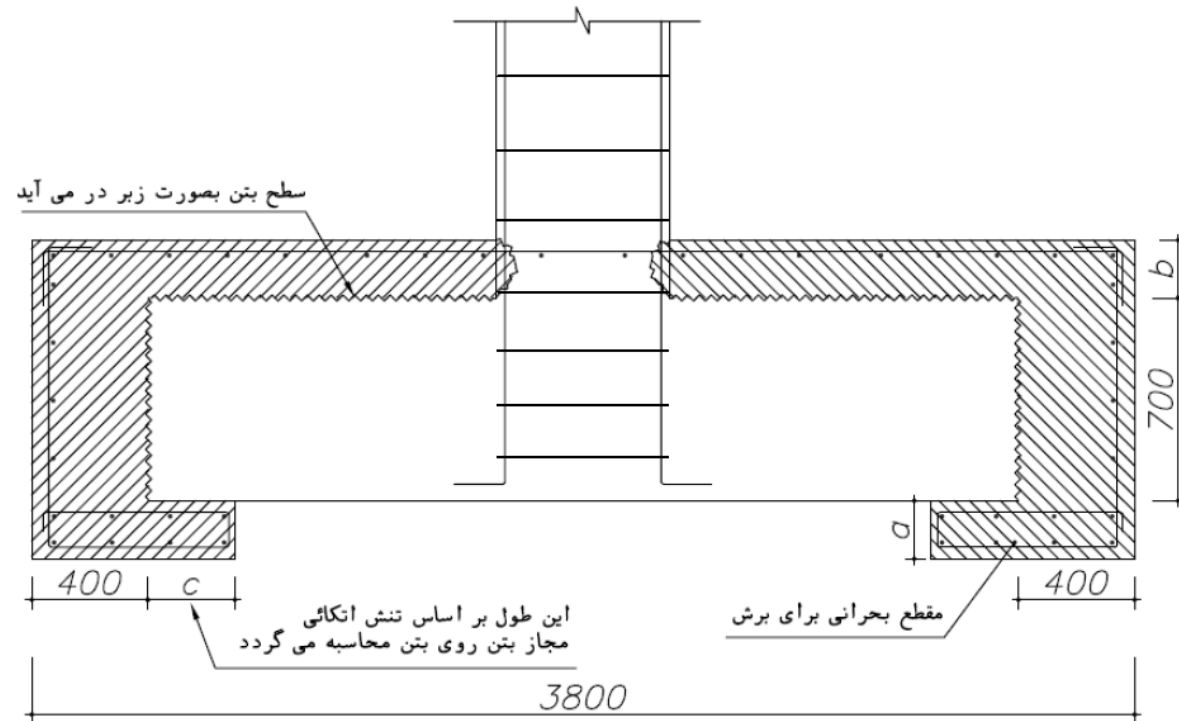
لازم است از هر طرف به مقدار 40 سانتیمتر ابعاد شالوده افزایش یابد.

کنترل تنش در اضافه سطح:

$$\Delta A = 2 \times 3.8 \times 0.4 + 2 \times 3 \times 0.4 = 5.44 m^2$$

$$\sigma = (120 + 5) / 5.44 = 22.98 ton / m^2 < 25 ton / m^2$$

مقدار ۵ تن به علت افزایش ابعاد شالوده می باشد.

تعیین ضخامت a:

ضخامت a باید مقداری باشد تا قادر به حمل بار اضافه شده باشد.

$$V_u = 1.5 \times 120 = 180 \text{ ton}$$

$$v_c = \frac{180 \times 10^3}{4 \times 300 \times (a - 5)} = 6 \rightarrow a - 5 = \frac{180 \times 10^3}{4 \times 300 \times 6}$$

$$a = 30 \text{ cm}$$

تعیین ضخامت b:

برای تعیین ضخامت b باید:

الف: ضخامت کل برای انتقال برش سوراخ کننده کافی باشد.

ب: آرماتور موجود برای تحمل خمش شالوده کافی باشد.

الف: کنترل ضخامت کل برای انتقال برش سوراخ کننده:

$$P_u = 1.25 \times 145 + 1.5(70 + 120) = 466.25 \text{ ton}$$

$$V_c = 2v_c b_o d$$

$$466.25 \times 10^3 = 2 \times 6 \times [60 + (60 + b)] 4(60 + b)$$

$$466.25 \times 10^3 = 48(60 + b)(120 + b)$$

$$b = 13.02 \text{ cm}$$

ب: کنترل آرماتور موجود برای خمش شالوده:

$$\Phi 20 / 200, A_s = 15.70 \text{ cm}^2 / \text{m}$$

$$q_u = \frac{466.25}{3.8 \times 3.8} = 32.3 \text{ ton} / \text{m}^2$$

$$M_u = 32.3 (3.8 - 0.6)^2 / 8 = 41.35 \text{ ton.m} / \text{m}$$

$$A_s = \frac{41.35 \times 10^5}{0.85 \times 4000 \times (60 + b)} = 15.7 \text{ cm}^2 / \text{m}$$

$$60 + b = 77.5 \rightarrow b = 17.5 \text{ cm}$$

$$b = 20 \text{ cm}$$

برای انتقال برش، سطح قدیمی بتن شالوده باید کاملاً مضرس شده و پای ستون کاملاً سخت شود تا چسبندگی کامل بوجود آید.

تعیین طول c:

مقدار c بر اساس کنترل تنش اتکائی بتن بر روی بتن محاسبه می‌گردد:

$$F_p = 0.3f_c$$

$$F_p = 0.3 \times 250 = 75 \text{ kg/cm}^2$$

$$F_p = 75 \text{ kg/cm}^2$$

$$P_u = 1.25 \times 145 + 1.5(70 + 120) = 466.25 \text{ ton}$$

$$A = \frac{P_u}{F_p} = \frac{466.25 \times 10^3}{75} = 6217 \text{ cm}^2$$

$$A = 2[(300c) + (300 - 2c)c] = 6217$$

$$A = 2[600c - 2c^2] = 6217 \Rightarrow 2c^2 - 600c + 3108.5 = 0$$

$$c = 5.3 \text{ cm}$$

$C = 25 \text{ cm}$: انتخاب می‌شود

راهکارهای بهسازی ستون

ستون‌ها اعضایی هستند که تحت نیروی محوری با و یا بدون نیروی برشی و لنگر خمشی قرار دارند.

در قاب خمشی، ستون‌ها علاوه بر انتقال بارهای ثقلی به فونداسیون، باید تلاشهای ناشی از بارهای جانبی ناشی از زلزله را نیز تحمل نمایند. رعایت اصل ستون قوی-تیر ضعیف از اصول طراحی است و در طراحی همواره سعی بر آن است که تشکیل مفصل خمیری به تیرها و یا بادبندها منتقل گردد تا فلسفه ستون قوی، تیر ضعیف رعایت گردد.

معایب ستون‌ها بر اثر طراحی نادرست، جزئیات ناقص، ساخت نامناسب و کیفیت پایین مصالح می‌باشد. در طراحی لرزه‌ای، ستونها در رده اعضای کنترل‌شونده توسط نیرو قرار می‌گیرند و در اکثر حالات باید برای زلزله تشدید یافته کنترل گردند.

بر اساس نوع ستون (بتنی یا فولادی) و معایب آن روش‌های متعددی برای بهسازی ستون‌ها وجود دارد که در ادامه به آنها پرداخته شده است.

ستون‌های بتنی مطابق آیین‌نامه‌های طراحی باید از حداقل بعد عرضی کافی برخوردار باشند. زمانی که ستون‌های بتنی دارای نسبت طول به عرض زیاد می‌باشند تحت خمش‌های دو محوره دچار خرابی می‌گردند.

مقاومسازی ستون‌های بتنی به منظور افزایش مقاومت محوری، خمشی و برشی و همچنین برای افزایش ظرفیت شکل‌پذیری ستون در نزدیکی محل اتصال به تیر و مقاوم نمودن محل وصله‌های ضعیف نیز صورت می‌پذیرد.

در ستون‌های بتن مسلح خرابی‌های ناشی از زلزله مربوط به شکست‌های ناشی از طول وصله ناکافی، شکست‌های ناشی از برش، خمش و اندرکنش برش و خمش، شکست ستون کوتاه و گسیختگی‌های ناشی از کماتش میلگردهای طولی می‌باشد.

نمونه‌ای از شکست برشی ستون

شکست تُرد و برشی ستون‌های بتنی به دلیل ماهیت ناگهانی آن بدترین نوع شکست می‌باشد. به همین دلیل همواره سعی بر آن است که مکانیسم کنترل‌کننده خرابی ستون بصورت خمشی باشد و ستون نباید به عنوان عضوی ضعیف در قاب سازه ای عمل نماید.

مکانیسم خرابی در عملکرد تیر قوی - ستون ضعیف و ستون کوتاه

از دیگر خرابی های ستون می توان به کمانش آرماتورهای طولی ناشی از عدم دورگیری مناسب و طول ناکافی وصله ها اشاره نمود

از دیگر خرابی های ستون می توان به کمانش آرماتورهای طولی ناشی از عدم دورگیری مناسب و طول ناکافی وصله ها اشاره نمود

خاموت‌هایی که دارای اعوجاج بوده و یا تحت زاویه ۱۳۵ درجه و با طول مناسب خم نمی‌گردند، نمی‌توانند از کمانش میلگردهای طولی جلوگیری کرده و یا دورگیری مناسبی برای بتن ایجاد نمایند. این امر منجر به شکست ستون قبل از تشکیل مفصل پلاستیک در تیر می‌گردد.

در ستون‌های بتنی به علت لغزش آرماتورهای طولی در محل وصله‌ها، مفصل پلاستیک در این نواحی ایجاد می‌گردد و طی چند سیکل ابتدایی خمش غیر الاستیک، ظرفیت باربری ستون به میزان قابل توجهی کاهش می‌یابد.

روشهای بهسازی ستون های مسلح

در سال‌های اخیر روش‌های مختلفی برای بهبود ظرفیت خمشی، برشی و شکل‌پذیری ستون‌ها توسط افزایش دورگیری جانبی ناحیه مفصل پلاستیک ارائه شده است که عملکرد مناسبی طی زلزله‌های مختلف داشته‌اند. این روش‌ها عبارتند از:

- روکش بتنی
- روکش فولادی
- روکش FRP

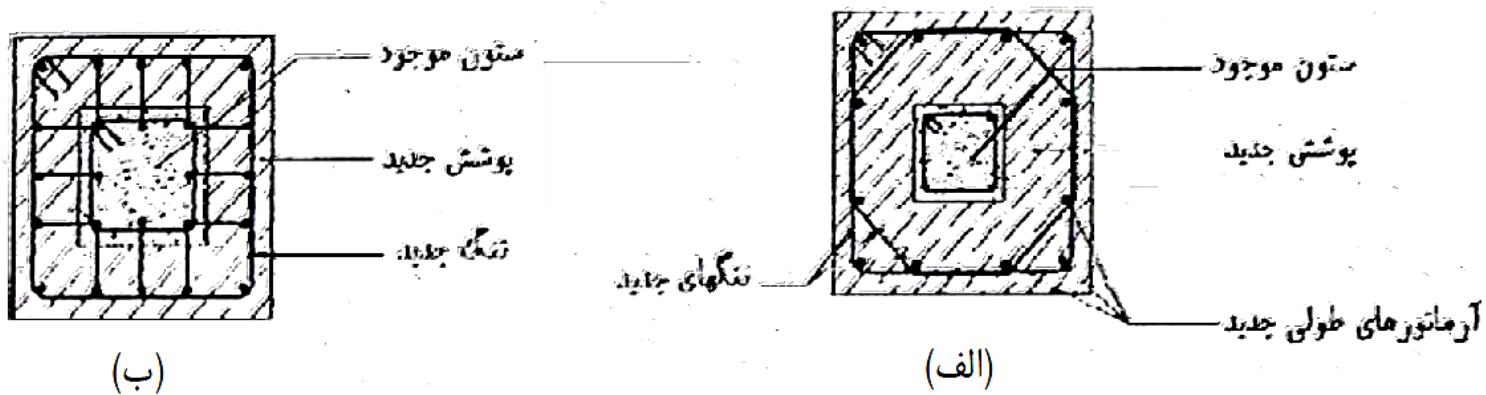
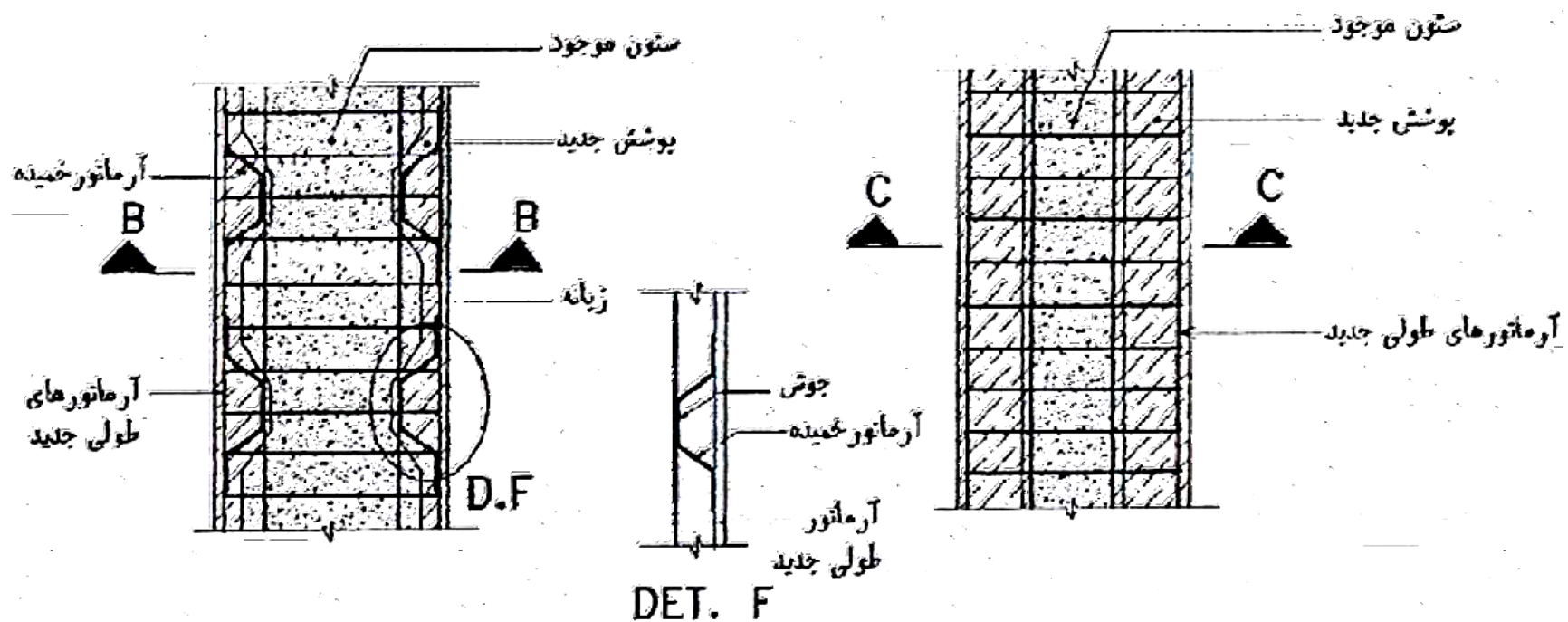
استفاده از روکش بتنی

روکش بتنی شامل لایه‌ای از بتن، میلگردهای طولی و خاموت‌های بسته می‌باشد. روکش بتنی مقاومت خمشی و برشی ستون را افزایش می‌دهد و افزایش شکل‌پذیری ستون در این حالت کاملاً مشهود است.

روکش بتن‌آرمه در مواردی که میزان شدت آسیب‌های وارده به ستون زیاد باشد و یا ستون از ظرفیت کافی در برابر نیروهای جانبی برخوردار نباشد، بکار گرفته می‌شود. روکش بتنی بسته به شرایط می‌تواند دور تا دور ستون و یا در یک وجه آن اجرا شود.

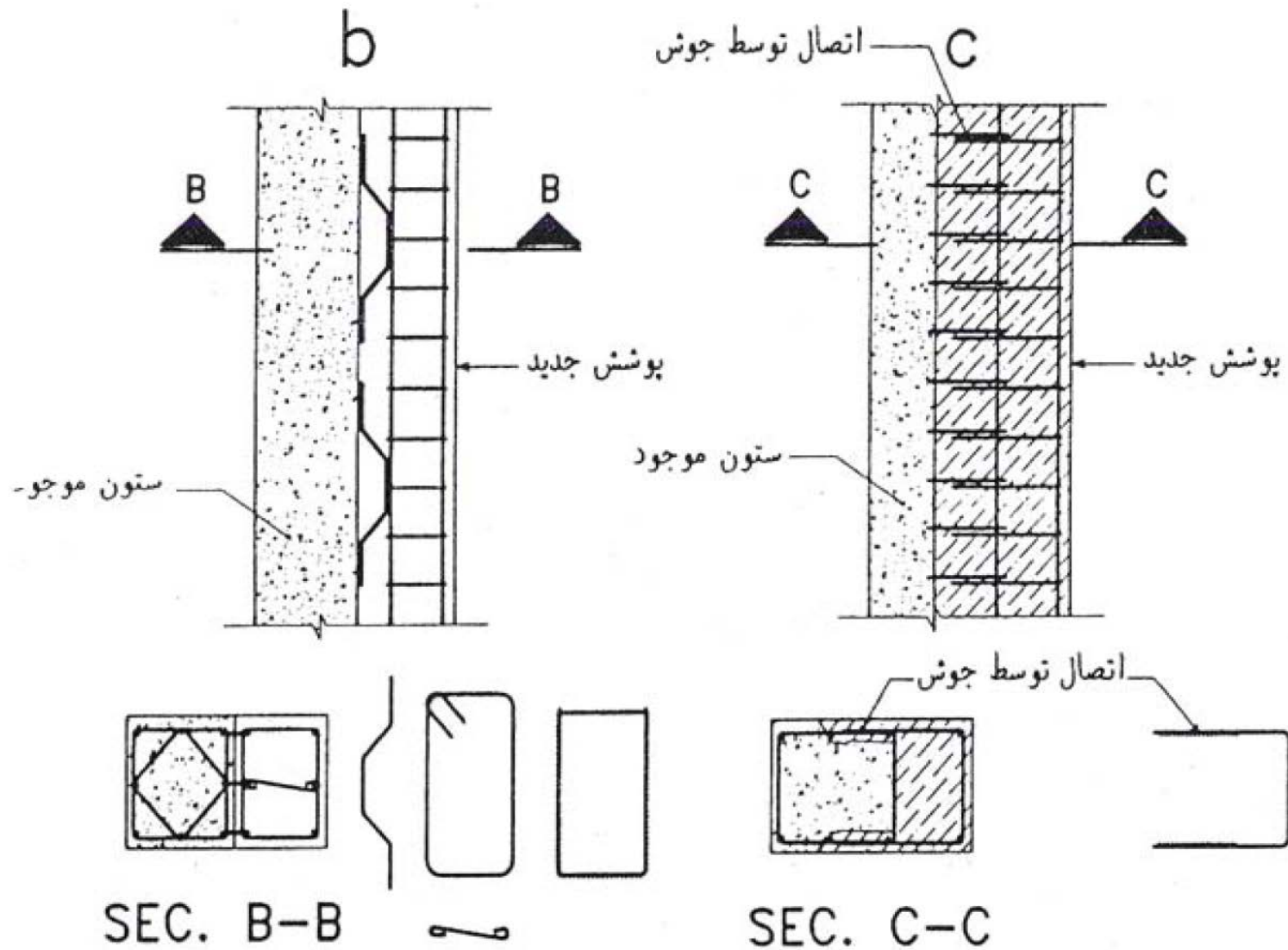
مناسب بودن طرح روکش بتنی به پیوستگی آن با عضو بستگی دارد. اگر ضخامت روکش بتنی کم باشد، افزایش سختی در ستون مقاومت‌سازی شده محسوس نمی‌باشد. روکش بتنی باعث افزایش ابعاد ستون می‌گردد که علاوه بر مسائل معماری، وزن ساختمان را نیز افزایش می‌دهد.

گاهی عملکرد مرکب بتن قدیم و روکش صرفاً از طریق چسبندگی بین آنها (با توجه به زبر بودن سطح بتن قدیمی) تأمین می‌گردد که می‌توان برای ایجاد اتصال قویتر بین قفس قدیم و جدید از آرماتور Ω که به میلگردهای قدیمی و جدید جوش شده اند، استفاده نمود. البته در شرایطی که ابعاد ستون مقاوم سازی شده بزرگ باشد و دورگیری تمام میلگردهای جدید به صورت حداقل یک در-میان امکان پذیر نباشد، استفاده از تنگه‌های متصل کننده بمنظور جلوگیری از کمانش میلگردهای طولی، ضروری خواهد بود.

نحوه ایجاد اتصال مناسب بین بتن جدید و قدیم

(الف) بدون استفاده از تنگ‌های متصل کننده و (ب) با استفاده از تنگ‌های متصل کننده

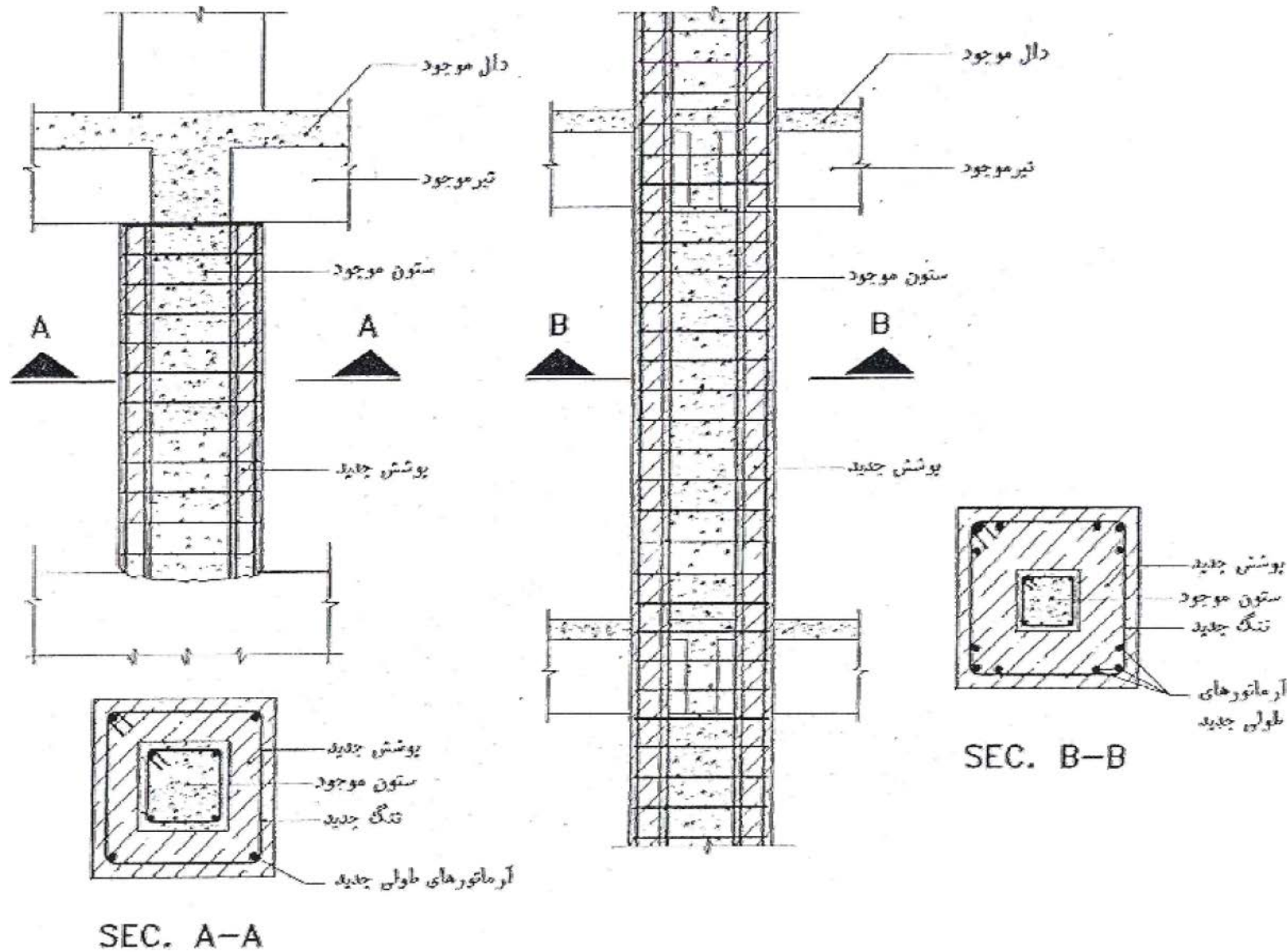
در صورتی که روکش بتنی تنها در قسمتی از ستون اجرا گردد، باید خاموت‌های قدیم نمایان شده و خاموت‌های جدید به آنها جوش شوند

نحوه ایجاد اتصال مناسب بین بتن جدید و قدیم از یک وجه ستون

اگر بنا به دلایلی افزایش ظرفیت برشی بدون افزایش ظرفیت خمشی مد نظر باشد، پوشش بکار گرفته شده می تواند به سقف و تیرها متصل نباشد و اگر افزایش ظرفیت خمشی ستون نیز مد نظر است پوشش بکار گرفته شده باید از سقف عبور نماید

الف- بهسازی مقاومت خمشی ستون

ب- بهسازی مقاومت برشی ستون

(الف)

استفاده از روکش بتنی

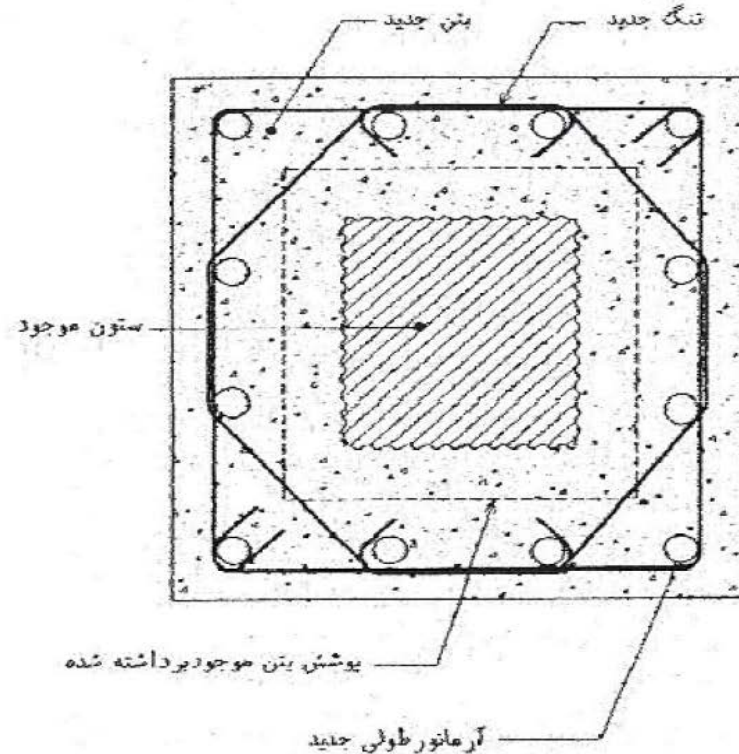
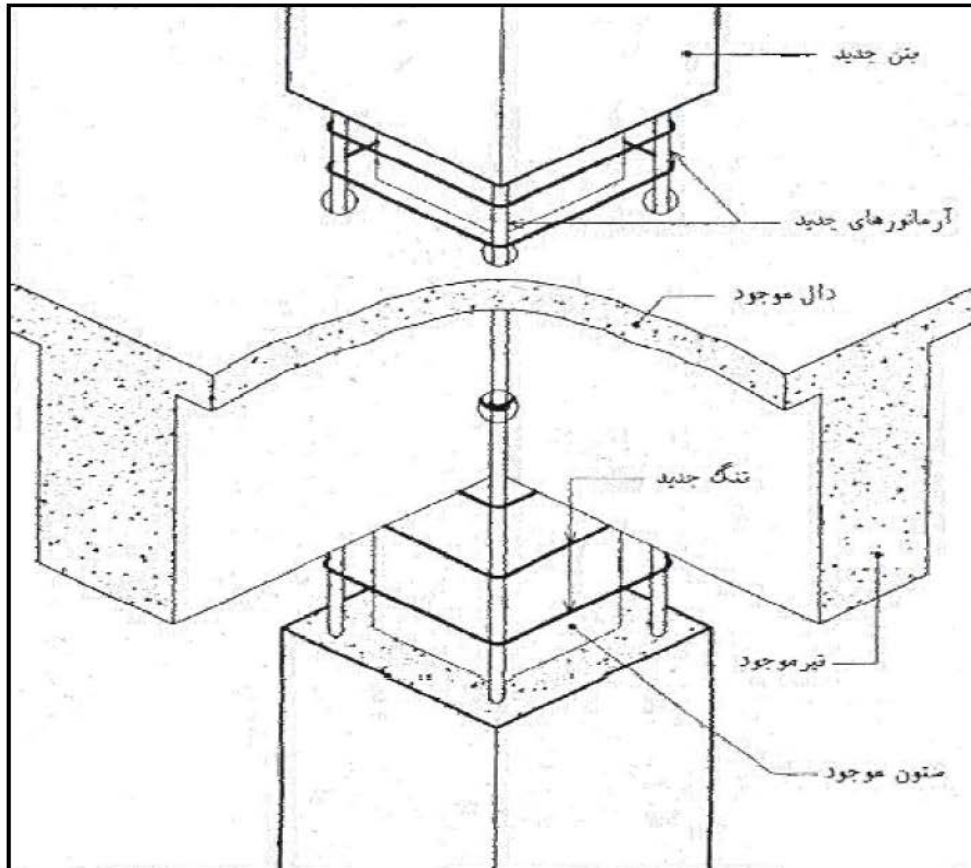
(ب)

SEC. A-A

SEC. B-B

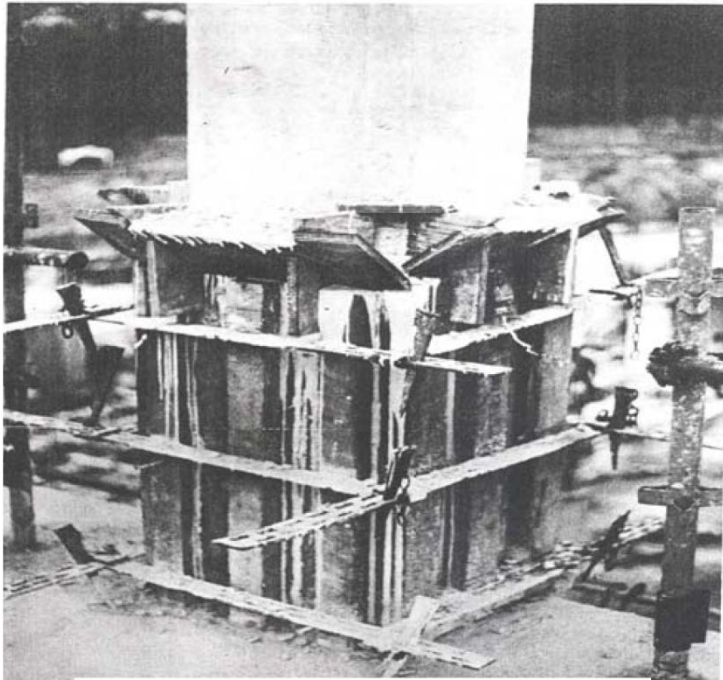
به هنگام استفاده از راهکار بهسازی ستون با روکش بتنی، اگر افزایش ظرفیت خمشی ستون مد نظر باشد، آرماتورهای اضافه شده طولی باید در فونداسیون مهار شده و به صورت پیوسته از داخل سقف ها نیز عبور نمایند.

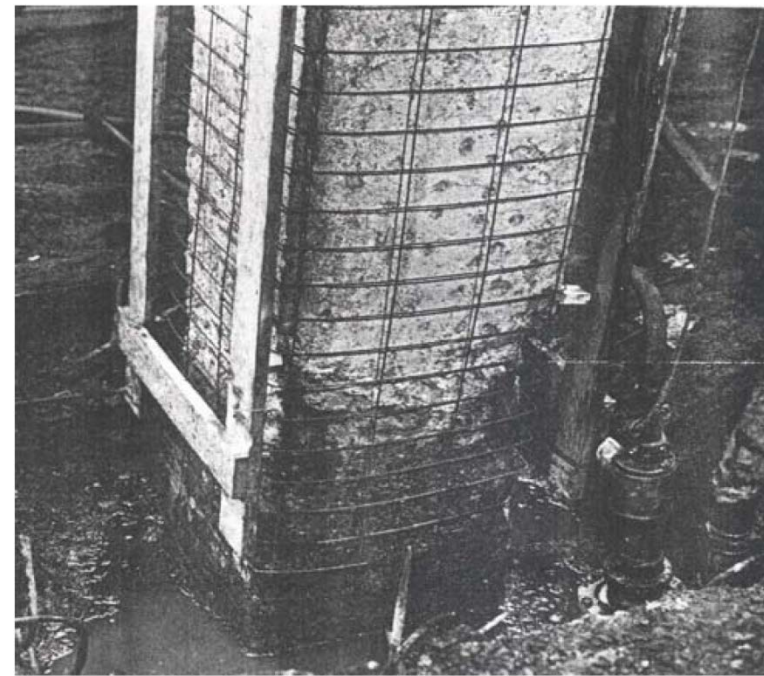
میلگردهای طولی اضافی معمولاً در چهار گوشه ستون قرار میگیرند و به هنگام عبور از سقف نباید با تیرها برخورد نمایند. افزایش خاموت ها در روکش بتنی منجر به افزایش مقاومت برشی ستون میشود.

اجرای روکش بتنی

اجرای روکش بتنی بهتر است با قالب و بتن خود تراکم اجرا گردد ولی اگر روکش بتنی ضخامت کمی داشته باشد، استفاده از روش بتن پاشی بهتر از بتن ریزی می باشد. در این روش پس از بستن آرماتورها به دور ستون ، قالب بندی و بتن ریزی به صورت مرحله ای انجام می شود. ارتفاع قالب در هر مرحله باید طوری باشد که بتن ریزی و تراکم آن امکان پذیر باشد . بتن ریزی در قسمت فوقانی زیر سقف مشکل ترین قسمت است.

الف- اجرای روکش بتنی با قالب

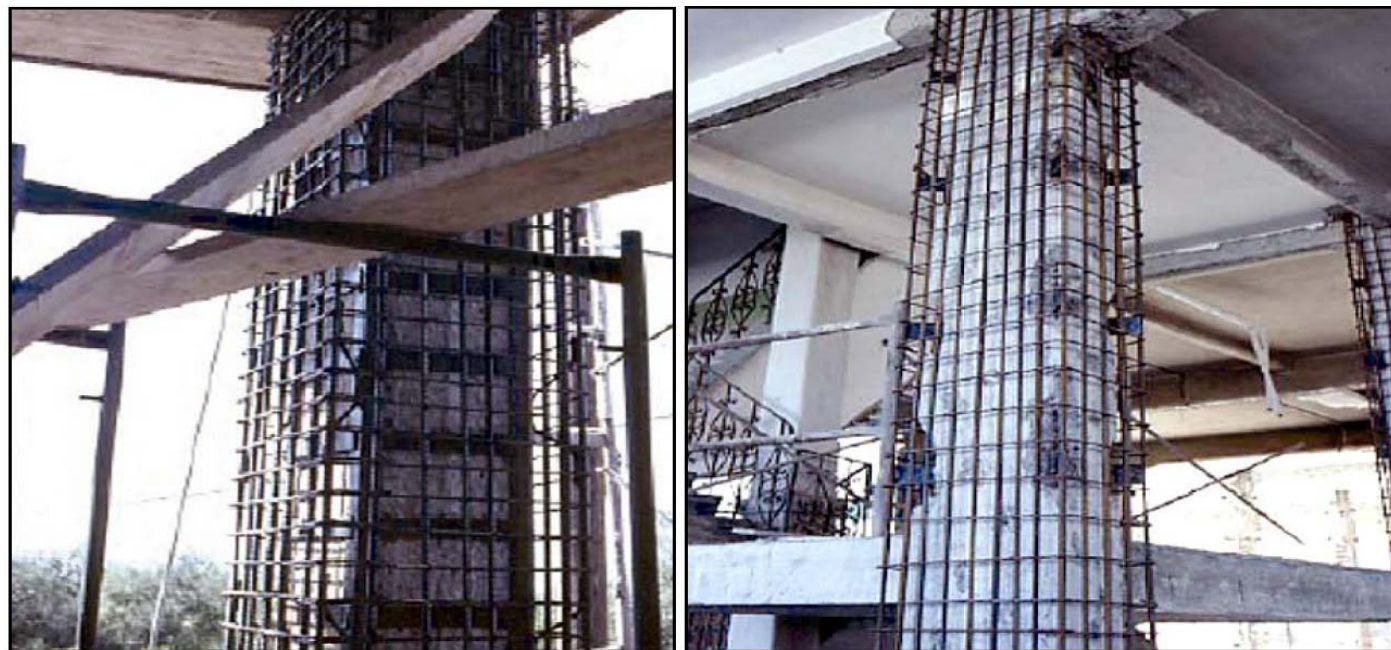

ب- اجرای روکش بتنی با بتن پاشی

برای اطمینان از عمل مرکب بتن قدیم و جدید باید سطح بتن قدیم را با تیشه یا قلم مضرس نمود و یا سطح آنها را با چسب‌های شیمیایی پوشاند. آزمایشات و تجارب گذشته نشان می‌دهد که زبر نمودن سطح بتن برای پیوستگی بتن قدیم و جدید کافی می‌باشد، ولی با کاشت میخچه در فاصله ۳۰۰ تا ۵۰۰ میلیمتر عمل مرکب بین بتن قدیم و جدید به شکل کاملاً مشهودی افزایش می‌یابد.

اگر روکش بتنی ستون را محصور نماید ، انقباض بتن جدید منجر به ایجاد اصطکاک بین بتن قدیم و جدید می‌گردد و احتیاجی به کاشت بولت نخواهد بود

استفاده از روکش بتنی جهت بهسازی ستون‌ها

حداقل مشخصات فنی برای روکش‌های بتنی بصورت زیر ارائه شده است. لازم به ذکر است کلیه ضوابط آیین‌نامه بتن ایران برای طرح و اجرای روکش بتنی باید اجرا گردد.

۱- مقاومت مصالح جدید باید برابر و یا بیشتر از مقاومت مصالح موجود باشد. توصیه می‌گردد مقاومت فشاری بتن روکش حداقل ۵ MPa بیشتر از بتن موجود باشد.

۲- برای ستون‌هایی که به آرماتورهای طولی اضافی احتیاج ندارند، استفاده از چهار آرماتور طولی با قطر ۱۶ میلیمتر که با خاموتهایی به قطر ۸ میلیمتر محصور شده‌اند ضروری است.

۳- حداقل ضخامت روکش بتنی ۱۰۰ میلیمتر می‌باشد.

۴- حداقل قطر خاموتها ۸ میلیمتر و حداکثر آن ۱۴ میلیمتر می‌باشد. زاویه خم انتهای خاموت‌ها ۱۳۵ درجه می‌باشد.

۵- فاصله محور به محور خاموت‌ها نباید از ۲۰۰ میلیمتر تجاوز نماید، لیکن ترجیحاً فاصله خاموت‌ها نباید از ضخامت

روکش بیشتر شود. در فاصله $\frac{1}{4}$ ارتفاع ستون از بر تکیه‌گاه، فاصله خاموت‌ها نباید از ۱۰۰ میلیمتر بیشتر شود.

۶- فاصله آرماتورهای متوالی افقی ستون نباید از هیچیک از مقادیر زیر بیشتر شود:

الف: ۱۲ برابر قطر کوچکترین میلگرد طولی اعم از اینکه منفرد باشد یا عضوی از گروه میلگردهای در تماس بشمار آید.

ب: ۴۸ برابر قطر میلگرد خاموت‌ها

پ: کوچکترین بعد عضو فشاری

ت: ۲۵۰ میلیمتر

اگر مقاومت بتن روکش از مقاومت بتن موجود بیشتر باشد به هنگام تحلیل مقاومت خمشی ستون مقاومسازی شده، می‌توان مقطع ستون را برابر مقطع افزایش یافته و مصالح آن را همانند مصالح اولیه ستون در نظر گرفت. با فرضی محافظ کارانه، می‌توان ظرفیت خمشی تسلیم و نهایی ستون را ۹۰٪ مقادیر محاسبه شده در نظر گرفت. افزایش ظرفیت برشی را می‌توان بر اساس مقدار خاموت‌های اضافه شده محاسبه نمود. برای محاسبه مقدار دورگیری نیز تنها خاموت‌های اضافه شده در نظر گرفته می‌شود.

مثال روکش بتنی - ستون قاب خمشی تنها تحت بارهای ثقلی طراحی و ساخته شده است.

$$N_d = 1450 \text{ KN}$$

$$N_l = 860 \text{ KN}$$

طول آزاد ستون ۲/۶ متر و مقطع آن ۴۵×۴۵ سانتیمتر می باشد.

مشخصات مصالح آن نیز به شرح زیر می باشد.

$$f_c = 25 \text{ MP}_a$$

$$f_j = 400 \text{ MP}_a$$

از آنجا که ستون بر اساس آیین نامه های قدیمی تنها برای نیروهای ثقلی طرح شده بود، تصمیم گرفته شد که سازه برای نیروهای جانبی زلزله، تحلیل و تقویت گردد. با توجه به افزایش بار مرده طراحی به هنگام تقویت نتایج تحلیل برای ستون فوق بصورت زیر بدست آمد.

$$N_d = 1700 \text{ KN}$$

$$N_l = 860 \text{ KN}$$

$$N_E = 250 \text{ KN}$$

$$M_E = 220 \text{ KN.m}$$

مطلوب است طراحی اولیه ستون و سپس طراحی و تقویت آن در شرایطی که $k = 1.2$ می باشد.

آیین نامه مورد استفاده، آیین نامه آبا می باشد.

طراحی اولیه ستون:

۱- محاسبه بار ضریب دار:

$$N_u = 1.25D + 1.5L = 1.25 \times 1450 + 1.5 \times 860 = 3102.5 \text{ KN}$$

۲- کنترل لاغری:

$$K = 1.2, \quad r = 0.3 \times 450 = 135 \text{ mm}$$

$$\frac{KL}{r} = \frac{1.2 \times 2600}{135} = 23.1$$

تقریباً می توان گفت که ستون لاغر نیست.

۳- طراحی آرماتور:

از آنجا که ستون تنها تحت بار محوریست:

$$N_{r \max} = 0.8 \left[0.85 \phi f_c (A_g - A_{st}) + \phi_s f_y A_{st} \right]$$

$$3102.5 \times 10^3 = 0.8 \left[0.85 \times 0.6 \times 25 (450 \times 450 - A_{st}) + 0.85 \times 400 A_{st} \right]$$

$$A_{st} = 3961 \text{ mm}^2$$

$$\text{USE } 8\phi 25, A_s = 8 \times 491 = 3928 \text{ mm}^2$$

۴- انتخاب قطر و فواصل خاموت‌ها:

$$\text{حداقل قطر آرماتور} = \frac{1}{3} \times 25 = 8.33 \geq 8$$

از خاموت نمره ۱۰ استفاده می‌شود.

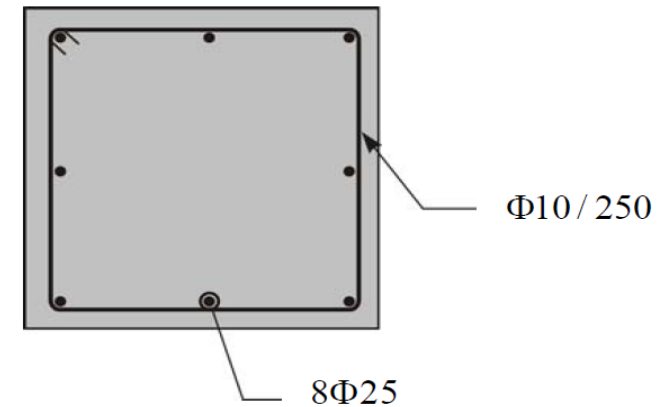
$$\text{حداکثر فاصله خاموت‌ها} = 12 \times 25 = 300 \text{ mm}$$

$$48 \times 10 = 480 \text{ mm}$$

$$\text{بعد ستون} = 450 \text{ mm}$$

$$\text{حداکثر} = 300 \text{ mm}$$

فاصله خاموت‌ها 250 میلی‌متر انتخاب می‌شود. آرایش میلگردها به صورت زیر خواهد بود.

تقویت ستون برای نیروهای جانبی زلزله:

استفاده از روکش بتنی

مقاومت روکش بتنی باید حداقل 5MPa بیشتر از بتن موجود باشد.

$$\text{بتن روکش} = f_c = 25 + 5 = 30 \text{MPa}$$

۱- بار محوری ضریبدار:

$$N_u = D + 1.2L + 1.2E = 1700 + 1.2 \times 860 + 1.2 \times 250 = 3032 \text{ KN}$$

$$M_u = 0 + 0 + 1.2 \times 220 = 264 \text{ KN.m}$$

مقطع اولیه ستون هنوز جوابگوی نیروی فوق می باشد.

$$N_u = 3032 \leq N_{r \max} = 3102.5 \text{ KN}$$

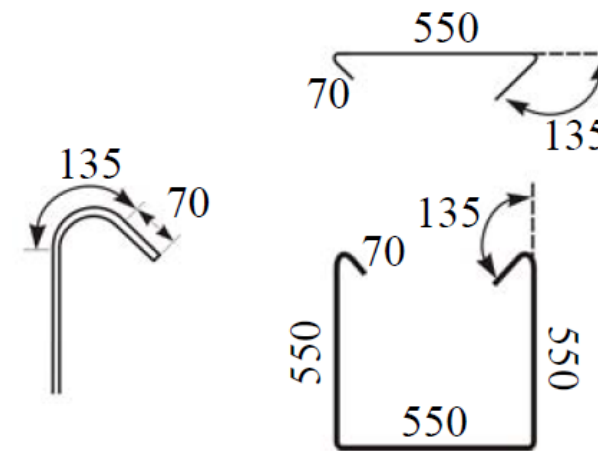
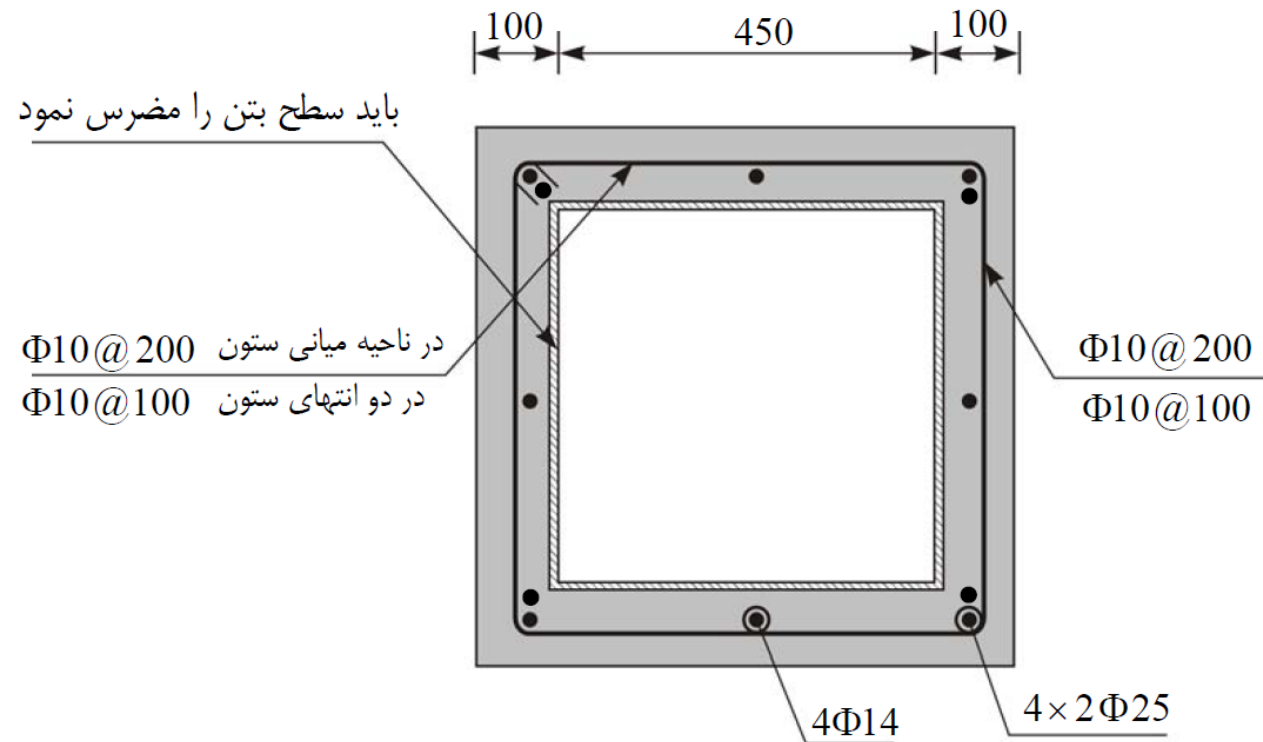
ضخامت روکش بتنی را ۱۰۰ mm در نظر می گیریم.

سطح مقطع میلگردها با رابطه اهرم بدست می آید.

$$A_s = \frac{264 \times 10^6}{0.85 \times 400 \times 550} = 1412 \text{ mm}^2$$

$$\text{USE } 4\phi 25, A_s = 4 \times 491 = 1960 \text{ mm}^2$$

آرایش میلگردها مطابق شکل انتخاب می گردد.

قطر خاموت ها:

$$\text{حداقل قطر آرماتور} : \frac{1}{3} \times 25 = 8.33 > 8$$

از خاموت نمره ۱۰ استفاده می شود.

انتخاب فواصل خاموت ها:

$$\text{حداکثر فاصله خاموتها} : 12 \times 25 = 300 \text{mm}$$

$$48 \times 10 = 480 \text{mm}$$

$$\text{بعد ستون} = 650 \text{mm}$$

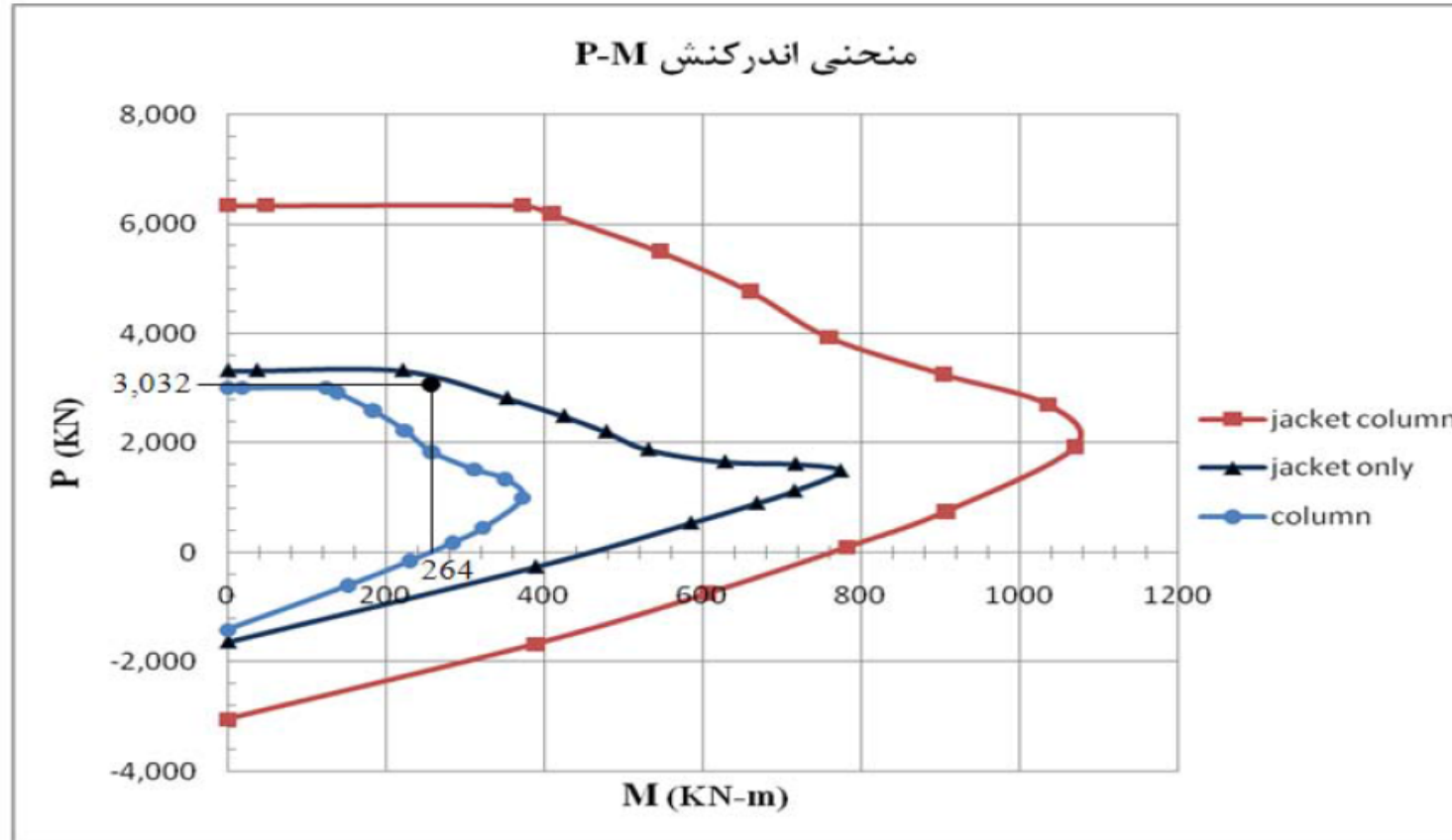
$$200 \text{mm} = \text{مطابق ضوابط راهنمای روش ها و شیوه های بهسازی}$$

$$S = 200 \text{mm}$$

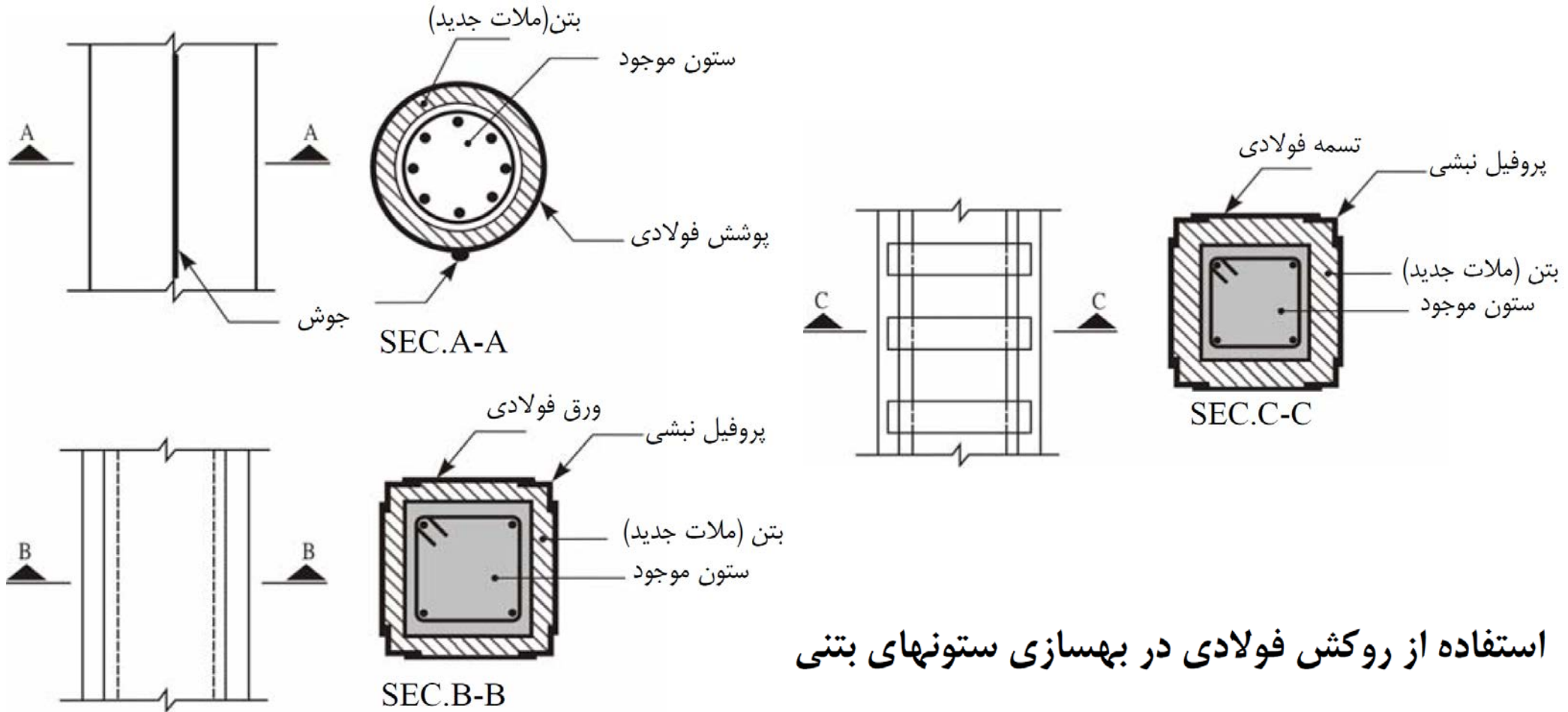
در فاصله $\frac{1}{4}$ ارتفاع ستون از بر تکیه گاه فاصله خاموت ها ۱۰۰ میلیمتر در نظر گرفته می شود.

در شکل زیر منحنی اندرکنش P-M ستون قبل از مقاومسازی، ستون تقویت شده با روکش بتنی و روکش بتنی تنها ترسیم شده است. مطابق آنچه که در منحنی اندرکنش ملاحظه می‌شود، ستون بتنی پاسخگوی بارهای وارده نیست ولی روکش بتنی تنها پاسخگوی بارهای وارده می‌باشد. اگر منحنی اندرکنش ستون تقویت شده (ستون با روکش بتنی) را در نظر بگیریم، ستون کاملاً پاسخگوی بارهای وارده می‌باشد.

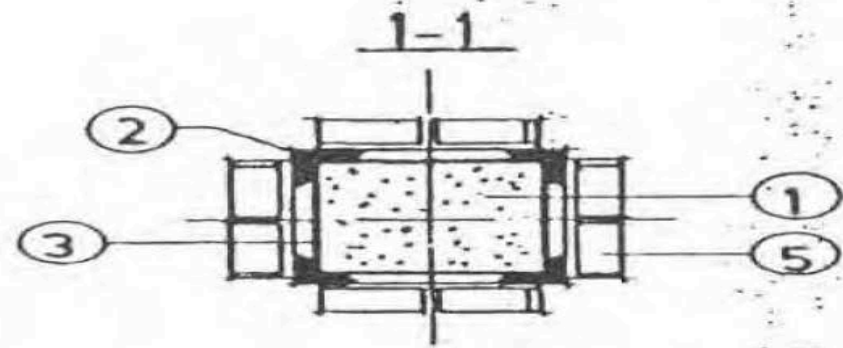
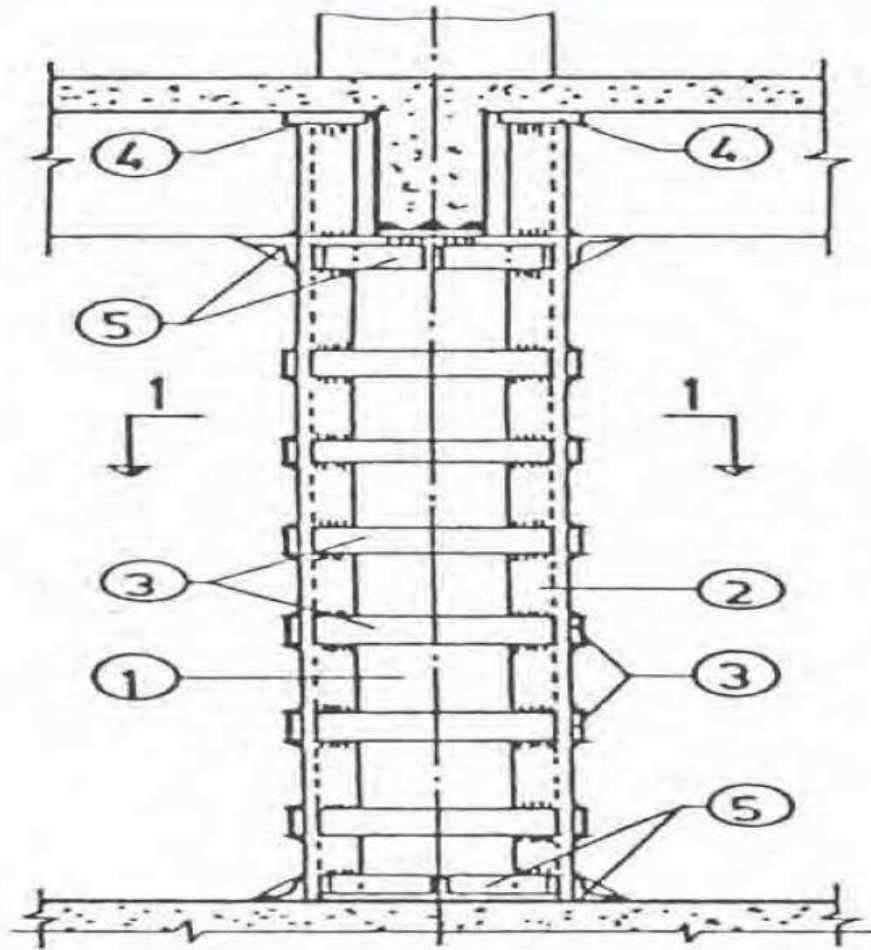

استفاده از روکش فولادی

محصور نمودن ستون های بتنی با پوشش فولادی از دیگر روش های بهسازی لرزه ای ستون های بتنی می باشد. در این روش، افزایش ناچیزی در ابعاد و وزن ستون بوجود می آید. موثر بودن این روش منوط به سختی مناسب روکش در برابر تغییر شکل های جانبی بتن می باشد

استفاده از روکش فولادی در بهسازی ستونهای بتنی

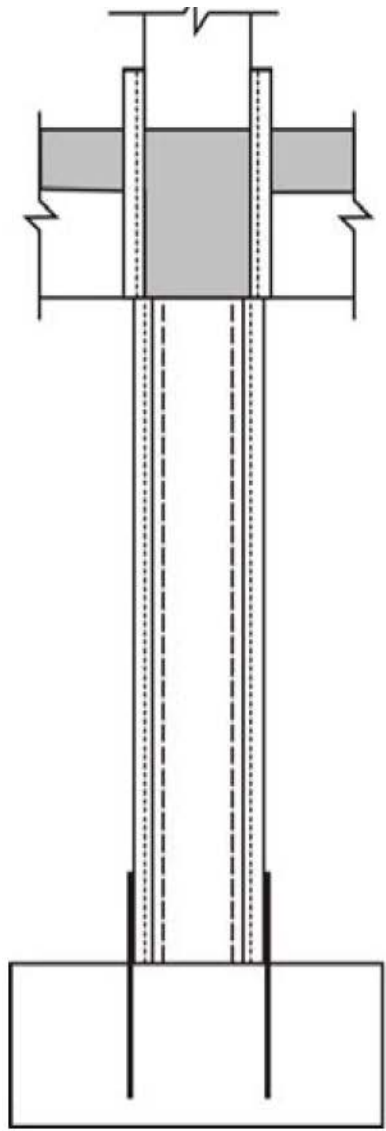
1 - existing column ; 2 - steel angle profile; 3 - steel plate;
 4 - supporting plate; 5 - angle profile

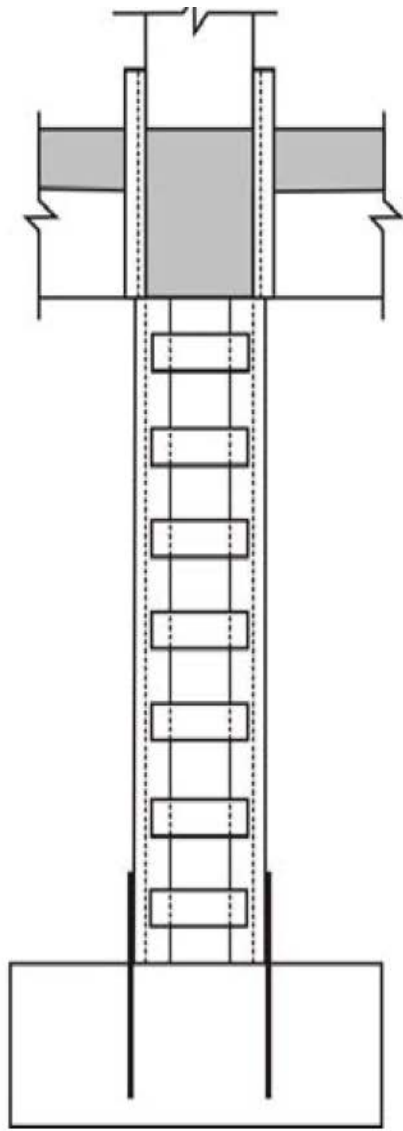

ورق های فولادی روکش در تمام طول خود به هم جوش می شوند و فضای اندک بین روکش و ستون توسط ملات منبسط شونده پر میگردد. برای بهبود عملکرد مجموعه می توان از کاشت میلگرد برای انتقال برش بین ورق و بتن استفاده نمود.

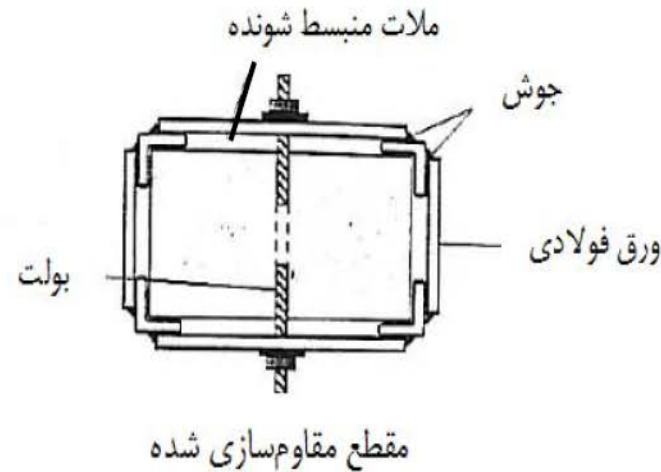
استفاده از روکش فولادی می تواند به عنوان روشی موقت برای بهسازی ستونهای که پس از زلزله دچار آسیب شده اند، بکار گرفته شود.

روکش پیوسته

روکش قفسه‌ای

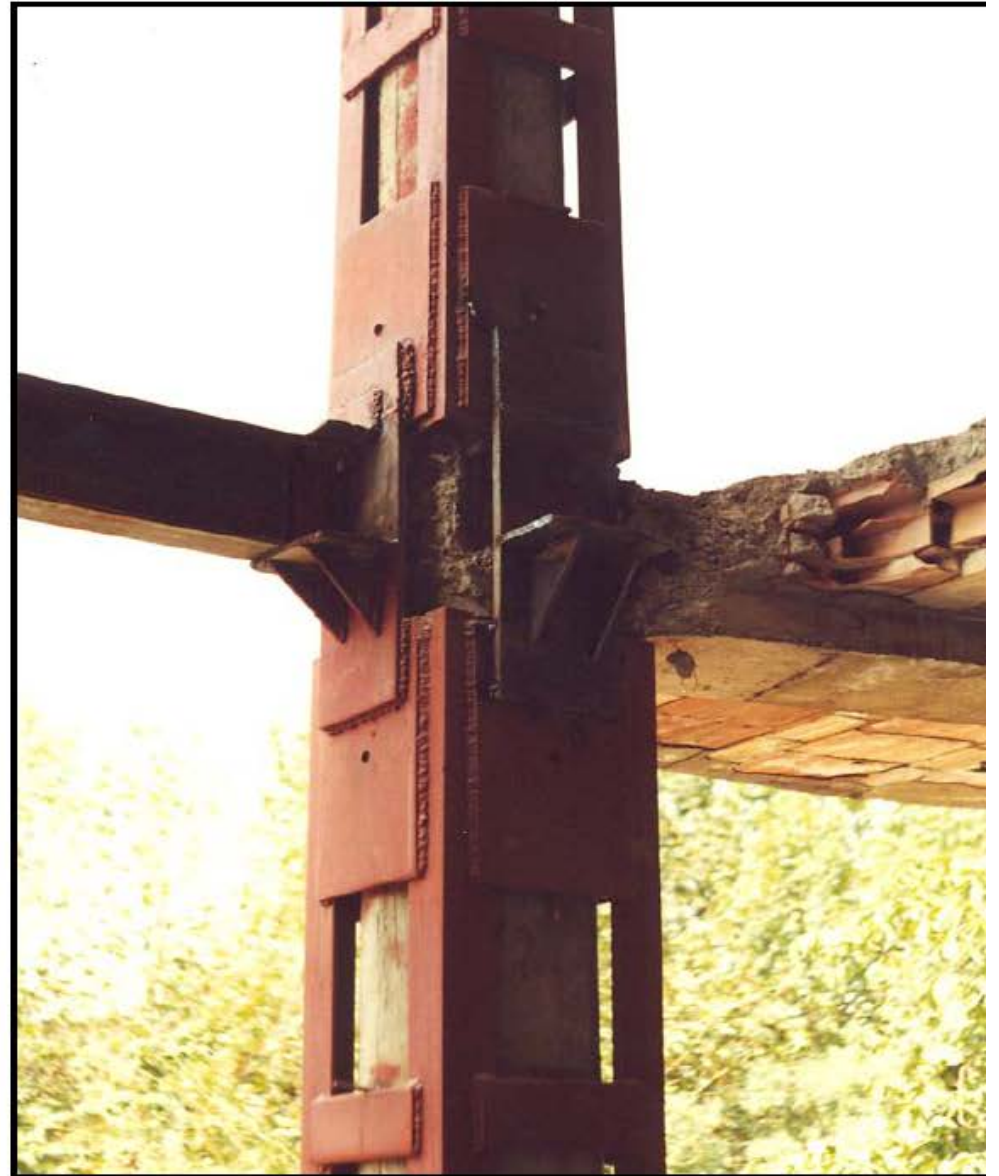

انواع روکش فولادی جهت افزایش مقاومت برشی ستون

روکش فولادی مقاومت برشی و تا حدودی دورگیری ستون را افزایش می دهد.

در صورت عدم پیوستگی بین روکش های فولادی ستون در طبقات مختلف، ظرفیت نیروی محوری ستون افزایش نمی یابد. تا زمانی که نتوان ورق های روکش فولادی را به فونداسیون متصل کرد و پیوستگی بین روکش فولادی طبقات مختلف را از میان دال ایجاد نمود، مقاومت خمشی ستون افزایش نمی یابد.

روکش فولادی را می توان با نیمرخ های فولادی و تسمه های اتصال به شکل قفسه اجرا نمود. این نوع روکش فولادی یکی از متداولترین و کاربردی ترین روشهای اجرایی روکشهای فولادی می باشد.

ستون‌های مستطیلی را می‌توان با استفاده از روکش‌های فولادی مدور تقویت نمود. روکش فولادی دایره‌ای از دو ورق فولادی نیم‌دایره تشکیل شده که به یکدیگر جوش شده‌اند. استفاده از روکش‌های فولادی مدور به مراتب دشوارتر از سایر روش‌های روکش‌گذاری می‌باشد ولی تحقیقات نشان می‌دهد که این روش در افزایش مقاومت و تغییر مکان‌های غیرالاستیک ستون‌ها، بسیار موثر می‌باشد. روکش‌هایی که به شکل بیضی کشیده شده هستند، مقاومت برشی و دورگیری بهتری را برای رفتار حول محور قوی فراهم می‌کنند. در حالی که روکش‌های دایره‌ای، مقاومت و دورگیری بهتری را حول محور ضعیف ستون ایجاد خواهند کرد. با آنکه روکش فولادی دایره‌ای مانند حلقه مسلح کننده پیوسته می‌باشد ولی بکارگیری آن برای ستون‌های با مقطع مستطیلی توصیه نمی‌شود.

شکست در ناحیه وصله آرماتورهای طولی از جمله خرابی‌های متداول در ستون می‌باشد. استفاده از پوشش‌های فولادی احتمال شکست وصله آرماتورهای طولی را کاهش داده و سلامت خمشی وصله‌های پوششی در ستون را افزایش می‌دهد. در صورتیکه طول وصله ستون کافی باشد مقدار فشار محصورکننده لازم برای تضمین عدم بروز شکست در وصله ستون‌ها بصورت رابطه زیر می‌باشد:

$$f_{\ell} \geq \frac{A_b f_y}{\left[\frac{\pi D'}{2n} + 2(d_b + c) \right] \ell_s}$$

که در آن:

$$f_{\ell} \geq \frac{A_b f_y}{\left[\frac{\pi D'}{2n} + 2(d_b + c) \right] \ell_s}$$

d_b : قطر میلگرد طولی وصله شده بر حسب میلیمتر

A_b : مساحت میلگرد طولی وصله شده بر حسب میلیمتر مربع

f_y : تنش میلگرد طولی وصله شده بر حسب نیوتن بر میلیمتر مربع

D' : قطر دایره دورپیچ آرماتور طولی بر حسب میلیمتر

n : تعداد میلگردهای طولی

c : پوشش میلگرد طولی بر حسب میلیمتر

ℓ_s : طول وصله بر حسب میلیمتر

f_{ℓ} : فشار محصورکننده بر حسب نیوتن بر میلیمتر مربع می باشد.

ضخامت پوشش های فولادی برای ایجاد فشار محصورکننده مورد نیاز از رابطه زیر محاسبه می شود:

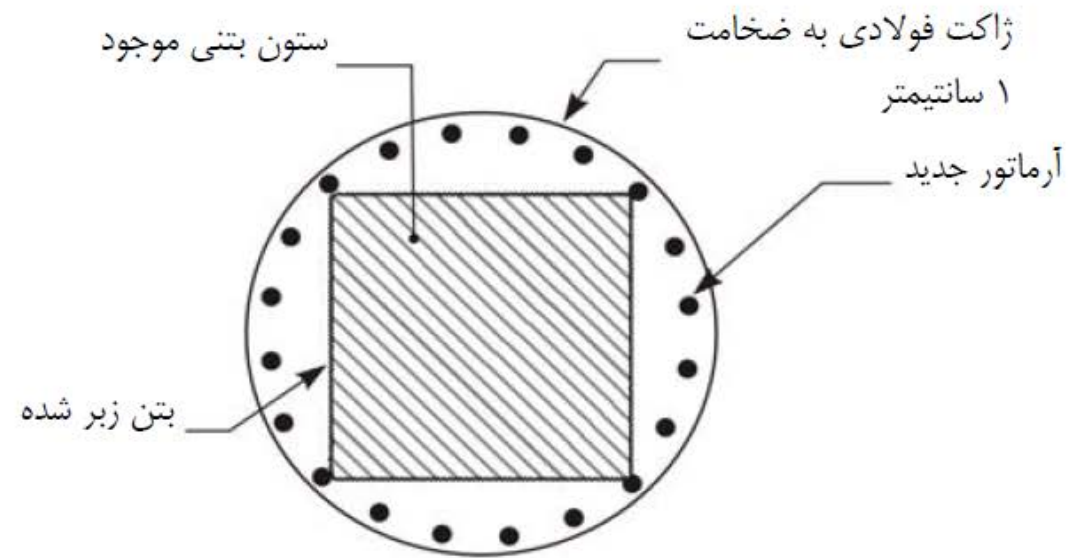
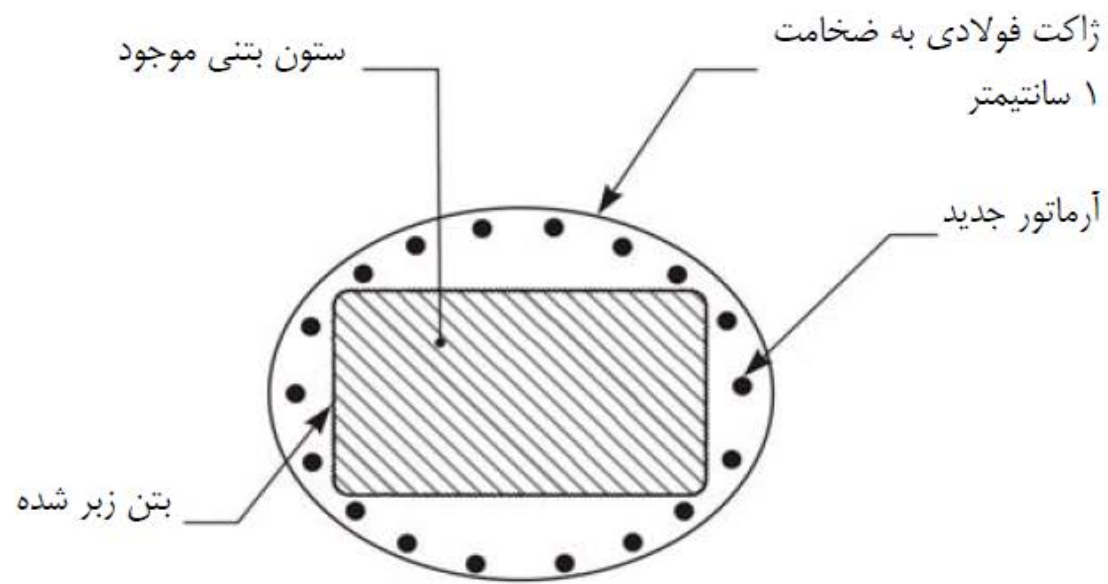
$$t > \frac{f_l D}{400}$$

که در آن:

t : ضخامت پوشش فولادی بر حسب میلیمتر

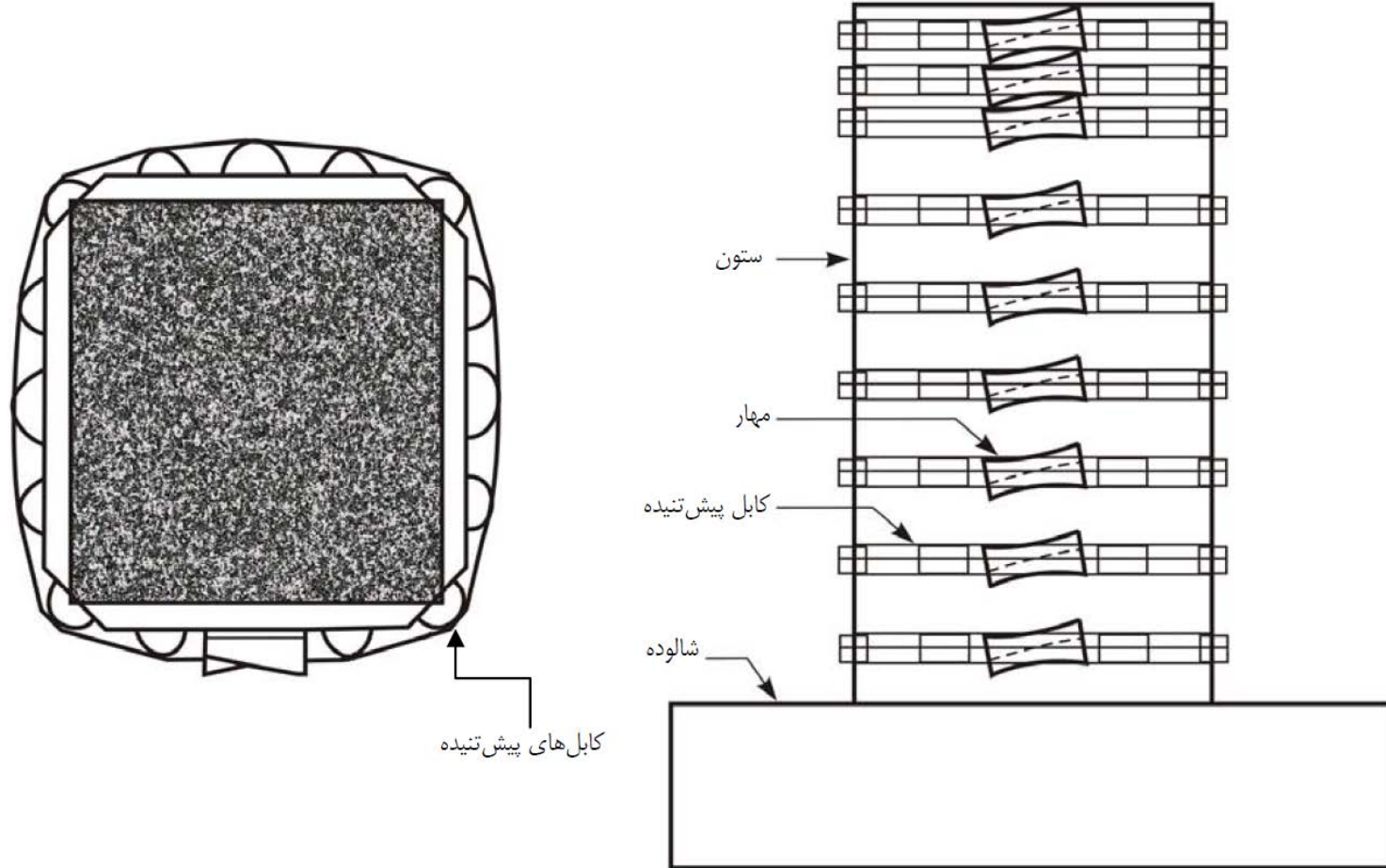
D : قطر ستون بر حسب میلیمتر

f_l : فشار محدودکننده بر حسب نیوتن بر میلیمتر مربع می باشد.

استفاده از روکش فولادی مدور در بهسازی ستون‌های مستطیلی

در موارد خاص می‌توان از سیستم‌های پیش‌تنیدگی عرضی استفاده نمود. در این روش جهت محصور کردن و فشردن روکش فولادی به ستون با استفاده از سیستم‌های پیش‌تنیدگی، نیروی فشاری به مجموعه اعمال می‌شود. لازم بذکر است این روش نسبت به سایر روش‌های بهسازی ستون، کمتر متداول می‌باشد.

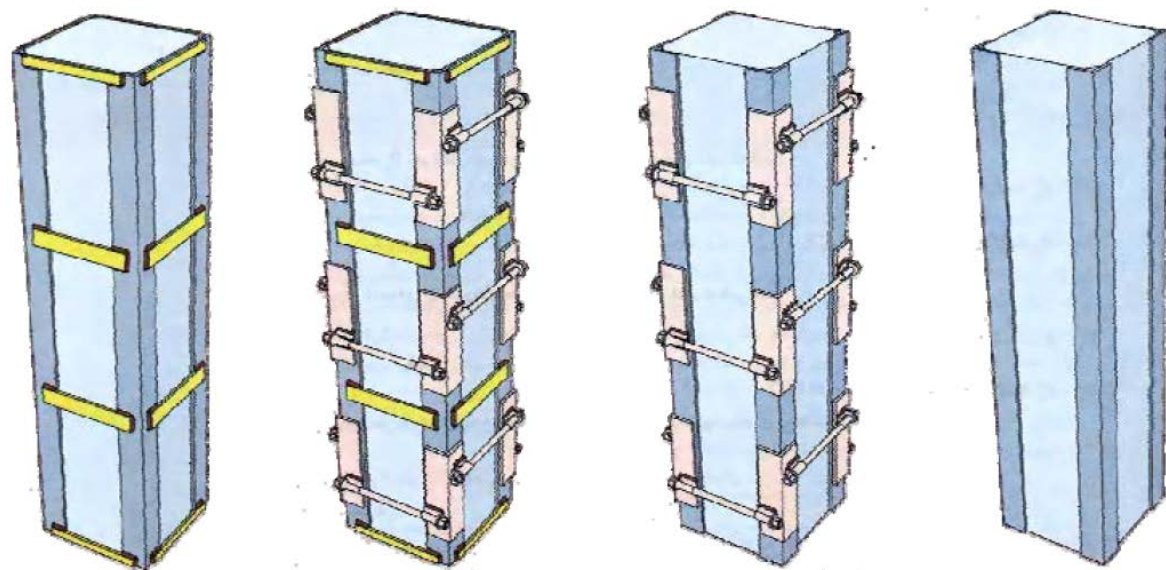
با انجام تدابیری خاص می‌توان در روکش قفسه‌ای، پیش فشردگی اولیه‌ای ایجاد نمود و بدین ترتیب ظرفیت باربری نهایی ستون را افزایش داد. در این روش برای پیش فشرده کردن نبشی‌ها، از گیره‌های موقتی استفاده می‌شود و مراحل کار آن به ترتیب زیر می‌باشد:

۱- قرار دادن نبشی‌ها در گوشه ستون

۲- قرار دادن گیره‌هایی به فواصل مناسب روی نبشی‌ها و اعمال نیروی فشاری

۳- جوش دادن تسمه‌های اتصال روی نبشی‌های گوشه ستون در فواصل تعیین شده

۴- باز کردن گیره‌ها.

مرحله (۱)

مرحله (۲)

مرحله (۳)

مرحله (۴)

مثال: ستون مثال قبل را با روکش فولادی مقاومسازی نمایید.

مطابق مثال قبل حمل نیروی محوری توسط ستون نبشی و حمل لنگر ناشی از بار زلزله به روکش واگذار می شود. برای روکش از گزینه روکش قفسه ای استفاده شود.

با استفاده از رابطه اهرم، سطح مقطع بدست می آید:

$$f_y = 240 \text{ MPa}$$

$$A_s = \frac{M_u}{\phi_s f_y d} = \frac{264 \times 10^6}{0.85 \times 240 \times 450} = 2875.8 \text{ mm}^2$$

مساحت هر نبشی باید $0.5 \times 2875.8 = 1437.9 \text{ mm}^2$ باشد.

مشخصات مقطع فولادی:

$$A_{steel} = 4 \times A_{L120 \times 120 \times 12} = 4 \times 27.5 = 110 \text{ cm}^2$$

$$I_{steel} = 4 \times I_{L120 \times 120 \times 12} = 4 \times (368 + 27.5 \times (\frac{45}{2} - (3.4 - 1.2))^2)$$

$$I_{steel} = 46.802 \text{ cm}^4$$

$$S_{steel} = \frac{I}{c} = \frac{46802}{\frac{45}{2} + 1.2} = 1975 \text{ cm}^3$$

$$r = \sqrt{\frac{I}{A}} = \sqrt{\frac{46802}{110}} = 20.63 \text{ cm}$$

طراحی بست های موازی:

فاصله بست ها از یکدیگر باید به اندازه ای باشد که ضریب لاغری تک نیمرخ عضو فشاری کمتر از 40 باشد.

$$r_1 = 36.5 \text{ mm}$$

$$\frac{L_1}{r_1} \leq 40 \Rightarrow L_1 \leq 1460 \text{ mm}$$

از آنجا که بست های میانی باید به تعدادی باشند که طول عضو فشاری را حداقل به سه قسمت تقسیم نمایند در نتیجه فاصله بست ها ۵۰ سانتیمتر در نظر گرفته می شود.

با توجه به هندسه ستون طول ورق ۳۴ و عرض آن ۱۷ سانتیمتر در نظر گرفته می شود.

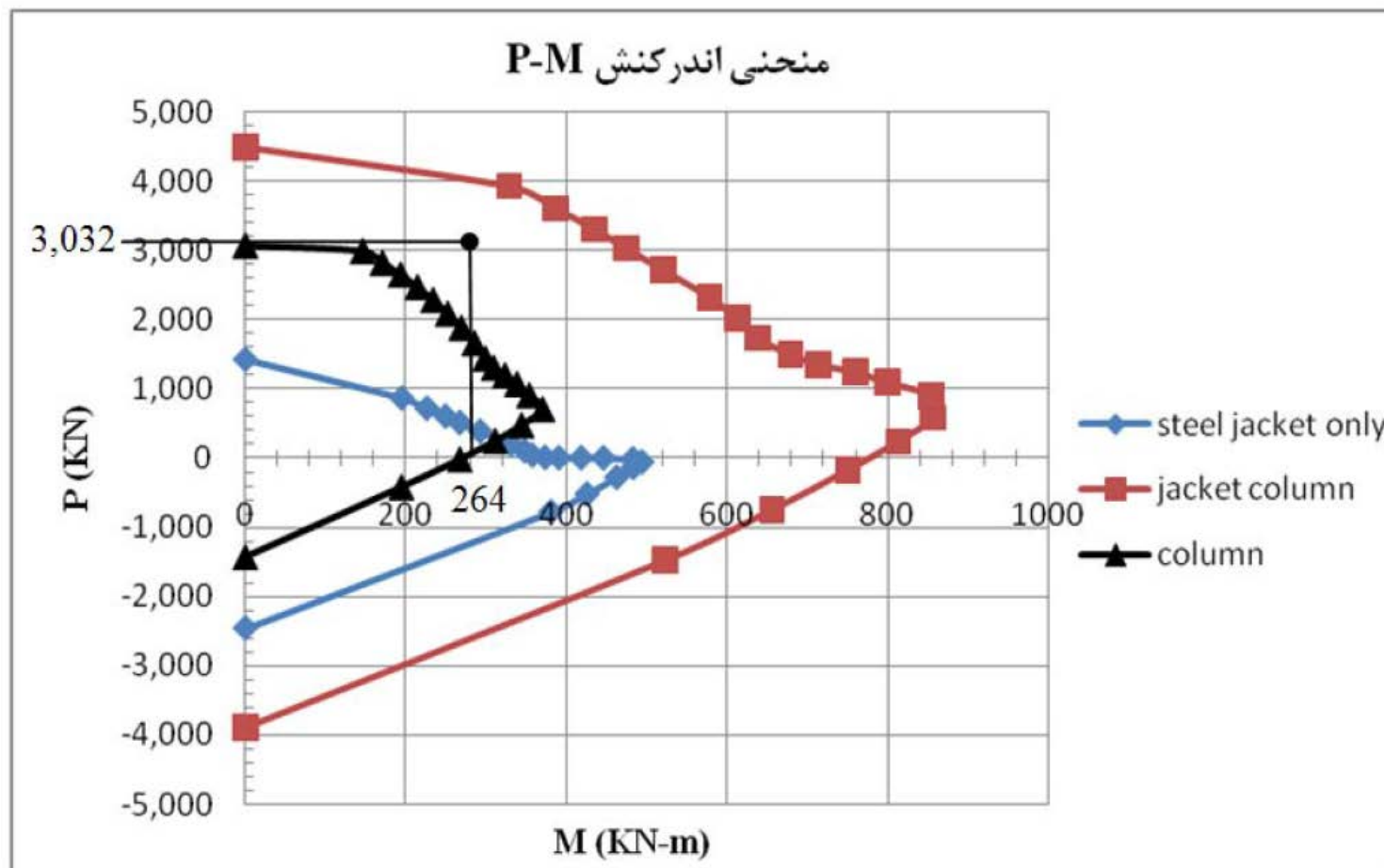
$$\text{ضخامت ورق های بست برابر } 1 \text{ cm در نظر گرفته می شود.} \Rightarrow \frac{34}{40} = 0.85 = \text{ضخامت بست فولادی}$$

کنترل بست های افقی مطابق ضوابط آیین نامه مبحث دهم برعهده خواننده می باشد.

مطابق محاسبات فوق روکش فولادی ستون به تنهایی پاسخگوی نیروی محوری وارد بر آن نیست، ولی پاسخگوی خمش وارد بر ستون می باشد. طبق فرض مسأله نیروی محوری را باید ستون بتنی تحمل نماید و لنگر خمشی را روکش فولادی و با توجه به این فرضیات ستون تقویت شده پاسخگوی نیروهای وارده می باشد.

در شکل زیر منحنی اندرکنش P-M ستون، قبل از مقاومسازی، ستون تقویت شده با روکش فولادی و روکش فولادی تنها ترسیم شده است. مطابق آنچه که در منحنی اندرکنش ملاحظه می‌شود، ستون بتنی و روکش فولادی به تنهایی پاسخگوی بارهای وارده نمی‌باشند ولی اگر منحنی اندرکنش ستون تقویت شده (ستون با روکش فولادی) را در نظر بگیریم، ستون پاسخگوی بارهای وارده

می‌باشد.

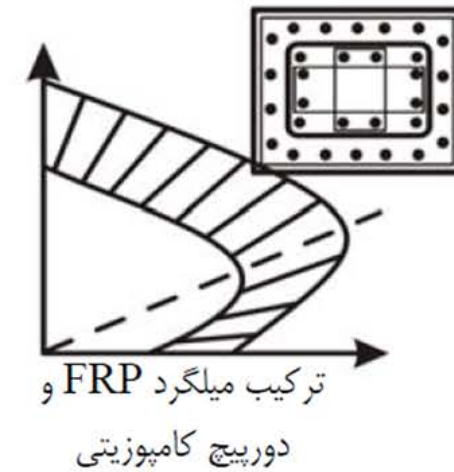
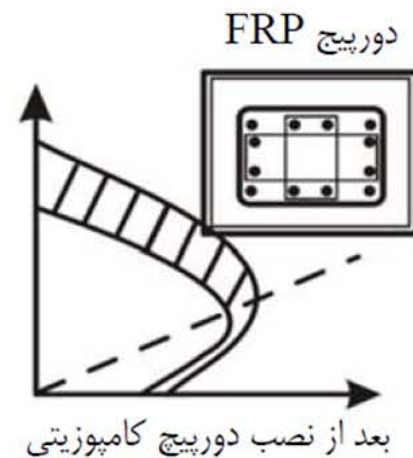
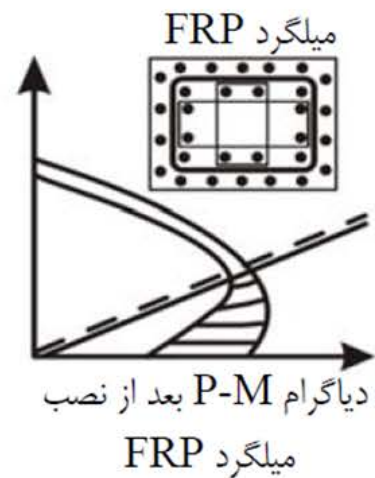
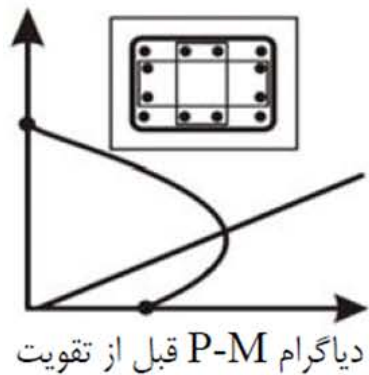

استفاده از الیاف مسلح پلاستیکی FRP

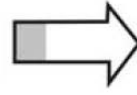
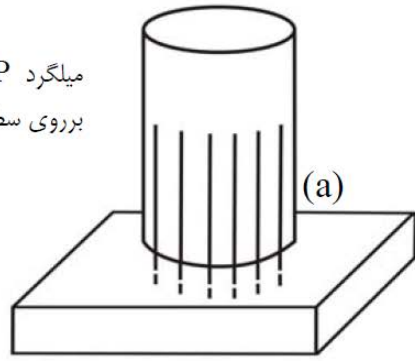
مقاومسازی اعضای بتنی با مصالح کامپوزیتی FRP روش نسبتاً جدیدی به شمار می‌رود. مصالح FRP خواص فیزیکی مناسبی دارند که می‌توان به مقاومت کششی بالا و ضخامت و وزن کم آنها اشاره نمود. در ستونهای بتنی استفاده از FRP ضمن افزایش ظرفیت برشی ستون، مُدگسیختگی آن را از حالت برشی به خمشی تغییر داده و شکل‌پذیری را به میزان قابل توجهی افزایش می‌دهد.

دورپیچی اعضای فشاری با الیاف FRP، باعث افزایش مقاومت فشاری آنها می‌گردد. این امر همچنین باعث افزایش شکل‌پذیری اعضا تحت ترکیب نیروهای محوری و خمشی می‌شود.

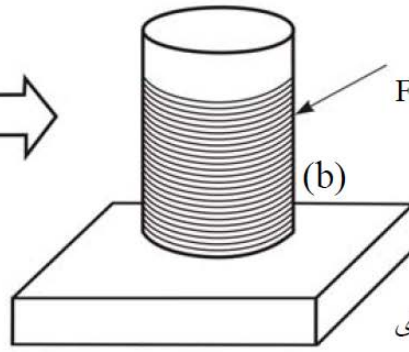
منحنی اندرکنش ستون با مصالح FRP

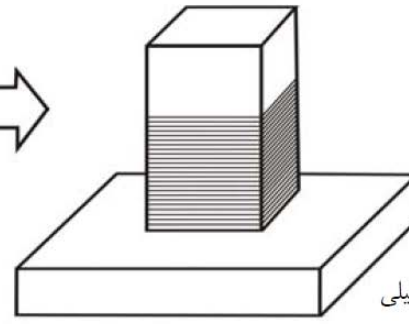
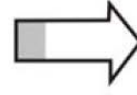
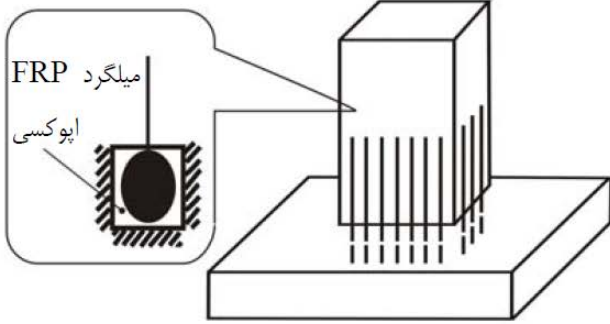
میلگرد FRP نصب شده
برروی سطح خارجی

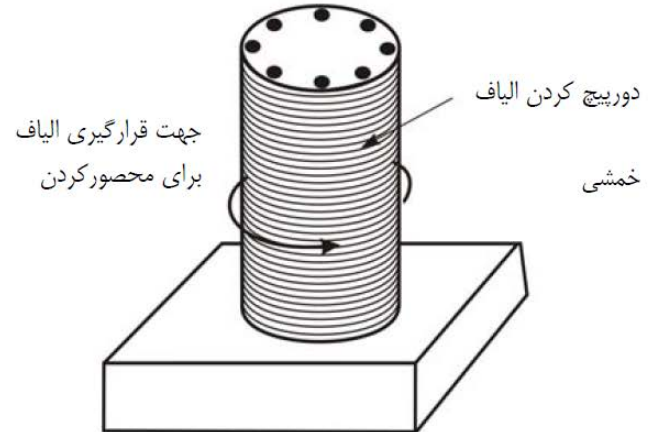
دورپیچ کردن ستون با FRP

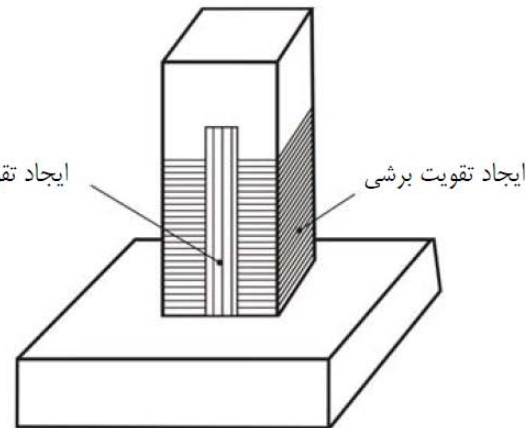
ستون دایره‌ای

ستون مستطیلی

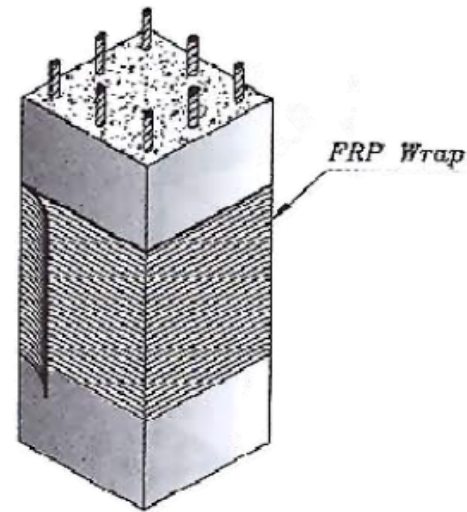
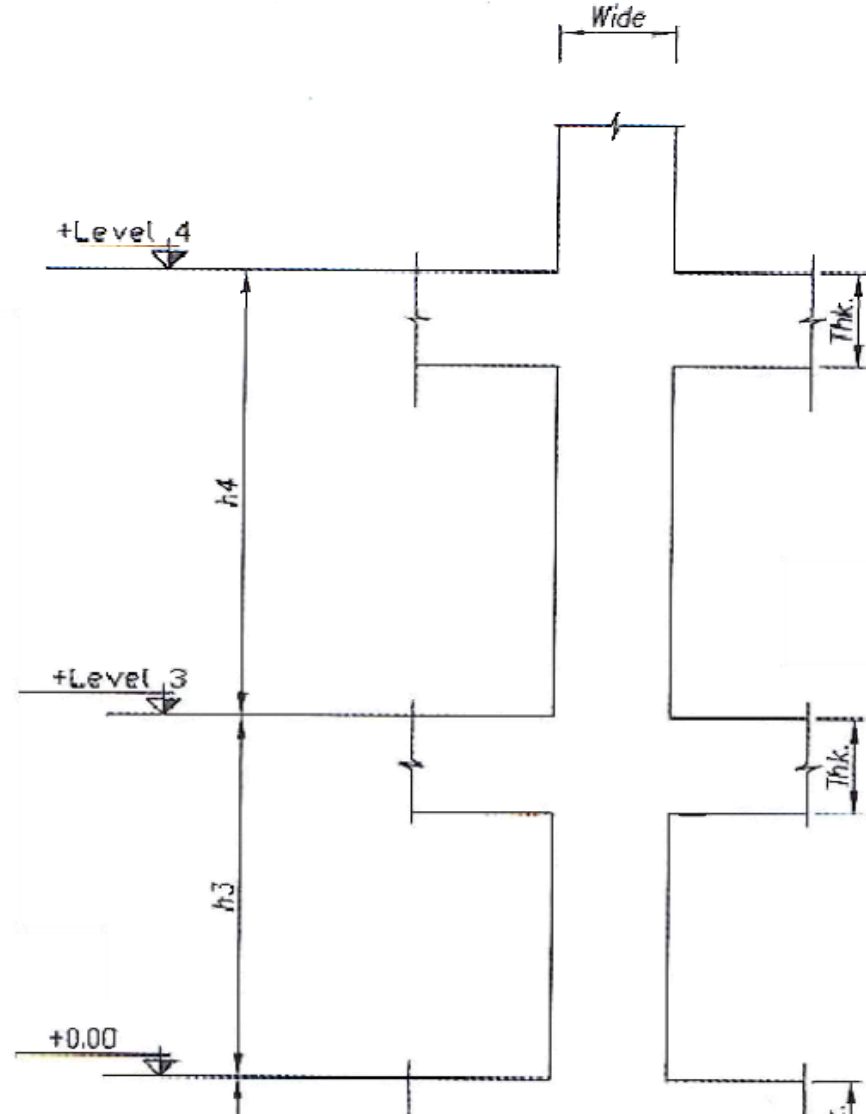

ایجاد تقویت خمشی

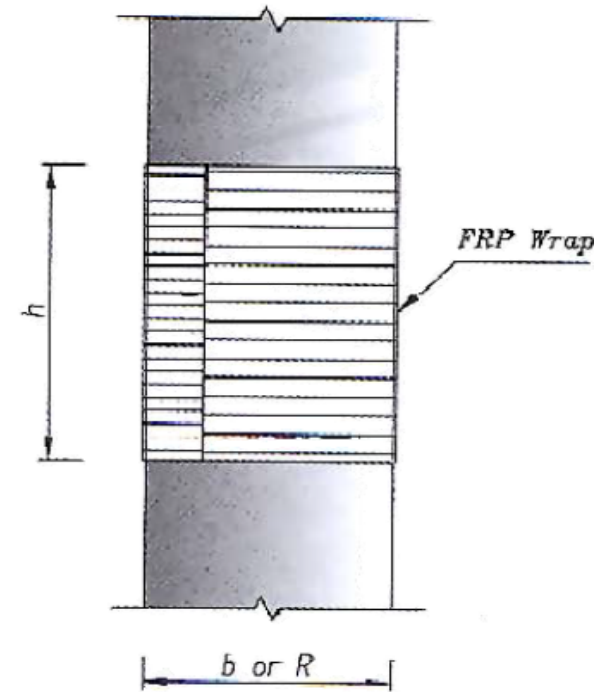

جزئیات تیب بهسازی ستون‌های بتنی با مصالح FRP

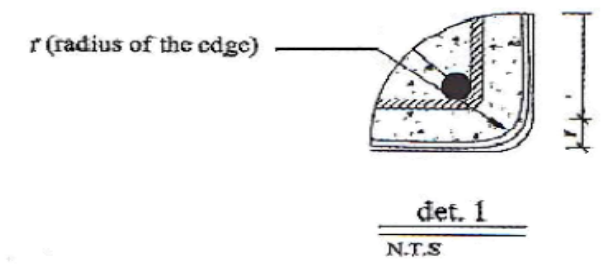
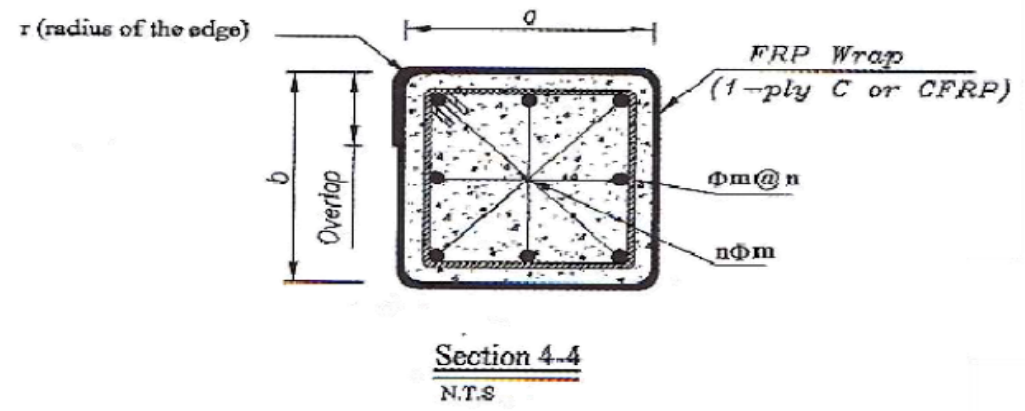
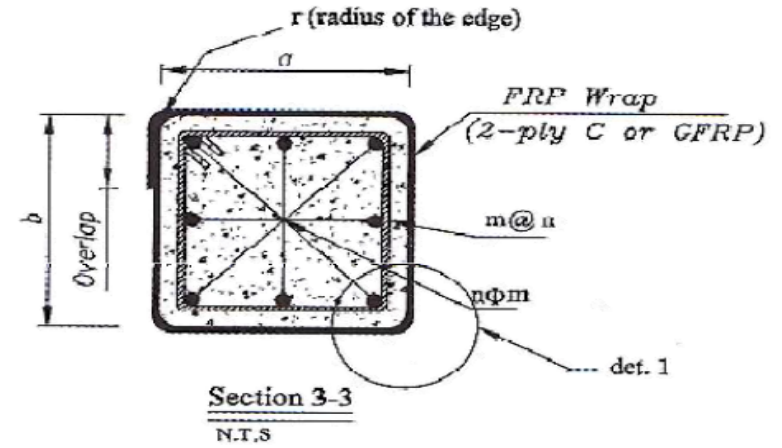
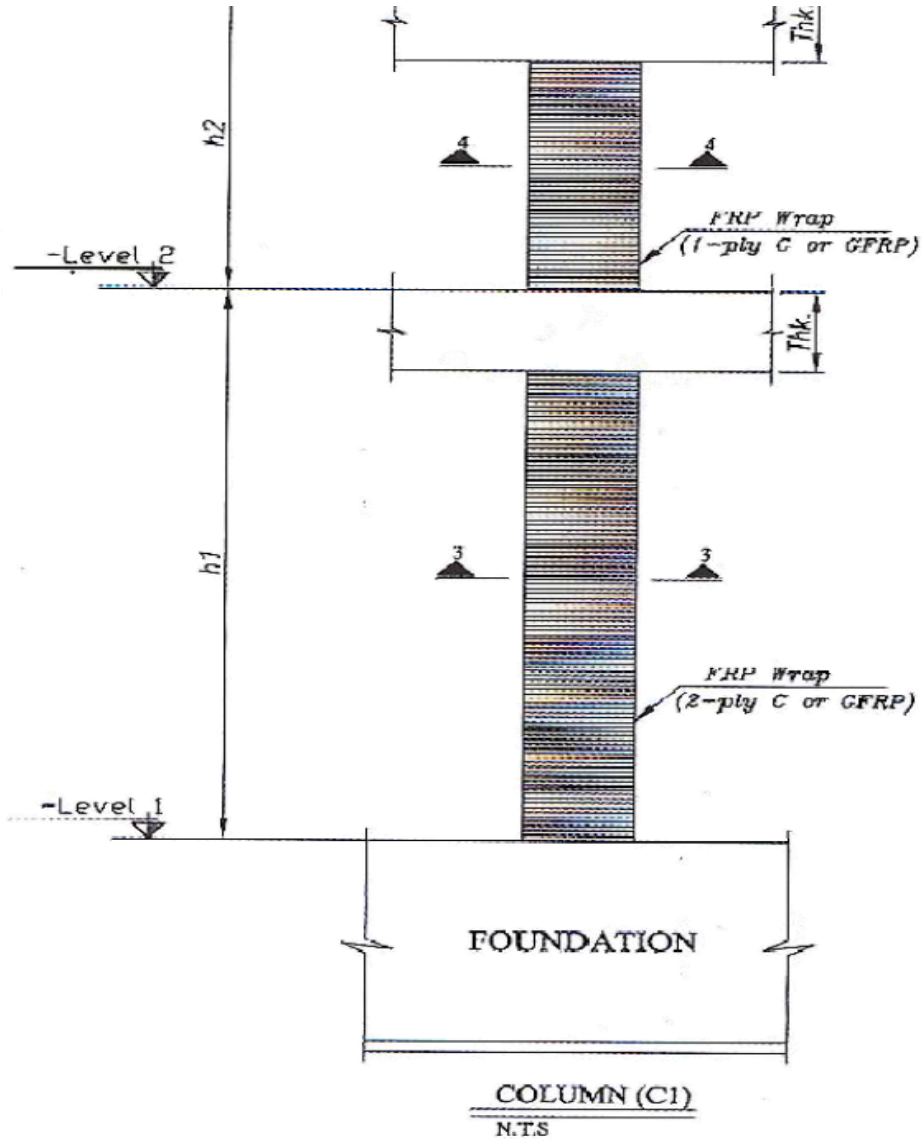

مقطع مستطیلی

مقطع عمومی

جزئیات تیپ بهسازی ستون های بتنی با مصالح FRP

برای محصور کردن عضو بتنی، لازم است راستای الیاف تا حد امکان عمود بر محور طولی عضو باشد. در این وضعیت، الیاف حلقوی مشابه تنگ‌های بسته یا خاموت‌های مارپیچی فولادی عمل می‌کنند. در محاسبه مقاومت فشاری محوری عضو باید از سهم الیاف موازی با راستای طولی آن صرف‌نظر گردد.

هنگامی که ستون یا عضو فشاری تحت بارهای لرزه‌ای قرار می‌گیرد، مسئله ظرفیت جذب انرژی و شکل‌پذیری ستون اهمیت می‌یابد. در این ارتباط مقاومت‌سازی یا بهسازی آن عضو با افزایش شکل‌پذیری انجام می‌گیرد، از معایب این روش هزینه بالای آن، رفتار ترد شکن و مقاومت کم آن در برابر آتش‌سوزی می‌باشد.

در ادامه ضوابط طراحی ستون‌های بتنی بهسازی شده با الیاف مسطح پلاستیکی FRP آمده است که در این بخش برای یکسان‌سازی روابط با روابط ارائه شده در مبحث نهم مقررات ملی ساختمان ایران، واحد نیرو و طول، نیوتن و میلیمتر می‌باشد.

مقاوم‌سازی ستون‌های گرد کوتاه تحت فشار خالص

ضروری است قبل از تقویت با FRP، از اینکه ستون برای مقدار جدید نیروی فشاری N_u ، به صورت کوتاه باقی می‌ماند، اطمینان حاصل نمود. در غیر این صورت، روابط ارائه شده در این بخش قابل استفاده نبوده و باید اثر متقابل خمش و نیروی محوری مد نظر قرار گیرد.

الف - محصور شدگی

محصور شدگی از طریق اتصال ورقه‌های FRP که راستای الیاف آنها عمود بر محور ستون می‌باشد، فراهم می‌گردد. مقاومت

$$f_{cc} = f_c (1 + \alpha_{pc} \omega_w)$$

فشاری بتن محصور شده، f_{cc} ، از رابطه زیر بدست می‌آید.
که در آن:

f_{cc} : مقاومت فشاری بتن محصور شده بر حسب مگاپاسکال

f_c : مقاومت فشاری مشخصه بتن بر حسب مگاپاسکال

ω_w : نسبت حجمی مقاومت ورقه‌های FRP به مقاومت بتن

α_{pc} : ضریب عملکرد برای ستون گرد که به سختی و کرنش نهایی FRP، مقاومت بتن، کیفیت اجرا و چسبندگی بتن -

رزین - الیاف بستگی دارد. در حال حاضر مقدار $\alpha_{pc} = 1$ در نظر گرفته می‌شود.

برای محصورشدگی پیوسته در ارتفاع ستون، نسبت حجمی مقاومت مصالح FRP به مقاومت بتن براساس رابطه زیر تعریف می شود.

$$\omega_w = \frac{2f_{lfrp}}{\phi_c f_c}$$

که در آن:

f_{lfrp} : فشار محصور شدگی نهایی به سبب مقاومسازی با FRP بر حسب مگاپاسکال

f_c : مقاومت فشاری مشخصه بتن بر حسب مگاپاسکال

ω_w : نسبت حجمی مقاومت ورقه های FRP به مقاومت بتن

ϕ_c : ضریب جزیی ایمنی بتن (۰/۶) می باشد.

فشار محصورشدگی نهایی به سبب مقاوم سازی مقطع گرد با مصالح FRP، f_{lfrp} ، براساس رابطه زیر بدست می آید.

$$f_{lfrp} = \frac{2N_b \phi_{frp} f_{frpu} t_{frp}}{D_g}$$

که در آن:

N_b : تعداد لایه های تقویتی FRP

D_g : قطر خارجی ستون گرد بر حسب میلیمتر

f_{frpu} : مقاومت کششی نهایی مصالح FRP بر حسب مگاپاسکال

t_{frp} : ضخامت یک لایه تقویت کننده FRP بر حسب میلیمتر

ϕ_{frp} : ضریب جزیی ایمنی مصالح FRP

f_{lfrp} : فشار محصور شدگی نهایی به سبب مقاوم سازی با FRP بر حسب مگاپاسکال می باشد.

ضریب جزیی ایمنی مصالح FRP (ϕ_{frp}) از ضرب ۰/۸۵ در مقادیر جدول بدست می آید.

ضرایب کاهش محیطی برای مصالح FRP

شرایط محیطی	نوع الیاف و رزین	ضریب کاهش محیطی
شرایط محیطی ملایم	کربن-اپوکسی	۰/۹۵
	شیشه-اپوکسی	۰/۷۵
	آرامید-اپوکسی	۰/۸۵
شرایط محیطی متوسط و شدید	کربن-اپوکسی	۰/۸۵
	شیشه-اپوکسی	۰/۶۵
	آرامید-اپوکسی	۰/۷۵
شرایط محیطی بسیار شدید و فوق العاده شدید	کربن-اپوکسی	۰/۸۵
	شیشه-اپوکسی	۰/۵
	آرامید-اپوکسی	۰/۷

ب- محدودیت های محصورشدگی

اثر بخشی فشار محصورشدگی، f_{lfrp} ، به سطح شکل پذیری مورد انتظار بستگی دارد حداقل فشار محصورشدگی، f_{lfrp} ، توسط پوشش FRP باید ۴ مگاپاسکال باشد. حداکثر فشار محصور شدگی به منظور محدود کردن کرنش های محوری از رابطه

زیر بدست می آید.

$$f_{lfrp} \leq \frac{f_c}{2\alpha_{pc}} \left(\frac{1}{k_e} - \phi_c \right)$$

که در آن:

α_{pc} : ضریب عملکرد برای ستون گرد

f_c : مقاومت فشاری مشخصه بتن بر حسب مگاپاسکال

ϕ_c : ضریب جزئی ایمنی بتن (۰/۶)

f_{lfrp} : فشار محصور شدگی نهایی به سبب مقاوم سازی با FRP بر حسب مگاپاسکال

k_e : ضریب کاهش مقاومت برای در نظر گرفتن خروج از مرکزیت های غیرمنتظره می باشد که با توجه به آیین نامه بتن

ایران «آبا»، مقدار آن برابر ۰/۸ در نظر گرفته می شود.

پ- مقاومت در برابر بار محوری

بار محوری مقاوم نهایی، $N_{r \max}$ ، برای ستون گرد کوتاه محصور شده از رابطه زیر بدست می آید.

$$N_{r \max} = 0.8 (0.85 \phi_c f_{cc} (A_g - A_{st}) + \phi_s f_y A_{st}) \quad \text{که در آن:}$$

$N_{r \max}$: بار محوری مقاوم نهایی عضو فشاری بر حسب نیوتن

f_{cc} : مقاومت فشاری بتن محصور شده بر حسب مگاپاسکال

A_g : مساحت کل مقطع ستون بر حسب میلیمترمربع

A_{st} : سطح مقطع آرماتور طولی بر حسب میلیمترمربع

ϕ_c : ضریب جزیی ایمنی بتن (۰/۶)

ϕ_s : ضریب جزیی ایمنی فولاد (۰/۸۵)

f_y : مقاومت مشخصه فولاد بر حسب مگاپاسکال می باشد.

کرنش محوری نهایی در ستون های گرد محصور شده به مراتب بزرگتر از ستون های محصور نشده است . بنابراین کرنش در آرماتورهای فولادی طولی، ممکن است از کرنش تسلیم آنها بیشتر شود. افزایش مقاومت آرماتورهای فولادی به علت سخت شدگی مجدد در رابطه بالا لحاظ نشده است و تا زمانی که آرماتورهای طولی کمانش نکرده اند، حاشیه ایمنی فراهم می گردد . این افزایش مقاومت تابعی از کرنشهای محوری نهایی است.

ستون‌های مستطیلی کوتاه تحت فشار خالص

این بخش در مورد ستون‌های با نسبت ابعاد مقطع کمتر یا مساوی ۱/۵ و حداکثر بعد مقطع معادل ۹۰۰ میلیمتر کاربرد دارد.

در صورتی که شعاع انحنای گوشه ستون منجر به کاهش قابل ملاحظه‌ای از پوشش بتن و یا کمبود جزیی یا کلی یک یا چند آرماتور شود، باید مقاومت ستون با توجه به آن، کاهش یابد. به عنوان یک روش جایگزین می‌توان با ایجاد گوشته‌های بتنی مدور در وجوه ستون که به طور مناسبی به آن متصل شده‌اند، مقطع را به حالت دایره نزدیک کرد تا حداقل شعاع انحنای مورد نظر حاصل شود.

الف - محصور شدگی

$$f_{cc} = f_c (1 + \alpha_{pr} \omega_w)$$

مقاومت فشاری بتن محصور شده از رابطه زیر تعیین می‌شود.

که در آن:

f_c : مقاومت فشاری مشخصه بتن بر حسب مگاپاسکال

ω_w : نسبت حجمی مقاومت ورقه‌های FRP به مقاومت بتن

α_{pr} : ضریب عملکرد برای ستون با مقطع مستطیلی که به سختی و کرنش نهایی مصالح FRP، مقاومت بتن، کیفیت

اجرا و چسبندگی بتن - رزین - الیاف بستگی دارد. در حال حاضر مقدار α_{pr} برابر واحد در نظر گرفته می‌شود.

برای محصورشدگی پیوسته در ارتفاع ستون نسبت حجمی مقاومت به صورت رابطه زیر تعریف می شود.

که در آن:

$$\omega_w = \frac{f_{lfrp}}{\phi_c f_c}$$

f_{lfrp} : فشار محصور شدگی نهایی به سبب مقاوم سازی با FRP بر حسب مگاپاسکال

f_c : مقاومت فشاری مشخصه بتن بر حسب مگاپاسکال

ϕ_c : ضریب جزیی ایمنی بتن (۰/۶)

ω_w : نسبت حجمی مقاومت ورقه های FRP به مقاومت بتن می باشد.

فشار محصورشدگی به سبب مقاوم سازی یک مقطع مستطیلی با مصالح FRP مطابق رابطه زیر محاسبه می گردد.

$$f_{lfrp} = \frac{2N_b \phi_{frp} E_{frp} \varepsilon_u t_{frp} (b + h)}{bh}$$

که در آن:

$$f_{lfrp} = \frac{2N_b \phi_{frp} E_{frp} \varepsilon_u t_{frp} (b + h)}{bh}$$

N_b : تعداد لایه‌های تقویتی FRP

E_{frp} : مدول الاستیسیته مصالح FRP بر حسب مگاپاسکال

b : عرض مقطع بر حسب میلی‌متر

h : طول کل مقطع بر حسب میلی‌متر

t_{frp} : ضخامت یک لایه تقویت کننده FRP بر حسب میلی‌متر

ϕ_{frp} : ضریب جزیی ایمنی مصالح FRP که از ضرب ۰/۸۵ در مقادیر جدول ۲-۵-۱ بدست می‌آید

f_{lfrp} : فشار محصور شدگی نهایی به سبب مقاومسازی با FRP بر حسب مگاپاسکال می‌باشد.

کرنش مصالح FRP برای محصور شدگی غیرپیش تنیده تا حداکثر نسبت ابعاد مقطع ۱/۵، برابر $\varepsilon_{frp} = 0.002$ در نظر گرفته

می‌شود.

اثر بخشی فشار محصور شدگی در مقاطع مستطیلی به مراتب کمتر از ستون‌های با مقطع دایره است.

ب- محدودیت‌های محصورشدگی

افزایش مقاومت به سبب محصورشدگی در ستون‌های مستطیلی نسبت به ستون‌های گرد خیلی کمتر است. در نتیجه محدودیت‌های حداقل و حداکثر فشار محصورشدگی برابر ستون‌های مستطیلی وجود ندارد، زیرا فشار محصورشدگی قابل دستیابی که به میزان شکل‌پذیری بستگی دارد در ستون‌های مستطیلی محدود می‌باشد.

پ- مقاومت در برابر بار محوری

بار محوری مقاوم نهایی، $N_{r \max}$ ، برای ستون گرد کوتاه محصور شده از رابطه زیر بدست می‌آید.

$$N_{r \max} = 0.8(0.85\phi_c f_{cc} (A_g - A_{st}) + \phi_s f_y A_{st})$$

تقویت برشی برای اعضای فشاری

الف- ظرفیت برشی

مقاومت برشی نهایی مقطع، V_r ، از رابطه زیر بدست می آید.

$$V_r = V_c + V_s + V_{frp}$$

که در آن:

V_r : مقاومت برشی نهایی مقطع بر حسب نیوتن

V_c : مقاومت برشی نهایی تامین شده توسط بتن بر حسب نیوتن

V_s : مقاومت برشی نهایی تامین شده توسط آرماتور برشی بر حسب نیوتن

V_{frp} : مقاومت برشی نهایی تامین شده توسط مصالح FRP بر حسب نیوتن می باشد.

$$V_r \leq V_c + 0.8\phi_c \sqrt{f_c} b_w d$$

که در آن:

V_r : مقاومت برشی نهایی مقطع بر حسب نیوتن

$$V_r \leq V_c + 0.8\phi_c \sqrt{f_c} b_w d$$

حداکثر مقدار V_r

V_c : مقاومت برشی نهایی تامین شده توسط بتن بر حسب نیوتن

f_c : مقاومت فشاری مشخصه بتن بر حسب مگاپاسکال

ϕ_c : ضریب جزیی ایمنی بتن (۰/۶)

b_w : پهناى جان بر حسب میلیمتر

d : فاصله دورترین تار فشاری تا مرکز سطح فولاد کششی بر حسب میلیمتر می‌باشد.

در مورد ستون‌های گرد، عبارت $b_w d$ با مساحت هسته بتنی ستون که از پشت تا پشت خاموت‌ها A_c می‌باشد، جایگزین می‌شود.

ب- محدودیت‌های محصورشدگی

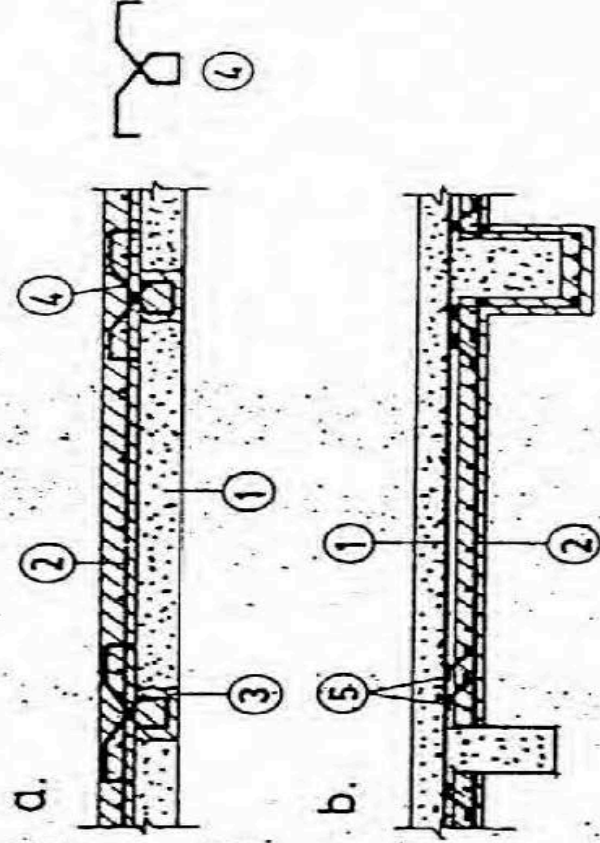
محدودیت‌های محصورشدگی همانند محدودیت‌های ستون‌های گرد و مستطیلی است.

تقویت دال بتن آرمه

روشهای تقویت دال

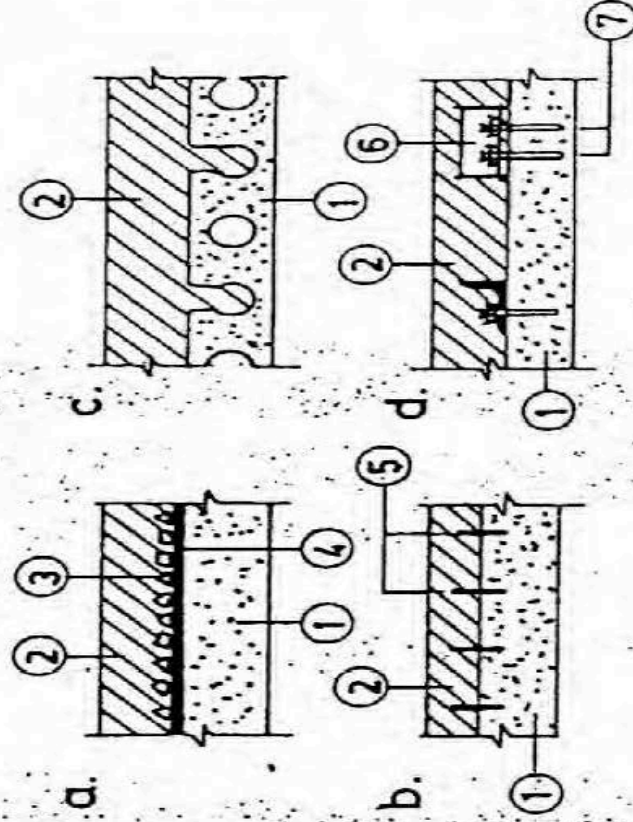
- ▶ اضافه کردن ضخامت (از پایین یا از بالا)
- ▶ اضافه کردن تیرک فولادی
- ▶ اضافه کردن نوار فولادی
- ▶ اضافه کردن نوار FRP

افزایش ضخامت از پایین یا بالا

- 1 - existing slab
- 2 - added reinforcement
- 3 - doveI
- 4 - anchoring bent bars
- 5 - welded connecting bars

Fig. 6.23

- 1 - existing slab; 2 - new slab; 3 - sand corner; 4 - epoxy glue;
- 5 - epoxied bolts; 6 - angle profile; 7 - anchor bolts or shoot nails

Fig. 6.24

تقویت دال با اضافه کردن نوار فولادی

Criteria for strengthening by external plating

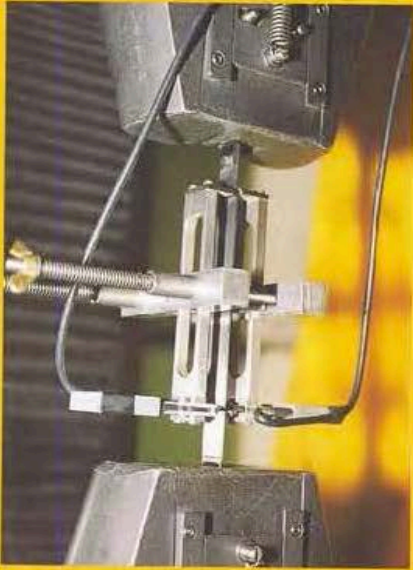

- ▲ No drastic increase in structural member dimensions
- ▲ Minimal works to existing load-bearing structure
- ▲ Short contract times
- ▲ Economic method

تقویت دال با اضافه کردن نوار فولادی

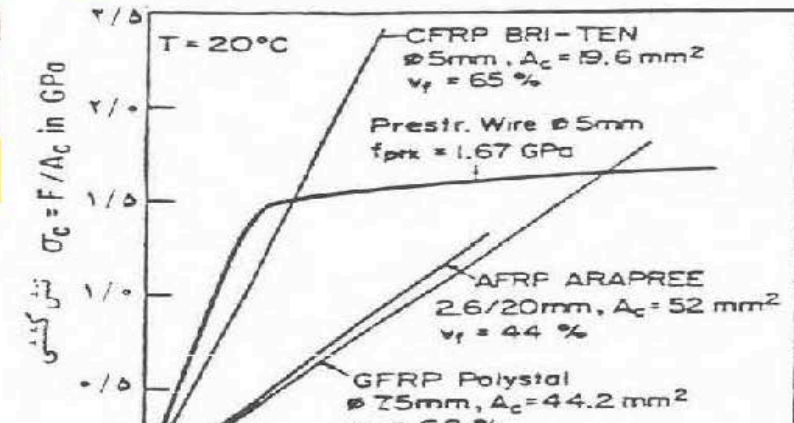
Quality testing, example of Sika CFRP strips

The Sika CFRP sample

Sample after loading with failure load

دال ها عملاً وظیفه تحمل بارهای قائم را دارا می باشند ولی چون عملکرد دیافراگم افقی را نیز دارند، باید با اعضای مقاوم جانبی سازه اتصال داشته و از سختی و مقاومت کافی برخوردار باشند.

انواع راهکارهای تقویت دال

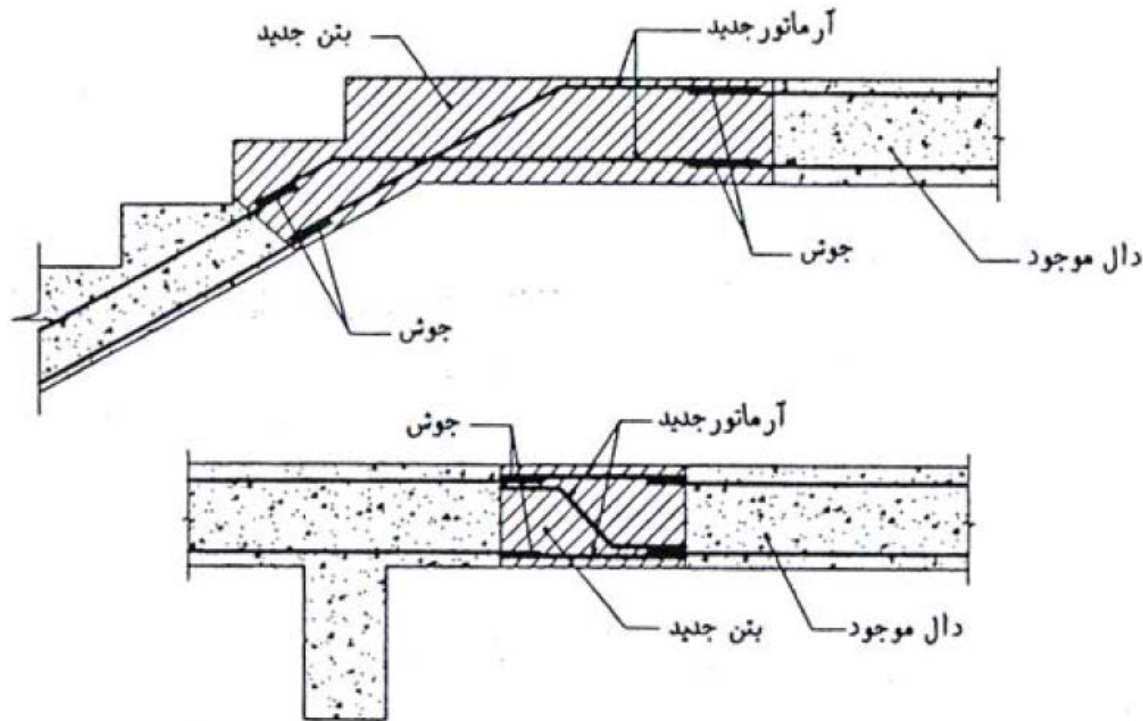
- ۱- تعمیر موضعی،
- ۲- افزایش ضخامت دال (از بالا یا پایین)،
- ۳- اضافه کردن تیرک فولادی،
- ۴- اضافه نمودن نوارهای فولادی در وجوه دال،
- ۵- استفاده از مصالح FRP در وجوه دال،
- ۶- مقاوم سازی اتصال دال به دیوار برشی،
- ۷- بهبود عملکرد دیافراگمی دال.

تقویت دال

تعمیر موضعی

برای تعمیر ترک های موجود در بتن، مواد پلیمری اپوکسی یا دوغاب سیمان را می توان در داخل ترکها تزریق نمود.

برای خوردشدگی بتن و کمانش و شکست میلگردها باید از راهکارهای تعویض استفاده نمود.

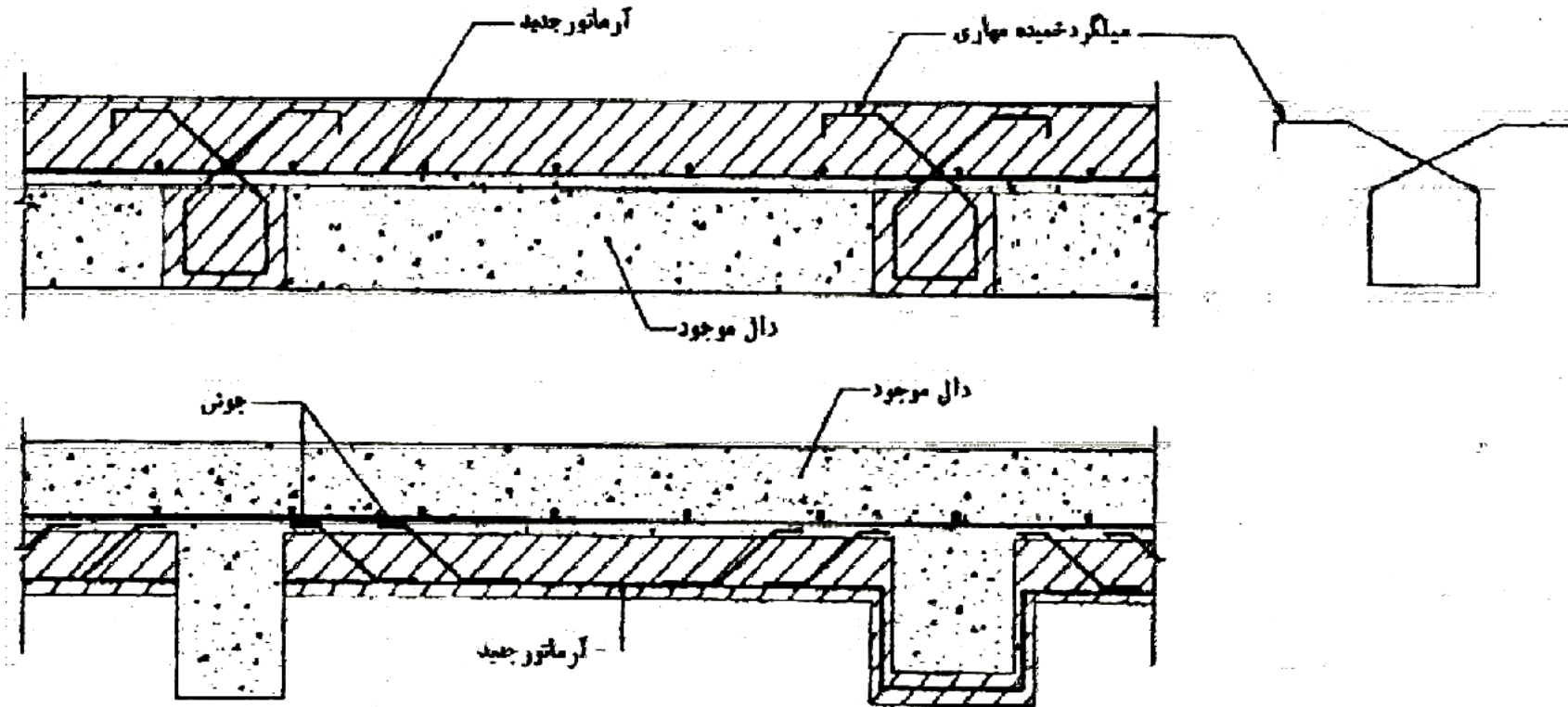

بدین گونه که بعد از جدا نمودن مصالح آسیب دیده، آرماتورهای جدید جایگذاری و به آرماتورهای موجود جوش می گردند. مشخصات بتن جدید باید شبیه به بتن موجود باشد. در مکان هایی که خوردگی شدید باشد، آرماتورهای جدید جایگذاری شده نباید نو و بدون خوردگی باشند، چرا که آرماتورهای جدید و قدیم با یکدیگر تشکیل پیل الکتریکی می دهند که این امر منجر به خوردگی شدید آرماتورها میگردد.

افزایش ضخامت دال

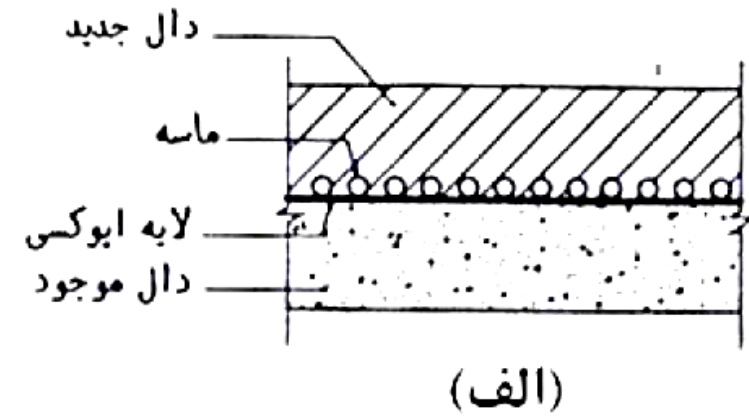
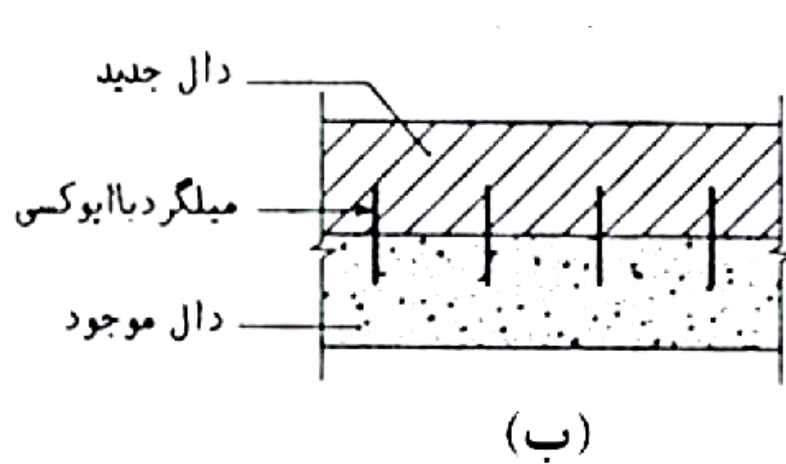
در مواردی که مقاومت و سختی دال کم باشد، با افزایش ضخامت آن می توان این عیب را رفع نمود. بتن و میلگردهای جدید بر روی سطح و یا زیر دال موجود می تواند اجرا گردد.

برای یکپارچه نمودن دال موجود با بتن مسلح جدید، بکارگیری وصله برشی لازم است .
 برای اجرای وصله برشی مناسب می توان رو شهای زیر را بکار برد:

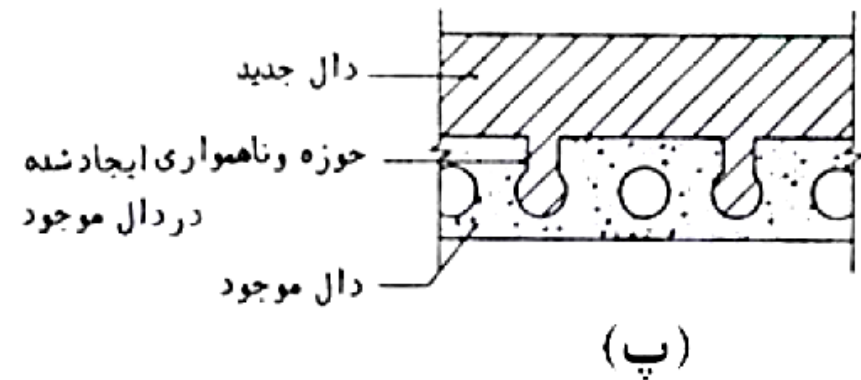
۱- سطح زیر، که با خرده سنگ و چسب اپوکسی ایجاد شده باشد

۲- میلگرد میخچه ای فولادی

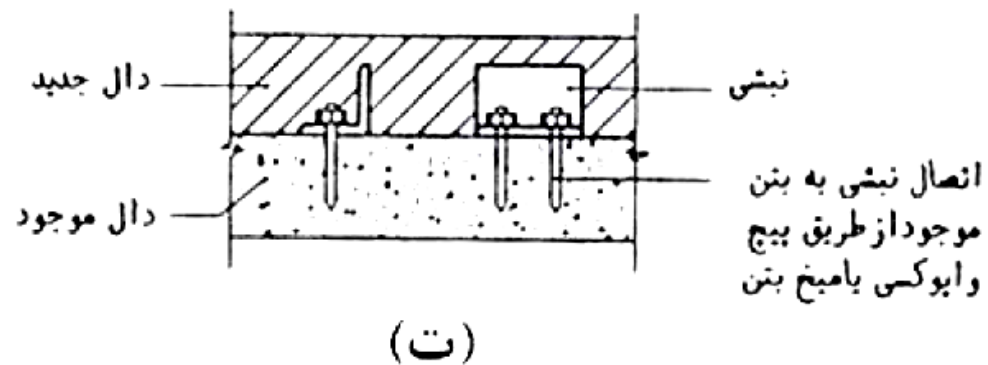

۳- بتن های اضافی که در داخل فضاها
خالی ایجاد شده در دال اصلی قلاب می
شوند

۴- پروفیل نبشی که با میخچه فلزی اجرا
می شود و میخچه ها با چسب اپوکسی یا
بصورت رول پلاک به بتن قدیم متصل می
شود.

اضافه کردن تیرک فولادی

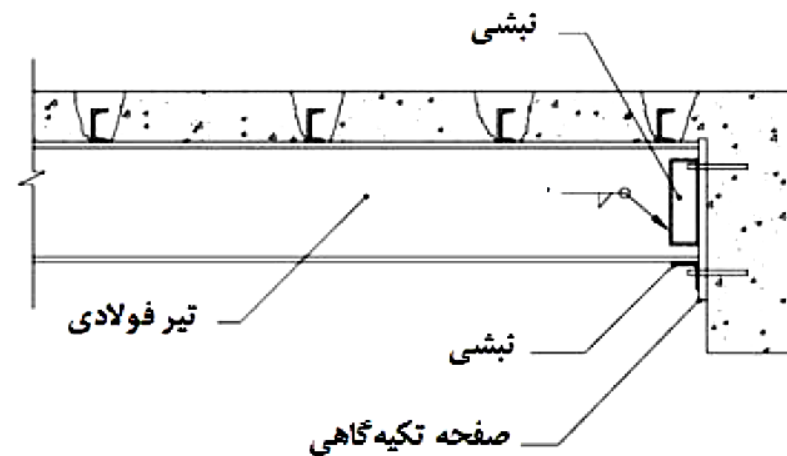
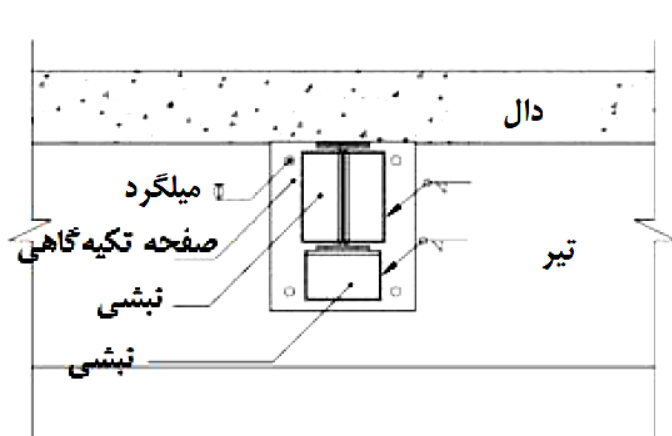
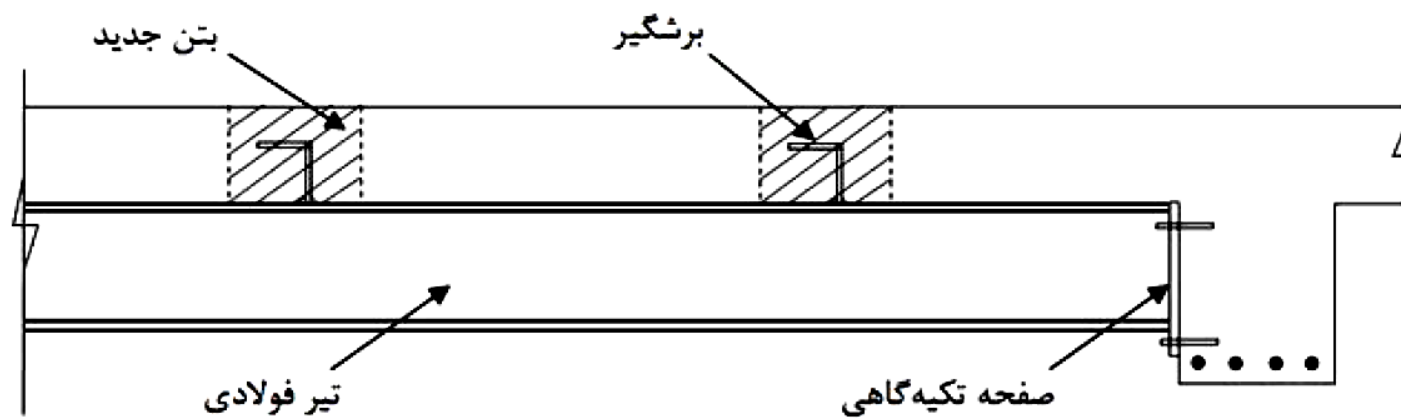
از روش های سنتی و بسیار موثر تقویت دال، اضافه نمودن تیرک فولادی میباشد. از مزایای آن میتوان به سادگی اجرا، عدم افزایش وزن دال، افزایش ارتفاع موثر دال، کاهش ارتعاش کف، ایجاد خیز معکوس برای رفع افتادگی و افزایش سختی دیافراگم کف اشاره نمود.

مراحل اجرای تیرک فولادی مطابق زیر می باشد:

- ۱- نصب صفحه تکیه‌گاهی برای اجرای تیرک فلزی.
- ۲- نصب تیرک فلزی در محل.
- ۳- جک زدن زیر تیرک بطوریکه آنرا محکم به دال بچسباند و حتی خیز اولیه‌ای در دال ایجاد نماید. در این حالت باربرداری کامل یا ناقص از دال صورت می‌گیرد.
- ۴- نصب اتصالات برشگیر و بتن ریزی در اطراف آن.
- ۵- تکمیل اتصال تکیه‌گاهی تیرک.

جزئیات اجرایی تیرک فولادی

اضافه نمودن نوارهای فولادی

یکی دیگر از روش های افزایش مقاومت دال، اضافه نمودن ورق های فولادی از طریق چسباندن و یا بولت کردن آنها در وجوه افقی دال می باشد.

بر خلاف روش افزایش ضخامت دال، این روش منجر به افزایش وزن سازه نمی گردد و همچنین مشکلاتی را که روش مقاوم سازی با تیر فولادی برای معماری ساختمان ایجاد می نماید، ندارد. زیرا ضخامت ورق فولادی نسبت به ارتفاع تیرک فولادی بسیار کم می باشد.

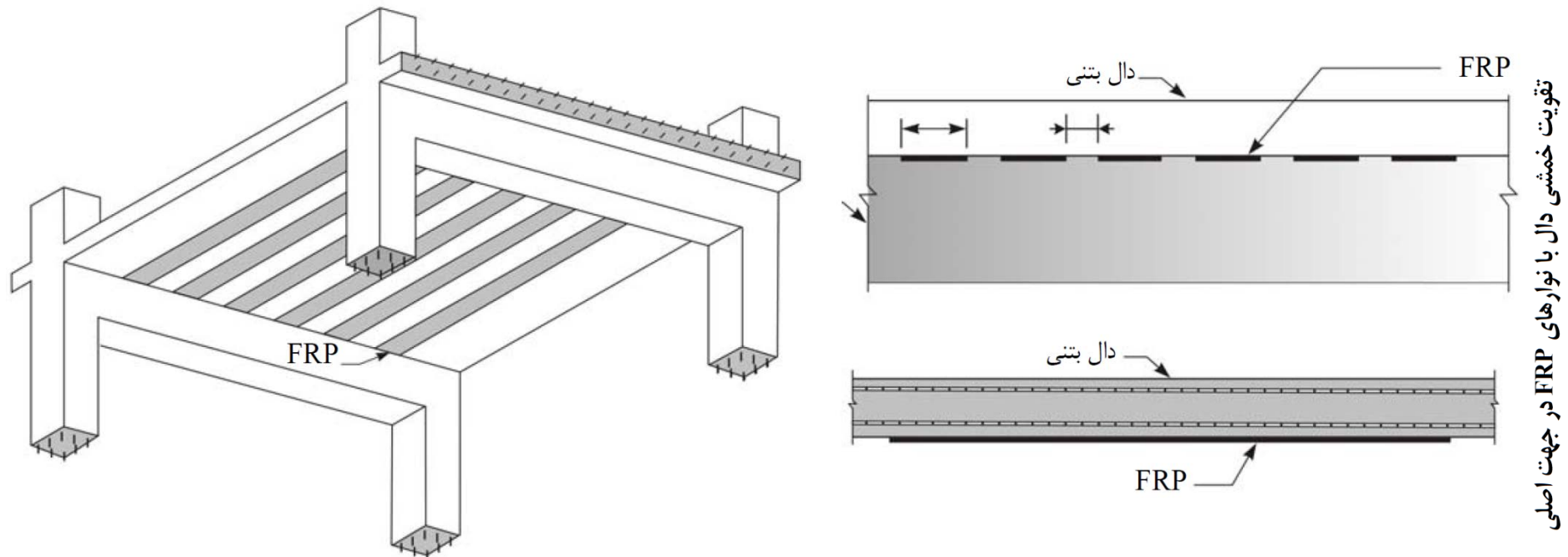

FRP

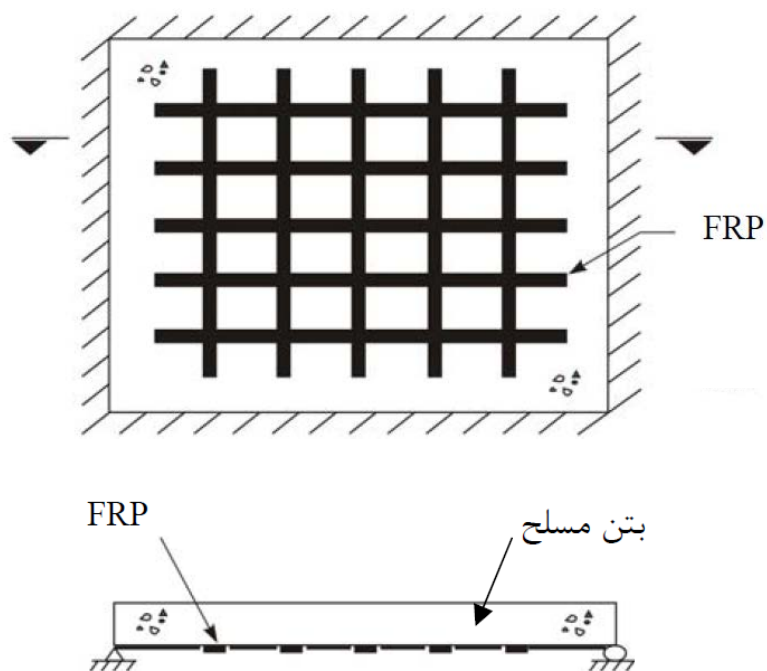
استفاده از مصالح FRP

از دیگر راه‌های تقویت خمشی دال‌ها بطور موضعی، استفاده از مصالح FRP می‌باشد. بکارگیری مصالح پلیمری مسلح شده با الیاف بجای مصالح سنتی و شیوه‌های موجود روشی است که امروزه در دنیا متداول می‌باشد. مصالح FRP ضمن سبکی از مقاومت کششی بالایی برخوردار می‌باشند. با وجود قیمت بالای مصالح FRP، نحوه اجرای آن بسیار آسان و ارزان می‌باشد. برای مقاوم‌سازی دال‌ها، مصالح مرکب FRP را می‌توان بصورت نوارها و یا صفحاتی بر روی سطوح تحت کشش اجرا نمود.

دالهای یک طرفه با تکیه گاه ساده را می توان با چسباندن نوارها یا صفحات FRP در سطوح تحتانی آنها و در راستای طولی، مقاوم سازی نمود.

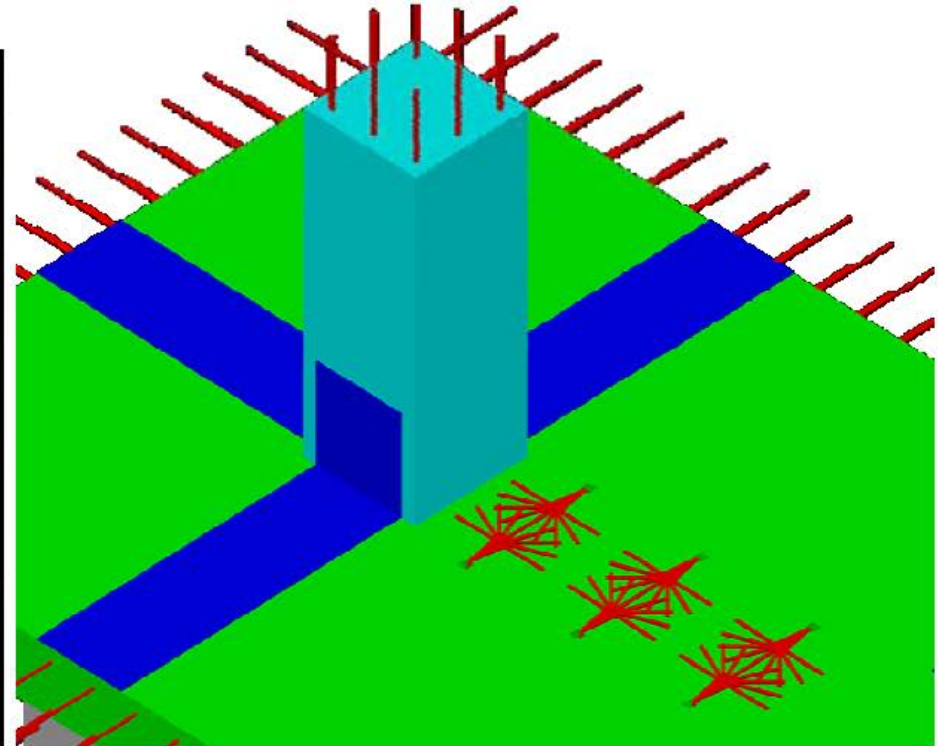
در دال های دو طرفه مقاوم سازی با نوارهای FRP در هر دو جهت صورت می گیرد. البته اگر دال دارای تکیه گاه گیردار باشد، نوارهای FRP را باید در قسمت فوقانی دال نیز اجرا نمود.

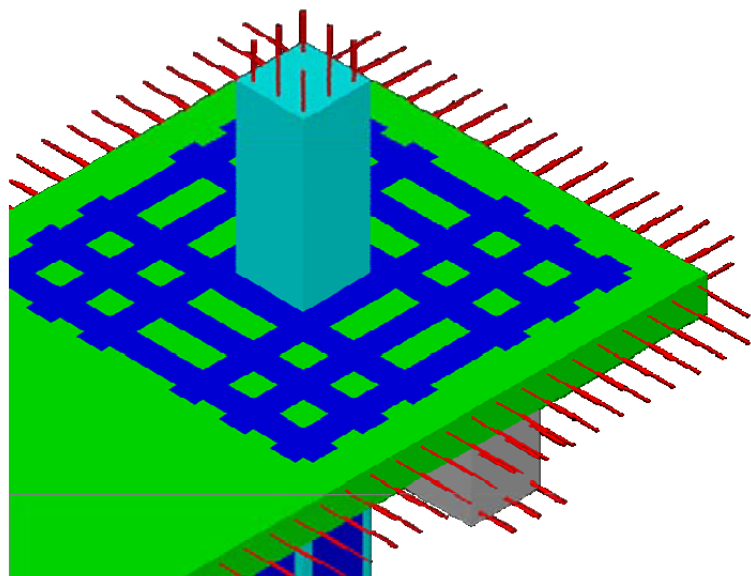
تقویت دال با نوارهای FRP در دو جهت

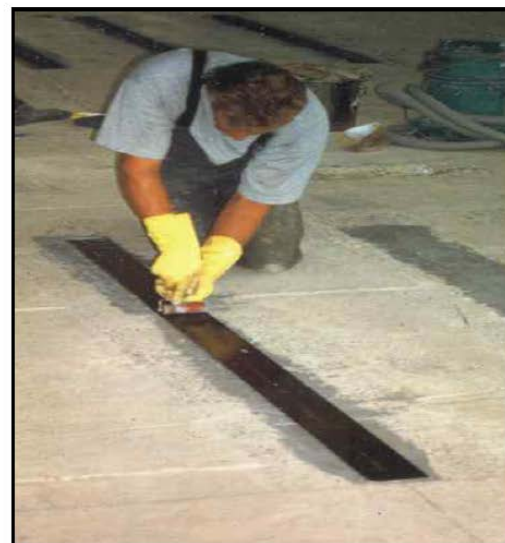
در صورت وجود تکیه گاه گیردار در لبه های دال و ایجاد لنگر منفی در مقطع آن، می توان از نوارهای FRP در وجه فوقانی دال استفاده نمود.

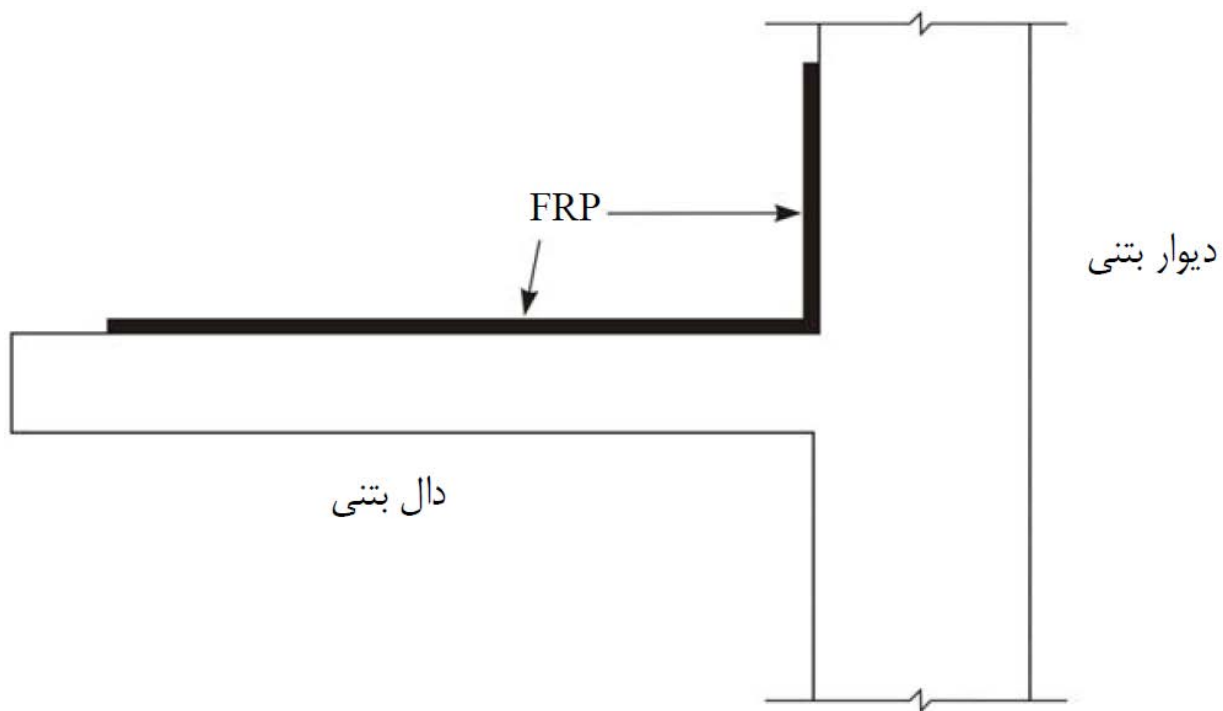
تقویت دال با استفاده از نوارهای FRP در نواحی لنگر منفی

مقاوم سازی دال در لنگرهای منفی بوسیله FRP

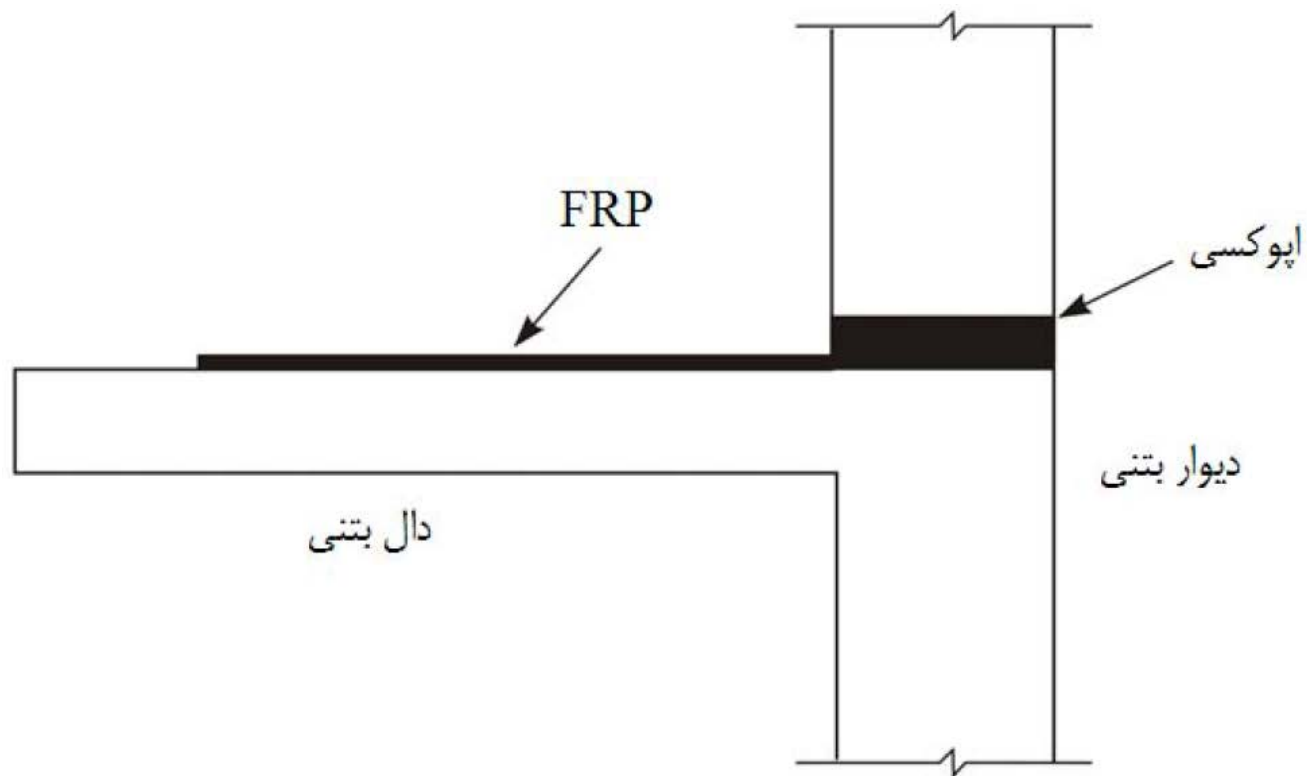
در دال‌هایی که بصورت طره‌ای به دیوار برشی متصل شده باشند، برای مهاربندی و مقاوم‌سازی اتصال دال به دیوار برشی می‌توان نوار یا صفحه FRP را تا قسمتی از سطح دیوار بالا برده تا به آن چسبانده شود

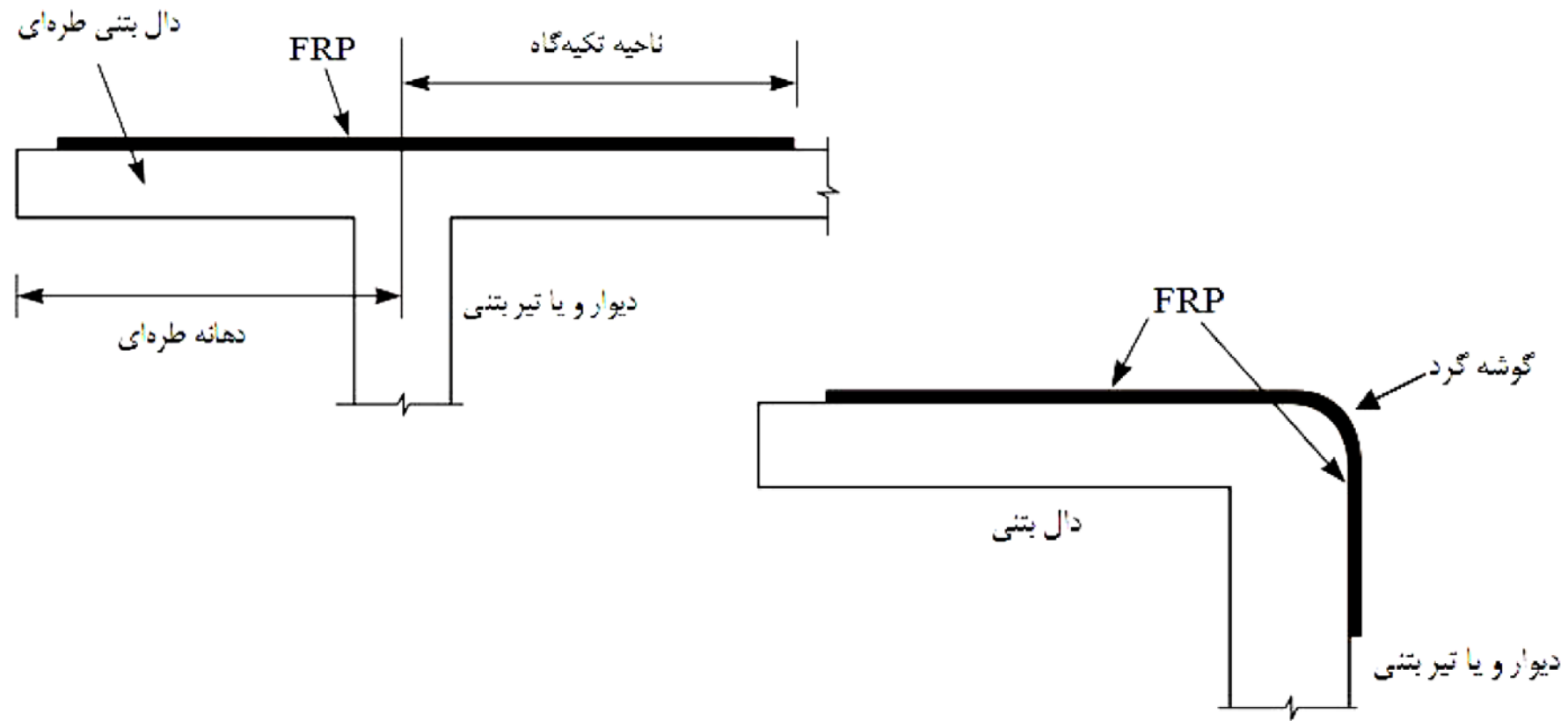
تأمین طول مهاربندی با امتداد FRP به روی دیوار

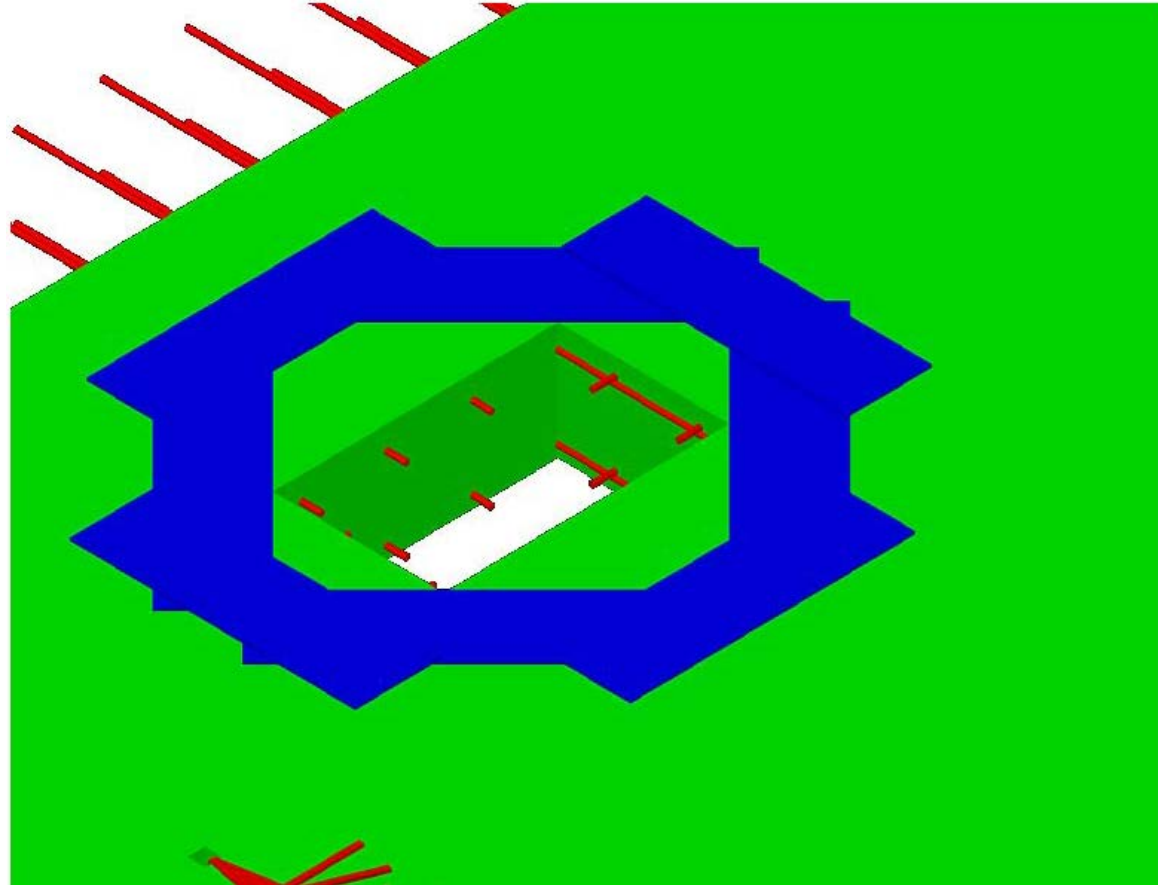
راه موثرتر برای مهاربندی قسمت های طره ای، هدایت نوارهای FRP به درون سوراخ هایی است که از قبل در دیوار تعبیه شده باشد

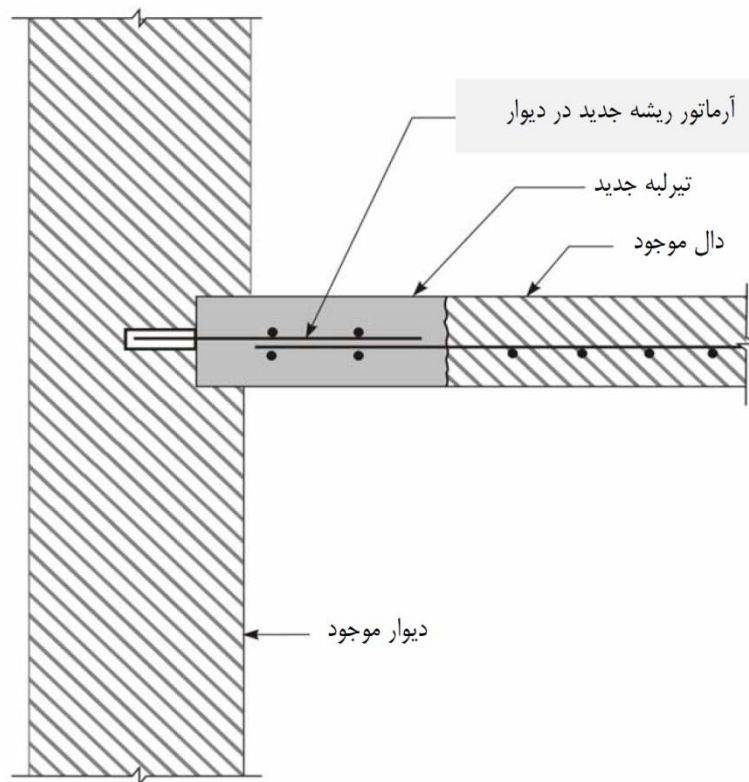
سایر روش‌های تأمین طول مهارری با امتداد FRP روی دال‌ها

تقویت اطراف بازشوهای دال با FRP

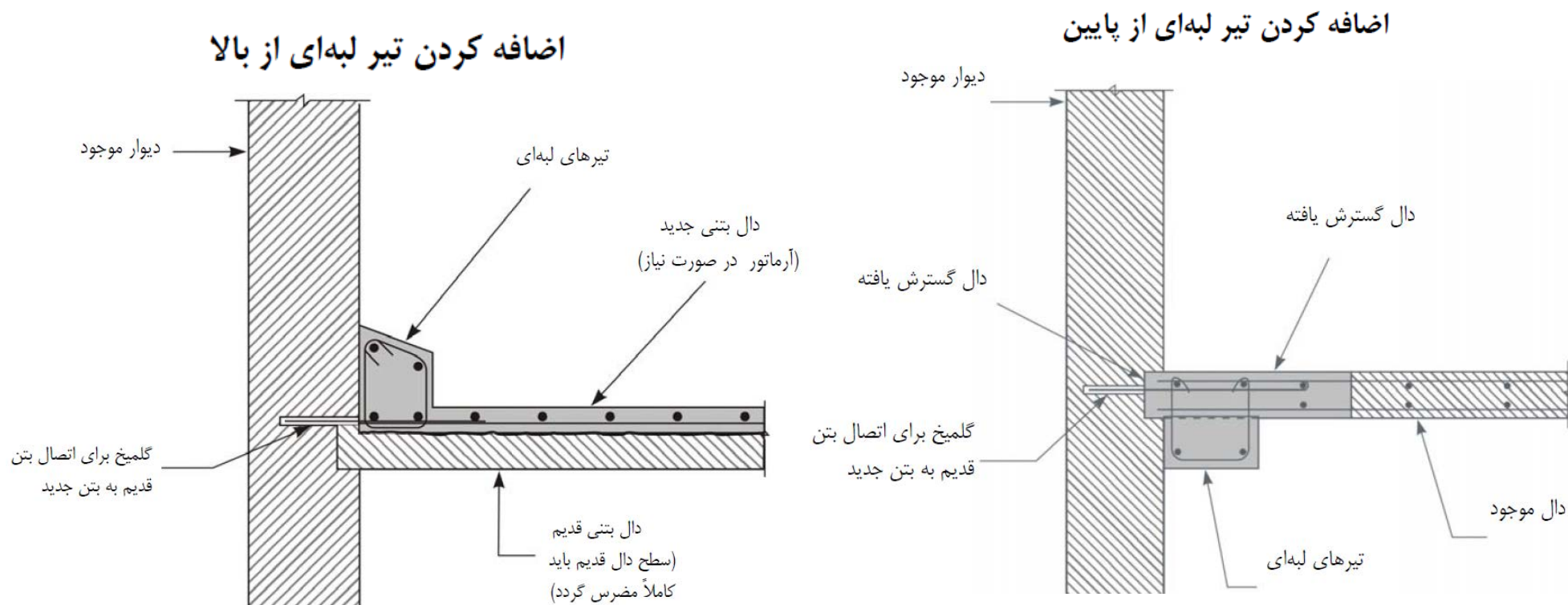
آسیب های دال بیشتر در قسمت های نامنظم آن، مانند محل اتصال دال به دیوار برشی مشاهده می شوند. از سویی بدلیل اینکه دال ها باید به عنوان دیافراگم افقی با تمام المان های مقاوم جانبی نیز اتصال داشته باشند، لذا وجود اتصالی قوی بین دال و دیوار برشی ضروری است. بهسازی اتصال دال به دیوار را می توان به کمک میلگردهای اتصال (میلگرد ریشه) انجام داد.

پس از ایجاد شکاف در دال و قسمت هایی از دیوار، سوراخ هایی در دیوار تعبیه می گردند به گونه ای که بتوان میلگردهای ریشه را از طریق این سوراخ ها توسط چسب اپوکسی به دیوار متصل نمود. سپس شکاف موجود با بتن قوی منبسط شونده ای پر می گردد تا از عملکرد صحیح اتصال اطمینان حاصل گردد.

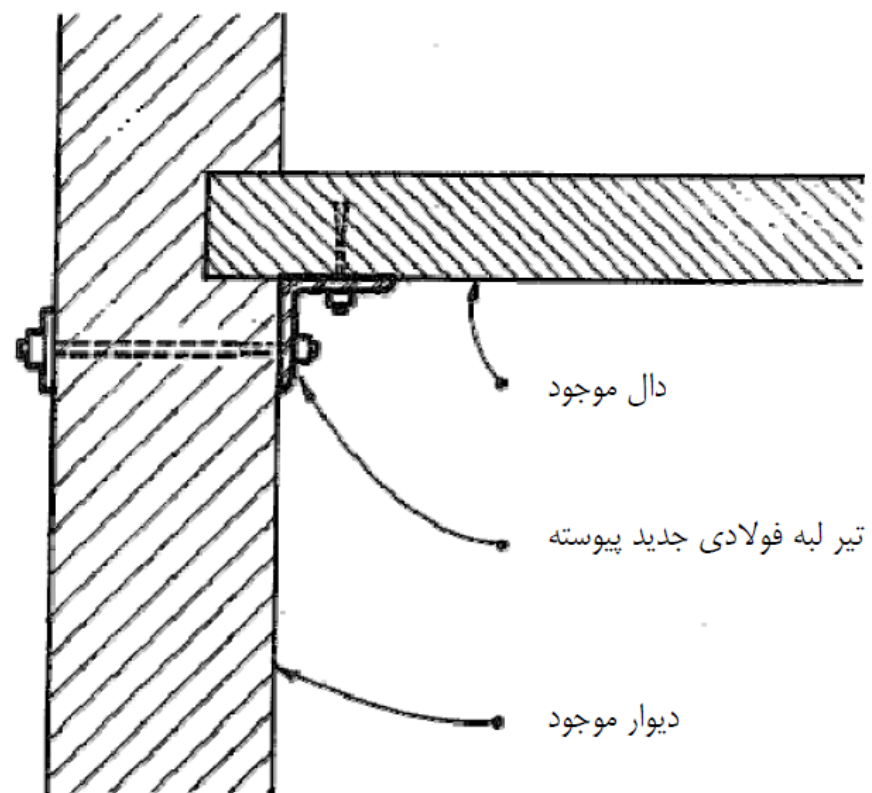
مقاوم سازی اتصال دال به دیوار برشی

یکی دیگر از روشهای تقویت اتصال دال به دیوار برشی اضافه کردن تیرهای لبه ای و تقویت در نواحی مرزی می باشد. در این روش می توان قسمت مرزی دال و دیوار را تخریب و با کاشت آرماتور، تیرهای لبه ای ایجاد نمود. تیر لبه ای را می توان در قسمت فوقانی دال و یا تحتانی آن اجرا نمود.

مقاوم سازی اتصال دال به دیوار برشی

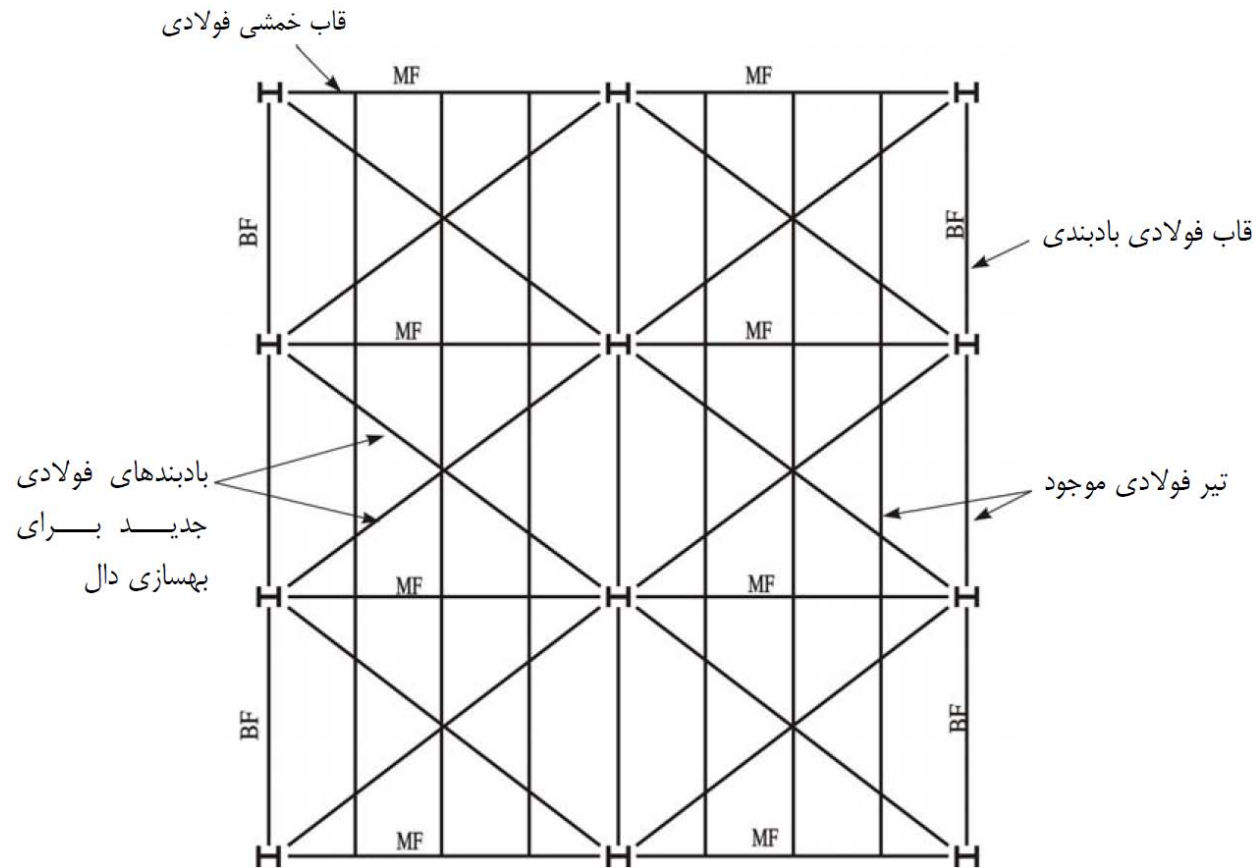
روش دیگر برای مقاوم سازی اتصال دال به دیوار برشی، پیچ نمودن نبشی در محل تماس دال با دیوار می باشد. این روش برای سیستم مه‌های پیش ساخته نیز بسیار مناسب می باشد

بهبود عملکرد دیافراگمی دال

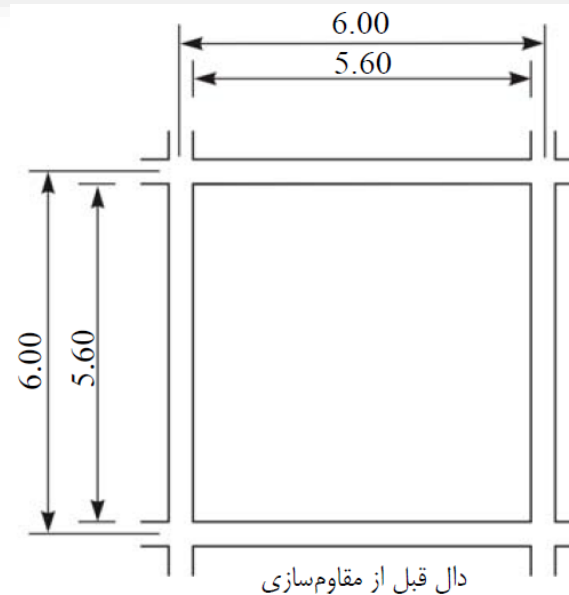
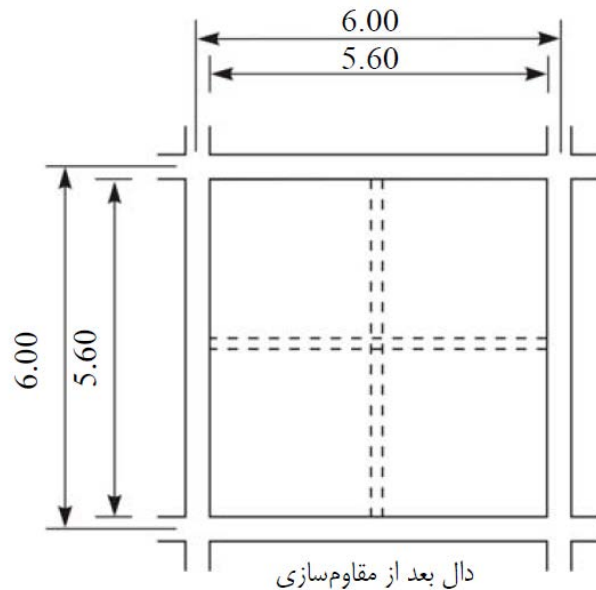
دال ها علاوه بر تحمل بار قائم، وظیفه انتقال بارهای جانبی را نیز بر عهده دارند. بدین منظور می توان راهکارهایی مانند اضافه نمودن مهاربند افقی برای اصلاح سختی دیافراگم و یا بهسازی بازشوهای موجود در دال را بکار گرفت.

مثال:

دالی با چشمه ۶×۶ متر و با ضخامت ۱۵ سانتیمتر از چهار طرف پیوسته می‌باشد. این دال برای بار مرده ۶۰۰ و بار زنده ۲۰۰ کیلوگرم بر متر مربع طراحی شده است. با تغییر کاربری بار زنده آن به ۷۵۰ کیلوگرم بر متر مربع افزایش یافته است. مطلوب است ارائه طرح تقویت برای دال:

$$f_c' = 200 \frac{kg}{cm^2}, F_y = 4000 \frac{kg}{cm^2}$$

کنترل ضخامت:

$$h = \frac{P}{160} = 2 \times (2 \times 5600) \frac{1}{160} = 140mm$$
$$h = 150mm$$

$$\text{بار مرده} = 1.25 \times 600 = 750 \text{ kg} / \text{m}^2$$

$$\text{بار زنده} = 1.50 \times 200 = 300 \text{ kg} / \text{m}^2$$

$$W_u = 1050 \text{ kg} / \text{m}^2$$

$$m = \frac{5.60}{5.60} = 1.0$$

$$M^- = 0.045 \times 1050 \times 5.60^2 = 1480 \text{ kg} - \text{m} / \text{m}$$

$$M_D^+ = 0.018 \times 750 \times 5.60^2 = 423 \text{ kg} - \text{m} / \text{m}$$

$$M_L^+ = 0.027 \times 300 \times 5.60^2 = 254 \text{ kg} - \text{m} / \text{m}$$

$$M_u^+ = 680 \text{ kg} - \text{m} / \text{m}$$

تعیین بارگذاری:

تعیین لنگرهای طراحی:

لنگر منفی در لبه ممتد دال:

لنگر مثبت:

طراحی میلگردها:

ظرفیت خمشی حداکثر دال با ضخامت ۱۵۰ میلیمتر:

$$d = 150 - 30 = 120 \text{ mm}$$

$$b = 1000 \text{ mm}$$

$$\rho_{\max} = 0.6 \times 0.85 \times \frac{20}{400} \times \frac{600}{600 + 400} = 0.0153 \Rightarrow M_{r_{\max}} = 5560 \text{ kg} - \text{m} / \text{m}$$

به فولاد فشاری احتیاج نیست.

محاسبه فولاد حداقل:

$$A_{s_{\min}} = 0.0018 \times 10^3 \times 150 = 270 \text{ mm}^2 / \text{m}$$

$$M^- = 1480 \text{ kg} - \text{m} / \text{m} \Rightarrow A_s = 386 \text{ mm}^2$$

$$USE \Phi 10 @ 200 = 392 \text{ mm}^2 / \text{m}$$

$$M^+ = 680 \text{ kg} - \text{m} / \text{m} \rightarrow A_s = 171 < A_{s_{\min}}$$

$$USE \Phi 10 @ 300 = 261 \text{ mm}^2 / \text{m}$$

سطح مقطع فولاد مورد نیاز:

تقویت دال برای افزایش بار زنده:

بار زنده دال از ۲۰۰ کیلوگرم بر متر مربع به ۷۵۰ کیلوگرم بر متر مربع افزایش یافته است، بنابراین خواهیم داشت.

$$Q_D : 1.25 \times 600 = 750 \text{ kg} / \text{m}^2$$

$$Q_L : 1.50 \times 750 = 1125 \text{ kg} / \text{m}^2$$

$$Q_u = 1875 \text{ kg} / \text{m}^2$$

با توجه به عدم کفایت دال برای بار فوق، تصمیم به استفاده از شبکه فولادی برای تقویت دال شده است. طراحی این دال به دو روش مدل کامپیوتری و دستی انجام می‌شود.

الف : تحلیل کامپیوتری و استفاده از عمل مرکب تیر فولادی و دال

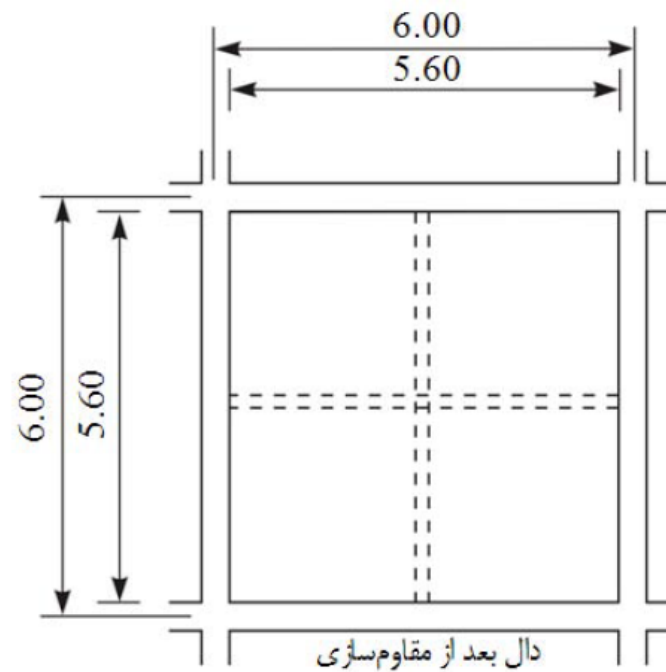
$$M_{\max} = 3.50 \text{ ton} - m \quad (\text{با استفاده از نتایج مدل کامپیوتری})$$

بار وارد بر تیر فلزی:

$$F_b = 1440 \text{ kg} / \text{cm}^2$$

$$S = 3.50 \times 10^5 / 1440 = 243 \text{ cm}^3$$

$$\text{IPE 220} : S = 252 \text{ cm}^3$$

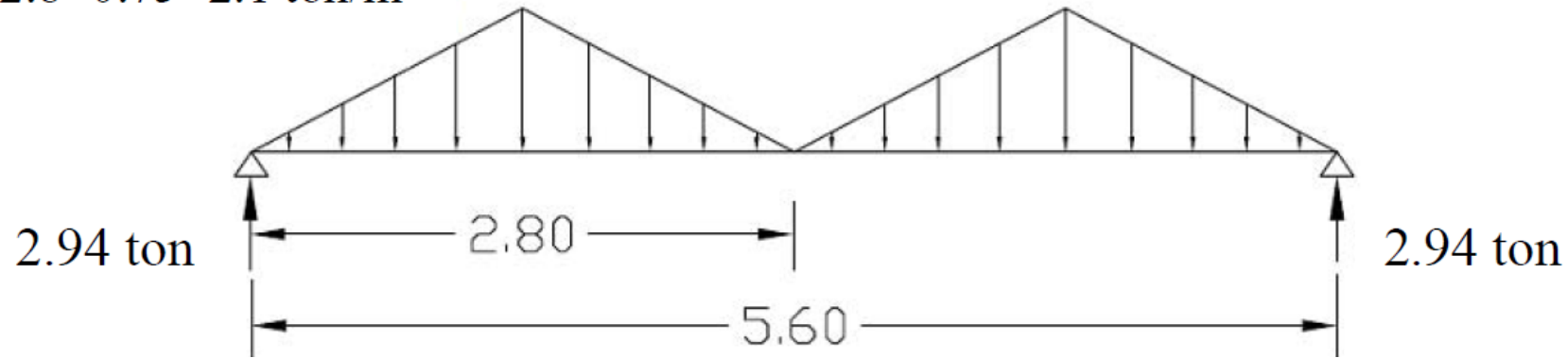

ب : روش دستی : (بصورت غیرمرکب)

فرض می شود تمام بار زنده به تیرک فولادی اعمال گردد.

$$2.8 \times 0.75 = 2.1 \text{ ton/m}$$

$$M_{CL} = 2.94 \times 2.8 - 2.94 \times \frac{2.8}{2} = 4.116 \text{ ton} - m$$

$$S = \frac{4.116 \times 10^5}{1440} = 286 \text{ cm}^3$$

$$IPE 240 : S = 324 \text{ cm}^3$$

دال های بتنی

تقویت دال

همانطور که ملاحظه می‌شود این تیر فقط برای اضافه بار زنده طراحی شده است. چند ایراد می‌توان بر آن گرفت:

۱- معلوم نیست بار زنده قدیمی در روی دال مؤثر باشد. بنابراین احتیاط حکم می‌کند که در طراحی تیر تمام بار زنده منظور

گردد. در این حالت با کمی دقت در روش محاسبات IPE240 جوابگو خواهد بود.

۲- بار مرده از قبل روی دال مؤثر است بنابراین می‌توان ادعا کرد که به تیر فولادی اعمال نمی‌شود. اگر در هنگام اجرای تیر

فولادی به کمک جک تیر و دال را قدری محدب نماییم، ممکن است این ایراد به طرح وارد گردد که تیر فولادی باید

قسمتی از بار مرده را نیز تحمل نماید در این حالت عملکرد مرکب نیز قابل استفاده است. در تمام حالات باید تیرهای

محیطی برای اثر بار متمرکز تیر فولادی کنترل گردند.

تقویت تیرهای بتنی

- ▶ تقویت با زره فولادی
- ▶ تقویت با زره بتن مسلح
- ▶ استفاده از مصالح FRP
- ▶ پیش تنیدگی خارجی برای تقویت تیرها

تقویت تیر

تیرها عموماً بصورت افقی و یا شیبدار در سازه قرار می‌گیرند و بارهای قائم وارده بر محور خود را به ستون‌ها منتقل می‌نمایند. در سازه‌های با قاب خمشی، تیرها علاوه بر تحمل بارهای ثقلی باید بارهای جانبی ناشی از زلزله را نیز تحمل نمایند.

در زلزله‌های شدید ستون‌ها نباید آسیبی ببینند و مفصل‌های خمیری خمشی و برشی باید به تیرها و یا بادبندها منتقل شوند. بدین منظور به هنگام مقاوم‌سازی، همواره تیر مقاوم‌سازی شده نباید قویتر از ستون متصل به آن باشد.

معایب تیرها بر اثر طراحی نادرست، جزئیات ناقص، ساخت نامناسب و کیفیت پایین مصالح می‌باشد.

- عوامل مؤثر در انتخاب طرح مقاوم‌سازی تیر
- میزان دسترسی به تیر در محل (دسترسی به کل محیط تیر)،
- وضعیت بارهای وارده (بارهای یکنواخت، بارهای متناوب و رفت و برگشتی)؛
- میزان افزایش مقاومت برشی و خمشی مورد نیاز،
- دسترسی به انواع مصالح برای مقاوم‌سازی،
- ملاحظات اقتصادی.

تیرهای بتن مسلح

شکست های برشی و خمشی، دو حالت عمده شکست در تیرهای بتن مسلح می باشند. شکست خمشی عموماً نسبت به شکست برشی، ارجح است زیرا رفتار شکل پذیرتری از خود نشان می دهد. شکست نرم امکان پخش مجدد تنش را فراهم می آورد و به کاربران و حاضران در محل نیز فرصت بیشتری برای پی بردن به وضعیت بحرانی تیر می دهد.

همچنین خرابی تیر بتن مسلح می تواند به علت تهاجم یون های شیمیایی صورت بگیرد.

خرابی تیرها در اثر تهاجم یون های شیمیایی و تأثیر نیروهای لرزه ای

برای تقویت تیرهای بتن مسلح می‌توان از راهکارهای زیر استفاده نمود:

۱- روکش بتن مسلح

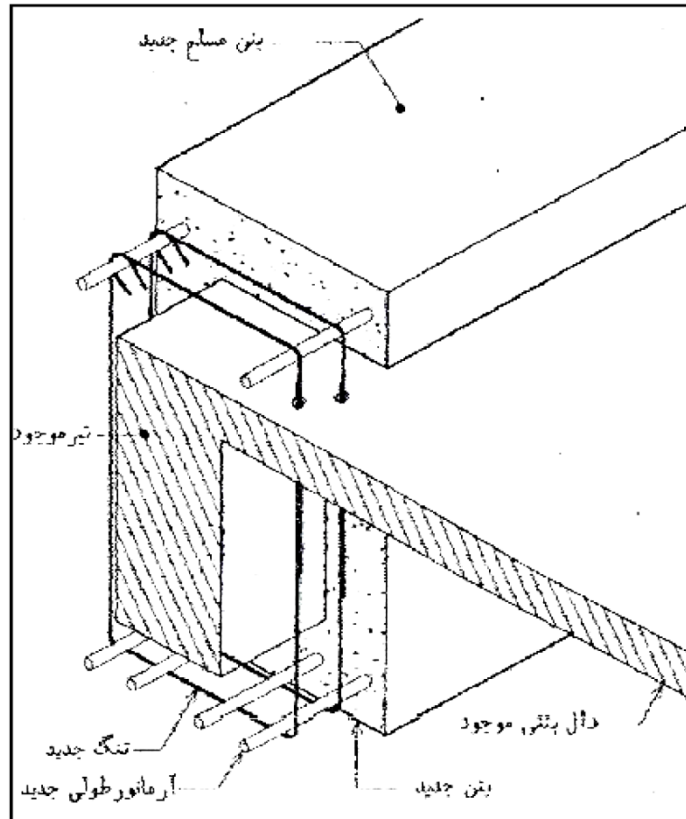
۲- روکش فولادی

۳- روکش FRP

۴- پیش‌تنیدگی خارجی

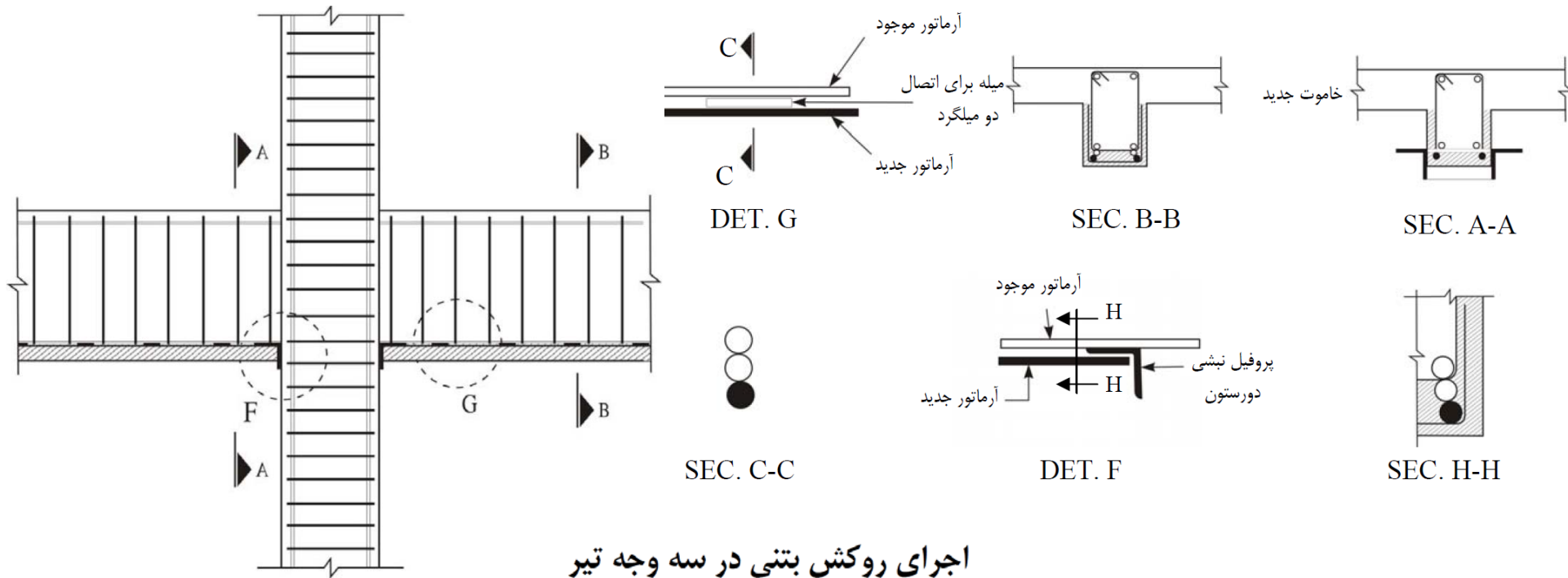
روکش بتن مسلح

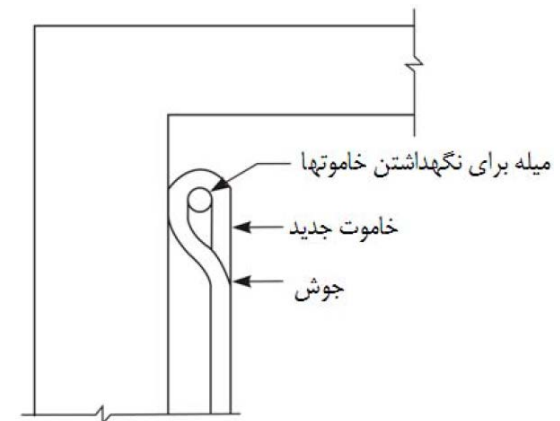
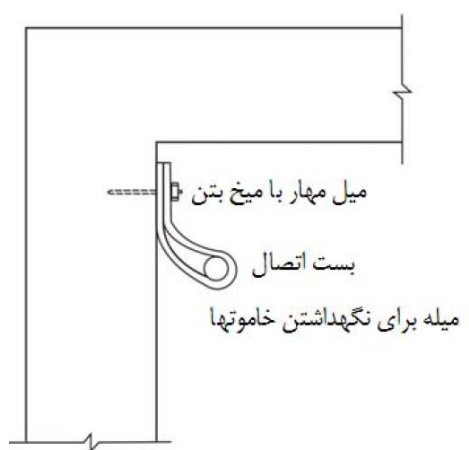
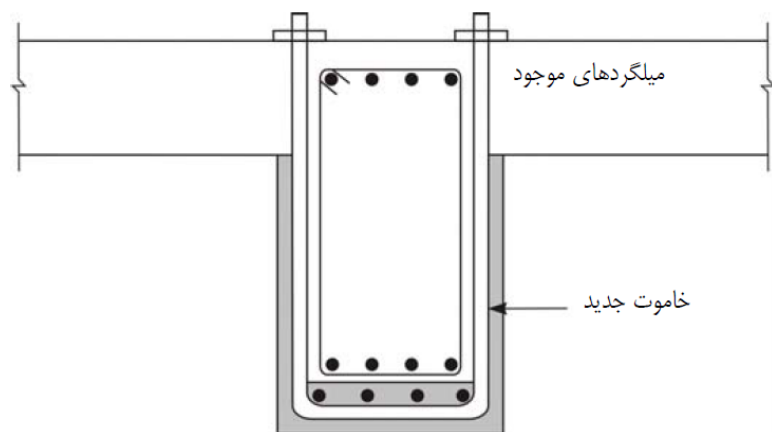
در تیرها می توان از روکش بتنی در سه و یا چهار وجه تیر برای بهسازی و افزایش مقاومت آن استفاده نمود . با این روش می توان ناحیه کششی و فشاری تیر را با روکشهای بتنی جدید تقویت کرد.

برای تکمیل مکانیسم انتقال نیرو بین مصالح قدیم و جدید، زبر نمودن سطح بتن قدیمی و جوش دادن میلگردهای اتصال با آرماتورهای جدید و قدیم ضروری می باشد. اجرای روکش بتنی در هر چهار وجه تیر موثرترین روش برای مقاومسازی تیرهای بتنی می باشد. در این شیوه ضخامت بتنی که به وجه بالایی تیر افزوده می گردد باید در ضخامت سقف گم شود . اجرای تنگ ها نیز از طریق سوراخهایی که در فواصل نزدیک به هم در دال سقف ایجاد می شود امکان پذیر می باشد.

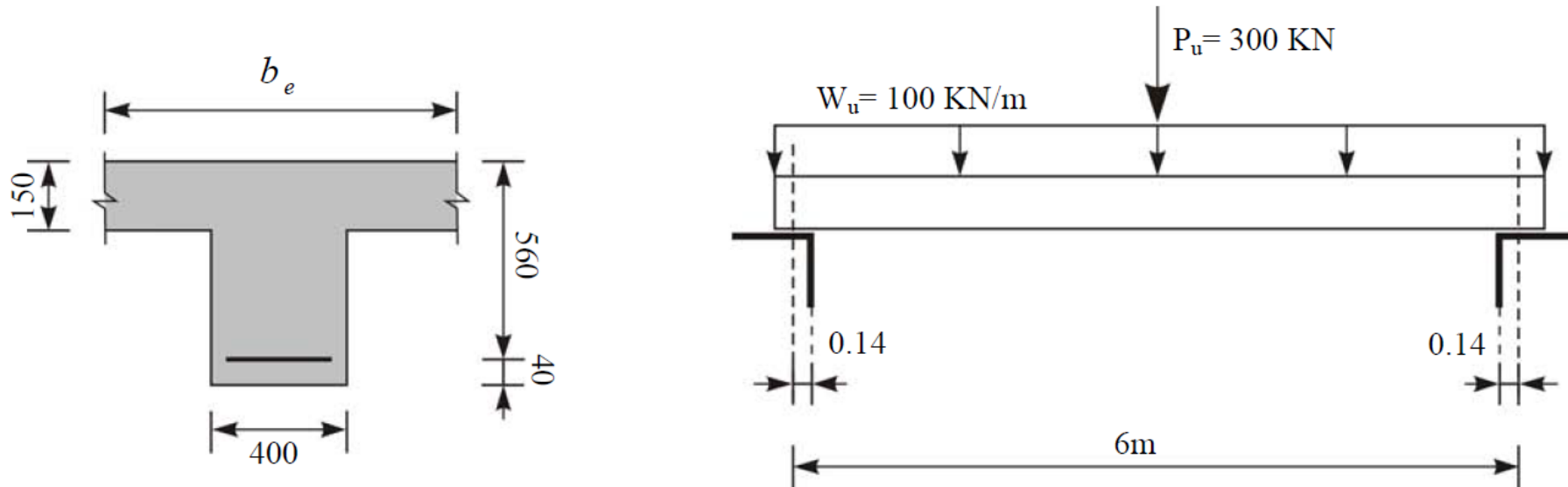
اجرای روکش بتنی در سه وجه تیر برای افزایش ظرفیت خمشی و برشی تیر در برابر بارهای قائم انجام می شود، اما به دلیل آنکه در این حالت، افزایش ظرفیت باربری مقاطعی از تیر که در نزدیکی تکیه گاه ها قرار دارند امکان پذیر نیست، تیر را نمی توان در مقابل بارهای جانبی زلزله تقویت نمود. موفقیت این روش مستلزم مهار مناسب خاموت ها از ضلع های بالایی روکش است. به دلیل آنکه استفاده از قالب و ریختن بتن از بالای تیر امکان پذیر نیست تنها راه ممکن استفاده از بتن پاشی می باشد.

مثال:

تیر دو سر ساده زیر برای نیروی گسترده نهایی 100 KN/m طراحی شده و فواصل تیرها از یکدیگر 3 متر می‌باشد. در صورتی که بخواهیم آن را برای بار متمرکز اضافی نهایی 300 کیلونیوتن افزایش باربری دهیم، مطلوب است طرح تقویت تیر بتن مسلح با روکش بتنی:

عرض مؤثر دال:

عرض مؤثر دال برابر با کوچکترین مقدار از مقادیر زیر است :

$$\frac{2}{5} \times 5720 = 2300$$

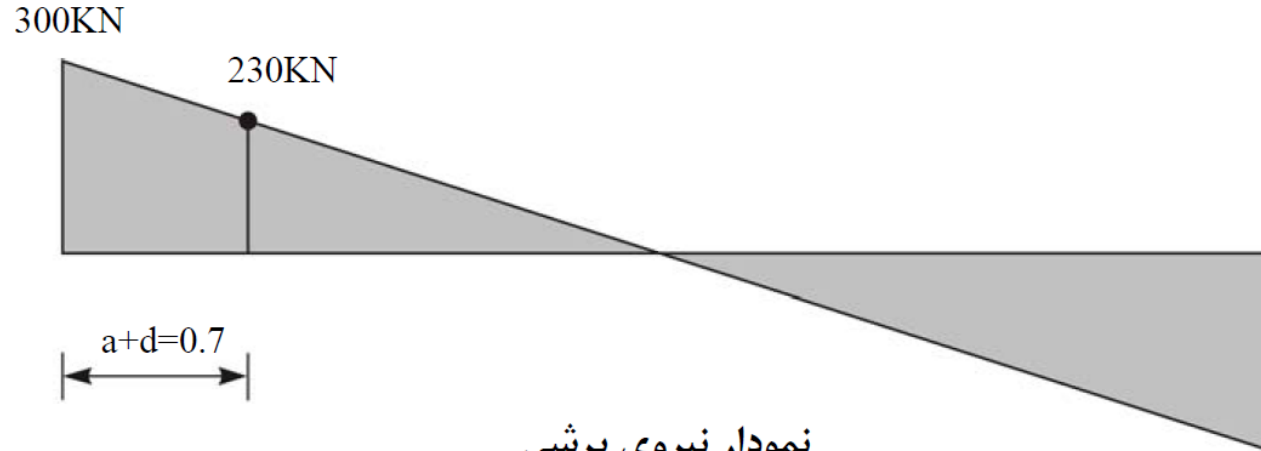
- $\frac{2}{5}$ طول دهانه آزاد:

- $16 \times 150 + 400 = 2800$ برابر ضخامت دال به علاوه عرض جان تیر:

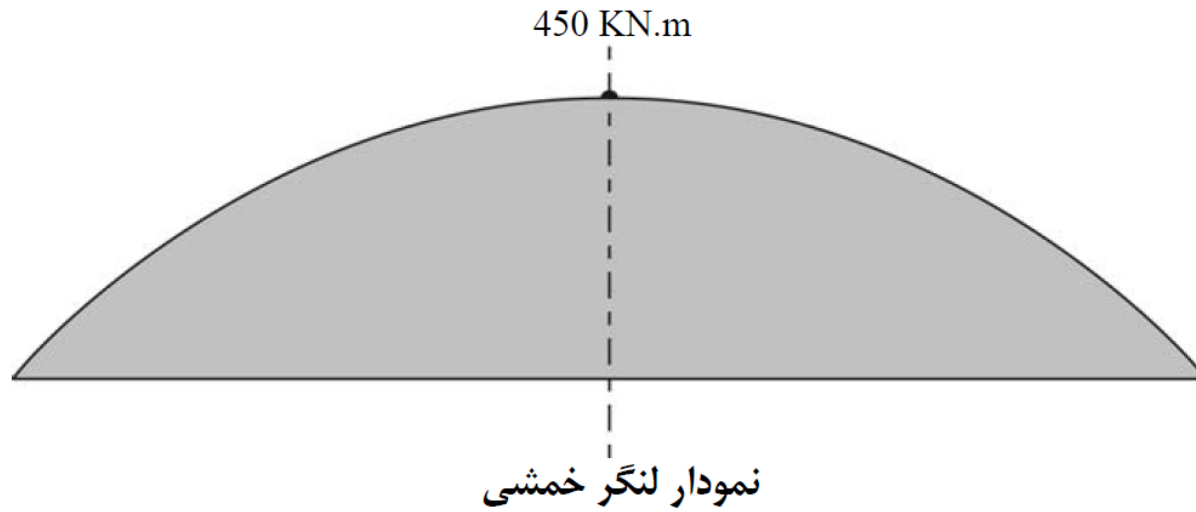
- فاصله مرکز به مرکز دو تیر مجاور: 3000

گام ۱- نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی قبل از اعمال بار جدید

نمودار نیروی برشی

نمودار لنگر خمشی

گام ۲- طراحی برای وضعیت قبل از افزایش بار بر اساس آیین نامه آبا

$$f_y = 400 \text{ MPa}, \quad f_c = 20 \text{ MPa}$$

آرماتور کششی در مقاطع وسط دهانه:

$$f_{yd} = 0.85 \times 400 = 340 \text{ MPa}$$

$$f_{cd} = 0.6 \times 20 = 12 \text{ MPa}$$

$$A_s = \frac{M_u}{f_{yd} (d - t / 2)} = \frac{450 \times 10^6}{340 (560 - 75)} = 2730 \text{ mm}^2$$

تعیین تقریبی آرماتورها:

$$USE 4\Phi 30, A_s = 4 \times 707 = 2828 \text{ mm}^2$$

$$a = \frac{f_{yd} A_s}{0.85 f_{cd} b} = \frac{340 \times 2828}{0.85 \times 12 \times 2300}$$

$$a = 41 < 150 \text{ mm}$$

$$A_s = \frac{M_u}{f_{yd} (d - a/2)} = \frac{450 \times 10^6}{340(650 - 41/2)} = 2453 \text{ mm}^2$$

$$USE 4\Phi 30, A_s = 4 \times 707 = 2828 > 2453 \text{ mm}^2$$

$$\rho_{\min} = \max\left(\frac{1.4}{f_y}, \frac{0.25\sqrt{f_c}}{f_y}\right) < \rho = \frac{2828}{400 \times 560} < \rho_{\max} = 0.6\beta_1 \frac{f_c}{f_y} \frac{600}{600 + f_y}$$

$$\rho_{\min} = \max(0.0035, 0.0028) < \rho = 0.012 < \rho_{\max} = 0.0153$$

طراحی برای برش:

$$V_u = 230 \text{ KN}$$

$$v_c = 0.2\phi_c \sqrt{f_c} = 0.2 \times 0.6 \times \sqrt{20} = 0.54 \text{ MPa}$$

$$V_c = 0.54 \times 400 \times 560 \times 10^{-3} = 121 \text{ KN} = 12.1 \text{ ton}$$

$$V_s = 230 - 121 = 109 \text{ KN}$$

$$\frac{A_v}{s} = \frac{V_s}{f_{yd}d} = \frac{109 \times 10^3}{340 \times 560} = 0.572$$

اگر از خاموت $\Phi 10$ استفاده شود:

$$A_v = 78.5 \times 2 = 157 \text{ mm}^2$$

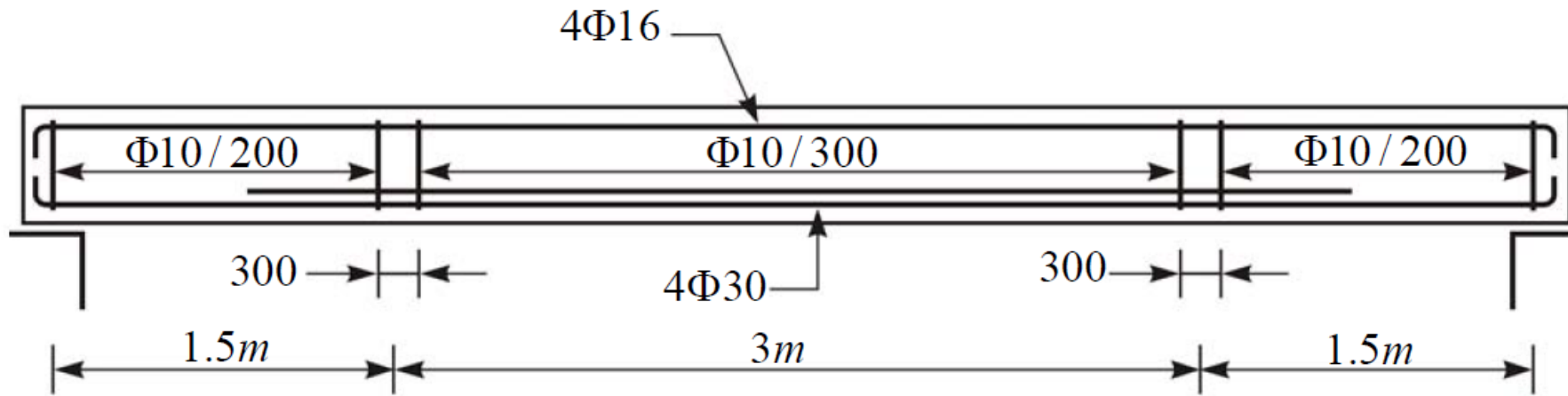
$$s = \frac{157}{0.572} = 274.5 \text{ mm}$$

از خاموت $\Phi 10 / 200$ تا $1/5$ متر از بر تکیه‌گاه و از آنجا تا وسط دهانه از خاموت $\Phi 10 / 300$ استفاده می‌کنیم.

$$V_s = \frac{A_v}{s} (\phi_s f_y) d = \frac{157}{200} (0.85 \times 400) \times 560 \times 10^{-3} = 149.5 \text{ KN}$$

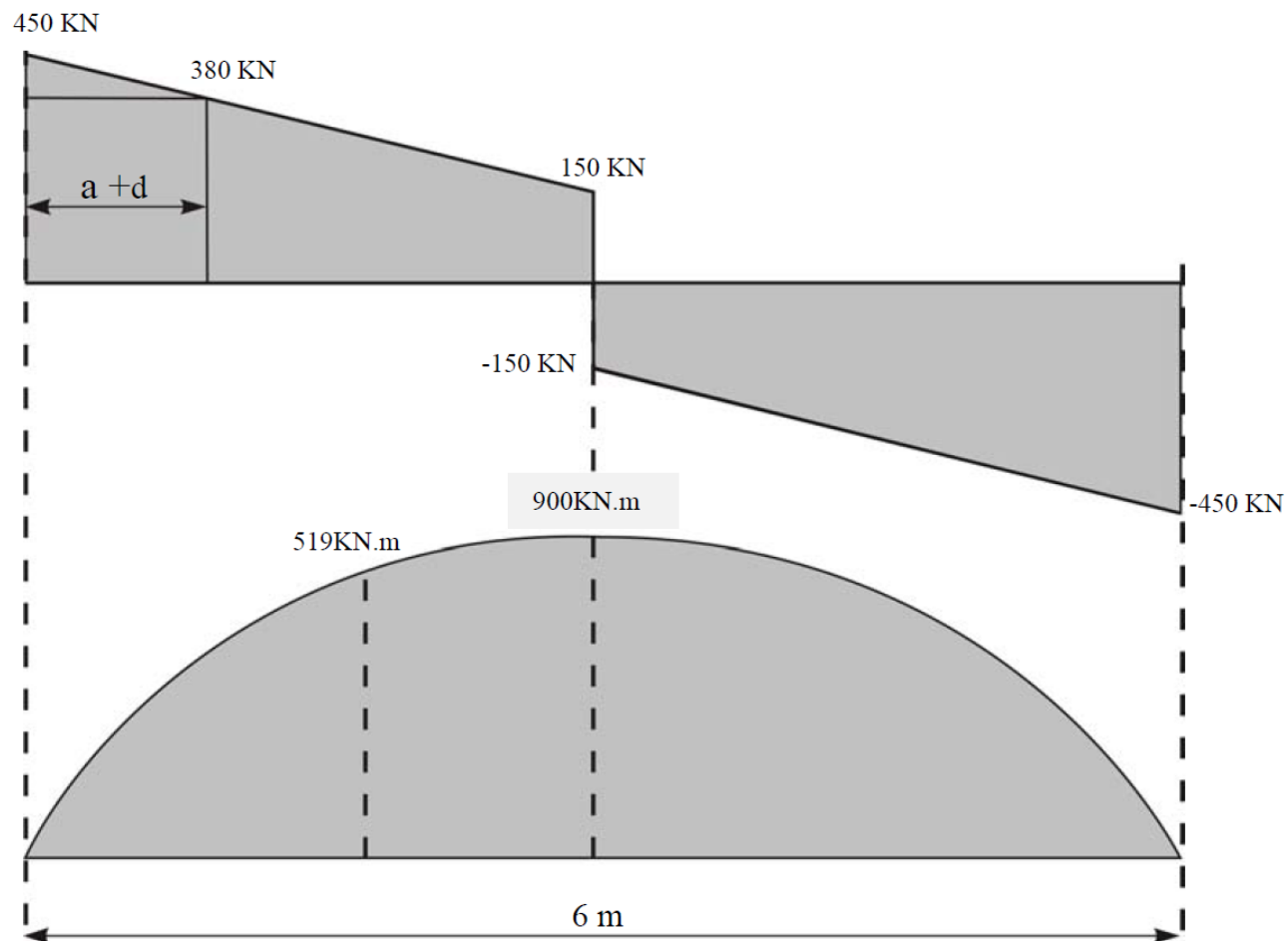
$$V_c + V_s = 121 + 149.5 = 270.5 \text{ KN}$$

آرماتوربندی اولیه تیر برای وضعیت قبل از تقویت بصورت زیر حاصل می شود:

گام ۳- تقویت تیر برای بار جدید

برای طرح تقویت ابتدا نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی برای بارگذاری موجود و اضافی رسم می‌گردد:

تقویت برای خمش

ابتدا ظرفیت خمشی بر مبنای ۴ میلگرد نمره ۳۰ تعیین می‌گردد:

$$A_s = 4 \times 707 = 2828 \text{ mm}^2$$

$$a = 40 \text{ mm}$$

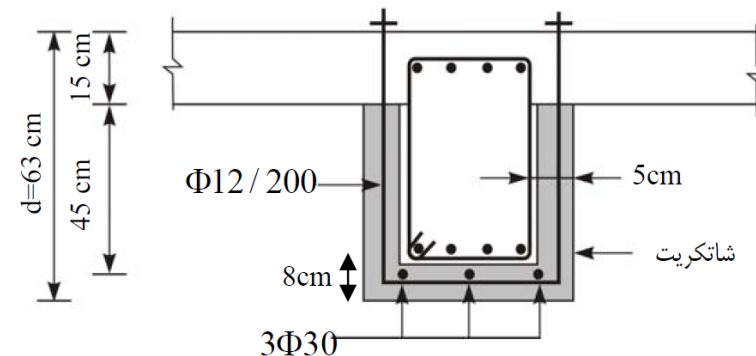
$$M_u = 2828(0.85 \times 400)(560 - \frac{40}{2}) \times 10^{-6} = 519 \text{ KN} \cdot \text{m}$$

$$\Delta M_u = 900 - 519 = 381 \text{ KN} \cdot \text{m}$$

$$\text{افزایش بار مرده ناشی از شاتکریت} = 1.25(2 \times 0.45 \times 0.05 + 0.5 \times 0.08)25 = 2.7 \text{ KN} / \text{m}$$

$$\Delta M_d = \frac{2.7 \times 6^2}{8} = 12.15 \text{ KN} \cdot \text{m}$$

$$\text{کل } M_u = 381 + 12.15 = 393.15 \text{ KN} \cdot \text{m}$$

تعیین تقریبی آرماتورها:

$$A_s = \frac{M_u}{f_{yd} (d - t / 2)} = \frac{393.15 \times 10^6}{340 (630 - 75)} = 2083.5 \text{ mm}^2$$

$$3\Phi 30 = 3 \times 707 = 2121 \text{ mm}^2$$

$$USE \quad 3\Phi 30 = 2121 \text{ mm}^2 > 1881.3 \text{ mm}^2$$

این تقویت در طول تیر قرار داده می شود.

تقویت برای برش

از آنجا که با افزایش بار و عدم عملکرد کامل یکپارچه بین بتن قدیم و جدید، احتمال ترک در بتن می‌رود، از مقاومت V_c در طراحی صرف نظر می‌شود.

$$V_u = 380 - V_s \text{ (خاموت)} = 380 - 149.5 = 230.5 \text{ KN}$$

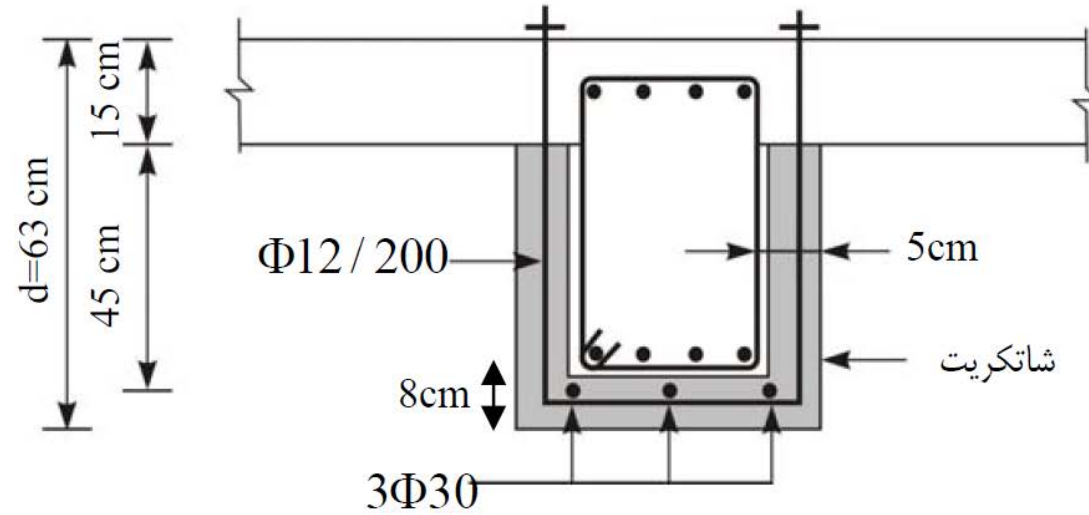
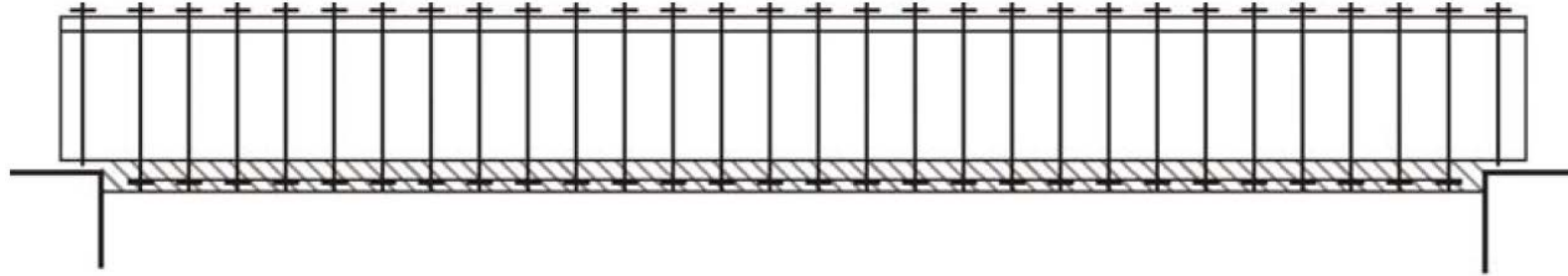
$$V_s = 230.5 + \frac{2.7 \times 6}{2} = 238.6 \text{ KN}$$

$$\frac{A_v}{s} = \frac{V_s}{0.85 f_y d} = \frac{238.6 \times 10^3}{0.85 \times 400 \times 630} = 1.114$$

$$s = 200 \text{ mm} \rightarrow A_v = 222.8 \text{ mm}^2$$

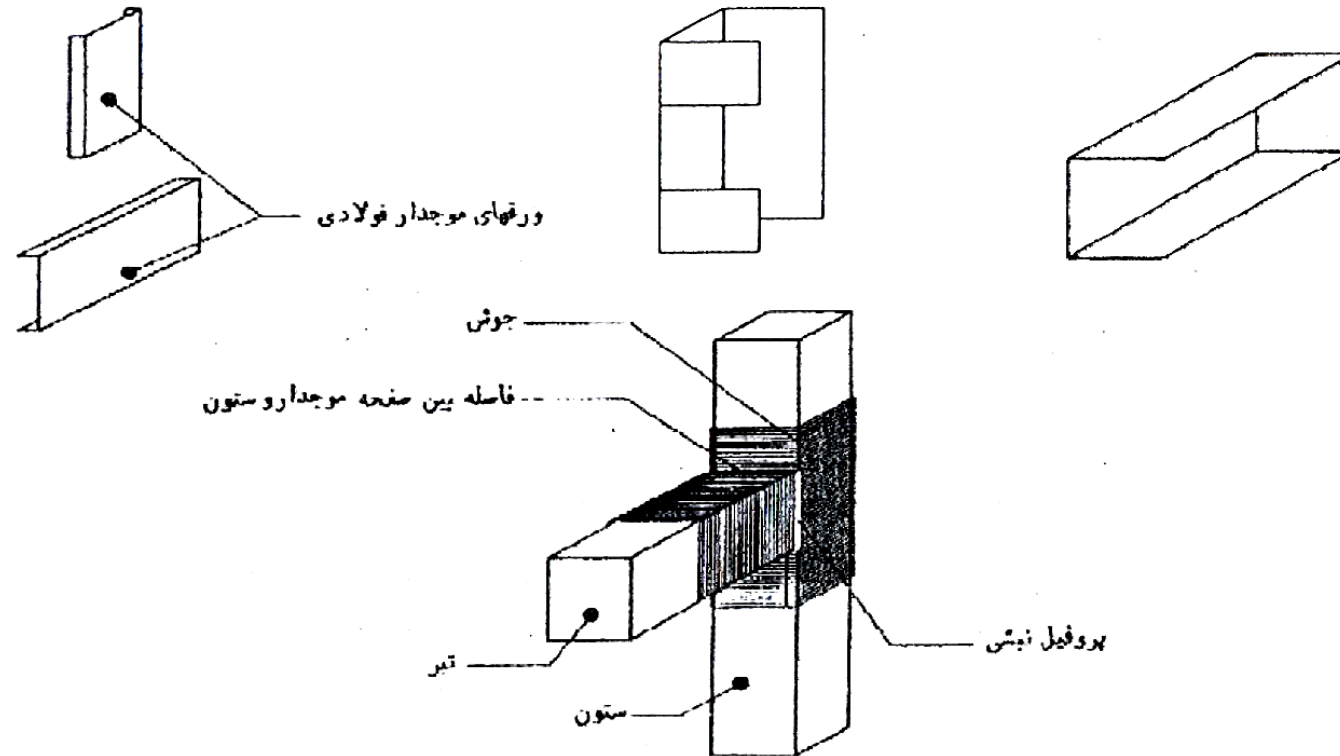
$$\Phi 12 / 200 \quad A_v = 226 \text{ mm}^2 > 222.8 \text{ mm}^2$$

جزئیات تقویت

روکش فولادی

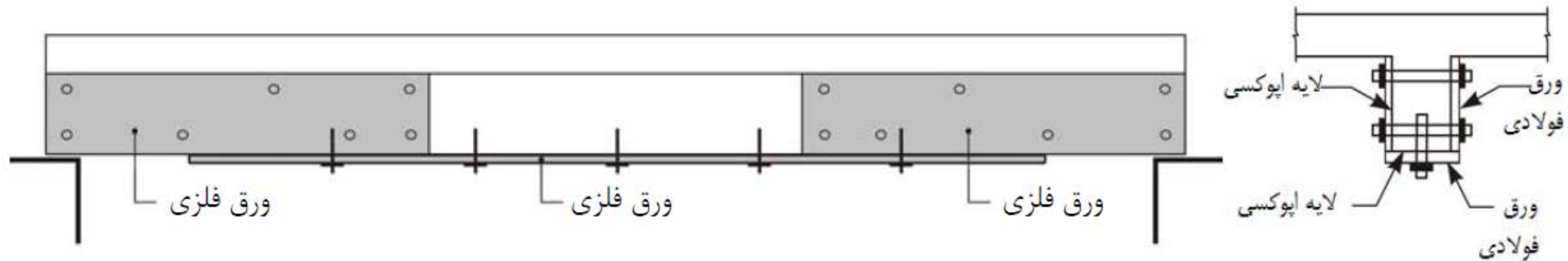
برای تقویت خمشی تیرها می توان ورق هایی به ضخامت کم را با رزین اپوکسی به وجه کششی تیر چسباند. چسباندن ورق به وجه قائم تیرها در نزدیکی تکیه گاه ها موجب افزایش ظرفیت برشی و چسباندن ورق

تقویت خمشی و برشی تیرها با چسباندن ورق های فولادی با ضخامت کم با چسب اپوکسی

روکش فولادی

در صورت نیاز به استفاده از ورقه هایی با ضخامت بیشتر باید از پیچ ها و بولت های مهاری برای انتقال برش استفاده نمود. در این حالت نیز توصیه می شود ابتدا ورق فولادی با چسب اپوکسی چسبانده شده و بعد پیچ ها به صورت میانگذار یا کاشته شده مورد استفاده قرار گیرد .

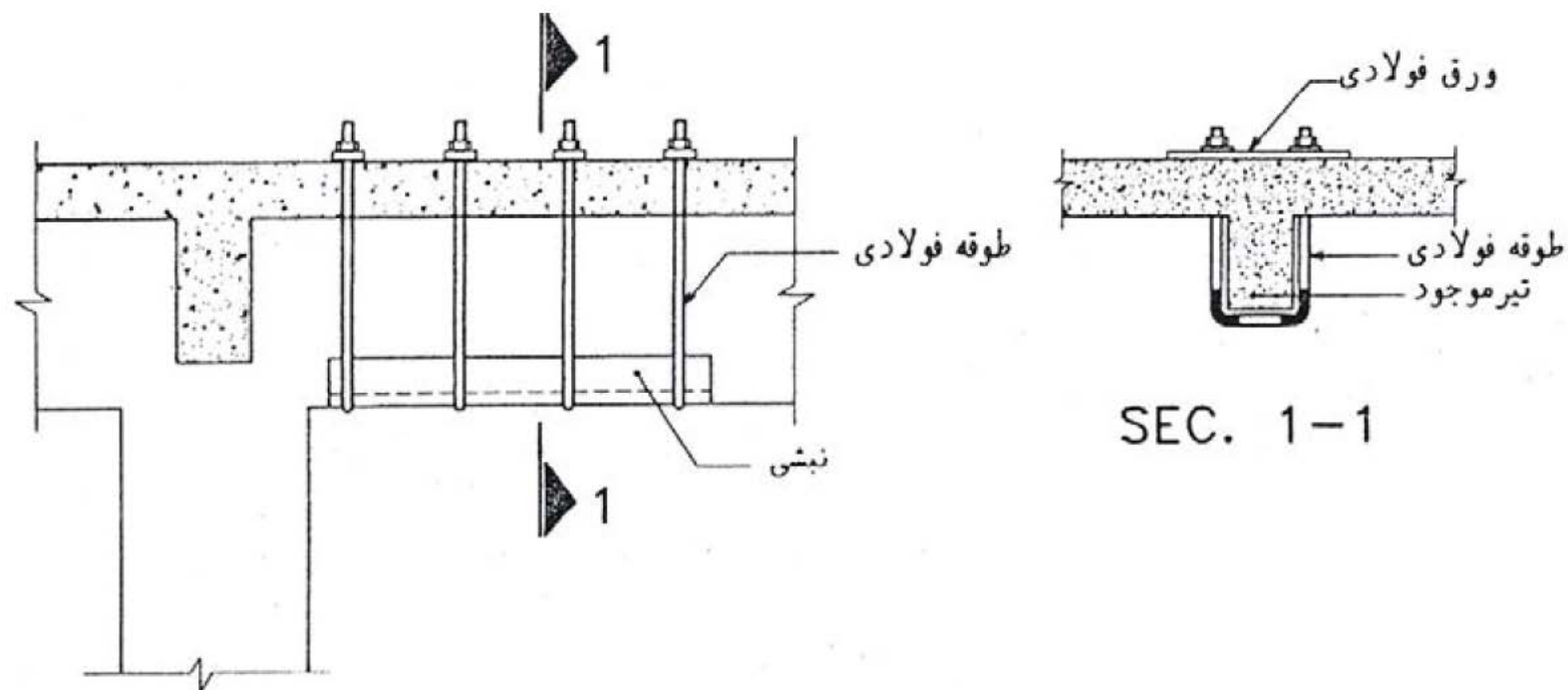

تقویت خمشی و برشی تیرها با ورق فولادی

روکش فولادی

می توان بجای استفاده از ورق های فولادی که در وجوه تیر نصب می شوند از قفس های فولادی بصورت نبشی و رکابی استفاده نمود.

تقویت خمشی و برشی تیرها با قفس فولادی شامل نبشی و رکابی

مثال: مطلوب است طرح تقویت تیر بتن آرمه مثال قبل با روکش فولادی:

الف: تقویت با روکش فولادی

- کنترل برش

ابتدا ظرفیت برشی موجود تعیین می‌گردد:

$$V_c = 121 \text{ KN}$$

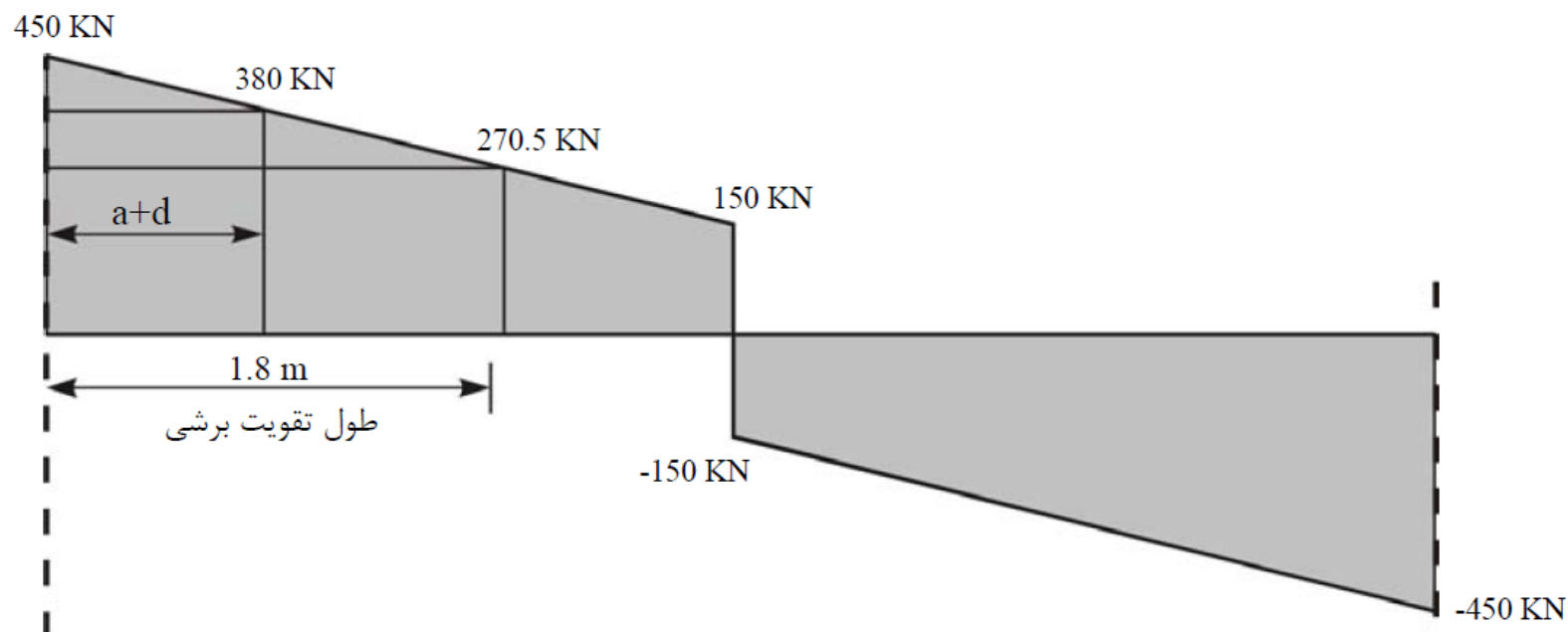
$$V_s = \frac{A_v}{s} (\phi_s f_y) d = \frac{157}{200} (0.85 \times 400) \times 560 \times 10^{-3} = 149.5 \text{ KN}$$

$$V_c + V_s = 121 + 149.5 = 270.5 \text{ KN}$$

مقدار فوق روی نمودار نیروی برشی برده می‌شود و از آنجا طول لازم برای تقویت بدست می‌آید. این طول از مرکز تکیه‌گاه به سمت وسط دهانه برابر با $1/8$ متر است. با توجه به اینکه این طول محاسباتی است به آن به مقدار d اضافه می‌شود تا تقویت قدری از نقطه نظری فراتر رود. بنابراین طول تقویت مساوی $2/5$ متر از محور تکیه‌گاهی به سمت وسط دهانه بدست می‌آید.

برای تقویت برشی از روکش فولادی استفاده می‌شود. از آنجا که با افزایش بار و عدم عملکرد کامل و یکپارچه بین ورق تقویت و بتن، احتمال ترک در بتن می‌رود، از مقاومت V_c در طراحی صرف‌نظر می‌شود.

$$V_u = 380 - V_s \text{ (خاموت)} = 380 - 149.5 = 230.5 \text{ KN}$$

برای ورق جان از فولاد St37 با تنش تسلیم ۲۴۰۰ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع می‌شود.

$$t = \frac{V_u}{\phi_v \cdot 0.6 \cdot F_y \cdot d} = \frac{230.5 \times 10^3}{0.9 \times 0.6 \times 240 \times 450} = 4 \text{ mm}$$

از ورق ۴×۴۵۰ میلیمتر در طول ۲/۵ متر در دو طرف تیر استفاده می‌شود.

$$A_v = 2 \times 4 = 8 \text{ mm}$$

این دو ورق توسط پیچ‌هایی که از سوراخ‌هایی در داخل جان عبور کرده‌اند، محکم به جان چسبیده می‌شوند. بین ورق تقویت و بتن جان نیز از چسب اپوکسی استفاده می‌شود.

تقویت برای خمش

ابتدا ظرفیت خمشی بر مبنای ۴ میلگرد نمره ۳۰ تعیین می‌گردد:

$$A_s = 4 \times 707 = 2828 \text{ mm}^2$$

$$a = 40 \text{ mm}$$

$$M_u = 2828(0.85 \times 400)(560 - \frac{40}{2}) \times 10^{-6} = 519 \text{ KN} \cdot \text{m}$$

$$15x + 30x - \frac{10x^2}{2} = 51.9$$

$$5x^2 - 45x + 51.9 = 0$$

$$x = 1.36$$

مقدار فوق روی نمودار لنگر خمشی برده می‌شود تا طول تقویت تعیین گردد. طول محاسباتی تقویت مساوی ۳/۲۸ متر بدست می‌آید که بطور عملی مساوی ۴/۵ متر در نظر گرفته می‌شود. برای تقویت از فولاد St37 با $f_y = 2400 \text{ kg/cm}^2$ استفاده می‌شود:

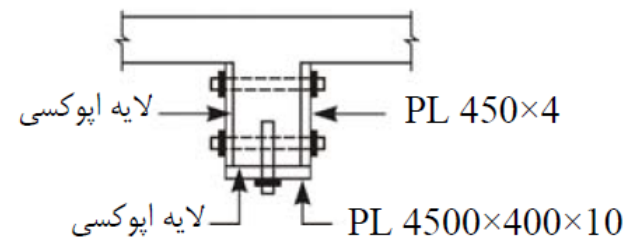
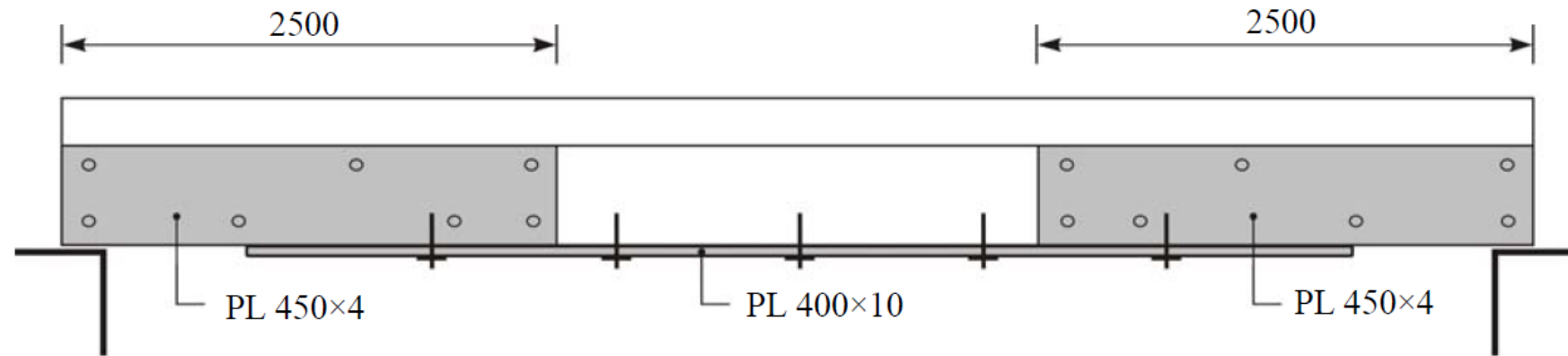
$$\Delta M_u = 900 - 519 = 381 \text{ KN.m}$$

$$A_s = \frac{\Delta M_u}{f_{yd} (d - t/2)} = \frac{381 \times 10^6}{0.85 \times 240 (600 - 75)} = 3557 \text{ mm}^2$$

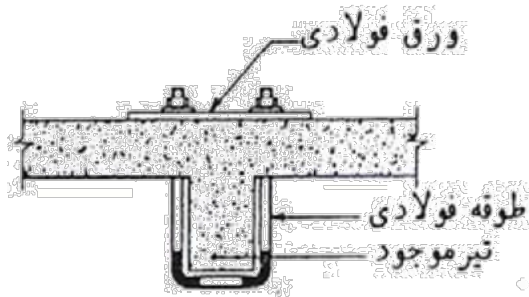
از ورق 400×10 میلیمتر در زیر سطح تحتانی تیر استفاده می‌شود.

$$3557 \text{ mm}^2 < 400 \times 10 = 4000 \text{ mm}^2 \quad O.K.$$

این ورق با استفاده از پیچ‌های مهاری به بتن محکم می‌شوند. بین ورق و سطح زیرین بتن نیز چسب اپوکسی تعبیه می‌گردد. طرح نهایی تقویت به شکل زیر خواهد بود.

ب: استفاده از نبشی و رکابی

در این روش مقاومت کششی با استفاده از دو نبشی تأمین می‌شود.

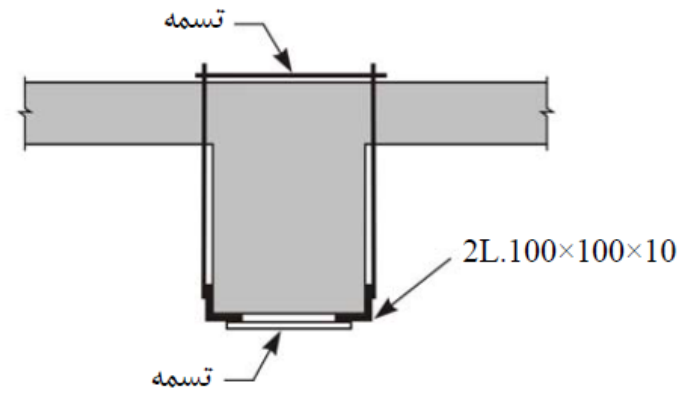
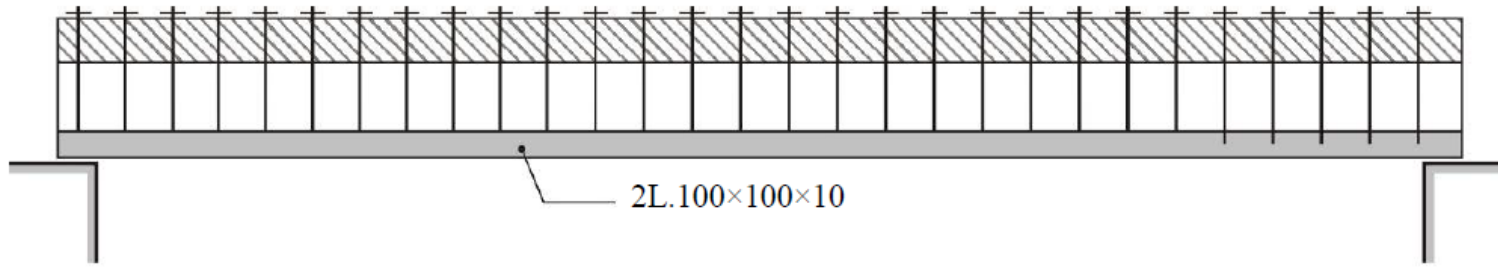
این نبشی‌ها در کنج تیر قرار می‌گیرند و در این حالت رکابی‌ها از پایین به نبشی جوش می‌شوند و از بالا به روی بتن سقف کاملاً پیچ و مهر می‌شوند و محاسبات آن شبیه به تسمه‌های فولادی است. فقط به جای تسمه فولادی معادل نبشی قرار داده می‌شود. در پیچ‌ها کشش اولیه‌ای ایجاد می‌گردد که باعث کیپ شدن نبشی‌ها به تیر بتنی و عملکرد مشترک در رکابی و تیر بتنی می‌گردد. از آنجا که با افزایش بار احتمال ترک در بتن می‌رود، از مقاومت V_c در طراحی صرف‌نظر می‌شود.

طراحی برای تقویت خمشی:

$$A_s = \frac{\Delta M_u}{f_{yd} (d - t/2)} = \frac{381 \times 10^6}{0.85 \times 240 (600 - 75)} = 3557 \text{ mm}^2$$

از دو نبشی 2L100x100x10 استفاده می‌شود.

$$A_s = 2 \times A(L100 \times 100 \times 10) = 2 \times 1920 \text{ mm}^2 = 3840 \text{ mm}^2 > 3557 \text{ mm}^2 \quad O.K$$

تقویت برشی:

$$\frac{A_v}{S} = \frac{V_u}{\phi_v \cdot 0.6 \cdot F_y \cdot d} = \frac{230.5 \times 10^3}{0.9 \times 0.6 \times 240 \times 600} = 2.96$$

$$S = 200 \text{ mm} \rightarrow A_v = 592 \text{ mm}^2$$

$$\Phi 20 / 200 \quad A_v = 628 \text{ mm}^2 > 592 \text{ mm}^2$$

استفاده از مصالح FRP

مقاوم‌سازی اعضای بتنی با مصالح کامپوزیتی FRP روش نسبتاً جدیدی به شمار می‌رود. مصالح FRP خواص فیزیکی مناسبی دارند که می‌توان به مقاومت کششی بالا و ضخامت و وزن کم اشاره نمود. مصالح FRP را می‌توان برای افزایش مقاومت خمشی، مقاومت برشی و مقاومت پیچشی تیر بکار برد که در ادامه به آن اشاره می‌گردد. در هنگام استفاده از مصالح FRP باید سطح بتن و سطح FRP را آماده نمود.

آماده کردن سطح بتن

برای جلوگیری از کنده شدن صفحه FRP و چسب از روی سطح بتن، این سطح باید به نحو مناسبی قبل از چسب زدن آماده‌سازی گردد. در این راستا تمام موارد ناصافی و ناهمواری باید صاف و هموار گردد. وقتی یک لایه نازک FRP بر روی سطح ناهموار بتنی چسبانده شود، قسمت‌های FRP که روی ناهمواری‌ها قرار گرفته دچار کشش می‌گردد و تمایل به صاف شدن دارند و این سبب ایجاد تنش‌های جداکننده می‌گردد که ممکن است پس از رسیدن به حد معینی به از بین رفتن چسبندگی در این نقاط منتهی شود.

اگر سطح صفحه FRP به طور مناسب آماده نشود، به عنوان مثال اگر ذرات آلودگی و چربی از سطح FRP برداشته نشود، ممکن است جدایی اتصال در سطح نوار FRP با چسب رخ دهد.

چسب

در حال حاضر چسب‌های بسیار قدرتمندی در دسترس می‌باشد که می‌توانند در چسباندن و استفاده از نوارها و الیاف FRP مورد استفاده قرار گیرند به گونه‌ای که مقاومت آنها از مقاومت بتن بیشتر است و به همین دلیل در اغلب حالات شکست در بتن رخ می‌دهد و شکست در لایه چسب به ندرت رخ می‌دهد. تنها در صورت استفاده از چسب نامناسب و یا اجرای غلط و نامطلوب، امکان بروز مشکل در لایه چسب وجود دارد. این مشکل در سطح مشترک چسب و FRP و یا در سطح مشترک بتن و چسب رخ می‌دهد.

در این بخش به نحوه محاسبه تقویت خمشی تیر بتنی با اضافه نمودن FRP پرداخته می‌شود. برای نمونه تقویت مقاطع مستطیلی و T شکل بررسی شده‌اند. مفاهیم اساسی ارائه شده می‌تواند برای هر شکل هندسی دیگر نیز مورد استفاده قرار گیرد.

اتصال مصالح FRP به ناحیه کششی بتن به طوری که راستای الیاف آن در جهت طولی یک عضو خمشی باشد، باعث افزایش مقاومت خمشی آن عضو می‌گردد. مباحث این بخش افزایش مقاومت خمشی اعضای قاب خمشی شکل‌پذیر مقاوم در برابر زلزله را که انتظار تشکیل مفصل پلاستیک در آن باشد، در بر نمی‌گیرد. در طراحی این حالات باید رفتار قاب تقویت شده با در نظر گرفتن کاهش قابل توجه چرخش و انحنا در قسمت‌های تقویت شده مورد بررسی قرار گیرد. همچنین در این وضعیت تاثیر بارهای متناوب بر مصالح FRP نیز باید بررسی شود.

کاربرد مصالح FRP در مقاوم سازی

فرضیات:

فرضیات زیر در محاسبات تقویت خمشی مقطع بتنی با استفاده از سیستم FRP بکار می‌روند:

- محاسبات طراحی بر اساس ابعاد واقعی موجود، نحوه استقرار میلگردها و خصوصیات مصالح عضو تقویت شده می‌باشد.
  - کرنش در بتن و مصالح FRP متناسب با فاصله آنها از محور خنثی است. به عبارتی شکل مقطع قبل و بعد از بارگذاری تغییر نمی‌کند.
  - هیچ نوع لغزش نسبی بین FRP و بتن رخ نمی‌دهد.
  - تغییر شکل برشی در لایه چسب، با توجه به ضخامت خیلی کم آن، نادیده گرفته می‌شود.
  - حداکثر کرنش فشاری بتن 0.003 فرض می‌گردد.
  - از مقاومت کششی بتن صرف‌نظر می‌شود.
  - رابطه تنش - کرنش FRP تا نقطه شکست آن، به صورت الاستیک خطی فرض می‌شود.
- البته باید توجه داشت که بعضی از فرض‌های فوق رفتار دقیق تقویت خمشی با FRP را منعکس نمی‌کند و استفاده از آنها به خاطر سادگی محاسبات می‌باشد. برای مثال در لایه چسب به سبب لغزش نسبی FRP و بتن، تغییر شکل برشی وجود دارد. به هر حال عدم صحت دقیق فرضیه‌ها تاثیر قابل ملاحظه‌ای بر مقاومت خمشی عضو تقویت شده با FRP نخواهد گذاشت.

مقاومت برشی مقطع

هنگامی که از مصالح FRP برای افزایش مقاومت خمشی عضوی استفاده می‌شود، عضو باید بتواند نیروی برشی مربوط به افزایش ظرفیت خمشی مقطع را تحمل کند.

کرنش لایه زیرین بتن موجود

در صورتی که قبل از نصب مصالح FRP، تمامی بارهای روی عضو شامل وزن آن و یا نیروی پیش‌تنیدگی از روی عضو برداشته نشود، باید کرنش اولیه موجود در سطح کششی بتن در نظر گرفته شود. این کرنش به عنوان کرنش اولیه است و باید از کرنش موجود در FRP جدا گردد. میزان کرنش اولیه در لایه زیرین بتن ، ϵ_{bi} ، می‌تواند با استفاده از تحلیل الاستیک عضو با در نظر گرفتن تمامی بارهای وارده در حین نصب FRP تعیین شود. توصیه می‌گردد که این تحلیل بر پایه خصوصیات مقطع ترک خورده انجام شود.

ضرایب جزئی ایمنی

ضرایب جزئی ایمنی مصالح فولاد و بتن براساس ضوابط مندرج در آیین نامه بتن ایران "آبا" در نظر گرفته می شوند. ضریب جزئی ایمنی مصالح FRP، ϕ_{frp} ، صرفنظر از نوع بارگذاری، به نوع آن و شرایط محیطی کار بستگی دارد. این مقدار از ضرب عدد ۰/۸۵ در مقادیر متناسب با جدول

ضریب کاهش محیطی	نوع الیاف و رزین	شرایط محیطی
۰/۹۵	کربن-اپوکسی	شرایط محیطی ملایم
۰/۷۵	شیشه-اپوکسی	
۰/۸۵	آرامید-اپوکسی	
۰/۸۵	کربن-اپوکسی	شرایط محیطی متوسط و شدید
۰/۶۵	شیشه-اپوکسی	
۰/۷۵	آرامید-اپوکسی	
۰/۸۵	کربن-اپوکسی	شرایط محیطی بسیار شدید و فوق العاده شدید
۰/۵	شیشه-اپوکسی	
۰/۷	آرامید-اپوکسی	

که ضرایب کاهش محیطی نامیده می شود، به دست می آید.

کرنش در مصالح FRP

مصالح FRP تا نقطه شکست رفتار الاستیک خطی دارند، لذا کرنش FRP مقدار تنش ایجاد شده در آن را نشان می‌دهد. حداکثر کرنشی که می‌تواند در مصالح FRP ایجاد گردد، از میزان کرنش FRP در نقطه‌ای که بتن فشاری دچار شکست می‌شود یا نقطه‌ای که FRP گسیخته می‌گردد، بدست می‌آید.

$$\varepsilon_{frp} = \varepsilon_{cu} \left(\frac{h-c}{c} \right) - \varepsilon_{bi}$$

ε_{bi} = کرنش اولیه در سطح کششی بتن

ε_{cu} = کرنش نهایی بتن

ε_{frp} = کرنش مصالح FRP

h = ارتفاع کل مقطع، میلیمتر

c = ارتفاع قسمت فشاری مقطع، میلیمتر

تنش در مصالح FRP

تنش موثر در مصالح FRP، حداکثر میزان تنش است که می تواند در FRP قبل از شکست خمشی مقطع ایجاد گردد. این تنش می تواند از سطح کرنش FRP با فرض رفتار الاستیک کامل محاسبه گردد.

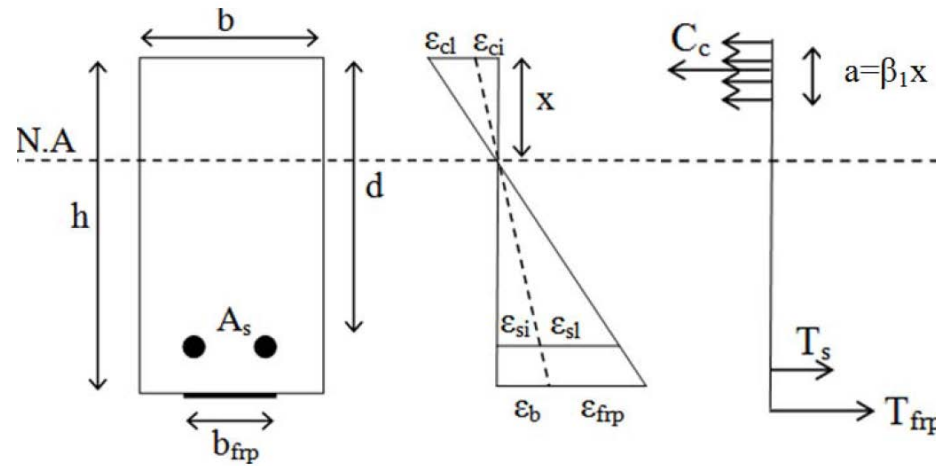
$$f_{frp} = E_{frp} \cdot \varepsilon_{frp}$$

$$\varepsilon_{frp} = \text{کرنش مصالح FRP}$$

$$E_{frp} = \text{مدول الاستیسیته مصالح FRP، مگاپاسکال}$$

$$f_{frp} = \text{تنش کششی در مصالح FRP، مگاپاسکال}$$

مقاومت نهایی تیرهای مستطیلی

نمودار تنش - تغییر طول نسبی داخلی مقطع مستطیلی تحت خمش

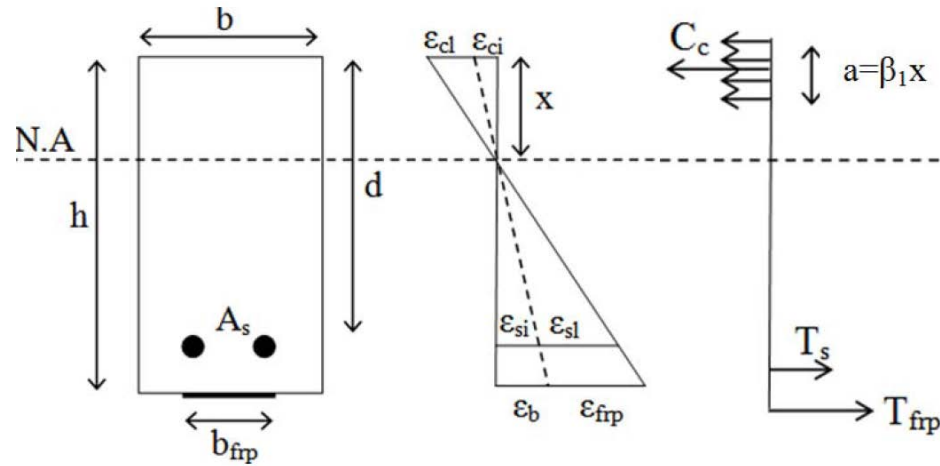
نمودار تنش فشاری بتن را می توان با قبول حداکثر تغییر شکل نسبی بتن در دورترین تار فشاری برابر با 0.003 به وسیله توزیع تنش مستطیلی معادل با مشخصات زیر تامین کرد:

الف - تنشی برابر با $0.85\phi_c f_c$ ، که بطور یکنواخت روی ناحیه فشاری معادل و موازات محور خنثی به فاصله $\beta_1 x$ از دورترین تار فشاری محدود می شود، اثر می کند.

ب - فاصله تار فشاری حداکثر نظیر حداکثر تغییر شکل نسبی از محور خنثی، x ، در امتداد عمود بر محور خنثی اندازه گیری می شود.

مقاومت نهایی تیرهای مستطیلی

نمودار تنش - تغییر طول نسبی داخلی مقطع مستطیلی تحت خمش

نمودار تنش فشاری بتن را می توان با قبول حداکثر تغییر شکل نسبی بتن در دورترین تار فشاری برابر با 0.003 به وسیله توزیع تنش مستطیلی معادل با مشخصات زیر تامین کرد:

پ - ضریب β_1 برای بتن با مقاومت فشاری مشخصه تا 30 مگاپاسکال ، برابر با 0.85 است. برای مقاومت های بیشتر به ازای هر مگاپاسکال افزایش مقاومت فشاری مشخصه بتن، مقدار β_1 به صورت خطی به اندازه 0.008 کاهش می یابد. حداقل مقدار β_1 به 0.65 محدود می شود. رابطه $2-4-3$ عبارت فوق را توصیف می کند.

$$0.65 \leq \beta_1 = 1.09 - 0.008 f_c \leq 0.85$$

با حل معادلات تعادل مقطع، مقاومت حدی مقطع مستطیلی تقویت شده FRP

$$M_r = \phi_s f_s A_s \left(d - \frac{a}{2}\right) + \phi_{frp} E_{frp} \varepsilon_{frp} A_{frp} \left(h - \frac{a}{2}\right)$$

ϕ_s = ضریب جزیی ایمنی فولاد

ε_{frp} = کرنش مصالح FRP

A_s = سطح مقطع آرماتور کششی، میلی‌متر مربع

ϕ_{frp} = ضریب جزیی ایمنی مصالح FRP

f_s = تنش کششی در فولاد کششی، مگاپاسکال

E_{frp} = مدول الاستیسیته مصالح FRP، مگاپاسکال

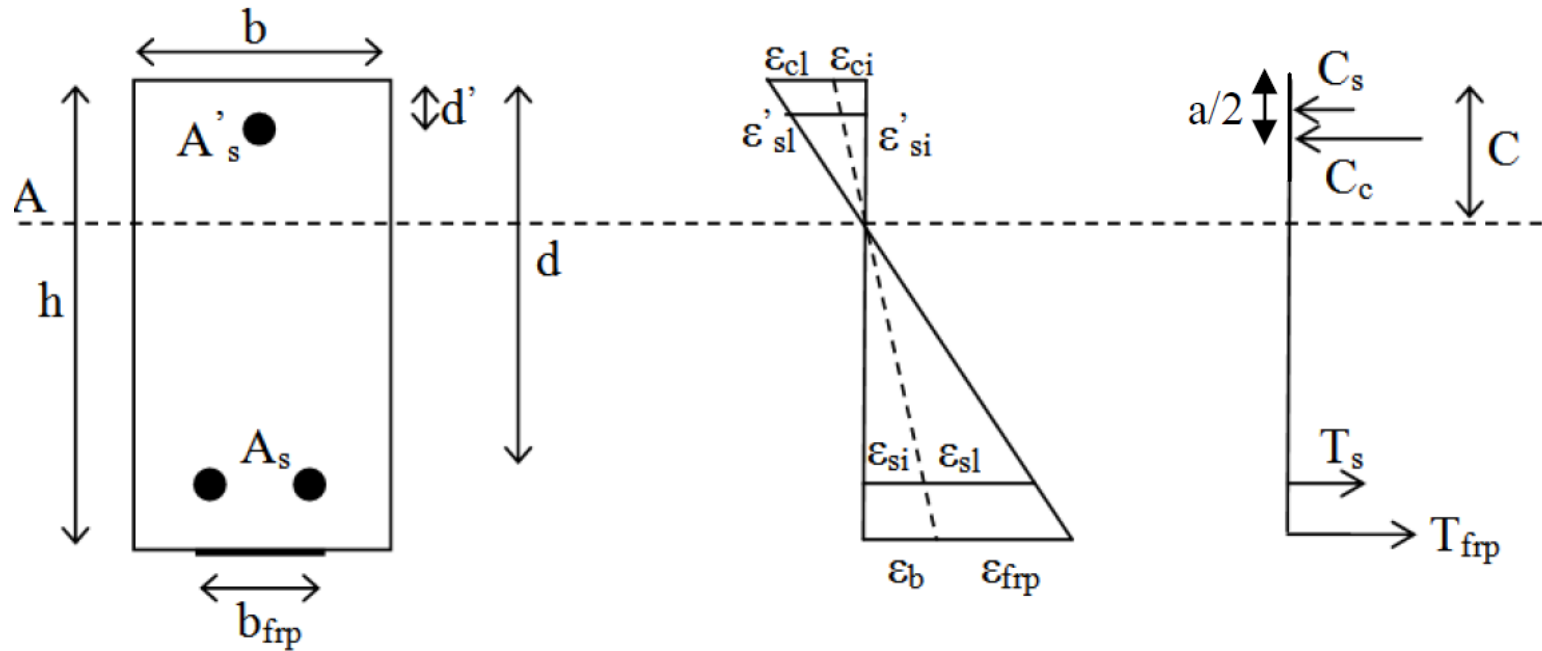
h = ارتفاع کل مقطع، میلی‌متر

A_{frp} = سطح مقطع مصالح FRP، میلی‌متر مربع

a = ارتفاع بلوک فشاری بتن، میلی‌متر

در صورت تسلیم فولاد کششی، در روابط فوق مقدار f_s با f_y جایگزین می‌شوند.

مقاومت نهایی تیرهای مستطیلی دارای فولاد فشاری

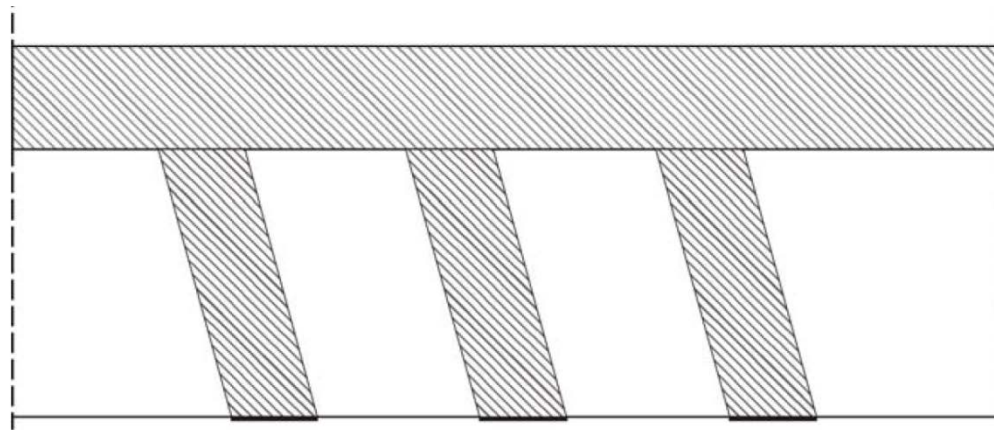
$$M_r = \phi_s f_s A_s \left(d - \frac{a}{2} \right) - \phi_s f'_s A'_s \left(d' - \frac{a}{2} \right) + \phi_{frp} E_{frp} \epsilon_{frp} A_{frp} \left(h - \frac{a}{2} \right)$$

در صورت تسلیم فولاد کششی به تنهایی، f_s با f_y و در صورت تسلیم همزمان فولادهای کششی و فشاری، f_s و f'_s با

f_y جایگزین می‌شوند.

تقویت برشی تیر با مصالح FRP

این بخش در بردارنده ضوابط کلی استفاده از مصالح FRP به عنوان رکابی‌های خارجی، به منظور افزایش مقاومت برشی مقاطع بتن‌آرمه می‌باشد. در این روش صفحات FRP به وجوه جانبی تیر چسبانده می‌شود بطوری که راستای الیاف عمود بر محور طولی تیر یا مایل باشد. برای داشتن رکابی خارجی U شکل، مصالح FRP بصورت ممتد روی دو وجه جانبی و زیر تیر نصب می‌شود که این امر سبب بهبود مهارت تقویت خمشی FRP نیز می‌گردد. برای افزایش کارایی تقویت‌های برشی، تامین مهار انتهایی لازم است. به طور مثال در شکل زیر، در حالتی که طول مهار محدود باشد، با تعبیه نوارهای طولی اضافی به انتهای رکابی‌های U شکل مهار انتهایی تامین شده است.

از آنجایی که طول موجود برای نصب رکابی های FRP به ارتفاع تیر محدود می شود، بتن موجود باید از کیفیت مناسبی برخوردار باشد. سطح بتن باید متناسب با نیازمندی های مصالح FRP مورد استفاده و در صورت لزوم ترمیم شود. به منظور پرهیز از گسیختگی رکابی های FRP در اثر تمرکز تنش در گوشه های مقطع تیر، این گوشه ها باید به شعاع حداقل ۳۵ میلیمتر گرد شوند.

روش مطرح شده در این بند بر پایه آیین نامه بتن ایران می باشد و مقاومت برشی نهایی تامین شده توسط بتن، V_c ، و مقاومت برشی نهایی تامین شده توسط آرماتور برشی، V_s ، از آن آیین نامه بدست می آیند که مقاومت برشی تامین شده توسط مصالح FRP، V_{frp} ، برای لحاظ کردن سهم تقویت برشی FRP به آن اضافه شده است. مقاومت برشی نهایی مقطع، V_r ، با استفاده از رابطه زیر

محاسبه می شود:

$$V_r = V_c + V_s + V_{frp}$$

$$V_c = 0.2\phi_c \sqrt{f_c} b_w d$$

$$V_s = \phi_s A_v f_y \frac{d}{s}$$

$$V_{frp} = \frac{\phi_{frp} E_{frp} \varepsilon_{frp} A_{frp} d_{frp} (\sin \beta + \cos \beta)}{s_{frp}}$$

سهم مصالح FRP از برش به صورت زیر تعیین می شود:

که در رابطه بالا:

$$V_{frp} = \frac{\phi_{frp} E_{frp} \varepsilon_{frp} A_{frp} d_{frp} (\sin \beta + \cos \beta)}{s_{frp}}$$

s_{frp} = فاصله مرکز تا مرکز رکابی های FRP، میلیمتر

β = زاویه نوار تقویتی برشی FRP با محور طولی عضو، درجه

ε_{frp} = کرنش مصالح FRP

E_{frp} = مدول الاستیسیته مصالح FRP، مگاپاسکال

A_{frp} = سطح مقطع مصالح FRP که از رابطه ۲-۴-۱۲ بدست می آید، میلیمترمربع

ϕ_{frp} = ضریب جزیی ایمنی مصالح FRP

d_{frp} = عمق موثر رکابی های FRP، میلیمتر

V_{frp} = مقاومت برشی نهایی تامین شده توسط مصالح FRP بر حسب نیوتن

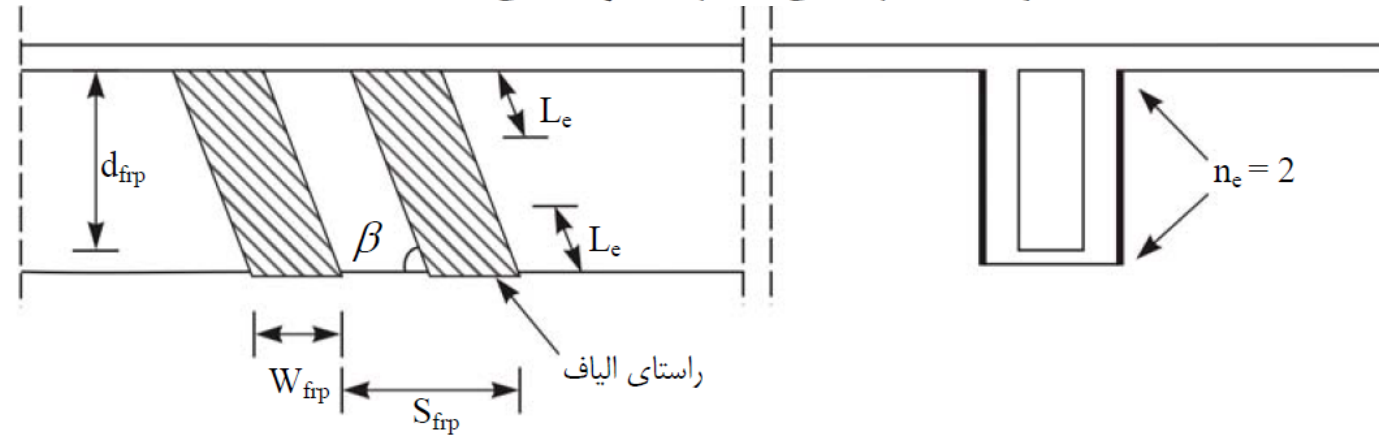
w_{frp} = عرض موثر نوار تقویتی برشی FRP (در راستای طولی تیر)، میلیمتر

t_{frp} = فاصله یک لایه تقویت کننده FRP، میلیمتر

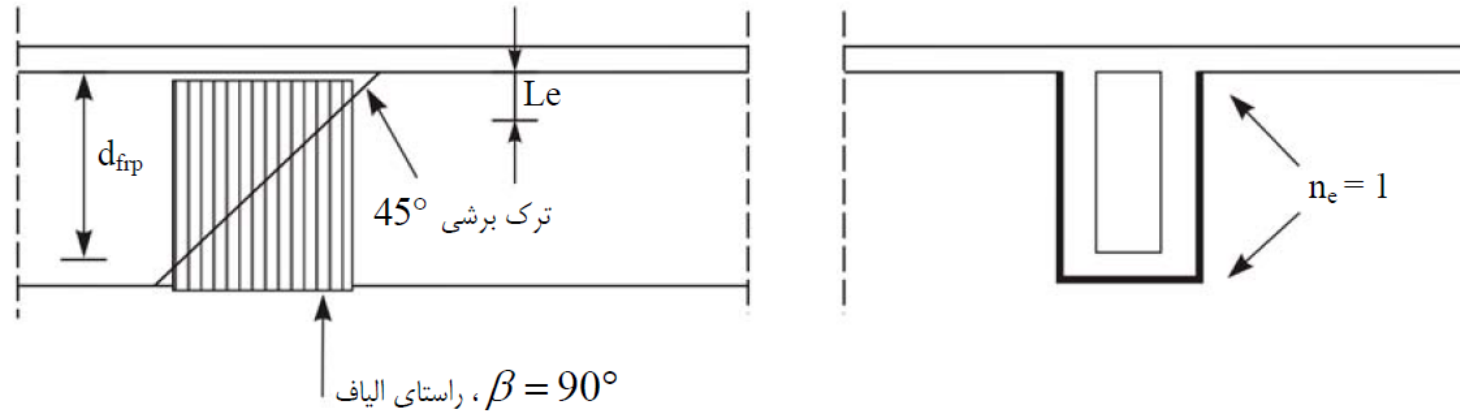
$$A_{frp} = 2t_{frp} w_{frp}$$

تقویت برشی تیر با رگابی های FRP

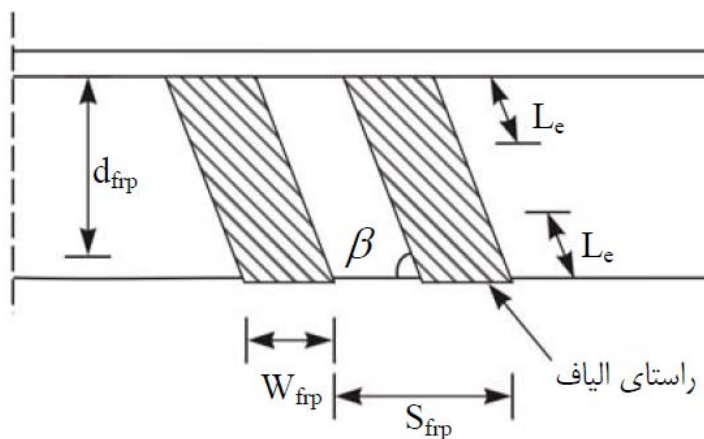

الف- تقویتی های برشی FRP بر وجوه جانبی

ب- رگابی های U شکل FRP

عمق موثر رکابی‌های FRP، d_{frp} ، فاصله انتهای آزاد زیر دال یا تیر تا زیر خاموت‌های فولادی در نظر گرفته می‌شود و در حالتی که مقطع بطور کامل دور پیچ شده باشد برابر h (ارتفاع تیر) فرض می‌شود

کرنش موثر مصالح FRP، ε_{frpe} ، از طریق آزمایش و نیز بکار بستن روابط ارائه شده در زیر بدست می‌آید و در هر صورت کمترین مقدار بدست آمده از دو روش فوق در نظر گرفته می‌شود. لیکن باید کرنش موثر ε_{frpe} به مقدار 0.004 محدود شود، زیرا در محدوده بالاتر کرنش، قفل و بست سنگدانه ای بتن بدلیل بازشدگی ترک ها از دست می‌رود.

$$\varepsilon_{frp} = R\varepsilon_{frpu} \quad (1)$$

$$\varepsilon_{frp} = R \varepsilon_{frpu} \quad (1)$$

مقدار R، نسبت کرنش موثر به کرنش نهایی در رکابی های FRP می باشد که به صورت زیر تعیین می شود:

$$R = 0.8 \lambda_1 \left[\frac{f_c^{2/3}}{\rho_{frp} E_{frp}} \right]^{\lambda_2}$$

$$\rho_{frp} = \frac{2t_{frp} w_{frp}}{b_w s_{frp}}$$

$$\lambda_1 = 1.35$$

$$\lambda_2 = 0.3$$

- الیاف کربن

$$\lambda_1 = 1.23$$

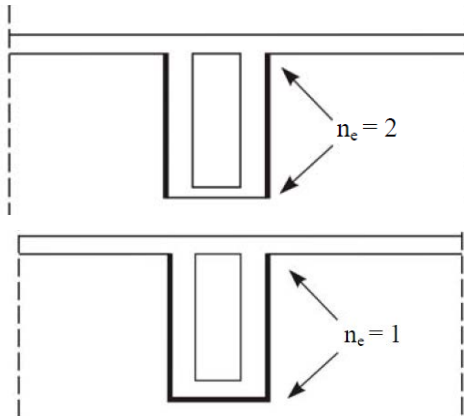
$$\lambda_2 = 0.47$$

- الیاف آرامید و شیشه

$$\varepsilon_{frpe} = \frac{0.8\phi_{frp} k_1 k_2 L_e}{9525} \quad (2)$$

شاخصی از مقاومت برشی بتن $k_1 = \left[\frac{f_c}{27.65} \right]^{2/3}$

شاخصی برای نحوه قرارگیری و آرایش مصالح FRP $k_2 = \frac{d_{frp} - n_e L_e}{d_{frp}}$

n_e تعداد انتهای آزاد رکابی‌های FRP در یک سمت تیر

$$L_e = \frac{25350}{(t_{frp} E_{frp})^{0.58}}$$

طول مهارهای موثر

در مواردی که تقویت برشی FRP به طور کامل تمام مقطع را دور پیچ کند، نیازی به محاسبه مقادیر فوق نبوده و در این حالت

ε_{frpe} برابر ۰/۰۰۴ در نظر گرفته می‌شود.

محدودیت‌های تقویت برشی

✓ در صورت نیاز به تقویت برشی حداکثر فاصله تقویت ها به مقدار زیر محدود میشود.

$$S_{frp} \leq w_{frp} + \frac{d}{4}$$

✓ مقاومت برشی نهایی مقطع (حداکثر تقویت برشی) به مقدار زیر محدود می شود.

$$V_r = V_c + V_s + V_{frp} \leq V_c + 0.8\phi_c \sqrt{f_c} b_w d$$

در ساختمان‌های موجود که فاقد حداقل ارماتور برشی می‌باشند و در فرآیند مقاوم‌سازی یا بهسازی نیاز به صفحات FRP به صورت تقویت خمشی باشد، توصیه می‌شود در نقاط انقطاع تقویت طولی بیرونی FRP از حداقل تقویت عرضی، $A_{vfrp,min}$ ، به صورت رکابی‌های U شکل استفاده گردد. در این حالت سطح مقطع رکابی‌های U شکل حداقل، $A_{vfrp,min}$ ، برای تحمل یک بیستم نیروی کششی نهایی تقویت‌های طولی قطع شده FRP، مادامی که کرنشی معادل ۰/۰۰۴ را در نوارهای U شکل سبب شود، طراحی می‌گردد.

$$A_{vfrp,min} = \frac{A_{frp,cut} f_{frpu}}{0.08 E_{frp}}$$

$A_{vfrp,min}$ ، مساحت FRP در محل انقطاع تقویت بیرونی FRP می‌باشد.

مثال:

مطلوبست محاسبه ظرفیت خمشی تیر بتن آرمه با آرماتورهای کششی و پوشش FRP (فرض می‌شود کرنش اولیه در بتن و فولاد ناچیز است). از الیاف کربنی با چسباننده اپوکسی استفاده شده است. شرایط محیطی ملایم در نظر گرفته شده است.

ابعاد هندسی

$$b = 400 \text{ mm}$$

$$h = 600 \text{ mm}$$

فولاد :

$$A_s = 1200 \text{ mm}^2$$

$$f_y = 300 \text{ MPa}$$

$$d = 546 \text{ mm}$$

بتن :

$$f_c = 25 \text{ MPa}$$

FRP :

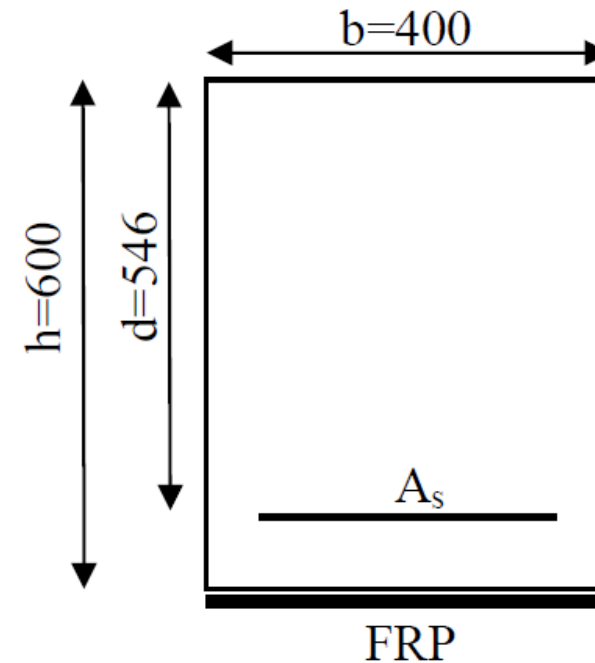
$$A_{frp} = 48 \text{ mm}^2$$

$$E_{frp} = 220 \text{ GPa}$$

$$\phi_{frp} = 0.85 \times 0.95 = 0.807$$

$$\varepsilon_{frpu} = 0.015$$

الیاف CFRP: شرایط محیطی ملایم (کربن - اپوکسی)

روش	محاسبات
$f'_c = 25 \text{ MPa} < 30 \text{ MPa} \Rightarrow \beta_1 = 0.85$	محاسبه ضریب β_1
$x = \frac{\phi_s f_y A_s + \phi_{f_{fp}} E_{f_{fp}} \varepsilon_{f_{fp}u} A_{f_{fp}}}{0.85 f_c \phi_c \beta_1 b}$ $x = \frac{0.85 \times 300 \times 1200 + 0.807 \times 220000 \times 0.015 \times 48}{0.85 \times 0.6 \times 25 \times 0.85 \times 400}$ $x = 100 \text{ mm}$ $a = \beta_1 x = 0.85 \times 100 = 85 \text{ mm}$	محاسبه ارتفاع ناحیه فشاری (تار خنثی)

$$\varepsilon_s = (\varepsilon_{fpu} + \varepsilon_{bi}) \left(\frac{d - x}{h - x} \right) = (0.015 + 0.0) \left(\frac{546 - 100}{600 - 100} \right)$$

$$\varepsilon_s = 0.0134 > \varepsilon_y (= 0.0015)$$

$$\varepsilon_s = (\varepsilon_{fpu} + \varepsilon_{bi}) \left(\frac{x}{h - x} \right) = (0.015 + 0.0) \left(\frac{100}{600 - 100} \right)$$

$$\varepsilon_s = 0.003 < 0.0035$$

$$\varepsilon_s = 0.003 < \varepsilon_{cu} \text{ و } \varepsilon_s > \varepsilon_y (= 0.002)$$

لذا حالت تسلیم کششی اتفاق می افتد و داریم:

محاسبه میزان کرنش در
مصالح به منظور شکست
حالت مورد نظر

$$M_r = \phi_s f_y A_s \left(d - \frac{a}{2} \right) + \phi_{frp} E_{frp} \varepsilon_{frpu} A_{frp} \left(h - \frac{a}{2} \right)$$

$$0.85 \times 300 \times 1200 \left(546 - \frac{85}{2} \right) + (0.85 \times 0.95) \times 220000 \times 0.015 \times$$

$$48 \left(600 - \frac{85}{2} \right)$$

$$M_r = 225.3 \times 10^6 \text{ N} . \text{mm} = 225.3 \text{ KN} . \text{m}$$

محاسبه ظرفیت خمشی

مشاهده می شود ظرفیت خمشی تیر بدون FRP، 158 KN.m بوده و در حالت تقویت با FRP ظرفیت خمشی آن به 225.3 KN.m افزایش می یابد که 43% افزایش را نشان می دهد.

مثال:

مطلوبست محاسبه ظرفیت برشی تیر بتن مسلح با پوشش الیاف FRP مطابق مشخصات داده شده.

ابعاد هندسی

$$b = 400 \text{ mm}$$

$$h = 600 \text{ mm}$$

$$d = 546 \text{ mm} = d_{\text{frp}}$$

فولاد

$$A_{\text{St}} = 300 \text{ mm}^2$$

$$A_{\text{v}} = 157 \text{ mm}^2$$

$$S = 150 \text{ mm}$$

$$f_y = 400 \text{ MPa}$$

بتن

$$f_c = 20 \text{ MPa}$$

CFRP

$$t_{\text{frp}} = 0.12 \text{ mm}$$

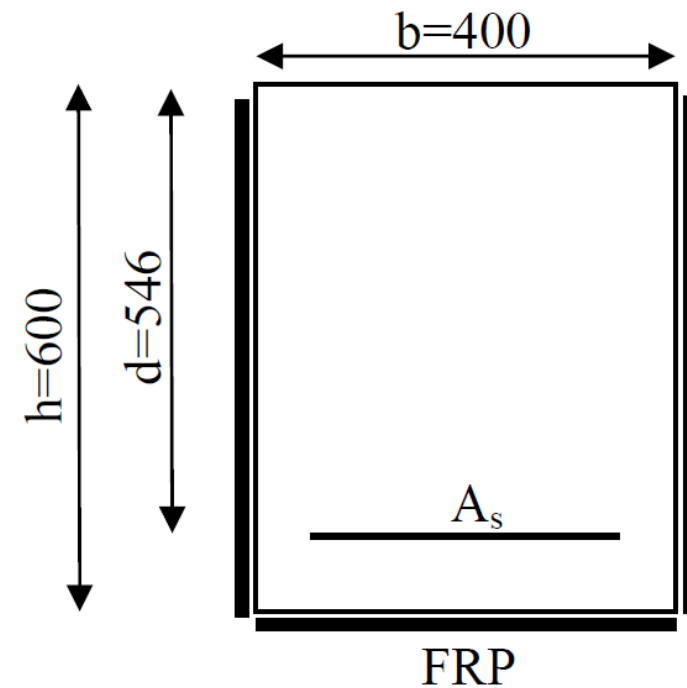
$$w_{\text{trp}} = 500 \text{ mm}$$

$$s_{\text{frp}} = 500 \text{ mm}$$

$$E_{\text{frp}} = 220 \text{ GPa}$$

$$\varepsilon_{\text{frpu}} = 0.015$$

$$n_e = 1$$

سهم بتن و فولاد از مقاومت برشی

$$V_C = 0.2\phi_C \sqrt{f_c} b_w d$$

$$V_C = 0.2 \times 0.6 \times \sqrt{20} \times 400 \times 546 = 117.2kN$$

$$V_S = \phi_S A_v f_y \frac{d}{S}$$

$$V_S = 0.85 \times 157 \times 400 \times \frac{546}{150} \times 10^{-3} = 194.3kN$$

$$V_C + V_S = 311.5kN$$

سهم مصالح FRP از

مقاومت برشی

$$\rho_{frp} = \frac{2t_{frp} w_{frp}}{b_w s_{frp}}$$

$$\rho_{frp} = \frac{2 \times 0.12 \times 500}{400 \times 500} = 0.0006$$

$$A_{frp} = 2w_{frp} \times t_{frp}$$

$$A_{frp} = 2 \times 500 \times 0.12 = 120 \text{ mm}^2$$

$$L_e = \frac{25350}{(t_{frp} E_{frp})^{0.58}}$$

$$L_e = \frac{25350}{(0.12 \times 220000)^{0.58}} = 69.1 \text{ mm}$$

$$k_1 = \left[\frac{f_c}{27.65} \right]^{2/3}$$

$$k_1 = \left[\frac{20}{27.65} \right]^{2/3} = 0.806$$

$$k_2 = \frac{d_{frp} - n_e L_e}{d_{frp}}$$

$$k_2 = \frac{546 - 1 \times 69.1}{546} = 0.87 \geq 0 \quad O.K$$

$$\varepsilon_{frpe} = \frac{0.8 \times \phi_{frp} k_1 k_2 L_e}{9525}$$

$$\phi_{frp} = 0.85 \times 0.95 = 0.807$$

$$\varepsilon_{frpe} = \frac{0.8 \times 0.807 \times 0.806 \times 0.87 \times 69.1}{9525} = 0.0033$$

الیاف CFRP : شرایط محیطی ملایم (کربن - اپوکسی)

$$R = a\lambda_1 \left[\frac{f_c^{2/3}}{\rho_{frp} E_{frp}} \right]^{\lambda_2}$$

$$R = 0.8 \times 1.35 \times \left[\frac{20^{2/3}}{0.0006 \times 220000} \right]^{0.3} = 0.454$$

$$\varepsilon_{frpe} = R \varepsilon_{frpu}$$

$$\varepsilon_{frpe} = 0.454 \times 0.015 = 0.0068$$

$$\varepsilon_{frpe} = \min[0.004, 0.0033, 0.0068] = 0.0033$$

$$\beta = 90$$

$$V_{frp} = \frac{\phi_{frp} E_{frp} \varepsilon_{frp} A_{frp} d_{frp} (\sin \beta + \cos \beta)}{S_{frp}}$$

$$V_{frp} = \frac{0.807 \times 220000 \times 0.0033 \times 120 \times 546(1 + 0)}{500}$$

$$V_{frp} = 76.8 \times 10^3 N = 76.8 KN$$

$$V_r = V_C + V_S + V_{frp}$$

$$V_r = (117.2 + 194.3 + 76.8) \times 10^3 = 388.3 KN$$

$$V_r \leq V_C + 0.8\phi_C \sqrt{f_c} b_w d$$

$$388.3 \leq 586$$

همان گونه که ملاحظه می شود مقاومت برشی تیر ۲۵٪ افزایش می یابد.

آثار و مزایای FRP

۱- افزایش شکل پذیری

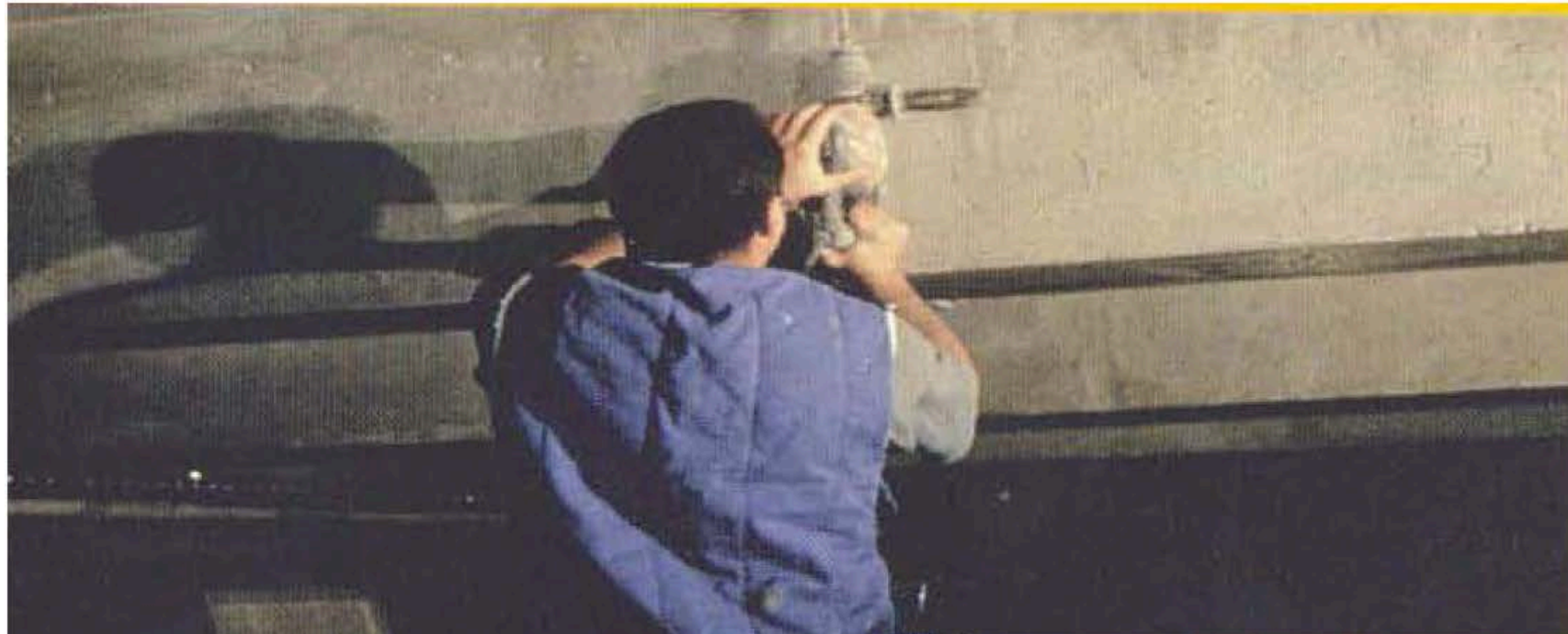
۲- بهبود همپوشانی میلگردها

۳- بهبود ظرفیت خمشی (نوار FRP طولی)

۴- بهبود ظرفیت محوری (نوار FRP دورپیچ)

با توأم کردن FRP طولی و دورپیچ آثار ۳ و ۴ هر دو بهبود می یابد.

تقویت خمشی با استفاده از الیاف پلیمری FRP

پیش تنیدگی خارجی برای تقویت تیرها

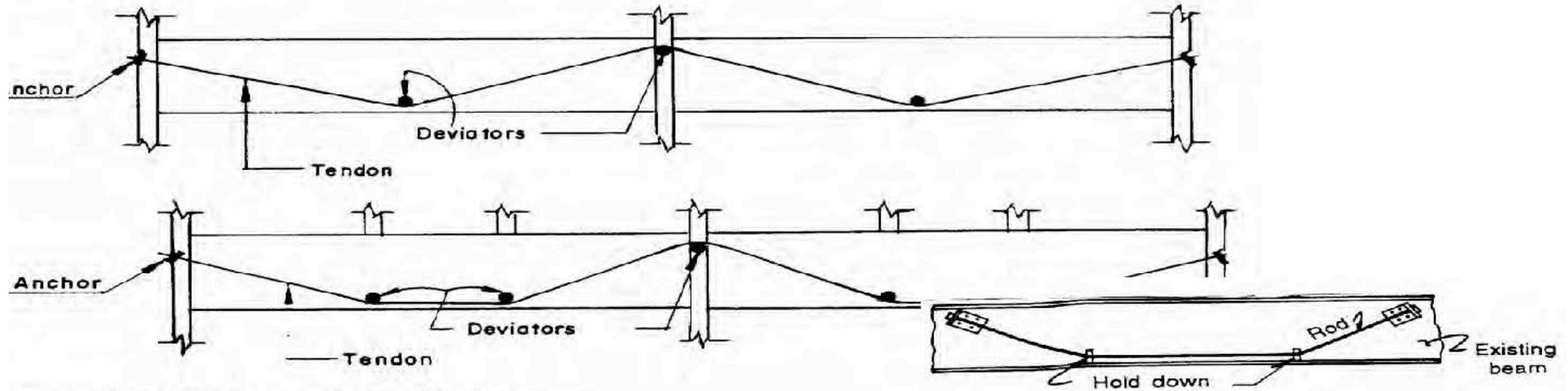

Fig. 8.1 Basic arrangements of external tendons

مقاوم سازی به این روش میتواند موضعی یا کلی باشد، در حالت کلی نیروهای پیش تنیدگی که به سازه مقاوم شده القا میگردد منجر به باز توزیع نیروهای داخلی گشته و باعث کاهش تنشها در اعضا نسبت به حالت اولیه آنها میشوند.

البته پیش تنیدگی نیروهای متمرکز جدیدی شامل نیروهای محوری اضافی در اعضا به وجود می آورد.

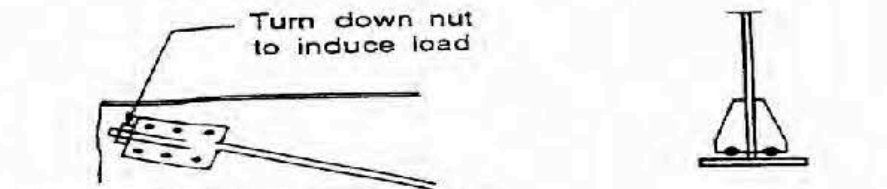
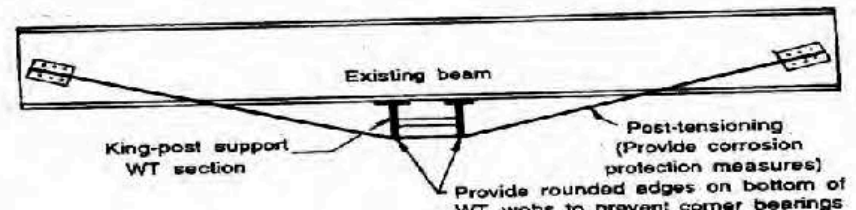

Fig. 7.21 Prestressing a steel beam

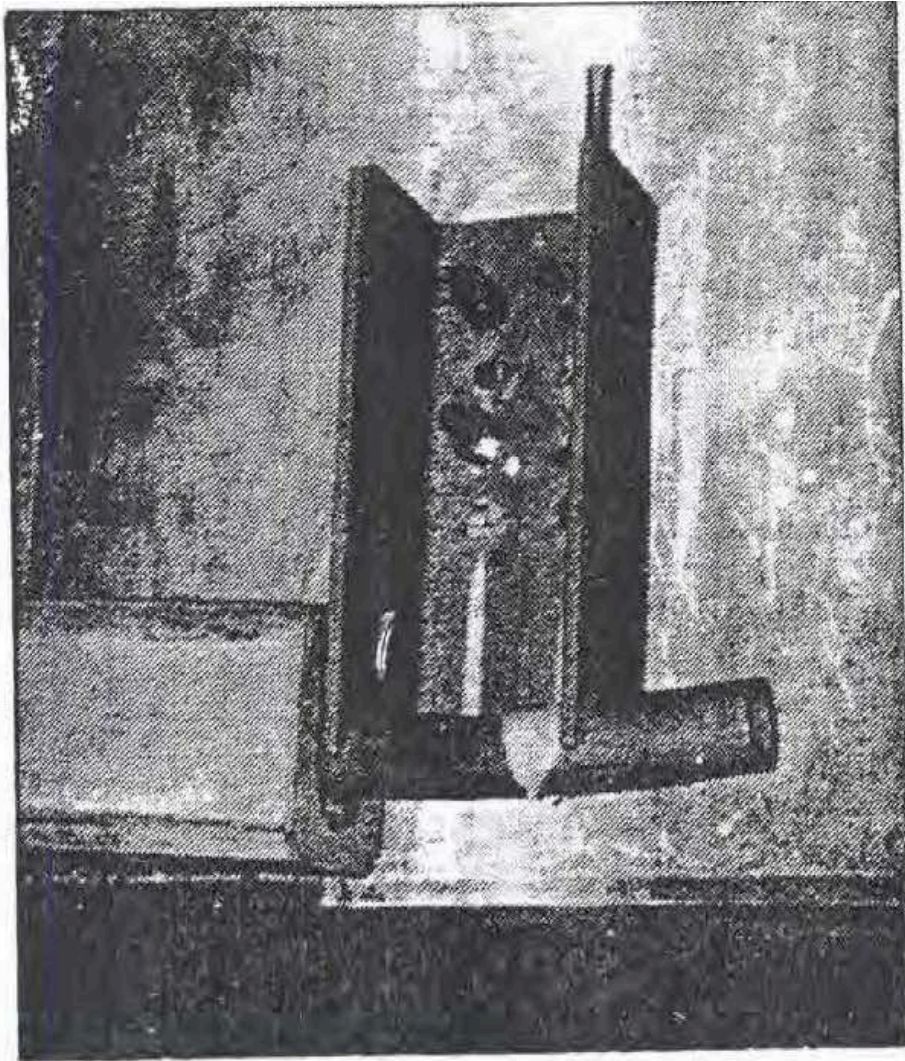

Fig. 8.2 Structural steel bracket bolted to the side of a beam at a low point; The PT is encased in concrete for protection

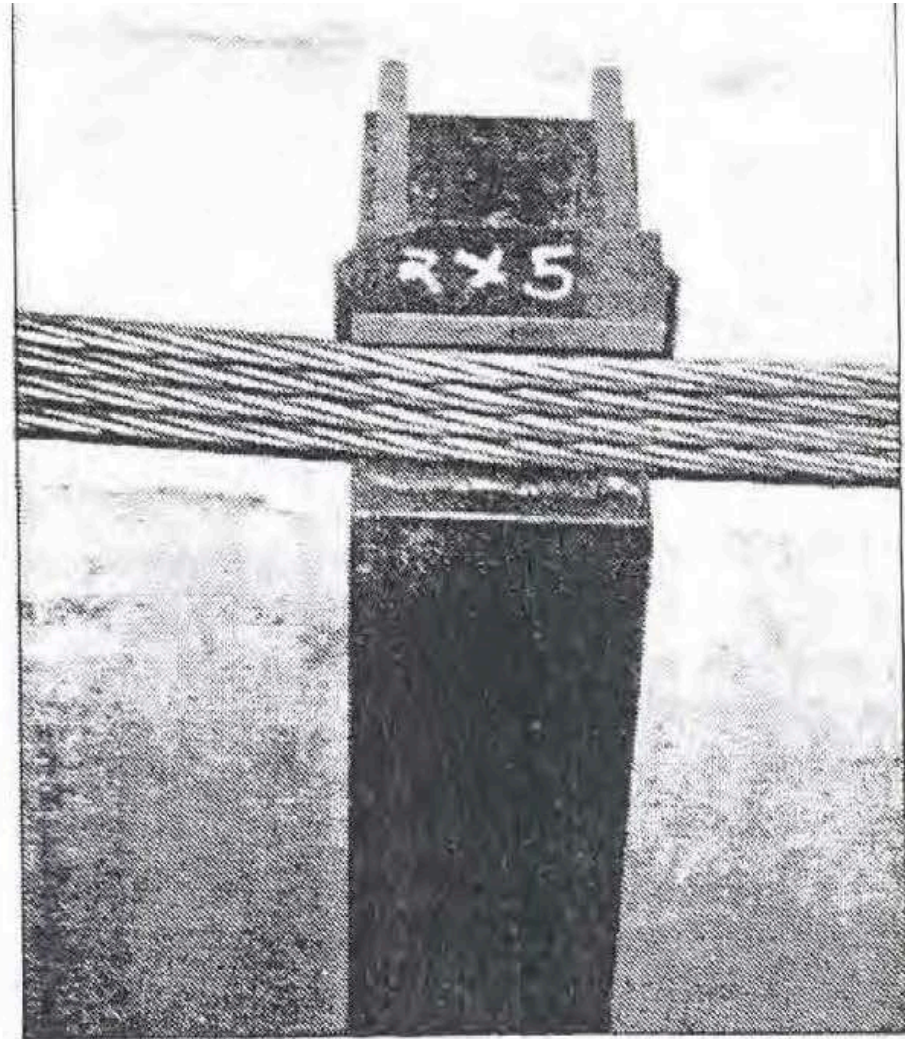
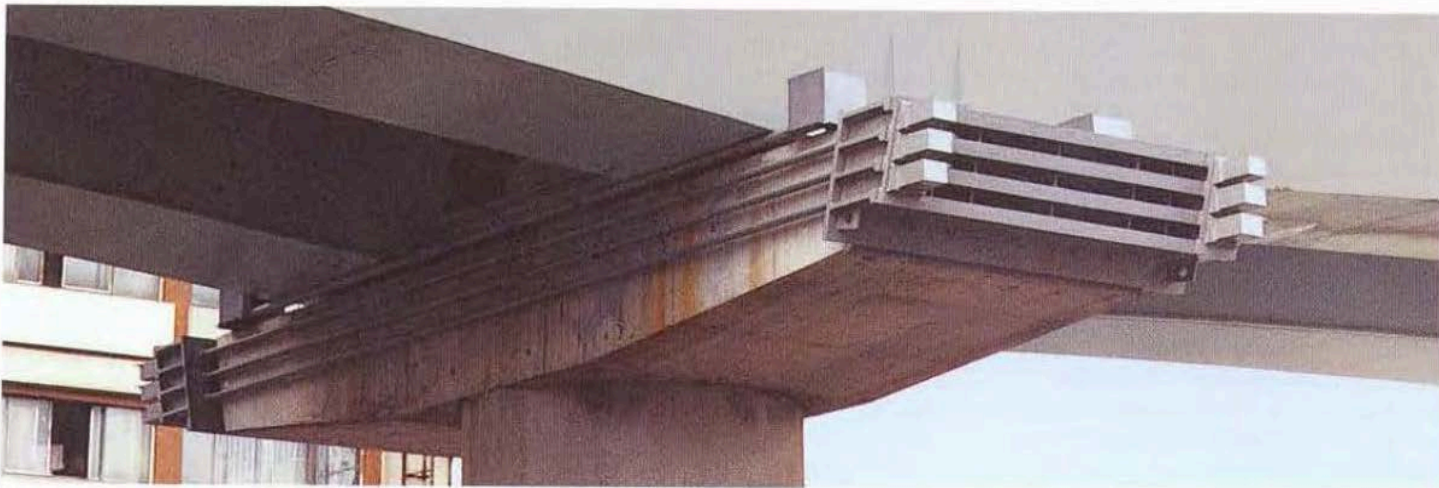

Fig. 8.3 Structural steel saddle is attached to the bottom of a beam, serving as a low point deflector or deviator

Pier head beam with strengthening by DYWIDAG bar tendons.

مثال های طراحی از مقاوم سازی سازه های فلزی

تیرهای فولادی

عمده خرابی موجود در تیرهای فلزی شامل کمانش کلی و موضعی بال و جان و گسیختگی در محل درزها و وصله‌ها می‌باشد. از آنجایی که قسمتی از مقطع تحت فشار است، خطر کمانش در این ناحیه وجود دارد. این کمانش به دو صورت ممکن است رخ دهد:

۱- کمانش موضعی: بدین ترتیب که بال و یا جان نیمرخ به طور موضعی در مقابل تنشهای فشاری کمانش کند.

۲- کمانش کلی: بدین ترتیب که ناحیه فشاری مقطع، همانند ستون تحت فشار به صورت کلی دچار کمانش شود.

۱- سطح مقطع کم تیر،

۲- لاغری بیشتر از حدود مجاز،

۶- ایجاد ناحیه متأثر از حرارت بر اثر جوشکاری زیاد،

۳- عدم فشردگی مقطع،

۷- خستگی.

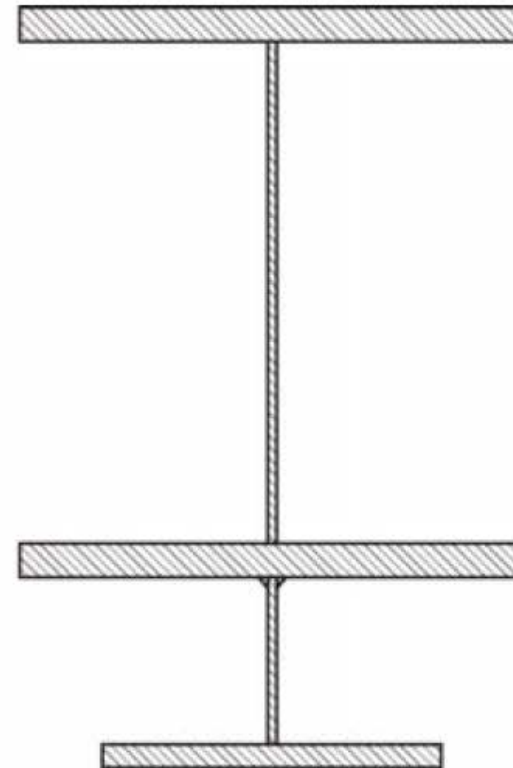
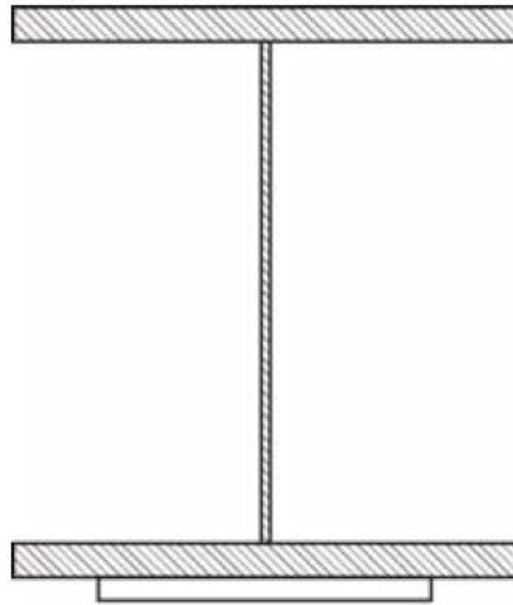
۴- ضعف درجوش‌ها،

۵- زنگ زدگی و خوردگی تیر،

**دلایل اصلی این خرابی
ها عبارتند از:**

تقویت با روکش فولادی

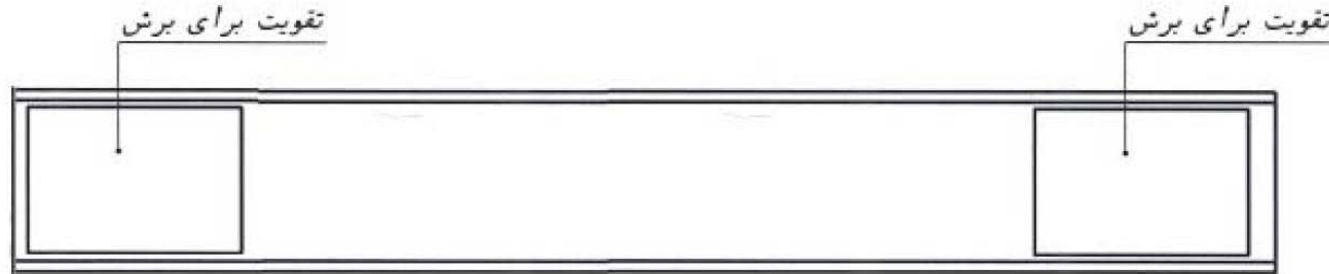
از جمله راه های افزایش ظرفیت خمشی و محوری تیرهای فولادی، تقویت با روکش فولادی می باشد.

تقویت با روکش فولادی

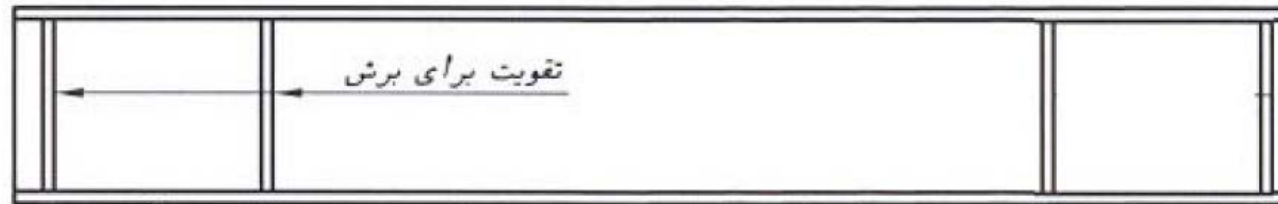
برای تقویت برشی جان تیر میتوان از دو روش استفاده نمود:

۱- اضافه نمودن ورقهای موازی با جان تیر

۲- اضافه نمودن سخت کننده های جان

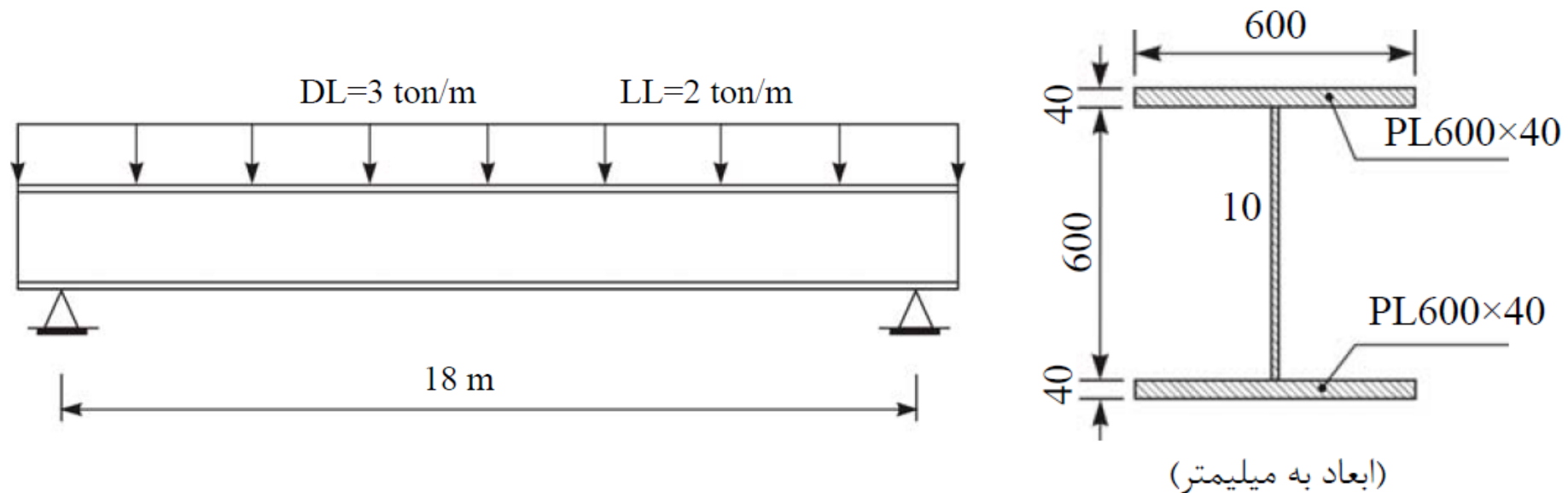
استفاده از سخت کننده های جان یکی از مؤثرین روشهای افزایش مقاومت برشی تیر می باشد. سخت کننده های عرضی ورق هایی هستند که به صورت تیغ ههای قائم و در فواصل معینی از یکدیگر قرار داده می شوند و به جان و بال فشاری جوش می شوند

مثال:

تیر فلزی نشان داده شده در شکل را برای بار مرده ۳ تن بر متر و بار زنده ۲ تن بر متر کنترل نمایید و سپس آنرا برای افزایش بار زنده به مقدار ۱ تن بر متر کنترل و تقویت نمایید. طبق محدودیت های معماری، حداکثر ارتفاع جان ۶۰ سانتیمتر میباشد. تیر در تمام طول خود دارای مهار بال فشاری می باشد.

$$q = 3 + 2 = 5 \text{ ton} / m$$

$$V = ql / 2 = 5 \times 18 / 2 = 45 \text{ ton}$$

$$M_{\max} = ql^2 / 8 = 5 \times 18^2 / 8 = 202.5 \text{ ton.m}$$

$$C_t = C_b = 34 \text{ cm}$$

$$A = 540 \text{ cm}^2$$

$$I = 510160 \text{ cm}^4$$

$$r = 30.74 \text{ cm}$$

$$S_t = S_b = 15004 \text{ cm}^3 \Rightarrow f_b = f_t = \frac{M}{S} = 1349.6 \text{ kg} / \text{cm}^2 < F_b = 0.6F_y = 1440 \text{ kg} / \text{cm}^2$$

$$\Delta_T = \frac{5}{384} \times \frac{qL^4}{EI}$$

$$= \frac{5}{384} \times \frac{50 \times 1800^4}{2.1 \times 10^6 \times 510160} = 6.4 \text{ cm}$$

$$\frac{\Delta_T}{L} = \frac{6.4}{1800} = \frac{1}{281} < \frac{1}{240} \text{ O.K}$$

$$\Delta_L = \frac{20}{50} \times \frac{1}{281} = \frac{1}{700} < \frac{1}{360} \text{ O.K}$$

$$q = 6t / m$$

$$f_b = f_t = \frac{6}{5} \times 1349.6 = 1620 \text{ kg / cm}^2 > F_b = 0.6F_y = 1440 \text{ kg / cm}^2$$

$$\Delta_T = \frac{6}{5} \times 6.4 = 7.68 \text{ cm}$$

$$\frac{\Delta_T}{L} = \frac{7.68}{1800} = \frac{1}{234} < \frac{1}{240} \text{ OK}$$

بنابراین تیر باید تقویت شود به نحوی که تنش در محدوده مجاز قرار گیرد.

تقویت با ورق:

برای تقویت با ورق سعی می‌کنیم ارتفاع تیر را به $\frac{1}{2}$ دهانه برسانیم تا کنترل ارتعاش تیر نیز انجام شود.

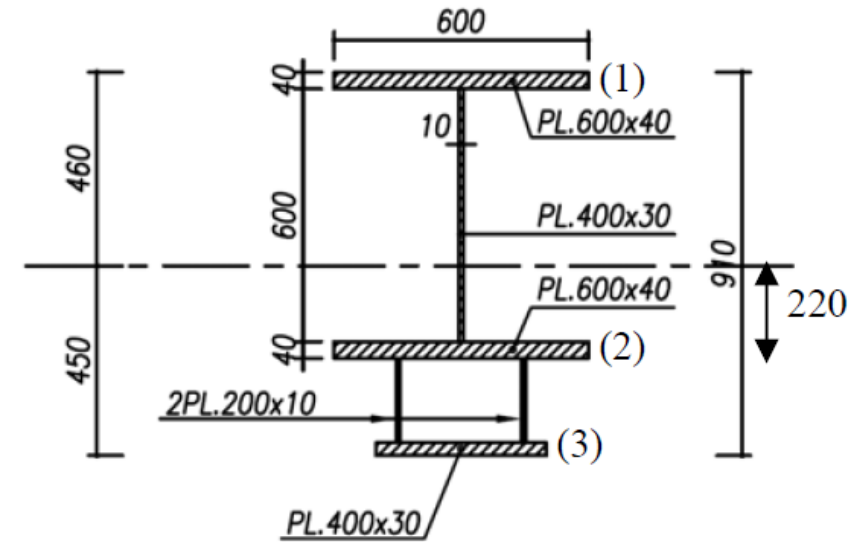
$$A = 700 \text{ cm}^2$$

$$I = 857373 \text{ cm}^4$$

$$C_b = 44.97 \text{ cm} \rightarrow S_3 = 19066 \text{ cm}^3$$

$$C_t = 46.03 \text{ cm} \rightarrow S_1 = 18627 \text{ cm}^3$$

$$\rightarrow S_2 = \frac{857373}{21.97} = 39025 \text{ cm}^3$$

بار مرده را به مقطع قبلی و بار زنده را به مقطع کل می‌دهیم.

$$W_d = 3 \text{ ton/m} \rightarrow M = 3 \times 18^2 / 8 = 121.5 \text{ ton.m}$$

$$W_L = \Delta W = 2 + 1 = 3 \text{ ton/m} \rightarrow M = 3 \times 18^2 / 8 = 121.5 \text{ ton.m}$$

بار مرده:

$$f_1' = f_2' = 121.5 \times 10^5 / 15004 = 810 \text{ kg / cm}^2$$

بار زنده + بار جدید:

$$f_1'' = 121.5 \times 10^5 / 18627 = 652 \text{ kg / cm}^2$$

$$f_2'' = 121.5 \times 10^5 / 39025 = 311 \text{ kg / cm}^2$$

$$f_3'' = 121.5 \times 10^5 / 19066 = 637 \text{ kg / cm}^2$$

تنش کل:

قدری زیاد است $f_1 = 810 + 652 = 1462$

$$f_2 = 810 + 311 = 1121 \quad O.K.$$

$$f_3 = 637 \quad O.K.$$

اضافه بار $\Delta_T = \Delta_d + \Delta_l + \Delta$

$$\Delta_d = \frac{3}{5} \times 6.4 = 3.84 \text{ cm}$$

$$\Delta_L + \Delta_{\text{اضافه بار}} = \frac{5}{384} \times \frac{30 \times 1800^4}{2.1 \times 10^6 \times 857373} = 2.28 \text{ cm}$$

$$\Delta_T = 3.84 + 2.28 = 6.12 \text{ cm}$$

$$\frac{6.12}{1800} = \frac{1}{294} \approx \frac{1}{240} \text{ خوبست}$$

اگر بتوانیم با جک زدن تمام بار را برداریم، از مقطع کل می‌توانیم برای محاسبه تنش و تغییرشکل بارهای مرده + زنده استفاده کنیم.

استفاده از روکش بتنی برای افزایش مقاومت تیرهای فلزی

با محصور نمودن تیر فلزی، سختی آن افزایش یافته که این امر موجب بالا رفتن سختی برشی و خمشی می گردد. در صورتیکه تیر فلزی دچار خوردگی شدید شده باشد، استفاده از روکش بتنی به عنوان راه حلی مؤثر توصیه می گردد. تیرهای فلزی پس از مقاوم سازی با روکش بتنی در برابر آتش سوزی نیز مقاومت خوبی دارند

در حالت حدی نهایی مقاومت خمشی اسمی تیرهای فلزی تقویت شده محاط در بتن بر مبنای یکی از حالات حدی زیر تعیین می شود.

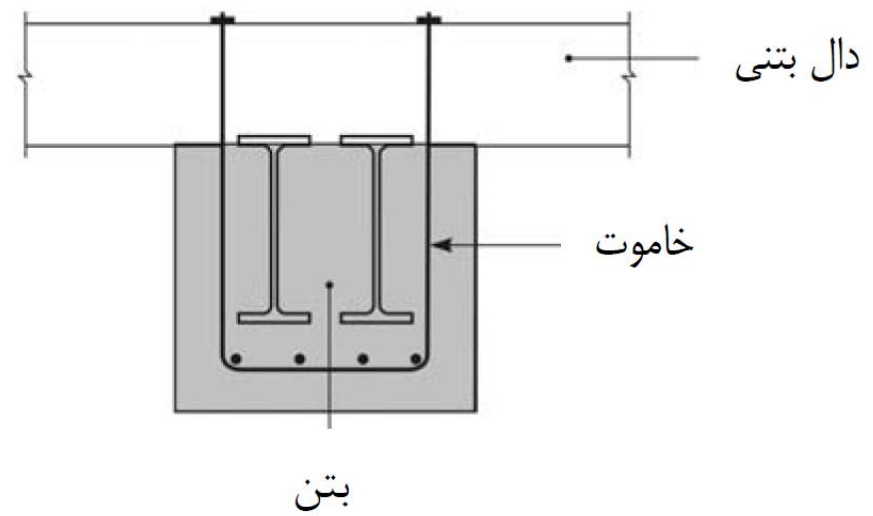
۱. بر اساس رویهم گذاری توزیع تنش خطی با در نظر گرفتن اثر پایه های موقت و حالت حدی تسلیم در تارهای انتهایی با

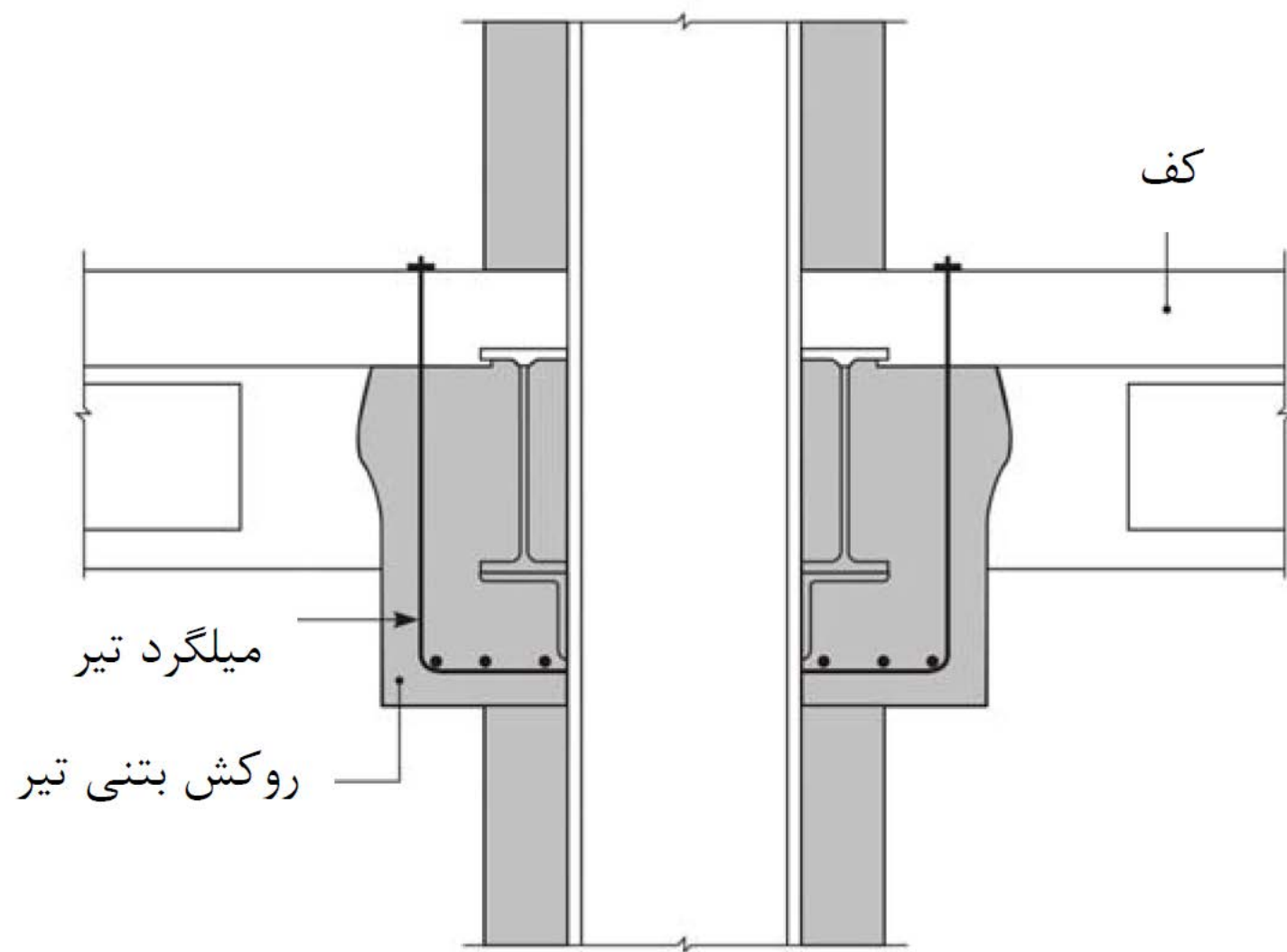
$$\text{لنگر تسلیم } M_y (\phi_b = 0.09)$$

۲. بر اساس توزیع تنش پلاستیک بر روی مقطع فولادی تنها $(\phi_b = 0.09)$

۳. چنانچه در این نوع اعضا برشگیرهای لازم تعبیه شده باشد، مقاومت اسمی آنها می تواند بر اساس توزیع تنش پلاستیک بر

روی مقطع مختلط تعیین شود و یا می توان از روش سازگای کرنشها برای محاسبه M_n استفاده نمود. $(\phi_b = 0.085)$

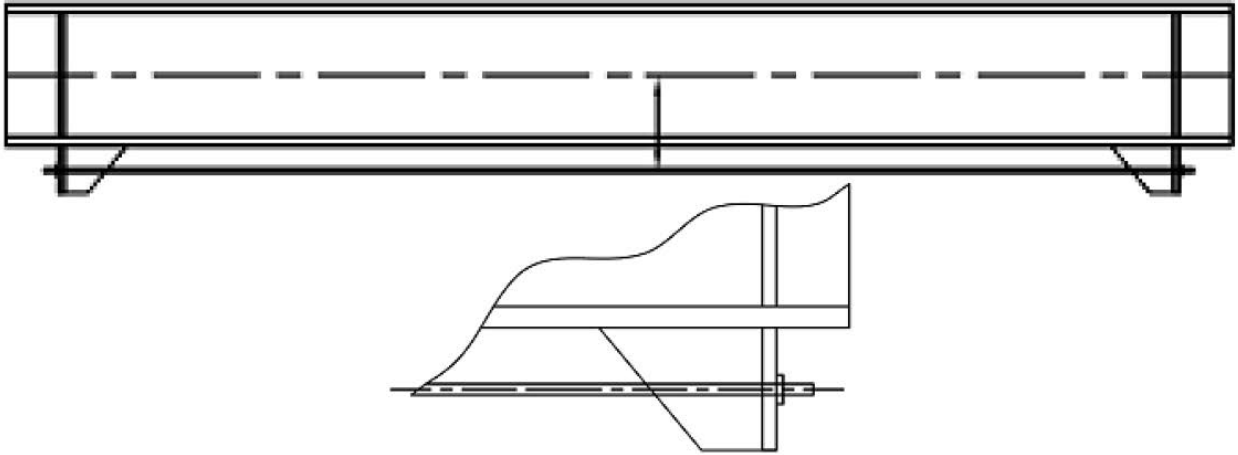

استفاده از پیش تنیدگی خارجی برای مقاوم سازی تیر فولادی

پیش تنیدگی خارجی جزء روش های نوین مقاوم سازی می باشد. کابل های پیش تنیدگی بکار گرفته شده برای این کار از همان نوع کابل ها و مفتولهای متداول در کارهای پیش تنیدگی هستند.

مقاوم سازی بدین روش می تواند موضعی و یا کلی باشد. در حالت کلی نیروهای پیش تنیدگی که به سازه مقاوم شده القا می گردند، منجر به باز توزیع نیروهای داخلی گشته و باعث کاهش تنش ها در اعضا نسبت به حالت اولیه آنها می شوند. با این حال ممکن است در برخی دیگر از اعضای سازه، پیش تنیدگی موجب افزایش تنش گردد. به همین دلیل در استفاده از پیش تنیدگی خارجی باید آنالیز تنش در سازه مقاوم سازی شده به دقت مورد بررسی قرار گیرد.

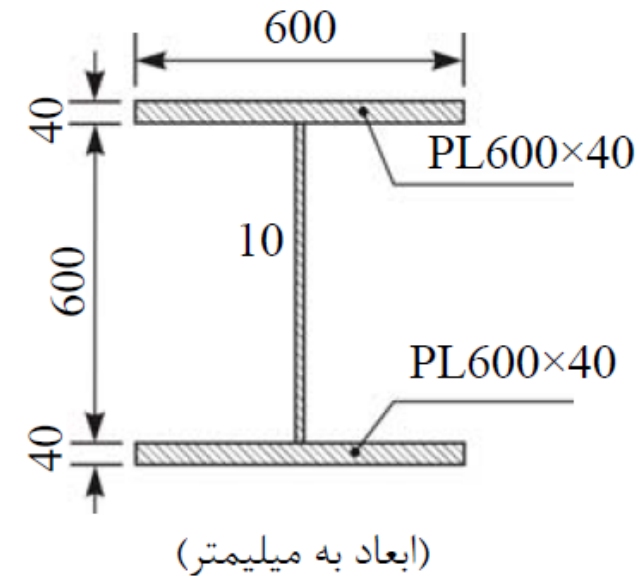
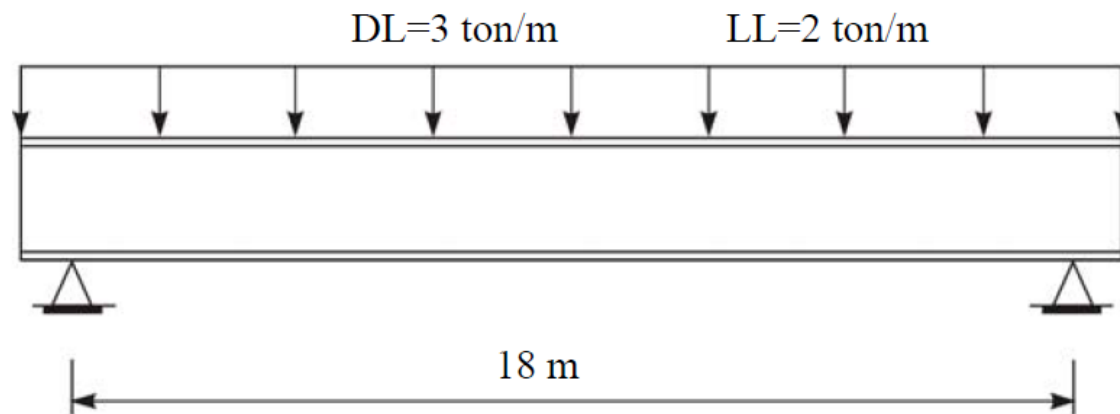
جدا از مسئله مهارها، به هنگام استفاده از کابل های پیش تنیدگی یک سری المانهای اضافی که اکثرا شامل انواع مختلفی از سخت کننده هاست، مورد نیاز است. این امر بویژه در پیش تنیدگی موضعی دیده می شود زیرا پیش تنیدگی، نیروهای متمرکز جدیدی شامل نیروهای محوری اضافی در اعضا بوجود می آورد، بنابراین اعضا باید بصورت موضعی برای حفظ پایداریشان تقویت شوند.

استفاده از پیش تنیدگی خارجی برای مقاوم سازی تیر فولادی

مثال:

تیر فلزی نشان داده شده در شکل را برای بار مرده ۳ تن بر متر و بار زنده ۲ تن بر متر کنترل نمایید و سپس آنرا برای افزایش بار زنده به مقدار ۱ تن بر متر کنترل و به روش **پیش تنیدگی خارجی** تقویت نمایید. طبق محدودیت های معماری، حداکثر ارتفاع جان ۶۰ سانتیمتر میباشد. تیر در تمام طول خود دارای مهار بال فشاری می باشد.

حل:

با پیش‌تنیدگی خارجی می‌توان تنش‌ها را به مقدار مجاز کاهش داد و تغییرشکل را بهبود بخشید:

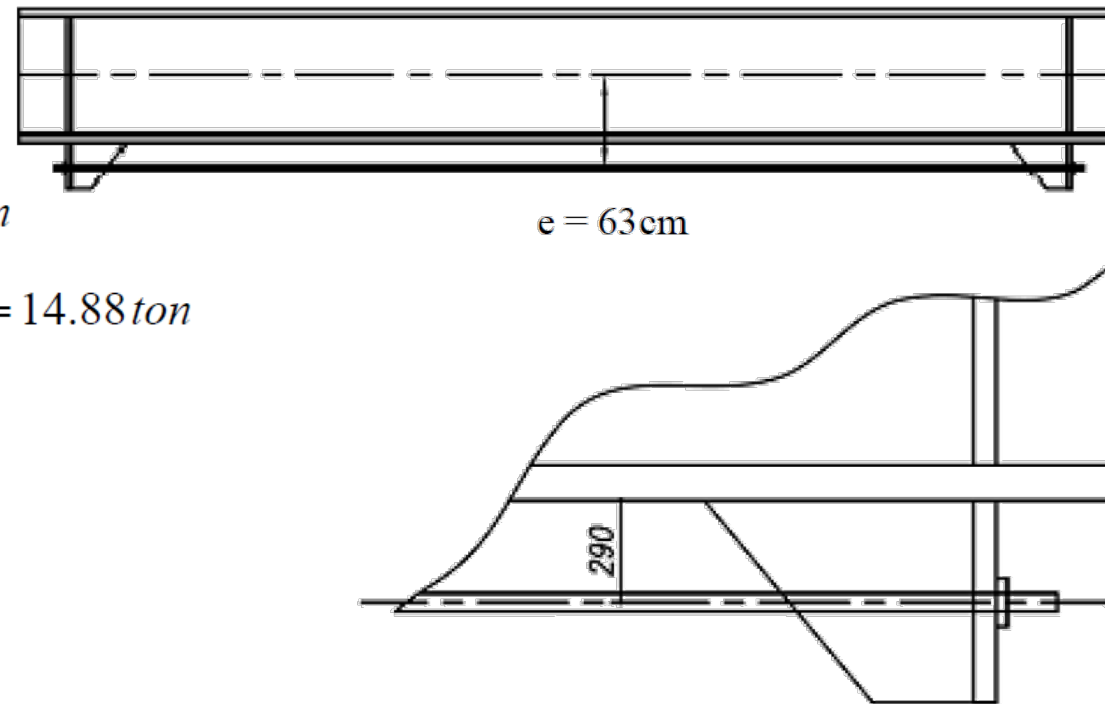
$$M \text{ موجود} = 202.5 \text{ ton.m}$$

$$\Delta M_L = 1 \times 18^2 / 8 = 40.5 \text{ ton.m}$$

$$e = 30 + 4 + 29 = 63 \text{ cm}$$

$$\text{نیروی نهایی تک کابل } 0.6 \text{ اینچ دیویداگ} = 24.8 \text{ ton}$$

$$\text{نیروی کابل پس از اتلاف} = 0.6 P_u = 0.6 \times 24.8 = 14.88 \text{ ton}$$

$$P = 40.5 / 0.63 = 64.29 \text{ ton}$$

$$P_p = 5 \times 14.88 = 74.4 \text{ ton} > 64.29 \text{ ton}$$

$$M_p = 74.4 \times 0.63 = 46.87 \text{ ton.m}$$

$$f_{bot} = \frac{(202.5 + 40.5) \times 10^5}{15004} - \frac{74.4 \times 10^3}{540} - \frac{64.87 \times 10^5}{15004}$$

$$= 1620 - 138 - 312 = 1170 \text{ kg/cm}^2$$

$$f_{top} = -1620 - 138 + 312 = -1446 \text{ kg/cm}^2$$

قابل قبول است.

$$\Delta = \Delta_T - \Delta \text{ پیش تنیدگی}$$

$$\Delta = \frac{L^2}{8EI} (M_1) \uparrow$$

$$\Delta = \frac{1800^2}{8 \times 2.1 \times 10^6 \times 510160} \times 46.87 \times 10^5 = 1.77 \text{ cm} \uparrow$$

کنترل تغییر شکل

$$\Delta_T = \frac{5}{384} \times \frac{60 \times 1800^4}{2.1 \times 10^6 \times 510160} = 7.66 \text{ cm} \downarrow$$

$$\Delta = 7.66 - 1.77 = 5.90 \text{ cm}$$

$$\frac{\Delta}{L} = \frac{5.9}{1800} = \frac{1}{305}$$

هر چند که بار افزایش داده شده است و تغییر شکل از مقدار اولیه کمتر است، ولی هنوز به مقدار مجاز نرسیده است.

تقویت با زره فولادی

علت مقاوم سازی نشست سقف طبقات و وجود ترکهای زیاد در دیوار ها و سقفها ، بدلیل ضعف شدید بتن جهت مقاوم سازی آپارتمان مذکور نمی توان از الیاف کربن FRP استفاده نمود.

لذا روش پیشنهادی جهت طرح تقویت و مقاوم سازی اسکلت ، استیل جکت STEEL JACKET بوده و کلیه ستونها با ورقهای فولادی به ضخامت ۱۰ میلیمتر مقاومسازی گردیدند. جهت مقاومسازی تیرها بدلیل مردود بودن بتن تیرها با استفاده از کلاف مستقل تیر فولادی پانلهای سقف مقاومسازی گردیدند.

استفاده از مهار بند

- ▶ افزایش سختی و مقاومت و شکل پذیری سازه
- ▶ اعمال وزن کمتر نسبت به سایر سیستم ها
- ▶ امکان استفاده از بازشو و پنجره در قاب مهار بندی شده
- ▶ امکان استفاده موثر در طراحی معماری در صورت استفاده در نما
- ▶ اجرای نسبتاً آسان

بهسازی به وسیله مهار بند همگرا

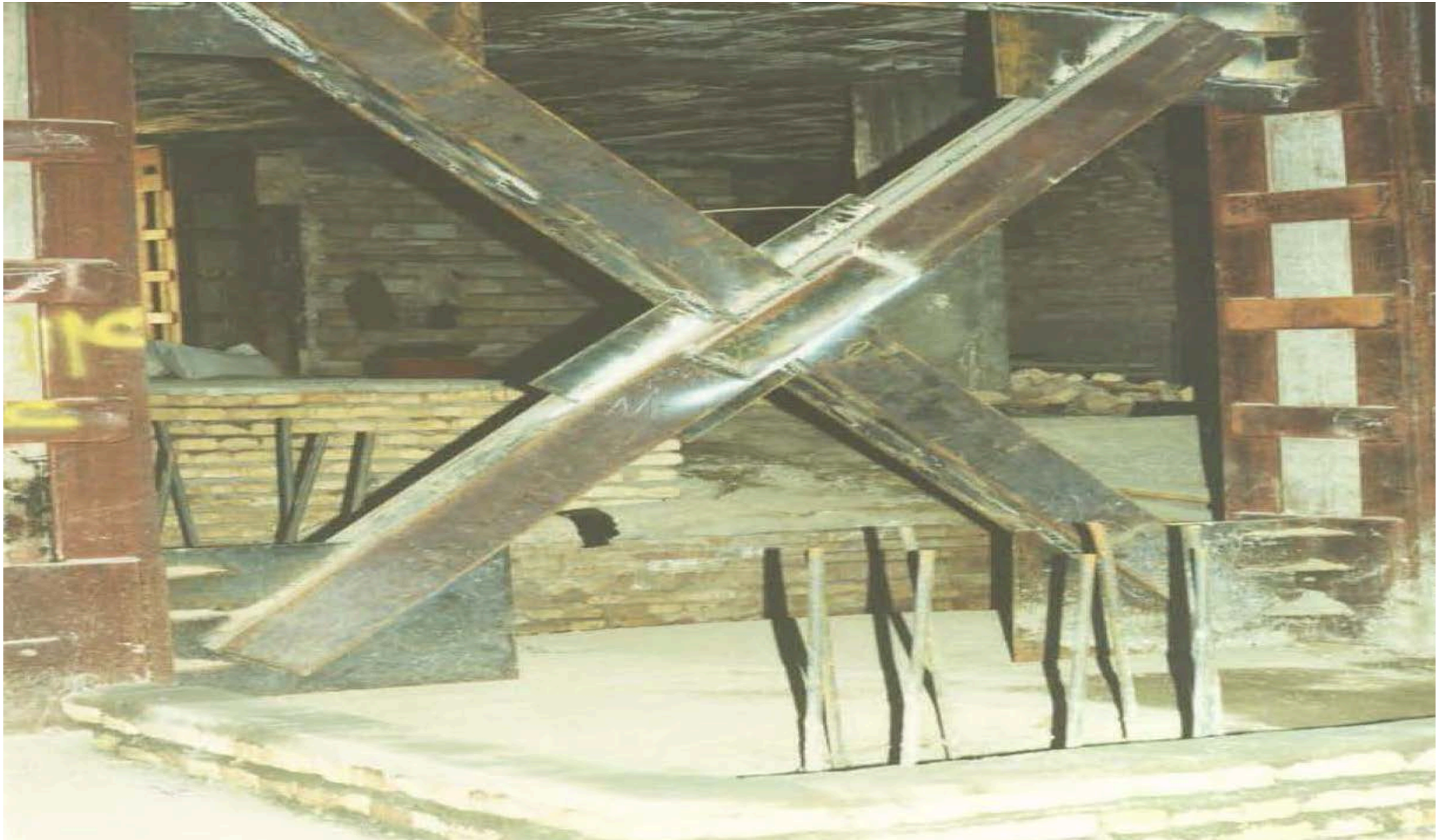

استفاده از مهار بند نباید باعث نامنظمی پیش‌ششی گردد
استفاده از مهار بند در طبقه اول باعث بلند شدگی می‌گردد که با تقویت فونداسیون مرتفع

نقاط قوت دستور العمل:

مرحله بندی مناسب کار

سادگی گامها

سادگی معیارهای پذیرش

نقاط ضعف دستورالعمل

خالی بودن جای نماسازی های داخلی و خارجی ویژه ایران
ابهام در بخش مربوط به راه پله ها
عدم تطابق با برخی تاسیسات مکانیکی و برقی رایج در کشور

دستورالعمل بهسازی نیاز به بهسازی دارد.

جهت بهسازی دستورالعمل کارهای تحقیقاتی به ویژه تحقیقات آزمایشگاهی ضروری است.